

ترجمہ تحت اللفظی

قرآن کریم

مولانا محمود حسن شینخ اہلوند

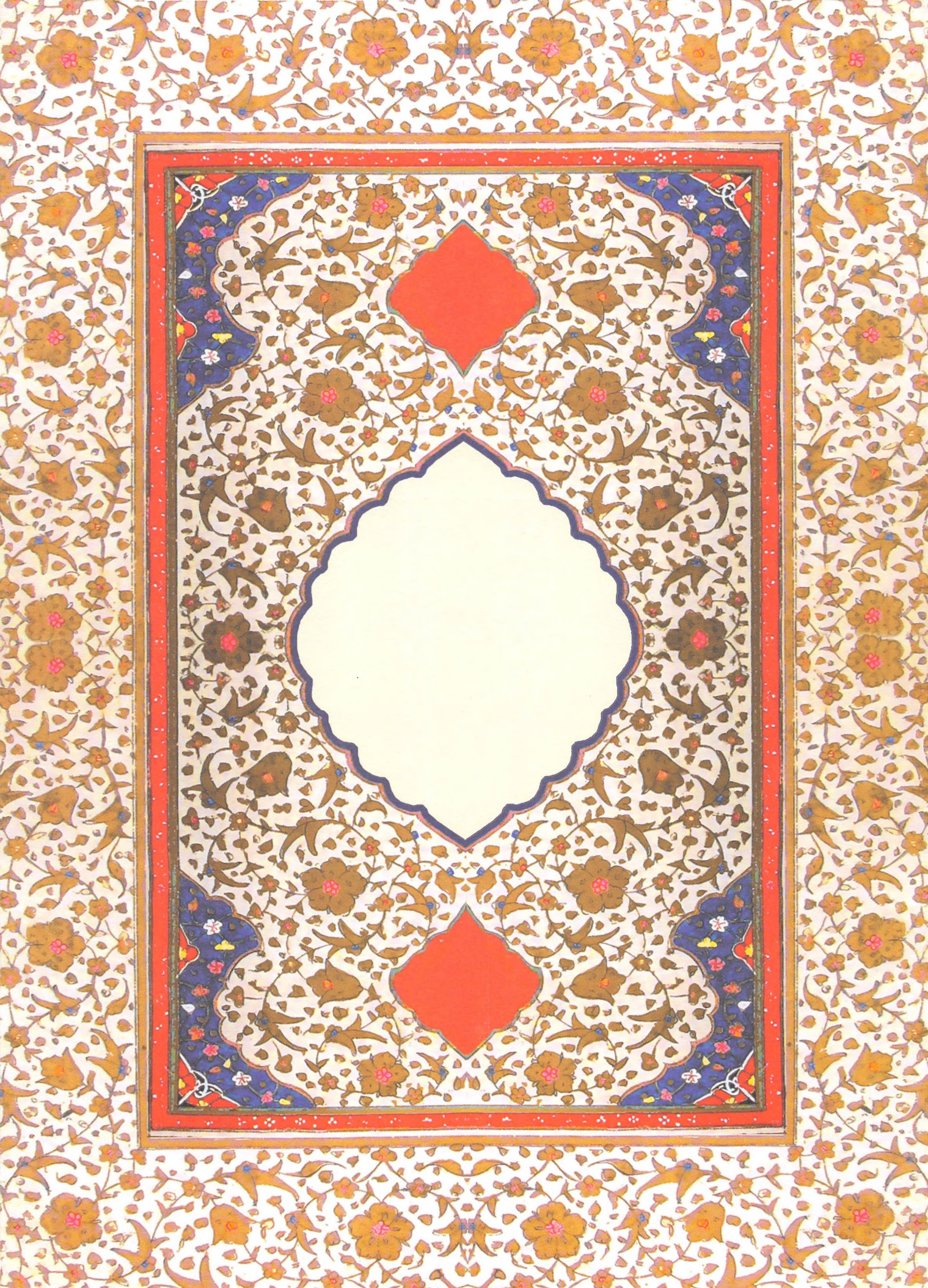
تصحیح، باز ترجمان و ویرایش

محمد علی کوش

القرآن الكريم

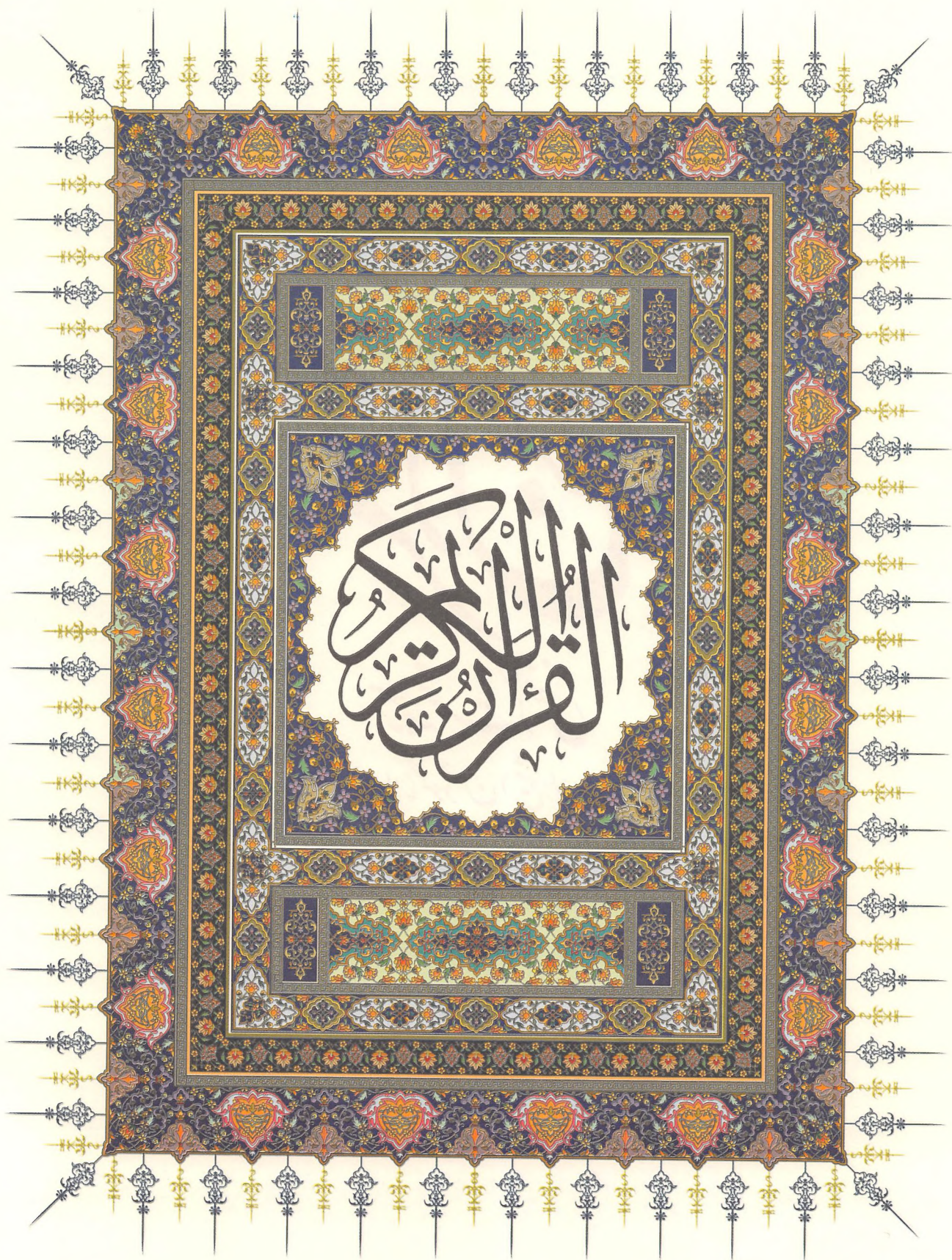

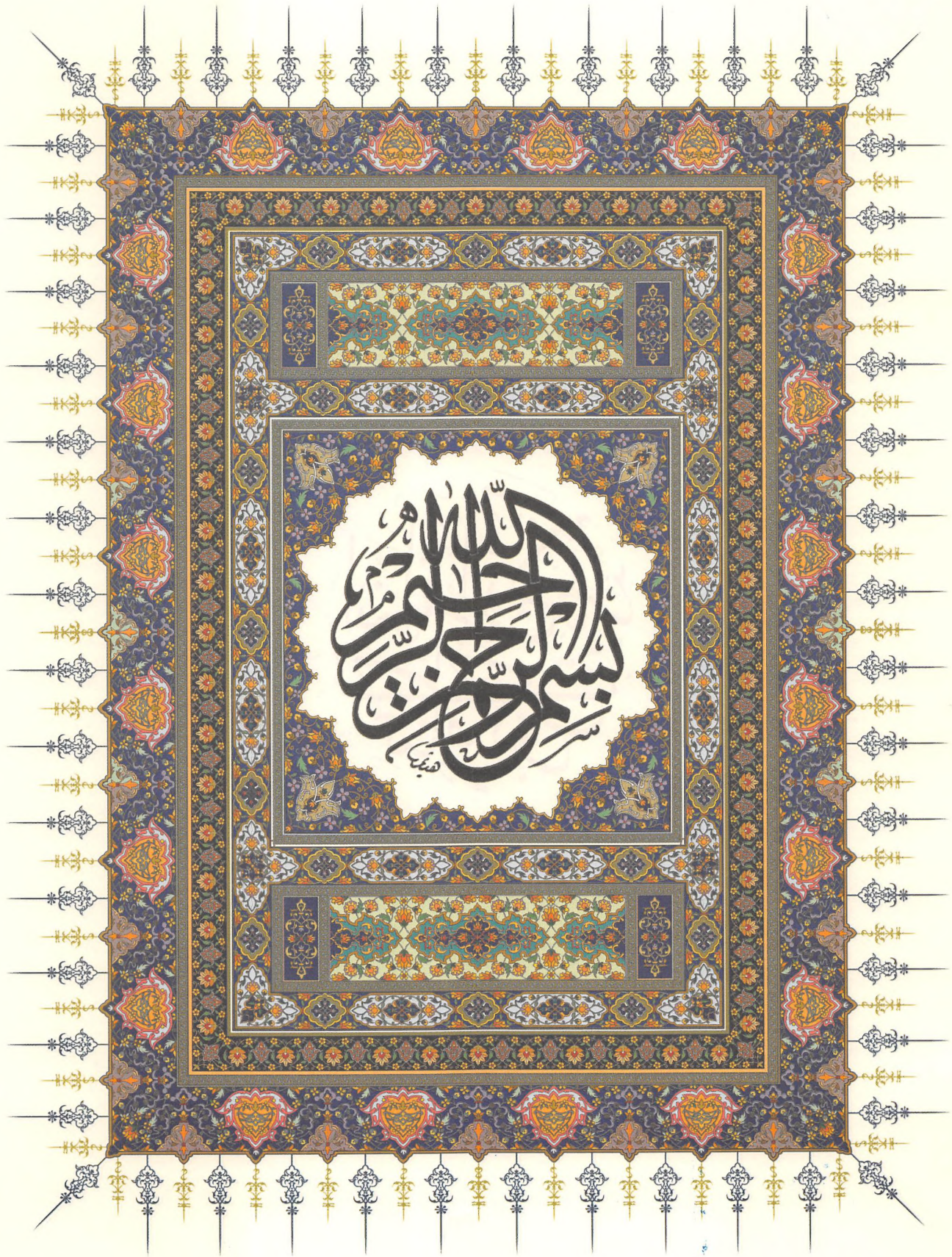

قرآن کریم

ترجمہ تحت اللفظی
مولانا محمود حسن (شیخ اہلند)

تصحیح، باز ترجمان و ویرایش
محمد علی کوش
نشر احسان

جزء اول

سوره الفاتحه/ ۱

ترتیبها
۱

سُورَةُ الْفَاتِحَةِ

آیاتها
۷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
به نام الله مهر گستر مهربان

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
سپاس و ستایش از آن الله است پروردگار جهانیان

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْمَلِكِ يَوْمَ الدِّينِ
مهر گستر مهربان خداوندگار روز جزا

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ
تنها تو را می پرستیم و تنها از تو یاری می خواهیم

اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ
راهبری کن ما را به راه راست

أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ
نعمت داده ای بر آنان

عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ
بر آنان و نه گمراهان آند

الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ
خشم شده بر آنان

جزء اول

۲

سوره البقره/ ۲

ترتیبها
۲

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

آیاتها
۲۸۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
به نام الله مهر گستر مهربان

الَمْ ① ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا
الف، لام، میم ① این کتاب نیست

هُدًى ② لِلْمُتَّقِينَ ③ الَّذِينَ
رهنمودی است برای پرهیزکاران ③ کسانی که

يُؤْمِنُونَ ④ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ ⑤ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ⑥
و برپا می دارند ⑤ نماز را و از آنچه روزیشان داده ایم انفاق می کنند ⑥

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ ⑦ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ
و آنان که ایمان دارند ⑦ به آنچه فرو فرستاده شده به تو و [به] آنچه نازل شده است

مِنْ قَبْلِكَ ⑧ وَيَا آخِرَةَ ⑨ هُمُ ⑩ يُوقِنُونَ ⑪
پیش از تو ⑧ و به روز واپسین ⑨ آنان ⑩ یقین دارند ⑪

هُدًى ⑫ مِّنْ رَبِّهِمْ ⑬ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ⑭
رهنمودی [استوار] اند از جانب پروردگارشان ⑬ و آنان ⑭ خود رستگارانند ⑭

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ هَمَانَا [این] کسانی که کفر ورزیدند یکسان است بر آنان چه هشدارشان بدهی چه هشدارشان ندهی

لَا يُؤْمِنُونَ ۱ خَتَمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ ۖ وَعَلَىٰ ایمان نمی آورند ۱ مهر نهاده است الله بر دل هایشان و بر شنوایی شان و بر

أَبْصَرِهِمْ ۖ غَشَوَهُ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۖ وَمِنَ النَّاسِ دیدگان شان پرده ای است و برای آنان عذابی بزرگ است ۷ و از مردم

مَنْ يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ ۖ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ ۖ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ۸ کسانی اند که می گویند ایمان آوردیم به الله و به روز واپسین و نیستند آنان مؤمنان ۸

يُخَادِعُونَ ۖ وَاللَّهُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا ۖ وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ [می خواهند] فریب دهند الله را و کسانی را که ایمان آورده اند درحالی که نمی فریبند جز خودشان را

وَمَا يَشْعُرُونَ ۱ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ ۖ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا ۖ و در نمی یابند ۱ در دل هایشان بیماری ای است پس افزودشان الله بر بیماری [شان]

وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۖ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ۱۰ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ و برای آنان عذابی دردناک است به سبب آنچه دروغ می گفتند ۱۰ و هنگامی که گفته شود به آنان

لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ ۖ قَالُوا ۖ إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ۱۱ فساد مکنید در زمین گویند جز این نیست که ما اصلاح گرانیم ۱۱

أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِن لَّا يَشْعُرُونَ ۱۲ وَإِذَا قِيلَ آگاه باشید که آنان خود فساد گراند ولی در نمی یابند ۱۲ و هنگامی که گفته شود

لَهُمْ ءَامِنُوا ۖ كَمَا ءَامَنَ النَّاسُ قَالُوا ۖ أَنُؤْمِنُ كَمَا ءَامَنَ السُّفَهَاءُ ۖ به آنان ایمان بیاورید چنان که ایمان آوردند این مردم گویند آیا ایمان بیاوریم چنان که ایمان آوردند این نابخردان؟

أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَكِن لَّا يَعْلَمُونَ ۱۳ وَإِذَا لَقُوا آگاه باشید که آنان خود بی خردانند ولی نمی دانند ۱۳ و هنگامی که دیدار کنند

الَّذِينَ ءَامَنُوا قَالُوا ۖ ءَامَنَّا ۖ وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَيْطَانِهِمْ قَالُوا ۖ إِنَّا کسانی را که ایمان آورده اند گویند ایمان آورده ایم و چون خلوت کنند با شیطان هایشان گویند بی گمان ما

مَعَكُمْ ۖ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِءُونَ ۱۴ ریشخند کنند گانیم [مؤمنان را] ۱۴ الله ریشخندشان [راتلافی] می کند و می کشاند آنها را

فِي طَغْيَانِهِم ۖ يَعْمَهُونَ ۱۵ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ در سرکشی شان [درحالی که] سرگشته اند ۱۵ آنان کسانی هستند که خریدند گمراهی را

بِالْهُدَىٰ ۖ فَمَا رَیَحَتْ بِجَنَّتِهِمْ ۖ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ۱۶ به [بهای] هدایت پس سودی نداد سودای آنان و نبودند راه یافتگان ۱۶

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ
 حال آنان چون حال کسی است که افروخت آتشی را پس چون روشن کرد [آتش] پیرامون آن کس را

ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ ۱۷
 [از بین] برد الله روشنی آنها را و رها کرد آنها را در تاریکی‌هایی که [چیزی را] نمی‌بینند ۱۷ [انان] کرانند

بُكْمٌ عُمِّيَ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ۱۸ **أَوْ كَصَيِّبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيهِ**
 گنگانند کورانند پس آنان باز نمی‌گردند [از گمراهی] ۱۸ یا مانند [گرفتاران در] بارانی سخت [باریده] از آسمان که در آن

ظُلُمَاتٍ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ أَصْبَعَهُمْ فِي **ءَاذَانِهِم مِّنَ الصَّوَاعِقِ**
 تاریکی‌هایی و رعد و برقی است قرار می‌دهند انگشتانشان را در گوش‌هایشان از [نهی] صاعقه‌ها

حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ۱۹ **يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ**
 از ترس مرگ و الله احاطه‌کننده کافران است ۱۹ نزدیک است که برق برباید

أَبْصَرَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشَوْا فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا
 چشمانشان را هرگاه که روشنی دهد برای آنان راه روند در آن [روشنایی] و چون تاریک کند بر آنان بایستند

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَرِهِمْ **إِنِ اتَّكَفَبِ اللَّهُ عَلَى كُلِّ**
 و اگر می‌خواست الله قطعاً [از بین] می‌برد شنوایی‌شان و دیدگان‌شان را بی گمان **الله** بر هر

شَيْءٍ قَدِيرٌ ۲۰ **يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ**
 چیزی تواناست ۲۰ ای مردم پرستید پروردگارتان را آن که آفرید شما را

وَالَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۲۱ **الَّذِي جَعَلَ لَكُم**
 و کسانی را که پیش از شما بودند باشد که شما پروا کنید ۲۱ همان [الله] که قرار داد برای شما

الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ
 زمین را بستری و آسمان را سرپناهی و فرو فرستاد از آسمان آبی را سپس برآورد

بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ
 با آن از محصولات روزی‌ای برای شما پس قرار ندهید برای الله همتایانی را حال آنکه شما

تَعْلَمُونَ ۲۲ **وَإِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا**
 می‌دانید ۲۲ و اگر هستید در تردید از آنچه فرو فرستادیم بر بنده‌مان

فَاتُوا بِسُورَةٍ مِّن مِّثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ
 پس بیاورید سوره‌ای همانند آن را و فراخوانید گواهانتان را [به یآوری] در برابر **الله**

إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۲۳ **فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا لَن نَّكَرِدَ**
 اگر هستید شما راست گویان ۲۳ پس اگر نکرديد و هرگز نتوانید کرد پس پروا کنید

النَّارِ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ۲۴
 از آتشی که هیزم آن مردم و سنگ‌هاست که آماده شده است برای کافران ۲۴

وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ
و مژده ده به کسانی که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته که برای آنهاست بهشت هایی که

تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ
روان است از زیر [درختان] آنها جویباران هرگاه روزی شان دهند از آن [باغها] از میوه ای

رَزَقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رَزَقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأَتُوا بِهِءَ مُتَشَبِهًا
روزی ای را گویند این همان است که روزی داده شدیم از پیش به نزدشان آورند آن روزی را در حالی که همگون است

وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۲۵﴾
و برای آنهاست در آنجا همسرانی پاکیزه و آنان در آن جاودانند

﴿۲۵﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةٌ فَمَا
همانا الله شرم نمی کند از اینکه بزند مثلی را به پشه ای یا

فَوْقَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ
بالتر از آن را پس اما کسانی که ایمان آوردند پس می دانند که همانا آن [مثل] حق است از جانب

رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ
پروردگارشان و اما کسانی که کفر ورزیدند می گویند چه چیزی اراده کرده است الله

بِهَذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا
به این مثل؟ گمراه می کند با آن بسیاری را و هدایت می کند با آن بسیاری را

وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ ﴿۲۶﴾ الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ
و گمراه نمی کند با آن مگر نافرمانان را کسانی که می شکنند پیمان

اللَّهُ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ
الله را پس از استوار ساختنش و می گسلند آنچه را که دستور داده است الله به آن که پیوند شود

وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿۲۷﴾
و فساد می کنند در زمین آنان خود زیانکارانند

كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ
چگونه کفر می ورزید به الله؟ حال آنکه بودید مردگانی پس زنده کرد شما را

ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۲۸﴾ هُوَ
سپس می میراند شما را باز زنده می گرداند شما را سپس به سوی او بازگردانده می شوید او

الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَىٰ
کسی است که آفرید برای شما آنچه را در زمین است همگی آنگاه

السَّمَاءِ فَسَوَّيْنَهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۲۹﴾
آسمان را پس سامان داد آنها را [به صورت] هفت آسمان و او به هر چیزی داناست

فَلَنَقِيَّ ءَادَمَ مِنْ رَّبِّهِ ۖ كَلِمَتٍ فَنَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ النَّوَابُ الرَّحِيمُ

سپس دریافت کرد آدم از پروردگارش کلماتی را سپس اللّٰه به مهر بازگشت براو بی گمان او خود بسی توبه پذیر مهربان است

قُلْنَا أَهْبَطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَأَمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبَعَ

گفتم فرود آید از آن [بهشت] همگی پس اگر بیاید شما را [از سوی] من رهنمودی پس هرکسی که پیروی کند

هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا

رهنمود مرا پس نه ترسی است بر ایشان و نه آنان اندوهگین شوند ﴿٣٨﴾ و کسانی که کفر ورزیدند

وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٩﴾

و دروغ انگاشتند آیات ما را آنان همدمان آتش‌اند آنها در آن جاودانه اند ﴿٣٩﴾

يَبْنِي إِسْرَءِيلَ أَذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي

ای بنی اسرائیل به یاد آورید نعمت مرا که ارزانی داشتم بر شما و وفا کنید به پیمانم

أَوْفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ ﴿٤٠﴾ وَعَامِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ

تا وفا کنم به پیمانتان و تنها از من بترسید ﴿٤٠﴾ و ایمان بیاورید به آنچه فرو فرستادم

مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ ۚ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي

که تصدیق‌کننده چیزی است که با شماست و نباشید نخستین کافر به آن و مفروشید آیات مرا

ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِيَّايَ فَاتَّقُونِ ﴿٤١﴾ وَلَا تَلْسِئُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ

به بهایی اندک و تنها از من پروا کنید ﴿٤١﴾ و در نیامیزید حق را به باطل

وَتَكْنَهُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٢﴾ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا

و پنهان مکنید حق را حال آنکه شما می‌دانید ﴿٤٢﴾ و برپا دارید نماز را و بدهید

الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿٤٣﴾ أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ

زکات را و رکوع کنید با رکوع‌کنندگان ﴿٤٣﴾ آیا فرمان می‌دهید مردم را به نیکی‌کاری

وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ نَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٤٤﴾

و فراموش می‌کنید خودتان را حال آنکه شما می‌خوانید کتاب [آسمانی] را؟ پس آیا خرد نمی‌ورزید؟ ﴿٤٤﴾

وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ

و یاری بجوید از شکیبایی و نماز و همانا آن البته گران است مگر بر خاشعان

الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿٤٥﴾

﴿٤٥﴾ [همان] کسانی که یقین دارند به اینکه آنان دیدارکنندگان پروردگارشان اند و اینکه آنان به سوی او بازمی‌گردند ﴿٤٥﴾

يَبْنِي إِسْرَءِيلَ أَذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَتِي

ای بنی اسرائیل به یاد آورید نعمت مرا که ارزانی داشتم بر شما و اینکه من برتری دادم شما را

عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٤٧﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا

بر جهانیان [هم عصرتان] ﴿٤٧﴾ و پروا کنید از روزی که کفایت نکند هیچ کسی از هیچ کسی چیزی را و

يُقَبَّلُ مِنْهَا شَفَعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٨﴾

پذیرفته نشود از او شفاعتی و گرفته نشود از او هیچ عوضی و نه آنان یاری خواهند شد ﴿٤٨﴾

وَإِذْ نَجَّيْنَاكُمْ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ
[و یاد کنید] زمانی که نجات دادیم شما را [از] جنگ فرعونیان که تحمیل می کردند بر شما بدترین شکنجه را

يَذَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ
سر می بریدند پسران شما را و زنده نگه می داشتند زنان [دختران] شما را و در این [کار] آزمایشی بود

مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ۝۴۹ وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمْ الْبَحْرَ فَأَنجَيْنَاكُمْ
از پروردگارتان [آزمایشی] بزرگ ۝۴۹ و یاد کنید] آنگاه که شکافتیم برای شما دریا را پس نجات دادیم شما را

وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ نَظَرُونَ ۝۵۰ وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَىٰ
و غرق کردیم فرعونیان را درحالی که شما نگاه می کردید ۝۵۰ و یاد کنید] آنگاه که وعده گذاشتیم برای موسی

أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِن بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ
چهل شب را سپس گرفتید شما آن گوساله را [به پرستش] پس از [رفتن] او درحالی که شما ستمکاران [بودید]

ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِّن بَعْدِ ذَٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝۵۱
سپس درگذشتیم از [گناه] شما پس از آن باشد که شما سپاس بگذارید ۝۵۱

وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ ۝۵۲ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ
و یاد کنید] آنگاه که دادیم به موسی آن کتاب را و فرقان [جناکنده حق از باطل] را باشد که شما راه یابید ۝۵۲

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ ۝۵۳ يَقَوْمِ إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنفُسَكُمْ
و یاد کنید] آنگاه که گفت موسی به قومش ای قوم من همانا شما ستم کردید به خودتان

بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوبُوا إِلَىٰ بَارِيكُمْ ۝۵۴ فَاقْتُلُوا أَنفُسَكُمْ ذَٰلِكُمْ
[با] به پرستش گرفتن شما آن گوساله را پس بازگردید به سوی آفریننده تان پس بکشید نفس هایتان را این

خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارِيكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ ۝۵۵ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ
بهبتر است برای شما نزد آفریننده تان پس بازگشت الله [به مهر خود] بر شما همانا او آن بسیار توبه پذیر مهربان است

وَإِذْ قُلْتُمْ يَمُوسَىٰ لَن نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَى اللَّهَ جَهْرَةً ۝۵۶
و یاد کنید] آنگاه که گفتید ای موسی هرگز باور نمی کنیم به تو تا آنکه ببینیم الله را آشکارا ۝۵۶

فَأَخَذْتَكُمُ الصَّعِقَةُ وَأَنْتُمْ نَظَرُونَ ۝۵۷ ثُمَّ بَعَثْنَاكُمْ مِنْ
پس گرفت شما را صاعقه درحالی که شما نگاه می کردید ۝۵۷ سپس برانگیختیم شما را پس

بَعْدَ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝۵۸ وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ
از مردنتان باشد که شما سپاس بگذارید ۝۵۸ و سایه بان ساختیم بر شما

الْغَمَامَ وَأَنزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَىٰ ۝۵۹ كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا
ابر را و فرو فرستادیم بر شما من [غذایی شیرین مثل ترنجبین] و سلوی [بلدرچین] را و گفتیم [بخورید از پاکیزه های دلپذیر آنچه را که

رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِن مَّنْهُمْ ظَالِمُونَ ۝۶۰
روزی دادیم به شما و ستم نکردند به ما بلکه به خودشان ستم می کردند ۝۶۰

وَاِذْ قُلْنَا اَدْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا
و[يادکنید] آنگاه که گفتیم داخل شوید به این آبادی آنگاه بخورید [از نعمت های] آن هر جا که خواهید به فراوانی

وَاَدْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرَ لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ
و داخل شوید از دروازه سجده کنان و بگوئید [درخواست ما] آمرزشی است [در این صورت] پیامبریم برای شما گناهانتان را

وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾ فَبَدَلِ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا
و به زودی خواهیم افزود [پاداش] نیکو کاران را ﴿٥٨﴾ پس جایگزین کردند کسانی که ستم کردند سخنی را

غَيْرِ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِنْ
غیر از آنچه گفته شد به آنان پس فرو فرستادیم بر آنان که ستم کردند عذابی از

السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٥٩﴾ وَاِذْ اَسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ
آسمان به [سبب] آنکه نافرمانی می کردند ﴿٥٩﴾ و[یاد کنید] هنگامی که آب خواست [از ما] موسی

لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ
برای قومش پس گفتیم بزن با عصایت سنگ را آنگاه جوشید از آن

اِثْنَا عَشَرَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ اُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ كُلُوا
دوازده چشمه به راستی که دانست هر گروهی آبشخور خود را [و گفتیم] بخورید

وَاَشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي الْاَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٦٠﴾
و بنوشید از رزق الله و فساد نکنید در زمین تبهکارانه ﴿٦٠﴾

وَاِذْ قُلْتُمْ يَمْوِسُ لَنْ نَّصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ
و[یاد کنید] آنگاه که گفتید ای موسی هرگز تاب نمی آوریم بر یک خوراکی پس بخوان برای ما پروردگارت را

يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْبِتُ الْاَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا وَفُومِهَا
که بیرون آورد برای ما از آنچه می رویاند زمین از سبزی اش و خیارش و گندمش

وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا قَالَ اَتَسْتَبِدُّونَ الَّذِي هُوَ اَدْنٰى
و عدسش و پیازش گفت [موسی] آیا می خواهید جایگزین کنید آنچه را که آن پست تر است

بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ اَهْبِطُوا مِصْرًا فَاِنَّ لَكُمْ مَّا سَأَلْتُمْ
به [جای] آنچه که آن بهتر است؟! فرود آید به شهری زیرا برای شما هست [در آن] آنچه خواستید

وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُوا بِغَضَبِ مَنْ
و زده شد بر آنان [حکم] خواری و بینوایی و بازگشتند با خشمی از

اللَّهِ ذَٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ
الله این بدان سبب بود که آنان کفر می ورزیدند به آیات الله و می کشتند

النَّبِيِّنَ اَغْوِ الْحَقَّ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٦١﴾
پیامبران را به ناحق آن به این سبب بود که سرکشی نمودند و تجاوز می کردند ﴿٦١﴾

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِرِينَ
همانا آنان که ایمان آوردند و آنان که یهودی شدند و پیروان حضرت یحیی

مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ
هرکس [از آنان] که ایمان آورد به الله و روز واپسین و کار شایسته‌ای کند پس برای آنان است پاداششان

عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾
نزد پروردگارشان و نه ترسی است بر آنان و نه آنان اندوهگین می‌شوند ﴿٦٢﴾ و [یاد کنید] آنگاه که

أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا ءَاتَيْنَاكُمْ
گرفتیم پیمانتان را و برافراشتیم فراز شما [کوه] طور را [و گفتیم] بگیرید آنچه را که دادیم به شما

بِقُوَّةٍ وَآذَكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِّنْ
با جدیت تمام و یاد کنید آنچه را در آن است باشد که شما پروا کنید ﴿٦٣﴾ سپس پشت کردید پس

بَعْدَ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِّنْ
از آن [پیمان] پس اگر نبود بخشش الله بر شما و مهربانی او هرآینه می‌شدید از

الْخَاسِرِينَ ﴿٦٤﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوْا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ
زیانکاران ﴿٦٤﴾ و به راستی دانستید کسانی را که تجاوز کردند از شما در سنبه

فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿٦٥﴾ فَجَعَلْنَاهَا نَكَلًا لِّمَا
پس گفتیم به آنان باشید بوزینگانی رانده شده ﴿٦٥﴾ پس قرار دادیم آن را عبرتی برای

بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٦٦﴾ وَإِذْ قَالَ
حاضران آن و [نسل‌های] پس از آن و پندی برای پرهیزکاران ﴿٦٦﴾ و [یاد کنید] آنگاه که گفت

مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَنُخِذْنَا
موسی به قومش همانا الله فرماتنان می‌دهد که سر ببرید گاوی را گفتند آیا می‌گیری مارا

هُزُورًا قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا
به مسخره؟ گفت پناه می‌برم به الله از اینکه باشم از نادانان ﴿٦٧﴾ گفتند

أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِضٌ
بخوان برای ما پروردگارت را تا بیان کند برای ما که چگونه است آن [گاو]؟ گفت همانا او می‌گوید همانا آن گاوی است نه پیر

وَلَا يَكُرُّ عَوَانُ بَيْنَ ذَلِكَ فَأَفْعَلُوا مَا تَأْمُرُونَ ﴿٦٨﴾
و نه جوان، میانسال باشد میان آن [دو سن] پس انجام دهید آنچه را فرمان یافته‌اید ﴿٦٨﴾

قَالُوا أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لُونُهَا قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ
گفتند بخوان برای ما پروردگارت را تا بیان کند برای ما که چگونه است رنگ آن؟ گفت همانا او می‌گوید که

إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفَرَاءُ فَاقِعٌ لَّوْنُهَا تَسُرُّ النَّظِيرِينَ ﴿٦٩﴾
آن گاوی است زرد یکدست است رنگش، که شاد می‌کند بینندگان را ﴿٦٩﴾

قَالُوا اُدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ اِنَّ الْبَقْرَ تَشَبَهَ عَلَيْنَا وَاِنَّا

گفتند بخوان برای ما پروردگارت را تایین کند برای ما که چگونه است آن [گاو] همانا این گاو مشتبه شده است بر ما و به راستی ما

اِنْ شَاءَ اللّٰهُ لَمُهْتَدُونَ ﴿۷۰﴾ قَالَ اِنَّهُ يَقُولُ اِنَّهَا بَقْرَةٌ لَا ذَلُولٌ

اگر بخواهد الله حتماً هدایت شدگانیم ﴿۷۰﴾ گفت همانا او می گوید که آن گاوی است نه رام

تَثِيرُ الْاَرْضِ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا شَيْءَ فِيهَا قَالُوا

که شخم زند زمین را و نه آبیاری کند کشتزار را سالم است نباشد خالی [لکه و عیبی] در آن گفتند

اَكُنْ جِئْتَ بِالْحَقِّ فَذَبَحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ﴿۷۱﴾ وَاِذْ

اکنون آوردی حق را پس سربریدند آن را درحالی که نزدیک بود [این کار را] انجام ندهند ﴿۷۱﴾ و [یاد کنید] آنگاه که

قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَاَدْرَأْتُمْ فِيهَا وَاللّٰهُ مُخْرِجٌ مَّا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿۷۲﴾

کشتید کسی را پس با یکدیگر به نزاع پرداختید در [بارۀ] آن و الله بیرون آورنده است آنچه را پنهان می داشتید ﴿۷۲﴾

فَقُلْنَا اَضْرِبُوهُ بِعَظْمٍ كَذٰلِكَ يُحْيِي اللّٰهُ الْمَوْتَىٰ وَيُرِيكُمْ

پس گفتیم بزنید آن [مقتول] را با پاره ای از آن [گاو] این چنین زنده می کند الله مردگان را و نشان می دهد به شما

ءَاٰيٰتِهٖ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿۷۳﴾ ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِّنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ

نشانه هایش را باشد که شما خرد ورزید ﴿۷۳﴾ باز سخت شد دل هایتان پس از آن [واقعه]

فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ اَوْ اَشَدُّ قَسْوَةً وَاِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ

پس آن [دل هایتان] مانند سنگ ها شد یا سخت تر [از آن] و همانا برخی از سنگ ها چنانند که می جوشد

مِنْهُ الْاَنْهَارُ وَاِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشَّقُّ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَاِنَّ

از آن جویباران و همانا برخی از آنها چنانند که می شکافد آنگاه بیرون می آید از آن آب و همانا

مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللّٰهِ وَمَا اللّٰهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

برخی از آنها چنانند که فرو می افتند از ترس الله و نیست الله بی خبر از آنچه می کنید

﴿۷۴﴾ اَفَنظَمُونَ اَنْ يُّؤْمِنُوْا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ

آیا پس امید دارید [شما مسلمانان] که باور کنند [یهودیان] به شما؟ حال آنکه گروهی از آنان

يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللّٰهِ ثُمَّ يَحَرِّفُوْهُ مِنْۢ بَعْدِ مَا عَقَلُوْهُ

می شنیدند کلام الله را سپس تحریف می کردند آن را پس از آنکه دریافتند آن را

وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿۷۵﴾ وَاِذَا لَقُوا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا قَالُوْا ءَامَنَّا

درحالی که می دانستند [که کارشان درست نیست] و هنگامی که دیدار کنند با کسانی که ایمان آورده اند گویند ایمان آورده ایم

وَاِذَا خَلَا بِعَضُّهُمْ اِلٰیۤ اٰیٰتِنَا اَتَّخَذْتُوْنَهُمْ مِّمَّا فَتَحْ

و چون خلوت کنند برخی از آنان با برخی دیگر گویند آیا سخن می گوئید با آنان درباره آنچه گشوده است [و آشکار ساخته]

اللّٰهُ عَلَیْكُمْ لِيَحْجُوْكُمْ بِهٖ عِنْدَ رَبِّكُمْ ؕ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿۷۶﴾

الله برای شما تا چون و چرا کنند با شما بآن نزد پروردگارتان؟ پس آیا خرد نمی ورزید؟ ﴿۷۶﴾

أَوَلَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ۚ
و آیا نمی دانند که الله می داند آنچه را پنهان می کند و آنچه را آشکار می سازند؟

وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِيٍّ وَمَا هُمْ
و برخی از آنان بی سوادانی هستند که نمی دانند کتاب [آسمانی] را مگر خیالاتی خام و نیستند آنان

إِلَّا يَظُنُّونَ ۚ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ
جزاینکه گمان پردازی می کنند پس وای بر کسانی که می نویسند کتاب را با دستانشان

ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ نَزِدَ اللَّهُ اسْتِ لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا
سپس می گویند این از نزد الله است تا بفروشند آن را به بهایی اندک

فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ
پس وای بر آنان از آنچه نوشته است دست هایشان و وای بر آنان از آنچه به دست می آورند

وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَةً قُلْ
و [یهودیان] گفتند هرگز نمی رسد به ما آتش جز روزهایی شمرده [و اندک] بگو

أَتُخَذَتْ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلَفَ اللَّهُ عَهْدَهُ أَمْ نَقُولُ
آیا گرفتید از نزد الله پیمانی؟ پس هرگز خلاف نخواهد کرد الله پیمان خود را یا نسبت می دهید

عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ بَلَى مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً
به الله چیزی را که نمی دانید؟ آری هر که کسب کند بدی ای را

وَأَحْطَتْ بِهٖ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ
و فراگیرد او را گناهش پس آنان همدان آتش اند آنان

فِيهَا خَالِدُونَ ۚ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
در آن جاودانند و کسانی که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۚ وَإِذْ
آنان همدان بهشتند آنان در آن جاودانند و [یاد کنید] آنگاه که

أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ
گرفتیم پیمان بنی اسرائیل را که میپرستید جز الله را و به پدر و مادر

إِحْسَانًا ۚ وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا
نیکی کنید و [نیز به] خویشاوندان و یتیمان و بینوایان و بگویید

لِلنَّاسِ حُسْنًا ۚ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ
به مردم سخن نیک را و برپا دارید نماز را و بدهید زکات را سپس

تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنْتُمْ مُّعْرِضُونَ ۚ
پشت کردید جز اندکی از شما و شما رویگردان [بودید]

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَ تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرَجُونَ
و[یاد کنید] آنگاه که گرفتیم پیمان تان را که نریزید خون هایتان را و بیرون مکنید

أَنْفُسَكُمْ مِّنْ دِيَارَتَانِ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ
خودتان [همکیشانان] را از دیارتان سپس [بدین پیمان] اقرار کردید در حالی که خود [بر آن] گواهید

ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرَجُونَ فَرِيقًا
سپس شما آنانی [بودید] که می کشید خودتان را [همکیشانان را] و بیرون می رانید گروهی

مِّنْكُمْ مِّنْ دِيَارَتَانِ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِنَّ بَأْسًا وَآلَا تَعْلَمُونَ
از خودتان را از دیارشان درحالی که پشتیبانی می کنید یکدیگر را بر ضد آنان به گناه و تجاوز

وَإِنْ يَأْتِوكُمُ اسْرِيٌّ فَذُوقُوا كُرْهُهُ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ
و اگر بیایند به نزد شما [به صورت] اسیرانی فدیة می دهید برای [آزادی] آنان حال آنکه حرام شده است بر شما

إِخْرَاجَهُمْ أَفْتَوْمُنُونَ أَيْسَ إِيْمَانٍ مِّمَّنْ أَفْتَوْمُنُونَ
بیرون راندنشان آیا پس ایمان می آورید به بخشی از کتاب [تورات] و کفر می ورزید

بَعْضٌ فَمَا جَزَاءُ مَن يَفْعَلْ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِيَّا خِزْيٌ
به بخشی [دیگر]؟ پس نیست سزای کسی که کند چنین از شما جز خوار

فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَى أَسْفَلِ الْعَذَابِ
در زندگی دنیا و روز رستاخیز بازگردانده می شوند به سوی سخت ترین عذاب

وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ
و نیست الله غافل از آنچه می کنید

الْحَيَاةِ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يَخَفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ
زندگی دنیا را به [بهای] آخرت پس تخفیف نیابد عذاب و نه آنان

يُنصَرُونَ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ
یاری خواهند شد و به درستی که دادیم به موسی کتاب [تورات] را و در پی آوردیم از

بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ
پس او پیامبران را و دادیم به عیسی پسر مریم نشانه های روشن را و نیرومند گردانیدیم او را

بُرُوجِ الْقُدْسِ أَفْكَلَمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُكُمْ
با روح القدس [جبرئیل] پس چرا هرگاه آورد برای تان پیامبری چیزی را که دوست ندارد جان هایتان [داخل خواهان نبود]

أَسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَقَالُوا
بزرگ بینی ورزیدید پس گروهی را دروغگو شمردید و گروهی را می کشیدید و گفتند

قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ
دل های ما پوشش دار است! [نه، بلکه لعنت کرده است آنان را الله به سبب کفرشان پس اندکی [از آنان] ایمان می آورند]

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِندِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِن

و هنگامی که آمد برای ایشان کتابی از نزد **الله** که تصدیق کننده است آنچه را با آنان است و با آنکه

قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ

از پیش [به وسیله آن] پیروزی می خواستند بر کسانی که کفر ورزیدند پس چون آمد برای ایشان

مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ

آنچه که [از پیش] می شناختند کفر ورزیدند بدان پس لعنت **الله** بر کافران باد

بِئْسَمَا أَشْتَرُوا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَن يَكْفُرُوا بِمَا أَنزَلَ

بد است آنچه فروختند [بهای] آن خودشان را اینکه کفر ورزند به آنچه فرو فرستاده است

اللَّهُ بَغْيًا أَنْ يَنْزِلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ

الله از روی حسدشان از اینکه فرو می فرستد **الله** از فضل خویش [=وحي را] بر هر که خواهد از بندگان

فَبَاءُوا بِغَضَبٍ عَلَى غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ

پس باز گشتند باخشی [افزون] بر خشمی [دیگر] و برای کافران عذابی خوار کننده است

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ قَالُوا تَوْحِيدٌ

و هنگامی که گفته شود به آنان ایمان بیاورید به آنچه فرو فرستاده است **الله** گویند ایمان می آوریم به آنچه

أَنزَلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا

فرو فرستاده شده است بر [پیامبران] ما و کفر می ورزند به آنچه غیر آن است در حالی که آن حق است تصدیق کننده

لِمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ

چیزی است که با آنان است بگو پس چرا می کشتید پیامبران **الله** را پیش از این اگر هستید

مُؤْمِنِينَ ۚ وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ

مؤمنان؟! و به درستی که آورد برای شما موسی نشانه های روشن را

ثُمَّ أَخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ

آنگاه گرفتید گوساله را [به پرستش] از پس [رفتن] او [به کوه طور] در حالی که شما ستمکار بودید

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا

و [یاد کنید] آنگاه که گرفتیم پیمانتان را و برافراشتیم بالای [سر] شما [کوه] طور را و [گفتیم] بگیرید

مَا ءَاتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَأَسْمِعُوا قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا

آنچه را که دادیم به شما با جد و جهد تمام و بشنوید گفتند شنیدیم و نافرمانی کردیم

وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ

و به آنان نوشانیده شد در دل هایشان [مهر] گوساله به سبب کفرشان بگو

بِئْسَمَا يَأْمُرُكُمْ بِهِمْ إِيْمَانُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

بد است آنچه و می دارد شما را به آن ایمانتان اگر هستید مؤمنان

قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِّنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

بگو اگر هست برای شما سرای آخرت نزد الله به گونه ویژه به غیر از دیگر مردمان پس آرزو کنید مرگ را اگر هستید راستگویان

۹۴

وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

و هرگز آرزو نخواهند کرد آن را هیچ گاه به سبب آنچه پیش فرستاده است دست‌هایشان والله بسی داناست به [ترفند] استمکاران

۹۵

وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا أَتَوْا بِهِمْ وَلَئِن كُنْتُمْ لَرَاسِخِينَ

و هر آینه خواهی یافت آنان [=یهود] را از مندرترین مردم بر زندگانی و حتی حریص‌تر از کسانی که

أَشْرَكُوا يَوْمَئِذٍ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُزَحَّزَجَةٍ

شُرک ورزیدند دوست دارد [هر] یکی‌شان که کاش عمر داده شود هزار سال حال آنکه نیست آن [عمر دراز] دور کننده او

مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ

از عذاب [هراندازه] که عمر داده شود و الله بسی بیناست به آنچه می‌کنند

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ

هرکس که باشد دشمن جبرئیل [دشمن الله است] زیرا او فرود آورده است آن [قرآن] را بر دل تو به فرمان الله

مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ

درحالی که تصدیق کننده آن چیزی است که پیش از آن [بوده] است و رهنمود و نویدی است برای مؤمنان

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ

هرکس باشد دشمن الله و فرستادگان او و جبرئیل

وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ

و میکائیل [پس او کافر است] پس بی گمان الله دشمن کافران است

إِلَيْكَ أَعِيتِ بِئِنَّتِ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ

به سوی تو آیاتی روشن و کفر نمی‌ورزد [کسی] به آن جز نافرمانان

أَوْ كَلَّمَا عَاهَدُوا عَهْدًا نَّبَذَهُ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ بَلْ أَكْثَرُهُمْ

چرا هرگاه پیمانی بستند آن را شکستند [و به دور افکندند؟!]

لَا يُؤْمِنُونَ وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ

ایمان نمی‌آورند و هنگامی که آمد برای ایشان فرستاده‌ای از سوی الله

مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ

که تصدیق کننده چیزی است که با آنان است دور انداختند گروهی از کسانی که داده شده آنان کتاب [تورات]

كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَانَتْهُمْ

کتاب الله را پشت سرشان گویی که آنان نمی‌دانند [که آن، کتاب الله است]

وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكٍ سَلِيمٍ ۖ وَمَا كَفَرُ

وپیروی کردند [یهودیان] آنچه را که می خواندند [از سحر] شیطان ها بر ضد فرمانروایی سلیمان با اینکه کفر نورزید

سَلِيمٍ وَلَٰكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ

سلیمان و لیکن شیطان ها کفر ورزیدند که آموزش می دادند به مردم

السِّحْرَ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَرْوَتَ

جادو را و آنچه را که فرو فرستاده شده بود بر آن دو فرشته در [سرزمین] بابل به [نام های] هاروت و ماروت

وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ ۖ

حال آنکه آموزش نمی دادند [دو فرشته] به هیچ کسی تا آنکه [قبلا به او] می گفتند جز این نیست که ما [وسیله] آزمایشی هستیم پس مبادا کافر شوی

فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ ۚ

ولی می آموختند از آن دو چیزی را که جدایی می انداختند با آن میان مرد و همسرش

وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ

و نبودند آنها زیان رسان با آن [جادو] به هیچ کسی مگر به خواست الله و می آموختند

مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ ۚ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ

چیزی را که زیان می رساند به آنان و سودشان نمی داد و به درستی که دانستند [یهود] هر کس به دست آورد آن [جادو] را

مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ ۚ

نیست برای او در آخرت هیچ بهره ای و قطعاً بد است چیزی که فروختند به [بهای] آن

أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۚ

خودشان را اگر می دانستند و اگر بی گمان، آنها ایمان آورده

وَاتَّقُوا لِمَثُوبَةٍ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

و پرهیزکاری کرده بودند قطعاً پاداشی از نزد الله [برایشان] بهتر بود اگر می دانستند

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا

ای کسانی که ایمان آورده اید نگویید [به پیامبر] راعنا [ما را مراعات کن] و بگویید

أَنْظَرْنَا وَأَسْمِعُوا ۚ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۚ

انظرنا [= به ما بنگر] و بشنوید [سخنان پیامبر را] و برای کافران عذابى دردناک است

مَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ

دوست نمی دارند کسانی که کفر ورزیدند از اهل کتاب و نه مشرکان

أَنْ يُنْزَلَ عَلَيْكَ مِنْ خَيْرٍ مِّنْ رَبِّكَ ۚ وَاللَّهُ يَخْصُصُ

که فرو فرستاده شود بر شما هیچ خیری [از سوى] پروردگارتان حال آنکه الله اختصاص می دهد

بِرَحْمَتِهِ ۚ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۚ

به رحمت خود کسی را که خواهد و الله دارای بخشش بزرگ است

﴿ مَا نَنْسَخْ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلَهَا ۗ ﴾
هر آنچه نسخ کنیم از آیه‌ای یا از یاد ببریم آن را می‌آوریم بهتر از آن یا مانند آن را

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۰۶﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ
آیا ندانسته‌ای که بی‌گمان الله بر هر چیزی تواناست؟ ﴿۱۰۶﴾ آیا ندانسته‌ای که بی‌گمان الله از آن اوست

مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ هِجْ
فرمانروایی آسمان‌ها و زمین و نیست برای شما غیر از الله هیچ

وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿۱۰۷﴾ أَمْ تُرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ
کارسازی و نه هیچ یاوری؟! ﴿۱۰۷﴾ یا اینکه می‌خواهید که درخواست کنید از پیامبرتان

كَمَا سَأَلَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ ۚ وَمَنْ يَتَّبِعِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ
چنان که درخواست شد از موسی پیش از این؟! و کسی که جایگزین کند کفر را به [جای] ایمان

فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿۱۰۸﴾ وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ
پس به راستی گم کرده است ﴿۱۰۸﴾ میانه راه را دوست دارند بسیاری از اهل

الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِن بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا
کتاب که بازگردانند شما را پس از ایمانتان [به حالت] کافران از روی حسدی که

مِّنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ ۚ مِّنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْحَقُّ ۖ فَاعْفُوا
از نزد خودشان است پس از آنکه آشکار شد برای آنها حق پس عفو کنید

وَأَصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
و گذشت نماید تا بیاورد الله فرمانش را همانا ج الله بر هر چیزی تواناست

﴿۱۰۹﴾ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ
و برپا دارید نماز را و بپردازید زکات را و هر آنچه پیش می‌فرستید برای خودتان ﴿۱۰۹﴾

مِّنْ خَيْرٍ ۚ تَحَدُّوهُ عَنِ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ
از نیکی خواهی یافت آن را نزد الله بی‌گمان الله به آنچه می‌کنید بسی بیناست

﴿۱۱۰﴾ وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرَىٰ ۚ
و گفتند هرگز درنیايد به بهشت مگر کسی که باشد یهودی یا مسیحی ﴿۱۱۰﴾

تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ ۚ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ
این آرزوهای آنان است بگو بیاورید دلالتان را اگر هستید

صَادِقِينَ ﴿۱۱۱﴾ بَلَىٰ ۚ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ
راستگویان ﴿۱۱۱﴾ آری، هر کس تسلیم کند روی خود را [همه وجودش] برای الله در حالی که او نیکوکار باشد

فَلَهُ أَجْرُهُ ۖ عِنْدَ رَبِّهِ ۚ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۱۱۲﴾
پس برای اوست پاداش وی نزد پروردگارش و نه ترسی است بر آنان و نه آنان اندوهگین می‌شوند ﴿۱۱۲﴾

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتْ النَّصْرَى عَلَى شَيْءٍ وَقَالَتِ الْمَسْرَى
و گفتند یهودیان نیستند مسیحیان بر چیزی [پایند] و گفتند مسیحیان

لَيْسَتْ الْيَهُودُ عَلَى شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ كَذَلِكَ قَالَ
نیستند یهودیان بر چیزی [پایند] حال آنکه آنان می خوانند کتاب [آسمانی] را همچنین گفتند

الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
کسانی که دانشی ندارند مانند سخن آنان را پس الله داوری می کند میانشان روز رستاخیز

فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١١٣﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ
در آنچه که در آن اختلاف می کردند ﴿۱۱۳﴾ و کیست ستمکارتر از آن کس که باز دارد [مردم را از] مسجدهای

اللَّهُ أَنْ يُذَكَّرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا أُولَٰئِكَ مَا كَانَ
الله از آنکه یاد شود در آنها نام او و بکوشد در ویرانی آنها؟ آنان نسزد

لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَافِيَةٌ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ
برای شان که در آیند در آنها مگر [به حالت] ترسندگان برای آنان در دنیا خواری است

وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٤﴾ وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ
و برای آنها در آخرت عذابی بزرگ است ﴿۱۱۴﴾ و از آن الله است مشرق و مغرب

فَأَيْنَمَا تُولُوا فَسَمَّ وَجْهَ اللَّهِ إِبْرَٰهِيمَ ۖ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾
پس به هر سو روی کنید همان جا روی الله است همانا الله گسترده [ذاتی] بس داناست ﴿۱۱۵﴾

وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ۚ سُبْحٰنَهُ ۚ بَلْ لَّهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ
و گفتند گرفت الله فرزندی را منزّه است او بلکه از آن اوست هرچه در آسمانها

وَالْأَرْضُ كُلُّ لَّهُ قٰنِیۡنُونَ ﴿١١٦﴾ بِدِیۡعِ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ
و زمین است همگی برای او فرمانبراند ﴿۱۱۶﴾ پدید آورنده آسمانها و زمین است

وَإِذَا قَضٰی أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿١١٧﴾ وَقَالَ الَّذِينَ
و چون حکم کند کاری را پس فقط گوید به او باش بی درنگ می شود ﴿۱۱۷﴾ و گفتند کسانی که

لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا ءَايَةٌ ۖ كَذٰلِكَ
دانشی ندارند چرا سخن نگوید با ما یا نیاید برای ما نشانه ای؟ اینچنین

قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَبَّهَتْ قُلُوبُهُمْ
گفتند کسانی که پیش از آنها بودند همانند سخن آنان را همسان گشت دل هایشان

قَدْ بَيَّنَّا الْآيٰتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿١١٨﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ
به درستی که ما روشن داشته ایم نشانه ها را برای گروهی که یقین دارند ﴿۱۱۸﴾ همانا ما فرستادیم تو را

بِالْحَقِّ بِشِيرًا وَنَذِيرًا ۖ وَلَا تَسْأَلُ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ ﴿١١٩﴾
به حق درحالی که مژده دهنده و هشداردهنده ای و از تو پرسیده نمی شود دربارهٔ همدمان دوزخ [دوزخیان] ﴿۱۱۹﴾

وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ ۚ قُلْ إِيَّاكَ

و هرگز خشنود نمی‌شوند از تو یهودیان و نه مسیحیان تا آنکه پیروی کنی از آیین آنها بگو بی گمان

هُدَىٰ ۚ اللَّهُ هُوَ الْهُدَىٰ وَلَئِنْ أَتَبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ

[تنها] هدایتِ الله است که هدایت [واقعی] است و اگر پیروی کنی از هوس‌هایشان پس از آنچه آمد برای تو

مِنَ الْعِلْمِ ۚ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿۱۲۰﴾ الَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمْ

از دانش [وحی] نباشد برای تو از سوی الله هیچ دوست و یاورى آنان که دادیم به ایشان

أَلَكُتَبَ يَتْلُوهُ ۚ هُوَ حَقُّ تِلَاوَتِهِ ۚ أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۚ وَمَن يَكْفُرْ بِهِ

کتاب [آسمانی] را می‌خوانند آن را چنان که سزوار خواندنش است آنان ایمان می‌آورند به آن و کسی که کفر ورزد به آن

فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿۱۲۱﴾ يَبْنِي إِسْرَءِيلَ أَذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي

پس آنان همان زیان‌کارانند ﴿۱۲۱﴾ ای بنی اسرائیل به یاد آورید نعمت مرا که

أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿۱۲۲﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا

ارزانی داشتم بر شما و اینکه برتری دادم شما را بر جهانیان [همعصرتان] ﴿۱۲۲﴾ و پروا کنید از روزی که

لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا

کفایت نکند هیچ کسی از هیچ کس چیزی را و پذیرفته نشود از وی هیچ جایگزینی و سود ندهد برای او

شَفَاعَةٌ ۚ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿۱۲۳﴾ وَإِذِ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ

شفاعتی و نه آنان یاری خواهند شد ﴿۱۲۳﴾ و یاد کنید [آنگاه که آزمود ابراهیم را پروردگار] با کلماتی [آزمایش‌هایی]

فَاتَّمَمَهُنَّ ۚ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا ۚ قَالَ وَمِن ذُرِّيَّتِي ۚ قَالَ

پس او به انجام رسانید آنها را [الله] فرمود همانا من قرار دهنده‌ام تو را برای مردم پیشوایی [ابراهیم] گفت و از فرزندان من [نیز]؟ فرمود

لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ ﴿۱۲۴﴾ وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ

نمی‌رسد پیمان [پیشوایی] من به ستمکاران ﴿۱۲۴﴾ و یاد کنید [آنگاه که قرار دادیم خانه [کعبه] را پایگاهی برای مردم

وَأَمَّا وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى ۖ وَعَهِدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ

[و [جایگاه] امنی [و گفتیم] و برگزینید از جای ابراهیم نمازگاهی را و سفارش کردیم به ابراهیم

وَأِسْمَاعِيلَ أَن طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ

و اسماعیل که پاکیزه گردانید خانه‌ام را برای طواف‌کنندگان و معتکفان و رکوع‌کنندگان

السُّجُودِ ﴿۱۲۵﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا ءَامِنًا وَارْزُقْ

سجده‌گزار ﴿۱۲۵﴾ و یاد کنید [آنگاه که گفت ابراهیم ای پروردگارم قرار ده اینجا را سرزمینی امن و روزی ده

أَهْلَهُ ۚ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَن ءَامَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ ۚ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ قَالَ وَمَن كَفَرَ

ساکنانش را از محصولات هرکسی که ایمان آورد از آنها به الله روز واپسین [الله] گفت و کسی که کفر ورزد

فَأُمِّتُّهُ ۚ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿۱۲۶﴾

بهرمند می‌گردانمش اندکی سپس ناچار می‌گردانم او را به سوی عذاب آتش و بد بازگشتگاهی است ﴿۱۲۶﴾

وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ

و[یاد کنید] آنگاه که بالامی برد ابراهیم پایه ها را از خانه [کعبه] و[نیز] اسماعیل [می گفتند] ای پروردگار ما بپذیر

مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ

از ما همانا تو خود آن شنوای دانایی [۱۲۷] ای پروردگار ما و قرار ده ما را دو فرمانبردار

لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا

برای خودت و از فرزندان ما گروهی فرمانبردار را برای خود [دیدار] و بنمای به ما شیوه های پرستشمان را و برگرد بر ما [اگر سر مهر]

إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا

همانا تو خود آن توبه پذیر مهربانی [۱۲۸] ای پروردگار ما و برانگیز در میان آنان پیامبری را

مِّنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ

از خودشان که بخواند بر آنان آیه های را و بیاموزد به آنان کتاب و حکمت را

وَيُزَكِّهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْغَزِيرُ الْحَكِيمُ وَمَنْ يَرْغَبْ عَنْ

و پاکشان سازد همانا تو خود آن پیروزمند سنجیده کاری [۱۲۹] و چه کسی روی برمی تابد از

مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مِنْ سَفِهَةٍ نَفْسُهُ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا

آیین ابراهیم جز کسی که به سبکسری افکند خودش را درحالی که به راستی برگزیدیم ما او را در دنیا

وَأَنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ

و بی گمان او در آخرت از شایستگان است [یاد کنید] آنگاه که گفت به او پروردگارش تسلیم باش

قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ

گفت تسلیم شده ام برای پروردگار جهانیان [۱۳۱] و سفارش کرد به آن [فرمانبرداری] ابراهیم پسران خود را

وَيَعْقُوبُ يَبْنِي إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا

و یعقوب [هم] که: ای پسران من همانا الله برگزید برای شما این دین را پس زنده نمانید مگر

وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ

درحالی که شما فرمانبران [او] باشید [۱۳۲] یا اینکه بودید شما گواهانی هنگامی که فرا رسید یعقوب را

الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ

مرگ آنگاه که گفت به پسرانش چه می پرستید پس از من؟ گفتند می پرستیم

إِلَهَكَ وَإِلَهِهَ وَابَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهُاتُ

اله تو را و اله پدرانت ابراهیم و اسماعیل و اسحاق را که الهی

وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا

یگانه است و ما برای او فرمانبرانیم [۱۳۳] آنان گروهی اند که در گذشتند برای ایشان است

مَا كَسَبَتْ وَلَكُم مَّا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

آنچه به دست آورده اند و برای شماست آنچه به دست آورده اید و از شما پرسیده نمی شود از آنچه آنان می کردند [۱۳۴]

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ

و گفتند باشید یا یهودی یا مسیحی که هدایت یابید بگو [هرگز] بلکه [پیروی می کنیم] آیین ابراهیم را

حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قُولُوا ءَامِنًا بِاللَّهِ وَمَا

که حق گرا بود و نبود از مشرکان بگوئید ایمان آوردیم به الله و آنچه

أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَابْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ

فروفرستاده شده است به سوی ما و آنچه فروفرستاده شده است به سوی ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب

وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى وَمَا أُوتِيَ التَّيُّونَ

و اسباط [=نوادگان یعقوب] و آنچه داده شده است به موسی و عیسی و آنچه داده شده است به پیامبران [دیگر]

مِنْ رَبِّهِمْ لَا نَفَرُّ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

از جانب پروردگارشان فرق نمی گذاریم میان هیچ یکی از آنان و ما تنها برای او فرمانبریم

فَإِنْ ءَامَنُوا بِمِثْلِ مَا ءَامَنُمْ بِهِ فَقَدْ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا

پس اگر ایمان آوردند به مانند آنچه شما ایمان آوردید به آن پس به راستی هدایت یافته اند و اگر روی برتافتند پس جزاین نیست که

هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمْ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

آنان در ستیزند پس به زودی کفایت می کند تو را [از گزند] آنان الله و او آن شنوای داناست

صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنْ اللَّهِ صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ

[بپذیرید]نگارگری الله را و کیست نیکوتر از الله در نگارگری و ما فقط او را

عَبِيدُونَ قُلْ أَتَحَاجُّونَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ

پرستندگانیم بگو آیا چون و چرا می کنید با ما [در باره] الله؟ حال آنکه او پروردگار ما و پروردگار شماست

وَلَنَا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ أَمْ

و برای ماست کردارهایمان و برای شماست کردارهایتان و ما تنها برای او اخلاص ورزانیم یا اینکه

نَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ

می گوئید همانا ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب

وَالْأَسْبَاطِ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى قُلْ ءَأَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمْ اللَّهُ

و اسباط [=نوادگان یعقوب] بودند یا یهودی یا مسیحی بگو آیا شما داناترید یا الله؟

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ

و کیست ستمکارتر از کسی که پنهان دارد شهادتی را که نزد اوست از [جنب] الله؟ و نیست الله

يَغْفِلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ

بی خبر از آنچه می کنید آنان گروهی اند که درگذشتند برای آنان است آنچه به دست آوردند

وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

و برای شماست آنچه به دست آورده اید و از شما پرسیده نمی شود از آنچه آنان می کرده اند

سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّيْنَاهُمْ عَنْ قِبَلِهِمُ الَّذِي كَانُوا
خواهند گفت بی‌خردان از مردم چه چیز بازگردانید آنان را از قبله‌شان [بیت المقدس] که بودند

عَلَيْهَا قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ
بر آن بگو از آن الله است مشرق و مغرب هدایت می‌کند هر کس را که بخواهد به سوی راهی

مُسْتَقِيمٍ ۱۴۳ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا
راست ۱۴۳ و این چنین قرار دادیم شما را امتی میانه تا باشید

شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا
گواهانی بر مردم و باشد این پیامبر بر شما گواهی

وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ
و قرار ندادیم قبله‌ای را که بودی بر آن مگر تا بدانیم [=معلوم داریم] چه کسی پیروی می‌کند پیامبر را

مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ ۚ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ
از کسی که برمی‌گردد بر دو پاشنه‌اش [پیشینه‌اش] و همانا این [تغییر قبله] البته گران است مگر بر کسانی که

هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ إِيْمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ
هدایت [شان] کرده است الله و بر آن نیست الله تا تباه کند ایمان [نماز] شما را بی‌گمان الله به مردمان

لَرِءُوفٌ رَحِيمٌ ۱۴۳ قَدْ زُرِيَ تَقَلُّبُ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ
قطعا مهربور ۱۴۳ به راستی می‌بینیم گردش روی تو را در [جانب] آسمان [به انتظار وحی]

فَلَنُؤْيِيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ
پس حتما برمی‌گردانیم تو را به قبله‌ای که می‌پسندی آن را پس برگردان روی خود را سوی مسجد

الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ ۚ وَإِنَّ الَّذِينَ
الحرام و هر جا که باشید [پس] برگردانید رویهایتان را سوی آن و همانا کسانی که

أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ ۚ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ
داده شده است به آنها کتاب [آسمانی] البته می‌دانند که آن [تغییر قبله] حق است از [جانب] پروردگارشان و نیست الله غافل

عَمَّا يَعْمَلُونَ ۱۴۴ وَلَئِنْ أَتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ
از آنچه می‌کند ۱۴۴ و اگر بیاوری برای کسانی که داده شده است به آنها کتاب هر

آيَةٍ مَّا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ الَّذِينَ هُمْ يَكْفُرُونَ
نشانه‌ای را پیروی نمی‌کنند قبله تو را و نه تو پیرو قبله آنهایی و نیستند برخی‌شان

يَتَّبِعُ قِبْلَةً ۚ بَعْضُ دِينِكُمْ ۚ وَلَئِنْ أَتَيْتَ الَّذِينَ هُمْ يَكْفُرُونَ
پیرو قبله برخی دیگر و اگر بیاوری کفری از هوس‌هایشان پس از

مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۚ إِنَّكَ إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ۱۴۵
آنچه که آمد برای تو از دانش همانا تو از ستمکاران خواهی بود ۱۴۵

الَّذِينَ ءَاتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ وَإِنَّ كسانی که داده ایم به آنان کتاب [تورات] را می شناسند اورا چنان که می شناسند پسرانشان را و همانا

فَرِيقًا مِّنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۝۱۴۶ وَالْحَقُّ مِنْ گروهی از آنان پنهان می دارند حق را درحالی که خودشان می دانند ۱۴۶ حق از [جانب]

رَبِّكَ ۝ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ۝ وَلِكُلِّ وُجْهَةٍ هُوَ مُوَلِّهَا ۝ پروردگار توست پس البته مباش از تردیدکنندگان ۱۴۷ و برای هر کسی جهتی است [برای قبله] که وی روی کننده است به آن

فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ ۚ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمُ اللَّهُ جَمِيعًا ۚ پس پیشی جویید به سوی نیکی ها هر جا که باشید باز می آورد شما را الله همگی

إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝۱۴۸ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ همانا الله بر هر چیزی تواناست ۱۴۸ و از هر جا که بیرون روی پس برگردان

وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۚ وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَمَا روی خود را سوی مسجد الحرام و همانا آن [فرمان] البته حق است از [جانب] پروردگار تو و نیست

اللَّهُ يَغْفِلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۝۱۴۹ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ الله غافل از آنچه می کنید ۱۴۹ و از هر جا که بیرون روی پس برگردان روی خود را

شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۚ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ سوی مسجد الحرام و هر جا که باشید پس برگردانید رویهایتان را

شَطْرَهُ ۚ لَيْلًا يَكُونُ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا ۚ سوی آن تا نباشد برای مردم [یهود] بر ضد شما حجتی مگر کسانی که ستم کردند

مِنْهُمْ ۚ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي ۚ وَلَئِمَّةٌ نِّعْمَتِي عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ از آنان پس مترسید از آنان و بترسید از من و اقبله را تغییر دادم [تا تمام کنم نعمتم را بر شما و باشد که شما

تَهْتَدُونَ ۝۱۵۰ كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رُسُلًا ۚ هِدَايَتِ يَابِید ۱۵۰ همچنان که فرستادیم در [میان] شما پیامبری از خودتان

يَتْلُوا عَلَيْكُمْ ءَايَاتِنَا ۚ وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ که می خواند بر شما آیه های ما را و پاکتان می سازد و می آموزد به شما کتاب

وَالْحِكْمَةَ ۚ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ۝۱۵۱ فَادْكُرُونِي و حکمت را و می آموزد به شما آنچه را که نمی دانستید ۱۵۱ پس یاد کنید مرا

أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ ۝۱۵۲ يَأْتِيهَا الَّذِينَ تا یاد کنم شما را و سپاس بگذارید برای من و ناسپاسی ام نکنید کسانی که

ءَامَنُوا ۚ اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ ۚ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ۝۱۵۳ ایمان آورده اید یاری بجویید از شکیبایی و نماز همانا الله با شکیبایان است ۱۵۳

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمُوتَ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَكِنْ
و مگوئید درباره کسانی که کشته می شوند در راه الله که مردگانند بلکه [آنان] زندگانند ولی

لَا تَشْعُرُونَ ۱۵۴ وَلَنْبَلُوتَكُمْ ۱۵۵ بِشَيْءٍ مِّنْ أَلْحُوفٍ ۱۵۶ وَالْجُوعِ
شما در نمی یابید و البته می آزماییم شما را به چیزی از ترس و گرسنگی

وَنَقْصٍ ۱۵۷ مِّنَ الْأَمْوَالِ ۱۵۸ وَالْأَنْفُسِ ۱۵۹ وَالشَّمَرِ ۱۶۰ وَبَشِّرِ
و کاهش از اموال و کسان [جان ها] و محصولات و مرثه ده شکیبایان را

الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ۱۶۱
کسانی که چون برسد به آنان حادثه ناگواری گویند همانا از آن الله ایم همانا ما به سوی او بازگردندگانیم

أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ ۱۶۲ مِّنْ رَبِّهِمْ ۱۶۳ وَرَحْمَةٌ ۱۶۴ وَأُولَئِكَ
آنان بر آنهاست درودهایی از [جنب] پروردگارشان و رحمتی و آنان

هُمْ ۱۶۵ الْمُهْتَدُونَ ۱۶۶ إِنَّ ۱۶۷ الصَّافَا ۱۶۸ وَالْمَرَّةَ ۱۶۹ مِنْ شَعَائِرِ ۱۷۰ اللَّهِ ۱۷۱
خود هدایت یافتگانند همانا صفا و مروه از نشانه های [دین] الله است

فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ ۱۷۲
پس هر که حج این خانه کند یا عمره گزارد پس گناهی نیست بر او که طواف [سعی] کند

بِهِمَا ۱۷۳ وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا ۱۷۴ فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ۱۷۵ إِنَّ الَّذِينَ
میان آن دو و کسی که به دلخواه کار نیکی کند [فزون بر فریض] پس همانا الله سپاس داری بس داناست ۱۷۵ همانا کسانی که

يَكْتُمُونَ ۱۷۶ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ ۱۷۷ وَأَهْدَىٰ مِنْ بَعْدِهَا ۱۷۸ بَيِّنَاتٍ ۱۷۹
کتمان می کنند آنچه را فرو فرستادیم از نشانه های روشن و هدایت پس از آنکه روشن ساختیم آن را

لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ ۱۸۰ أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ ۱۸۱ وَيَلْعَنُهُمُ ۱۸۲
برای مردم در کتاب [الله] آنانند که لعنت شان می کند الله و لعنت شان می کند لعنت کنندگان

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا ۱۸۳ وَأَصْلَحُوا ۱۸۴ وَبَيَّنَّا ۱۸۵ فَأُولَئِكَ أَتُوبُ ۱۸۶
مگر کسانی که توبه کردند و اصلاح کردند [فسادکاری هایشان را] و [حق را] آشکار کردند پس آنانند که برمی گردم [با رحمت خود]

عَلَيْهِمْ ۱۸۷ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ۱۸۸ إِنَّ ۱۸۹ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا ۱۹۰ وَهُمْ
بر آنان و تنها منم که توبه پذیر مهربانم ۱۸۸ همانا کسانی که کفر ورزیدند و مردند در حالی که آنان

كَفَّارٌ ۱۹۱ أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ ۱۹۲ وَالْمَلَائِكَةِ ۱۹۳ وَالنَّاسِ ۱۹۴ أَجْمَعِينَ ۱۹۵
کافران بودند آنانند که بر آنهاست لعنت الله و فرشتگان و مردمان و همگی

خَالِدِينَ ۱۹۶ فِيهَا ۱۹۷ لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ ۱۹۸ الْعَذَابُ ۱۹۹ وَلَا هُمْ ۲۰۰ يُنْظَرُونَ ۲۰۱
که جاودانه اند در آن [آتش] تخفیف نیابد از آنان عذاب و نه آنان مهلت داده شوند

وَاللَّهُمَّ ۲۰۲ إِلَهُ ۲۰۳ وَحْدٌ ۲۰۴ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۲۰۵ الرَّحْمَنُ ۲۰۶ الرَّحِيمُ ۲۰۷
واله شما الهی یگانه است نیست الهی جز او که مهر گستر مهربان است

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ هِمَانًا در آفرینش آسمانها و زمین و پیایی آمدن شب و روز

وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَكُشْتِي هَائِي كه روان است در دریا با آنچه سود می رساند به مردم و [در] آنچه فرو فرستاده است الله

مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَاحْيَا بِهِ الْأَرْضُ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَتْ فِيهَا از آسمان از آب پس زنده گردانید با آن زمین را پس از مرگ آن و پراکنده کرد در آن [زمین]

مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيْحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ از هر جنبه های و [در] گردانیدن بادهای و ابر رام شده

بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا يَكُنْ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ وَمِنْ مِثْلِهَا بَیْنِ آسْمَانِ و زمین البته نشانه هایی است برای گروهی که خرد می ورزند ﴿۱۶۴﴾ و از

النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ مَرْدَمَانِ كَسِي است كه می گیرد جز الله همتیانی را كه دوست می دارند آنان را مانند دوست داشتن الله

وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرُونَ وَكَسَانِي كه ایمان آورده اند شدیدترند در دوستی برای الله و اگر ببینند کسانی كه ستم کردند آنگاه كه می بینند

الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ عَذَابِ رَا كه تمام قدرت از آن الله است همگی و همانا الله سخت کیفر است [البته پشیمان خواهند شد] ﴿۱۶۵﴾

إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوْا الْعَذَابَ زَمَانِي كه بیزاری جویند کسانی كه پیروی شدند از کسانی كه پیروی کردند و ببینند عذاب را

وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَتَى وَگسسته شود و گویند کسانی كه پیروی کردند کاش می بود ﴿۱۶۶﴾

لَنَا كَرَّةٌ فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّأُوا مِنَّا كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ بَارَزْ كُشْتِي تا بیزاری جویم از آنان چنان كه بیزاری جستند از ما اینچنین می نمایاند به آنان الله

أَعْمَلَهُمْ حَسْرَتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ كَرْدَارْ هَائِشان را مایه حسرت بر آنان و نیستند آنان بیرون آمدگان از آتش ﴿۱۶۷﴾

يَأْتِيهَا النَّاسُ كُلُّوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا ای مردم بخورید از آنچه در زمین است حلالی پاک را و پیروی نکنید

خُطُوتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ شَیْطَانِ را كه همانا او برای شما دشمنی آشکار است ﴿۱۶۸﴾ جز این نیست كه فرمان می دهد شما را

بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا نَعْلَمُونَ وَزُشْتَكاری و اینکه بگویند بر الله چیزی را كه نمی دانید ﴿۱۶۹﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا^{۱۷۰} وَهنگامی که گفته شود به آنان پیروی کنید آنچه را فرو فرستاده است **الله** می گویند [نه] بلکه پیروی می کنیم آنچه را که یافته ایم

عَلَيْهِ ءَابَاءُنَا^{۱۷۱} أَوْ لَوْ كَانَتْ ءَابَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ^{۱۷۲} شَيْئًا بر آن پدرانمان را آیا اگر پدرانشان درک نمی کردند چیزی را

وَلَا يَهْتَدُونَ^{۱۷۳} وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ^{۱۷۴} و راه نمی برند [باز از آنان پیروی کنند؟!]^{۱۷۰} و حالت [تو در دعوت] کسانی که کفر ورزیدند [در عدم درک حقایق] مانند حالت کسی است که بانگ می زند

بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً^{۱۷۵} صُمُّ بُكْمٌ عُمْى فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ^{۱۷۶} به حیوانی که نمی شنود مگر صدا و ندایی را [انان] کرانند گنگانند کورانند پس آنان خرد نمی ورزند

يَأْتِيهَا^{۱۷۷} الَّذِينَ ءَامَنُوا^{۱۷۸} كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ^{۱۷۹} ای کسانی که ایمان آورده اید بخورید از پاکیزه های آنچه روزیتان دادیم

وَأَشْكُرُوا^{۱۸۰} لِلَّهِ^{۱۸۱} إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ^{۱۸۲} إِنَّمَا حَرَّمَ^{۱۸۳} و سپاس بگزارید برای **الله** اگر تنها او را می پرستید جز این نیست که حرام گردانید

عَلَيْكُمْ^{۱۸۴} الْمَيْتَةَ^{۱۸۵} وَالْدَّمَ^{۱۸۶} وَلَحْمَ الْخَنزِيرِ^{۱۸۷} وَمَا أَهْلَ بِهِ^{۱۸۸} بر شما مردار و خون و گوشت خوک و آنچه را که [هنگام ذبح] ندا داده شده است به آن

لِغَيْرِ اللَّهِ^{۱۸۹} فَمَنْ أَضْطَرَّ^{۱۹۰} غَيْرَ بَاغٍ^{۱۹۱} وَلَا عَادٍ^{۱۹۲} فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ^{۱۹۳} إِنَّ اللَّهَ^{۱۹۴} برای غیر **الله** پس کسی که ناگزیر شود نه خواهان باشد و نه از حد گذرنده پس نیست گناهی بر او همانا **الله**

غَفُورٌ^{۱۹۵} رَحِيمٌ^{۱۹۶} إِنْ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ^{۱۹۷} مَا أَنْزَلَ اللَّهُ^{۱۹۸} مِنْ بس آمرزنده مهربان است همانا کسانی که کتمان می کنند آنچه را که فرو فرستاده است **الله** از

الْكِتَابِ^{۱۹۹} وَيَشْتَرُونَ^{۲۰۰} بِهِ^{۲۰۱} ثَمَنًا قَلِيلًا^{۲۰۲} أُولَئِكَ^{۲۰۳} مَا يَأْكُلُونَ^{۲۰۴} کتاب [تورات] و می خرند به [عوض] آن بهایی اندک را آنان نمی خورند [و فرو نمی برند]

فِي بُطُونِهِمْ^{۲۰۵} إِلَّا النَّارَ^{۲۰۶} وَلَا يُكَلِّمُهُمُ^{۲۰۷} اللَّهُ^{۲۰۸} يَوْمَ الْقِيَمَةِ^{۲۰۹} در شکم هایشان جز آتش و سخن نمی گوید با آنان **الله** روز رستاخیز

وَلَا يُزَكِّيهِمْ^{۲۱۰} وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ^{۲۱۱} أُولَئِكَ^{۲۱۲} الَّذِينَ^{۲۱۳} و پاکشان نمی سازد و برای آنان عذابی دردناک است آنان کسانی هستند که

أَشْتَرُوا^{۲۱۴} الضَّلَالَةَ^{۲۱۵} بِالْهُدَى^{۲۱۶} وَالْعَذَابِ^{۲۱۷} بِالْمَغْفِرَةِ^{۲۱۸} فَمَا^{۲۱۹} خریدند گمراهی را به [بهایی] هدایت و عذاب را به [بهایی] آمرزش پس [شگفتنا] آنچه

أَصْبَرَهُمْ^{۲۲۰} عَلَى النَّارِ^{۲۲۱} ذَلِكَ^{۲۲۲} بِأَنَّ^{۲۲۳} اللَّهُ^{۲۲۴} نَزَلَ الْكِتَابَ^{۲۲۵} شَكَّيْنَد! بر آتش آن [عذاب] به سبب این است که بی گمان **الله** فرو فرستاده است کتاب را

بِالْحَقِّ^{۲۲۶} وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا^{۲۲۷} فِي الْكِتَابِ^{۲۲۸} لَفِي شِقَاقٍ^{۲۲۹} بَعِيدٍ^{۲۳۰} به حق و همانا کسانی که اختلاف کردند در کتاب [تورات] هر آینه در ستیزی دور [از حق] اند

لَيْسَ الْبِرُّ أَنْ تُولُوا وُجُوهَكُمْ قَبْلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ نِيْسَت [همه] نیکی اینکه بگردانید روی هایتان را سَوَى [سوی] مَشْرِقِ [شرق] و مَغْرِبِ [و مغرب] وَلَكِنَّ [بلکه]

الْبِرُّ مَنْ ءَامَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ نِیْکِی [کار] کسی است که ایمان آورد به الله و روز واپسین و فرشتگان و کتاب [های] آسمانی

وَالْبَيْتِ وَءَاتَى الْمَالَ عَلَىٰ حُبِّهِ ذَوِ الْقُرْبَىٰ وَيَتِمَىٰ و پیامبران و بدهد مال را [با وجود] دوست داشتنش به خویشاوندان و یتیمان

وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ و بینوایان و در راه ماندگان و خواهندگان و در [راه آزادی] بردگان و برپا دارد

الصَّلَاةَ وَءَاتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا نماز را و بدهد زکات را و [نیز] وفاکنندگان به پیمانشان هنگامی که پیمان بندند

وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا و [بویژه] شکیبایان در سختی و رنج و هنگام کارزار آنان کسانی هستند که راست گفتند

وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿۱۷۷﴾ يَتَّخِذُ الَّذِينَ ءَامَنُوا كِتَابَ رَاسْت گفتند و آنان همان پرهیزکارانند ﴿۱۷۷﴾ ای کسانی که ایمان آورده‌اید نوشته شده [مقرر شده]

عَلَيْكُمْ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ الْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنْثَىٰ بِرِشْمَا قصاص [یعنی گیری قتل] در [بار] کشتگان آزاد در برابر آزاد و برده در برابر برده و زن

بِالْأُنْثَىٰ فَمَنْ عَفَىٰ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَأْتِبَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءٌ در برابر زن پس کسی که بخشوده شد برایش [طرف برابر] دینی [ش چیزی] [قصص] پس دنبال کردن [برداشتن] به شایستگی [بر ولی] است و پرداختن [آن]

إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ذَٰلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ فَمَنِ اعْتَدَىٰ بِهِ اُو با خوش رفتاری است این [حکم] تخفیفی از پروردگارتان و رحمتی است پس کسی که از اندازه درگذرد

بَعْدَ ذَٰلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۷۸﴾ وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَوَةٌ پس از آن پس برای او عذابی دردناک خواهد بود ﴿۱۷۸﴾ و برای شما در قصاص [یعنی گیری قتل] زندگانی ای است

يَتَأُولَى الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿۱۷۹﴾ كُتِبَ عَلَيْكُمْ اِی خردمندان! باشد که شما پرهیزکاری کنید ﴿۱۷۹﴾ نوشته [و مقرر] شده است بر شما

إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ - هنگامی که فرارسد یکی از شما را [اسباب] مرگ اگر برجای گذارد مالی را - وصیت کردن برای پدر و مادر

وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿۱۸۰﴾ فَمَنْ بَدَّلَهُ و نزدیکان به شایستگی [عدالت] [که این حکم] حقی است بر پرهیزکاران ﴿۱۸۰﴾ پس هر که تغییر دهد آن [وصیت] را

بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۱۸۱﴾ پس از آنکه شنید آن را پس جز این نیست که گناهش بر [عهده] کسانی است که تغییر می‌دهند آن را همانا الله شنوای داناست ﴿۱۸۱﴾

فَمَنْ خَافَ مِنْ مُوسٍ جَنَفًا أَوْ إِثْمًا فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ
پس هر که بیم داشته باشد از وصیت کننده‌ای انحرافی یا گناهی را [در حق وارثان] آنگاه آشتی دهد میانشان پس نیست گناهی

إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۱۸۲﴾ يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ
بر او همانا الله آمرزنده مهربان است ﴿۱۸۲﴾ ای کسانی که ایمان آورده اید نوشته شده [مقرر شده]

عَلَيْكُمْ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ
بر شما روزه چنان که نوشته شده بود بر کسانی که پیش از شما بودند

لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿۱۸۳﴾ أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ
باشد که شما پرهیزکاری کنید ﴿۱۸۳﴾ در روزهای برشمرده [ماه رمضان] پس هر که باشد از شما

مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ
بیمار یا در سفر پس [بر او واجب است روزه گرفتن] در شماری از روزهایی دیگر و بر کسانی که

يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ
به دشواری تاب می آورند آن را جایگزینی است [که آن] خوراک یک بینواست پس کسی که به دلخواه کند کار خوبی را پس آن بهتر است

لَهُ وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۱۸۴﴾ شَهْرُ
برای او و اینکه روزه بگیرید بهتر است برای شما اگر می دانستید ﴿۱۸۴﴾ ماه

رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِلنَّاسِ
رمضان [ماهی است] که فرو فرستاده شده است در آن قرآن که هدایتی است برای مردمان

وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمْ الشَّهْرَ
و نشانه‌هایی روشن است از هدایت و جداکننده حق از باطل پس کسی که دریابد از شما این ماه را

فَلْيَصُمْهُ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ
پس باید روزه گیرد آن را و هر که باشد بیمار یا در سفر پس [بر او واجب است روزه گرفتن] در شماری

مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ
از روزهایی دیگر می خواهد الله برایتان آسانی را و نمی خواهد برایتان

الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا
دشواری را و تا کامل کنید شمار [روزه] را و تا به بزرگی یاد کنید الله را به پاس آنکه

هَدَيْنَاكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَكُونَ ﴿۱۸۵﴾ وَإِذَا سَأَلَكَ
هدایت تان کرد و باشد که سپاس بگزارید ﴿۱۸۵﴾ و هنگامی که بپرسند از تو

عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ
بندگانم درباره من پس همانا من نزدیکم پاسخ می دهم دعای دعاکننده را هرگاه بخواند مرا

فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿۱۸۶﴾
پس باید بپذیرند دعوت مرا و باید ایمان آورند به من لعلهم باشد که آنان راه درست پویند ﴿۱۸۶﴾

أَحَلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصَّيَامِ الرَّفَثُ إِلَىٰ نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ لَّكُمْ حَلَالٌ شَدِيدٌ
حلال شده است برایتان در شب روزه آمیزش با زنان تان آنان پوششی هستند

لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالْآنَ بَشِّرْهُنَّ
برایتان و شما پوششی هستید برای آنان می دانست الله که اگر آمیزش را حرام می ساخت همانا شما خیانت می کردید به خودتان پس از این رو برگشت بر شما [به رحمت] و درگذشت از شما پس اکنون آمیزش کنید با آنان

وَابْتَغُوا مِمَّا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُمُوا الصَّيَامَ
و بجوید آنچه را نوشته است الله برایتان و بخورید و بیاشامید تا آشکار شود برایتان رشته سفید از رشته سیاه از فجر سپس به پایان برسانید روزه را

إِلَىٰ آلِ رَبِّكَ وَلا تُبَشِّرْهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ
تا شب و آمیزش مکنید با آنان درحالی که شما معتکفید در مسجدها

تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلا تَقْرُبُوهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ
این [احکام] حدود [مرزهای] الله است پس نزدیک مشوید به آن [به قصد تجاوز] این چنین بیان می کند الله آیه هایش را

لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُم بَيْنَكُم
برای مردم باشد که آنان پرهیزکاری کنند و مخورید مال های تان را در بین خودتان

بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا بِهَآ إِلَىٰ الْحُكَامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ
به ناحق [و به عنوان رشوه] سررازیر مکنید آن را به سوی حاکمان تا بخورید بخشی از مال های مردم را با گناه و شما می دانید

عَنِ الْأَهْلِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ النَّاسِ وَالْحَجِّ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقَىٰ
درباره ماه های نو بگو آنها گاه نماهایی ست برای مردم [و شناخت] حج و نیست نیکی اینکه درآید به خانه ها [در حال احرام] از پشت های آن ولی نیکی [از آن] کسی است که پرهیزکاری کند

وَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَسْوَاقِهَا وَأَقْبُوا بَابَ رَبِّكَ
و درآید به خانه ها از درهای آن و پروا کنید از الله باشد که شما

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ
و بجنگید در راه الله با کسانی که می جنگند با شما

وَلَا تَقْتَدُوا
و از اندازه مگذرید

وَلَا تَقْتَدُوا
و از اندازه درگذرندگان را

وَلَا تَقْتَدُوا
و از اندازه مگذرید

وَلَا تَقْتَدُوا
و از اندازه مگذرید

وَلَا تَقْتَدُوا
و از اندازه مگذرید

وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ تَفْتَنُوهُمْ وَآخِزْجُوهُمْ مِّنْ حَيْثُ أَخْرَجْتُمْ وَالْفَنَاءُ
و بکشید آنان را هر جا که بیابیدشان و بیرون کنید آنان را از آنجا که بیرونشان کردند و آشوب

أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تَقْتُلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّىٰ يُقَتِّلُوكُمُ
بدتر است از کشتن و مجنید با آنان در نزد مسجد الحرام تا آنکه بکشد شما

فِيهِ فَإِنْ قَتَلْتُمْ قَاتِلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ۖ فَإِنْ أَنْهَوْا
در آنجا پس اگر [در آنجا] جنگیدند با شما پس بکشید آنان را این چنین است سزای کافران پس اگر باز ایستند

فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ۖ وَقَتْلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ
پس [بدانند] همانا الله بس آمرزنده مهربان است و بکشد با آنان تا نباشد آشوبی و باشد

الَّذِينَ اللَّهُ فَإِنْ أَنْهَوْا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ۖ الشَّهْرُ الْحَرَامُ
[حاکمیت] دین از آن الله پس اگر باز ایستند پس [بدانند] که نیست ستیزی مگر بر ستمکاران ماه حرام

بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَتِ قِصَاصٌ ۖ فَمَنِ اعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا
در برابر ماه حرام است و [هتک] حرمتها قصاص [یعنی] گیری متقابل [دارد] پس کسی که تجاوز کند بر شما پس تجاوز کنید

عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا أَعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ ۖ وَأَنْتَقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ
بر او به مانند آنچه تجاوز کرده است بر شما و پروا کنید از الله و بدانید که همانا الله با

الْمُتَّقِينَ ۖ وَأَنْتَقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تَتَّبِعُوا بَأْيْدِكُمْ إِلَى النَّهْلَةِ
پرهیزکاران است و انفاق کنید در راه الله و میفکنید [خودتان را] با دستانتان به هلاکت

وَأَحْسِنُوا ۖ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۖ وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ
و نیکی کنید همانا الله دوست می‌دارد نیکوکاران را و به پایان برسانید حج و عمره را برای الله

فَإِنْ أَحْصَرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ
پس اگر باز داشته شوید آنگاه [قربانی کنید] آنچه میسر است از قربانی و متراشید سرهایتان را تا آنکه برسد

الْهَدْيُ مَحَلَّةٌ ۖ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِّن رَّأْسِهِ ۖ فَفِدْيَةٌ
قربانی به جایگاهش پس هر که باشد از شما بیمار یا او را رنجی باشد از سرش پس [بر عهده] فست [جایگزینی

مِّن صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ ۖ فَإِذَا أَمِنْتُمْ ۖ فَمَنْ تَمَنَعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ
از روزه یا صدقه یا قربانی پس هرگاه ایمن شدید پس هر که برخوردار شد به عمره تا حج

فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ ۖ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامٌ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ۖ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ
آنگاه [قربانی کند] آنچه میسر است از قربانی پس کسی که نیابد [قربانی] آنگاه روزه گرفتن سه روز در حج و هفت روز

إِذَا رَجَعْتُمْ ۖ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ۚ ذَٰلِكَ لِمَنْ لَّمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرًا
هنگامی که باز گردید [حج لازم است] این ده [روز] کامل است این [حکم] برای کسی است که نباشد خانواده‌اش ساکنان

الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۖ وَأَتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۖ
مسجد الحرام [مکه] و پروا کنید از الله و بدانید که همانا الله سخت کیفر است

الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَةٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ
 [موسم حج ماه‌هایی معلوم است پس کسی که واجب گرداند] برخود [در آن ماه‌ها حج را پس] بلند که روا نیست آمیزشی

وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ
 و نه نافرمانی‌ای و نه ستیزی در حج و آنچه می‌کنید از نیکی

يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ وَاتَّقُونِ
 می‌داند آن را الله و توشه بگیرید و همانا بهترین توشه پرهیزکاری است و پروا کنید از من

يَتَأُولِي الْأَلْبَابِ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ
 ای خردمندان نیست بر شما گناهی که

تَبْتَغُوا فَضْلاً مِنْ رَبِّكُمْ فَإِذَا أَفَضْتُمْ مِنْ
 بجوید روزی‌ای از پروردگارتان پس هنگامی که باز گردید از

عَرَفَتِ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ
 عرفات آنگاه یاد کنید الله را در مشعر الحرام

وَأَذْكُرُوهُ كَمَا هَدَيْتُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ
 و یاد کنید او را چنان که هدایت کرد شما را و همانا بودید پیش از آن

لِمَنْ الضَّالِّينَ ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ
 البته از گمراهان سپس باز گردید از جایی که باز می‌گردند

النَّاسِ وَأَسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ
 مردمان و آمرزش بخواهید از الله همانا الله آمرزنده مهربان است

فَإِذَا قَضَيْتُمْ مِنْ سَكَكُمْ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ
 پس هنگامی که گزاردید مناسک [حج] تان را آنگاه یاد کنید الله را همچون یاد کردن شما

ءَابَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنْ النَّاسِ مَنْ
 پدرانتان را بلکه بیشتر از آن پس [برخی] از مردم کسی است که

يَقُولُ رَبَّنَا عَالَمُنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ
 می‌گوید [ای] پروردگار ما بده به ما در دنیا و نیست برایش در آخرت هیچ

خَلْقٍ وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا عَالَمُنَا فِي الدُّنْيَا
 بهره‌ای [و] [برخی] از آنان کسی است که می‌گوید [ای] پروردگار ما بده به ما در دنیا

حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ
 [بهره] نیکو و در آخرت [هم بهره] نیکو و نگاه دار ما را از عذاب آتش [دوزخ]

أُولَئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ
 آنان برای‌شان بهره‌ای است از آنچه کرده‌اند و الله زود شمار است

وَاذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ
و یاد کنید و خدا را در روزهای شمرده [سه روز تشریق] پس کسی که شتاب کند

فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقَى
در دو روز [اعمال را انجام دهد] پس نیست گناهی بر او و هر که تأخیر کند [تا سه روز] پس نیست گناهی بر او برای کسی که پرهیزکاری کند

وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٣﴾
و پروا کنید از خدا و بدانید که همانا شما به سوی او گرد آورده می شوید ﴿۲۳﴾ و [برخی] از

النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ
مردم کسی است که به شگفت می آورد تو را [زیبایی] سخنش در این زندگانی دنیا و گواه می گیرد خدا را

عَلَى مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ ﴿٢٤﴾ وَإِذَا تَوَلَّى سَعَى
بر آنچه در دلش است حال آنکه او سخت ترین ستیزندگان است ﴿۲۴﴾ و هنگامی که [از پیش تو] باز گردد می کوشد

فِي الْأَرْضِ يُفْسِدُ فِيهَا وَيُهْلِكُ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ
در زمین تا فساد کند در آن و نابود کند کشتزار و نسل را و الله

لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ ﴿٢٥﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ
دوست ندارد تبهکاری را ﴿۲۵﴾ و چون گفته شود به او پروا کن از الله وامی دارد او را خود بزرگ بینی

بِأَلْسِنَةٍ فَحَسَبُهُ جَهَنَّمَ وَلَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿٢٦﴾ وَمِنْ
به گناه پس بس است او را دوزخ و هر آینه بد جایگاهی است ﴿۲۶﴾ و [برخی] از

النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ
مردم کسی است که می فروشد جانش را برای جستن خشنودی الله و الله

رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٧﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَلْسِنَةٍ
مهرورز [به حال] بندگان است ﴿۲۷﴾ ای کسانی که ایمان آورده اید در آید

فِي السَّلَامِ كَافَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ
در فرمانبری [اسلام] همگی و پیروی نکنید گام های شیطان را

إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٢٨﴾ فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ
همانا او برای شما دشمنی آشکار است ﴿۲۸﴾ پس اگر بلغزید پس از

مَا جَاءَتْكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
آنکه آمد برایتان نشانه های روشن آنگاه بدانید که همانا الله پیروزمند سنجیده کار است

﴿٢٩﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِّنَ الْغَمَامِ
آیا انتظار دارند جز اینکه بیاید نزدشان الله در سایبان هایی از ابر

وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٣٠﴾
و فرشتگان [هم بیایند] و گزارده شود کار؟! و به سوی الله باز گردانده می شود کارها ﴿۳۰﴾

وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ

و در راه ماندگان و آنچه می کنید از نیکی پس همانا الله به آن آگاه است

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَسَىٰ أَن تَكْرَهُوا

نوشته [و مقرر] شده بر شما جنگ [در راه الله] در حالی که آن ناخوشایند است برای شما و چه بسا ناخوش دارید

شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَىٰ أَن تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ

چیزی را و آن خوب باشد برایتان و چه بسا دوست دارید چیزی را و آن بد باشد برایتان

وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿۲۱۶﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ

و الله می داند و شما نمی دانید می پرسند از تو درباره ماه

الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدُّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ

حرام از جنگ در آن بگو جنگ در آن [گناهی] بزرگ است و بازداشتن از راه الله

وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ

و کفر ورزیدن به آن و [بازداشتن از] مسجد الحرام و بیرون کردن اهلیش از آنجا [گناهی] بزرگ تر است

عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ يُقْتَلُونَكُم

نزد الله و فتنه بزرگ تر است از کشتن و همواره آنان می جنگند با شما

حَتَّىٰ يَرْدُّوكُمْ عَن دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَعُوا وَمَن يَرْتَدِدْ

تا آنکه بازگردانند شما را از دینتان اگر بتوانند و هر که بازگردد

مِنْكُمْ عَن دِينِهِ فِيمَتٍ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ

از شما از دین خود آنگاه بمیرد در حالی که او کافر باشد پس آنان تباه شده

أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ

کردارهایشان در دنیا و آخرت و آنان همدمان آتش اند

هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۲۱۷﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ

آنان در آن جاویدانند همانا کسانی که ایمان آوردند و کسانی که

هَاجَرُوا وَجَّهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ

هجرت کردند و جهاد کردند در راه الله آنان امید دارند به رحمت

اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۲۱۸﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ

الله و الله آمرزنده مهربان است می پرسند از تو درباره شراب

وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا

و قمار و قمار در آن دو گناهی بزرگ و سودهایی برای مردم است و گناه آن دو

أَكْبَرُ مِنْ نَّفْعِهِمَا وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ

بزرگ تر است از سودشان می پرسند از تو که چه چیزی انفاق کنند؟ بگو افزون [بر نیازتان] را

كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿۲۱۹﴾

این چنین بیان می کند الله برایتان آیات را باشد که شما بیندیشید

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنْ اَلْيَتَمَىٰ قُلْ اِصْلَاحٌ لَهُمْ
در [کار] دنیا و آخرت. و می پرسند از تو در باره یتیمان بگو اصلاح [کار]شان

خَيْرٌ وَاِنْ تَخَاطَبُوهُمْ فَاِخْوَانُكُمْ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ
بہتر است و اگر [در زندگی] با آنان آمیزش داشته باشید پس برادران شماست و الله باز می شناسد تبہکار را از

الْمُصْلِحِ وَلَوْ شَاءَ اللّٰهُ لَاعْنَتَكُمْ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
شایسته کار و اگر می خواست الله البتہ بہ سختی می افکند شما را همانا الله پیروزمندی سنجیدہ کار است

وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَةَ حَتَّىٰ يُؤْمِنَ وَلَئِمَّةٌ مُّؤْمِنَةٌ خَيْرٌ
و بہ ہمسری مگیرید زنان مشرک را تا آنکہ ایمان آرند و البتہ کنیز با ایمان بہتر است

مِنْ مُّشْرِكَةٍ وَلَوْ اَعْجَبَتْكُمْ وَلَا تُنكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ
از زن [آزاد] مشرک و گرچہ بہ شگفت آورد شما را و بہ ہمسری مدهید [زنان با]ایمان بہ مردان مشرک تا آنکہ

يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَلَوْ اَعْجَبَكُمْ اُولَٰئِكَ
ایمان آورند و البتہ بردہ مسلمان بہتر است از مشرک و اگرچہ بہ شگفت آورد شما را آنان

يَدْعُونَ اِلَى النَّارِ وَاللّٰهُ يَدْعُوْا اِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِاِذْنِهٖ
فرامی خوانند بہ سوی آتش و الله فرامی خواند بہ سوی بہشت و آمرزش بہ اذن خود

وَيَبَيِّنُ ءَايَاتِهٖ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ وَيَسْأَلُونَكَ
و بیان می کند آیہ ہایش را برای مردم باشد کہ آنان پند گیرند و می پرسند از تو

عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ اَذَىٰ فَاَعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ
در بارہ حیض بگو آن گونه ای رنج است پس کنارہ گیرید از [آمیزش با] زنان در [وقت] حیض

وَلَا تَقْرَبُوْهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهَرْنَ فَاِذَا طَهَّرْنَ فَلَهُنَّ مَا كُنَّ يَكْنِزْنَ مِنْ حَيْثُ
و نزدیک مشوید بہ آنان تا آنکہ پاک شوند پس چون پاکی ورزیدند [غسل کردند] بہ آنها درآید از جایی کہ

اَمَرَكُمُ اللّٰهُ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ
فرمانتان دادہ است الله همانا الله دوست می دارد توبہ کنندگان را و دوست می دارد پاکی ورزان را

نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَاَتُوا حَرْثَكُمْ اَنِّيْ شَتَمُ وَقَدِّمُوا لِاَنْفُسِكُمْ
زنانتان کشتزاری برای شما هستند پس درآید بہ کشتزارتان ہر گونه کہ خواهید و پیش فرستید برای خودتان [توشہ نیک]

وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَعْلَمُوْا اَنَّكُمْ مُّلَقَوْنَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ
و پروا کنید از الله و بدانید کہ شما دیدار کنندگان اوید و مژدہ دہ مؤمنان را

وَلَا تَجْعَلُوا لِلّٰهِ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ اِن تَبَرُّوا
مگردانید [نام] الله را دستاویزی برای سوگندہایتان برای [اجتناب از] آنکہ نیکی کنید

وَتَتَّقُوا وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ
و پرهیزکاری نمایید و اصلاح کنید میان مردم و الله شنوای داناست

لَا يُؤَاخِذُكُمُ **اللَّهُ** بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ **بَارِئُ** بازخواست نمی کند شما را **اللَّهُ** به بیهودگی در سوگندهایتان ولی بازخواست می کند شما را به آنچه [قصدا] کرده است

قُلُوبِكُمْ **وَاللَّهُ** **غَفُورٌ حَلِيمٌ** **لِلَّذِينَ** **يُؤْلُونَ** **مِنْ نَفْسَائِهِمْ** **تَرْبُصُ** دل هایتان **وَاللَّهُ** آمرزنده بردبار است **لِلَّذِينَ** برای کسانی که سوگند می خورند به ترک آمیزش با زنانشان انتظار کشیدن

أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ **فَإِنْ فَأَوْ فَإِنَّ** **اللَّهُ** **غَفُورٌ رَحِيمٌ** **وَإِنْ عَزَمُوا** چهار ماه است **فَإِنْ فَأَوْ فَإِنَّ** باز آیند پس همانا **اللَّهُ** آمرزنده مهربان است **وَإِنْ عَزَمُوا** قصد کردند

الطَّلَاقَ فَإِنَّ **اللَّهُ** **سَمِيعٌ عَلِيمٌ** **وَالْمُطَلَّقَاتُ** **يَتَرَبَّصْنَ** طلاق را پس همانا **اللَّهُ** شنوای داناست **وَالْمُطَلَّقَاتُ** و زنان طلاق داده شده **يَتَرَبَّصْنَ** به انتظار نگه دارند

بِأَنفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ **وَلَا يَحِلُّ لهنَّ** **أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي** خودشان را **ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ** تا سه حیض یا سه بار پاک شدن و حلال نیست برای آنان که پنهان دارند آنچه را آفریده است **اللَّهُ** در

أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ **وَالْيَوْمِ الْآخِرِ** **وَبُعُولَتِهِنَّ أَحْقَ** **بِرَبِّهِنَّ** رحم هایشان اگر ایمان دارند به **اللَّهُ** و روز واپسین و شوهرانشان سزاوارترند به بازگرداندنشان

فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ **مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ** در آن [امت] اگر بخواهند آشتی را و برای زنان [حقوقی بر مردان است] مانند آنچه [برای مردان] بر عهده آنهاست به طور شایسته

وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ **وَاللَّهُ** **عَزِيزٌ حَكِيمٌ** **الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ** و مردان بر آنان مرتبتی دارند و **اللَّهُ** پیروزمند سنجیده کار است **الطَّلَاقُ** طلاق [رجعی] دو بار است

فَإِمْسَاكُ **بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيعٍ** **بِإِحْسَنِ** **وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ** پس [از زن را باید] نگهداشتن به شایستگی یا رها کردن به نیکی و حلال نیست برای شما که

تَأْخُذُوا **مِمَّا ءَاتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا** **حُدُودَ** [باز پس] بگیری از آنچه دادید به آنان [زن] چیزی را مگر آنکه بترسند [زن و شوهر] که برپا ندارند مرزهای [احکام]

اللَّهُ **فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ** **فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ** **اللَّهُ** **پس اگر ترسیدید که برپا ندارند مرزهای [احکام] را** **اللَّهُ** **فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ** زن فدیة دهد

بِهِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ **فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ** **فَأُولَئِكَ** به آن [برای آزادی] خود این [احکام] مرزهای [احکام] **اللَّهُ** **پس تجاوز مکنید از آن و هر که تجاوز کند از مرزهای [احکام] را** **اللَّهُ** **پس آنان**

هُمُ الظَّالِمُونَ **فَإِنْ طَلَّقَهَا** **فَلَا يَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّى تَنْكِحَ** خودشان ستمکارند **فَإِنْ طَلَّقَهَا** پس اگر [بار سوم] طلاق دهد او را دیگر حلال نیست آن زن برای او پس از آن تا آنکه ازدواج کند

زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا **فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا** **أَنْ يَتَرَاجَعَا** **إِنْ ظَنَّا أَنْ** باهمسری [دیگر] جز او **فَإِنْ طَلَّقَهَا** **فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا** **أَنْ يَتَرَاجَعَا** **إِنْ ظَنَّا أَنْ** اگر گمان دارند که

يُقِيمَا **حُدُودَ اللَّهِ** **وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ** **يُبَيِّنُهَا** **لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ** **اللَّهُ** **می توانند برپا دارند مرزهای [احکام] را و این مرزهای [احکام] را** **اللَّهُ** **که بیان می کند آن را برای گروهی که می دانند**

وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَعَنَّ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ وَهْنَكُمُيَ كِه طلاق داديد زنان را آنگاه رسيدند به [نزديك] پايان عده‌شان پس نكه داريد آنان را به شايستگي يا

سَرَخُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمَسِّكُوهُنَّ ضَرَارًا لِّعَعْدُوْنَ وَمَنْ يَفْعَلْ رهاشان كنيد به شايستگي و نكه ملاريد آنان را براي زيان رساندن تا [به حقوقشان] تجاوز كنيد و كسي كه كند

ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا نَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوعًا وَادْكُرُوا چنان پس به راستي ستم کرده بر خودش و مگيريد آيه‌هاي الله را به مسخره و ياد كنيد

نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ نعمت الله را بر خودتان و آنچه را فرو فرستاد بر شما از كتاب و حكمت

يَعْظُمُ بِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ كه اندر زنان مي‌دهد با آن و پروا كنيد از الله و بدانيد كه همانا الله به هر چيزي داناست

وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَعَنَّ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ وَهْنَكُمُيَ كِه طلاق داديد زنان را آنگاه رسيدند به [نزديك] پايان عده‌شان پس باز ملاريد آنان را از اينكه ازدواج كنند

أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُم بِالْمَعْرُوفِ ذَلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ با همسران شان هرگاه به توافق برسند بين خود به شايستگي اين [حكمي است كه] پند داده مي‌شود با آن كسي

مِنْكُمْ يَوْمَئِذٍ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ لَكُمْ أَزْوَاجٌ لَكُمْ وَأَطْهَرُ وَاللَّهُ از شما كه ايمان دارد به الله و روز واپسين اين پاك‌تر است براي‌تان و پاكي‌زتر و الله

يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَدَهُنَّ مي‌داند و شما نمي‌دانيد و مادران شير دهند فرزندانشان را

حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ دو سال كامل براي كسي كه بخواهد كه كامل كند مدت شير دادن را و بر عهده پدر است خوراك مادران

وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا لَا تُضَارَّ وَلَدَةٌ به شايستگي تكليف نمي‌شود هيچ كسي مگر به اندازه توانش نه زيان بيند

وَلَدَةٌ بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَلَدِهِ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ ملري به خاطر فرزندش و نه پدري به خاطر فرزندش و بر وارث است مانند همين وظيفه [كه هزينه شيردهنده را بپردازد]

فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِّنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَإِنْ پس اگر [ملر و پدر] خواستند باز گرفتن [از شير را] با رضاييت هر دو و رايزني با يكديگر پس نيست گناهي بر آن دو و اگر

أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْرِضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا خواستيد كه دايه گيريد براي شير دادن فرزندانتان پس نيست گناهي بر شما هنگامي كه بپردازيد چيزي را كه

ءَاتَيْتُم بِالْمَعْرُوفِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ پرداخت مي‌كنيد به شايستگي و پروا كنيد از الله و بدانيد كه همانا الله به آنچه مي‌كنيد بيناست

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ
و کسانی که جانشان گرفته می شود از شما و بر جای می گذارند همسرانی را [باید به] انتظار نگه دارند [این زنان] خودشان را

أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
چهار ماه و ده روز پس زمانی که برسند به [نزدیک] پایان عده شان آنگاه نیست گناهی بر شما

فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ
در آنچه کنند در حق خودشان به شایستگی و الله به آنچه می کنید آگاه است

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا عَرَضْتُمْ بِهِ مِنْ خُطْبَةٍ إِلَى النِّسَاءِ
و نیست گناهی بر شما در آنچه اشاره کنید به آن از خواستگاری این زنان

أَوْ أَكْنَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ عِلْمٌ مِنَ اللَّهِ أَنَّهُ هَمَانَا شَمَا
یا پنهان کنید در دل هایتان می داند الله که همانا شما به زودی یاد می کنید آنان را

وَلَكِنْ لَا تَوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا
ولی وعده [ازدواج] مدهید آنان را به پنهانی مگر آنکه گوید سخنی شایسته را

وَلَا تَعَزَّمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ
و تصمیم مگیرید ازدواج را تا آنکه به سر آید [مدت] مکتوب به سر آمد خود

وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَأَعْلَمُوا
و بدانید که همانا الله می داند آنچه در دل های شماست پس پرهیز کنید از [نافرمانی] او و بدانید که

أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ (۲۳۵) لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمْ النِّسَاءَ
همانا الله آمرزنده بردبار است (۲۳۵) نیست گناهی بر شما اگر طلاق دهید زنان را

مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً وَمَتَّعُوهُنَّ عَلَى الْمَوْسِعِ
تا وقتی که آمیزش نکرده اید با آنان یا مقرر نکرده اید برای آنان مهری را و بهره مندشان سازید بر توانگر است

قَدَرَهُ وَعَلَى الْمَقْتَرِ قَدَرُهُ مَتَّعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ
به اندازه توانش و بر تنگدست است به اندازه توانش بهره ای به شایستگی که لازم شده است بر نیکوکاران

وَإِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً
و اگر طلاق دادید آنان را پیش از آنکه آمیزش کنید با آنان یا مقرر کرده اید

لَهُنَّ فَرِيضَةٌ فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوا
برای شان مهری را پس [لازم است] نصف آنچه مقرر کرده اید مگر اینکه ببخشند [زنان] یا ببخشند

الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى
کسی که به دست اوست پیوند نکاح و اینکه ببخشید نزدیک تر است به پرهیزکاری

وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنْ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ
و فراموش نکنید بزرگواری را میان خود همانا الله به آنچه می کنید بس بیناست

كَثِيرَةٌ ۚ وَاللَّهُ
بسیار و الله است
يَقْبِضُ که تنگ می کند
و يَبْصِطُ و گشایش می دهد [روزی را]
و إِلَيْهِ و به سوی او
تَرْجِعُونَ باز گردانده می شوید

أَلَمْ تَرَ إِلَى آلِ الْمَلَا مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى إِذْ قَالُوا
آیا ننگریستی به آن سران نامی از بنی اسرائیل پس از موسی؟ زمانی که گفتند

لِنَبِيِّ لَهُمْ أُبْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ
به پیامبری از خودشان برانگیز برای ما فرمانروایی را تا بجنگیم در راه الله گفت

هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا
آیا ممکن است که شما اگر نوشته شود بر شما جنگ که کارزار نکنید؟

قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا
گفتند و چه شده است ما را که نجنگیم در راه الله حال آنکه به راستی بیرون کرده شدیم

مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَاءِنَا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا
از خانه هایمان و [از نزد] فرزندانمان؟ پس زمانی که نوشته شد بر آنان جنگ پشت کردند

إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ وَقَالَ
جز اندکی از آنان و الله داناست به ستمکاران و گفت

لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ قَالَ
به آنها پیامبرشان همانا الله به راستی برانگیخته است برایتان طالوت را فرمانروا،

قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ
گفتند چگونه باشد برای او فرمانروایی بر ما حال آنکه ما سزاوارتریم به فرمانروایی

مِنْهُ وَلَمْ يُوْتِ سَعَةً مِّنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ
از وی و داده نشده به او گشایشی از مال؟ [پیامبر] گفت همانا الله برگزیده او را

عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ
بر شما و افزود او را فراخی در دانش و جسم و الله

يُؤْتِي مَلَكَهُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ
می دهد فرماندهی اش را به هر که خواهد و الله گشایشگر داناست

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ
و گفت به آنان پیامبرشان همانا نشانه فرمانروایی او این است که بیاید نزدتان

التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّنْ رَبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا
آن صندوق که در آن آرامشی است از [جانب] پروردگارتان و بازمانده ای از آنچه که

تَرَكَ ءَالُ مُوسَى وَءَالُ هَارُونَ وَخاندان موسی و خاندان هارون [در آن] درحالی که حمل می کنند آن را فرشتگان

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُم إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ
همانا در این البته نشانه ای است برایتان اگر باشید مؤمنان

فَلَمَّا طَلُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ

پس زمانی که جدا شد [از آن شهر] طالوت با لشکریان گفت همانا الله آزماینده است شما را

بَنَهَرَ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ

به جویباری پس هر که بنوشد از آن پس نیست از من و هر که نخشد آن را پس همانا او

مِنِّي إِلَّا مَنْ أَغْرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا

از من است مگر کسی که برگیرد کفی [آب] را به دستش پس نوشیدند از آن جز اندکی

مِّنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا

از آنان پس زمانی که گذشت از آن [جویبار] او و کسانی که ایمان آوردند با او گفتند

لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ

نیست توانی برای ما امروز در برابر جالوت و لشکریانش گفتند کسانی که

يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا اللَّهِ كَمْ مِّنْ فِئَةٍ

می دانستند که خود دیدار کنندگان الله اند بسا گروهی اندک که

غَلَبَتْ فِئَةٌ كَثِيرَةٌ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ

پیروز شده است بر گروهی بسیار به اذن الله و الله با شکیبایان است

وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ

و زمانی که روبه رو شدند با جالوت و لشکریانش گفتند [ای] پروردگارا فروریز

عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبَّتْ أقدامنا وَأَنْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ

بر ما شکیبایی را و استوار دار گام هایمان را و یاری ده ما را بر گروه

الْكَافِرِينَ فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ

کافران پس شکست دادند آنان را به اذن الله و کشت

دَاوُدُ جَالُوتَ وَآتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ

داود جالوت را و داد به او الله فرمانروایی و حکمت را

وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ

و آموخت به او از آنچه می خواست و اگر باز نمی داشت الله [گزند] مردمان را برخی شان را

بِبَعْضٍ لَّفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَئِنَّ اللَّهَ

با برخی دیگر هر آینه تباه می شد ولی الله دارای

فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ

بخششی [بزرگ] است بر جهانیان این آیه های الله است

نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ

که می خوانیم آن را بر تو به حق و همانا تو فرستادگان هستی

﴿ تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِّنْهُمْ كَلَّمَ اللَّهُ ۖ ﴾

آن پیامبران برتری دادیم برخی‌شان را بر برخی دیگر از آنان کسی است که [با وی] سخن گفت **الله**

وَرَفَعَ بَعْضُهُمْ دَرَجَاتٍ وَءَاتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ
و بالا برد برخی شان را به درجاتی و دادیم به عیسی پسر مریم معجزه های روشن را

وَأَيَّدَنَّهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ ۖ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَافِلًا عَنِ الْكَافِرِينَ ۚ

و یاری کردیم او را با روح القدس [جبرئیل] و اگر می خواست الله با یکدیگر نمی جنگیدند کسانی که

مِنْ بَعْدِهِمْ مَنْ بَعْدَ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا

پس از آنان بودند پس از آنکه آمد برای شان نشانه‌های روشن ولی اختلاف کردند

فَمِنْهُمْ مَنَ ءَامِنَ وَمِنْهُمْ مَّنْ كَفَرَ[ۙ] وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَلُوا
آنگاه از آنها کسی است که ایمان آورد و از آنان کسی است که کفر ورزید و اگر می‌خواست الله با یکدیگر نمی‌کشتند

وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ

ولی الله می کند آنچه را می خواهد

۲۵۳

يَتَأَيَّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا

ای کسانی که ایمان آوردید

۲۵۲

أَنْفِقُوا

انفاق کنید

مِمَّا رَزَقْنَكُمْ مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خُلَّةَ وَلَا

از آنچه روزی تان دادیم پیش از آنکه بیاید روزی که نیست داد و ستدی در آن و نه دوستی ای و نه

شَفَاعَةُ ۱۰۰ شفاعتی وَالْكَافِرُونَ ۱۰۱ و کافران هُم ۱۰۲ هم الظَّالِمُونَ ۱۰۳ ستمکاران اند لَا ۱۰۴ اللهُ ۱۰۵ الله است إِلَهَ ۱۰۶ إِلَّا ۱۰۷ هُوَ ۱۰۸

أَلْحَى الْقِيَوْمَ لَا تَأْخُذْهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا

فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ^ج يَعْلَمُ مَا بَيْنَ يَدَيْهِ

در زمین است کیست آن کسی که شفاعت کند نزد او؟ مگر به خواست او می داند آنچه را که پیش

وَمَا أَيْدِيهِمْ وَخَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا رَوَى شَارِحٌ وَآنَحَهُ دَشْتِ سِرْشَارِ اسْتِ وَ دَسْتِ نَمِ رَابَنْدِ بِه حِزْبِیْ از دَانِشْ اَوْ حِزْ بِه آنَحَه

شَاءَ ۚ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمٰوٰتِ وَاَلْاَرْضَ ۖ وَلَا يَـُٔودُهُ حِفْظُهُمَا ۚ

[خود] خواسته است فرا گرفته است کرسی او آسمان‌ها و زمین را و گران، نم، آید او را نگهداری آن، دو

وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ بَيَّنَّ الرُّشْدُ

و اوست والای بزرگ نیست اجباری در دین به راستی آشکار شده است راهبان

مِنْ الْغِيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالْطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ

جنگ زده است به دستاویز استوارتر که نیست گسستن برای آن و الله شنوای داناست

تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

روشن شد برایش گفت می دانم که همانا الله بر هر چیزی تواناست

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ قَالَ أُولَٰئِكَ أَتُومِنُ ۖ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن لِّيَطْمَئِنَّ قُلُوبِي ۖ قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ ۖ إِلَيْكَ ثُمَّ أَجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ۖ ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا ۖ وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٦٠﴾

آنگاه که گفت ابراهیم ای پروردگارم بنمای به من که چگونه زنده می کنی مردگان را؟ گفت آری تو من ایمان نیآورده ای؟ گفت آری [ایمان آوردم] ولی [می خواهم] تا آرام گیرد دلم گفت پس بگیر چهار تا از

پرنده را پس پاره پاره کن آنها را [و درهم آمیزشان] نزد خودت سپس قرار ده بر هر کوهی از آنها پاره ای را

ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا ۖ وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٦٠﴾

آنگاه فراخوان آنها را می آیند سوی تو شتابان و بدان که همانا الله پیروزمند سنجیده کار است ﴿۲۶۰﴾

مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ ۖ أَنبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِّائَةٌ حَبَّةٌ ۖ وَاللَّهُ يَضْعَفُ لِمَن يَشَاءُ ۖ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦١﴾

حالت کسانی که انفاق می کنند مال هایشان را در راه الله همچون دانه ای است که

می رویند هفت خوشه را که در هر خوشه ای صد دانه است و الله دو چندان می کند

لِمَن يَشَاءُ ۖ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦١﴾

برای هر که بخواهد و الله گشایشگر داناست ﴿۲۶۱﴾

فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يَتَّبِعُونَ مَّا أَنفَقُوا مِّنَّا وَلَا أَدَىٰ لَهُمْ ۖ فِي سَبِيلِ اللَّهِ سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِّائَةٌ حَبَّةٌ ۖ وَاللَّهُ يَضْعَفُ لِمَن يَشَاءُ ۖ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦١﴾

در راه الله سپس از پی نمی آورند آنچه را انفاق کرده اند متنی را و نه آزاری را برای آنان است

أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٦٢﴾

پاداششان نزد پروردگارشان و نه ترسی است بر ایشان و نه ایشان اندوهگین می شوند

قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا أَذَىٰ ۗ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ ﴿٢٦٣﴾

گفتاری پسندیده و گذشت بهتر است از صدقه ای که در پی آن باشد

أَذَىٰ ۗ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ ﴿٢٦٣﴾

آزاری و الله بی نیاز بردبار است ﴿۲۶۳﴾

صَدَقَتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَىٰ كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ ۖ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ ۖ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۖ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ

صدقه هایتان را با منت [نهادن] و آزار [دادن] همچون کسی که انفاق می کند مالش را برای نمایاندن به مردم

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۖ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ

و ایمان ندارد به الله و روز واپسین پس حالت او همچون حالت سنگی صاف است که بر آن

تَرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا ۖ لَا يَقْدَرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ ۖ مِّمَّا كَسَبُوا ۖ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٢٦٤﴾

خاکی است آنگاه برسد به آن بارانی [و خاک را بشوید] و بر جای گذارد آن را [به صورت] سنگی سخت [ریاکاران] توانایی ندارند بر

شَيْءٍ ۖ مِّمَّا كَسَبُوا ۖ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٢٦٤﴾

چیزی از آنچه به دست آورده اند و الله هدایت نمی کند گروه کافران را ﴿۲۶۴﴾

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ
و حالت کسانی که انفاق می کنند مال هایشان را برای جستن خشنودی **اللّٰه**

وَتَثْبِيْتًا مِّنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ
و استواری از دل هایشان همچون حالت باغی است بر تپه ای که رسیده است به آن بارانی تند

فَعَانَتْ أَكْلَهَا ضَعْفَيْنِ فَإِن لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلَّ
آنگاه به بار آورد خوراکی اش [حمیوه اش را] دوچندان پس اگر نمی رسد بدان بارانی تند پس بارانی نرم [بس باشد]

وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ
و **الله** به آنچه می کنید بیناست (۲۶۵)

لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ
برایش باغی از درختان خرما و انگورهای گه روان است از زیر [درختان] آن جویبارها [و برای او]

فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضِعْفًا
در آن [باغ] از همه محصولات است و رسیده باشد او را پیری و برایش فرزندی [خرد و] ناتوان باشد

فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ
آنگاه در رسد بدان [باغ] گردبادی که در آن آتشی است پس بسوزد؟ این چنین بیان می کند **الله**

لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ يَأَيُّهَا الَّذِينَ
برای شما آیات را باشد که شما بیندیشید (۲۶۶) ای کسانی که

ءَامَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا
ایمان آورده اید انفاق کنید از پاکیزه های آنچه کسب کرده اید و از آنچه بر آورده ایم

لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ
برای شما از زمین و قصد نکنید [چیز] ناپاک را [که] از آن انفاق کنید حال آنکه نیستید

بِعَاذِيهِ إِلَّا أَنْ تُغْمِضُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ
شما گیرندگان آن مگر آنکه چشم پوشی کنید [در گرفتن] آن و بدانید که همانا **الله** بی نیاز ستوده است

الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ
شیطان وعده می دهد شما را به تنگدستی و فرمان می دهد شما را به زشتکاری (۲۶۷)

وَاللّٰهُ يَعِدُكُم مَّغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ
و **الله** وعده می دهد شما را به آمرزشی از [جنب] خود و بخششی و **الله** گشایشگری بس داناست (۲۶۸)

يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ
می دهد حکمت را به هر کس که خواهد و هر کس که داده شود به او حکمت پس به راستی

أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ
داده شده است به او خیری بسیار و پند نمی پذیرند جز خردمندان (۲۶۹)

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِّنْ نَّفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِّنْ نَّذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ
و آنچه انفاق کردید از نفقه‌ای یا نذر کردید از نذری پس همانا الله

يَعْلَمُهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ۚ (۲۷۰) (۲۷۰) هِج ياورانی
می‌داند آن را و نیست برای ستمکاران

الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَإِنْ تُخَفُّوْهَا وَتَوْتُوْهَا ۖ أَلْفُقَرَاءَ
صدقات را پس خوب چیزی است آن و اگر پنهانش کنید و بدهید آن را به تنگدستان

فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ ۚ
پس آن بهتر است برایتان و می‌زداید از شما [برخی] از گناهانتان را

وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۚ (۲۷۱) (۲۷۱) لَيْسَ عَلَيْكُمْ هُدًى
و الله به آنچه می‌کنید آگاه است نیست بر [عهده] تو هدایت آنان

وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ
بلکه الله هدایت می‌کند هر که را بخواهد و آنچه انفاق می‌کنید از مال

فَلِأَنْفُسِكُمْ ۖ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا لِأَنْفُسِكُمْ ۖ وَجْهَ اللَّهِ ۚ
پس برای خودتان است و انفاق نمی‌کنید مگر برای جستن [خشنودی] ذات الله

وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُّوفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ
و آنچه انفاق می‌کنید از مال [پاش آن] به تمامی بازگردانده می‌شود به سوی شما و شما ستمدیده نخواهید شد

لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أَحْصَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۚ (۲۷۲) (۲۷۲) [صنقات] برای تنگدستان است کسانی که بازداشته شده‌اند در راه الله

لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمْ
[و] نمی‌توانند [به] سفری در زمین [بروند] می‌پندارد آنان را

الْجَاهِلُ أَغْنَىٰ عَنْهُ مِنَ التَّعَفُّفِ ۖ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ
[فرد] ناگاه توانگرانی از شدت عفت‌ورزی می‌شناسی آنها را به نشانی‌شان

لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَافًا ۚ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ
نمی‌خواهند [چیزی] از مردم به پافشاری و آنچه انفاق کنید از مال

فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ۚ (۲۷۳) (۲۷۳) الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ
پس همانا الله به آن داناست کسانی که انفاق می‌کنند مال‌هایشان را

بِالْإِيلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً ۖ فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ
در شب و روز نهان و آشکارا پس برای آنان است پاداششان نزد

رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۚ (۲۷۴) (۲۷۴) پروردگارشان و نه ترسی است بر آنها و نه اندوهگین می‌شوند

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي
کسانی که می‌خورند ربا را بر نمی‌خیزند [از گور] مگر همان‌گونه که برمی‌خیزد کسی که

يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ
آشفته‌سرمی‌کند او را شیطان بر اثر تماس این بدان سبب است که همانا آنان گفتند جز این نیست که دادوستد

مِثْلُ الرِّبَا وَالْحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ
همانند ربا است حال آنکه حلال کرده است الله دادوستد را و حرام گردانیده است ربا را پس کسی که آمد برای او اندرزی

مِّن رَّبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ
از [جنب] پروردگارش آنگاه [از ربا] باز ایستد پس برای اوست آنچه گذشته است و کارش با الله است و کسی که [به رباخواری] باز گردد

فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧٥﴾ يَمْحَقُ اللَّهُ
پس آنان همدان آتشند آنها در آن جاودانه اند نابود می‌سازد الله

الرِّبَا وَيُرِي الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ ﴿٢٧٦﴾
ربا را و فزونی می‌بخشد صدقات را و الله دوست ندارد هیچ ناسپاس گنه پیشه‌ای را

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
همانا کسانی که ایمان آوردند و کارهای شایسته را و برپا داشتند نماز را

وَأَتَوْا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
و دادند زکات را برای آنان است پاداششان نزد پروردگارشان و نه ترسی است بر آنان

وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٧﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ
و نه آنان اندوهگین می‌شوند ای کسانی که ایمان آورده‌اید پروا کنید از الله

وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٢٧٨﴾ فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا
و رها کنید آنچه را که مانده است از ربا اگر هستید مومنان پس اگر نکردید

فَأَذِنُوا لِحَرِّ اللَّهِ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِن تَبَتُّمْ فَلَكُمْ
خبردار باشید به جنگی از [جنب] الله و پیامبرش و اگر توبه کنید پس برای شماست

رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٧٩﴾ وَإِن كَانَتْ
سرمایه‌هایتان نه ستم می‌کنید و نه ستمیده می‌شوید و اگر باشد

ذُوعُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَأَن تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ
تنگدست پس [باید] مهلتی تا [یافتن] گشایشی و اینکه ببخشید بهتر است برایتان

إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٨٠﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَىٰ
اگر بدانید و پروا کنید از روزی که باز گردانیده می‌شوید در آن به سوی

اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٨١﴾
الله سپس به تمامی داده می‌شود [به] هر کسی [پاداش] آنچه کرده است و [به] آنان ستم نشود

يَتَّيِّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدَيْنٍ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى
ای کسانی که ایمان آورده‌اید هرگاه معامله ای کردید به وامی تا مدتی معین [به سلف یا نسیه یا قرض]

فَاَكْتُبُوهُ وَلْيَكْتُبَ بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْبَ
پس بنویسید آن را و باید بنویسد میان شما نویسنده‌ای به عدالت و سرباز نزنند

كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ
نویسنده‌ای از آنکه بنویسد چنان که آموخته است به او الله پس باید بنویسد و باید املا کند

الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلِيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسَ مِنْهُ شَيْئًا
کسی که بر [عهده] اوست حق [=وام] و باید پروا کند از الله پروردگارش و نکاهد از آن [حق] چیزی را

فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ
پس اگر باشد کسی که بر [عهده] اوست حق [=وام] کم خرد یا ناتوان یا نمی‌تواند

أَنْ يُمْلَ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيَهُ بِالْعَدْلِ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ
که املا کند او پس باید املا کند سرپرستش به عدالت و گواه گیرید دو گواه

مِنْ رِّجَالِكُمْ فَإِنْ لَّمْ يَكُنَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ
از مردانتان پس اگر نباشند دو مرد پس یک مرد و دو زن

مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ
از کسانی که می‌پسندید از گواهان که [اگر] فراموش کند یکی از آن دو زن آنگاه یادآوری کند

إِحْدَاهُمَا الْآخَرَىٰ وَلَا يَأْبَ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَسْمَعُوا
یکی‌شان به دیگری و سرباز نزنند گواهان هنگامی که فراخوانده شوند و آزرده خاطر نشوید

أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلٍ ذَٰلِكُمْ أَقْسَطُ
از اینکه بنویسید آن [وام] را کوچک باشد یا بزرگ تا سررسیدش این [نوشتن شما] عادلانه‌تر است

عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا إِلَّا أَنْ تَكُونَ
نزد الله و استوارتر است برای گواهی و نزدیک‌تر است به اینکه در شک نیفتید مگر آنکه باشد

تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ
تجارتی دست‌دست [=نقد] که می‌گردانید آن را [دست به دست] میان خودتان پس نیست بر شما گناهی

أَلَّا تَكْتُبُوهَا وَأَشْهِدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا يُضَارَّ كَاتِبٌ
که بنویسید آن را و گواه گیرید زمانی که بایکدیگر داد و ستدی می‌کنید نباید زیان بیند هیچ نویسنده

وَلَا شَهِيدٌ وَإِنْ تَفَعَّلُوا فَإِنَّهُ فُسُوقٌ بِكُمْ وَاتَّقُوا
و نه گواهی و اگر [چنین] کنید پس همانا آن نافرمانی ای [از سوی] شماست و پروا کنید از

اللَّهُ وَيُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ
الله و آموزش می‌دهد به شما الله و الله به هر چیزی داناست

وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَنَّ مَقْبُوضَةً ۖ
و اگر بودید بر [=در] سفری و نیافتید نویسنده‌ای پس گروه‌هایی دریافت شده [لازم است]

فَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُم بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي أُؤْتِمِنَ أَمْنَتَهُ وَلْيَتَّقِ
پس اگر امین بلند برخی‌تان برخی [دیگر] را آنگاه باید باز پس دهد کسی که امین دانسته شده است امانت [وام] اش را و باید پروا کند

اللَّهِ رَبَّهُ ۖ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ ۚ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ
از الله پروردگارش و پنهان مکنید گواهی را و کسی که پنهان می‌کند آن را پس همانا او

عَاشٍ قَلْبُهُ ۖ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿۲۸۳﴾ ۚ مَا فِي السَّمَوَاتِ
گناهکار است دلش و الله به آنچه می‌کنید داناست ﴿۲۸۳﴾ از آن الله است آنچه در آسمان‌ها

وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ وَإِنْ تُبَدُّوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخَفُّوهُ
و آنچه در زمین است و اگر آشکار کنید آنچه در دل‌هایتان است یا پنهان کنید آن را

يَحْسَبِكُمْ بِهِ اللَّهُ ۖ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ ۚ
حسابرسی می‌کند شما را به آن الله پس می‌آمرزد کسی را که خواهد و عذاب می‌کند هر که را خواهد

وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۲۸۴﴾ ۚ ءَامَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ
و الله بر هر چیزی تواناست ﴿۲۸۴﴾ ایمان آورده است این پیامبر به آنچه که فرو فرستاده شده است

إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ ۚ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلُّ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ
به سویش از [جنب] پروردگارش و مؤمنان [نیز] همگان ایمان آورده‌اند به الله و فرشتگانش و کتاب‌هایش

وَرُسُلِهِ ۚ لَا تَفْرُقَ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهِ ۚ وَقَالُوا سَمِعْنَا
و پیامبرانش [و گفتند] فرق نمی‌گذاریم در میان هیچ یکی از پیامبرانش و گفتند شنیدیم

وَأَطَعْنَا ۚ غُفْرَانُكَ رَبَّنَا ۚ وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿۲۸۵﴾ ۚ لَا يُكَلِّفُ
و فرمان بردیم [می‌جویم] آمرزش تو را [ای] پروردگار ما و به سوی توست بازگشت ﴿۲۸۵﴾ تکلیف نمی‌کند

اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۚ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ ۚ
الله هیچ کسی را مگر به اندازه توانش به سود اوست آنچه [از خوبی] کسب کرده است و به زیان اوست آنچه [از بدی] کسب کرده است

رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا ۚ رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ
[ای] پروردگار ما بر ما مگیر اگر فراموش کنیم یا لغزیدیم [ای] پروردگار ما و منه

عَلَيْنَا إِصْرًا ۚ كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِنَا ۚ رَبَّنَا وَلَا
بر [دوش] ما بار گرانی چنان که نهادی آن را بر ادوш کسانی که پیش از ما بودند [ای] پروردگار ما و مکن

تُحْمِلُنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ ۚ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا ۚ
بر ما تحمیل چیزی را که ما طاقت آن را نداریم و درگذر از ما و بیامرز ما را و رحم کن بر ما

أَنْتَ مَوْلَانَا ۚ فَانصُرْنَا ۚ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿۲۸۶﴾ ۚ
تویی سرور ما پس پیروز گردان ما را بر گروه کافران ﴿۲۸۶﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

اَلَمْ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ﴿٢﴾ نَزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابُ
الف، لام، میم ﴿۱﴾ الله [است که] نیست الهی جز او آن زنده پایدار بر پا دارنده ﴿۲﴾ فرو فرستاد بر تو این کتاب را

بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴿٣﴾ مِّنْ
به حق درحالی که تصدیق کننده است آنچه را پیش از آن است و فرو فرستاد تورات و انجیل را ﴿۳﴾ از

قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَأَنزَلَ الْفُرْقَانَ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ
پیش رهنمودی برای مردمان و فرو فرستاد فرقان را همانا کسانی که کفر ورزیدند به آیه‌های الله برای آنان

عَذَابٌ شَدِيدٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٤﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ
عذابی سخت است و الله پیروزمند صاحب انتقام است ﴿۴﴾ همانا الله پنهان نمی ماند بر او

شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٥﴾ هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ
چیزی در زمین و نه در آسمان ﴿۵﴾ اوست آن که چهره نگاری می کند شما را

فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦﴾ هُوَ
در رحم‌ها هرگونه که بخواهد نیست الهی جز او آن پیروزمند سنجیده کار ﴿۶﴾ اوست

الَّذِي أَنزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ
آن که فرو فرستاد بر تو این کتاب را [برخی] از آن آیه‌های محکمات که آنها اصل کتاب اند

وَأُخَرٌ مُّتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَهَ
و[برخی] دیگر متشابهات اند اما کسانی که در دل‌هایشان کژی است پس پیروی می کنند آنچه را که متشابه است

مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ
از آن برای جستن فتنه و برای جستن تأویلش درحالی که نمی داند تأویل آن را جز الله،

وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِندِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ
و پای برجایان در دانش می گویند ایمان آوردیم ما به آن همه از نزد پروردگارمان است و پند نمی گیرند

إِلَّا أُولَئِ الْأَلْبَابِ ﴿٧﴾ رَبَّنَا لَا تُرِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ
جز خردمندان ﴿۷﴾ ای پروردگار ما به کژی میفکن دل‌هایمان را پس از آنکه هدایت کردی ما را و ارزانی دار

لَنَا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٨﴾ رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ
برای ما از نزد خود بخشایشی همانا تو خود بسیار بخشنده ای ﴿۸﴾ ای پروردگار ما همانا تویی گردآورنده

النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْوَعْدَ ﴿٩﴾
مردمان برای روزی که نیست هیچ شکی در آن همانا الله خلاف نمی کند وعده [خود] را ﴿۹﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ هَمَانَا کسانی که کفر ورزیدند هرگز باز ندارد از آنان مال هایشان و نه فرزندان

مِّنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا فَآخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ فِرْعَوْنُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَنَلَّازِيَنَّ الْعِقَابَ سَخِطَ كَيْفَرُ اسْتِغْلَابُونَ

از [عذاب] الله چیزی را و آنان خود هیزم آتش اند [شیوه آنان] همچون شیوه خاندان فرعون و کسانی است که پیش از آنها بودند دروغ انگاشتند آیات ما را پس گرفت آنان را الله [به سزای] گناهانشان

وَاللَّذِينَ كَفَرُوا لَنَلَّازِيَنَّ الْعِقَابَ سَخِطَ كَيْفَرُ اسْتِغْلَابُونَ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَنَلَّازِيَنَّ الْعِقَابَ سَخِطَ كَيْفَرُ اسْتِغْلَابُونَ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَنَلَّازِيَنَّ الْعِقَابَ سَخِطَ كَيْفَرُ اسْتِغْلَابُونَ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَنَلَّازِيَنَّ الْعِقَابَ سَخِطَ كَيْفَرُ اسْتِغْلَابُونَ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَنَلَّازِيَنَّ الْعِقَابَ سَخِطَ كَيْفَرُ اسْتِغْلَابُونَ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَنَلَّازِيَنَّ الْعِقَابَ سَخِطَ كَيْفَرُ اسْتِغْلَابُونَ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَنَلَّازِيَنَّ الْعِقَابَ سَخِطَ كَيْفَرُ اسْتِغْلَابُونَ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَنَلَّازِيَنَّ الْعِقَابَ سَخِطَ كَيْفَرُ اسْتِغْلَابُونَ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَنَلَّازِيَنَّ الْعِقَابَ سَخِطَ كَيْفَرُ اسْتِغْلَابُونَ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَنَلَّازِيَنَّ الْعِقَابَ سَخِطَ كَيْفَرُ اسْتِغْلَابُونَ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَنَلَّازِيَنَّ الْعِقَابَ سَخِطَ كَيْفَرُ اسْتِغْلَابُونَ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَنَلَّازِيَنَّ الْعِقَابَ سَخِطَ كَيْفَرُ اسْتِغْلَابُونَ

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا
کسانی که می‌گویند [ای] پروردگار ما همانا ما ایمان آوردیم پس بیا مرز برای ما گناهانمان را و نگهدار ما را

عَذَابِ النَّارِ ۱۶ وَالصَّابِرِينَ ۱۶ وَالْقَانِتِينَ ۱۶
از عذاب آتش [همان] شکیبایان و راستگویان و فرمانبرداران

وَالْمُنْفِقِينَ ۱۷ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ ۱۷
و انفاق کنندگان و آمرزش خواهان در سحرگاهان گواهی می‌دهد

اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُوا الْعِلْمِ ۚ قَائِمًا بِالْقِسْطِ ۚ
الله که همانا نیست الهی جز او [و نیز گواهی می‌دهند] فرشتگان و صاحبان علم در حالی که الله برپا دارندۀ عدل است

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۱۸
نیست الهی جز او که پیروزمند سنجیده کار است [همان] دین [پسندیده] نزد

اللَّهُ ۚ أَلَا سَلَمٌ ۚ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ
الله اسلام است و اختلاف نکردند کسانی که داده شده است به آنان کتاب مگر پس

بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا ۚ يَنْهَهُ ۚ وَمَنْ يَكْفُرْ بآيَاتِ
از آنکه آمد ایشان را دانش از روی زیاده خواهی و حسدی که میانشان بود و هر که کفر ورزد به آیه‌های

اللَّهُ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۱۹
الله پس همانا الله زود شمار است پس اگر با تو چون و چرا کنند آنگاه بگو تسلیم کرده‌ام

وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ ۚ وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ
روی خود را برای الله و هر که پیروی مرا کرد [و نیز چنین کرد] و بگو به کسانی که داده شده است به آنان کتاب [اسمعی] و به درس ناخواندگان

ءَاسْلَمْتُمْ ۚ فَإِنْ أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا ۚ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا
آیا اسلام آوردید؟ پس اگر اسلام آوردند پس به راستی هدایت یافتند و اگر روی برتافتند پس جز این نیست که

عَلَيْكَ الْبَلَّغُ ۚ وَاللَّهُ بَصِيرٌ ۚ بِالْعِبَادِ ۲۰
بر تو رساندن [پیام] است و الله بیناست به بندگان [همان] کسانی که کفر می‌ورزند

بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ ۚ وَيَقْتُلُونَ ۚ وَيَقْتُلُونَ ۚ
به آیه‌های الله و می‌کشند و می‌کشند و می‌کشند

الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ فَبَشِّرْهُمْ
کسانی را که امر می‌کنند به دادگری از مردمان پس مژده ده آنان را

بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۲۱
به عذابی دردناک آنان کسانی‌اند که تباه شده است کردارهایشان

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ۲۲
در دنیا و آخرت و نیست و برای‌شان هیچ یاورانی

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ إِلَى كِتَابِ

آیا ننگریستی به کسانی که داده شده است به آنان بهره‌ای از کتاب [تورات] فراخوانده می‌شوند به سوی کتاب

اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾

الله تا داوری کند میانشان آنگاه پشت میکنند گروهی از آنان درحالی که آنان رویگردانند

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَن تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ وَغَرَّهُمْ

این بدان سبب است که آنان گفتند هرگز نمی‌رسد به ما آتش جز روزهایی شمرده شده [اندک] و فریقت آنان را

فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٤﴾

در دین‌شان آنچه بر می‌بافتند پس چگونه خواهد بود [حال آنان] آنگاه که گرد آوریم آنان را

لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ

در روزی که نیست تردیدی در آن و داده شود به تمامی به هر کسی [پاداش] آنچه کرده است درحالی که آنان

لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٥﴾ قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ تُوْنِي الْمَلِكِ

ستم نمی‌بینند؟ بگو بار الها ای دارنده فرمانروایی می‌دهی فرمانروایی را

مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمَلِكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ

به هر که خواهی و بازمی‌ستانی فرمانروایی را از هر که خواهی و گرامی می‌داری هر که را خواهی و خوار می‌گردانی

مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٦﴾ تُولِجُ اللَّيْلَ

هر که را خواهی به دست توست همه نیکی همانا تو بر هر چیزی بس توانایی درمی‌آوری شب را

فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ

در روز و درمی‌آوری روز را در شب و بیرون می‌آوری زنده را از مرده

وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٧﴾

و بیرون می‌آوری مرده را از زنده و روزی می‌دهی هر که را خواهی بی‌شمار

لَا يَتَّخِذُ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ

نباید بگیرند مؤمنان کافران را دوستان [خود] به جای مؤمنان و هر کس

يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ

چنین پس نیست از [حزب] الله به هیچ وجه مگر آنکه بترسید از آنان

تُقَنَّةٌ وَيَحْذَرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٢٨﴾ قُلْ

نوع ترسیدنی و پرهیز می‌دهد شما را الله از [نافرمانی] خودش و به سوی الله است بازگشت بگو

إِنْ تَخَفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ بُدُّوا يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَيَعْلَمُ مَا فِي

اگر پنهان کنید آنچه را که در سینه‌هایتان است یا آشکار کنید آن را می‌داند آن را الله و می‌داند آنچه را در

السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾

آسمان‌ها و آنچه را در زمین است و الله بر هر چیزی تواناست

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ
روزی که می یابد هر کسی آنچه را که کرده است از نیکی حاضر شده و آنچه را که کرده است

مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا وَيُحَذِّرُكُمُ
از بدی دوست دارد که کاش همانا میان او و میان آن [بدی] فاصله ای دور می بود و پرهیز می دهد شما را

اللَّهُ نَفْسَهُ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٣٠﴾ قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ
الله [از نافرمانی] خودش و الله بسیار مهربور است به بندگان ﴿۳۰﴾ بگو اگر دوست می دارید الله را

فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ
پس پیروی کنید مرا که دوست می دارد شما را الله و می آمرزد برایتان گناهانتان را و الله بس آمرزنده مهربان است

﴿٣١﴾ قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
﴿۳۱﴾ بگو فرمان برید الله و پیامبر را پس اگر روی برتابند پس [بلند که] همانا الله دوست ندارد

الْكَافِرِينَ ﴿٣٢﴾ إِنْ اللَّهُ ارَّادَ أَنْ يَبْعَثَ رَسُولًا أَلَيْسَ لَهُ خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
کافران را ﴿۳۲﴾ همانا الله اگر بخواهد که بفرستد رسولی آری او خزانه های آسمان و زمین را

وَأَلِ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٣﴾ ذُرِّيَّتُهُ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ
و خاندان عمران را بر جهانیان ﴿۳۳﴾ فرزندانی که برخی از آنان از برخی دیگرند و الله

سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾ إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ
بس شنوای داناست ﴿۳۴﴾ [یاد کنید] آنگاه که گفت زن عمران [ای پروردگار ما] همانا من نذر کردم برای تو

مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٥﴾ فَلَمَّا
آنچه را در شکم من است [برای خدمت معبد] آزاد باشد پس بپذیر از من، همانا تو خود آن شنوای دانایی ﴿۳۵﴾ پس آنگاه که

وَضَعْتُهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ
بزد او را گفت [ای پروردگار ما] همانا من زادم او را دختر و الله دانایتر است به آنچه [او] زاییده بود

وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ
و نیست آن پسر [که او می خواست] مانند این دختر و همانا من نامیدم او را مریم و همانا من در پناه می دارم او را به تو

وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٣٦﴾ فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ
و [باز] فرزندان را از شیطان رانده شده ﴿۳۶﴾ آنگاه پذیرفت او را پروردگارش به پذیرشی

حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا
نیکی و پروراند او را پروردنی نیکی و به سرپرستی او گمارد زکریا را هرگاه درمی آمد بر او

زَكَرِيَّا أَلْمَحَرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَمْرَأَتُ أِنِّي لَأَبْهَمُ
زکریا در عبادت گاه می یافت نزدش روزی ای را [و می گفت ای مریم از کجاست برای تو این [روزی]؟

قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٧﴾
می گفت آن از نزد الله است همانا الله روزی می دهد هر که را خواهد بی شمار ﴿۳۷﴾

هَٰذَا لَكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ ۖ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً

آنجا خواند زکریا پروردگارش را گفت [ای] پروردگارم ارزانی دار برای من از نزد خودت نسلی

طَيِّبَةً ۖ إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٣٨﴾ فَدَاتَهُ الْمَلَكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ

پاکیزه را همانا تو شنوای دعایی پس ندا دادند او را فرشتگان درحالی که او ایستاده

يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيحْيَىٰ مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِّنْ

نماز می‌گزارد در محراب همانا الله مژده می‌دهد تو را به یحیی که تصدیق کننده است کلمه‌ای را از

اللَّهِ وَنَسِئًا أَفَا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ ۖ قَالَ رَبِّ

الله و [نیز] آفا و پارسا و پیامبری از شایستگان است گفت [ای] پروردگارم

أَنِّي يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِي الْكِبَرُ وَامْرَأَتِي عَاقِرٌ ۖ قَالَ

چگونه خواهد بود برای من پسری حال آنکه به راستی در رسیده است مرا کهنسالی و زنم نازاست؟ گفت

كَذَٰلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ۖ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّي آيَةً

این چنین الله می‌کند آنچه خواهد گفت [ای] پروردگارم قرار ده برای من نشانه‌ای

قَالَ ءَايَتُكَ إِلَّا تَكَلَّمَ النَّاسُ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمَزًا وَآذْكُرْ

گفت نشانه‌ات آنکه سخن نگوید با مردم سه روز مگر به اشارت و یاد کن

رَبِّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِالْعِشِيِّ وَالْإِبْكَرِ ۖ وَإِذْ قَالَتْ

پروردگارت را بسیار و به پاکی بستی [و] او را و بامداد و [یاد کنید] آنگاه که گفتند

الْمَلَكَةُ يَمْرِيءٌ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ وَأَصْطَفَاكِ

فرشتگان ای مریم همانا الله برگزیده است تو را و پاک داشت تو را و برتری داد تو را

عَلَىٰ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ۖ يَمْرِيءٌ أَقْنَتِي رَبِّكِ وَأَسْجُدِي

بر زنان جهانیان ای مریم فرمانبردار باش برای پروردگارت و سجده کن

وَأَرْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ ۖ ذَٰلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ

و رکوع کن با رکوع کنندگان این از خبرهای غیب است [که] وحی می‌کنیم آن را

إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يُلْقُونَ أَقْلَمَهُمْ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ

به سوی تو و نبودى نزدشان زمانی که می‌افکندند قلم‌های [قرعه] شان را که کدامشان سرپرستی کند

مَرِيَمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ۖ إِذْ قَالَتْ

مریم را و نبودى نزدشان آنگاه که با یکدیگر ستیزه می‌کردند [در آن] [یاد کنید] زمانی که گفتند

الْمَلَكَةُ يَمْرِيءٌ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِكَلِمَةٍ مِّنْهُ ۖ أَسْمُهُ الْمَسِيحُ

فرشتگان ای مریم همانا الله مژده می‌دهد تو را به کلمه‌ای از [جانب] خودش نامش مسیح

عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِهَاً فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنْ الْمُقَرَّبِينَ ۖ

عیسی پسر مریم است که آبرومند در دنیا و آخرت و از مقربان است

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٤٦﴾
و سخن می گوید با مردم در گهواره و میانسال [به طور یکسان] و از شایستگان است

قَالَتْ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ قَالَ كَذَلِكَ
گفت ای پروردگارم چگونه خواهد بود برای من فرزندی حال آنکه دست نرسانده است مرا بشری؟ گفت اینچنین

اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٤٧﴾
الله می آفریند هرچه را که بخواهد هرگاه حکم کند انجام کاری را پس فقط می گوید به آن باش پس بی درنگ [موجود] می شود

وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴿٤٨﴾
و می آموزد به او کتاب و حکمت و تورات و انجیل را

وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ
[می فرستد] به پیامبری به سوی بنی اسرائیل که همانا من به راستی آورده ام برای شما نشانه ای را از جانب پروردگارتان

أَنِّي أَخْلُقُ لَكُم مِّنَ الطَّيْنِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ
همانا من می سازم برایتان از گل بسایه پرنده آنگاه می دمم در آن

فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَآبُرِيءٌ أَلَا كُمَ وَالْأَبْرَصَ
پس می شود پرنده ای به خواست الله و بهبودی می دهم کور مادرزاد و پس را

وَأُخِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُنَبِّئُكُم بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدْخِرُونَ
و زنده می کنم مردگان را به حکم الله و خبر می دهم شما را به آنچه می خورید و آنچه می اندوزید

فِي بُيُوتِكُمْ إِن فِي ذَلِكَ لَآيَةً لَّكُم إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿٤٩﴾
در خانه هایتان همانا در این [امر] البته نشانه ای است برای شما اگر باشید مؤمنان

وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَلَأُحِلَّ لَكُم
و تصدیق کننده ام آنچه را که پیش از من است از تورات و [آمدم] تا حلال گردانم برایتان

بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ
برخی از آنچه را که حرام شده است بر شما و آورده ام برای شما نشانه ای را از جانب پروردگارتان

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ
پس پروا کنید از الله و فرمان برید مرا همانا الله پروردگار من و پروردگار شماست پس پرستید او را

هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٥١﴾ فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمُ
این راهی است راست پس چون احساس کرد عیسی از آنان

الْكُفْرَ قَالَ مَن أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ؟ قَالَ الْخَوَارِثُونَ نَحْنُ
کفر را گفت کیانند یاوران من به سوی الله؟ گفتند خواریون ما

أَنْصَارُ اللَّهِ ءَامِنًا بِاللَّهِ وَشَهِدَ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٥٢﴾
یاوران الله ایمان آوردیم به الله و گواه باش که همانا ما فرمانبرانیم

[ای] پروردگار ما ایمان آوردیم به آنچه فرو فرستادی و پیروی کردیم پیامبر را پس بنویس [نام] ما را

گوآهان و [بنی اسرائیل برای کشتن عیسی(ع)] نیرنگ زدند و نیرنگ زد [در برابر نیرنگشان] **الله** و **الله** بهترین

نیرنگ و رزان است ﴿۵۴﴾ و [به یاد آورد] آنگاه که گفت **الله** ای عیسی همانا من برگیرنده‌ی توأم و بردارنده‌ی توأم

به سوی خودم و پاک دارنده توأم از کسانی که کفر ورزیند و قرار دهندام کسانی را که پیروی کردند تو را

برتر از کسانی که کفر ورزیدند تا روز رستاخیز سپس به سوی من است بازگشت شما

پس داوری می‌کنم میان شما در آنچه در آن اختلاف می‌کردید پس اَمّا کسانی که

کفر ورزیدند آنگاه عذاب می‌کنم آنان را عذابی سخت در دنیا و آخرت و نیست

برایشان هیچ یاورانی و اما کسانی که ایمان آورده‌اند و کردند

کارهای شایسته پس به تمامی می‌دهد [الله] به آنان پاداششان را و الله دوست نمی‌دارد ستمکاران را

این را که می‌خوانیم بر تو از آیات [قرآن] و پند حکمت آمیز است همانا

حالت عیسیٰ نزد **اللہ** همچون حالت آدم است [اللہ] آفرید او را از خاک سپس گفت

به او باش پس بی درنگ [موجود] می شود ۵۹ حق از جانب پروردگار توست پس مباش از تردید کنندگان ۶۰

پس هر که چون و چرا کرد با تو در [باره] او پس از آنچه که آمد برای تو از دانش آنگاه بگو بیاید تا فرایخوانیم

پسرانمان را و پسرانِشان را و زنانمان را و زنانِشان را و خودی‌هایمان را و خودی‌هایِشان را

سپس تضرع کنیم پس قرار دهیم لعنت الله را بر دروغ گویان

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُو هَمَانَا إِنْ قَطَعَا هَمَان دَاسْتَان حَقَّ اسْت وَنِيسْت هِيجَ الِهَى جَزَ اللَّهُ وَهَمَانَا اللَّهُ بِيْ گَمَانِ هَمُوسْتِ آن

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۶۲ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ ۶۳ بِالْمُفْسِدِينَ ۶۲ پیروزمند سنجیده کار ۶۲ پس اگر روی برتابند پس همانا الله داناست به فسادگران ۶۳

قُلْ يٰٓأَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ ۖ بگو ای اهل کتاب بیایید به سوی سخنی که یکسان [و مشترک] است میان ما و میان شما

أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ ۖ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا ۖ اینکه نپرستیم جز الله را و شریک نسازیم با او چیزی را و نگیرد برخی مان

بَعْضًا ۖ أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ ۚ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا ۖ برخی [دیگر] را پروردگاری غیر از الله پس اگر روی برتابند آنگاه بگوئید که گواه باشید به اینکه همانا ما

مُسْلِمُونَ ۶۴ يٰٓأَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي ۖ فرمانبرانی ۶۴ ای اهل کتاب چرا چون و چرا می کنید درباره

إِبْرَاهِيمَ ۖ وَمَا أُنزِلَتْ التَّوْرَةُ وَالْإِنْجِيلُ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ ۚ أَفَلَا ۖ ابراهیم حال آنکه فرو فرستاده نشده است تورات و انجیل مگر از پس او پس آیا

تَعْقِلُونَ ۶۵ هَآأَنْتُمْ هَآؤُلَآءِ ۖ حُجِّجْتُمْ فِيْمَا لَكُمْ بِهِ ۖ خرد نمی ورزید؟ ۶۵ هان، شما همانهایی که چون و چرا کردید در آنچه برای شما بدان

عِلْمٌ فَلِمَ تُحَاجُّونَ فِيْمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ ۖ دانشی است پس چرا چون و چرا می کنید در آنچه نیست برای شما به آن دانشی؟ و الله می داند و شما

لَا تَعْلَمُونَ ۶۶ مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ ۖ نمی دانید ۶۶ نبود ابراهیم یهودی و نه مسیحی ولیکن بود

خَفِيًّا ۖ مُسْلِمًا ۖ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۶۷ إِبْرَاهِيمَ ۖ أَوَّلَى النَّاسِ ۖ حق گرای ۶۷ فرمانبردار و نبود از مشرکان ۶۷ همانا سزاوارترین مردم

بِإِبْرَاهِيمَ ۖ لِلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ ۖ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا ۚ وَاللَّهُ وَلِيُّ ۖ به ابراهیم البته کسانی اند که پیروی کردند از او [و نیز] این پیامبر و کسانی که ایمان آوردند و الله کارساز

الْمُؤْمِنِينَ ۶۸ وَدَّتْ طَآئِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّوكُمْ ۖ مؤمنان است ۶۸ دوست داشتند گروهی از اهل کتاب که کاش گمراه سازند شما را

وَمَا يُضِلُّوكُمْ ۖ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ ۖ وَهُمْ يَشْعُرُونَ ۶۹ يٰٓأَهْلَ ۖ حال آنکه گمراه نمی سازند مگر خودشان را و در نمی یابند ۶۹ ای اهل

الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ۚ وَأَنْتُمْ ۖ تَشْهَدُونَ ۷۰ کتاب چرا کفر می ورزید به آیه های الله حال آنکه شما گواهی می دهید [به درستی آن] ۷۰

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْفُرُونَ بِالْحَقِّ
ای اهل کتاب چرا درمی آمیزید حق را با باطل و کتمان می کنید حق را

وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٧١﴾ وَقَالَتْ طَافِيَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ ءَامِنُوا
حال آنکه شما می دانید؟ ﴿٧١﴾ و گفتند گروهی از اهل کتاب ایمان بیاورید

بِالَّذِي أُنْزِلَ عَلَى الَّذِينَ ءَامِنُوا وَجَهَ النَّهَارِ وَآكْفُرُوا ءَاخِرَهُ
به آنچه فروفرستاده شده است بر کسانی که ایمان آوردند در آغاز روز و کفر بورزید در پایان آن [روز]

لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٧٢﴾ وَلَا تَتُومِنُوا إِلَّا لِمَن تَبِعَ دِينَكُمْ قُلْ إِن
باشد که آنان بازگردند ﴿٧٢﴾ و ایمان نیاورید جز به کسی که پیروی کند دیتان را بگو بی گمان

الْهُدَى هُدَى اللَّهِ أَن يُؤْتَى أَحَدٌ مِّثْلَ مَا أُوتِيَتْ أَوْ يُجَاجَوْهُ
هدایت [راستین] هدایت الله است اینکه داده شود به یکی مانند آنچه داده شده است به شما یا [توانند] چون و چرا کنند باشما

عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ
نزد پروردگارتان بگو همانا بخشش به دست الله است می دهد آن را به هر که خواهد والله گشایشگری

عَلِيمٌ ﴿٧٣﴾ يَخْصُ بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ
داناست ﴿٧٣﴾ اختصاص می دهد به رحمتش هر که را خواهد و الله صاحب بخشش

الْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾ وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَن إِنْ تَأَمَّنْهُ بِقِنطَارٍ
بزرگ است ﴿٧٤﴾ و از اهل کتاب کسی است که اگر امین بداری او را به مالی هنگفت

يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَن إِنْ تَأَمَّنْهُ بِدِينَارٍ لَا يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ إِلَّا
باز پس می دهد آن را به تو و از آنان کسی است که اگر امین بلاری او را به دیناری باز پس نمی دهد آن را به تو مگر

مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَائِمًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّيَنَ
که همواره باشی بر [سر] او ایستاده این بدان سبب است که همانا آنان گفتند نیست بر ما [در گرفتن حق] درس ناخواندگان

سَكِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾
راهی [بر نکوهش ما و ماهر گونه بخواهیم با آنان برخورد می کنیم] او می گویند بر الله دروغ را در حالی که خود می دانند ﴿٧٥﴾

بَلَىٰ مَن أَوْفَىٰ بَعْدِهِ وَاتَّقَىٰ فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٧٦﴾ إِنْ
آری هر که وفا کند به پیمان خود و پرهیزکاری کند پس [بلند که] همانا الله دوست می دارد پرهیزکاران را ﴿٧٦﴾ همانا

الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بَعْدَ اللَّهِ وَأَيَّمَنَ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا
کسانی که می فروشند پیمان الله و سوگندهایشان را به بهایی اندک آنان نیست

خَلْقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ
هیچ بهره ای برای شان در آخرت و سخن نمی گوید با آنان و نمی نگرد به آنان

يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٧﴾
در روز رستاخیز و پاکشان نمی سازد و برای آنان عذابی دردناک است ﴿٧٧﴾

وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلُودُونَ أَلْسِنَتَهُم بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ
وهمانا از آنان قطعاً گروهی هستند که می‌پیچانند زبان‌هایشان را به [خواندن] کتاب تا پندارید آن را که

مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنْ أَلِ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ
از کتاب [آسمانی] است حال آنکه نیست آن از کتاب [آسمانی] و می‌گویند آن

مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
از نزد الله است درحالی که نیست آن از نزد الله و می‌گویند بر الله دروغ را

وَهُمْ يَعْلَمُونَ مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُوتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ
با اینکه خود آنان می‌دانند (۷۸) سزاوار نیست برای بشری که بدهد به او الله کتاب

وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولُ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ
و حکم و پیامبری را آنگاه بگوید به مردم باشید بندگان برای من در

دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّيْنَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ
برابر الله بلکه [گوید] باشید [دانشوران] الله پرستان به سبب آنکه آموزش می‌دادید کتاب را

وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ
و به سبب آنکه درس می‌خواندید (۷۹) [نیز] فرمان نمی‌دهد شما را که بگیرید فرشتگان

وَالنَّبِيِّنَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ
و پیامبران را پروردگاران آیا فرماتنان می‌دهد به کفر پس از آنکه مسلمان شده‌اید؟! (۸۰)

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّنَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ
[و] یاد کنید زمانی که گرفت الله پیمانی استوار از پیامبران که بی‌گمان هرآنچه دادم به شما از کتاب

وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ
و حکمت سپس آمد برای شما پیامبری که تصدیق‌کننده است آن چیزی را که با شماست باید ایمان بیاورید

بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي
به او و باید یاری کنید او را گفت آیا اقرار کردید و گرفتید بر این [امر] پیمانم را؟

قَالُوا أَأَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ
گفتند اقرار کردیم گفت پس گواه باشید و من [نیز] با شما از گواهانم (۸۱)

فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ
پس هر که روی برتابد پس از آن آنگاه آنان خودشان نافرمانانند (۸۲)

أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ
آیا پس جز دین الله را می‌جویند؟ حال آنکه برای او فرمانبردار شده است هر که در آسمان‌ها

وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَبِهَاسٍ يَرْجِعُونَ
و زمین است خواسته و ناخواسته و به سوی او بازگردانده می‌شوند (۸۳)

قُلْ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ
 بگو ایمان آوردیم به الله و به آنچه فرو فرستاده شده است بر ما و آنچه فرو فرستاده شده است بر ابراهیم

وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ وَمَا أُوتِيَ
 و اسماعیل و اسحاق و یعقوب و اسباط [= نوادگان یعقوب] و آنچه داده شده است به

مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نَفِرُكَ بَيْنَ أَحَدٍ
 موسی و عیسی و پیامبران از جانب پروردگارشان فرق نمی‌گذاریم میان هیچ یکی

مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ۝۸۴
 از آنان و ما او را فرمان‌برانیم و هر که

دِينًا ۝۸۵ فَلَن يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ ۝۸۵
 دینی [دیگر] را پس هرگز پذیرفته نمی‌شود از او، و او در آخرت از زیانکاران است

كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا
 چگونه هدایت می‌کند الله گروهی را که کفر ورزیدند پس از ایمانشان و گواهی دادند

أَنَّ الرُّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ ۝۸۶ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
 که همانا این پیامبر حق است و آمد برای ایشان نشانه‌های روشن؟ و الله هدایت نمی‌کند گروه

الظَّالِمِينَ ۝۸۷ أَزَلَمُوا ۝۸۸ جَزَاءَهُمْ أَنْ أُولَٰئِكَ سَازِيشان این است که
 ستمکاران را آنان

وَالْمَلَائِكَةَ ۝۸۹ أَجْمَعِينَ ۝۹۰ وَالنَّاسِ وَفِرْعَوْنَ ۝۹۱
 و فرشتگان و مردمان همگی

عَنْهُمْ ۝۹۲ أَلْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ۝۹۳ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ
 از آنان عذاب و نه آنان مهلت داده شوند مگر کسانی که توبه کردند پس از

ذَلِكَ ۝۹۴ وَأَصْلَحُوا ۝۹۵ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝۹۶ إِنَّ الَّذِينَ
 آن و اصلاح کردند [فسادکاری‌هایشان را] پس همانا الله آمرزنده مهربان است همانا کسانی که

كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ أَزْدَادُوا كُفْرًا ۝۹۷ لَن يُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ
 کفر ورزیدند پس از ایمانشان سپس افزودند بر کفر هرگز پذیرفته نمی‌شود توبه‌شان

وَأُولَٰئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ ۝۹۸ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ
 و آنان خودشان گمراهانند همانا کسانی که کفر ورزیدند و مردند درحالی که آنان

كُفَّارٌ ۝۹۹ فَلَن يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ مِّلٌّ ۝۱۰۰ الْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوْ
 کافران بودند پس هرگز پذیرفته نمی‌شود از هیچ یک از آنان به پُری زمین طلا و اگر چه

أَفْتَدَىٰ بِهِ ۝۱۰۱ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝۱۰۲ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَّاصِرِينَ ۝۱۰۳
 عوض دهد آن را آنان برای‌شان عذابی دردناک است و نیست برای‌شان هیچ یاورانی

لَنْ نَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ
هرگز دست نیابید به نیکی تا آنکه انفاق کنید از آنچه دوست دارید و آنچه انفاق کنید از چیزی

فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿۹۲﴾ كُلُّ الْطَّعَامِ كَانَ حَلَالًا لِّبَنِي
پس همانا الله به آن داناست ﴿۹۲﴾ هر خوراکی بود حلال برای بنی

إِسْرَءِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَءِيلُ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ
اسرائیل مگر آنچه حرام کرده بود اسرائیل [=یعقوب] بر خودش پیش از آنکه فرو فرستاده شود

التَّوْرَةِ قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرَةِ فَاتْلُوهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
تورات بگو پس بیاورید تورات را آنگاه بخوانید آن را اگر هستید راستگویان

﴿۹۳﴾ فَمَنْ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ
﴿۹۳﴾ پس هر که پس هر که بپرد بر الله دروغ را پس از آن پس آنان

هُمْ الظَّالِمُونَ ﴿۹۴﴾ قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ
خودشان ستمکارانند ﴿۹۴﴾ بگو راست گفت الله پس پیروی کنید از آیین ابراهیم حقگرای [و درست آیین]

وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۹۵﴾ إِنْ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي
و نبود از مشرکان ﴿۹۵﴾ همانا نخستین خانه‌ای که نهاده شده است برای [عبادت] مردم البته همان است که

بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ ﴿۹۶﴾ فِيهِ ءَايَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَقَامُ
در مکه برکت داده شده و رهنمودی است برای جهانیان ﴿۹۶﴾ در آن نشانه‌هایی است روشن [از جمله] مقام

إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ ءَامِنًا وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حُجُّ الْبَيْتِ
ابراهیم و هر که درآید بدان باشد ایمن و [انتها] برای الله است [بر عهده] مردم آهنگ [زیارت] آن خانه

مَنْ أَسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ
[بر] هر که بتواند به سوی آن راهی [یابد] و کسی که کفر ورزد پس همانا الله بی‌نیاز است از جهانیان

﴿۹۷﴾ قُلْ يَٰأَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَٱللَّهُ شَهِيدٌ
﴿۹۷﴾ بگو ای اهل کتاب چرا کفر می‌ورزید به آیات الله؟ درحالی که الله گواه است

عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ ﴿۹۸﴾ قُلْ يَٰأَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَنْ
بر آنچه می‌کنید ﴿۹۸﴾ بگو ای اهل کتاب چرا بازمی‌دارید از

سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ ءَامَنَ تَبَعُونَهَا عَوَجًا وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ وَمَا اللَّهُ
راه الله کسی را که ایمان آورده است می‌جوید برای آن [راه] کجی درحالی که شما [بر راستی آن راه] گواهانید و نیست الله

بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۹۹﴾ يَٰأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنْ تُطِيعُوا
غافل از آنچه می‌کنید ﴿۹۹﴾ ای کسانی که ایمان آورده‌اید اگر فرمان برید

فَرِيقًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُم بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ ﴿۱۰۰﴾
گروهی از کسانی را که به آنها داده شد کتاب [آسمانی] بازمی‌گردانند شما را پس از ایمانتان به کفر ﴿۱۰۰﴾

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ آيَاتُ اللَّهِ وَفِيكُمْ

و چگونه کفر می‌ورزید حال آنکه شما می‌باشید که خوانده می‌شود بر شما آیه‌های الله و در میان شماست

رَسُولُهُ وَمَنْ يَعْصِمْ بِاللهِ فَقَدْ هَدَىٰ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

پیامبرش و هر که چنگ زند به [دین] الله پس به راستی هدایت شده است به سوی راهی راست

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ حَقِّهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید پروا کنید از الله حق حق پروا کردن از وی را و نمیرید البته مگر در حالی که شما

مُسْلِمُونَ وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا

فرمانبرداران باشید و چنگ زنید به ریسمان الله همگی و پراکنده مشوید

وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ

و یاد کنید نعمت الله را بر خودتان هنگامی که بودید دشمنان [یکدیگر] آنگاه الفت انداخت میان دل‌هایتان

فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِّنَ النَّارِ

پس گشتید به نعمت او برادران [یکدیگر] و بودید بر لبه گودالی از آتش

فَأَنْقَذَكُمْ مِّنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ ءَايَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

پس رهانید شما را از آن چنین بیان می‌کند الله برایتان آیه‌هایش را باشد که شما هدایت یابید

وَلَتَكُن مِّنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ

و باید باشد از شما گروهی که فراخوانند به سوی نیکی و فرمان دهند به کار شایسته

وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ وَلَا

و بازدارند از کار ناشایست و آنان خودشان رستگارانند و

تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ

مباشید مانند کسانی که پراکنده شدند و اختلاف کردند پس از آنکه آمد برای ایشان نشانه‌های روشن

وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ

و آنان برای شان عذابی بزرگ است روزی که سپید شود چهره‌هایی و سیاه شود

وُجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ

چهره‌هایی پس اما کسانی که سیاه شده چهره‌هایشان [به آنان گفته می‌شود] آیا کفر ورزیدید پس از ایمانتان؟

فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ وَأَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ

پس بچشید عذاب را به [سبب] آنچه کفر می‌ورزیدید و اما کسانی که سپید شود

وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ تِلْكَ آيَاتُ

چهره‌هایشان پس در رحمت الله اند آنان در آن جاودانه اند این آیه‌های

اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعَالَمِينَ

الله است که خوانیم آن را بر تو به حق و الله نمی‌خواهد هیچ ستمی را برای جهانیان

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۚ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ
و برای الله است آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است و به سوی الله بازگردانده می شود کارها

۱۰۹ كُنْتُمْ خَيْرَ اُمَّةٍ اُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
هستید شما بهترین امتی که پدیدار شده است برای مردم که فرمان می دهید به کار شایسته

وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ۗ وَتُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَلَوْ ءَامَنَ
و باز می دارید از کار ناشایست و ایمان می آورید به الله و اگر ایمان می آوردند

اَهْلُ الْكِتٰبِ لَكَانَ خَيْرًا لَّهْم مِّنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ
اهل کتاب هر آینه می بود بهتر برای شان [برخی] از آنان مؤمنانند

وَاَكْثَرُهُمْ الْفٰسِقُونَ ۝۱۱۰ لَنْ يَضُرَّوْكُمْ اِلَّاۤ اَذًى
و بیشترشان فاسقانند ۱۱۰ هرگز زیان نمی رسانند به شما جز آزاری [اندک]

وَ اِنْ يَقْتُلُوْكُمْ يُولُوْكُمْ ۖ اِلَّا بِمَنْ يَكْفُرُوْنَ ۚ ثُمَّ لَا يَنْصُرُوْنَ
و اگر بکشند می گردانند به شما مگر آنکه به ریسمانی [پناهی] از الله و ریسمانی [پناهی] از مردم [چنگ زنند] ضربت زده شد

عَلَيْهِمُ الدَّلٰۤءَةُ اِنَّ مَا تُقْفَوْنَ اِلَّا بِمَنْ يَكْفُرُوْنَ ۚ
بر آنان [حکم] خواری هر جا یافته شوند مگر آنکه به ریسمانی [پناهی] از الله و ریسمانی [پناهی] از مردم [چنگ زنند]

وَبَاۤءُوْا بِغَضَبٍ مِّنَ اللّٰهِ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ۚ
و باز گشتند با خشمی از الله و زده شد بر آنان [حکم] درماندگی

بِاَنَّهُمْ كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ بِآيٰتِ اللّٰهِ وَ يَقْتُلُوْنَ الْاَنْبِيَاۡءَ بِغَيْرِ
به سبب آن است که همانا آنان کفر می ورزیدند به آیه های الله و می کشتند پیامبران را به

حَقٍّ ۚ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوْا يَعْتَدُوْنَ ۝۱۱۲ لَيْسُوْا سَوَآءٌ
ناحق این بدان سبب است که نافرمانی کردند و تجاوز می کردند ۱۱۲ نیستند یکسان

مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ اُمَّةٌ قٰیِمَةٌ يَتْلُوْنَ آيٰتِ اللّٰهِ ءَانَآءَ الَّیْلِ
از اهل کتاب گروهی که [برای اطاعت الله] به پا خواسته اند می خوانند آیات الله را در اوقات شب

وَهُمْ دِرْحَالٍ ۚ اَنۡ اَسْجُدُوْا ۝۱۱۳ یُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَ الْیَوْمِ الْاٰخِرِ
درحالی که آنان سجده می کنند ۱۱۳ ایمان می آورند به الله و روز واپسین

و یَاۡمُرُوْنَ بِالْمَعْرُوفِ وَ یَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ۚ
و فرمان می دهند به کار شایسته و باز می دارند از کار ناشایست

فِی الْخَیْرٰتِ ۚ وَاُولٰٓئِكَ مِنَ الصّٰلِحِیْنَ ۝۱۱۴ وَمَا یَفْعَلُوْا
در نیکی ها و آنان از شایستگانند ۱۱۴ و آنچه انجام دهند

مِّنْ خَیْرِ ۚ فَلَنْ یُكْفَرُوْهُ ۚ وَاللّٰهُ عَلِیْمٌ دٰنِیْسٌ
از نیکی پس هرگز ناسپاسی نبینند درباره آن و الله داناست به [حال] پرهیز کاران ۱۱۵

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ هَمَانَا کسانی که کفر ورزیدند هرگز باز ندارد از آنان مال هایشان و نه فرزندان شان

مِّنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ [عذاب] الله چیزی را و آن گروه همدان آتش اند آنان در آن جاوداندند

مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا هَالِكَةٌ أَنفُسُهُمْ فَاهْلَكَتْهَا وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَٰكِن أَنفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ ستم نکرده است بر آنان الله بلکه به خودشان ستم می کنند

سرمای سختی است که برسد به کشتزار گروهی که ستم کرده اند بر خودشان پس نابود سازد آن را و

ستم نکرده است بر آنان الله بلکه به خودشان ستم می کنند

ءَامِنُوا لَا تَخْذُوا بِطَانَةٍ مِّن دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا ایمان آوردهاید مگیرید دوست نهانی ای [=همرزای] از غیر خودتان که کوتاهی نمی کنند در باره شما از هیچ تباهی ای

وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي دُورُوا دارند که به رنج افتید شما به راستی آشکار شد دشمنی از دهان هایشان و آنچه پنهان می کند

صُدُّورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِن كُنتُمْ تَعْقِلُونَ سینه هایشان بزرگ تر است به راستی بیان کردیم برایتان آیات را اگر خرد بورزید

هَآأَنتم أُولَآءِ يُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ هان ا شماید همان هایی که دوست می دارید آنان را حال آنکه آنان دوست نمی دارند شما را با آنکه ایمان می آورید به آن کتاب هملش

وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا ءَامِنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَصُوا عَلَيْكُمْ الْأَنَامِلَ و چون دیدار کنند با شما گویند ایمان آورده ایم و چون تنها شوند می گزند بر شما سر انگشتان را

مِنَ الْغَيْظِ قُلْ مُوتُوا بِغَيْظِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ از خشم بگو بمیرید به خشم خودتان همانا الله داناست به آنچه در سینه هاست

إِن تَمْسَسْكُمْ حَسَنَةٌ تَسُوهُمْ وَإِن تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا اگر برسد به شما نیکی ای اندوهگین کند ایشان را و اگر برسد به شما بدی ای شادمان شوند

بِهَا وَإِن تَصَبُّرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا به آن و اگر شکیبایی کنید و پرهیز کاری کنید زیان نمی رساند به شما نیرنگ شان هیچ چیزی را

إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ وَإِذْ عَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ همانا الله به آنچه می کنند فراگیرنده است [در] جایگاه هایی [و یاد کنید] آنگاه که بامدادان بیرون رفتی از نزد خانواده ات

تَبَوَّءُوا لَكُم مَّقَاعِدَ لِلْقِتَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ درحالی که جای می دادی مؤمنان را [در] جایگاه هایی برای جنگ و الله شنوای داناست

إِذْ هَمَّتْ طَّائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا **وَاللَّهُ** وَلِيَهُمَا **وَعَلَى**
 آنگاه که خواستند دو گروه از شما که سستی ورزند حال آنکه الله کارسازشان بود و [تنها] بر

اللَّهُ فَلْيَتَوَكَّلْ الْمُؤْمِنُونَ **وَلَقَدْ** نَصَرَكُمُ **اللَّهُ** بِدَرٍ وَأَنْتُمْ
 الله پس باید توکل کنید مؤمنان و به درستی که یاری کرد شما را الله در بدر درحالی که شما

أَذِلَّةٌ فَأْتَقُوا **اللَّهُ** لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ **إِذْ** تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ
 ذلیلان بودید پس پروا کنید از الله باشد که شما سپاس بگذارید [یاد کنید] آنگاه که می گفتی به مؤمنان

أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آلْفٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ
 آیا هرگز کافی نیست برای شما اینکه یاری کند شما را پروردگارتان به سه هزار از فرشتگان

مُنَزَّلِينَ **بَلَىٰ** إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُم مِّنْ فَوْرِهِمْ
 که فرو فرستاده شدگان اند آری اگر شکیبایی ورزید و پرهیزکاری کنید و به سراغ شما بیایند با شتابشان

هَذَا يُمِدُّكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آلْفٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ
 این [گونه] یاری می کند شما را پروردگارتان به پنج هزار از فرشتگان که نشان گذاران اند

وَمَا جَعَلَهُ **اللَّهُ** إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلِنُطْمِئِنَّ قُلُوبُكُمْ بِهِ **وَمَا**
 و قرار نداد آن را الله مگر بشارتی برای شما و تا آرام گیرد دل هایتان با آن و نیست

النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ **اللَّهُ** الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ **لَيَقْطَعَنَّ** طَرَفًا
 یاری [و پیروزی] مگر از نزد الله پیروزمند سنجیده کار تا نابود کند گروهی

مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْتُمُونَ فَيَنْقَلِبُوا خَائِبِينَ **لَيْسَ** لَكَ
 از کسانی را که کفر ورزیدند یا خوارشان کند آنگاه باز گردند درحالی که ناامیدان اند نیست برای تو

مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ
 از این کار چیزی [از اختیار] یا [الله] باز گردد [به رحمت خود] بر آنان یا عذابشان کند زیرا آنان ستمکارانند

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ
 و برای الله است آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است می آمرزد هر که را خواهد

وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ **وَاللَّهُ** غَفُورٌ رَّحِيمٌ **يَأْتِيهَا** الَّذِينَ
 و عذاب می کند هر که را خواهد و الله آمرزنده مهربان است ای کسانی که

ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضْعَافًا مُّضَاعَفَةً وَاتَّقُوا **اللَّهُ**
 ایمان آورده اید نخورید ربا را چندین چند برابر و بترسید از الله

لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ **وَاتَّقُوا** النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ
 باشد که شما رستگار شوید و پرهیز کنید از آتشی که آماده شده است برای کافران

وَأَطِيعُوا **اللَّهُ** وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ
 و فرمان برید و پیامبر را باشد که شما

وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا
و بشتابید به سوی آمرزشی از پروردگارتان و بهشتی که وسعت آن

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ الَّذِينَ أَنَاكَهُ يَفْقَهُونَ
و زمین است آماده شده است برای پرهیزکاران آنان که انفاق می کنند

فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكُظُمِينَ الْغَيْظِ وَالْعَافِينَ
در آسایش و رنج و فروخورندگان اند و درگذرندگان اند

عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ وَالَّذِينَ إِذَا
از مردمان و الله دوست می دارد نیکوکاران را و آنان که چون

فَعَلُوا فَنَحْشَهُ أَوْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ دَكَرُوا فَاسْتَغْفِرُوا
انجام دهند کار زشتی را یا ستم کنند بر خودشان یاد کنند پس آمرزش خواهند

لِذُنُوبِهِمْ وَمَنِ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ
برای گناهانشان و کیست که ببامزد گناهان را جز الله؟ و پافشاری نکنند بر

مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ أُولَٰئِكَ جَزَاءُهم مَغْفِرَةٌ
آنچه کردند حال آنکه آنان می دانند آنان پاداششان آمرزشی است

مِّن رَّبِّهم وَجَنَّتْ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
از [جنب] پروردگارشان و بهشت هایی که روان است از زیر [درختان] آنها ماندگاران

فِيهَا وَنِعَمٌ أَجْرُ الْعَمَلِينَ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِكُمْ سُنَنٌ
در آنها و خوب [پاداشی] است پاداش عمل کنندگان به راستی گذشته است پیش از شما سنت هایی [=ویدادهایی]

فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ
پس بگردید در زمین آنگاه بنگرید که چگونه بود فرجام دروغ انگاران

هَذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ
این بیانی است برای مردم و هدایت و پندی است برای پرهیزکاران

وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ
و سست نشوید و اندوهگین مباشید و شما برترید اگر باشید مؤمنان

إِنْ يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ
اگر برسد به شما زخمی پس به راستی رسیده است به گروه [کافران نیز] زخمی مانند آن

وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُذَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ
و این روزها [ی شکست و پیروزی را] به نوبت می گردانیم شان میان مردم و تا بشناسد [معلوم کند] الله کسانی را که

ءَامَنُوا وَيَتَّخِذُ مِنكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ
ایمان آوردند و بگیرد از شما گواهانی را و الله دوست ندارد ستمکاران را

وَلِيْمَحْصَ **اللّٰهُ** **الَّذِينَ** ءَامَنُوا وَيَمَحَقَ **الْكَافِرِينَ** **أَمْ**
و تا خالص گرداند **الله** کسانی را که ایمان آوردند و نابود سازد کافران را **یا اینکه**

حَسِبْتُمْ أَن تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمَ **اللّٰهُ** **الَّذِينَ** جَاهِدُوا
پنداشته‌اید که درآید به بهشت حال آنکه هنوز نشناخته باشد [=معلوم نداشته باشد] **الله** کسانی را که جهاد کردند

مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ **الصَّابِرِينَ** **وَلَقَدْ** كُنْتُمْ تَمْنُونَ **الْمَوْتَ** مِنْ
از شما و معلوم نداشته باشد شکیبایان را؟ **و** به درستی آرزو می‌کردید مرگ را از

قَبْلِ أَن تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنْتُمْ **نَنْظُرُونَ** وَمَا **مُحَمَّدٌ**
پیش آنکه دیدار کنید آن را پس به راستی دیدید آن را درحالی که شما می‌نگریستید **و** نیست محمد

إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ
جز فرستاده‌ای به راستی گذشته است پیش از وی فرستادگان آیا پس اگر بمیرد یا کشته شود

أَنْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَىٰ عَقِبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ
باز می‌گردید بر پاشنه‌های خویش [=جاهلیت] و هر که بازگردد بر دو پاشنه خود [=جاهلیت] پس هرگز زیان نمی‌رساند

اللّٰهُ شَيْئًا وَسَيَجْزِي **اللّٰهُ** **الشَّاكِرِينَ** وَمَا كَانَ
به **الله** هیچ چیزی را و به زودی پاداش می‌دهد **الله** سپاس‌گزاران را **و** نسزد

لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ **اللّٰهُ** كِتَابًا مُّوجَّلاً وَمَنْ يُرِدْ
برای کسی که بمیرد جز به فرمان **الله** نوشته‌ای است مدت‌دار **و** هر که بخواهد

ثَوَابَ الدُّنْيَا نُوْتِيَهُ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ **الْآخِرَةِ** نُوْتِيَهُ
پاداش دنیا را می‌دهیم به او از آن و هر که بخواهد پاداش آخرت را می‌دهیم به او

مِنْهَا وَسَنَجْزِي **الشَّاكِرِينَ** **وَكَايْنِ** **مِّنْ نَّبِيٍّ** قَتَلَ مَعَهُ
از آن و به زودی پاداش می‌دهیم سپاس‌گزاران را **و** بسا پیامبری که کارزار کرد [با کفار] به همراه او

رَبِيْوْنَ كَثِيْرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ **اللّٰهُ** وَمَا ضَعُفُوا
الله پرستان بسیاری پس سستی نکردند به سبب آنچه رسید به ایشان در راه **الله** و ناتوان نشدند

وَمَا اسْتَكَانُوا **وَاللّٰهُ** يُحِبُّ **الصَّابِرِينَ** وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ
و زبونی نورزیدند **و** **الله** دوست می‌دارد شکیبایان را **و** نبود گفتارشان

إِلَّا أَن قَالُوا رَبَّنَا **أَغْفِرْ لَنَا** ذُنُوبَنَا **وَإِسْرَافَنَا** فِيْ أَمْرِنَا وَثَبَّتْ
جز اینکه گفتند ای پروردگار ما **بیمارز** برای ما گناهانمان را و زیاده‌روی ما را در کارمان و استوار دار

أَقْدَامَنَا **وَأَنْصَرْنَا** عَلَى الْقَوْمِ **الْكَافِرِينَ** فَآتَاهُمُ **اللّٰهُ**
گام‌هایمان را و پیروز گردان ما را بر گروه کافران پس داد به آنان **الله**

ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوَابٍ **الْآخِرَةِ** **وَاللّٰهُ** يُحِبُّ **الْمُحْسِنِينَ**
پاداش دنیا و نیک پاداش آخرت را **و** **الله** دوست می‌دارد نیکوکاران را

يَتَّيِبُهَا **الَّذِينَ** ءَامَنُوا **إِنْ** تُطِيعُوا **الَّذِينَ** كَفَرُوا
ای کسانی که ایمان آورده‌اید اگر فرمان برید کسانی را که کفر ورزیدند

يُرَدُّوكُمْ **عَلَىٰ** أَعْقَابِكُمْ **فَتَنْقَلِبُوا** خَسِرِينَ **سَنُلْقِي**
بازمی‌گردانند شما را بر پاشنه‌هایتان [= جاهلیت] آنگاه خواهید شد زیانکاران
۱۴۹ ۱۴۹

بَلِ **اللَّهُ** مَوْلَاكُمْ **وَهُوَ خَيْرُ** النَّاصِرِينَ **سَنُلْقِي**
[آنان یاور شما نیستند] بلکه الله و او بهترین یاری‌دهندگان است به زودی می‌افکنیم
۱۵۰ ۱۵۰

فِي قُلُوبِ **الَّذِينَ** كَفَرُوا **الرُّعْبَ** بِمَا **أَشْرَكُوا** **بِاللَّهِ**
در دل‌های کسانی که کفر ورزیدند بیم را به سبب آنکه شرک ورزیدند به الله

مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ **سُلْطَانًا** وَمَا **وَلَهُمُ** النَّارُ **وَبِئْسَ**
چیزی را که فرو نفرستاده است [الله] به آن هیچ دلیلی و جایگاهشان آتش [خونخ] است و بد است

مَثْوًى **الظَّالِمِينَ** **وَلَقَدْ** صَدَقَكُم **اللَّهُ**
جایگاه ستمکاران و به درستی که راست گردانید [در حق] شما الله

وَعَدَهُ **إِذْ** تَحْسُونَهُمْ **بِإِذْنِهِ** **حَتَّىٰ** **إِذَا** **فَشَلْتُمْ**
وعدده‌اش را هنگامی که می‌کشید آنان را به خواست او [در جنگ اُحد] تا آنکه سستی کردید

وَتَنَزَّعْتُمْ **فِي** الْأَمْرِ **وَعَصَيْتُمْ** **مِّنْ** بَعْدِ **مَا** أَرَبَكُم
و با یکدیگر کشمکش ورزیدید در کار و نافرمانی کردید پس از آنکه بنمود به شما

مَا تُحِبُّونَ **مِنْكُمْ** **مَّن** يُرِيدُ **الدُّنْيَا** **وَمِنْكُمْ**
آنچه را دوست می‌داشتید از شما کسی بود که می‌خواست دنیا را و از شما

مَّن يُرِيدُ **الْآخِرَةَ** **ثُمَّ** **صَرَفَكُم** **عَنْهُمْ** **لِيَبْتَلِيَكُمْ**
کسی بود که می‌خواست آخرت را آنگاه بازگردانید شما را از آنان تا بیازماید شما را

وَلَقَدْ عَفَا **عَنْكُمْ** **وَاللَّهُ** ذُو **فَضْلٍ** **عَلَى** **الْمُؤْمِنِينَ**
و به درستی درگذشت از شما و الله دارای بخششی [بزرگ] است بر مؤمنان

أَحَدٍ **وَلَا تَكُونُوا** **عَلَىٰ** **تُصْعِدُونَ** **إِذْ**
کسی و سر نمی‌گردانیدید به سوی آنگاه که
۱۵۲ ۱۵۲

وَالرَّسُولَ **يَدْعُوَكُمْ** **فِي** **أُخْرَىٰ** **فَأَثْبِكُمْ**
حال آنکه پیامبر فرا می‌خواند شما را از پشت سرتان پس [الله] سزا داد شما را

عَمَّا **بِغَمٍّ** **لِّكَيْلًا** **تَحْزَنُوا** **عَلَىٰ** **مَا** **فَاتَكُمْ**
اندوهی بر اندوهی تا غمگین نشوید بر آنچه برفت از دستتان

وَلَا **مَا** **أَصْبَحَكُمْ** **وَاللَّهُ** **خَيْرٌ** **بِمَا** **تَعْمَلُونَ**
و نه بر آنچه رسید به شما و الله آگاه است به آنچه می‌کنید
۱۵۳ ۱۵۳

ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمْنَةً نُّعَاسًا يَغْشَى طَآئِفَةً مِنْكُمْ فَرْوًا فَرَسْتَادَ بِرِشْمًا پس از آن اندوه آرامشی را [به صورت] خوابی سبک که فرامی گرفت گروهی

مِنْكُمْ وَطَآئِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ از شما را و گروهی [دیگر] به راستی در اندیشه افکنده بود ایشان را [نجات] خودشان را گمان می بردند به الله [گمانی]

الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ؟ ناروا مانند گمان دوران جاهلیت می گفتند آیا [هست] برای ما از این کار هیچ = پیروزی چیزی؟

قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ يُخْفُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يَبْدُونَ لَكَ بگو همانا کار همهاش به دست الله است پنهان می دارند در دل های خویش آنچه را که آشکار نمی کنند برای تو

يَقُولُونَ لَوْ كَانْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَا قُتِلْنَا هَهْنَا قُلْ لَوْ كُنْتُمْ می گویند اگر می بود برای ما از این کار چیزی کشته نمی شدیم اینجا بگو اگر می بودید

فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى مَضَاجِعِهِمْ در خانه هایتان برون می آمدند کسانی که نوشته شده بود بر آنان کشته شدن به سوی کشتارگاه های شان

وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ و تا بیازماید الله آنچه را که در سینه هایتان است و تا خالص گرداند آنچه را که در دل هایتان است

وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۱۵۴ همانا کسانی که روی گردانیدند از شما و الله داناست به آنچه در سینه هاست ۱۵۴

يَوْمَ أَلْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا أَسْزَلَهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا روزی که رویاروی شدند دو گروه [در جنگ آمد] جز این نیست که لغزاید آنها را شیطان به سبب برخی از آنچه

كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ ۱۵۵ همانا الله آمرزنده برده بار است ۱۵۵ یأیها کردند و به درستی که درگذشت الله از آنان

الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُزًى لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا کسانی که ایمان آورده اید مباشید مانند کسانی که کفر ورزیدند و گفتند درباره برادران شان هنگامی که به سفر رفتند در زمین یا بودند جنگاوران اگر می بودند نزد ما نمی مردند

وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ ۱۵۶ و الله زنده می گرداند و می میراند و الله بیا آنچه می کنید بیناست ۱۵۶

أَوْ مُتُّمْ لَمَغْفِرَةٍ مِنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٍ ۱۵۷ یا مریدید هر آینه آمرزشی از الله و بخشایشی از جانب او بهتر است از آنچه گرد می آورند ۱۵۷

يَجْمَعُونَ ۱۵۷

۱۵۷

وَلَيْنَ مُتَمِّمٌ أَوْ قُتِلْتُمْ لَإِلَهِ اللَّهِ تُخَشَرُونَ ﴿۱۵۸﴾ فِيمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ
و اگر مردید یا کشته شدید البته به سوی الله برانگیخته خواهید شد پس به سبب رحمتی که از جانب

الله است نرمخوشدی برای شان و اگر می بودی تندخویی سخت دل البته پراکنده می شدند از پیرامونت

فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ
پس گذشت کن از آنان و آمرزش بخواه برای شان و مشورت کن با آنان در کار پس زمانی که عزم [کاری] کردی

فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿۱۵۹﴾ إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ
پس توکل کن بر الله همانا الله دوست می دارد توکل کنندگان را اگر یاری کند شما را الله

فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَن ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُم مِّنْ
پس نیست غلبه کننده ای بر شما و اگر خوار سازد شما را پس کیست آنکه یاری دهد شما را پس

بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿۱۶۰﴾ وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ
از او؟ و بر الله پس باید توکل کند مؤمنان و نرسد هیچ پیامبری را که

يَغْلُجَ وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ثُمَّ تُوَفَّى
خیانت کند و هر که خیانت کند خواهد آورد آنچه را خیانت کرده است در روز رستاخیز سپس داده می شود به تمامی

كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿۱۶۱﴾ أَفَمَن أَتَّبَعَ
به هر کسی [پادش] آنچه کرده است و آنان ستم نمی بینند پس آیا کسی که پیروی کند خشنودی

اللَّهُ كَمَنْ هُمْ دَرَجَتٍ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ
الله را همچون کسی است که بازگشته است با خشمی از الله و جایگاهش دوزخ است؟ و بد بازگشتگاهی است

لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ
به درستی که منت نهاد الله بر مؤمنان آنگاه که برانگیخت در [میان] آنان پیامبری را از خودشان

يَتْلُوا عَلَيْهِمْ ءَايَاتِهِ وَزَكَاةً وَيَسَّخِرُونَ لَهَا وَمِنْ أَمْرِهِمْ
که می خواند بر آنان آیه های او را و پاکشان می سازد و می آموزد به آنان و از امر خودشان

وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۱۶۲﴾ أَتَى
و حکمت را و همانا بودند پیش از این در گمراهی آشکاری

أَوَّلَمَّا أَصَابَكُمْ مُصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَهَا قُلْتُمْ أَنَّى هَذَا
آیا هنگامی که رسید به شما آسیبی که رسانده بودید دو چندانش را [به دشمن] می گوید از کجاست این؟

قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۶۳﴾
بگو آن از نزد خود شماست همانا الله بر هر چیزی تواناست

قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۶۴﴾
بگو آن از نزد خود شماست همانا الله بر هر چیزی تواناست

وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ التَّقِي الْجَمْعَانِ فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ

و آنچه رسید به شما روزی که رویاروی شدند آن دو گروه به خواست الله بود و تا بشناسد [=معلوم بدارد] مؤمنان را

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ

و تا بشناسد [=معلوم بدارد] کسانی را که نفاق ورزیدند و گفته شد به آنان بیاید بجنگید در راه الله

أَوْ أَدْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَاتَّبَعْنَكُمْ هُمْ لِلْكَفَرِ

یا [برابر دشمن] دفاع کنید گفتند اگر می دانستیم جنگی [در کار است] البته پیروی می کردیم شما را آنان به کفر

يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ

در آن روز نزدیک تر بودند [از خود] آن ها تا به ایمان می گویند با دهان های شان آنچه را که نیست

فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ الَّذِينَ قَالُوا لِأَخْوَانِهِمْ

در دل های شان و الله دانایتر است به آنچه پنهان می دارند آنان که گفتند درباره برادرانشان

وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُونَا مَا قُتِلُوا قُلْ فَادْرَءُوا عَنْ أَنْفُسِكُمْ

درحالی که خود [جنگ] پازنشستند اگر فرمان می بردند ما را کشته نمی شدند بگو باز دارید از خودتان

أَلَمْ تَوَدَّ أَنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي

مرگ را اگر هستید راستگویان و البته مپندار کسانی را که کشته شده اند در

سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ فَرِحِينَ

راه الله مردگانند بلکه [انان] زندگانند نزد پروردگارشان روزی داده می شوند شادمانند

بِمَا ءَاتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا

به آنچه داده است به آنان از بخشش خود و شادی می کنند برای کسانی که هنوز نپیوسته اند

بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

به آنها از پس ایشان که نه ترسی بر آنان است و نه آنان اندوهگین می شوند

يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةِ اللَّهِ مِنْ أَجْلِ اللَّهِ وَفَضْلٍ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ

شاد می شوند به نعمتی از الله و بخششی [بزرگ] و اینکه الله تباه نمی کند پاداش

الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا

مؤمنان را کسانی که پاسخ [نیکو] دادند به الله و پیامبر پس از آنکه

أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ

رسید به آنان زخم برای کسانی که نیکوکاری کردند از آنان و پرهیزکاری کردند پاداشی بزرگ است

الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ

همانان که گفتند به آنان مردم همانا مردم به راستی [سپاهی] گردآورده اند برای [مقبله با] شما پس بترسید از آنها

فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ

ولی [این سخن] افزود ایشان را ایمان و گفتند بس است ما را الله و خوب کارسازی است

فَأَنْقَلِبُوا **بِنِعْمَةٍ** مِّنَ **اللَّهِ** وَفَضْلٍ لَّمْ يَمَسَّهِنَّ **سُوءٌ** وَأَتَّبَعُوا
 آنگاه باز گشتند به نعمتی از **الله** و بخششی و نرسید به آنان آسیبی و پیروی کردند

رِضْوَانِ **اللَّهِ** وَ **اللَّهُ** ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ **إِنَّمَا** ذَلِكَمُ الشَّيْطَانُ
 خشنودی **الله** را و **الله** صاحب بخششی بزرگ است **این** جز این نیست که این شیطان است

يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا **إِن كُنْتُمْ** مُؤْمِنِينَ **وَاللَّهُ**
 که می ترساند [شمارا] از دوستانش پس مترسید از آنان و بترسید از من اگر **هستید** مؤمنان **الله**

وَلَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ يُسْرِعُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَن يَضُرُّوا **اللَّهُ**
 و اندوهگین نگرداند تو را کسانی که می شتابند در کفر همانا آنان هرگز زیان نرسانند **به الله**

شَيْئًا يُرِيدُ **اللَّهُ** أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حَظًّا فِي الْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ
 چیزی را می خواهد **الله** که قرار ندهد برای آنان بهره ای را در آخرت و برای شان عذابی

عَظِيمٍ **إِنَّ** الَّذِينَ اشْتَرُوا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَن يَضُرُّوا
 بزرگ است **همانا** کسانی که خریدند کفر را **به [بهای] ایمان** هرگز زیان نرسانند

اللَّهُ شَيْئًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ **وَلَا يَحْسَبَنَّ** الَّذِينَ كَفَرُوا
به الله چیزی را و برای آنان عذابی دردناک است **و البته** مپندارند کسانی که کفر ورزیدند

أَنَّمَا نُمَلِّي لَهُمْ خَيْرٌ لِّأَنفُسِهِمْ إِنَّمَا نُمَلِّي لَهُمْ لِيُزِدَادُوا إِثْمًا
 اینکه مهلت می دهیم به آنان بهتر است برای آنها جز این نیست که مهلت می دهیم به آنان تا بیفزایند گناه را

وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ **مَا كَانِ** **اللَّهُ** لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى مَا
 و برایشان عذابی خوار کننده است **ممکن نیست** **الله** و اگذارد مؤمنان را بر حالی که

أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّى يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ **اللَّهُ** لِيُطْلِعَكُمْ
 شما هستید بر آن تا آنکه جدا کند ناپاک را از پاک و بر آن نیست **الله** که آگاه سازد شما را

عَلَى الْغَيْبِ وَلَكِنَّ **اللَّهُ** يَجْتَبِي مِنْ رُّسُلِهِ مَنْ يَشَاءُ فَآمِنُوا **بِاللَّهِ**
 بر غیب بلکه **الله** برمیگزیند از پیامبرانش هر که را خواهد پس ایمان بیاورید **به الله**

وَرُسُلِهِ **وَإِنْ** تَوَمَّنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ **وَلَا**
 و پیامبرانش و اگر ایمان آورید و پرهیزکاری کنید آنگاه برای شما پاداشی بزرگ است **و البته**

يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا ءَاتَاهُمْ **اللَّهُ** مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرٌ
 مپندارند آنان که بخل می ورزند به آنچه داده است آنان را **الله** از بخشش خویش که آن [بخل ورزی] بهتر است

لَهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخُلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
 برای شان [نه] بلکه آن بد است برای شان به زودی [چون طوقی] به گردنشان افکنده می شود آنچه بخل ورزیدند به آن در روز رستاخیز

وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ **وَاللَّهُ** بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ
 تنها برای **الله** است میراث آسمان ها و زمین و **الله** به آنچه می کنید آگاه است

لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ
به درستی که شنید الله سخن کسانی را که گفتند همانا الله نیازمند است و ما توانگرانیم

سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ
یقیناً می نویسیم آنچه را که گفتند و کشتن آنان پیامبران را به ناحق [هم می نویسیم] و می گویم

ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿١٨١﴾ ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيَكُمْ
بچشید عذاب سوزان را این به سبب چیزی است که پیش فرستاده است دست های شما

وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿١٨٢﴾ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ
و قطعاً الله نیست هرگز ستمگر بر بندگان همانان که گفتند همانا

اللَّهُ عَهِدَ إِلَيْنَا أَلا نُؤْمِنَ لِرَسُولٍ حَتَّى يَأْتِنَا بِقُرْبَانٍ
الله سفارش کرده است به ما که تصدیق نکنیم هیچ پیامبری را تا اینکه بیاورد برای ما قربانی ای

تَأْكُلُهُ النَّارُ قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّن قَبْلِي بِآيَاتٍ
که بخورد آن را آتش بگو بی گمان آوردند برایتان پیامبرانی پیش از من نشانه های روشن را

وَبِالَّذِي قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٨٣﴾
و آنچه را که گفتید پس چرا کشتید آنان را اگر هستید راستگویان

فَإِن كَذَّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ رَسُولٌ مِّن قَبْلِكَ جَاءُوا بِآيَاتِنَا
پس اگر تکذیب کردند تو را پس به راستی تکذیب شدند پیامبرانی پیش از تو [نیز] که آوردند نشانه های روشن را

وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿١٨٤﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ
و نوشته ها و کتاب روشنگر را هر کسی چشنده مرگ است

وَإِنَّمَا تُوَفُّونَ أُجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَمَن زُحِرَ
و جز این نیست که به تمامی داده می شود پاداش هایتان در روز رستاخیز پس هر که دور داشته شود

عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
از آتش و درآورده شود به بهشت به راستی رستگار شده است و نیست زندگانی دنیا

إِلَّا مَتَاعٌ الْغُرُورِ ﴿١٨٥﴾ لَتَبْلُوُنَّ فِي أَمْوَالِكُمْ
مگر متاع کالای فریب البته آزموده می شوید در مال هایتان

وَأَنفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
و جان هایتان و بی گمان می شنوید از کسانی که داده شده است به آنان کتاب [آسمانی]

مِن قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذًى كَثِيرًا
پیش از شما و از آنان که شرک ورزیده اند آزار بسیاری را

وَإِن تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِّن عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿١٨٦﴾
و اگر شکیبایی ورزید و پرهیزکاری کنید پس همانا آن از آهنگ استوار [شما در] کارهاست

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ

[یادکن] آنگاه که گرفت **الله** پیمان استوار را از کسانی که داده شده آنان کتاب هر آینه بیان خواهید کرد آن را برای مردم

وَلَا تَكْتُمُونَهُ، فَبَدَّوْهُ وَرَأَىٰ ظُهُورَهُمْ وَآسَرَوْا بِهِ ثَمَنًا

و پنهان نمی کنید آن را پس دور انداختند آن را پس پشت هایشان و فروختند آن را به بهایی

قَلِيلًا ۖ فَبِئْسَ مَا يَشْتَرُونَ ۚ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ

اندک پس بد است آنچه معامله می کنند ۱۸۷ البته مپندار کسانی را که شادمانی می کنند

بِمَا أَتَوْا وَيُحِبُّونَ أَن يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا ۚ فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ

به آنچه کردند و دوست می دارند که ستایش شوند به آنچه نکرده اند پس البته مپندار آنان را

بِمَفَازَةٍ مِّنَ الْعَذَابِ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۚ وَلِلَّهِ مُلْكُ

رسته از عذاب و برای آنان عذابی دردناک است ۱۸۸ و تنها برای **الله** است فرمانروایی

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۚ إِنَّكَ فِي

آسمانها و زمین و **الله** بر هر چیزی تواناست ۱۸۹ همانا در

خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَآخْتَلَفَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ ۚ لَآيَتٍ

آفرینش آسمانها و زمین و آمد و شد شب و روز البته نشانههایی است

لِلْأُولَىٰ ۚ الْأَلْبَبِ ۚ الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيمًا وَقَعُودًا

برای خردمندان ۱۹۰ آنان که یاد می کنند **الله** ایستاده و نشسته

وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

و بر پهلوهایشان [آرمیده] و می اندیشند در آفرینش آسمانها و زمین

رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَنَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ۚ

[و می گویند ای] پروردگارا نیافریدی این را بیهوده پاک و منزهی تو پس نگهدار ما را از عذاب آتش ۱۹۱

رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تَدْخِلُ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ

[ای] پروردگارا همانا تو هر که را درآوری به آتش پس به براستی رسوایش کرده ای و نیست برای ستمگران هیچ

أَنْصَارٍ ۚ رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ

یاورانی ۱۹۲ [ای] پروردگارا همانا ما شنیدیم ندا کننده ای را که فرا می خواند به ایمان که

ءَامِنُوا بِرَبِّكُمْ ۚ فَآمَنَّا ۚ رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا

ایمان آورید به پروردگارتان پس ایمان آوردیم [ای] پروردگارا پس ببامرز برای ما گناهان مان را و بزدای از ما

سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ ۚ رَبَّنَا وَعَانِنَا مَا وَعَدْتَنَا

بدی هایمان را و بمیران ما را با نیکوکاران ۱۹۳ [ای] پروردگارا و بده به ما آنچه را وعده کردی به ما

عَلَىٰ رُسُلِكَ ۚ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۚ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ ۚ

بر [زبان] پیامبرانت و رسوا مکن ما را در روز رستاخیز همانا تو خلاف نمی کنی وعده را ۱۹۴

فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَمَلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ [پس] پذیرفت برای شان پروردگارشان که همانا من تباہ نمی گردانم عمل هیچ عمل کننده‌ای را از شما از

ذَكَرَ أَوْ أَنْتِ بَعْضُكُمْ مِّنْ بَعْضٍ فَأَلَّزِينَ هَاجِرُوا وَأُخْرِجُوا مرد یا زن برخی شما از برخی [دیگرید] پس آنان که هجرت کردند و رانده شدند

مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُودُوا فِي سَبِيلِ وَقَتَلُوا وَقَتَلُوا لَا كُفْرَانَ از خانه‌هایشان و آزار دیدند در راه من و جنگیدند و کشته شدند همانا می‌زدایم

عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَا تُدْخِلْنَهُمْ جَنَّتِ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا از آنان بدی‌هایشان را و البته درخواهم آورد آنها را به باغ‌هایی که روان است از زیر [درختان] آنها

أَلَّا نَهَرُ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ جویبارها به پاداشی از نزد الله و الله نزد اوست پاداش نیکو

لَا يَغُرُّكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبَلَدِ مَتَّعُ قَلِيلٌ البته نفریید تو را رفت و آمد کسانی که کفر ورزیدند در شهرها [این] بهره‌مندی اندک است

ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا سپس جایگاهشان دوزخ است و بد آرامگاهی است ولی آنان که پروا کردند از

رَبِّهِمْ لَهُمْ جَنَّتُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا پروردگارشان برای آنها بهشت‌هایی است که روان است از زیر [درختان] آنها جویبارها که ماندگارند در آن

نَزَلًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلَّائِمَاتِ وَإِنْ مِّنْ [به] مهمانی‌ای از نزد الله و آنچه نزد الله است بهتر است برای نیکان و همانا از

أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا اهل کتاب کسانی هستند که ایمان می‌آورند به الله و آنچه فرو فرستاده شده است به سوی شما و آنچه

أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ خَشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا فرو فرستاده شده است به سوی آنان درحالی که فروتنان اند برای الله نمی فروشند آیات الله را به بهایی

قَلِيلًا أُولَئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِنْ هَاجَرُوا هَاجَرُوا اندک آنان برای شان است مزدشان نزد پروردگارشان همانا الله

سَرِيعُ الْحِسَابِ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَصْبَرُوا زود شمار است ای کسانی که ایمان آورده‌اید شکیبایی کنید

وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ویکدیگر را به شکیبایی فرا خوانید و پیوستگی و همبستگی داشته باشید و پروا کنید از الله باشد که شما رستگار شوید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا

ای مردم پروا کنید از پروردگارتان آن ذاتی که آفرید شما را از یک تن و بیافرید [از نوع] او

زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ

همسرش را و بپراکند از آن دو مردانی بسیار و زنانی را و پروا کنید از الله آن ذاتی که درخواست می کنید از یکدیگر

بِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ۝۱ وَءَاتُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ

به [نام] او و [پروا کنید] از [گسستن رشته] خویشاوندی ها همانا الله هست بر شما نگاهبان ۱ و بدهید به یتیمان مال هایشان را

وَلَا تَبَدَّلُوا الْخَبِيثَ بِالطَّيِّبِ ۚ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ ۚ إِنَّهُ

و جایگزین مکنید [مال] ناپاک را به [مال] پاک و مخورید مال هایشان را با مال های خودتان که آن

كَانَ حُوبًا كَبِيرًا ۝۲ وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِحُوا

هست گناهی بزرگ ۲ و اگر ترسیدید که عدالت نکنید درباره دختران یتیم پس نکاح کنید

مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مِثْلِي وَثَلْثَ وَرُبْعَ ۚ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا

آنچه را که خوش آید برای شما از زنان دودو و سه سه و چهار چهار پس اگر ترسیدید که عدالت نکنید

فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ۚ ذَلِكَ أَذْنَىٰ ۝۳ أَلَّا تَعُولُوا ۝۴ وَءَاتُوا

پس [بسنده کنید] به یکی یا به آنچه مالک شد دست های شمالی کنیزان این نزدیک تر است به آنکه به ستم نگرانید ۳ و بدهید

النِّسَاءَ صَدُقَتِهِنَّ نِحْلَةً ۚ فَإِنْ طِبَّنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِّنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ

به زنان مهر هایشان را از روی میل و خوشی پس اگر بخشیدند به شما چیزی از آن را با رضایت خاطر بخورید آن را

هَيِّئًا مَّرِيًّا ۝۴ وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ

گواری نوش جان ۴ و مدهید به بی خردان مال هایتان را که گردانیده است الله برایتان

قِيَمًا ۚ وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ۝۵ وَابْتَلُوا

[سبب] پایداری [زندگی] و بخورانید به آنان از [درآمد] آن و بپوشانید آنها را و بگویید به آنان سخنی پسندیده ۵ و بیازمایید

الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا

یتیمان را تا هنگامی که برسند به [سن] ازدواج پس اگر دریافتید از آنان کاردانی را آنگاه بدهید

إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ ۚ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا ۚ أَنْ يَكْبُرُوا ۚ وَمَنْ كَانَ

به آنان مال هایشان را و مخورید آن را به اسراف و شتاب از [ترس] آنکه بزرگ شوند و آن که باشد

غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ ۚ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ ۚ فَإِذَا

توانگر پس باید خوشتنداری کند و کسی که باشد نیازمند پس بخورد به شایستگی آنگاه چون

دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ ۚ وَكَفَىٰ ۝۶ بِاللهِ حَسِيبًا ۝۶

باز می گردانید به آنان مال هایشان را پس گواه گیرید بر آنان و همین بس که الله حسابرس است ۶

لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ

برای مردان سهمی است از آنچه برجای نهند پدر و مادر و خویشاوندان و برای زنان سهمی است

مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ ۚ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ ۚ

از آنچه برجای نهند پدر و مادر و خویشاوندان از آنچه کم باشد از آن یا بسیار باشد که سهمی است

مَّفْرُوضًا ۚ وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقَرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينُ فَارْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا

معین و مقرر و چون حاضر شوند به هنگام تقسیم [میراث] خویشاوندان [غیر وارث] و یتیمان و بینوایان پس بدهیدشان [چیزی] از آن و بگویید به آنان سخنی پسندیده

وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينُ فَارْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا

و یتیمان و بینوایان پس بدهیدشان [چیزی] از آن و بگویید به آنان سخنی پسندیده

وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوْا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعَفًا

و باید بترسند آنان که اگر برجای نهند از پس [مرگ] خودشان فرزندی ناتوان

خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا

که می ترسند بر آنان پس باید پروا کنند از الله و باید بگویند سخنی استوار

إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي

همانا کسانی که می خورند مال های یتیمان را به ستم جز این نیست که می خورند [=می انبارند] در

بُطُونِهِمْ نَارًا ۖ وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا ۚ يُوْصِيكُمْ اللَّهُ

شکم هایشان آشی را و به زودی درآیند در آتش برافروخته سفارش می کند به شما الله

فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِي ۚ فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً

در باره [ارث] فرزندان که برای مرد برابر بهره دوزن است پس اگر [وارثان] همه باشند زنان [دختر]

فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلَاثًا مَّا تَرَكَ ۖ وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا

بیشتر از دو تا پس برای آنهاست دوسوم آنچه برجای نهاده است و اگر باشد یک [دختر] پس برای اوست

النِّصْفُ ۚ وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ ۖ إِنْ

نصف [میراث] و برای پدر و مادر او [=میت] برای هر یک از آن دو یک ششم است از آنچه برجای نهاده است اگر

كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِنْ لَّمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ

باشد برایش فرزندی پس اگر نباشد برایش فرزندی و ارث برنزد او پدر و مادرش پس برای مادرش یک سوم است

فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ السُّدُسُ ۚ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي

پس اگر باشد برایش برادرانی آنگاه برای مادرش یک ششم است [این تقسیم ها] پس از کسری وصیتی که وصیت می کند

بَهَا أَوْ دَيْنٍ ۚ وَأَبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ

به آن یا [کسری] بدهی است پدران و فرزندان آن که وفات می کنند نمی دانید کدامشان نزدیک تر است به شما

نَفَعًا ۚ فَرِيزَةٌ مِّنْ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا

از جهت سود [این سهم بندی ارث] حکمی است مقرر از [جانب] الله همانا الله هست دانای سنجیده کار

وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِن لَّمْ يَكُنْ لَّهِنَّ وَلَدٌ فَإِن كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَنَّ مِن بَعْدٍ وَصِيَّةً يُوَصِّينَ بِهَا أَوْ دَيْنٌ

و برای شماست نصف آنچه برجای نهاده است زنانان اگر نباشد

لَهُنَّ وَلَدٌ فَإِن كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَنَّ مِن بَعْدٍ وَصِيَّةً يُوَصِّينَ بِهَا أَوْ دَيْنٌ

برای آنان فرزندی پس اگر باشد برای شان فرزندی پس برای شماست یک چهارم از آنچه

وَلَهُنَّ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَنَّ إِن لَّمْ يَكُنْ لَّكُمْ وَلَدٌ فَإِن كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكَتُمُ مِن بَعْدٍ وَصِيَّةً يُوَصِّونَ بِهَا أَوْ دَيْنٌ وَإِن كَانَتْ

و برای آنان [زنانان] است یک چهارم از آنچه برجای نهاده اید اگر نباشد برایتان فرزندی پس اگر باشد برای شما فرزندی پس برای آنان است یک هشتم از آنچه برجای نهاده اید

رَجُلٌ يُوْرَثُ كَلَالَةً أَوْ امْرَأَةٌ وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ فَإِن كَانُوا أَكْثَرَ مِن ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ مِن بَعْدٍ وَصِيَّةً يُوَصِّى بِهَا

مردی که از وی ارث برده می شود کلاله [یعنی پدر و مادر و فرزندان نداشته باشد] یا زنی [کلاله باشد] و برایش برادری یا خواهری باشد پس برای هر یک از آن دو یک ششم است پس اگر باشند بیشتر از این

أَوْ دَيْنٌ غَيْرَ مُضَارٍّ وَصِيَّةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَلِيمٌ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَن يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ

یا [کسر] بدهی است ببلون [آنکه با وصیتش به ورثه] ضرر رساننده باشد سفارشی است [از جانب] الله والله دانای بردبار است و پیامبرش را

يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ جَرَىٰ مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ وَمَن يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِينٌ

درمی آورد او را به بهشت هایی که روان است از زیر [درختان] آنها جویبارها که جاودانه اند و این است و ذلک کامیابی بزرگ و کسی که نافرمانی کند الله در آن و برای اوست عذابی خوار کننده

وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِينٌ

و برای او عذابی خوار کننده

وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِينٌ

و برای او عذابی خوار کننده

وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِينٌ

و برای او عذابی خوار کننده

وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِينٌ

و برای او عذابی خوار کننده

وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِينٌ

و برای او عذابی خوار کننده

وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِينٌ

و برای او عذابی خوار کننده

وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِينٌ

و برای او عذابی خوار کننده

وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِينٌ

و برای او عذابی خوار کننده

وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِينٌ

و برای او عذابی خوار کننده

وَالَّتِي يَأْتِيكَ الْفَاحِشَةُ مِنْ نِسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا
 آنان که مرتکب می شوند کار زشت [= زنا] را از زنان شما پس گواه بگیرید

عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةٌ مِّنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي
 بر آنها چهار تن [مرد] را از خودتان پس اگر گواهی دادند آنگاه نگاه دارید آنها را در

الْبُيُوتِ حَتَّى يَتَوَفَّيَهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا
 خانه‌ها تا آنکه به پایان رساند [عمر] آنها را مرگ یا اینکه قرار دهد الله برای شان راهی [دیگر] را

وَالَّذَانِ يَأْتِيَنِهَا مِنْكُمْ فَأَذُوهُمَا فَإِنْ تَابَا
 و آن دو کس که مرتکب می شوند آن [کار زشت] را از شما پس بیازاید آن دو را پس اگر توبه کردند

وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَّحِيمًا
 و اصلاح کردند [زشتکاری خود را] پس صرف نظر کنید از آنها همانا الله هست بسی توبه پذیر مهربان

إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهْلَةٍ
 جز این نیست که [پذیرش] توبه بر الله تنها برای کسانی است که می کنند کار بد را به نادانی

ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ
 سپس توبه می کنند به زودی پس آنان اند که باز می گردد الله به رحمت خود بر آنان و هست

عَلِيمًا حَكِيمًا وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ
 بسی دانای سنجیده کار و نیست توبه برای کسانی که

يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّى إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ
 می کنند بدی ها را تا زمانی که فرارسد یکی شان را مرگ

قَالَ إِنِّي تُبْتُ أَلَكُنْ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ
 می گوید همانا من توبه کردم اکنون! و نه کسانی که می میرند در حالی که آنان کافرند

أُولَئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا يَأْتِيهَا الَّذِينَ
 آنان آماده کردیم برای شان عذابی دردناک ای کسانی که

ءَامَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرْتُوا النِّسَاءَ كَرِهًا
 ایمان آورده اید حلال نیست برای شما که میراث برید زنان را به دل نخواستگی [شان] و تنگ مگیرید بر آنان

لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا آتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ
 تا بازستانید برخی از آنچه را که داده اید به آنان مگر آنکه مرتکب شوند زشتکاری

مُبَيَّنَةً وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ
 آشکاری را و رفتار کنید با زنان به شایستگی پس اگر ناپسند دارید آنان را [بدانید] بسا

أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا
 ناپسند می دارید چیزی را در حالی که قرار می دهد الله در آن خیری بسیار را

وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تُبَدِّلُوا زَوْجَ مَكَانِ زَوْجٍ وَءَاتَيْتُمْ
و اگر خواهید جایگزین ساختن همسری [دیگر] را به جای همسری [که دارید] و داده باشید

إِحْدَاهُنَّ قِنطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا أَتَأْخُذُونَهُ
به یکی شان دارایی بسیاری را پس مگیرید از آن چیزی را آیا می گیرید آن را

بُهْتَنًا وَإِثْمًا مُبِينًا ۲۰ وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَى
به بهتان و گناهی آشکار؟ و چگونه باز می ستانید آن را با آنکه آمیزش جنسی کرده اید

بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ وَأَخَذَتْ مِنْكُمْ مِيثَاقًا
برخی شما با برخی دیگر و گرفته اند آنان از شما پیمانی

غَلِيظًا ۲۱ وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنْ
استوار را؟ و ازدواج مکنید با آنانی که ازدواج کرده اند پدرانتان از

النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ ۚ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَمَقْتًا
زنان مگر آنچه گذشته است [در دوران جاهلیت] همانا این هست کاری زشت و مورد خشم [الله]

وَسَاءَ سَبِيلًا ۲۲ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ
و بد راهی است حرام شده است بر شما [ازدواج با] مادرانتان

وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ
و دخترانتان و خواهرانتان و عمه هایتان و خاله هایتان و دختران

الْأَخِ وَأُمَّهَاتُكُمْ وَالَّتِي أَلَتْكُمْ وَأَخَوَاتُ الْأَخِ
برادر و دختران خواهر و مادران شما و آنان که شیر داده اند شما را

وَأَخَوَاتُكُمْ مِنْ الرِّضْعَةِ وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ
و خواهران تان از راه شیر خواری و مادران زنان تان

وَرَبِّبَاتُكُمْ ۚ وَالَّتِي فِي حُجُورِكُمْ مِّنْ نِّسَائِكُمُ
و نادختری هایتان که غالباً پرورش یافته | در دامن های شماست از زنان تان

الَّتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَإِنْ لَّمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ
که آمیزش کرده اید با آنان بهن و اگر آمیزش نکرده اید با آنان

فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ ۚ وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأَخْتَيْنِ
پس نیست گناهی بر شما | در ترک آنان و ازدواج با دخترانشان | و اینکه جمع کنید بین دو خواهر را [به همسری] که

مِنْ أَصْلَابِكُمْ ۚ وَتَجْمَعُوا بَيْنَ الْأَخْتَيْنِ
از پشت شما باشند [نه همسر پسر خوانده ها] و اینکه جمع کنید بین دو خواهر را [به همسری]

إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ ۚ ۲۳ إِنْ كَانَ اللَّهُ هَٰذَا غَفُورًا رَّحِيمًا ۲۴
مگر آنچه [پیش از این] گذشته است همانا الله هست آمرزنده مهربان

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ

[و] [حرام شده است بر شما] زنان شوهردار از زن ها مگر آنچه مالک شد دست های شما [=کنیزانتان]

كُتِبَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَأُحِلَّ لَكُمْ مَّا وَرَاءَ ذَلِكَ أَن تَبْتَغُوا

[این احکام] نوشته الله است بر شما و حلال شده است برایتان آنچه جز اینهاست [به شرطی] که طلب کنید

بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ

با مال هایتان از روی پاکدامنی نه روابط نامشروع پس آنچه کام گرفتید با آن

مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ

از آنان پس بدهید به آنها مهرهایشان را که [این حکم] مقرر است و نیست گناهی بر شما

فِيمَا تَرْضَيْنَهُنَّ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا

در آنچه توافق کردید به آن پس از [مهر] مقرر همانا الله هست دانای

حَكِيمًا وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَن يَنْكِحَ

سنجیده کار و هر که از شما از روی توانگری که ازدواج کند

الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ

با زنان پاکدامن که مؤمنه اند پس از آنچه مالک شده است دست هایتان از

فَنِيَّتِكُمْ الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَيْمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ

کنیزان شما که مؤمنه اند [ازدواج کنید] و الله داناتر است به ایمان شما برخی تان از

بَعْضٍ فَإِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْإِذَاؤُهُنَّ بِأَذْنِ أَهْلِهِنَّ

برخی دیگرید پس ازدواج کنید با آنان به اجازه کسان شان و بدهید به آنان مهرهای شان را

بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسْفِحَاتٍ وَلَا مُتَّخَذَاتٍ

به شایستگی درحالی که پاکدامنان باشند نه پلیدکاران [=زناکاران] و نه گیرندگان

أَخْدَانٍ فَإِذَا أَحْصَيْنَ فَإِنْ أَتَيْنَ بِفَحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ

دوستان پنهانی پس زمانی که شوهردار شدند آنگاه اگر کنند کار زشت [زنا] پس بر آنان است نصف

مَّا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ذَلِكَ لِمَن خَشِيَ

آنچه که بر زنان آزاد است از عذاب [مجازات] این [=ازدواج با کنیزان] برای کسی است که بترسد

أَلْعَنَتَ مِنْكُمْ وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَّكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

از رنج [گناه زنا] از شما و اینکه شکیبایی کنید بهتر است برایتان و الله آمرزنده مهربان است

يُرِيدُ اللَّهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ

می خواهد الله که بیان کند برایتان و هدایت کند شما را به راه و رسم کسانی که

مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

پیش از شما بودند و بازگردد [به رحمت خود] بر شما و الله دانای سنجیده کار است

وَاللّٰهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ
و الله می خواهد که باز گردد [به رحمت خود] بر شما و می خواهد کسانی که پیروی می کنند

الشَّهَوَاتِ أَنْ تَمِيلُوا مَيْلًا عَظِيمًا ۚ ۲۷
از خواهش های خویش که کجروی کنید شما کجروی بزرگی می خواهد الله که تخفیف دهد

عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا ۚ ۲۸
به شما و آفریده شده است آدمی ناتوان یثایها ای کسانی که

ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ مِمَّا هِيَ بَيْنَ يَدَيْكُمْ بِإِلْطَافٍ ۚ ۲۹
ایمان آورده اید مخورید مال هایتان را در میان خودتان به باطل مگر آنکه

تَكُونُ تَجَاوَزًا عَنْ رَاضٍ ۚ ۳۰
باشد داد و ستدی با رضایت یکدیگر از شما و مکشید خودتان را

إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ۚ ۳۱
همانا الله هست به شما مهربان و هر که کند این [کار] از روی تجاوز

وَزُلْمًا ۚ فَسَوْفَ يَصْلِيهِ نَارًا ۚ ۳۲
و ستم و پس به زودی درمی آوریم او را به آتشی و هست این بر الله

يَسِيرًا ۚ ۳۳
آسان اگر دوری گزینید از گناهان بزرگی که باز داشته شده اید از آن می زداییم

عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلَكُمْ ۚ ۳۴
از شما گناهان [کوچک] شما را و در آوریم شما را به جایگاهی ارجمند

وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ ۚ ۳۵
و آرزو مکنید آنچه را که برتری داده است الله به آن برخی تان را بر برخی برای مردان

نَصِيبٌ مِّمَّا أَكْتَسَبُوا ۚ ۳۶
سهمی است از آنچه به دست آورده اند و برای زنان سهمی است از آنچه به دست آورده اند

وَسَأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ ۚ ۳۷
و درخواست کنید از الله از همانا بخشش او به هر چیزی

عَلِيمًا ۚ ۳۸
دانا و برای هریک [از مرد و زن شما] قرار داده ایم وارثانی را از آنچه بر جای نهاده اند پدر و مادر

وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَانُكُمْ فَآتُوهُمْ ۚ ۳۹
و کسانی که بسته است [آنها را به شما] پیمان هایتان پس بدهید به آنان

نَصِيبَهُمْ ۚ ۴۰
سهم شان را همانا هست بر هر چیزی شهیدا گواه

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ
مردان سرپرستان اند بر زنان به سبب آنکه برتری داده است الله برخی شان را

عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ فَالصَّالِحَاتُ
بر برخی دیگر و بدان سبب که هزینه می کنند از مال های خود [برای زنان] پس زنان شایسته

قَنْنَتْ حَفِظَتْ لِلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ وَاللَّي تَخَافُونَ
فرمانبردارند نگهدارندگان اند در نبود [شوهر] به پاس آنچه نگه داشته است الله [از حقوقشان] و زنانی که می ترسید

نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ
از نافرمانی [و ناسازگاری]شان پس [نخست] پند دهید آنان را و [اگر تأثیر نکرد] ترکشان کنید در خوابگاه ها

وَأُضْرِبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا
و [در نهایت] بزنیدشان آنگاه اگر فرمان بردند از شما پس مجوید [بر زنان] آنان راهی [دیگر را]

إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ
همانا الله هست والای بزرگ و اگر بیم دارید از اختلاف

بَيْنَهُمَا فَاَْبِعُوا حَكَمًا مِنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِنْ أَهْلِهَا إِنْ
میان آن دو [= زن و شوهر] پس بفرستید داوری از کسان مرد و داوری از کسان زن اگر

يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا
بخوانند [داوران] اصلاح را سازگاری پدید خواهد آورد الله میان آن دو همانا الله هست دانای آگاه

وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ
و بپرستید الله را و شریک مگردانید با او چیزی را و به پدر و مادر

إِحْسَنًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ
نیکوکاری [کنید] و [نیز] به خویشاوند و یتیمان و بینوایان و همسایه

ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ وَالْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ
خویشاوند و همسایه و بیگانه و همنشین در کنار [= نزدیک]

وَأَبْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَنُكُمْ إِنْ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ
و در راه مانده آنچه مالک شده دست هایتان [= کنیزان] همانا الله دوست نمی دارد کسی را که

كَانَ مُحْتَالًا فَخُورًا الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ
باشد خودپسند فخر فروش کسانی که بخل می ورزند و فرمان می دهند

النَّاسِ بِالْبَخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ
مردم را به بخل و کتمان می دارند آنچه را که داده است به آنان الله

مِنْ فَضْلِهِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا
از بخشش اش و آماده کرده ایم برای کافران عذابی خوارکننده را

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ
و کسانی که اتفاق می کنند مال های شان را برای نشان دادن به مردم و ایمان نمی آورند

بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ
به الله و نه به روز واپسین و کسی که باشد شیطان برایش همشینی پس بد

قَرِينًا ﴿٣٨﴾ وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَانْفَقُوا
همشینی است [شیطان] ﴿٣٨﴾ و چه زبانی برایشان داشت اگر ایمان می آوردند به الله و روز واپسین و اتفاق می کردند

مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ﴿٣٩﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ
از آنچه روزی داده به ایشان الله؟ و هست الله به [حال] آنان دانا ﴿٣٩﴾ همانا الله ستم نمی کند

مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكَ حَسَنَةً يُّضْعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ
هموزن ذره ای و اگر باشد [آن ذره] کار نیکی دو چندان می گرداند آن را و می دهد از نزد خود

أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٤٠﴾ فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ
پاداشی بزرگ را ﴿٤٠﴾ پس چگونه است آنگاه که بیاوریم از هر امتی گواهی را

وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا ﴿٤١﴾ يَوْمَئِذٍ يَوَدُّ الَّذِينَ
و بیاوریم تو را بر اینها ﴿٤١﴾ گواه؟ آن روز دوست دارند کسانی که

كَفَرُوا وَعَصَوُا الرَّسُولَ لَوْ تُسَوَّى بِهِمُ الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ
کفر ورزیدند و نافرمانی کردند این پیامبر را که کاش هموار گردد بر آنان زمین و پنهان نتوانند کرد

اللَّهُ حَدِيثًا ﴿٤٢﴾ يَتَأَيَّاهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ
از الله هیچ سخنی را ﴿٤٢﴾ ای کسانی که ایمان آورده اید نزدیک مشوید به نماز

وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ حَتَّى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنْبًا إِلَّا عَابِرِي
در حالی که شما مست باشید تا آنکه بدانید آنچه می گوئید و نه در حالی که جنب هستید مگر که عبور کنندگان

سَبِيلٍ حَتَّى تَغْتَسِلُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ
راهی [در حالت سفر] باشید تا آنکه غسل کنید و اگر باشید بیمارانی یا در سفری یا بیاید

أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَايَةِ أَوْ لِمَسَمٍ النِّسَاءِ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً
یکی از شما از جای قضای حاجت یا آمیزش کردید با زنان پس نیابید آب را

فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِنَّ
آنگاه آهنگ کنید [تیمم کنید] خاکی پاک را پس [با آن] مسح کنید روی هایتان و دست هایتان را همانا

اللَّهُ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا ﴿٤٣﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ
الله هست بسیار باگذشت و آمرزنده ﴿٤٣﴾ آیا ننگریستی به سوی کسانی که داده شده است به آنان بهره ای از

الْكِتَابِ يَشْتُرُونَ الضَّلَلَةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَ ﴿٤٤﴾
کتاب که می خرند گمراهی را و می خواهند که گم کنید شما راه [حق] را؟ ﴿٤٤﴾

۴۵

وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِاَعْدَائِكُمْ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَلِيًّا وَكَفٰى بِاللّٰهِ نَصِيرًا
و الله داناتر است به دشمنان شما و کافی است که الله سرپرست و کافی است که الله یاور [شما] باشد

مِّنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَٰتَ مِنْ مَّوَاضِعٍهَا وَيَقُولُونَ
برخی از کسانی که یهودی شدند تغییر می دهند کلمات را از جایگاه های آن و می گویند

سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمَعَ غَيْرٌ مِّسْمَعٍ وَرَاعِنَا لَيًّا بِالسِّنِّهِمْ
شنیدیم و نافرمانی کردیم و بشنو در حالی که ناشنوا باشی [و گویند] را عینا در حال پیچانیدن به زبان هایشان

وَطَعَنَّا فِي الدِّينِ وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاسْمَعَ وَأَنْظَرْنَا
و طعنه در دین [اسلام] و اگر آنان می گفتند شنیدیم و فرمان بردیم و بشنو و بنگر ما را

لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَقْوَمَ وَلَٰكِن لَّعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ
هر آینه بود بهتر برای آنان و استوارتر ولی لعنت کرد آنان را الله به سبب کفرشان پس ایمان نمی آورند

إِلَّا قَلِيلًا ۖ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ ءَامِنُونَ بِمَا نَزَّلْنَا
مگر اندکی [از آنان] ۴۶ ای کسانی که داده شده است به شما کتاب [آسمانی] ایمان بیاورید به آنچه فرو فرستادیم

مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ مِّن قَبْلِ أَنْ نَطْمِسَ وُجُوهًا فَنَرُدَّهَا
درحالی که تصدیق کننده چیزی است که با شماست پیش از آنکه ناپدید گردانیم چهره هایی را آنگاه برگردانیم آنها را

عَلَىٰ أَدْبَارِهَا أَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ السَّبْتِ وَكَانَ أَمْرُ
بر پشت های شان یا لعنت کنیم آنان را چنان که لعنت کردیم یاران شنبه را و هست فرمان

اللّٰهُ مَفْعُولًا ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ
الله انجام شدنی ۴۷ همانا الله نمی آمرزد که شرک آورده شود به او و می آمرزد آنچه جز

ذَٰلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا
آن است برای هر کسی که بخواهد و هر که شرک ورزد به الله پس به راستی بر بافته است گناهی بزرگ را

۴۸ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُزَكُّونَ أَنْفُسَهُمْ بَلِ اللَّهُ يُزَكِّي مَن يَشَاءُ
۴۸ آیا ننگریستی به سوی کسانی که به پاکی می ستایند خودشان را؟ بلکه الله پاک می گرداند هر که را بخواهد

وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ۖ ۴۹ أَنْظَرُ كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
و ستم نبینند به اندازه رشته هسته خرمایی ۴۹ ببین که چگونه بر می بندند بر الله دروغ را

وَكَفٰى بِهِ ءِثْمًا مُّبِينًا ۖ ۵۰ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا
و همین بس که این گناهی آشکار است ۵۰ آیا ننگریستی به سوی کسانی که داده شده است به آنان بهره ای

مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَيَقُولُونَ
از کتاب که ایمان می آورند به بت و طاغوت و می گویند

لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَوَالًا ۖ ۵۱ أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا سَبِيلًا ۖ ۵۱
درباره کسانی که کفر ورزیدند اینان ره یافته ترند از کسانی که ایمان آورده اند

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا ﴿٥٢﴾

آنان کسانی هستند که لعنت کرده است آنها را الله و هر که لعنت کند او را الله پس هرگز نمی یابی برایش یاوری ﴿٥٢﴾

أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّنَ الْمُلْكِ فَإِذَا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا ﴿٥٣﴾

آیا برایشان بهره ای است از فرمانروایی؟ پس در آن صورت نمی دهند به مردم به اندازۀ گودی پشت هسته ی خرمایی را ﴿٥٣﴾ یا

يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَىٰ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ ءَاتَيْنَا

حسد می ورزند به مردم بر آنچه داده است به آنها الله از بخشش اش؟ به راستی داده ایم

ءَالَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَءَاتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا ﴿٥٤﴾

به خاندان ابراهیم کتاب و حکمت را و دادیم به آنان فرمانروایی بزرگی را ﴿٥٤﴾

فَمِنْهُمْ مَّنْ ءَامَنَ بِهِ وَمِنْهُمْ مَّنْ صَدَّ عَنْهُ وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا

پس از آنها کسی است که ایمان آورده است به آن و از آنها کسی است که روی برتافت از آن و بس است دوزخ [به عنوان] آتش فروخته [برای کفر]

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا كَلَّمًا نَضِجَتْ

همانا کسانی که کفر ورزیدند به آیه های ما به زودی در آوریم آنها را به آتشی هرگاه بسوزد

جُلُودُهُمْ بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ إِنَّ اللَّهَ

پوستهایشان جایگزین کنیم برای آنان پوست هایی جز آن را تا بچشند عذاب را همانا الله

كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٥٦﴾ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

هست پیروزمند سنجیده کار ﴿٥٦﴾ و کسانی که ایمان آورده اند و کرده اند کارهای شایسته

سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا

به زودی در آوریم آنها را به بهشت هایی که روان است از زیر [درختان] آنها جویبارها در حالی که جاودانه اند در آن همیشه

لَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا ﴿٥٧﴾

برای آنان در آن همسرانی است پاکیزه و در می آوریم آنها را به سایه ای پایدار ﴿٥٧﴾ همانا

اللَّهُ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ

الله فرمان می دهد به شما که بازگردانید امانت ها را به صاحبان آنها و هنگامی که داوری کردید میان

النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا

مردم داوری کنید به عدالت به راستی که الله خوب چیزی پند می دهد شما را به آن همانا الله هست شنوای

بَصِيرًا ﴿٥٨﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي

بینا ای کسانی که ایمان آورده اید فرمان برید الله را و فرمان برید پیامبر را و صاحبان

الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِن تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ

امر را از خودتان پس اگر اختلاف کردید در چیزی پس بازگردانید آن را به سوی الله و پیامبر اگر دارید

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٥٩﴾

ایمان به الله و روز واپسین ذلك بهتر و نیکوتر است سرانجام آن ﴿٥٩﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ
 آیا ننگریستی به سوی کسانی که می‌پندارند که همانا آنان ایمان آورده‌اند به آنچه فروفرستاده شده است به سوی تو

وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ
 و آنچه فرو فرستاده شده است پیش از تو می‌خواهند که داوری برند به سوی طاغوت

وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ ۚ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ
 حال آنکه به راستی فرمان یافته‌اند که کفر ورزند به آن و می‌خواهد شیطان که گمراهی بیفکند آنان را

ضَلَالًا ۚ بَعِيدًا ﴿٦٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ
 به گمراهی دوری ﴿٦٠﴾ و هنگامی که گفته شود به آنان که بیایید به سوی چیزی که فروفرستاده است

اللَّهُ ۖ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ
 الله و به سوی پیامبر می‌بینی منافقان را که رو می‌گردانند از تو

صُدُّوٓا۟ ۖ فَكَيْفَ إِذَا أَصَبَتْهُمْ مُصِيبَةٌ ۚ بِمَا
 روی گرداندنی پس چگونه است آنگاه که برسد به آنان مصیبتی به سبب آنچه

قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ثُمَّ جَاءُوكَ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ ۖ إِنَّا أَرَدْنَا إِلَّا
 پیش فرستاده است دست‌هایشان [کارهایشان] باز بیایند نزد تو درحالی که سوگند می‌خورند به الله که نمی‌خواستیم جز

إِحْسَنًا ۚ وَتَوَفِّيٓهَا ۖ وَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا
 نیکی و همانگی [با شما] را آنان کسانی هستند که می‌داند الله آنچه را

فِي قُلُوبِهِمْ ۚ فَأَعْرَضَ عَنْهُمْ ۚ وَعِظُهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي
 در دل‌هایشان است پس روی بگردان از آنان و پندشان ده و بگو به آنان [که] در

أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا ۖ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا
 دلشان [نفوذ کند] سخنی رسا ﴿٦٣﴾ و نفرستادیم هیچ پیامبری را مگر

لِيُطَاعَ ۖ بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ
 برای آنکه فرمان برده شود [از او] به اذن الله و اگر آنان آنگاه که ستم کردند بر خودشان

جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ ۚ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ
 می‌آمدند نزد تو پس آمرزش می‌خواستند از الله و آمرزش می‌خواست برای شان پیامبر

لَوْجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا ۖ فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ
 هر آینه می‌یافتند الله را بسی توبه‌پذیر مهربان ﴿٦٤﴾ پس نه سوگند به پروردگارت که ایمان نمی‌آورند

حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِي مَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا
 تا تو را داور کند در آنچه اختلاف شده است میانشان سپس نیابند

فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ۖ ﴿٦٥﴾
 در دل‌هایشان هیچ دلتنگی از آنچه داوری کرده‌ای و گردن نهند [بر آن] گردن نهاندی راستین ﴿٦٥﴾

وَلَوْ أَنَّا كُنَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنِ اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ أَوْ أَخْرِجُوا مِنْ
و اگر هر آینه ما می نوشتیم [مقرر می کردیم] بر آنان که بکشید خودتان را یا بیرون روید از

دِیَرِكُمْ مَّا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَّا يُوعَظُونَ
خانه های تان، نمی کردند آن را مگر اندکی از آنان و اگر آنها می کردند آنچه را که پند داده می شوند

بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَشَدَّ تَثِيْتًا وَإِذَا ۞ لَا تَتَيْنَهُمْ مِنْ
به آن البته می بود بهتر برای آنها و استوارتر [در دین] و آنگاه ۞ البته می دادیم به آنان از

لَدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا ۞ وَلَهْدَيْنَهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ۞
نزد خود پاداشی بزرگ را ۞ و هر آینه هدایت می کردیم آنها را به راهی راست ۞

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
و هر که فرمان برد از الله و این پیامبر پس آنان با کسانی اند که نعمت داده است الله بر آنان

مِنْ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ
از پیامبران و راستی پیشگان و شهیدان و شایستگان و نیک اند

أُولَئِكَ رَفِيقًا ۞ ذَلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ ۞ وَكَفَى
آنان از جهت همراهی ۞ این بخشش از [جانب] الله است و همین بس که

بِاللَّهِ عَلِيمًا ۞ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ
الله داناست ۞ ای کسانی که ایمان آورده اید [در برابر دشمن] آماده باشید

فَأَنْفِرُوا ثُبَاتٍ أَوْ أَنْفِرُوا جَمِيعًا ۞ وَإِنَّ مِنْكُمْ لَمَنْ لَيُبَطِّئَنَّ
و کوچ کنید گروه گروه یا کوچ کنید همگی با هم [برای جهاد] ۞ و همانا از شما البته کسی است که هر آینه درنگ می کند

فَإِنْ أَصَبْتُمْ مُصِيبَةً قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ
پس اگر رسد به شما مصیبتی می گوید به راستی نعمت داد الله بر من آنگاه که نبودم با آنان

شَهِيدًا ۞ وَلَئِنْ أَصَبَكُمْ فَضْلٌ مِّنَ اللَّهِ لَيَقُولَنَّ كَأَن
حاضر [در جنگ] ۞ و اگر برسد به شما بخششی از [جانب] الله هر آینه می گوید گویی که

لَمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَلِيْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ
نبوده است میان شما و میان او هیچ دوستی ای ای کاش می بودم با آنان آنگاه می رسیدم

فَوْزًا عَظِيمًا ۞ فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ
به کامیابی بزرگی ۞ پس باید بجنگند در راه الله کسانی که

يَشْرُونَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي
می فروشند زندگانی دنیا را به [بهای] آخرت و هر که بجنگد در

سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ۞
راه الله آنگاه کشته شود یا پیروز گردد پس به زودی می دهیم به او پاداشی بزرگ را ۞

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَاَلْمُسْتَضَعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ
و چه شده است شما را که نمی جنگید در راه الله و [برای رهایی] ناتوانان از مردان

وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ
و زنان و کودکان آنانی که می گویند [ای] پروردگار ما بیرون بر ما را از این آبادی

الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ وَلِيًّا وَاجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ
که ستمکارند مردمش و قرار ده برای ما از نزد خود سرپرستی و قرار ده برای ما از نزد خود

نَصِيرًا ﴿٧٥﴾ الَّذِينَ ءَامَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
یابوری را ﴿٧٥﴾ کسانی که ایمان آورده اند می جنگند در راه الله و کسانی که کفر ورزیده اند

يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ
می جنگند در راه طاغوت پس بجنگید با دوستان شیطان همانا نیرنگ

الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ﴿٧٦﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ
شیطان هست سست ﴿٧٦﴾ آیا ننگریستی به سوی کسانی که گفته شد به آنان بازدارید [از جنگ] دست هایتان را

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فِرَقٌ
و برپا دارید نماز را و بدهید زکات را پس هنگامی که نوشته شد بر آنان جنگ ناگاه گروهی

مِّنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ
از آنان ترسیدند از مردم مانند ترسیدن از الله یا ترسی سخت تر و گفتند [ای] پروردگار ما چرا

كُتِبَ عَلَيْنَا الْقِتَالُ لَوْلَا أَخَّرْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا
نوشته بر ما جنگ را؟ چرا واپس نداشتی ما را تا مدتی نزدیک؟ بگو بهره مندی دنیا

قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ أَنْتَقَىٰ وَلَا يُظْلَمُونَ فَنِيلاً ﴿٧٧﴾ آيِنَمَا
اندک است و آخرت بهتر است برای کسی که پرهیزکاری کند و ستم نمی بیند به اندازۀ رشته هسته خرمایی ﴿٧٧﴾ هر جا

تَكُونُوا يُدْرِكَكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشِيدَةٍ وَإِنْ تُصِبْهُمْ
که باشید درمی یابد شما را مرگ و اگر چه باشید در دژهایی سخت استوار و اگر برسد به آنان

حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا
نیکی ای گویند این از نزد الله است و اگر برسد به آنان بدی ای گویند

هَذِهِ مِنْ عِنْدِكَ قُلْ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ فَمَالِ هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ
این از نزد توست بگو همه از نزد الله است پس چه شده است این گروه را که نزدیک نیستند

يَفْقَهُونَ حَدِيثًا ﴿٧٨﴾ مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ
که دریابند سخنی را؟ ﴿٧٨﴾ آنچه رسد به تو از نیکی پس از نزد الله است و آنچه رسد به تو از

سَيِّئَةٍ فَمِنَ نَّفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٧٩﴾
بدی پس از خود توست و فرستادیم تو را برای مردم به پیامبری و همین بس که الله گواه است ﴿٧٩﴾

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّى فَمَا أَرْسَلْنَاكَ

هر که فرمان بردار پیامبر پس به راستی که فرمان برده است از الله و هر که روی بگرداند پس نفرستادیم تو را

عَلَيْهِمْ حَفِظًا ۸۰ وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَزُوا مِنْ

بر آنان نگهبان ۸۰ و می گویند [در حضور تو: کار ما] فرمانبرداری است و چون بیرون روند از

عِنْدِكَ بَيْتَ طَافِقَةٍ مِنْهُمْ غَيْرِ الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ

نزد تو شبانه چاره می اندیشند گروهی از آنان [چیزی] جز آنچه تو می گویی و الله می نویسد [در نامه ی اعمال]

مَا يُبَيِّنُونَ فَأَعْرَضَ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا

آنچه را شبانه چاره می اندیشند پس روی بگردان از آنها و توکل کن بر الله و همین بس که کارساز است

۸۱ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ ۸۱ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا

پس آیا نمی اندیشند ۸۱ درقرآن و اگر می بود از نزد غیر الله البته می یافتند

فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا ۸۲ وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ

در آن اختلافی بسیار را ۸۲ و هنگامی که آمد به نزد آنان خبری از ایمنی

أَوْ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي

یا ترس فاش کنند آن را و اگر باز می گردانند آن را به سوی پیامبر و به سوی صاحبان

الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْلَا فَضْلُ

امر از خودشان البته می دانستند آن را کسانی که درمی یابند آن را از آنان و اگر نمی بود بخشش

اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَا تَبْعَتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا ۸۳

الله بر شما و رحمتش و هر آینه پیروی می کردید از شیطان جز اندکی [از شما] ۸۳

فَقُنْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِّضَ الْمُؤْمِنِينَ

پس بیکار کن در راه الله تکلیف نشده ای جز [بر وظیفه خودت] و ترغیب کن مؤمنان را [به جهاد]

عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكْفَ بَأْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا

باشد که الله باز دارد [از شما] آسیب کسانی را که کفر ورزیدند و الله [بر کافران] آسیب رسان تر

وَأَشَدُّ تَنكِيلًا ۸۴ مَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً لَمْ يَكُنْ لَهُ

و سخت کیفرتر است ۸۴ هر که شفاعت کند شفاعتی نیکی می باشد برای او

نَصِيبٌ مِنْهَا وَمَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً لَمْ يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْهَا

بهره ای [از ثواب] آن و هر که شفاعت کند شفاعتی بد می باشد بر او سهمی از آن

وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقِينًا ۸۵ وَإِذَا حُيِّنَ

و هست الله بر هر چیزی توانا ۸۵ و چون به شما درود گفته شد به سلامی پس درود گوید

بِأَحْسَنِ مِنْهَا أَوْ رُدُّهَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا ۸۶

به درودی بهتر از آن یا بازگردانید همان را همانا الله هست بر هر چیزی حسابر ۸۶

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ اسْتِ که نیست الهی جز او هر آینه گرد خواهد آورد شما را به روز رستاخیز که نیست هیچ تردیدی در آن

وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ۚ ﴿۸۷﴾ ﴿۸۷﴾ ۚ فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ و کیست راستگوتر از الله در سخن؟ پس چه شده است شما را که درباره منافقان

فِتْنَيْنِ ۚ وَاللَّهُ أَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا أَتُرِيدُونَ أَنْ تَهْدُوا مَنْ أَضَلَّ ۚ اللَّهُ وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَكُمْ بِهِ سَبَبَ أَنْجَ کردند؟ آیا می خواهید که هدایت کنید کسی را که

أَضَلَّ ۚ اللَّهُ وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَكُمْ بِهِ سَبَبَ أَنْجَ کردند؟ آیا می خواهید که هدایت کنید کسی را که گمراه کرده [او را] الله؟ و هر که را گمراه کند الله پس هرگز نیابی برای او هیچ راهی را دوست داشتند که

تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً ۚ فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ شما کفر بورزید [هم] چنانکه کفر ورزیدند تا باشید برابر پس مگیرید از آنان دوستانی را

حَتَّىٰ يَهَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۚ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ ۚ وَأَقْتُلُوهُمْ تاهنگامی که هجرت کنند در راه الله پس اگر پشت کردند آنگاه بگیریدشان و بکشیدشان

حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ ۚ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۚ ﴿۸۹﴾ ﴿۸۹﴾ و مگیرید بیابیدشان از آنها دوستی را و نه یابوری را

إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ أَوْ جَاءُوكُمْ مگر کسانی که بیوندند به گروهی که میان شما و میان آنان پیمانی است یا بیایند نزد شما

حَصْرَتْ ۚ صُدُّوهُمْ أَنْ يَقْتُلُوكُمْ ۚ أَوْ يُقْتَلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ درحالی که به تنگ آمده است سینه هایشان از آنکه بجنگند با شما یا بجنگند با گروهشان و اگر بخواهد

اللَّهُ لَسَلَطَهُمْ عَلَيْكُمْ ۚ فَلَقْنَلُوكُمْ ۚ فَإِنْ أَعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يُقْتَلُوا ۚ وَنَجَّيْنَاهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۚ ﴿۹۰﴾ ﴿۹۰﴾ الله البته چیرگی می داد آنان را بر شما پس هر آینه می جنگیدند با شما پس اگر کناره گرفتند از شما و جنگیدند با شما

وَأَلْقُوا إِلَيْكُمُ السَّلَامَ ۚ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ۚ ﴿۹۱﴾ ﴿۹۱﴾ و در افکندند با شما [طرح] سازش را در این صورت قرار نداده الله برای شما بر ضد آنها راهی را [برای جنگ]

سَتَجِدُونَ ءَاخِرِينَ ۚ يُرِيدُونَ أَنْ يُبْسِلُوكُمْ ۚ وَأَيُّكُمْ سَتَجِدُونَ ۚ قَوْمَهُمْ به زودی می یابید دیگرانی را که می خواهند ایمن شوند از شما و ایمن شوند از گروهشان

كُلَّ مَا رُدُّوْا إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكَسُوا فِيهَا ۚ فَإِنْ كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۚ فَتَكُونُونَ سَوَاءً ۚ فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ ۚ اللَّهُ لَسَلَطَهُمْ عَلَيْكُمْ ۚ فَلَقْنَلُوكُمْ ۚ فَإِنْ أَعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يُقْتَلُوا ۚ وَنَجَّيْنَاهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۚ ﴿۹۱﴾ ﴿۹۱﴾ هرگاه بازگردانیده شوند به سوی فتنه نگویند می شوند در آن پس اگر کناره نگیرند از شما و در نیفتند با شما

وَأَيُّكُمْ سَتَجِدُونَ ۚ قَوْمَهُمْ به زودی می یابید دیگرانی را که می خواهند ایمن شوند از شما و ایمن شوند از گروهشان

كُلَّ مَا رُدُّوْا إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكَسُوا فِيهَا ۚ فَإِنْ كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۚ فَتَكُونُونَ سَوَاءً ۚ فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ ۚ اللَّهُ لَسَلَطَهُمْ عَلَيْكُمْ ۚ فَلَقْنَلُوكُمْ ۚ فَإِنْ أَعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يُقْتَلُوا ۚ وَنَجَّيْنَاهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۚ ﴿۹۱﴾ ﴿۹۱﴾

وَمَا كَانَتْ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاً وَمَنْ قَتَلَ
و نسزد برای هیچ مؤمنی که بکشد مؤمنی را مگر به خطا و هر که بکشد

مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَى
مؤمنی را به خطا پس [بر اوست] آزاد کردن برده‌ای و خونیهای پرداخت شده به

أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَّدَّقُوا فَإِنْ كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ
کسانش مگر آنکه گذشت کنند پس اگر [مقتول] باشد از قومی که دشمن شماست

وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَإِنْ كَانَ
درحالی که او مؤمن [هم] باشد پس [بس است] آزاد کردن برده‌ای و اگر مؤمن باشد

مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ
از قومی که میان شما و میان آنان پیمانی است پس [لازم است] خونیهای پرداخت شده

إِلَى أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ
به کسانش و آزاد کردن برده‌ای مؤمن پس هر که نیابد

فَصِيَامٌ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ اللَّهِ وَكَانَ
پس [لازم است] بر وی روزه گرفتن دو ماه پیاپی برای [پذیرش] توبه از [جنب] الله و هست

اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝۹۲ وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا
الله بسی دانای سنجیده کار ۹۲ و هر که بکشد مؤمنی را

مُتَعَمِّدًا فَجَزَاءُهُ جَهَنَّمُ خُلِدًا فِيهَا وَغَضِبَ
به عمد پس سزای او دوزخ است که ماندگار است در آن و خشم گرفته است

اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعْنَةُ اللَّهِ وَاعِدٌ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ۝۹۳ يَأَيُّهَا
الله بر او و لعنت کرده است او را و آماده کرده است برایش عذابی بزرگ را ۹۳ ای

الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا
کسانی که ایمان آورده‌اید هنگامی که سفر کنید در راه الله پس نیک بررسی کنید و مگویید

لِمَنْ أَلْقَى إِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ
به کسی که در افکند به سوی شما آشتی را نیستی مؤمن که بجوید

عَرَضَ الْهَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَانِمُ كَثِيرَةٌ
کالای ناپایدار زندگانی دنیا را پس نزد الله غنیمت‌های بسیار است

كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنْ تَتَّبَعُوا
اینچنین بودید شما پیش از این پس منت نهاد الله بر شما

فَتَبَيَّنُوا ۝۹۴ إِنْ كُنْتُمْ كَانَتْ بِكُمْ خَيْرًا
پس نیک بررسی کنید همانا الله هست به آنچه می‌کنید بسیار آگاه ۹۴

۱۰۱
 ۱۰۱
 أَنْ يَفْنِيَكُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُبِينًا
 که به فتنه افکنند شما را کسانی که کفر ورزیدند همانا کافران هستند برای شما دشمنی آشکار

وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلَنْتُمْ طَائِفَةً
و هنگامی که باشی در میان آنها پس برپا داشتی برایشان نماز را آنگاه باید بایستند گروهی

مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا
از آنان با تو و باید بگیرند جنگ افزارهایشان را پس چون سجده کنند پس باید باشند

مِنَ وَرَائِكُمْ وَلَتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَى لَمْ يُصَلُّوا
در پشت سرتان [و پاسداری کنند] و باید بیایند گروهی دیگر که نماز نخوانده اند

فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ وَدَّ الَّذِينَ
پس باید نماز بخوانند با تو و باید بگیرند احتیاط و آمادگی شان را و جنگ افزارهایشان را دوست دارند کسانی که

كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ
کفر ورزیدند که کاش شما غفلت بورزید از جنگ افزارهایتان و کالاهایتان پس بتازند

عَلَيْكُمْ مِّمْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ
بر شما تاختی یکباره و نیست گناهی بر شما اگر باشد برایتان

أَذَى مِّنْ مَّطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَّرْضَىٰ أَوْ أَنْ تَضَعُوا
رنجی از باران یا باشید بیماران که بنهید جنگ افزارهایتان را

وَحِذْرُكُمْ إِنْ أَنَا اللَّهُ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا
و بگیرید آمادگی تان را همانا الله آماده کرده است برای کافران عذابی خوار کننده را

فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ
پس هنگامی که گزاردید نماز را آنگاه یاد کنید الله را ایستاده و نشسته و بر

جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ
پهلوهایتان [آرمیده] پس چون آرامش یافتید آنگاه برپا دارید نماز را همانا نماز

كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوْقُوتًا وَلَا تَهِنُوا
هست بر مؤمنان نوشته ای [=فریضه ای] زماندار و سستی مکنید

فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا
در جستن آن گروه [=مشرکان] اگر شما آسیب دیده و دردمند می شوید پس همانا آنان [نیز] آسیب دیده و دردمند می شوند چنان که

تَأْلَمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا
شما دردمند می شوید و شما امید دارید از الله آنچه را [آنها] امید ندارند و هست الله دانای

حَكِيمًا إِنَّا أَنزَلْنَاهُ إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ
سنجیده کار همانا فرو فرستادیم به سوی تو کتاب را به راستی تا داوری کنی میان

النَّاسِ بِمَا أَرْنَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِنِينَ خَصِيمًا
مردم به آنچه نمایانده است به تو الله و مباش برای خیانتکاران خصیما جانبدار

وَأَسْتَغْفِرُ **اللَّهُ** **إِبْرَ** **اللَّهُ** **كَانَ** **غَفُورًا** **رَحِيمًا** **۱۰۶** **وَلَا تُجَدِلْ**
و آمرزش بخواه از الله همانا هست آمرزنده مهربان ۱۰۶ و دفاع مکن

عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ أَنْفُسَهُمْ إِنَّ **اللَّهُ** لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ
از کسانی که خیانت می کنند به خودشان همانا الله دوست نمی دارد کسی را که باشد

خَوَانًا أَثِيمًا **۱۰۷** يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ
خیانتکار گنه پیشه ۱۰۷ پنهان می دارند [خیانت خود را] از [شرم] مردم ولی نمی توانند پنهان کنند

مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضَى مِنَ الْقَوْلِ وَكَانَ
از الله حال آنکه او با آنان است هنگامی که شب را می گذرانند به [اندیشیدن] آنچه نمی پسندد از سخن و هست

اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا **۱۰۸** هَاتِنْتُمْ هَؤُلَاءِ جَدَلْتُمْ
الله به آنچه می کنند فراگیرنده ۱۰۸ هان! شما هاتینتُم هؤولاءِ دفاع کرده اید

عَنْهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يُجَدِلِ اللَّهَ عَنْهُمْ يَوْمَ
از آنها در زندگی دنیا پس کیست که دفاع کند در برابر الله از آنان روز

الْقِيَمَةِ أَمْ مَنِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا **۱۰۹** وَمَنْ يَعْمَلْ
رستاخیز؟ یا کیست که بر آنان کارساز؟ ۱۰۹ و هر که کند

سَوْءًا أَوْ يَظْلِمَ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرُ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا
بدی یا ستم کند بر خودش سپس آمرزش بخواد از الله می یابد الله را آمرزنده

رَحِيمًا **۱۱۰** وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَى نَفْسِهِ
مهربان ۱۱۰ و هر که کند گناهی پس جز این نیست که می کند آن را بر زیان خودش

وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا **۱۱۱** وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا
و هست الله بسی دانای سنجیده کار ۱۱۱ و هر که کند خطایی یا گناهی را

ثُمَّ يَرَمْ بِهِ بَرِيئًا فَقَدْ اِحْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا **۱۱۲** وَلَوْ لَا
سپس بیندازد آن را به [گردن] بی گناهی پس به راستی بر دوش کشیده است [بار] بهتان و گناهی آشکار را ۱۱۲ و اگر نبود

فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ أَنْ
بخشش الله بر تو و رحمت او هر آینه آهنگ [آن] می کردند گروهی از آنان که

يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ مِنْ
گمراه کنند تو را و گمراه نمی کنند مگر خودشان را و نمی رسانند زبانی به تو از

شَيْءٍ وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ
چیزی و فرو فرستاد الله بر تو کتاب و حکمت را و آموخت به تو

مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا **۱۱۳**
آنچه را نمی دانستی و هست بخشش الله بر تو عظیمًا ۱۱۳ بزرگ

لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّن نَّجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ
نیست خیری در بسیاری از رازگویی‌هاشان مگر کسی که فرمان دهد به صدقه

أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ
یا کار نیک یا آشتی‌ای در میان مردم و هر که کند این را

أَبْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُوْنِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا وَمَنْ
برای جستن خشنودی الله پس به زودی می‌دهیم به او پاداشی بزرگ را و هر که

يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا بُنِنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ
مخالفت کند با این پیامبر از پس آنکه آشکار شد برای او هدایت و پیروی کند [از راهی] جز

سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ فَوَلَّهَ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ
راه مؤمنان، واگذاریم او را به آنچه روی کرده و درآوریم او را به دوزخ و بد

مَصِيرًا إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ
بازگشتگاهی است همانا الله نمی‌آمرزد که شرک آورده شود به او و می‌آمرزد آنچه جز

ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا
آن است برای هر کسی بخواهد و هر که شرک ورزد به الله پس به راستی گمراه شده است [به] گمراهی‌ای دور

إِنْ يَدْعُونَ مِن دُونِهِ إِلَّا إِنشَاءً وَإِنْ يَدْعُونَ
[مشرکان] نمی‌خوانند به جای او [= الله] جز مادینگانی را و فرا نمی‌خوانند

إِلَّا شَيْطَانًا مَّرِيدًا لَّعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَا اخِذَنَّ
جز شیطانی سرکش را لعنت کرد او را الله و گفت [شیطان]: البته خواهم گرفت

مِّنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا وَلَا ضِلَّةَ لَهُمْ وَلَا أُمْنِيَّةَ لَهُمْ
از بندگان تو سهمی معین را و البته گمراه می‌کنم آنان را و به آرزوهای باطل می‌افکنم آنان را

وَلَا مَرْتَبَهُمْ فَلْيَغْزِرْ خَلْقَ اللَّهِ وَهُوَ غَوْرًا
و فرمان می‌دهم آنان را که بشکافند گوش‌های چارپایان دامی را و فرمان می‌دهم آنان را

فَلْيَغْزِرْ خَلْقَ اللَّهِ وَهُوَ غَوْرًا
تادگرگون سازند آفرینش الله را و هر که بگیرد شیطان را کارساز [خوست]

مِّنْ دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُّبِينًا
به جای الله پس به راستی زیان کرده زیانی آشکار

يَعِدُّهُمْ وَيُمْنِيهِمْ وَمَا يَعِدُّهُمْ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا
وعده می‌دهد به آنان و به آرزوهای باطل می‌افکند آنان را و وعده نمی‌دهد به آنان شیطان جز به فریب

أُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا
آنان جایگاهشان دوزخ است و نمی‌یابند از آن گریزگاهی را

وَالَّذِينَ

و کسانی که

ءَامَنُوا

ایمان آوردند

وَعَمِلُوا

و کردند

الصَّالِحَاتِ

کارهای شایسته

سَكُنُوا

به زودی درآوریم آنان را

جَنَّتْ

به بهشت هایی که روان است از زیر [درختان] آنها جویبارها که ماندگاران اند در آن همیشه بنا به وعده

مِنْ تَحْتِهَا

و

الْأَنْهَارِ خَالِدِينَ فِيهَا

وعد

وَعَدَ

وعد

بنا به وعده

اللَّهُ حَقًّا

الله که حق است و کیست راستگوتر از

وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ

از

قِيلَا

در گفتار؟

لَيْسَ

[وعدی الله] نیست

بِأَمَانِيكُمْ

به آرزوهای شما

بِأَمَانِيكُمْ

به آرزوهای شما

وَلَا أَمَانِي

و نه به آرزوهای

أَهْلِ

اهل

الْكِتَابِ

کتاب

مَنْ يَعْمَلْ سَوْءًا

هر که کند بدی را

يُجْزَى

سزا داده می شود

بِهِ

به آن

وَلَا يَجِدْ لَهُ

و نمی یابد برای خودش از غیر

مِنْ دُونِ اللَّهِ

الله

وَلِيًّا

و نه کارسازی

وَلَا نَصِيرًا

و نه یآوری را

وَمَنْ

و هر که

وَمَنْ

و هر که

وَمَنْ

و هر که

يَعْمَلْ

کند

مِنْ الصَّالِحَاتِ

از کارهای شایسته

مِنْ ذَكَرٍ

از مرد

أَوْ أَنْثَى

یا زن

وَهُوَ

در حالی که او

مُؤْمِنٌ

مؤمن باشد

مُؤْمِنٌ

مؤمن باشد

فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ

پس آنان در می آیند به بهشت

الْجَنَّةَ

و ستم نبینند

وَلَا يُظْلَمُونَ

به اندازه گودی پشت هسته خرمایی

نَقِيرًا

و چه کسی

وَمَنْ

و چه کسی

وَمَنْ

و چه کسی

وَمَنْ

و چه کسی

أَحْسَنُ دِينًا

نیکوتر است از جهت دین از آن کس که تسلیم نموده است روی خود را برای الله در حالی که او نیکوکار است و پیروی کرده است

مِمَّنْ أَسْلَمَ

و گرفت

وَجْهَهُ لِلَّهِ

ابراهیم را دوست [صمیمی خود]

وَهُوَ

و تنها برای الله است آنچه

مُحْسِنٌ

و آنچه

وَأَتَّبَعَ

و آنچه

وَأَتَّبَعَ

و آنچه

مَلَّةَ إِبْرَاهِيمَ

از آیین ابراهیم

وَأَتَّخَذَ

و گرفت

إِبْرَاهِيمَ

ابراهیم را دوست [صمیمی خود]

وَأَتَّخَذَ

و گرفت

وَأَتَّخَذَ

و گرفت

وَأَتَّخَذَ

و گرفت

وَأَتَّخَذَ

و گرفت

فِي السَّمَوَاتِ

در آسمان ها

وَمَا فِي الْأَرْضِ

و آنچه در زمین است

وَمَا فِي الْأَرْضِ

و آنچه در زمین است

وَمَا فِي الْأَرْضِ

و آنچه در زمین است

وَمَا فِي الْأَرْضِ

و آنچه در زمین است

وَمَا فِي الْأَرْضِ

و آنچه در زمین است

وَمَا فِي الْأَرْضِ

و آنچه در زمین است

مُحِيطًا

فراگیرنده

وَيَسْتَفْتُونَكَ

و فتوا می خواهند از تو

فِي النِّسَاءِ

زنان

قُلْ

بگو

اللَّهُ

الله

اللَّهُ

الله

اللَّهُ

الله

فِيهِنَّ

در باره آنان

وَمَا يَتْلَى عَلَيْكُمْ

و همچنین درباره آنچه خوانده می شود بر شما

فِي الْكِتَابِ

در این کتاب [قرآن] درباره

فِي الْكِتَابِ

در این کتاب [قرآن] درباره

فِي الْكِتَابِ

در این کتاب [قرآن] درباره

فِي الْكِتَابِ

در این کتاب [قرآن] درباره

فِي الْكِتَابِ

در این کتاب [قرآن] درباره

الَّتِي لَا تَوْتُونَهُنَّ

آنان که نمی دهید به آنها

مَا كُتِبَ

آنچه را نوشته شده است برای شان

لَهُنَّ

و می خواهید

وَتَرْغَبُونَ

که ازدواج کنید با آنان

أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ

که ازدواج کنید با آنان

أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ

که ازدواج کنید با آنان

أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ

که ازدواج کنید با آنان

وَالْمُسْتَضَعِّينَ

و [نیز درباره] ناتوانان

مِنْ

از

الْوِلْدَانِ

کودکان

وَأَنْ تَقُومُوا

و اینکه رفتار کنید

لِلْيَتَامَى

درباره یتیمان

لِلْيَتَامَى

درباره یتیمان

لِلْيَتَامَى

درباره یتیمان

بِالْقِسْطِ

به عدالت

وَمَا تَفْعَلُوا

و آنچه می کنید

مِنْ خَيْرٍ

از نیکی پس همانا

فَإِنَّ اللَّهَ

الله

كَانَ

هست

بِهِ

به آن

عَلِيمًا

دانا

دانا

وَإِنْ أُمْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ
و اگر زنی بیم دارد از شوهرش ناسازگاری یا روگردانی را پس نیست گناهی

عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ
بر آن دو که اصلاح کنند درمیانشان به آشتی و آشتی بهتر است و فرآمده است [سرشته شده]

الْأَنْفُسُ الشُّحَّ وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ
جانها [با] آزمندی و اگر نیکوکاری کنید و پرهیزکاری کنید پس همانا الله هست

بِمَا تَعْمَلُونَ خَيْرًا ۖ لَنْ تَرْضَاهُ وَلَا يَرْضَاهُ ۚ وَمَنْ يَكْفِرْ
به آنچه می کنید آگاه و هرگز نمی توانید که به عدالت رفتار کنید

بَيْنَ النِّسَاءِ ۚ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا ۚ كُلَّ الْمِيلِ
میان زنان خود و گرچه آزمند باشید [به آن] پس روی مگردانید به طور کامل

فَتَذَرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِ ۚ وَإِنْ تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ
که واگذارید آن زن را مانند آویخته [بلا تکلیف که نه بیوه باشد و نه شوهر دار] و اگر اصلاح کنید و پرهیزکاری کنید پس همانا الله

كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ۚ وَإِنْ يَنْفَرَقَا يُغْنِ اللَّهُ عَنْهُمَا
هست آمرزنده مهربان و اگر هر دو جدا شوند بی نیاز می گرداند الله هریک را

مِنْ سَعْيِهِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا ۚ وَكَانَ اللَّهُ
از گشایش خودش و هست الله گشایشگر و تنها برای الله است آنچه در

السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
آسمانها و آنچه در زمین است و به درستی که سفارش کردیم به کسانی که داده شد به آنان کتاب

مِنْ قَبْلِكَ ۚ وَإِيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ ۚ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ
پیش از شما و [نیز به] شما که پروا کنید از الله و اگر کفر ورزید پس همانا برای الله است

مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا ۚ وَكَانَ اللَّهُ
آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و هست الله بی نیاز ستوده

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ وَكَفَى بِاللَّهِ
و تنها برای الله است آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و همین بس که کارساز است

إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ النَّاسَ وَيَأْتِ الْآخِرِينَ ۚ وَكَانَ
اگر بخواهد می برد شما را ای مردم و می آورد دیگران را و هست

اللَّهُ عَلَىٰ ذَلِكَ قَدِيرًا ۚ مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ
الله بر این [کار] توانا هر که بخواهد پاداش دنیا را پس نزد

اللَّهُ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ۚ
الله است پاداش دنیا و آخرت و هست الله شنوای بینا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلّٰهِ
ای کسانی که ایمان آورده‌اید باشید برپا دارندگان عدالت [و] گواهان برای الله

وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ ۚ إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا
اگرچه به زیان خودتان یا پدر و مادر و نزدیکان [شما باشد] اگر باشد [آن کس] توانگر

أَوْ فَقِيرًا فَاللّٰهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا ۖ فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا ۚ وَإِنْ
یا نیازمند پس الله سزاوارتر است به آنان پس پیروی نکنید از هوس که [مبادا] عدالت نکنید و اگر

تَلَّوْا ۚ أَوْ تَعْرَضُوا ۚ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۚ يٰٓأَيُّهَا
زبان بیجانید [از گفتار حق] یا روی بگردانید پس همانا الله هست به آنچه می‌کنید آگاه (۱۳۵) ای

الَّذِينَ ءَامَنُوا ءَامَنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ ۚ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ
کسانی که ایمان آورده‌اید ایمان بیاورید به الله و پیامبرش و این کتاب که فرو فرستاده است

عَلَىٰ رَسُولِهِ ۚ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ مِنْ قَبْلُ ۚ وَمَنْ يَكْفُرْ
بر پیامبرش و [به آن] کتابی که فرو فرستاده است از پیش و هر که کفر ورزد

بِاللّٰهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ ۚ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۖ فَقَدْ ضَلَّ
به الله و فرشتگانش و کتاب‌هایش و پیامبرانش و روز واپسین پس به راستی گمراه شده است

ضَلَالًا بَعِيدًا ۚ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ءَامَنُوا
به گمراهی ای دور همانا کسانی که ایمان آوردند سپس کفر ورزیدند باز ایمان آوردند

ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ أَزْدَادُوا كُفْرًا ۚ لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيُغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ
آنگاه کفر ورزیدند باز افزودند بر کفر [خود] نیست الله بر آن که ببامرزد آنان را و نه اینکه بنماید به آنان

سَبِيلًا ۚ بَشِّرِ الْمُنَافِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۚ الَّذِينَ
راهی را (۱۳۷) مژده ده منافقان را به اینکه همانا برای آنان عذابی دردناک است (۱۳۸) آنان که

يَخْذُونَ الْكَافِرِينَ أَولِيَاءَ ۚ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۚ أَيَبْتَغُونَ
می‌گیرند کافران را سرپرستان و دوستان [خود] به جای مؤمنان آیا می‌جویند

عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلّٰهِ جَمِيعًا ۚ وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي
نزدشان عزت را؟ پس همانا عزت از آن الله است همگی (۱۳۹) و به راستی فرو فرستاده است بر شما در

الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ ءَايَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا
این کتاب که هرگاه بشنوید آیه‌های الله را که کفر ورزیده می‌شود به آن و ریشخند می‌شود به آن پس

تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ إِنَّكُمْ إِذَا مِثْلَهُمْ
منشینید با آنان تا آنکه درآیند به سخنی جز آن همانا شما [اگر بنشینید] آنگاه مانند آنها بید

إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ۚ
همانا الله گردآورنده منافقان و کافران در دوزخ است همگی (۱۴۰)

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِّنَ اللَّهِ قَالُوا أَلَمْ هَمَانان که انتظار می کشند شما را پس اگر باشد برای شما

نَكُنْ مَّعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحِذْ نبودیم با شما؟ و اگر باشد برای کافران بهره ای

عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعُكُم مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ بر شما و بازداشتیم شما را از [گزند] مؤمنان؟ پس الله داوری می کند در میان شما روز

الْقِيَمَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا رستاخیز و هرگز قرار نمی دهد الله برای کافران بر ضد مؤمنان راهی را [برای غلبه]

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى همانا منافقان نیرنگ می ورزند با الله و او [به تلافی نیرنگشان] فریب دهنده ی آنهاست و چون برخیزند به سوی

الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالَى يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا نماز برخیزند با کسالت می نمایانند [خود را] به مردم و یاد نمی کنند الله را مگر

قَلِيلًا [۱۴۲] مُّذَبْذَبِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَى هَؤُلَاءِ [زمان] اندکی [۱۴۲] سرگشتگان اند در میان این و آن [= کفر و ایمان] نه با اینان اند و نه با آنان

وَمَنْ يُضِلِلْ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا [۱۴۳] يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا و هر که را گمراه کند الله پس هرگز نیابی برای او هیچ راهی [۱۴۳] ای کسانی که ایمان آورده اید

لَا نَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَرَأَيْدُونَ مگیرید کافران را سرپرستان و دوستانی به جای مؤمنان آیا می خواهید

أَنْ تَحْكُمُوا لِلَّهِ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا حَتَّىٰ تَحْكُمُوا لِلَّهِ بِرَأْيِهِمْ وَرَأْيِنَا إِنَّا لِلَّهِ أَغْنَىٰ عَنْكُمْ إِنَّا نَحْكُمُ بَيْنَكُمْ هَمَانا [۱۴۴] آشکارا؟ [۱۴۴] منافقان

فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا [۱۴۵] در طبقه پایین تر از آتش اند و هرگز نمی یابی برای آنان یابوری را [۱۴۵]

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ مَّعَ الْوَالِدِ تَوْبَهُ کردند و اصلاح کردند [فسادکاری هایشان را] و چنگ زدند به الله و خالص گردانند

دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ دین شان را برای الله پس آنان با مؤمنانند و به زودی می دهد الله

الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا [۱۴۶] مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ به مؤمنان پاداشی بزرگ را چه کند الله با عذاب شما

إِنْ شَكَرْتُمْ وَءَامَنْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا اگر شکر گزارید و ایمان آورید؟ و هست الله سپاس داری دانا [۱۴۷]

لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ وَكَانَ
 دوست نمی دارد **الله** بانگ برداشتن به بدگویی را مگر [از] کسی که ستم دیده است و هست

اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ۱۴۸ **إِنْ يُبْدُوا خَيْرًا أَوْ تُخَفَوْهُ أَوْ تَعَفُّوا عَنْ**
الله بسی شنوای دانا اگر آشکار کنید کاری نیک را یا پنهان دارید آن را یا درگذرید از

سَوْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا ۱۴۹ **إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ**
 بدی [دیگران] پس همانا **الله** هست درگذرنده توانا همانا کسانی که کفر می ورزند

بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَرِيدُونَ **أَنْ يُفَرَّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ**
 به **الله** و پیامبران و می خواهند که جدایی افکنند در میان **الله** و پیامبران

وَيَقُولُونَ نُوْمُنُ بِبَعْضِ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ
 و می گویند ایمان می آوریم به برخی و کفر می ورزیم به برخی [دیگر] و می خواهند

أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ۱۵۰ **أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ**
 که بگیرند این [و آن] را سبیلی آنان خودشان کافرانند

حَقًّا ۱۵۱ **وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ۱۵۱** **وَالَّذِينَ آمَنُوا**
 به راستی و آماده کرده ایم برای کافران عذابی خوارکننده را و کسانی که ایمان آوردند

بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرَّقُوا ۱۵۲ **بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَٰئِكَ سَوْفَ**
 به **الله** و پیامبران و فرق نگذاشتند میان هیچ یک از آنان به زودی

يُؤْتِيهِمْ أَجْرَهُمْ ۱۵۳ **وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۱۵۳** **يَسْأَلُكَ**
 می دهد [خدا] به آنها مزد هایشان را و هست **الله** بسی آمرزنده مهربان می خواهند از تو

أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنْزَلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا ۱۵۴ **مِّنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا**
 اهل کتاب که فرود آری بر آنان کتابی را از آسمان پس به راستی خواستند

مُوسَىٰ أَكْبَرُ مِنْ ذَلِكَ فَقَالُوا أَرَنَا اللَّهُ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ
 از موسی بزرگتر از آن را آنگاه که گفتند بنما به ما **الله** را آشکارا پس گرفت آنها را

الصَّعِقَةُ ۱۵۵ **بِظُلْمِهِمْ ثُمَّ أَخَذُوا الْعَجَلَ ۱۵۵** **مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ**
 صاعقه به سبب ستم شان سپس گرفتند گوساله را [به پرستش] پس از آنکه آمد برای آنان

الْبَيِّنَاتُ ۱۵۶ **فَعَفَوْنَا عَنْ ذَلِكَ ۱۵۶** **وَأَتَيْنَا مُوسَىٰ سُلْطَانًا ۱۵۶** **مُّبِينًا ۱۵۶**
 نشانه های روشن آنگاه درگذشتیم از آن [گناهشان] و دادیم به موسی حجتی آشکارا

وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِيثَاقِهِمْ ۱۵۷ **وَقُلْنَا لَهُمْ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا ۱۵۷**
 و بالا بردیم فرازشان [کوه] طور را به سبب پیمان استوارشان و گفتیم به آنان درآید از دروازه سجده کنان

وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ ۱۵۸ **وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِّيثَاقًا غَلِيظًا ۱۵۸**
 و گفتیم به آنان تجاوز مکنید در [روز] شنبه و گرفتیم از آنان پیمانی سخت استوار را

فِيمَا نَقَضِهِمْ مِيثَقَهُمْ وَكَفَرِهِمْ بِآيَاتِ اللَّهِ وَقَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ
 پس [عذاب شدند] به سزای شکستن آنان پیمانشان را و کفرشان به آیه های الله و کشتن شان پیامبران را

بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ
 به ناحق و [این] گفتارشان که دل های ما [در] پوشش است بلکه مهر نهاد الله بر آن [=لهایشان] به سبب کفرشان

فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥٥﴾ وَكَفَرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ
 پس ایمان نیاورند جز اندکی [از آنان] و به سبب کفرشان و گفتارشان بر مریم

بِهَتْنًا عَظِيمًا ﴿١٥٦﴾ وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ
 تهمت بزرگی را و [به سبب] گفتن شان که همانا ما کشته ایم مسیح عیسی پسر مریم

رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ
 پیامبر الله را حال آنکه نکشتند او را و بر دار نکردند او را بلکه مشتبّه شد [امر] برایشان و همانا کسانی که

أَخْلَفُوا فِيهِ لَفِيَ شَكٍّ مِّنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ
 اختلاف کردند در [باره ی] او هر آینه در شک اند درباره او نیست برای آنها نسبت به وی هیچ دانشی مگر پیروی از گمان

وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ﴿١٥٧﴾ بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا
 و نکشتند او را به یقین بلکه بالا برد او را الله به سوی خودش و هست الله پیروزمند سنجیده کار

وَإِنَّ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ ۖ وَيَوْمَ
 و نیست [هیچ کس] از اهل کتاب مگر آنکه هر آینه ایمان می آورد به او پیش از مرگش و در روز

الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ﴿١٥٩﴾ فَيُظْمَرُ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا
 رستاخیز خواهد بود [عیسی] بر آنان گواه پس به سبب ستمی [از جانب] کسانی که یهودی شدند

حَرَمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ
 حرام گردانیم بر آنان چیزهای پاکیزه را که حلال شده بود برای شان و به سبب بازداشتن شان از راه الله

كَثِيرًا ﴿١٦٠﴾ وَأَخَذَهُمُ الرَّبُّوا وَقَدْ هَمُّوا عَنْهُ وَأَكْلَهُمْ أَمْوَالُ النَّاسِ
 بسیاری را و گرفتن شان ربّاراً حال آنکه به راستی نهی شده بودند از آن و [به سبب] خوردن شان مال های مردم را

بِالْبَاطِلِ ۖ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦١﴾ لَّيَكُنْ
 به ناحق و آماده کرده ایم برای کافران از آنان عذابی دردناک را لیکن

الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا
 پابرجایان در دانش از آنها و مؤمنان ایمان می آورند به آنچه فروفرستاده شده است به سوی تو و آنچه

أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ ۖ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ
 فروفرستاده شده است پیش از تو و [بویژه] برپادارندگان نماز و پرداخت کنندگان زکات

وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۖ أُولَٰئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٦٢﴾
 و مؤمنان به الله و روز واپسین آنان اند که به زودی می دهیم به آنان پاداشی بزرگ را

﴿ إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ ۚ هَمَانَا مَا وَحَىٰ فَرَسْتَادِيمَ بِه سَوَىٰ تُو چنانکه وحی فرستادیم به سوی نوح و پیامبران پس از او ۚ

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ ۚ وَحَىٰ فَرَسْتَادِيمَ بِه سَوَىٰ ابراهیم و اسماعیل و اسحق و یعقوب

وَالْأَسْبَاطَ ۚ وَعِيسَىٰ وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ ۚ وَاسْبَاط [= نوادگان یعقوب] و عیسی و ایوب و یونس و هارون و سلیمان

وَعَاتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ۖ وَرُسُلًا ۚ قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ ۚ وَدَادِيم بِه داوود زبور را و [فرستادیم] پیامبرانی را که بی گمان بازگفتیم حکایتشان را بر تو

مِنْ قَبْلُ ۚ وَرُسُلًا ۚ لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ ۚ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَىٰ ۚ وَفَرَسْتَادِيمَ بِه پیامبرانی را که بازگفتیم داستان هایشان را بر تو و سخن گفت **اللَّهُ** با موسی

تَكَلِيمًا ۖ رُسُلًا ۚ مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ ۚ لئَلَّا يَكُونَ سُخْنَى [وِیْزَه] [فرستادیم] پیامبرانی را مژده دهندگان و هشداردهندگان تا نباشد

لِلنَّاسِ عَلَىٰ اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۚ بَرای مردمان بر **اللَّهُ** هیچ حجتی پس از پیامبران و هست **اللَّهُ** بسی پیروزمند سنجیده کار

لَٰكِن لَّيْسَ اللَّهُ بِمَشْهُودٍ ۖ بَلْ هُوَ الْغَيْبُ ۚ يُعَلِّمُهُ ۚ لَٰكِن لَّيْسَ **اللَّهُ** گواهی می دهد به آنچه فروفرستاده است به سوی تو نازل نموده است آن را به علم خود

وَالْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ۚ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۚ قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا ۚ وَفَرَسْتَادِيمَ بِه گواهی می دهند و همین بس که **اللَّهُ** گواه است همانا کسانی که

كَفَرُوا ۚ وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۚ قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا ۚ کفر ورزیدند و بازداشتند [مردم را] از **اللَّهُ** به راستی گمراه شدند به گمراهی ای دور

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ وَظَلَمُوا ۚ لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيُغْفِرَ لَهُمْ وَلَا ۚ همانا کسانی که کفر ورزیدند و ستم کردند نیست **اللَّهُ** بر آن که بیامزد آنان را و نه

لِيَهْدِيَهُمْ ۚ طَرِيقًا ۚ إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ ۚ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۚ اینکه بنماید به آنان راهی را جز **اللَّهُ** دوزخ که ماندگاراند در آن همیشه

وَكَانَ ذَلِكَ عَلَىٰ اللَّهِ يَسِيرًا ۚ يَأْتِيهَا النَّاسُ ۚ قَدْ جَاءَكُمْ ۚ وَهست این [کار] بر **اللَّهُ** آسان ای مردم به راستی آورده است برای شما

الرَّسُولُ بِالْحَقِّ ۚ مِنْ رَبِّكُمْ ۚ فَآمِنُوا ۚ خَيْرًا لَّكُمْ ۚ وَإِنْ تَكْفُرُوا ۚ این پیامبر حق را [از جانب] پروردگارتان پس ایمان بیاورید که بهتر است برایتان و اگر کفر بورزید

فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۚ پس همانا برای **اللَّهُ** است آنچه در آسمان ها و زمین است و هست **اللَّهُ** بسی دانای سنجیده کار

يٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ لَا تَغْلُواْ فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُواْ
ای اهل کتاب زیادہ روی نکنید در دینتان و مگوئید

عَلَى ٱللَّهِ إِلَّا ٱلْحَقَّ إِنَّمَا ٱلْمَسِيحُ عِيسَىٰ ابْنُ مَرْيَمَ رَسُوْلٌ
بر اللہ حق را جز این نیست کہ مسیح عیسی پسر مریم پیامبر

ٱللَّهُ وَكَلِمَتُهُ ٱلْقَهَّآ إِلَىٰ مَرْيَمَ وَرُوْحٌ مِّنْهُ فَعَامِنُوْا ٱللَّهُ
اللہ و کلمہی اوست [کہ] افکند آن را بہ سوی مریم و روحی از جانب اوست پس ایمان آورید بہ اللہ

وَرَسُوْلُهُٓ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةً سَہٌۭ سَہٌۭ اَنْتَهُوَ خَيْرًا لَّكُمْ إِنَّمَا ٱللَّهُ إِلَٰهٌ
و پیامبرانش و مگوئید [اللہ] سہ است باز ایستید کہ بہتر است برای شما جز این نیست کہ اللہ الہی

وَاحِدٌ سُبْحٰنَهُٓ أَن يَكُوْنَ لَهُ وَلَدٌ لَهُۥ مَا فِي السَّمٰوٰتِ
یگانہ است پاک و منزہ است او از آنکہ باشد برای او فرزندی تنها برای اوست آنچه در آسمان ہا

وَمَا فِي ٱلْأَرْضِ وَكَفَىٰ ٱللَّهُ وَكِيلًا ۝۱۷۱ لَّن يَسْتَنكِفَ
و آنچه در زمین است و ہمین بس کہ اللہ کارساز است ۝۱۷۱ ہرگز ابا ندارد

ٱلْمَسِيحُ أَن يَكُوْنَ عَبْدًا لِلّٰهِ وَلَا ٱلْمَلَائِكَةُ ٱلْمُقَرَّبُونَ
مسیح کہ باشد بندہ ای برای اللہ و نہ فرشتگان مقربان

وَمَنْ يَسْتَنكِفَ عَنْ عِبَادَتِهِۦ وَيَسْتَكْبِرْ ۝۱۷۲ فَسَيَحْشُرُهُمْ
و ہر کہ ابا دارد از پرستش او و کبر ورزد پس بہ زودی گردمی آورد آنان را

إِلَيْهِ جَمِيعًا ۝۱۷۳ فَأَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ
بہ سویش ہمگی را ۝۱۷۳ پس اما کسانی کہ ایمان آوردند و کردند کارہای شایستہ

فَيُوْفِيهِمْ أَجُوْرَهُمْ ۝۱۷۴ وَزَيْدُهُمْ مِّنْ فَضْلِهِۦ وَأَمَّا ٱلَّذِينَ
پس بہ تمامی می دہد بہ آنان پاداش ہایشان را ۝۱۷۴ و خواہد افزود بہ آنان از بخشش اش و اما کسانی کہ

أَسْتَنَكَفُواْ ۝۱۷۵ وَاسْتَكْبَرُواْ فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا
ابا ورزیدند ۝۱۷۵ و تکبر نمودند پس عذاب می کند آنان را عذابی دردناک و

يَجْذُوْنَ لَهُمْ مِّنْ دُونِ ٱللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۝۱۷۶ يٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ
نمی یابند برایشان بجز اللہ [نہ] کارسازی و نہ یآوری را ۝۱۷۶ ای مردم

قَدْ جَآءَكُمْ بُرْهٰنٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَأَنزَلْنَآ إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا ۝۱۷۷
بہ راستی آمد برایتان دلیلی [از جانب] پروردگارتان و فرو فرستادیم بہ سوی شما نوری آشکار را ۝۱۷۷

فَأَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا ۝۱۷۸ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا ۝۱۷۹ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا ۝۱۸۰
اما کسانی کہ ایمان آورده اند ۝۱۷۸ و چنگ زدند بہ او ۝۱۷۹ پس بہ زودی درمی آورد آنها را ۝۱۸۰

فِي رَحْمَةٍ مِّنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمًا ۝۱۸۱
در رحمتی از خودش و بخششی و می نمایاند بہ آنان بہ سوی خودش راہی راست را ۝۱۸۱

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَلَةِ **إِنْ أَمَرُوا هَكَ**
 فتوا می خواهند از تو بگو **الله** فتوا می دهد به شما [در باره] کلاله [مرده ای که فقط برادر و خواهر دارد] اگر مردی بمیرد

لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَا
 که نباشد برایش فرزندی و برای او خواهری باشد پس برای او خواهر است نصف آنچه برجای نهاده است و آن [برادر] ارث می برد از آن [خواهر]

إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ فَإِنْ كَانَتَا أُثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثُّلَثَانِ مِمَّا تَرَكَ
 اگر نباشد برای او خواهر فرزندی پس اگر باشند دو خواهر پس برای آن دو دو سوم است از آنچه [برادر] برجای نهاده است

وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً فَلِلَّذَكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيْنِ
 و اگر باشند [میراث بران] برادر و خواهر مردان و زنانی پس برای مرد برابر سهم دو زن است

يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضْلُوا وَاللَّهُ وَكُلُّ شَيْءٍ عَالِمٌ
 بیان می کند **الله** برای شما که گمراه نشوید و **الله** به هر چیزی داناست

۱۷۶
۱۷۷

آیاتها
۱۲۰

سُورَةُ الْمَائِدَةِ

ترتیبها
۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَيْعَةٌ
 ای کسانی که ایمان آورده اید وفا کنید به پیمان ها حلال شده است برای شما بستانه های

الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُتَنَّى عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ إِنَّ اللَّهَ
 دامی [گاو، گوسفند و شتر] مگر آنچه خوانده خواهد شد بر شما بی آنکه حلال شمارنده ی شکار باشید در حالی که شما در احرام هستید همانا **الله**

يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ۝ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَحِلُّوا شَعِيرَ اللَّهِ
 حکم می کند آنچه خواهد ۱ ای کسانی که ایمان آورده اید مشکیند حرمت نشانه های [دین] **الله** را

وَلَا الشَّهَرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا ءَامِينَ الْبَيْتِ
 و نه ماه حرام را و نه قربانی بی نشان را و نه قربانی های نشان دار را و نه آهنگ کنندگان بیت

الْحَرَامَ يَبْنِعُونَ فَضْلًا مِّن رَّبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا
 الحرام را که می جویند بخششی از پروردگارشان و خشنودی را و چون از احرام به درآیید پس شکار کنید

وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ أَن صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ
 و هر آینه وادار نکند شما را دشمنی گروهی که باز داشتند شما را از مسجد

الْحَرَامِ أَن تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا نَعَاوَنُوا
 الحرام اینکه از اندازه درگذرید و یاری کنید همدیگر را بر نیکوکاری و پرهیزکاری و یاری مکنید همدیگر را

عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَنِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ
 بر گناه و ستم و بترسید از **الله** همانا **الله** سخت کیفر است

۲
۲

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَا حُرِّمَ
 حرام شده است بر شما مُردار و خون و گوشتِ خوک و آنچه که [هنگام ذبح] یاد کرده شده باشد برای غیر الله

بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ
 به آن [و حیوانی که] خفه شده و به زجر کشته شده و مرده از بلندی افتاده و مرده به شاخ زده شده و آنچه که خورده باشند

السَّبْعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا
 درندگان مگر آنچه که [پس از این آفت تازنده است] سر بریده آید و [حرام است] آنچه سر بریده شده بر [قربانگاه] بتان و اینکه قسمت کنید [گوشت آن را]

بِالْأَزْلَمِ ذَلِكُمْ فَسَوْفَ الْيَوْمَ يَسِّرُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ
 با تیرهای بخت آزمایی آنها همه نافرمانی است امروز ناامید شدند کسانی که کفر ورزیدند از دین شما

فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ
 پس مترسید از آنان و بترسید از من امروز کامل کردم برای شما دینتان را و تمام کردم

عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي
 بر شما نعمتم را و پسندیدم برای شما اسلام را [به عنوان] دین پس کسی که ناگزیر شود [از خوردن گوشت حرام] در

مَخْصَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ
 گرسنگی بی آنکه گراینده به گناه باشد پس همانا الله بسی آمرزنده مهربان است

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أَحَلَّ لَهُمْ قُلْ أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُم
 می پرسند از تو که چه چیز حلال شده است برای آنان بگو حلال شده است برایتان پاکیزه ها و [شکار] آنچه آموزش داده آید

مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكَنَّ
 از جانوران [شکاری] در حالی که آموزندگان سگ های شکارید که می آموزید به آنها از آنچه آموخته است به شما الله پس بخورید از آنچه نگاه داشته اند

عَلَيْكُمْ وَادْكُرُوا اللَّهَ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَانْقُوا إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ
 برای شما و یاد کنید نام الله را بر آن و پروا کنید از الله همانا الله زود شمار است

الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ
 امروز حلال شده است برای شما چیزهای پاکیزه و خوراک کسانی که داده شده است به آنان کتاب حلال است

لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ وَالْمُؤْمِنَاتُ وَالْمُحْصَنَاتُ
 برای شما و خوردنی های شما حلال است برای آنان و [حلال کرده شد برای شما از دواج با] پاکدامنان از زنان مؤمن زنان پاکدامن

مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجْرَهُنَّ
 از کسانی که داده شد به آنان کتاب پیش از شما هنگامی بدهید به آنان مهرهایشان را

مُحْصِنِينَ غَيْرِ مُسَفِّحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ
 درحالی که پاکدامنان باشید نه زناکاران و نه گیرندگان دوستان پنهانی و کسی که کفر ورزد

بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ
 به ایمان پس به راستی تباه شده است عمل او و او در آخرت از زیانکاران است

يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا
ای کسانی که ایمان آورده‌اید هنگامی که برخاستید به سوی نماز پس بشوید

وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ
چهره هایتان و دست هایتان را تا آرنج‌ها و مسح کنید سرهایتان را

وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا
و [بشوید] پاهایتان را تا دو قوزک و اگر باشید جنب پس پاکی بورزید [غسل کنید]

وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُم مِّنَ الْغَائِطِ
و اگر باشید بیمارانی یا در سفری یا بیاید یکی از شما از جای قضای حاجت

أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا
یا آمیزش کردید با زنان پس نیافتید آب را آنگاه آهنگ خاکی پاک کنید

فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مِمَّنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ
پس [با آن] مسح کنید روی هایتان و دست‌هایتان را از آن نمی خواهد الله

لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ
که قرار دهد بر شما از دشواری ای بلکه می خواهد که پاکیزه گرداند شما

وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ
را و تمام کند نعمتش را بر شما باشد که شما سپاس گزارید

وَأَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُمْ
و یاد کنید نعمت الله را بر خودتان و پیمان استوار او را که پیمان بسته است باشما

بِهِ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ
به آن آنگاه که گفتید شنیدیم و فرمان بردیم و پروا کنید از الله همانا الله بسی داناست به آنچه

الْصُّدُورِ يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوْمِينَ لِلَّهِ
در سینه هاست ای کسانی که ایمان آورده‌اید باشید برپادارندگان برای الله

شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ
[و] گواهان به عدالت و وادار نکند شما را دشمنی گروهی بر آنکه

أَلَّا تَعْدِلُوا أَعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ
عدالت نورزید عدالت بورزید آن نزدیک تر است به پرهیزکاری و پروا کنید از الله همانا

اللَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا
الله بسی آگاه است به آنچه می کنید و عده داده است الله به کسانی که ایمان آوردند

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ
و کردند کارهای شایسته که برای آنان آمرزش و پاداشی بزرگ است

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
و کسانی که کفر ورزیدند و دروغ انگاشتند آیات ما را آنان همدمان

الْجَحِيمِ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَتَ
دوزخ اند ای کسانی که ایمان آورده اید یاد کنید نعمت

اللَّهُ عَلَيْهِمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ أَن يَبْسُطُوا إِلَيْكُم أَيْدِيَهُمْ
الله را بر خودتان آنگاه که آهنگ کردند گروهی تا بکشایند به سوی شما دست هایشان را

فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
پس بازداشت دست هایشان را از شما و پروا کنید از الله و تنها بر الله پس باید توکل کند

الْمُؤْمِنُونَ وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي
مؤمنان به درستی که گرفت الله پیمان از بنی

إِسْرَءِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ
اسرائیل و برانگیختیم از آنان دوازده سردار را و گفت الله

إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَءَاتَيْتُمُ الزَّكَاةَ
همانا من با شما هستم اگر برپا داشتید نماز را و دادید زکات را

وَأَمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ الْقَرْضَا
و ایمان آوردید به پیامبرانم و یاری کردید آنها را و وام دادید به الله وامی

حَسَنًا لَا تُكْفِرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَا دُخَلْنَاكُمْ
نیکو هر آینه می زدایم از شما بدیهایتان را و هر آینه درمی آورم شما را

جَنَّتِ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ
به بهشت هایی که روان است از زیر آن [درختان] آنها جویبارها پس کسی که کفر ورزد پس از

ذَٰلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ فِيمَا
آن از شما پس به راستی گم کرده است میانه راه را پس به سزای

نَقَضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً
شکستن آنان پیمانشان را لعنت کردیم آنها را و گردانیدیم دل هایشان را سخت

يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهَا وَتَسُوا حَظًّا مِمَّا
تحریف می کنند کلمات را از جایگاه هایش و فراموش کردند بهره ای از آنچه که

ذُكِّرُوا بِهِ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ
پند داده شده اند به آن و همواره آگاه می شوی بر خیانتی از آنان مگر اندکی از آنان

فَاعْفُ عَنْهُمْ وَأَصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ
پس درگذر از آنان و ببخشای همانا الله دوست می دارد نیکوکاران را

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِي أَخَذْنَا مِيثَقَهُمْ
و از کسانی که گفتند همانا ما مسیحیانیم گرفتیم پیمانشان را

فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ أَنْكَاهُ بَرَانْغِيخْتِيمِ فِي مِيَانْشَانِ دُشْمَنِ
پس فراموش کردند بهره ای از آنچه پند داده شده اند به آن آنگاه برانگیختیم در میانشان دشمنی

وَالْبَغْضَاءِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ
و کینه را تا روز رستاخیز و به زودی آگاه می کند آنان را الله الله

بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ۱۴ كَانُوا يَصْنَعُونَ
به آنچه انجام می دادند ای اهل کتاب

قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا
به راستی آمد نزد شما پیامبر ما که بیان می کند برای شما بسیاری از آنچه را که

كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ
پنهان می کردید از کتاب [آسمانی] و درمی گذرد از

كَثِيرٍ قَدْ جَاءَكُمْ مِنْ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ
بسیاری به راستی آمد برای شما [از] جانب الله نور و کتابی

مُبِينٌ ۱۵ يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ
روشن می کند که هدایت می کند با آن الله کسی را که پی گیرد اُتْبَعَ رِضْوَانَهُ خشنودی اوست

سَبُلٍ إِلَى السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى
به راه های سلامت [= نجات] و بیرون می آورد آنان را از تاریکی ها به سوی

النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
روشنی به خواست خود و راه می نماید آنان را به سوی راهی راست

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ
به درستی که کفر ورزیدند کسانی که گفتند همانا الله همان مسیح

ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ
پسر مریم است بگو پس چه کسی در اختیار دارد از الله چیزی را [که او را باز دارد] اگر بخواهد

أَنْ يَهْلِكَ ابْنُ الْمَسِيحِ مَرْيَمَ وَآمَهُ وَمَنْ فِي
که نابود کند پسر مسیح مریم و مادرش و هر کسی را که در

الْأَرْضِ جَمِيعًا وَلِلَّهِ مَلَكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
زمین است همگی را؟ و تنها برای الله است فرمانروایی آسمان ها و زمین

وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
و آنچه در میان آنهاست می آفریند آنچه خواهد و الله بر هر چیزی تواناست

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصْرَىٰ نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبُّهُ ۖ قُلْ

و گفتند یهودیان و مسیحیان ما پسران الله ایم و دوستان اویم بگو

فَلِمَ يُعَذِّبُكُم بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَن

پس چرا عذاب می کند شما را به گناهانتان؟ بلکه شما آدمیانی هستید از کسانی که او آفریده است می آمرزد هر که را

يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ ۚ وَلِلَّهِ مَلَكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ

خواهد و عذاب می کند هر که را خواهد و تنها برای الله است فرمانروایی آسمان ها و زمین

وَمَا بَيْنَهُمَا ۖ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾ يٰٓأَهْلَ الْكِتٰبِ قَدْ جَاءَكُمْ

و آنچه در میان آنهاست و به سوی اوست بازگشت ای اهل کتاب به راستی آمد برای شما

رَسُولُنَا يٰٓبَيِّنُ لَكُمْ عَلَىٰ فَتْرَةٍ مِّنَ الرُّسُلِ أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا

پیامبر ما که بیان می کند برای شما در دوران تهی از پیامبران تا [مبادا] بگویید که نیامده نزد ما

مِّنْ بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ ۚ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ ۚ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ

هیچ مژده دهنده و نه بیم دهنده ای پس به راستی آمد نزد شما مژده دهنده و بیم دهنده ای و الله بر هر

شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٩﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ ۖ يٰٓقَوْمِ اذْكُرُوا

چیزی تواناست ﴿۱۹﴾ و [به یاد آورید] زمانی که گفت موسی به قومش ای قوم من یاد کنید

نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا

نعمت الله را بر خودتان آنگاه که قرار داد در میان شما پیامبرانی را و گردانید شما را پادشاهان

وَعَاتَنَكُمْ ۖ مَا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٠﴾ يٰٓقَوْمِ ادْخُلُوا

و داد به شما آنچه را که نداده است به هیچ کس از جهانیان [معاصرتان] ای قوم من درآید

الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كُتِبَ عَلَيْكُمُ ۖ وَلَا تُرْثُوهَا ۖ وَعَلَىٰ أَذْبَارِكُمْ

به سرزمین مقدسی که نوشته است برای شما و بر مگردید بر پشت هایتان

فَنَنْقَلِبُوهَا ۖ خَسِرَينَ ﴿٢١﴾ قَالُوا يٰٓمُوسَىٰ إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ

پس می گردید زیانکاران گفتند ای موسی همانا در آنجا گروهی اند زورگویان

وَإِنَّا لَن نَّدْخُلُهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا ۖ فَإِن يَخْرُجُوا مِنْهَا

و همانا ما هرگز در نمی آیم به آن تا آنکه بیرون آیند از آن [سرزمین] پس اگر بیرون روند از آن

فَإِنَّا لَن دَاخِلُونَ ﴿٢٢﴾ قَالِ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ

آنگاه ما درآیندگانیم گفتند دو مرد از کسانی که می ترسیدند [از الله]

أَنعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ

نعمت داده بود الله بر آن دو درآید بر آنان از دروازه پس هنگامی که داخل شدید آن را

فَإِنَّكُمْ غَالِبُونَ ۚ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا ۖ إِنَّ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٢٣﴾

پس همانا شما پیروزمندانید و تنها بر الله پس توکل کنید اگر هستید مؤمنان ﴿۲۳﴾

قَالُوا يَكُونُ مِنَّا لَوْ نَدَخَلُهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَاذْهَبْ
گفتند ای موسی همانا هرگز در نمی آیم به آن هیچ گاه تا زمانی که باشند در آن پس برو

أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلَا إِنَّا هَهُنَا قَاعِدُونَ ﴿٢٤﴾ قَالَ رَبِّ
تو و پروردگارت و بجنگید همانا ما همین جا نشستگانیم گفت [موسی] ای [پروردگارم]

إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ
همانا من در اختیار ندارم جز خودم و برادرم را پس جدایی افکن در میان ما و میان گروه

الْفَاسِقِينَ ﴿٢٥﴾ قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً
نافرمانان گفت [الله] پس همانا آن [سرزمین] حرام شده است بر آنان چهل سال

يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ
سرگردان می شوند در زمین پس اندوه مخور بر این گروه نافرمانان

﴿٢٦﴾ وَآتَىٰ عَلَيْهِمُ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا
و بخوان بر آنان خبر دو پسر آدم [=هلیل و قلیل] را به حق آنگاه که پیش آوردند قربانی ای را

فَقَبِلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُقَبَلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ
پس پذیرفته شد از یکی شان [هلیل] و پذیرفته نشد از دیگری [قلیل] گفت [قلیل] هر آینه خواهم کشت تو را

قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٧﴾ لَئِن بَسَطْتَ إِلَيَّ يَدَكَ
گفت [هلیل] جز این نیست که می پذیرد الله از پرهیزکاران یقینا اگر بگشایی به سوی من دست را

لِنَقْتُلَنَّكَ إِنَّمَا أَنَا بِيَاسِطٍ بَيْنَكَ وَبَيْنَ مَا أَنَا بِكَ
تا بکشی مرا نیستیم من گشاینده دستم به سوی تو تا بکشم تو را همانا من می ترسم از الله

رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبُوءَ بِإِثْمِي وَإِثْمُكَ فَتَكُونَ
پروردگار جهانیان همانا من می خواهم که بازگردی با گناه من و گناه خودت پس باشی تو

مِّنْ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاؤُ الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾ فَطَوَّعَتْ
از همدان آتش و این است سزای ستمکاران پس آراست

لَهُ نَفْسُهُ قَتَلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٣٠﴾
برایش نفس او کشتن برادرش را پس کشت او را آنگاه گشت از زیان کاران

فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُورِي
پس برانگیخت الله زاغی را که کاوش می کرد در زمین تا بنمایاند به او که چگونه پنهان کند

سَوْءَةَ أَخِيهِ قَالَ يُوَلِّتُنِي أُعْجِزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا
جسد برادرش [هلیل] را گفت ای ولی بر من آیا ناتوان شدم از آنکه باشم مانند این

الْغُرَابِ فَأُورِي سَوْءَةَ أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ ﴿٣١﴾
زاغ تا پنهان کنم جسد برادرم را؟ پس گردید از پشیمانان

مَنْ أَجَلَ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنَّهُ مَنْ قَتَلَ
به سبب همین نوشتیم [مقرر داشتیم] بر بنی اسرائیل که همانا هرکس بکشد

نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ
کسی را بدون [کشتن] کسی یا [ایجاد] فسادی در زمین پس چنان است که کشته است

النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ
مردمان را همگی و هر که زنده بخشد او را پس چنان است که زنده داشته است مردمان را

جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا
همگی و به درستی که آمدند به سوی آنان پیامبران ما با نشانه‌های روشن سپس همانا بسیاری

مِّنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ ﴿٣٢﴾ إِنَّمَا
از آنان پس از آن در زمین البته گزافکاران اند جز این نیست که

جَزَآؤُا الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرُسُلَهُ وَيَسْعُونَ فِي الْأَرْضِ
سزای کسانی که می‌جنگند با الله و رسولش و می‌کوشند در زمین

فَسَادًا أَنْ يَقْتُلُوا أَوْ يُصَلِّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ
به فساد این است که کشته شوند یا به دار آویخته شوند یا بریده شود دست هایشان

وَأَرْجُلُهُمْ مِّنْ خَلْفٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ
و پاهایشان بر خلاف [همدیگر] یا دور کرده شوند از سرزمین [خود] این

لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ
برای آنان رسوایی است در دنیا و برای آنان در آخرت عذابی بزرگ است

﴿٣٣﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ فَاعْلَمُوا
مگر کسانی که توبه کردند پیش از آنکه دست یابید بر آنان پس بدانید که

أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٤﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا
همانا الله بسی آمرزنده مهربان است ای کسانی که ایمان آورده‌اید

اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ
پروا کنید از الله و بجوید به سوی او وسیله [ی تقرب] را و جهاد کنید در راه او

لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ ﴿٣٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَنَّ
باشد که شما رستگار شوید همانا کسانی که کفر ورزیدند اگر همانا باشد

لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لِيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ
برای‌شان آنچه در زمین است همه و مانند آن با آن تا عوض دهند آن را از

عَذَابٍ يَوْمَ الْقِيَمَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٣٦﴾
عذاب روز رستاخیز پذیرفته نشود و برای آنان عذابی دردناک است

يُرِيدُونَ أَن يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا^ط
می خواهند که بیرون آیند از آتش [دوزخ] حال آنکه نیستند آنان بیرون آیندگان از آن

وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ^{۳۷} وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا^ط
و برای آنان عذابی پایدار است و مرد دزد و زن دزد پس بپرید

أَيِّدِيهِمَا جَزَاءُ بِمَا كَسَبَا نَكَلًا^ط مِنَ اللَّهِ^ط وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ^ط
دستانشان را به سزای آنچه کرده اند به کیفری از [جانب] الله و الله پیروزمند سنجیده کار است

فَمَن تَابَ مِن بَعْدِ ظُلْمِهِ^ط وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ^ط
پس هر که توبه کرد پس از ستمش و اصلاح کند [فسادکاری اش را] پس همانا الله باز می گردد [به رحمت خود]

عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ^{۳۹} أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ^ط
بر او همانا الله بسی آمرزنده مهربان است آیا ندانسته ای که همانا الله برای اوست فرمانروایی

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ^ط
و زمین عذاب می کند هر که را خواهد و می آمرزد هر که را خواهد

وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ^{۴۰} يَأْتِيهَا الرِّسُولُ^ط
و الله بر هر چیزی تواناست تووانست ای پیامبر

لَا يَحْزَنكَ الَّذِينَ يُسْكِرُونَ فِي الْكَفْرِ مِنَ الَّذِينَ^ط
اندوهگین نکنند تو را کسانی که شتاب می ورزند در کفر از کسانی که

قَالُوا ءَامَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِن قُلُوبُهُمْ^ط وَمِنَ الَّذِينَ^ط
گفتند ایمان آوردیم با دهان هایشان حال آنکه ایمان نیاورده است دل هایشان و از کسانی که

هَادُوا سَمَّعُونَ لِلْكَذِبِ سَمَّعُونَ لِقَوْمِ^ط
یهودی شدند بسی گوش دهندگان اند برای دروغ پردازی گوش کنندگان اند [جاسوسان اند] برای گروهی

ءَاخِرِينَ لَمْ يَأْتُواكَ يُحَرِّفُونَ^ط الْكَلِمَ مِن بَعْدِ مَوَاضِعِهِ^ط
دیگر که نیامده اند نزد تو تحریف می کنند کلمات را پس از [جای گرفتن در] جایگاه هایش

يَقُولُونَ إِنِ أُوْتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِن لَّمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا^ط
می گویند اگر داده شود به شما این [حکم تحریف شما] پس بگیرید آن را و اگر به شما داده نشد آن پس دوری کنید

وَمَن يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَن تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا^ط
و هر کس بخواهد الله گمراهی اش را پس هرگز در اختیار نداری برای او از [جانب] الله چیزی را

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَن يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ^ط هُمْ فِي^ط
آنان کسانی اند که نخواسته است الله که پاک گرداند دل هایشان را برای آنان در

الدُّنْيَا خَزَى^ط وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ^{۴۱}
دنیا خواری است و برای آنان در آخرت عذابی بزرگ است

سَمْعُونَ **لِلْكَذِبِ** **أَكَلُونَ** **لِللُّسْحَةِ** **فَإِنْ** **جَاءُوكَ**
 بسی گوش کنندگان اند برای دروغ پردازی بسیار خورندگان اند [مال] حرام را پس اگر بیایند نزد تو

فَأَحْكُمْ **بَيْنَهُمْ** **أَوْ** **أَعْرِضْ عَنْهُمْ** **وَإِنْ** **تُعْرِضْ عَنْهُمْ** **فَكَانَ**
 آنگاه داوری کن در میان شان یا روی بگردان از آنان و اگر روی بگردانی از آنان پس هرگز

يُضْرُوكَ **شَيْئًا** **وَإِنْ** **حَكَمْتَ** **فَأَحْكُمْ** **بَيْنَهُمْ** **بِالْقِسْطِ**
 زیان نرسانند به تو چیزی را و اگر داوری کنی پس داوری کن در میانشان به عدالت

إِنَّ اللَّهَ **يُحِبُّ** **الْمُقْسِطِينَ** **وَكَيْفَ** **يُحْكِمُونَكَ** **وَعِنْدَهُمْ**
 همانا الله دوست می دارد دادگران را و چگونه داور کنند تو را حال آنکه نزد آنها

التَّوْرَةُ **فِيهَا** **حُكْمٌ** **اللَّهُ** **ثُمَّ** **يَتَوَلَّوْا** **مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ**
 تورات است که در آن حکم الله است باز پشت می کنند پس از آن

وَمَا **أُولَئِكَ** **بِالْمُؤْمِنِينَ** **إِنَّا** **أَنْزَلْنَا** **التَّوْرَةَ** **فِيهَا**
 و نیستند آنان مؤمنان همانا ما فرو فرستادیم تورات را که در آن

هُدًى **وَنُورٌ** **يَحْكُمُ** **بِهَا** **النَّبِيُّونَ الَّذِينَ** **أَسْلَمُوا** **لِلَّذِينَ**
 هدایت و نوری است حکم می کنند با آن پیامبران آنان که گردن نهادند [به حکم الله] برای کسانی که

هَادُوا **وَالرَّبَّانِيُّونَ** **وَالْأَحْبَارُ** **بِمَا** **أَسْتَحْفِظُوا** **مِنْ كِتَابِ**
 یهودی شدند و [نیز حکم می کنند] الله پرستان و دانشمندان [یهود] بدان سبب که نگهبان گذاشته شدند برای کتاب

اللَّهُ **وَكَانُوا** **عَلَيْهِ** **شُهَدَاءَ** **فَلَا تَخْشَوُا** **النَّاسَ**
 الله و بودند بر آن گواهان پس مترسید از مردم

وَأَخْشَوْنَ **وَلَا تَشْتَرُوا** **بِعَايَتِي** **ثَمَنًا** **قَلِيلًا** **وَمَنْ** **لَّمْ يَحْكَمْ**
 و بترسید از من و مفروشید آیه های من را به بهایی اندک و هر که حکم نکند

بِمَا **أَنْزَلَ** **اللَّهُ** **فَأُولَئِكَ** **هُمْ** **الْكٰفِرُونَ** **وَكُنَّا** **عَلَيْهِمْ**
 به آنچه فرو فرستاده است الله پس آنان خودشان کافرانند و نوشتیم بر آنان

فِيهَا **أَنَّ** **النَّفْسَ** **بِالنَّفْسِ** **وَالْعَيْنَ** **بِالْعَيْنِ** **وَالْأَنْفَ**
 در آن [کتاب] که همانا جان در برابر جان و چشم در برابر چشم و بینی

بِالْأَنْفِ **وَالْأَذُنَ** **بِالْأَذُنِ** **وَالسِّنَّ** **بِالسِّنِّ** **وَالْجُرُوحَ**
 در برابر بینی و گوش در برابر گوش و دندان در برابر دندان است و زخم ها را

قِصَاصٌ **فَمَنْ** **تَصَدَّقَ** **بِهِ** **فَهُوَ** **كَفَّارَةٌ** **لَّهُ** **وَمَنْ**
 قصاص [پیگیری به مثل] است پس هر که ببخشد آن را پس آن کفاره ای است برای [گناهان] او و هر که

لَّمْ يَحْكَمْ **بِمَا** **أَنْزَلَ** **اللَّهُ** **فَأُولَئِكَ** **هُمْ** **الظَّالِمُونَ**
 حکم نکند به آنچه فرو فرستاده است الله پس آنان خودشان ستمکارانند

وَقَفَيْنَا عَلَىٰ آثَرِهِمْ بَعِيسَىٰ ابْنَ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنْ
و به دنبال آوردیم بر پی آنان عیسی پسر مریم را تصدیق کننده آنچه را که پیش از او بود از

التَّورَةِ وَءَاتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ
تورات و دادیم به او انجیل را که در آن هدایت و نوری بود و تصدیق کننده آنچه را که پیش

يَدَيْهِ مِنْ التَّورَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٦﴾ وَلِيَحْكُمَ
از او بود از تورات و هدایت و پندی برای پرهیزکاران بود ﴿٤٦﴾ و باید حکم کنند

أَهْلَ الْإِنْجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ
اهل انجیل به آنچه فروفرستاده است الله در آن و هر که حکم نکند به آنچه فروفرستاده است

اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤٧﴾ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ
الله پس آنان خودشان نافرمانانند ﴿٤٧﴾ و فروفرستادیم به سوی تو این کتاب را

بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا
به حق که تصدیق کننده است آنچه را که پیش از او بوده است از کتاب [های آسمانی] و نگهبان

عَلَيْهِ فَأَحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ
بر آن پس داوری کن در میان آنان به آنچه فروفرستاده است الله و پیروی مکن از خواهش های آنان

عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا
در برابر آنچه آمد برای تو از حق برای هر گروهی قرار دادیم از شما شریعتی و راهی را

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا
و اگر می خواست الله هر آینه می گردانید شما را امتی یگانه ولی [خواست] که بیازماید شما را در آنچه

ءَاتَاكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا
داده است به شما پس پیشی جوید به سوی نیکی ها به سوی الله بازگشت شما همگی

فِيئَاتِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٤٨﴾ وَإِنْ أَحْكَم بَيْنَهُمْ
پس خبر می دهد شما را به آنچه در آن اختلاف می کردید ﴿٤٨﴾ و اینکه داوری کن در میانشان به آنچه

أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ
فروفرستاده است الله و پیروی مکن از خواهش های آنان و برحذر باش از آنان که مبدا منحرف سازند تو را از

بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ
برخی از آنچه فروفرستاده است الله به سوی تو پس اگر پشت کنند آنگاه بدان که همانا می خواهد الله که دچار سازد آنها را

بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ﴿٤٩﴾ أَفَحُكْمَ
به [سزای] برخی گناهانشان و همانا بسیاری از مردم البته نافرمانانند ﴿٤٩﴾ پس آیا حکم [روزگار]

الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٥٠﴾
جاهلیت را می جویند؟! و کیست بهتر از الله در داوری برای گروهی که یقین دارند؟ ﴿٥٠﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَرَىٰ
ای کسانی که ایمان آورده اید مگیرید یهودیان و مسیحیان را

أُولِيَاءَ بَعْضٌ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنكُمْ فَإِنَّهُ مِنَّهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
دوستان برخی [دیگر] اند و کسی که دوست بگیرد آنان را از شما پس همانا او از آنان است همانا الله هدایت نمی کند گروه

الظَّالِمِينَ ﴿٥١﴾ فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ يُسْرِعُونَ فِيهِمْ
ستمکاران را ﴿٥١﴾ آنگاه می بینی کسانی را که در دل هایشان بیماری ای است شتاب می ورزند در [دوستی] آنان

يَقُولُونَ نَخْشَىٰ أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ ۚ فَعَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ
[و] می گویند می ترسیم که برسد به ما حادثه بدی پس امید است که الله بیاورد پیروزی یا امری [دیگر]

مِّنْ عِنْدِهِ ۚ فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ نَادِمِينَ ﴿٥٢﴾
از نزد خودش پس بگردند بر آنچه نهان داشتند در دل هایشان پشیمان ﴿٥٢﴾

وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ
و بگویند کسانی که ایمان آوردند آیا اینان همان کسانی اند که سوگند خوردند به الله [با] سخت ترین سوگندهایشان

لَعَنَهُمُ لَعَنَ حِطَّتْ كَرْدَارِهِمْ ۚ فَاصْبِرُوا خَيْرَ ۚ يَأَيُّهَا
که همانا آنان با شما؟ تبا شد کردارهایشان پس گردیدند زیانکاران ﴿٥٣﴾ ای

الَّذِينَ ءَامَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ
کسانی که ایمان آورده اید کسی که برگردد از شما از دینش پس به زودی می آورد الله گروهی را که دوست می دارد [الله] آنان را

وَيُحِبُّونَهُ ۚ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي
دوست می دارند [ان] او را فروتنان اند بر مؤمنان درشت رفتاران اند بر کافران جهاد می کنند در

سَبِيلِ اللَّهِ ۚ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ۚ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ
راه الله و نمی ترسند از سرزنش هیچ سرزنش کننده ای این بخشش الله است که می دهد آن را به کسی که بخواهد

وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٤﴾ إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا
و الله گشایشگری بس داناست ﴿٥٤﴾ جز این نیست که دوست و یاور شما الله و پیامبرش و کسانی اند که ایمان آورده اند همانان که

يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ﴿٥٥﴾ وَمَنْ يَتَوَلَّ
برپا می دارند نماز را و می دهند زکات را درحالی که خود رکوع کنندگان [خاشعان] اند ﴿٥٥﴾ و کسی که به دوستی و یآوری گیرد الله

وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٥٦﴾ يَأَيُّهَا
و پیامبرش و کسانی را که ایمان آورده اند پس [بنا]ند همانا حزب الله خود پیروزمندان اند ﴿٥٦﴾ ای کسانی که

ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُؤًا وَلَعِبًا مِّنَ الَّذِينَ
ایمان آورده اید مگیرید کسانی را که گرفتند دینتان را به مسخره و بازی از آنان که داده شده است به آنان

الْكُتُبَ مِن قَبْلِكُمْ ۚ وَالْكَفَّارَ أُولِيَاءَ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّكُمْ مُمِ
کتاب پیش از شما و [نیز] کافران را [خود] و بترسید از الله اگر هستید مؤمنان ﴿٥٧﴾

وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوهَا هُزُوًا وَلَعِبًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ
وَهنگامی که فرامی خوانید [یا اذان] به سوی نماز می گیرند آن را به مسخره و بازی آن بدان سبب است که همانا آنان گروهی اند

لَا يَعْقِلُونَ ﴿٥٨﴾ قُلْ يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَنقِمُونَ مِنَّا إِلَّا أَنْ ءَامَنَّا
که خرد نمی ورزند ﴿٥٨﴾ بگو ای اهل کتاب آیا عیب می گیرید از ما جز [برای] اینکه ایمان آوردیم

بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ مِن قَبْلُ وَأَنْ أَكْثَرُكُمْ فَسِقُونَ ﴿٥٩﴾ قُلْ
به الله و آنچه فرو فرستاده شده به سوی ما و آنچه فرو فرستاده شده است از پیش و [جز برای آنکه] همانا بیشترتان نافرمانان اید؟ ﴿٥٩﴾ بگو

هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِّنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَنْ لَّعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ
آیا خبر دهم شمارا به بدتر از این پاداش [=کیفر] نزد الله؟ آنکه لعنت کرد او را الله و خشم گرفت

عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتِ أُولَٰئِكَ شَرٌّ
بر او و گردانید برخی شان را بوزیگان و خوکان و [آنکه] پرستید طاغوت را آنان بد

مَكَانًا وَأَضَلُّ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٦٠﴾ وَإِذَا جَاءُوكُمْ قَالُوا ءَامَنَّا
جایگاه تر و گمراه ترند از راه راست ﴿٦٠﴾ و هنگامی که بیایند نزد شما می گویند ایمان آورده ایم

وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ ءَالَهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ
درحالی که قطعاً داخل شدند با کفر و آنان به راستی بیرون رفتند با آن و الله دانایتر است به آنچه پنهان می داشتند

﴿٦١﴾ وَتَرَىٰ كَثِيرًا مِّنْهُمْ يُسْرِعُونَ فِي الْآثِمِ وَالْعُدْوٰنِ وَأَكَلِهِمْ
و می بینی بسیاری از آنان را که شتاب می ورزند در گناه و تجاوز و خوردن آنان

السُّحْتِ لَيْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٢﴾ لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّيُّونَ
حرام را هر آینه بد است آنچه می کردند ﴿٦٢﴾ چرا باز نمی دارند آنان را الله پرستان

وَالْأَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْآثِمِ وَأَكَلِهِمُ السُّحْتِ لَيْسَ مَا كَانُوا
و دانشمندان [یهود] از گفتار گناه آلودشان و حرامخواری شان؟ هر آینه بد است آنچه

يَصْنَعُونَ ﴿٦٣﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا
می کردند ﴿٦٣﴾ و گفتند یهودیان دست الله بسته است بسته باد دست هایشان و لعنت شدند

بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلِيَزِدَّ كَثِيرًا
به سبب آنچه گفتند بلکه دودستش گشاده است انفاق می کند هرگونه که خواهد و هر آینه می افزاید بسیاری

مِنْهُمْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَالْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاةَ
از آنان را آنچه فرو فرستاده شده به سوی تو از [جنب] پروردگارت بر سرکشی و کفرشان و افکنديم در میانشان دشمنی

وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ
و کینه را تا روز رستاخیز هرگاه که برافروختند آتشی را برای جنگ فرومی نشاند آن را الله

وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٦٤﴾
و می کوشند در زمین برای فساد و الله دوست ندارد فسادگران را ﴿٦٤﴾

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ
و اگر همانا اهل کتاب ایمان می آوردند و پرهیزکاری می کردند البته می زدودیم از آنها

سَيَاتِهِمْ وَلَا دَخَلَتْهُمْ جَنَّتِ النَّعِيمِ ۝ وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا
بدیهایشان را و هر آینه درمی آوریم آنان را به باغ های سراسرنعمت ۶۵ و اگر همانا آنان برپا می داشتند

التَّورَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَّبِّهِمْ لَا كَلُوا مِنْ
تورات و انجیل را و آنچه را که فروفرستاده شد به سوی آنان از [جانب] پروردگارشان البته می خوردند از

فَوْقِهِمْ ۝ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ مِّنْهُمْ أُمَةٌ مُّقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ
بالای سرشان [نعمت آسمانی] و از زیر پاهایشان [=نعمت زمینی] از آنان امتی میانه رو اند و بسیاری از آنان

سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ ۝ يَأْتِيهَا الرُّسُولُ بَلَّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ
بد است آنچه می کنند ۶۶ ای پیامبر ابلاغ کن آنچه را که فروفرستاده شده است به سوی تو

مِنْ رَبِّكَ ۝ وَإِنْ لَّمْ تَفْعَلْ مَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ ۚ وَاللَّهُ يَعْصُمُكَ
از [جانب] پروردگارت و اگر [چنین] نکنی پس نرسانده ای پیامش را و الله نگاه می دارد تو را

مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ۝ قُلْ يَٰ أَهْلَ
از [گزند] مردم همانا الله هدایت نمی کند گروه کافران را ۶۷ بگو ای اهل

الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ حَتَّىٰ تُقِيمُوا التَّورَةَ وَالْإِنْجِيلَ
کتاب نیستید شما بر چیزی [پابند] تا آنکه برپا دارید تورات و انجیل را

وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَيزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ مَا أُنْزِلَ
و آنچه را که فروفرستاده شده به سوی شما از [جانب] پروردگارتان و هر آینه می افزاید بسیاری از آنان را آنچه فروفرستاده شده است

إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ ۝ طُعِينَا ۖ وَكُفِّرْنَا ۖ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ
به سوی تو از [جانب] پروردگارت بر سرکشی و کفرشان پس اندوه مخور بر گروه کافران

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِغُونَ وَالنَّصَارَىٰ
همانا کسانی که ایمان آوردند و کسانی که یهودی شدند و صابئان و مسیحیان ۶۸

مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ
هر کس [از] آن که ایمان آورد به الله و روز واپسین و کند کار شایسته پس نه ترسی

عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝ لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي
بر آنان است و نه آنان اندوهگین می شوند ۶۹ به درستی که گرفتیم پیمان استوار را از بنی

إِسْرَءِيلَ وَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ رُسُلًا ۖ كُلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا
اسرائیل و فرستادیم به سوی شان پیامبرانی را هرگاه آورد برای ایشان پیامبری چیزی را که

لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا ۖ وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ۝
نمی خواست دل هایشان گروهی را دروغگو شمردند و گروهی را [هم] می کشتند ۷۰

وَحَسِبُوا ^{۷۱} أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةً ^{۷۱} فَعَمُوا وَصَمُوا ثُمَّ تَابَ ^{۷۱} اللَّهُ ^{۷۱} وَپنداشتند که نباشد آزمونی پس کور شدند و کر گشتند سپس باز گشت ^{۷۱} الله [به رحمت خود]

عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُوا كَثِيرٌ مِنْهُمْ ^{۷۲} وَاللَّهُ ^{۷۲} بَصِيرٌ ^{۷۲} بِمَا ^{۷۲} بر آنان کور شدند و کر گشتند بسیاری از آنان و الله بیناست به آنچه

يَعْمَلُونَ ^{۷۱} لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا ^{۷۱} إِنَّ اللَّهَ ^{۷۱} هُوَ ^{۷۱} می کنند همانا کفر ورزیدند کسانی که گفتند همانا الله همان

الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ^{۷۲} وَقَالَ ^{۷۲} الْمَسِيحُ ^{۷۲} يَبْنَى ^{۷۲} إِسْرَءِيلَ ^{۷۲} أَعْبُدُوا ^{۷۲} مسیح پسر مریم است حال آنکه گفته بود مسیح ای بنی اسرائیل پرستید

اللَّهُ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ ^{۷۳} مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ ^{۷۳} فَقَدْ حَرَّمَ ^{۷۳} اللَّهُ ^{۷۳} عَلَيْهِ ^{۷۳} الله را که پروردگار من و پروردگار شماست همانا کسی که شریک سازد به الله پس به راستی که حرام کرده است الله بر او

الْجَنَّةَ وَمَاؤُهُ النَّارُ وَمَا ^{۷۴} لِلظَّالِمِينَ ^{۷۴} مِنْ أَنْصَارٍ ^{۷۴} بهشت را و جایگاهش آتش [دوزخ] است و نیست برای ستمکاران هیچ یاورانی

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا ^{۷۵} إِنَّ اللَّهَ ^{۷۵} ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ ^{۷۵} وَمَا ^{۷۵} هِجَ ^{۷۵} همانا کفر ورزیدند کسانی که گفتند همانا الله یکی از سه [اقنوم] است و نیست هیچ

إِلَهِ إِلَّا إِلَهُ ^{۷۶} وَاحِدٌ ^{۷۶} وَإِنْ ^{۷۶} لَمْ يَنْتَهُوا ^{۷۶} عَمَّا ^{۷۶} يَقُولُونَ ^{۷۶} لَيَمَسَّنَّ ^{۷۶} الهی جز اله یگانه و اگر باز نایستند از آنچه می گویند هر آینه خواهد رسید به

الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ ^{۷۷} عَذَابٌ ^{۷۷} أَلِيمٌ ^{۷۷} أَفَلَا ^{۷۷} يَتُوبُونَ ^{۷۷} کسانی که کفر ورزیدند از آنان عذابی دردناک پس آیا باز نمی گردند

إِلَى ^{۷۸} اللَّهِ ^{۷۸} وَيَسْتَغْفِرُونَ ^{۷۸} وَاللَّهُ ^{۷۸} غَفُورٌ ^{۷۸} رَحِيمٌ ^{۷۸} به سوی الله و آمرزش نمی خواهند از او؟ و الله بسی آمرزنده مهربان است

مَا ^{۷۹} الْمَسِيحُ ^{۷۹} ابْنُ ^{۷۹} مَرْيَمَ ^{۷۹} إِلَّا ^{۷۹} رَسُولٌ ^{۷۹} قَدْ خَلَتْ ^{۷۹} مِنْ قَبْلِهِ ^{۷۹} نیست عیسی پسر مریم جز پیامبری که به راستی گذشته اند پیش از او

الرُّسُلُ وَأُمُّهُ ^{۸۰} صَدِيقَةٌ ^{۸۰} كَانَا ^{۸۰} يَأْكُلَانِ ^{۸۰} الطَّعَامَ ^{۸۰} پیغمبران و مادر او بسیار راستگوست که هردو می خوردند خوردنی را

أَنْظِرْ ^{۸۱} كَيْفَ ^{۸۱} بَيِّنْ ^{۸۱} لَهُمْ ^{۸۱} الْآيَاتِ ^{۸۱} ثُمَّ ^{۸۱} أَنْظِرْ ^{۸۱} أَنَّى ^{۸۱} بین چگونه بیان می کنیم برای آنان آیات را باز بین چگونه [از حق]

يُؤْفَكُونَ ^{۸۲} قُلْ ^{۸۲} أَتَعْبُدُونَ ^{۸۲} مِنْ دُونِ ^{۸۲} اللَّهِ ^{۸۲} مَا ^{۸۲} لَا ^{۸۲} بازگردانده می شوند بگو آیا می پرستید به غیر الله چیزی را که نیست

يَمْلِكُ ^{۸۳} لَكُمْ ^{۸۳} ضَرًّا ^{۸۳} وَلَا ^{۸۳} نَفْعًا ^{۸۳} وَاللَّهُ ^{۸۳} هُوَ ^{۸۳} السَّمِيعُ ^{۸۳} الْعَلِيمُ ^{۸۳} مالک برای شما زیانی و نه سودی را؟ و الله همان بس شنوای داناست

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ بِه نأحق
بگو ای اهل کتاب زیادہ روی نکنید در دینتان

وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا و پیروی مکنید از هوس های گروهی که به راستی گمراه شدند از پیش و گمراه کردند

كَثِيرًا وَسَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ لُعْنُ الَّذِينَ كَسَانِي که بسیاری را و به بیراهه رفتند از راه راست لعنت شدند کسانی که

كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى کفر ورزیدند از بنی اسرائیل بر زبان داوود و عیسی

أَبْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ و تجاوز می کردند پسر مریم آن بدان سبب بود که نافرمانی کردند

كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ بآزمنی داشتند یکدیگر را از کار زشتی که می کردند آن را هر آینه بد است

مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ أَنْجَه می کردند از آنان را که تری می بینی بسیاری

يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنْفُسَهُمْ دوستی می کنند با کسانی که کفر ورزیدند هر آینه بد است آنچه که پیش فرستاده است برای شان خودشان

أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ اینکه خشم گرفت بر آنان و در عذاب آنان ماندگاران اند

وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ و اگر ایمان می آوردند به الله و این پیامبر و آنچه فرو فرستاده شد به سوی او

مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ كَثِيرًا مِنْهُمْ فَسَقُوا نمی گرفتند آنان را دوستان [خود] ولی بسیاری از آنان نافرمانان اند

لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودَ هر آینه می یابی سخت ترین مردم را در دشمنی با کسانی که ایمان آوردند، یهودیان

وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذِينَ و هر آینه می یابی نزدیک ترین شان را در دوستی با کسانی که

آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِي ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ مسیحیانیم آن بدین سبب است که همانا از میان آنان هستند ایمان آوردند، همانان که گفتند ما

فَتَسِيرُ وَرُهْبَانًا وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ کشیشان و راهبانی [به سبب] اینکه آنان کبر نمی ورزند

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ

و چون بشنوند آنچه را که فروفرستاده شده است به سوی پیامبر می بینی چشمانشان را که لبریز می شود از

الذَّمِّ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا ءَامَنَّا فَاكْتُنَّا مَعَ

اشک به سبب آنچه شناختند از حق می گویند [ای] پروردگار ما ایمان آوردیم پس بنویس [نام] ما را با

الشَّاهِدِينَ ﴿٨٣﴾ وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ

گواهان ﴿٨٣﴾ و چه شده است ما را که ایمان نیاوریم به الله و به آنچه آمده است برایمان از حق

وَنُظْمِعُ أَنْ يَدْخِلَنَا رَبَّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ﴿٨٤﴾ فَأَنْتَبَهُمُ

و حال آنکه امید داریم به اینکه درآورد ما را پروردگارمان با گروه شایستگان ﴿٨٤﴾ پس پادش داد به آنان

اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا

الله بدانچه گفتند بهشت هایی که روان است از زیر [درختان] آنها جویبارها که جاویدانند در آن

وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٥﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا

و این است پاداش نیکوکاران ﴿٨٥﴾ و کسانی که کفر ورزیدند و دروغ انگاشتند

بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٨٦﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا

آیات ما را آنان همدمان دوزخند ﴿٨٦﴾ ای کسانی که ایمان آورده‌اید

لَا تَحْرَمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ

حرام مکنید پاکیزه های آنچه را که حلال کرده است الله برایتان و از اندازه مگذرید همانا الله

لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٨٧﴾ وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا

دوست نمی دارد از اندازه درگذرندگان را ﴿٨٧﴾ و بخورید از آنچه روزی داده است به شما الله حلالی پاکیزه را

وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِءِ مُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ

و پروا کنید از الله آن ذاتی که شما به او مؤمنان اید ﴿٨٨﴾ بازخواست نمی کند شما را الله

بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمْ الْأَيْمَانَ

در برابر بیهوده در سوگندهایتان ولی بازخواست می کند شما را به آنچه [به جد] بسته باشید سوگندها را

فَكَفَّرَتْهُ ۖ إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تَطْعَمُونَ

پس کفاره آن خوراک دادن ده بینواست از درجه میانه آنچه می خورائید

أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ ۖ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ

به خانواده‌ی خودتان یا پوشاک شان یا آزاد کردن برده ای پس هر که نیابد آنگاه روزه گرفتن

ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ۚ ذَلِكَ كَفَّرَةٌ ۖ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ ۚ وَاحْفَظُوا

سه روز [بر اوست] این است کفاره سوگندهایتان آنگاه که سوگند یاد کردید و نگاه دارید

أَيْمَانَكُمْ ۚ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ ءَايَاتِهِ ۚ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٨٩﴾

سوگندهایتان را این چنین بیان می کند الله برای شما آیه هایش را باشد که شما سپاس بگزارید ﴿٨٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلُمُ رِجْسٌ
ای کسانی که ایمان آورده‌اید جز این نیست که شراب و قمار و بت‌ها و تیرهای قرعه پلیدی‌ای است
مِّنْ عَمَلٍ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾ إِنَّمَا يُرِيدُ
از کردار شیطان پس دوری گزینید از آن باشد که شما رستگار شوید ﴿٩٠﴾ جز این نیست که می‌خواهد
الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقَعَ بَيْنَكُمْ أَلْعَدَوَّةَ وَالْبَغْضَاءِ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ
شیطان که بیفکند در میان شما دشمنی و کینه را در شراب و قمار
وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ﴿٩١﴾ وَأَطِيعُوا
و بازدارد شما را از یاد الله و از نماز پس آیا شما بازایستادگان اید؟ ﴿٩١﴾ و فرمان برید
اللَّهُ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأَحْذَرُوا فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَى
الله را و فرمان برید پیامبر را و برحذر باشید پس اگر پشت کنید آنگاه بدانید که تنها بر
رَسُولِنَا أَلْبَلَغُ الْعَمِينُ ﴿٩٢﴾ لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
پیامبر ما رسانیدن [پیام] آشکار است ﴿٩٢﴾ نیست بر کسانی که ایمان آوردند و کردند
الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَءَامَنُوا وَعَمِلُوا
کارهای شایسته گناهی در آنچه خورده‌اند [پیش از تحریم] هرگاه پرهیزکاری کنند و ایمان آورند و کنند
الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَءَامَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ
کارهای شایسته باز پرهیزکاری کنند و ایمان آورند سپس پرهیزکاری کنند و نیکوکاری کنند و الله دوست می‌دارد نیکوکاران را
﴿٩٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِيَبْلُوَكُمُ اللَّهُ بِشَيْءٍ مِّنَ الصَّيْدِ تَنَالُهُ
ای کسانی که ایمان آورده‌اید هر آینه می‌آزماید شما را الله به چیزی از شکار که می‌رسد به آن
أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ فَمَن أَعْتَدَىٰ بَعْدَ
دست‌هایتان و نیزه‌هایتان تا بشناسد [معلوم کند] الله کسی را که می‌ترسد از او به نهان پس هر که از اندازه بگذرد پس از
ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ
آن آنگاه برایش عذابی دردناک است ﴿٩٤﴾ ای کسانی که ایمان آورده‌اید مکشید شکار را
وَأَنْتُمْ حُرْمٌ وَمَن قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُّتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعْمِ
درحالی که شما در احرام باشید و هر که بکشد آن را از شما به عمد پس کیفری [بر او] است مانند آنچه کشته است از [جنس] چهارپای دامی
يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ هَدْيًا بَلِغَ الْكَعْبَةِ أَوْ كَفَرَةً طَعَامٌ
که حکم کند به [برابری] آن دو دادگر از خودتان قربانی‌ای رسیده به کعبه یا کفاره‌ای که خوراک
مَسْكِينٍ أَوْ عَدْلٌ ذَٰلِكَ صِيَامًا لِّذَوِّقٍ وَبَالَ أَمْرِهِ عَفَا اللَّهُ عَمَّا
بینوایان است یا برابر آن روزه داشتن تا بچشد کیفر کردارش را در گذشت الله از آنچه
سَلَفَ وَمَن عَادَ فَيَنْقِمُ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٩٥﴾
گذشته است و هر که باز گردد [و به شکار در حرم پیوندد] پس انتقام گیرد الله از او و الله پیروزمند صاحب انتقام است ﴿٩٥﴾

أُحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ ۖ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِلْسَّيَّارَةِ ۚ وَحُرِّمَ
 حلال شده است برای شما شکار دریا و خوراکی آن تا بهره ای باشد برای شما و برای کاروانیان و حرام شده است

عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ ۚ مَا دُمْتُمْ حُرَمًا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ الَّذِي إِلَيْهِ
 بر شما شکار در خشکی تا زمانی که شما در احرام هستید و پروا کنید از الله آن ذاتی که به سوی او

تُحْشَرُونَ ﴿٩٦﴾ جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ
 گردآورده می شوید ﴿٩٦﴾ قرار داد الله کعبه را که بیت الحرام است

قِيمًا لِلنَّاسِ وَالشَّهَرِ الْحَرَامِ وَالْهَدَى ۚ وَالْقَلْبَ الَّذِي لَتَعْلَمُوا
 [مایه] برپایی برای [مور] مردم و [نیز] ماه حرام و قربانی بی نشان و قربانی های نشان دار را آن برای این است تا بنابیند

أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ
 که همانا الله می داند آنچه را در آسمان ها و آنچه را در زمین است و همانا الله به هر

شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٩٧﴾ أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۚ وَأَنَّ اللَّهَ
 چیزی بسی داناست ﴿٩٧﴾ بدانید که همانا الله سخت کیفر است و همانا الله

غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٨﴾ مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا أَلْبَلَعُ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا
 بسی آمرزنده مهربان است ﴿٩٨﴾ نیست بر پیامبر جز رسانیدن [پیام] و الله می داند آنچه را

يَبْدُونَ ۚ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٩٩﴾ قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ
 آشکار می کنید و آنچه را پنهان می کنید ﴿٩٩﴾ بگو برابر نیست پلید و پاکیزه

وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ يَتَأُولَىٰ الْآلَبِ
 و اگرچه به شگفت آورد تو را فراوانی پلید پس پروا کنید از الله ای خردمندان

لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ ﴿١٠٠﴾ يَتَأَيَّأُ الَّذِينَ ءَامَنُوا ۚ لَا تَسْأَلُوا
 باشد که شما رستگار شوید ﴿١٠٠﴾ ای کسانی که ایمان آورده اید می پرسید

عَنْ أَشْيَاءَ ۚ إِن بُدِّ لَكُمْ تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ
 از چیزهایی که اگر آشکار شود برای شما ناراحت می کند شما را و اگر بپرسید از آن هنگامی که فروفرستاده می شود

الْقُرْآنُ ۚ إِن بُدِّ لَكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٠١﴾ قَدْ
 قرآن آشکار خواهد شد برای شما درگذشت الله از آن و الله بسی آمرزنده بردبار است ﴿١٠١﴾ به راستی که

سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ ۚ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ ﴿١٠٢﴾
 پرسیده اند از آن گروهی پیش از شما سپس گردیدند بدان کافران ﴿١٠٢﴾

مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ ۚ وَلَٰكِنَّ
 قرار نداده است الله هیچ بحیره ای و نه سائبه ای و نه وصیله ای و نه حامی ای ولی

الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ ۚ وَكَثُرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٣﴾
 کسانی که کفر ورزیدند برمی بندند بر الله دروغ را و بیشترشان خرد نمی ورزند ﴿١٠٣﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا

و چون گفته شود به آنان بیاوید به سوی آنچه فرو فرستاده است الله و به سوی پیامبر گویند

حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ عَابَةَآءَنَا أُولَٰؤُكَ كَانَ ءَابَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

بسند است ما را آنچه یافتیم بر آن پدران مان را آیا اگر چه پدرانشان نمی دانستند

شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٠٤﴾ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ

چیزی را و راهی نمی یافتند [باز هم از آنان پیروی می کنند؟] ای کسانی که ایمان آورده اید بر شما باد [در یافتن] خودتان را

لَا يَضُرُّكُمْ مِّنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا

زیان نمی رساند به شما کسی که گمراه شده است هرگاه هدایت یافته باشید به سوی الله است باز گشت شما همگی

فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا شَهَادَةُ

پس خبر می دهد شما را به آنچه می کردید ای کسانی که ایمان آورده اید گواهی

بَيْنَكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ أَثَنَانِ ذَوَا عَدْلٍ

در میان شما هرگاه فرارسد یکی تان را مرگ هنگام وصیت نمودن دو تن دادگر

مِّنْكُمْ أَوْ ءَاخِرَانِ مِّنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ

از خودتان یا دو تن دیگر از غیر خودتان اگر شما سفر کنید در زمین

فَأَصْبَحْتُمْ مُّصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْسِبُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ

آنگاه برسد به شما مصیبت مرگ باز می دارید آن دو را پس از نماز

فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ إِنْ أَرَبْتُمْ لَا نَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ

آنگاه سوگند یاد می کنند به الله اگر شک کردید معامله نمی کنیم آن را به بهایی و هر چند باشد [آن کس] خویشاوند

وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللَّهِ إِنَّا إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٦﴾ فَإِنْ عَثَرَ عَلَىٰ

و پنهان نمی کنیم گواهی الله را که همانا ما آنگاه البته از گناهکاران خواهیم بود پس اگر پی برده شود بر آنکه

أَنَّهُمَا أَسْتَحَقَّ إِثْمًا فَاخِرَانِ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ

همانا آن دو [=گواه] سزاوار شده اند [کیفر] گناهی را [با خیانت در گواهی دادن] پس دو گواه دیگر بایستند به جای آن دو [گواه خیانتکار] از کسانی که

أَسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٠٧﴾ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ لَشَدَدُنَا أَحَقُّ

ستم رفته است بر آنان [و] نزدیک ترند آن دو [به میت] آنگاه سوگند خورند به الله که هر آینه گواهی ما راست تر است

مِنَ شَهَادَتِهِمَا وَمَا أَعْتَدْنَا إِنَّا إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٧﴾ ذَلِكَ

از گواهی آن دو و ما تجاوز نکرده ایم [از حق] که بی گمان ما در آن صورت قطعا از ستمکاران خواهیم بود [این] [شبهه]

أَدْنَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْهِهَا أَوْ يَخَافُوا أَنْ تُرَدَّ أَيْمَنُهُمْ بَعْدَ

نزدیک تر است به اینکه ادا کنند گواهی را بر گونه [ی درست] آن یا بترسند از آنکه برگردانده شود سوگندهایی پس از

أَيْمَنِهِمْ ﴿١٠٨﴾ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاسْمَعُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٠٨﴾

سوگندهای آنان و پروا کنید از الله و بشنوید [فرمان او را] و الله هدایت نمی کند گروه نافرمانان را

يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ قَالُوا لَا عِلْمَ
روزی که گردآورد الله پیامبران را پس می گوید چه چیزی پاسخ داده شد به شما؟ گویند نیست دانشی

لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ الْغُيُوبِ إِذْ قَالَ اللَّهُ يَٰعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ
برای ما همانا تو خود بسیار داننده نهان هایی [یاد کنید] آنگاه که گفت الله ای عیسی پسر مریم

أَذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ مَدَارِئِكَ وَإِذْ آتَيْنَاكَ
یاد کن نعمت مرا بر خودت و بر مادرت آنگاه که نیرومند گردانیدم تو را به روح

الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ
القدس [=جبریل] که سخن می گفتی با مردم در گهواره و [در] میانسالی و آنگاه که آموختم به تو

الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَإِذْ خَلَقْتَ
کتاب و حکمت و تورات و انجیل را و آنگاه که می ساختی

مِنَ الطِّينِ كَهَيِّةٍ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا
از گل به سان پرنده به خواست من پس می دمیدی در آن پس می شد پرنده ای

بِإِذْنِي وَتَبَرَّئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ
به خواست من و بهبودی می بخشیدی کور مادر زاد و پسر را به خواست من و آنگاه که بیرون می آوردی

الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِي وَكَفَفْتُ بِبَنِي إِسْرَءِيلَ عَنْكَ إِذْ
مردگان را [زنده زگور] به خواست من و آنگاه که بازداشتم بنی اسرائیل را از تو هنگامی که

جَعَلْتَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنَّا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ
آوردی برایشان نشانه های روشن را پس گفتند کسانی که کفر ورزیدند از آنان نیست این مگر جادویی

مُبِينٌ وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْخَوَارِجِ أَنْ آمِنُوا بِي
آشکار و آنگاه که وحی کردم به خواریان که ایمان آورید به من

وَبِرُسُولِي قَالُوا آمَنَّا وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ إِذْ قَالَتْ
و به پیامبرم گفتند ایمان آوردیم و گواه باش به اینکه همانا ما فرمان برانیم هنگامی که گفتند

الْخَوَارِثُ يَٰعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ
خواریان ای عیسی پسر مریم آیا می تواند پروردگار تو که

يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ
فروفرستد بر ما خوانی را از آسمان؟ گفت عیسی پروا کنید از الله اگر هستید

مُؤْمِنِينَ قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا
مؤمنان گفتند می خواهیم که بخوریم از آن و آرام گیرد دل های ما

وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَّقَتْنَا وَنَكُونُ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ
و بدانیم که هر آینه راست گفتی به ما و باشیم بر [نزول] آن از گواهان

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ
گفت عیسی پسر مریم بار الها [ای] پروردگار ما فرو فرست بر ما خوانی را از آسمان

تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ
تا باشد برای ما عیدی برای اول ما و آخر [امت] ما و نشانه‌ای از [جنب] تو و روزی ده ما را و تو

خَيْرُ الرَّاغِبِينَ ﴿١١٤﴾ قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ
بهترین روزی دهندگانی گفت الله همانا من فرو فرستنده آنم بر شما پس هر که کفر ورزد پس از آن

مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١١٥﴾
از شما پس همانا من عذاب کنم او را عذابی که عذاب نکنم به آن هیچ یک از جهانیان را ﴿١١٥﴾

وَإِذْ يَدُورُ أَلْفَافًا خَوْفًا وَطَمَعًا عَلَىٰ آلِ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ؑ آيَاتُ اللَّهِ وَآيَاتُ
وایه یاد آور! آنگاه که گفت الله ای عیسی پسر مریم آیا تو گفتی به مردم که بگیرد مرا

وَأُمِّي إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ ؑ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ
و مادر مرا دو اله به جای الله؟ گفت پاک و منزهی تو نسزد مرا که

أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ إِن كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي
بگویم آنچه را که نیست برایم سزاوار اگر گفته باشم آن را پس به راستی دانسته‌ای آن را می دانی آنچه را در

نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ الْغُيُوبِ ﴿١١٦﴾ مَا
دل من است و نمی دانم آنچه را در ذات توست همانا تو خود بسیار داننده نهان هایی ﴿١١٦﴾

قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ
نگفته ام به آنان مگر آنچه فرمان داده بودی مرا بدان که بپرستید الله را که پروردگار من و پروردگار شماست و بودم

عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ
بر آنان گواه تازمانی که بودم در میان شان پس هنگامی که برگرفتی مرا بودی تو خود نگهبان

عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١١٧﴾ إِنَّ تَعَذِّبَهُمْ فَإِنَّهُمْ
بر آنان و تو بر هر چیزی گواهی اگر عذاب کنی آنان را پس همانا آنان بندگان تو اند

وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١١٨﴾ قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ
و اگر ببامرزی آنان را پس همانا تو خود بسی پیروزمند سنجیده کاری گفت الله این روزی است که

يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
سود دهد راستگویان را راستی شان برای آنان بهشت هایی است که روان است از زیر [درختان] آنها جویبارها

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١٩﴾
که ماندگاران اند در آن همیشه خشنود شد الله از آنان و خشنود شدند آنان از او این است رستگاری بزرگ ﴿١١٩﴾

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٢٠﴾
تنها برای الله است فرمانروایی آسمان ها و زمین و آنچه در میان آنهاست و او بر هر چیزی بسی تواناست ﴿١٢٠﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ

ستایش از آن الله است آن [ذاتی] که آفرید آسمان ها و زمین را و پدید آورد تاریکی ها

ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ۱ هُوَ الَّذِي

و روشنی را آنگاه کسانی که کفر ورزیدند [غیر الله را] با پروردگارشان برابر می نهند اوست آن [ذاتی] که

خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ

بیافرید شما را از گلی سپس مقرر کرد زمان [مرگ] را و مدتی معین نزد اوست آنگاه شما

تَمُوتُونَ ۲ وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ

تردید می ورزید ۲ و اوست الله در آسمان ها و در زمین می داند پنهان شما

وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ ۳ وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ

و آشکار شما را و می داند آنچه را به دست می آورید ۳ و نمی آید به سوی آنان [= کافران] هیچ نشانه ای از

آيَةٍ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ۴ فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ

نشانه های پروردگارشان مگر [آنکه] بودند از آن رویگردانان ۴ پس به راستی دروغ انگاشتند حق را

لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ۵ أَلَمْ

هنگامی که آمد به سوی آنان پس به زودی خواهد آمد به سوی ایشان خبرهای آنچه که بدان ریشخند می کردند ۵ آیا

يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّهِمْ فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ

ن دیده اند که چه بسیار نابود کردیم پیش از ایشان از امت که توانایی دادیم به آنان در زمین آن مقدار که

نُكِنَ لَكُمْ وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَارًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ

توانایی ندادیم به شما و فرستادیم [باران] آسمان را بر آنان پی در پی و پدید آوردیم جویباران را

تَجَرَّى مِنْ تَحْتِهِمْ فَاهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا

که روان می شود از زیر [خانه های] آنان آنگاه نابود کردیم آنان را به [سزای] گناهانشان و پدید آوردیم پس از آنان امتی

ءَاخِرِينَ ۶ وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ

دیگر را ۶ و اگر فرو می فرستادیم بر تو نوشته ای را در کاغذی آنگاه لمس می کردند آن را با دستانشان

لَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ۷ وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ

هرآینه می گفتند کسانی که کفر ورزیدند نیست این مگر جادویی آشکار ۷ و گفتند چرا فرو فرستاده نشد

عَلَيْهِ مَلَكٌ وَلَوْ أُنْزِلْنَا مَلَكًا لَقُضِيَ الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يُنْظَرُونَ ۸

بر او فرشته ای؟ و اگر فرو می فرستادیم فرشته ای را پایان می یافت کار آنگاه مهلت نیابند ۸

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَّجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِم مَّا
و اگر قرار می دادیم او را فرشته ای هر آینه درمی آوردیم او را [به صورت] مردی و هر آینه مشتبه می کردیم بر آنان آنچه را که

يَلْبَسُونَ ۱۰ وَلَقَدْ أَسْهَرْنَا بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَحَاقَ
[خود] مشتبه می کنند ۱۰ و به درستی که ریشخند شده اند پیامبرانی پیش از تو پس فراگرفت

بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ۱۰
کسانی را که مسخره می کردند از ایشان [سزای] آنچه که بدان ریشخند می کردند ۱۰

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ أَنْظِرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
بگو بگردید در زمین آنگاه بنگرید که چگونه شد سرانجام

الْمُكَذِّبِينَ ۱۱ قُلْ لِّمَن مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ لِلَّهِ
دروغ انگاران ۱۱ بگو از آن کیست آنچه در آسمان ها و زمین است؟ بگو تنها برای الله است

كُتِبَ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةُ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ
نوشته [مقرر کرده] است بر خودش مهربانی را البته گرد می آورد شما را در روز رستاخیز

لَا رَيْبَ فِيهِ ۱۲ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ
که نیست هیچ تردیدی در آن کسانی که زیان رسانده اند به خودشان پس آنان ایمان نمی آورند

۱۲ وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي آثِلٍ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
و تنها برای اوست آنچه آرام جای گیرد در شب و روز و او بسی شنوای داناست

۱۳ قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَخَذُ وَلِيًّا ۱۳ فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ
بگو آیا جز الله را بگیرم به کارسازی که [الله] پدید آورنده ی آسمان ها و زمین است و او می خوراند

وَلَا يُطْعَمُ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا
و خورنده نمی شود؟ بگو همانا من فرمان یافته ام به اینکه باشم نخستین کسی که گردن نهاد [به حکم الله] و

تَكُونُ ۱۴ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۱۴ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ
[فرمان دادم] که میباش هرگز از مشرکان ۱۴ بگو همانا من می ترسم اگر نافرمانی کنم

رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۱۵ مَن يُصِرَّ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ
پروردگارم را از عذاب روزی بزرگ ۱۵ هر که گردانده شود [عذاب] از او در آن روز پس به راستی

رَحِمَهُ ۱۶ وَذَلِكَ الْفَوْزُ ۱۶ أَلَمْ يَأْتِ الْيَمِينَ ۱۶ وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ
رحم کرده [الله] بر او و این است کامیابی ۱۶ آشکار ۱۶ و اگر برساند به تو الله گزند را

فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ ۱۷ وَإِنْ يَمْسَسْكَ بَخِيرٌ فَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
پس نیست بردارنده ای برای آن جز او ۱۷ و اگر برساند به تو نیکی ای را پس او بر هر چیزی

قَدِيرٌ ۱۷ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ ۱۷ وَهُوَ الْحَكِيمُ ۱۸ الْخَبِيرُ ۱۸
تواناست ۱۷ و اوست چیره بر فراز ۱۷ و اوست بندگان را آن سنجیده کردار آگاه ۱۸

قُلْ أَى شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَى هَذَا
 بگو چه چیز بزرگتر است در گواهی دادن؟ بگو **الله است** که گواه است میان من و میان شما و وحی شده است به من این
الْقُرْآنُ لِأَنْذِرْكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ أَيْنَكُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ
 قرآن تا بیم دهم شما را به آن و هر کس را که [قرآن به او] برسد آیا شما به راستی گواهی می دهید که همانا با **الله**
ءَالِهَةٌ أُخْرَى قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ وَإِنِّى بَرِئٌ مِّمَّا
 اله های دیگری هست؟ بگو من گواهی نمی دهم بگو جز این نیست که او **اله** یگانه است و همانا من بیزارم از آنچه
تُشْرِكُونَ ۱۹ الَّذِينَ ءَاتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ
 شریک [و امی سازید] **۱۹** کسانی که داده ایم به آنان کتاب را می شناسند او [= پیامبر] را چنانکه می شناسند
أَبْنَاءَهُمُ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۲۰ وَمَنْ أَظْلَمُ
 پسران شان را کسانی که زیان رسانده اند به خودشان پس آنان ایمان نمی آورند **۲۰** و کیست ستمکارتر
مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ
 از کسی که بر بسته بر **الله** دروغی را یا دروغ انگاشته است آیات او را؟ همانا رستگار نمی شوند ستمکاران
۲۱ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا أَيْنَ شُرَكَائُكُمْ
۲۱ و روزی که گرد می آوریم آنان را همگی آنگاه می گوییم به کسانی که شرک ورزیده اند کجایند شریکان شما
الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ۲۲ ثُمَّ لَمْ تَكُنْ
 آنان که می پنداشتید [شریک **الله** اند]؟ **۲۲** آنگاه نباشد عذرشان جز آنکه گویند سوگند به **الله**
رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ ۲۳ أَنْظِرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ
رَبِّنَا پروردگارمان که نبودیم ما مشرکان **۲۳** بنگر که چگونه دروغ گفتند بر خودشان و ناپدید شد
عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۲۴ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَى
 از آنان آنچه بر می بافتند **۲۴** و از آنان کسی هست که گوش فرامی دهد به تو و افکنده ایم بر
قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي ءَاذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ يَرَوْا كَلَّ ءَايَةٍ
 دل هایشان پرده هایی تانفهمند آن را و [نهادیم] در گوش هایشان سنگینی و اگر ببینند هر نشانه ای را
لَا يُؤْمِنُوا بِهَا حَتَّى إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا
 ایمان نمی آورند به آن تا آنگاه که بیایند نزد تو چون و چرامی کنن باتو گویند کسانی که کفر ورزیدند نیست این [قرآن]
إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۲۵ وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْعَوْنَ عَنْهُ وَإِنْ
 جز افسانه های پیشینیان **۲۵** و آنان بازمی دارند مردمان را از آن و دور می شوند [خود] از آن و
يُهْلِكُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ۲۶ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَى النَّارِ
 نابود نمی کنند مگر خودشان را و در نمی یابند **۲۶** و اگر ببینی آنگاه که نگاه داشته شوند بر آتش
فَقَالُوا يَلَيْلِنَا نُرَدُّ وَلَا تُكْذِبُ بَآيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۲۷
 پس گویند ای کاش بازگردانده می شدیم [به دنیا] و تکذیب نمی کردیم آیات پروردگارمان را و می بودیم از مؤمنان **۲۷**

بَلْ بَدَأَ لَهُمْ مَا كَانُوا يُخَفُّونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ

بلکه آشکار شد برای شان آنچه پنهان می داشتند از پیش و اگر بازگردانده شوند البته باز می گردند به آنچه نهی شده اند از آن

وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٢٨﴾ وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ

وهمانا آنان دروغگویانند ﴿٢٨﴾ و گفتند نیست این [زندگی] مگر زندگانی ما در دنیا و نیستیم ما

بِمَبْعُوثِينَ ﴿٢٩﴾ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ قَالَ أَلَيْسَ هَذَا

برانگیخته شدگان [از گورها] ﴿٢٩﴾ و اگر ببینی آنگاه که نگاه داشته شوند در پیشگاه پروردگارشان گوید [الله] آیا نیست این [برانگیخته شدن]

بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُقُوا الْعَذَابَ ﴿٣٠﴾ كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

راست؟ گویند آری سوگند به پروردگارمان گوید [الله] پس بچشید عذاب را به [سزای] آنکه کفر می ورزیدید

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمُ السَّاعَةُ ﴿٣٠﴾

﴿٣٠﴾ به راستی که زیان کردند آنانکه دروغ انگاشتند دیدار الله را تا آنگاه که بیاید به سراغشان رستاخیز

بَغْتَةً قَالُوا يَحْسِرُنَا عَلَىٰ مَا فَرَطْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ

ناگهان گویند ای دریغ بر ما بر آنچه کوتاهی کردیم در آن و آنان برمی دارند بار [گناهان] شان را

عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ إِلَّا سَاءَ مَا يَزُرُونَ ﴿٣١﴾ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا

بر پشت هایشان آگاه باشید بد [باری] است آنچه برمی دارند ﴿٣١﴾ و نیست زندگانی دنیا جز

لَعِبٌ وَلَهُوَ وَلِلْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ ﴿٣٢﴾ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

بازی و سرگرمی ای و البته سرای آخرت بهتر است برای کسانی که پرهیزکاری می کنند پس آیا خرد نمی ورزید؟

قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزَنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يَكْذِبُونَكَ

﴿٣٢﴾ به راستی می دانیم همانا اندوهگین می گرداند تو را آنچه می گویند پس همانا آنان دروغگو نمی انگارند تو را

وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَتْ

ولی [این] ستمکاران آیات الله را انکار می کنند ﴿٣٣﴾ و به درستی که دروغگو شمرده شدند

رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَىٰ مَا كَذَبُوا وَآوَدُوا حَتَّىٰ أَنَّهُمْ نَصَرْنَا

پیامبرانی پیش از تو پس شکیبایی کردند بر آنچه دروغگو شمرده شدند و آزار دیدند تا آنکه رسید به آنان یاری ما

وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبَائِ الْمُرْسَلِينَ

و نیست هیچ دگرگون کننده ای برای سخنان [و وعده های] الله و به راستی که رسیده است به تو از خبر [های] پیامبران

وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنْ أُسْتَطْعَتَ أَنْ تَبْنِيَ

﴿٣٤﴾ و اگر گران می آید بر تو روگردانی آنان پس اگر می توانی که بجویی

نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ وَلَوْ شَاءَ

سوراخی را در زمین یا نردبانی را در آسمان تا یابوری برای ایشان نشانه [=معجزه] ای [چنان کن] و اگر می خواست

اللَّهُ لَجَمَعَهُمُ عَلَى الْهُدَىٰ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٥﴾

الله هر آینه گردمی آورد آنان را بر [راه] هدایت پس هرگز مباش از نادانان ﴿٣٥﴾

إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَى يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ
 جز این نیست که می پذیرند [عوت تورا] کسانی که می شنوند و مردگان برانگیزد آنها را **اللَّهُ** سپس به سوی او

يُرْجَعُونَ ﴿٣٦﴾ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ
 بازگرداند می شوند ﴿۳۶﴾ و گفتند چرا فروفرستاده نشد بر او نشانه ای از [جنب] پروردگارش؟ بگو همانا **اللَّهُ**

قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُنْزِلَ آيَةً وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾ وَمَا
 تواناست بر آنکه فروفرستد نشانه ای را ولی بیشترشان نمی دانند ﴿۳۷﴾ و نیست

مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَيْرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَلُكُمْ
 هیچ جنبه ای در زمین و نه هیچ پرنده ای که می پرد با دو بال خودش مگر آنکه گروه هایی مانند شمايند

مَا فَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿٣٨﴾
 فرونگذاشتيم در آن کتاب [=لوح محفوظ] هیچ چیزی را سپس به سوی پروردگارشان گردآورده می شوند ﴿۳۸﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمْ وَبُكُّمُ فِي الظُّلُمَاتِ مِنْ يَشَاءِ اللَّهُ
 و کسانی که دروغ انگاشتند آیات ما را کران اند و گنگان اند در تاریکی ها هر که را خواهد **اللَّهُ**

يُضِلُّهُ وَمَنْ يَشَاءُ يَجْعَلُهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٣٩﴾ قُلْ
 گمراه می کند او را و هر که را خواهد قرار می دهد او را بر راهی راست ﴿۳۹﴾ بگو

أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمْ السَّاعَةُ أَغَيْرَ اللَّهِ
 به من بگوئید اگر بیاید بر شما عذاب **اللَّهُ** یا فرا رسد شما را رستاخیز آیا غیر **اللَّهُ** را

تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٠﴾ بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا
 می خوانید اگر هستید راستگویان؟ ﴿۴۰﴾ [نه] بلکه تنها او را می خوانید پس از میان برمی دارد آنچه را که

تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ﴿٤١﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا
 می خوانید [او را] برای [دفع] آن اگر خواهد و فراموش می کنید آنچه را که شریک [و] می سازید ﴿۴۱﴾ و به درستی که فرستادیم [پیامبرانی]

إِلَىٰ أُمَمٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَآخَذْنَاهُمْ بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ
 به سوی امت هایی پیش از تو آنگاه گرفتیم آنان را با سختی و رنج باشد که آنان زاری کنند

﴿٤٢﴾ فَلَوْلَا إِذَا جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ
 پس چرا هنگامی که آمد بر آنان عذاب ما زاری نکردند ولی سخت شد دل هایشان

وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾ فَلَمَّا
 و آراست برای آنان شیطان آنچه را که می کردند ﴿۴۳﴾ پس چون

نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ
 فراموش کردند آنچه را که پند داده شدند بدان گشودیم بر آنان درهای همه چیز را

حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿٤٤﴾
 تا هنگامی که شادمان گشتند به آنچه داده شدند بگرفتیم آنان را ناگهان پس به ناگاه آنان ناامید شوند ﴿۴۴﴾

فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٥﴾

پس بریده شد ریشه گروهی که ستم کردند و ستایش از آن الله است پروردگار جهانیان ﴿٤٥﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَرَكُمْ وَخَمَّ عَلَى قُلُوبِكُمْ بگو به من بگوئید اگر بگیرد الله شنوایی شما و چشمانتان را و مهر نهد بر دل هایتان

مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ أَنْظِرْ كَيْفَ نَصَرَفُ الْآيَاتِ کدام اله است جز الله که باز آورد برای شما آن [ها] را؟ بنگر چگونه گوناگون [بیا] می کنیم آیات را

ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ ﴿٤٦﴾ قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَنْتُمْ عَذَابُ اللَّهِ سِيسَ آنان رو می گردانند ﴿٤٦﴾ بگو به من بگوئید اگر برسد به شما عذاب الله

بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً هَلْ يَهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ وَمَا نَاقِهَانِي يَا أَشْكَارَا آیا نابود می گردد جز گروه ستمکاران؟ ﴿٤٧﴾ و

نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ فَمَنْ ءَامَنَ وَأَصْلَحَ نمی فرستیم پیامبران را مگر مژده دهندگان و بیم دهندگان پس هر که ایمان آورد و اصلاح کرد [فسادکاری هایش را]

فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٤٨﴾ وَالَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا پس نه ترسی است بر آنان و نه آنان اندوهگین می شوند ﴿٤٨﴾ و کسانی که دروغ انگاشتند آیات ما را

يَمَسُّهُمْ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٤٩﴾ قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ می رسد به آنان عذاب به سزای آنکه نافرمانی می کردند ﴿٤٩﴾ بگو نمی گویم به شما که

عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ نزد من است گنجینه های الله و [نیز] نمی دانم غیب را و نمی گویم به شما که همانا من فرشته ام

إِنْ أَتَيْتُمْ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَىٰ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ پیروی نمی کنم مگر آنچه را که وحی می شود به من بگو آیا برابرند نابینا و بینا؟

أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ﴿٥٠﴾ وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا آیا پس نمی اندیشید؟ ﴿٥٠﴾ و بیم ده با آن [=قرآن] کسانی را که می ترسند که گردآورده شوند

إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَا يَسْ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ به سوی پروردگارشان که نیست برایشان جز الله کارسازی و نه شفاعت کننده ای باشد که آنان پرهیزکاری کنند

وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ ﴿٥١﴾ و [از خود] مران کسانی را که می خوانند پروردگارشان را در بامداد و شامگاه می خواهند

وَجَهَّهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ [خشنودی] ذات او را نیست بر تو از حساب آنان چیزی و نیست از حساب تو

عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَطَرَدَهُمْ فَتَكُونُ مِنْ الظَّالِمِينَ ﴿٥٢﴾ بر آنان چیزی تا [از خود] برانی شان آنگاه باشی از ستمکاران ﴿٥٢﴾

وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِّيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ
و این چنین آزمودیم برخی شان را به برخی تا گویند آیا اینانند که مانت نهاده است الله

عَلَيْهِمْ مِّنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ﴿٥٣﴾ وَإِذَا
بر آنان از میان ما؟ آیا نیست الله داناتر به سپاسگزاران؟ و چون

جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ
بیایند نزد تو کسانی که ایمان می آورند به آیات ما پس بگو سلام بر شما نوشته است

رَبُّكُمْ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةُ أَنَّهُ مِّنْ عَمَلٍ مِنْكُمْ سُوءًا
پروردگارتان بر خودش مهربانی را که همانا هر که کند از شما کار بدی را

بِجَهْلَةٍ ثُمَّ تَابَ مِن بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥٤﴾
به نادانی سپس توبه کند پس از آن و اصلاح کند [فسادکاری هایش را] پس همانا او بسی آمرزنده مهربان است

وَكَذَلِكَ نَفْصِلُ الْآيَاتِ وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلَ الْمُجْرِمِينَ ﴿٥٥﴾
و این چنین به روشنی بیان می کنیم آیات را و تا آشکار شود راه گنهکاران

قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنَّ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ قُلْ لَا آتِئِعُ
بگو همانا من بازداشتته شده ام از آنکه بپرستم کسانی را که فرامی خوانید جز الله بگو پیروی نمی کنم

أَهْوَاءَكُمْ قَدْ ضَلَلْتُ إِذَا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾
از خواهش های شما که به راستی گمراه شوم آنگاه و نخواهم بود از هدایت یافتگان

قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ مَا عِنْدِي مَا
بگو همانا من بر دلیلی روشن [از جانب پروردگار خویش ام] و شما دروغ انگاشتید آن را نیست نزد من آنچه

تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنَّ الْحُكْمَ لِلَّهِ يَقِضُ الْحَقُّ وَهُوَ خَيْرُ
به شتاب می خواهید آن را نیست حکم مگر برای الله بازگو می کند حق را و او بهترین

الْفَصْلِينَ ﴿٥٧﴾ قُلْ لَوْ أَنَّنِي عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَقُضِيَ
داوران است بگو اگر بی گمان نزد من بود آنچه به شتاب می خواهید آن را هر آینه پایان می یافت

الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ﴿٥٨﴾
کار در میان من و میان شما و الله داناتر است به ستمکاران

وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي
و نزد اوست کلیدهای غیب نمی داند آنها را جز او و می داند آنچه در

الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ
خشکی و دریاست و نمی افتد هیچ برگی [از درخت] مگر آنکه می داند آن را و هیچ دانه ای

فِي ظُلُمَاتٍ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٥٩﴾
در تاریکی های زمین و هیچ تری و هیچ خشکی [وجود ندارد] مگر آنکه در کتابی روشن است

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ بِرَمِي أَنْغِيزَانْدَ شَمَا رَا [روح] شَمَا رَا بِه شَب و می داند آنچه را کسب کردید در روز آنگاه

بِرَمِي أَنْغِيزَانْدَ شَمَا رَا [روح] شَمَا رَا بِه شَب و می داند آنچه را کسب کردید در روز آنگاه

بِرَمِي أَنْغِيزَانْدَ شَمَا رَا [روح] شَمَا رَا بِه شَب و می داند آنچه را کسب کردید در روز آنگاه

بِرَمِي أَنْغِيزَانْدَ شَمَا رَا [روح] شَمَا رَا بِه شَب و می داند آنچه را کسب کردید در روز آنگاه

بِرَمِي أَنْغِيزَانْدَ شَمَا رَا [روح] شَمَا رَا بِه شَب و می داند آنچه را کسب کردید در روز آنگاه

بِرَمِي أَنْغِيزَانْدَ شَمَا رَا [روح] شَمَا رَا بِه شَب و می داند آنچه را کسب کردید در روز آنگاه

بِرَمِي أَنْغِيزَانْدَ شَمَا رَا [روح] شَمَا رَا بِه شَب و می داند آنچه را کسب کردید در روز آنگاه

بِرَمِي أَنْغِيزَانْدَ شَمَا رَا [روح] شَمَا رَا بِه شَب و می داند آنچه را کسب کردید در روز آنگاه

بِرَمِي أَنْغِيزَانْدَ شَمَا رَا [روح] شَمَا رَا بِه شَب و می داند آنچه را کسب کردید در روز آنگاه

بِرَمِي أَنْغِيزَانْدَ شَمَا رَا [روح] شَمَا رَا بِه شَب و می داند آنچه را کسب کردید در روز آنگاه

بِرَمِي أَنْغِيزَانْدَ شَمَا رَا [روح] شَمَا رَا بِه شَب و می داند آنچه را کسب کردید در روز آنگاه

بِرَمِي أَنْغِيزَانْدَ شَمَا رَا [روح] شَمَا رَا بِه شَب و می داند آنچه را کسب کردید در روز آنگاه

بِرَمِي أَنْغِيزَانْدَ شَمَا رَا [روح] شَمَا رَا بِه شَب و می داند آنچه را کسب کردید در روز آنگاه

بِرَمِي أَنْغِيزَانْدَ شَمَا رَا [روح] شَمَا رَا بِه شَب و می داند آنچه را کسب کردید در روز آنگاه

بِرَمِي أَنْغِيزَانْدَ شَمَا رَا [روح] شَمَا رَا بِه شَب و می داند آنچه را کسب کردید در روز آنگاه

وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَلَٰكِنْ
و نیست بر کسانی که پرهیزکاری می کنند از حساب آنان [کافران] هیچ چیزی ولی

ذِكْرِي لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٦٩﴾ وَذَرِ الَّذِينَ أَخَذُوا
پند دادنی است باشد که آنان پرهیزکاری کنند و واگذار کسانی را که گرفتند

دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهُمْ وَغَرَّتَهُمُ الْحَيَوةُ ۖ وَذَكَرَ بِهِۦ
دینشان را به بازی و سرگرمی و فریفت آنان را زندگانی دنیا و پند ده با آن [قرآن]

أَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ
تا [مبادا] محروم و هلاک شود کسی به [سزای] آنچه کرده است نیست برای او جز الله کارسازی

وَلَا شَفِيعٌ إِلَّا مَنْ عَدِلَ ۚ كُلٌّ لِّمَا كَسَبَ ۖ وَتَعَدَّلَ
و نه شفاعت کننده ای و اگر عوض دهد هر جایگزینی را گرفته نمی شود از او آنان

الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ
کسانی اند محروم و هلاک شدند به [سزای] آنچه کرده اند برای آنان آشامیدنی ای از آب جوشان و عذابی

أَلِيمٌ ۖ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧٠﴾ قُلْ أَدْعُوا مِن دُونِ اللَّهِ
درناک است به [سزای] آنچه کفر می ورزیدند بگو آیا بخوانیم جز الله

مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلَىٰ أَعْقَابِنَا ۚ بَعْدَ إِذْ هَدَيْنَا
چیزی را که نه سود می دهد ما را و نه زیان می رساند ما را و بازگردانده شویم بر پاشنه هایمان پس از آنکه هدایت کرد ما را الله

كَالَّذِي أَسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانٌ ۚ لَهُ أَصْحَابٌ
مانند کسی که از راه به در برده است او را شیطان ها در زمین درحالی که سرگشته است؟ برای او یارانی است که

يَدْعُونَهُ ۖ إِلَى الْهُدَىٰ ۖ ائْتِنَا ۖ قُلْ إِنِّي هَدَىٰ اللَّهُ ۚ هُوَ الْهُدَىٰ
می خوانندش به سوی هدایت که بیا به سوی ما بگو همانا هدایت الله همان هدایت [راستین] است

وَأْمُرْنَا لِنُسَلِّمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾ وَأَنْ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ
و فرمان یافته ایم که گردن نهیم برای پروردگار جهانیان و اینکه برپادارید نماز را

وَاتَّقَوْهُ ۚ وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٢﴾ وَهُوَ الَّذِي
و پروا کنید از او [الله] و اوست آنکه به سوی او گردآوری می شوید و اوست آنکه

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ۖ وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ
بیافرید آسمان ها و زمین را به راستی و درستی و روزی که می گوید بشو

فَيَكُونُ ۚ قَوْلُهُ الْحَقُّ ۖ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ
بی درنگ می شود سخن او حق و درست است و تنها برای اوست فرمانروایی در روزی که دمیده شود در صور

عَلِيمٌ ۚ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ۚ وَهُوَ الْحَكِيمُ ۚ الْخَبِيرُ ﴿٧٣﴾
دانای نهان و آشکار است و او آن سنجیده کار آگاه است

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ عَازِرْ أَتَتَّخِذُ أَصْنَامًا ءَالِهَةً إِنِّي

[به یاد آور] آنگاه که گفت ابراهیم به پدرش عازر آیا می گیری بتانی را اله هایی؟ همانا من

أَرْنَكَ أَرْنَكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٧٤﴾ وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ

می بینم تو را و قوم تو را در گمراهی آشکاری ﴿۷۴﴾ و بدین سان می نمایانیم به ابراهیم

مَلَكَوتَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَيَكُونُ مِنَ الْمُوقِنِينَ ﴿٧٥﴾

فرمانروایی آسمان ها و زمین را و تا شود از یقین کنندگان ﴿۷۵﴾

فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ

پس چون تاریکی افکند بر وی شب دید ستاره ای را گفت این پروردگار من است پس چون غروب کرد گفت

لَا أُحِبُّ إِلَّا فَلِيلٍ ﴿٧٦﴾ فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِعًا قَالَ هَذَا

دوست ندارم غروب کنندگان را ﴿۷۶﴾ پس چون بدید ماه را برآمده [و تابان] گفت این

رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَئِنْ لَمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ

پروردگار من است پس چون غروب کرد گفت اگر راه ننماید مرا پروردگار من البته می شوم از گروه

الضَّالِّينَ ﴿٧٧﴾ فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِعَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا

گمراهان ﴿۷۷﴾ پس چون دید خورشید را برآمده [و تابان] گفت این پروردگار من است این

أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يَكْفُومِ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٧٨﴾

بزرگتر است پس چون غروب کرد گفت ای قوم من همانا من بیزارم از آنچه شریک [و] می سازید ﴿۷۸﴾

إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلذِّی فِطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

همانا من گردانیده ام روی خودم را به سوی کسی که آفریده است آسمان ها و زمین را

حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٧٩﴾ وَحَاجَّهُ قَوْمُهُ قَالَ

حق گرایانه و نیستم من از مشرکان ﴿۷۹﴾ و چون و چرا کردند با او قومش گفت

أَتُحِبُّونِي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَانِ وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ

آیا چون و چرامی کنید با من در [بار] الله حال آنکه به راستی هدایت کرده است مرا؟ و نمی ترسم از آنچه شرک می ورزید به او

إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا

مگر آنکه بخواهد پروردگار من چیزی را [برای من] احاطه دارد پروردگار من همه چیز را به دانایی آیا پس

تَتَذَكَّرُونَ ﴿٨٠﴾ وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا

پند نمی گیرید؟ و چگونه بترسم از آنچه شرک می ورزیدید حال آنکه

تَخَافُونَ أَنْتُمْ أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ

نمی ترسید که همانا شما شرک ورزیدید به الله چیزی را که فروفرستاده است برای [اثبات] آن بر شما

سُلْطَانًا فَإِنَّهُ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨١﴾

دلیلی پس کدام یک از [این] دو گروه سزاوارتر است به امنیت اگر می دانستید؟ ﴿۸۱﴾

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمَنُ
کسانی که ایمان آوردند و نیامیختند ایمانشان را به ستمی [=شرک] آنانند که برایشان هست ایمنی

وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿۸۲﴾ وَتِلْكَ حُجَّتُنَا ءَاتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَىٰ
و آنها راه یافتگان اند و این دلیل ما است دادیم آن را به ابراهیم بر

قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مِّنْ نَّشَأٍ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿۸۳﴾
قومش بالا می بریم به مراتبی هر کس را که بخواهیم همانا پروردگار تو سنجیده کار داناست

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا
و بخشیدیم به وی اسحاق و یعقوب را هر یکی را [از ایشان] هدایت کردیم و نوح را

هَدَيْنَا مِن قَبْلُ وَمِن ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ
هدایت کردیم پیش از این و از فرزندان او [راه نمودیم] داوود و سلیمان و ایوب

وَيُوسُفَ وَمُوسَىٰ وَهَارُونَ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿۸۴﴾
و یوسف و موسی و هارون را و چنین پاداش می دهیم نیکوکاران را

وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِلْيَاسَ كُلٌّ مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿۸۵﴾
و [هدایت کردیم] زکریا و یحیی و عیسی و الیاس را همه از شایستگان بودند

وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُونُسَ وَلُوطًا وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَىٰ
و [هدایت کردیم] اسماعیل و اِیْسَع و یونس و لوط را و هر یک را برتری دادیم بر

الْعَالَمِينَ ﴿۸۶﴾ وَمِنَ ءَابَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ
جهانیان و [هدایت کردیم] از پدرانشان و فرزندان ایشان و برادرانشان و برگزیدیم آنان را

وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿۸۷﴾ ذَٰلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ أَنَّهُ
و هدایت شان کردیم به سوی راهی راست این هدایت الله است که راه می نماید

بِهِ مَن يَشَاءُ مَن عِبَادِهِ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحِطَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا
بدان هر که را می خواهد از بندگان و اگر شرک می ورزیدند هر آینه تبه می شد از آنان آنچه که

يَعْمَلُونَ ﴿۸۸﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ
می کردند آنان کسانی اند که دادیم به آنها کتاب و حکمت و پیامبری را

فَإِن يَكْفُرْ بِهَا هَٰؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ
پس اگر کفر ورزند به آن [آیات قرآن] اینها [اهل مکه] پس به راستی گمارده ایم بر آن گروهی را که نیستند به آن کفر ورزندگان

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَىٰ اللَّهُ فَبِهَدْيِهِمْ أَقْدَرُ قُلُ
انان [=پیامبران] کسانی اند که هدایت [شان] کرد الله پس به هدایت آنان اقتدا کن بگو

لَّا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِن هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ ﴿۹۰﴾
نمی خواهم از شما بر آن [پیام رسانی] هیچ مزدی را نیست آن مگر پندی برای جهانیان

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلَى بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ ۚ
و ارج نگذاشتند **الله را** سزاوار ارجمندی اش آنگاه که گفتند فروفرستاده است **الله** بر هیچ آدمی چیزی را

قُلْ مَنْ أَنزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَى نُورًا وَهُدًى لِلنَّاسِ ۚ
بگو چه کسی فروفرستاد آن کتاب را که آورد آن را موسی روشنی و رهنمودی برای مردمان
تَجْعَلُونَهُ قَرَارِيسَ يَبْدُونَهَا وَتُخْفُونَ كَثِيرًا وَعِلَّمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا
که قرار می دهید آن را کاغذهایی آشکار می کنید [بخشی از] آن را و پنهان می کنید بسیاری را و آموزش داده شدید آنچه را که نمی دانستید

أَنْتُمْ وَلَا ءَابَاؤُكُمْ قُلْ اللَّهُ ۚ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩١﴾
شما و نه پدران تان بگو **الله** [آن را فروفرستاد] سپس بگذار آنان را تا در فرو رفتنشان [در یابو سرایی] بازی کنند ﴿٩١﴾

وَهَذَا كِتَابٌ أَنزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُّصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنذِرَ
و این [قرآن] کتابی است که فروفرستادیم آن را برکت داده شده تصدیق کننده آنچه را که پیش از آن است و تا بیم دهی

أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا ۚ وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۚ
اهل مکه را و کسانی را که در پیرامونش [ساکن اند] و کسانی که ایمان دارند به آخرت ایمان می آورند بدان [=قرآن]

وَهُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٩٢﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَىٰ
و آنان بر نمازشان محافظت می کنند ﴿٩٢﴾ و کیست ستمکارتر از کسی که بریندد بر

اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ ۚ وَمَنْ قَالَ سَأُنْزِلُ
الله دروغی را یا بگوید وحی شده است به من حال آنکه وحی نشده بدو هیچ چیزی و آن کس که گفت به زودی فرومی فرستم

مِثْلَ مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ
مانند آنچه فروفرستاده است **الله** و اگر ببینی آنگاه که ستمکاران در سختی های مرگ اند

وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُو أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ الْيَوْمَ
و فرشتگان گسترانندگان دستان خویش را [ومی گویند] بیرون کنید جان هایتان را [شگفت زده خواهی شد] امروز

تُجْرُونَ عَذَابَ الْهُونِ ۚ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ
کیفر داده می شوید به عذاب خواری به [سزای] آنچه که می گفتید بر **الله** به ناحق

وَكُنْتُمْ عَنْ ءَايَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٩٣﴾ وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَىٰ
و از آیات او تکبر می ورزیدید ﴿٩٣﴾ و به درستی که آمدید به نزد ما یک یک

كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرْكُم مَّا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ
همان گونه که آفریدیم شما را نخستین بار و وا گذاشتید آنچه را که بخشیده بودیم به شما پس پشت های تان

وَمَا نَرَىٰ مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ
و نمی بینیم با شما شفاعتگراتان را آنان که می پنداشتید که همانا آنان در [کار] شما شریکان [ما] هستند

لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَّا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٩٤﴾
به درستی که گسسته شد [پیوند] میان شما و گم شد از شما آنچه [شریک **الله**] می پنداشتید ﴿٩٤﴾

﴿۹۵﴾ إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَىٰ ط وَهُسْتَه است بیرون می آورد زنده را از مرده و بیرون آورنده همانا الله شکافنده دانه

﴿۹۶﴾ أَلَمْ يَتَّخِذْ مِنْ الْحَيِّ ذَلِكُمْ ط اللَّهُ ط پس [از حق] به کجا برگردانده می شوید؟ ﴿۹۷﴾ فَالِقُ الْإِصْبَاحِ مرده از زنده است این است الله پس [از حق] به کجا برگردانده می شوید؟ ﴿۹۸﴾ صبح است شکافنده

﴿۹۹﴾ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا ط وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ط حُسْبَانًا ط ذَلِكَ تَقْدِيرُ قرار داد شب را [برای] آرامش و خورشید و ماه را [معیار] شمارش این است اندازه گیری

﴿۱۰۰﴾ الْعَزِيزِ ط الْعَلِيمِ ط وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ ط لِهْتَدُوا آن پیروزمند دانا و اوست که قرار داد برای شما ستارگان را تا راه یابید

﴿۱۰۱﴾ بِهَا فِي ظُلُمَاتٍ ط الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ط قَدْ فَصَّلْنَا ط الْآيَاتِ ط لِقَوْمٍ ط يَعْلَمُونَ بدانها در تاریکی های خشکی و دریا به راستی که به تفصیل بیان کردیم آیات را برای گروهی که می دانند

﴿۱۰۲﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَكُمْ مِّنْ نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ ط فَمُسْتَقَرٍّ ط وَمُسْتَوْدَعٍ ط و اوست که آفرید شما را از تنی یگانه پس [شمارا] قرار گاهی و سپردنگاهی است

﴿۱۰۳﴾ قَدْ فَصَّلْنَا ط الْآيَاتِ ط لِقَوْمٍ ط يَفْقَهُونَ ط وَهُوَ الَّذِي أَنزَلَ ط به راستی که به تفصیل بیان کردیم آیات را برای گروهی که می فهمند و اوست که فرو فرستاد

﴿۱۰۴﴾ مِّنَ السَّمَاءِ ط مَاءً ط فَأَخْرَجْنَا ط بِهِ نَبَاتَ ط كُلِّ شَيْءٍ ط فَأَخْرَجْنَا ط مِنْهُ از آسمان آب را پس بیرون آوردیم با آن [آب] رویدنی هر چیز را پس بیرون آوردیم از آن

﴿۱۰۵﴾ خَضِرًا ط نُخْرِجُ ط مِنْهُ ط حَبًّا ط مُتَرَاكِبًا ط وَمِنَ النَّخْلِ ط مِنَ طَطَلِهَا سبزه را که بیرون می آوریم از آن دانه ای برهم نشسته [=انبوه] و از خرما بئ از شکوفه آن

﴿۱۰۶﴾ قِنَوانٍ ط خوشه های نزدیک به هم و باغ از درختان انگور و زیتون و انار همسان

﴿۱۰۷﴾ وَغَيْرِ مُتَشَبِهٍ ط أَنْظُرُوا ط إِلَى ثَمَرِهِ ط إِذَا أَثْمَرَ ط وَيَنْعِهِ ط إِنَّ فِي ذَٰلِكُمْ و ناهمسان بنگرید به میوه آن چون بار دهد و [بنگرید به] رسیدن اش همانا در این

﴿۱۰۸﴾ لَآيَاتٍ ط لِقَوْمٍ ط يُؤْمِنُونَ ط وَجَعَلُوا ط لِلَّهِ ط شُرَكَاءَ ط الْجِنَّ ط وَخَلَقَهُمْ ط البته نشانه هایی است برای گروهی که ایمان دارند ﴿۱۰۹﴾ وَجَعَلُوا ط لِلَّهِ ط شُرَكَاءَ ط الْجِنَّ ط وَخَلَقَهُمْ ط جن هارا حال آنکه [الله] آفریده است آنان را

﴿۱۱۰﴾ وَخَرَقُوا ط لَهُ بَنِينَ ط وَبَنَاتٍ ط بِغَيْرِ عِلْمٍ ط سُبْحَنَهُ ط وَتَعَالَى عَمَّا و بر ساختند [=با فتنند و تراشیدند] برای او پسران و دخترانی را به نادانی پاک و منزّه است او و برتر است از آنچه

﴿۱۱۱﴾ يَصِفُونَ ط وَصِفُوتِ ط بَدِيعِ ط السَّمَوَاتِ ط وَالْأَرْضِ ط أَنَّى ط يَكُونُ ط لَهُ ط وَلَدٌ ط وصف می کنند نو پدید آورنده آسمان ها و زمین است چگونه باشد او را فرزندی

﴿۱۱۲﴾ وَلَمْ تَكُنْ ط لَهُ ط صَاحِبَةً ط وَخَلَقَ ط كُلَّ شَيْءٍ ط وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ ط عَلِيمٌ ط حال آنکه نبوده است برای او همسری؟ و آفریده هر چیزی را و او به هر چیزی داناست

ذَٰلِكُمْ ^ط اَللّٰهُ رَبُّكُمْ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ ^ط
این است الله پروردگار شما نیست الهی جز او آفریننده هر چیزی است

فَاعْبُدُوْهُ ^ج وَهُوَ عَلٰی كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ^{۱۰۲} لَا تَدْرِيْكَ ^{۱۰۳}
پس بپرستید او را و او بر هر چیزی نگاهبان است در نمی یابند او را

اَلْاَبْصٰرُ ^ط وَهُوَ يَدْرِكُ اَلْاَبْصٰرَ ^ط وَهُوَ اَللّٰطِیْفُ ^{۱۰۳} اَلْخَبِیْرُ ^{۱۰۳}
چشم ها و او در می یابد چشم ها را و اوست باریک بین آگاه

قَدْ جَآءَكُمْ بَصَآئِرٌ مِّنْ رَبِّكُمْ ^ط فَمَنْ اَبْصَرَ فَلِنَفْسِهٖ ^ط وَمَنْ عَمٰی ^ط
به راستی آمد برای شما بینش هایی از [جنب] پروردگارتان پس هر کس بینا [دل] شد به سود خود اوست و هر که کور [دل] شد

فَعَلَيْهَا ^ط وَمَا اَنَا عَلَیْكُمْ بِحَفِیْظٍ ^{۱۰۴} وَكَذٰلِكَ نَصْرَفُ ^{۱۰۴}
پس به زیان اوست و نیستم من بر شما نگاهبان و بدین سان گوناگون بیان می کنیم

اَلْاٰیٰتِ وَلِیَقُوْلُوْا ^ط دَرَسَتْ ^ط وَلِنُبَیِّنَهٗ ^ط لِقَوْمٍ ^ط یَعْلَمُوْنَ ^{۱۰۵}
آیات را و تا نگویند که [از دیگران] آموخته ای و تا بیان کنیم آن را برای گروهی که می دانند

اَتَّبِعْ ^ط مَا اَوْحٰی اِلَیْكَ مِنْ رَبِّكَ ^ط لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ^ط وَاَعْرِضْ عَنِ ^ط
پیروی کن آنچه را که وحی شده است به تو از [جنب] پروردگارت نیست الهی جز او و روی بگردان از

اَلْمُشْرِکِیْنَ ^{۱۰۶} وَلَوْ شَاءَ اَللّٰهُ ^ط مَا اَشْرَكُوْا ^ط وَمَا جَعَلْنَاكَ ^ط عَلَیْهِمْ ^ط
مشرکان و اگر می خواست الله شرک نمی ورزیدند و نگمارده ایم تو را بر آنان

حَفِیْظًا ^ط وَمَا اَنْتَ عَلَیْهِمْ ^ط بِوَكِیْلٍ ^{۱۰۷} وَلَا تَسْبُوْا ^ط اَلَّذِیْنَ ^ط
نگاهبانی را و نیستی تو بر آنان برگمارده و دشنام ندهید آنانی را که

یَدْعُوْنَ ^ط مِنْ دُوْنِ اَللّٰهِ ^ط فَيَسْبُوْا اَللّٰهَ ^ط عَدُوًّا ^ط بِغَیْرِ عِلْمٍ ^ط كَذٰلِكَ زَيَّنَّا ^ط
[مشرکان] می خوانند از غیر الله پس دشنام دهند الله را از روی ستم و بی دانشی بدین سان آراسته ایم

لِكُلِّ اُمَّةٍ عَمَلُهُمْ ثُمَّ اِلَیْ رَبِّهِمْ ^ط مَّرْجِعُهُمْ ^ط فَيُنَبِّئُهُمْ ^ط بِمَا كَانُوْا ^ط
برای هر امتی کردارشان را سپس به سوی پروردگارشان بازگشت شان است آنگاه خبر می دهد ایشان را به آنچه که

یَعْمَلُوْنَ ^{۱۰۸} وَاَقْسَمُوا ^ط بِاللّٰهِ ^ط جَهْدَ اَیْمَنِهِمْ ^ط لَیْنِ ^ط جَآءَتْهُمْ ^ط ءَایَةٌ ^ط
می کردند و سوگند خوردند به الله سخت ترین سوگندهای شان را که اگر بیاید برای آنان نشانه ای [=معجزه ای]

لَیُّوْمُنَّ ^ط بِهَا قُلْ ^ط اِنَّمَا اَلْاٰیٰتُ عِنْدَ اَللّٰهِ ^ط وَمَا یُشْعِرُكُمْ ^ط اَنْهَا ^ط اِذَا ^ط
هر آینه ایمان می آورند به آن بگو جز این نیست که نشانه ها نزد الله است و چه می فهماند شما را که آن [نشانه ها] چون

جَآءَتْ ^ط لَا یُؤْمِنُوْنَ ^{۱۰۹} وَنَقَلَبُ ^ط اَفْئِدَتَهُمْ ^ط وَاَبْصَرَهُمْ ^ط کَمَا ^ط
بیاید [باز هم] ایمان نمی آورند و می گردانیم دل هایشان و دیدگانشان را چنانکه

لَمْ یُؤْمِنُوْا ^ط بِهٖ ^ط اَوَّلَ ^ط مَرَّةٍ ^ط وَنَذَرَهُمْ ^ط فِی ^ط طَغٰیْنِهٖمْ ^ط یَعْمَهُوْنَ ^{۱۱۰}
ایمان نیاوردند به آن نخستین بار و وا می گذاریم شان در سرکشی شان تا سرگردان شوند

﴿ وَلَوْ أَنَّا نَزَّلْنَاهُ إِلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَى وَحَشَرْنَا

و اگر که ما فرومی فرستادیم به سوی آنان فرشتگان را و سخن می گفتند با آنان مردگان و گرد می آوردیم

عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قَبْلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَلَكِنْ

فرارویشان هر چیزی را گروه گروه ایمان نمی آوردند مگر آنکه بخواهد الله ولی

أَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ ﴿۱۱۱﴾ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا

بیشترشان نادانی می کنند ﴿۱۱۱﴾ و اینچنین قرار دادیم برای هر پیامبری دشمنی را

شَيْطَانٍ الْإِنْسِ وَالْجِنَّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ

از شیطان های آدمی و جنی که می افکنند برخی شان به سوی [دل] برخی [دیگر] سخن آراسته را

غُمُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ

برای فریب دادن و اگر می خواست پروردگارت نمی کردند آن [کار] را پس واگذار آنان را با آنچه برمی بافتد

وَلِنَصْغِي ﴿۱۱۲﴾ إِلَيْهِ أَفِئْدَةٌ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ

تا بگریاد ﴿۱۱۲﴾ به سوی آن [سخن آراسته] دل های کسانی که ایمان نمی آورند به آخرت

وَلَيَرْضَوْهُ وَلَيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُّقْتَرِفُونَ ﴿۱۱۳﴾ أَفَغَيْرَ اللَّهِ

و تاپسندند آن را و تا مرتکب شوند آنچه را که آنان مرتکب شوندگانند ﴿۱۱۳﴾ [بگو] آیا غیر الله را

أَبْتَعِي حَكَمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا

بجویم به داوری؟ حال آنکه او ذاتی است که فرو فرستاد به سوی شما این کتاب را با تفصیل

وَالَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنْزَّلٌ مِّن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ

و کسانی که دادیم به آنان این کتاب را می دانند که همانا آن فرو فرستاده شده ای است [از جانب] پروردگار تو به راستی

فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُتَمَرِّينَ ﴿۱۱۴﴾ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا

پس مباش هرگز از تردید کنندگان ﴿۱۱۴﴾ و کامل شد سخن پروردگار تو به راستی

وَعَدَلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۱۱۵﴾ وَإِنْ

و دادگری نیست دگرگون کننده ای برای سخنان او و اوست آن شنوای دانا ﴿۱۱۵﴾ و اگر

تُطِيعَ أَكْثَرُ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ

فرمان ببری بیشتر کسانی را که در [روی] زمین اند گمراه کنند تو را از راه الله

إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿۱۱۶﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ

پیروی نمی کنند جز گمان را و نیستند آنان جز اینکه به گمان و تخمین سخن می گویند ﴿۱۱۶﴾ همانا پروردگار تو خود

أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿۱۱۷﴾

داناتر است که چه کسی گمراه می شود از راه او و او داناتر است به راه یافتگان ﴿۱۱۷﴾

فَكُلُوا مِمَّا ذُكِّرَ أَسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۱۸﴾

پس بخورید از آنچه که یاد شده است نام الله بر آن اگر هستید شما به آیات او مؤمنان ﴿۱۱۸﴾

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ

و چه شده است شما را که نمی خورید از آنچه که یاد شده است نام الله بر آن درحالی که به تفصیل بیان کرده

لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرَرْتُمْ إِلَيْهِ وَإِنْ كَثِيرًا لَيُضِلُّونَ

برای شما چیزی را که حرام گردانیده است بر شما مگر آنچه ناچار شوید به [خوردن] آن و همانا بسیاری گمراه می کنند [دیگران را]

۱۱۹

بَاهْوَاءِیْهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ

با هوس هایشان بی هیچ دانشی همانا پروردگار تو خود داناتر است به تجاوز کاران

وَذَرُوا ظَهَرَ الْآثِمِ وَبَاطِنَهُ إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْآثِمَ

و رها کنید گناه آشکار و پنهان آن را همانا کسانی که کسب می کنند گناه را

سَيَجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يَذْكُرْ

به زودی کیفر خواهند شد به [سزای] آنچه مرتکب می شدند و مخورید از آنچه یاد نشده است

اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِيُؤْخُونَ إِلَىٰ

نام الله بر آن و به راستی آن [خوردن] نافرمانی [از حکم الله] است و همانا شیطان ها القامی کنند به سوی

۱۲۱

أَوْلِيَآئِهِمْ لِيُجَدِّدُوا لَكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ

[دل] دوستان شان تا چون و چرا کنند با شما و اگر فرمان برید آنان را همانا شما مشرکان اید

أَوْ مَن كَانَ مِيتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي

آیا کسی که بود مرده پس زنده کردیم او را و قرار دادیم برای او نوری را که راه می رود با آن [در میان]

النَّاسِ كَمَن مَّثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا كَذَلِكَ

مردم مانند کسی هست که حالتش [این است که او] در تاریکی هاست که نیست بیرون آینده از آن؟ بدین سان

زَيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا

آراسته شده است برای کافران آنچه می کردند و بدین سان قرار دادیم

فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرُ مُجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا وَمَا

در هر آبادی ای بزرگان گناهکارش را تا نیرنگ ورزند در آن و

يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ وَإِذَا جَاءَتْهُمْ

نیرنگ نمی ورزند جز به خودشان و در نمی یابند و هنگامی که آید نزدشان

عَايَةٌ قَالُوا لَن نُّؤْمِنَ حَتَّىٰ نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ اللَّهُ

نشانه ای [معجزه ای] گویند ما هرگز ایمان نمی آوریم تا آنکه داده شود به ما همانند آنچه داده شده است به فرستادگان الله الله

أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا

داناتر است که کجا قرار دهد رسالتش را به زودی خواهد رسید به کسانی که گناه کردند

۱۲۴

صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ

خواری ای نزد الله و عذابی سخت به [سزای] آنکه نیرنگ می ورزیدند

فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ
پس هر کس را که بخواهد **الله** که هدایتش کند می گشاید سینه او را برای پذیرش اسلام و هر کس را که بخواهد

أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصْعَدُ
که گمراهش کند می گرداند سینه او را تنگ فشرده و سخت گویی که بالا می رود

فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ
در آسمان بدین سان قرار می دهد **الله** پلیدی را بر کسانی که

لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢٥﴾ وَهَذَا صِرَاطٌ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا قَدْ فَضَّلْنَا
ایمان نمی آورند و این راه پروردگار توست راست به راستی که روشن بیان کردیم

الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذْكُرُونَ ﴿١٢٦﴾ لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ
آیات را برای گروهی که پند می پذیرند برای آنان سرای سلامتی [= بهشت] است نزد پروردگارشان

وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٧﴾ وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا
و او کارسازشان است به سبب آنچه که می کردند و روزی که گرد می آورد آنان را همگی

يَمْعَشَرُ الْجِنَّ قَدْ اسْتَكْبَرْتُمْ مِّنَ الْإِنسِ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُمْ
[گوید] ای گروه پریان به راستی که [پیروان] بسیار یافتید از آدمیان و خواهند گفت دوستانشان

مِّنَ الْإِنسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَّغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي
از آدمیان **ای پروردگار ما** بهره مند شدند برخی از ما از برخی [دیگر] و رسیدیم به سرآمدمان که [آن را]

أَجَلَتْ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ
معین کرده بودی برای ما [الله] گوید آتش جایگاه شماست که ماندگارید در آن مگر آنچه بخواهد **الله** همانا

رَبِّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٢٨﴾ وَكَذَلِكَ نُؤَيِّ بِبَعْضِ الظَّالِمِينَ بَعْضًا
پروردگار تو سنجیده کار داناست و بدین سان چهره می گردانیم برخی از ستمکاران را بر برخی [دیگر]

بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٢٩﴾ يَمْعَشَرُ الْجِنَّ وَالْإِنسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ
به [سزای] آنچه می کردند ای گروه پریان و آدمیان آیا نیامدند سوی شما

رُسُلٌ مِّنكُمْ يَقْضُونَ عَلَيْكُمْ ءَايَاتِي وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ
پیامبرانی از خودتان که می خواندند بر شما آیات مرا و بیم می دادند شما را از دیدار

يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
این روزتان؟ گویند گواهی می دهیم ما بر ضد خودمان و فریفت آنها را زندگی دنیا

وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿١٣٠﴾ ذَلِكَ
و گواهی دهند بر ضد خودشان که همانا آنان بودند کافران این [فرستادن پیامبران]

أَنْ لَّمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا غَفِلُونَ ﴿١٣١﴾
برای آن است که نیست پروردگار تو نابود کننده آبادی ها به ستم در حالی که مردمش بی خبران [باشند]

وَلِكُلِّ دَرَجَتٍ مِّمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ بِغَفِلٍ عَمَّا
و برای هر یک پایه‌هایی است از آنچه که کرده‌اند و نیست پروردگار تو بی خبر از آنچه

يَعْمَلُونَ ۱۳۲ وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ ۱۳۳ إِنَّ يَشَاءُ
می‌کند و پروردگار تو بی نیاز صاحب رحمت است اگر بخواید

يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفَ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا
می‌برد شما را و جانشین می‌سازد پس از شما آنچه را بخواید چنانکه

أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَّتِهِ قَوْمٍ ۱۳۴ آخِرِينَ ۱۳۵ إِنْ يَشَاءُ
پدید آورد شما را از نسل گروهی دیگر همانا آنچه

تُوعَدُونَ لَا تِلْكَ أَمْدَنِي ۱۳۶ وَأَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ۱۳۷ قُلْ يَتَقَوَّمُ
وعده داده می‌شوید آمدنی است و نیستید شما ناتوان کنندگان [الله] بگو ای قوم من

أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَاتِبِكُمْ ۱۳۸ إِنْ عَمِلْتُمْ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ
عمل کنید بر روش و منش خودتان همانا من [نیز] عمل کننده ام پس به زودی خواهید دانست

مَنْ تَكُونُ لَهُ عَقِبَةُ الدَّارِ ۱۳۹ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ
کیست که می‌باشد برای او فرجام آن سرای [آخرت] همانا رستگار نمی‌شوند ستمکاران

وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ ۱۴۰ وَالْأَنْعَامِ
و قرار دادند برای الله از آنچه پدید آورده از کشت و چارپایان دامی

فَصَبَا ۱۴۱ فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِرْزَعِهِمْ وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا
بهره ای را آنگاه گفتند این برای الله است به گمان خودشان و این برای شریکان ماست

فَمَا كَانَ لَشُرَكَائِهِمْ ۱۴۲ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ
پس آنچه بود برای شریکان شان نمی‌رسد به الله

وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ ۱۴۳ إِلَى شُرَكَائِهِمْ
و آنچه بود برای الله پس آن می‌رسد به شریکان شان

سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ۱۴۴ وَكَذَلِكَ زَيْنَ
بد است آنچه داوری می‌کنند و بدین سان آراسته‌اند

لِكثِيرٍ ۱۴۵ مِنْ الْمُشْرِكِينَ ۱۴۶ قَتَلَ
برای بسیاری از مشرکان کشتن

شُرَكَاءَهُمْ ۱۴۷ لِيُرْدُوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ
شریکانشان تا نابودشان کنند و تا مشتبه گردانند بر آنان دینشان را

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ ۱۴۸ فَذَرَهُمْ ۱۴۹ وَمَا يَفْتَرُونَ ۱۵۰
و اگر می‌خواست الله نمی‌کردند آن را پس واگذار آنان را با آنچه [دروغ] برمی‌بافند

وَقَالُوا هَذِهِ أَنْعَمُ وَحَرَّتْ حِجْرٌ لَا يَطْعَمَهَا إِلَّا مَنْ
و گفتند اینها دامها و کشت [های] است که ممنوع [از تصرف] اند نمی خورد آنها را مگر کسانی که

نَشَاءُ بِرِزْعِهِمْ وَأَنْعَمُ حَرَمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَمُ لَا يَذْكُرُونَ
ما بخواهیم [این گفتار] به پندار آنهاست و چهار پایانی که حرام شده است [سوار شدن بر] پشت های آنها و چهار پایانی که یاد نمی کنند

أَسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا أَفْتَرَاءً عَلَيْهِ سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا
[هنگام ذبح] نام الله را بر آنها از روی بهتانی بر او به زودی کیفر خواهد داد [الله] آنان را به سزای آن [دروغی]

يَفْتَرُونَ ۱۳۸ وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَمِ
که برمی بافتند و گفتند آنچه در شکم این دامها است

خَالِصَةً لِّذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَىٰ أَزْوَاجِنَا وَإِنْ يَكُنْ
ویژه [حلال] است برای مردان ما و حرام است بر زنان ما و اگر باشد

مَيْتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ وَصَفَهُمْ ۚ إِنَّهُ
مرده ای پس همه در [خوردن] آن شریکان اند به زودی کیفر خواهد داد [الله] آنان را [بدین] وصفشان همانا او

حَكِيمٌ عَلِيمٌ ۱۳۹ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ
سنجیده کار داناست به راستی که زیان کردند کسانی که کشتند فرزندان شان را

سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ
از روی بی خردی و بی دانشی و حرام گردانیدند آنچه را که روزی داد آنان را الله از روی بهتان بر الله

قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ۱۴۰ وَهُوَ الَّذِي
به راستی که گمراه شدند و نبودند هدایت یافتگان و اوست که

أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَّعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ
پدید آورد باغ هایی با داربست ها و بدون داربست ها و درختان خرما و کشتزار را

مُخْلِفًا ۚ أَكَلُهُمُ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَانَ مُتَشَكِّيًا وَغَيْرَ مُتَشَكِّيًا ۚ
که گوناگون اند خوردنی آن و زیتون و انار را همگون و نا همگون

كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَءَاتُوا حَقَّهُ يَوْمَ
بخورید از میوه آن آنگاه که میوه دهد و بدهید حق آن را روز

حَصَادِهِ ۚ وَلَا تَسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ۱۴۱
درو کردنش و اسراف مکنید همانا او دوست ندارد اسراف کنندگان را

وَمِنْ الْأَنْعَمِ حَمُولَةٌ وَفَرَشَاتٌ ۚ كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ
و [آفرید] از دامها بارکش و پشم دار [= غیر بارکش] بخورید از آنچه روزی داد به شما

اللَّهُ ۚ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ۱۴۲
الله و پیروی مکنید گام های شیطان را همانا او برای شما دشمنی آشکار است

ثَمَنِيَّةٌ ۖ أَزْوَاجٌ ۖ مِنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ ۖ وَمِنَ الْمَعَزِ اثْنَيْنِ ۖ

[از دامها بیافرید] هشت تا [نر و ماده] را از گوسفندان دو [نر و ماده] را و از بزها دو [نر و ماده] را

قُلْ ۖ اَلَّذِكْرَيْنِ ۖ حَرَّمَ ۤاَمٍ ۖ اَلْاُنثَيْنِ ۖ اَمَّا ۤاَسْتَمَلْتَ عَلَيْهِ ۖ

بگو آیا آن دو نر را حرام کرده است [الله] یا آن دو ماده را؟ یا آنچه را که دربر گرفته است بر آن

اَرْحَامُ ۖ اَلْاُنثَيْنِ ۖ نَبِّئُونِي بِعِلْمٍ ۖ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٤٣﴾

بچه‌دان‌های دو ماده؟ خبر دهید مرا به دانشی [که دارید] اگر هستید راستگویان ﴿١٤٣﴾

وَمِنَ الْاِبِلِ اثْنَيْنِ ۖ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ ۖ قُلْ ۖ اَلَّذِكْرَيْنِ ۖ

و [آفرید] از شتران دو [نر و ماده] را و از گاوان دو [نر و ماده] را بگو آیا دو نر را

حَرَّمَ ۤاَمٍ ۖ اَلْاُنثَيْنِ ۖ اَمَّا ۤاَسْتَمَلْتَ عَلَيْهِ ۖ اَرْحَامُ ۖ اَلْاُنثَيْنِ ۖ

حرام کرده است یا دو ماده را؟ یا آنچه را که دربر گرفته است بر آن رَحِم‌های دو ماده؟

اَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ ۖ اِذْ وَصَّيْكُمْ ۖ اَللّٰهُ ۖ بِهٰذَا ۖ فَمَنْ

آیا بودید شما حاضران آنگاه که سفارش کرد شما را الله به این؟ پس کیست

اَظْلَمُ ۖ مِمَّنْ ۖ اَفْتَرٰى عَلَى ۖ اَللّٰهُ ۖ كَذِبًا ۖ لِيُضِلَّ ۖ النَّاسَ ۖ بِغَيْرِ

ستمکارتر از کسی که بربندد بر الله دروغی را تا گمراه کند مردمان را بی هیچ

عِلْمٍ ۖ اِنَّ ۖ اَللّٰهُ ۖ لَا يَهْدِي ۖ الْقَوْمَ ۖ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٤﴾ قُلْ ۖ لَا اَحَدٌ

دانشی همانا الله هدایت نمی کند گروه ستمکاران را ﴿١٤٤﴾ بگو نمی‌یابم

فِي ۖ مَا ۖ اَوْحٰى ۖ اِلٰى ۖ مُحَرَّمًا ۖ عَلَى ۖ طَاعِمٍ ۖ يَطْعَمُهُ ۖ اِلَّا ۖ اَنْ يَكُوْنَ

در آنچه وحی شده است به‌سوی من حرام‌شده‌ای بر خورنده‌ای که می‌خورد آن را مگر آنکه باشد

مِيْتَةً ۖ اَوْ ۖ دَمًا ۖ مَّسْفُوحًا ۖ اَوْ ۖ لَحْمَ ۖ خَنزِيرٍ ۖ فَاِنَّهُ ۖ رِجْسٌ ۖ اَوْ

مرداری یا خون ریخته‌ای یا گوشت خوک پس همانا آن پلید است یا

فَسَقًا ۖ اَهْلًا ۖ لِغَيْرِ ۖ اَللّٰهُ ۖ بِهِ ۖ فَمَنْ ۖ اضْطَرَّ ۖ غَيْرَ ۖ بَاغٍ ۖ وَلَا ۖ عَادٍ ۖ فَاِنَّ

[آن حیوانی که برای ذبح] به‌نافرمائی نائل‌شده برای غیر الله به‌آن پس کسی که ناگزیر شود [از خوردن گوشت حرام] نه خواهان باشد و نه از حد گذرنده پس همانا

رَبَّكَ ۖ غَفُورٌ ۖ رَّحِيمٌ ﴿١٤٥﴾ وَعَلَى ۖ الَّذِيْنَ ۖ هَادُوا ۖ حَرَمْنَا

پروردگار تو بسی آمرزنده مهربان است ﴿١٤٥﴾ و بر کسانی که یهودی شدند حرام کردیم

كُلَّ ۖ ذِي ۖ ظُفْرٍ ۖ وَمِنَ ۖ الْبَقَرِ ۖ وَالْغَنَمِ ۖ حَرَمْنَا ۖ عَلَيْهِمْ

هر [جانور] ناخن داری را از گاوان و گوسفندان حرام کردیم بر آنان

شُحُوْمَهُمَا ۖ اِلَّا ۖ مَا ۖ حَمَلَتْ ۖ ظُهُورُهُمَا ۖ اَوْ ۖ الْحَوَايَا ۖ اَوْ ۖ مَا

پیه‌های آن دو [صنف] را مگر آنچه برداشته است پشت‌های آن دو یا روده‌ها یا آنچه

اَخْتَلَطَ ۖ بِعَظْمٍ ۖ ذٰلِكَ ۖ جَزَيْنَهُمْ ۖ بِغَنِيمٍ ۖ وَاِنَّا ۖ لَصٰدِقُوْنَ ﴿١٤٦﴾

آمیخته باشد به استخوانی بدین سان کفر دادیم آنان را به سزای سرکشی شان و همانا ما راستگویانیم ﴿١٤٦﴾

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ **رَبُّكُمْ** ذُو رَحْمَةٍ **وَاسِعَةٍ** وَلَا يُرَدُّ **بِأَسْفِهِ** عَنْ الْقَوْمِ **الْمُجْرِمِينَ** ^{۱۴۷} ^{۱۴۷} ^{۱۴۷}
 پس اگر دروغگو شمرند تو را پس بگو پروردگار شما دارای رحمتی گسترده است و بازگردانده نمی شود

لَوْ شَاءَ **اللَّهُ** مَا أَشْرَكْنَا وَلَا **ءَابَاؤُنَا** وَلَا حَرَمْنَا **مِنْ شَيْءٍ** ^{۱۴۸} ^{۱۴۸} ^{۱۴۸}
 اگر می خواست **الله** شرک نمی ورزیدیم ما و نه پدرانمان و حرام نمی کردیم چیزی را

كَذَلِكَ **كَذَّبَ** **الَّذِينَ** مِنْ قَبْلِهِمْ **حَتَّى** ذَاقُوا **بِأَسْنَاءِ** ^{۱۴۹} ^{۱۴۹} ^{۱۴۹}
 اینچنین تکذیب کردند کسانی که پیش از آنان بودند تا آنکه چشیدند کفر ما را

قُلْ **هَلْ عِنْدَكُمْ** مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ **لَنَا** ^{۱۵۰} ^{۱۵۰} ^{۱۵۰}
 بگو آیا نزدتان از دانشی هست تا بیرون آرید آن را برای ما؟ پیروی نمی کنید مگر

الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا **تَخْرُصُونَ** ^{۱۵۱} ^{۱۵۱} ^{۱۵۱}
 گمان را و نیستید شما جز آنکه به دروغ و تخمین سخن می گوئید

فَلَوْ شَاءَ **لَهَدَيْنَكُم** **أَجْعِينَ** ^{۱۵۲} ^{۱۵۲} ^{۱۵۲}
 پس اگر می خواست البته راهبری می کرد همه شما را بگو

يَشْهَدُونَ أَنْ **اللَّهُ** حَرَّمَ هَذَا **فَإِنْ** شَهِدُوا **فَلَا** تَشْهَدُ **مَعَهُمْ** ^{۱۵۳} ^{۱۵۳} ^{۱۵۳}
 گواهی دهند همانا **الله** حرام کرده است این را پس اگر گواهی دهند پس تو گواهی مده

وَلَا تَتَّبِعْ **أَهْوَاءَ** **الَّذِينَ** كَذَّبُوا **بِآيَاتِنَا** **وَالَّذِينَ** ^{۱۵۴} ^{۱۵۴} ^{۱۵۴}
 و پیروی مکن از هوس های کسانی که دروغ انگاشتند آیات ما را و کسانی که

لَا يُؤْمِنُونَ **بِالْآخِرَةِ** **وَهُمْ** ^{۱۵۵} ^{۱۵۵} ^{۱۵۵}
 ایمان نمی آورند به آخرت و آنان

تَعَالَوْا أَتْلُ مَا **حَرَّمَ** **رَبُّكُمْ** **عَلَيْكُمْ** **أَلَّا** تُشْرِكُوا **بِهِ** ^{۱۵۶} ^{۱۵۶} ^{۱۵۶}
 بیایید تا بخوانم آنچه را که حرام کرده است پروردگارتان بر شما اینکه شرک موزید به او

شَيْئًا **وَبِالْوَالِدَيْنِ** **إِحْسَنًا** **وَلَا تَقْتُلُوا** **أَوْلَادَكُمْ** **مِنْ** ^{۱۵۷} ^{۱۵۷} ^{۱۵۷}
 چیزی را و به پدر و مادر نیکی [کنید] و مکشید فرزندانان را از

إِمْلَاقٍ **نَحْنُ** **نَرْزُقُكُمْ** **وَإِيَّاهُمْ** **وَلَا تَقْرَبُوا** **الْفَوَاحِشَ** ^{۱۵۸} ^{۱۵۸} ^{۱۵۸}
 [ترس] تنگدستی ما روزی می دهیم شما و آنان را و نزدیک مشوید به کارهای زشت

مَا **ظَهَرَ** **مِنْهَا** **وَمَا** **بَطْنٌ** **وَلَا تَقْتُلُوا** **النَّفْسَ** **الَّتِي** ^{۱۵۹} ^{۱۵۹} ^{۱۵۹}
 آنچه آشکار باشد از آن و آنچه پنهان باشد و مکشید کسی را که

حَرَّمَ **اللَّهُ** **إِلَّا بِالْحَقِّ** **ذَلِكَ** **وَصَنَّكُمْ** **بِهِ** **لَعَلَّكُمْ** **تَعْقِلُونَ** ^{۱۶۰} ^{۱۶۰} ^{۱۶۰}
 حرام کرده است **الله** [کشتن را] مگر به حق این است [آنچه] که سفارش کرده است شما را بدان باشد که شما خرد بورزید

حرام کرده است **الله** [کشتن را] مگر به حق این است [آنچه] که سفارش کرده است شما را بدان باشد که شما خرد بورزید

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ
و نزدیک مشوید به مال یتیم مگر به شیوه ای که آن نیکوتر است تا آنکه برسد به رشد خویش

وَأَوْفُوا بِالْكَيلِ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا تُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا
و به تمامی بدهید پیمانه و ترازو را به عدالت تکلیف نمی کنیم هیچ کس را مگر

وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَبِعَهْدِ
به اندازه ی توانش و چون سخن گوید پس عدالت بورزید [در سخن] و اگرچه باشد و به پیمان

اللَّهِ أَوْفُوا ذَلِكُمْ وَصْنَكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ
الله وفا کنید این است [آنچه] که سفارش کرده است شما را بدان باشد که شما پند بپذیرید

وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ
و همانا این است راه من در حالی که راست است پس پیروی کنید آن را و پیروی نکنید راه های دیگر را

فَنفَرَكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصْنَكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ
که جدا گرداند شما را از راه او این است [آنچه] که سفارش کرده است شما را بدان باشد که شما

تَتَّقُونَ ۝۱۵۳ ثُمَّ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَىٰ الَّذِي
پرهیزکاری کنید ۱۵۳ سپس دادیم به موسی کتاب [تورات] را برای تمام کردن [نعمت] بر کسی که

أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ بِلِقَاءِ
نیکویی کرده است و بیانگر است برای هر چیزی و هدایت و رحمتی است باشد که آنان به دیدار

رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ۝۱۵۴ وَهَذَا كِتَابُنَا أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ
پروردگارشان ایمان آورند ۱۵۴ و این [قرآن] کتابی است که فرو فرستادیم آن را پربرکت است پس پیروی کنید آن را

وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝۱۵۵ أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أُنْزِلَ
و پرهیزکاری کنید باشد که شما مورد رحمت قرار گیرید ۱۵۵ اینکه [مبادا] بگوئید جز این نیست که فرو فرستاده شده است کتاب

عَلَىٰ طَائِفَتَيْنِ مِن قَبْلِنَا وَإِن كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَفْلِينَ
بر دو گروه پیش از ما و همانا بودیم ما از خواندن آنان بی خبران

۝۱۵۶ أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا
یا اینکه [مبادا] بگوئید اگر همانا ما فرو فرستاده می شد بر ما کتاب هر آینه مای بودیم راه یافته تر از آنان

فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةً فَمَنْ
پس به راستی که آمد برای شما دلیلی روشن از [جانب] پروردگارتان و هدایت و بخشایشی پس کیست

أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَنَجْزِي الَّذِينَ
ستمکارتر از کسی که دروغ انگارد آیات الله را و روی گرداند از آن؟ به زودی کیفر می دهیم به کسانی که

يَصْدِفُونَ ۝۱۵۷ عَنْ ءَايَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ
روی می گردانند از آیات ما بدترین عذاب را به سزای آنکه روی می گردانند

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ
آیا انتظار دارند جز اینکه بیایند نزدشان فرشتگان یا بیاید پروردگار تو یا بیاید

بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا
برخی از نشانه های پروردگار تو؟ روزی که بیاید برخی از نشانه های پروردگار تو سود ندهد هیچ کسی را ایمان او

لَمْ تَكُنْ ءَامَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيْمَانِهَا خَيْرًا قُلْ اُنْظُرُوا
که ایمان نیاورده باشد پیش از آن یا به دست نیاورده باشد در ایمانش هیچ [عمل] خیری را بگو انتظار بکشید

إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ﴿١٥٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ فَرَقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا لَسْتَ
همانا ما [نیز] منتظران ایم ﴿١٥٨﴾ همانا کسانی که پراکنده ساختند دین خود را و شدند گروه گروه نیستی تو

مَنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ
از آنان در چیزی [تورا با آنها کاری نیست] جز این نیست که کارشان با الله است آنگاه خبر می دهد آنان را به آنچه می کردند

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ
هر که آورد کاری نیک را پس برای اوست ده چندان آن و هر که آورد بدی

فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦٠﴾ قُلْ إِنِّي هَدَيْتُكُمْ
پس سزا داده نخواهد شد جز همانند آن و آنان ستم نخواهند دید ﴿١٦٠﴾ بگو همانا من هدایت کردم را پروردگارم

إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيمًا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنْ
به راهی راست دینی درست آیین ابراهیم که حق گرای بود و نبود از

الْمُشْرِكِينَ ﴿١٦١﴾ قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَحَيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ
مشرکان ﴿١٦١﴾ بگو همانا نماز من و عبادت من [قربانی من] و زندگانی من و مرگ من تنها برای الله است

رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٢﴾ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ
پروردگار جهانیان ﴿١٦٢﴾ نیست شریکی برای او و به این فرمان یافته ام و من نخستین مسلمانانم

قُلْ أَغْنَى اللَّهُ أَبْعَى رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ
بگو آیا جز الله جویم پروردگاری حال آنکه اوست پروردگار هر چیزی و نمی کند هیچ

نَفْسٍ إِلَّا عَلَىهَا وَلَا نَزْرُ وَازِرَةً وَزَرَ أُخْرَى ثُمَّ إِلَى رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ
کس [کاربدی] مگر برضرر خودش و بر نمی دارد هیچ بردارنده ای بار دیگری را باز به سوی پروردگارتان بازگشت شماست

فِيَنْبِئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿١٦٤﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ
پس خبر می دهد شما را به آنچه که در آن اختلاف می کردید ﴿١٦٤﴾ و او کسی است که قرار داد شما را

خَلَقَ الْأَرْضَ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَبْلُوَكُمْ
جانشینان [در] زمین و بالا برد برخی تان را بالای برخی دیگر به پایه هایی تا بیازماید شما را

فِي مَا ءَاتَاكُمْ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٦٥﴾
در آنچه داده است به شما همانا پروردگار تو زود کیفر است و همانا او بسی آمرزنده مهربان است ﴿١٦٥﴾

ترتیبها
۷

سُورَةُ الْأَعْرَافِ

آیاتها
۲۰۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

الْمَصَّ ۱ كَتَبَ أَنْزَلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ

الف لام میم صاد ۱ [این] کتابی است که فرو فرستاده شده به سوی تو پس نباشد در سینه ات تنگی ای از آن

لِنُنْذِرَ بِهِ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ۲ أَتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُم

تا بیم دهی بدان و پندی باشد برای مؤمنان ۲ پیروی کنید آنچه را که فرو فرستاده شده است به سوی شما

مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ ۳ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ۴

از [جنب] پروردگارتان و پیروی مکنید جز او دوستانی [دیگر] را اندکی پند می پذیرید ۳

وَكُم مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بَأْسُنَا بَيِّنًا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ

و بسا آبادی ای که نابود کردیم [مردم] آن را که آمد به سوی آن کیفرمان شبانگاه یا [هنگامی که] آنان خوابیدگان به نیمروز بودند

۴ فَمَا كَانَ دَعْوَانَهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا

پس نبود درخواستشان چون آمد به سوی شان عذاب ما جز آنکه گفتند همانا ما بودیم

ظَالِمِينَ ۵ فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ

ستمکاران ۵ پس هر آینه می پرسیم از کسانی که فرستاده شده است به سوی شان [مردمان] و هر آینه می پرسیم

الْمُرْسَلِينَ ۶ فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِم بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ ۷

از فرستادگان [پیامبران] ۶ پس بی گمان، بازگو خواهیم کرد بر آنها [حوالشان را] به دانشی و نبودیم ما غایبان [از آنان و کردارهایشان] ۷

وَالْوِزْنَ ۸ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ ۹ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُم

و سنجش [اعمال] در آن روز حق است پس هر کس سنگین باشد کفه های [اعمال] او پس آنان خود

الْمُفْلِحُونَ ۸ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا

رستگاران اند ۸ و هر کس سبک باشد کفه های [اعمال] او پس آنان کسانی اند که زیان زدند

أَنفُسَهُمْ ۹ يَمَا كَانُوا بِعَآيَتِنَا يَظْلِمُونَ ۱۰ وَلَقَدْ مَكَنَّاكُمْ

به خودشان به سبب آنچه به آیات ما ستم می کردند ۱۰ و به درستی که جای دادیم شما را

فِي الْأَرْضِ ۱۰ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعِيشَةً ۱۱ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ۱۲

در زمین قرار دادیم برایتان در آن اسباب زندگانی اندکی شکر می کنید ۱۲

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا

و به درستی که آفریدیم شما را سپس چهره نگاری کردیم شما را سپس گفتیم به فرشتگان سجده کنید

لِلْآدَمَ ۱۱ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ ۱۲ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ۱۳

برای آدم پس [همه] سجده کردند مگر ابلیس ۱۲ که نبود از سجده کنندگان ۱۳

قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ ^{۱۱} **قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْنِي مِن نَّارٍ**
 گفت [الله] چه چیزی بازداشت تو را که سجده نکنی آنگاه که فرمان دادم به تو؟ گفت من بهترم از او آفریده ای مرا از آتش
وَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ ^{۱۲} **قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَن تَتَكَبَّرَ**
 و آفریده ای او را از گل ^{۱۲} گفت [الله] پس فرود آی از آن پس لایق نیست تو را که کبر ورزی
فِيهَا فَأَخْرَجَ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ ^{۱۳} **قَالَ أَنُظَرِنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ**
 در آن پس بیرون شو همانا تو از خوارشدگانی ^{۱۳} گفت [ابلیس] مهلت ده مرا تا روزی که برانگیخته می شوند
قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ^{۱۴} **قَالَ فِيمَا أَغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ**
^{۱۴} گفت [الله] همانا تو از مهلت یافتگانی ^{۱۴} گفت [ابلیس] پس به سبب آنکه مرا گمراه کردی البته می نشینم برای [کمین] آنان
صِرَاطِكَ الْمُسْتَقِيمَ ^{۱۵} **ثُمَّ لَآتِيَنَّهُمْ** ^{۱۶} **مِّن بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ**
 در راه راست تو ^{۱۵} باز البته خواهیم آمد به سوی شان از پیش روی شان و از پشت سر شان
وَعَنَائِمِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ ^{۱۷} **وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ** ^{۱۷} **قَالَ**
 و از [جنب] راست آنان و از [جنب] چپ آنان و نمی یابی بیشترشان را سپاسگزاران ^{۱۷} گفت
أَخْرَجَ مِنْهَا مَذْمُومًا مَّدْحُورًا لِّمَن تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ
 بیرون رو از آن نکوهیده و رانده شده همانا هر که پیروی کند تو را از آنان هر آینه پر خواهیم کرد دوزخ را از شما
أَجْمَعِينَ ^{۱۸} **وَيَعَادُمُ** ^{۱۸} **أُسْكُنُ أَنتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ**
 همگی ^{۱۸} و ای آدم ساکن شو تو و همسرت در بهشت پس بخورید از هر جا
شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ^{۱۹} **فَوَسْوَسَ**
 که خواهید و نزدیک مشوید به این درخت که می شوید از ستمکاران ^{۱۹} پس وسوسه کرد
لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوْءَاتِهِمَا وَقَالَ
 آن دو را شیطان تا آشکار گرداند برای شان آنچه پوشیده بود از [نظر] آنان از شرم گاه هایشان و گفت
مَا نَهَيْكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَن تَكُونَا مَلَكَينِ أَوْ تَكُونَا
 باز نداشته است شما را **رَبُّكُمَا** ^{۲۰} **عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَن تَكُونَا مَلَكَينِ أَوْ تَكُونَا**
 پروردگارتان از این درخت مگر آنکه [مبادا] شوید دو فرشته یا شوید
مِنَ الْخَالِدِينَ ^{۲۱} **وَقَاسَمَهُمَا** ^{۲۱} **إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ** ^{۲۱}
 از ماندگاران ^{۲۱} و سوگند خورد برای آن دو که همانا من برایتان البته از خیرخواهانم ^{۲۱}
فَدَلَّيْنَاهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْءَاتُهُمَا وَطَفِقَا
 پس فرولغزاند آن دو را به فریبی پس چون چشیدند آن درخت را آشکار شد برایشان شرم گاه هایشان و شروع کردند [به آنکه]
يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِن وَرَقِ الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا ^{۲۲} **أَلَمْ أَنْهَكُمَا**
 می چسپانیدند بر خودشان از برگ [های] بهشت و ندا کرد آن دو را **پروردگارشان** ^{۲۲} آیا باز نداشته بودم شما را
عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَأَقُلْ لَّكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُّبِينٌ ^{۲۳}
 از آن درخت و نگفته بودم به شما که همانا شیطان برایتان دشمنی آشکار است؟ ^{۲۳}

قَالَ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنْ

گفتند [ای] پروردگارا ستم کردیم بر خودمان و اگر نیامیزی ما را و نبخشایی ما را البته خواهیم بود از

الْخَسِرِينَ ﴿٢٣﴾ قَالَ أَهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي

زیانکاران ﴿۲۳﴾ گفت [الله] فرود آید [به زمین درحالی که] برخی تان برای برخی [دیگر] دشمن خواهد بود و برای شماست در

الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٢٤﴾ قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا

زمین قرارگاه و برخورداری تا مدتی ﴿۲۴﴾ گفت در آن زندگی می کنید و در آن

تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ ﴿٢٥﴾ يَبْنِيٰ ءَادَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ لِبَاسًا

می میرید و از آن بیرون آورده می شوید ﴿۲۵﴾ ای فرزندان آدم به راستی که فرو فرستادیم بر شما لباسی را که

يُورِي سَوَآتِكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسُ الْقَوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ذَٰلِكَ مِنْ

پوشاند شرمگاه هایتان را و [نیز] فرو فرستادیم [زینتی را] و لباس پرهیزکاری آن [از همه] بهتر است این از

ءَايَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٢٦﴾ يَبْنِيٰ ءَادَمَ لَا يَفْنَيْكُمْ

نشانه های الله است باشد که آنان پند پذیرند ﴿۲۶﴾ ای فرزندان آدم نفیرید شما را

الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم مِّنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا

شیطان چنانکه بیرون آورد پدر و مادران را از بهشت درحالی که برمی کند از آنها لباسشان را

لِيُرِيَهُمَا سَوَآتِهِمَا إِنَّهُ يَرِنُّكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ

تا بنماید به آنان شرمگاه هایشان را همانا می بیند شما را او [شیطان] و گروهش از جایی که نمی بینید آنان را

إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٧﴾ وَإِذَا فَعَلُوا

همانا ما قرار دادیم شیطان ها را دوستانی برای کسانی که ایمان نمی آورند ﴿۲۷﴾ و چون بکنند

فَاحْشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ

کار زشتی را گویند یافته ایم بر آن [کار] پدران مان را و الله فرمان داده است ما را به آن بگو همانا الله

لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ أَتَقُولُونَ عَلَىٰ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾ قُلْ

فرمان نمی دهد به کار زشت آیا می گوئید بر الله چیزی را که نمی دانید؟ ﴿۲۸﴾ بگو

أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ

فرمان داده پروردگار من به عدالت و راست دارید روی هایتان را به هنگام هر نماز و نمازگاهی

وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ ﴿٢٩﴾ فَرِيقًا

و بخوانید او را درحالی که خالص کنندگان اید برای او دین را چنانکه آفریدتان باز خواهید گشت ﴿۲۹﴾ گروهی را

هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ

هدایت کرد و گروهی سزاوار شد بر آنان گمراهی همانا آنان گرفتند شیطان ها را

أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٣٠﴾

دوستانی به جای الله و می پندارند که همانا آنان راه یافتگانند ﴿۳۰﴾

يَبْنِيْ عَادَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا
ای فرزندان آدم برگزید زیورتان را نزد هر نماز و نمازگاهی و بخورید و بیاشامید

وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿۳۱﴾ قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ
و اسراف مکنید همانا او دوست ندارد اسراف کنندگان را ﴿۳۱﴾ بگو چه کسی حرام کرده است زیور الله را

الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا
آن را که پدید آورده است برای بندگان و پاکیزه های دلپذیر از روزی را؟ بگو که آن برای کسانی است که ایمان آورده اند

فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۚ كَذَلِكَ نَفْصِلُ الْآيَاتِ
در زندگانی دنیا ویژه [آنان] است در روز رستاخیز بدین سان به تفصیل بیان می کنیم آیات را

لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿۳۲﴾ قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رِبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا
برای گروهی که می دانند ﴿۳۲﴾ بگو جز این نیست که حرام گردانیده است پروردگار من کارهای زشت را آنچه آشکار باشد از آن و آنچه

بَطْنٌ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنْزِلْ بِهِ
پنهان باشد و گناه را و ستم و سرکشی ناحق را و آنکه شریک بگردانید برای الله چیزی را که فرونفرستاده است بدان

سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا نَعْلَمُونَ ﴿۳۳﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ
دلیلی را و آنکه بگویید بر الله چیزی را که نمی دانید ﴿۳۳﴾ و برای هر گروهی مدتی است

فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً ۚ وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿۳۴﴾
پس چون فرارسد مدت آنان نه درنگ کنند لحظه ای و نه [هم] پیشی گیرند ﴿۳۴﴾

يَبْنِيْ عَادَمَ إِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ ءَايَاتِي ۖ فَمَنْ
ای فرزندان آدم اگر بیایند نزد شما پیامبرانی از خودتان که بخوانند بر شما آیات مرا پس هر که

أَتَقَى وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۳۵﴾ وَالَّذِينَ
پرهیزکاری کند و اصلاح نماید پس نه ترسی است بر آنان و نه [هم] آنان اندوهگین شوند ﴿۳۵﴾ و کسانی که

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ
دروغ انگاشتند آیات ما را تکبر کردند از [پذیرش] آن آنان همدان آتش اند آنها

فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۳۶﴾ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ
در آن ماندگاران اند ﴿۳۶﴾ پس کیست ستمکارتر از کسی که بر بندد بر الله دروغی را یا دروغ انگارد

بِآيَاتِهِ ۖ أُولَٰئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُمْ مِنَ الْكِتَابِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ
آیاتش را؟ آنان خواهد رسید به ایشان بهره شان از آن کتاب [سرنوشت] تا آنگاه که آیند نزدشان

رُسُلَنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ ۖ قَالُوا آئِنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ ۖ مِنْ دُونِ اللَّهِ
فرستادگان ما که بستانند [جان] آنان را گویند کجاست آنچه می خواندید غیر از الله؟

قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلَيَّ أَنْفُسُهُمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿۳۷﴾
گویند ناپدید شدند از ما و گواهی دهند برضد خودشان که همانا آنان بودند کافران ﴿۳۷﴾

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ
گوید [الله] در آید در [میان] امت‌هایی که گذشته‌اند پیش از شما از جن و انس

فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعْنَتْ أُخْتَهَا حَتَّى إِذَا ادَّارَكُوا فِيهَا
در آتش [دوزخ] هرگاه که در آید امتی لعنت کند همانندش را تا هنگامی که به هم رسند در آن

جَمِيعًا قَالَتْ أَخْرَبَهُمْ لِأُولِهِمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَعَاتِبْهُمْ
همگی گوید پسینشان درباره پیشیشان [ای] پروردگار ما اینان گمراه کردند ما را پس بده به آنان

عَذَابًا ضَعُفًا مِنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٌ وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ
عذابی دوچندان از آتش [دوزخ] گوید [الله] برای هر یکی دو چندان است ولی نمی دانید

وَقَالَتْ أُولَهُمْ لِأَخْرَبَهُمْ فَمَا كَانَتْ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ
و گوید پیشیشان به پسینشان پس نیست برایتان بر ما هیچ برتری‌ای

فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ إِنَّ الَّذِينَ كَذَبُوا
پس بچشید عذاب را به سزای آنچه انجام می دادید همانا کسانی که دروغ انگاشتند

بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفْعَلْ لَهُمْ أَبُوْبُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ
آیات ما را و تکبر ورزیدند از پذیرش آن گشوده نمی شود برای آنان درهای آسمان و در نیایند

الْجَنَّةَ حَتَّى يُلَاجِ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي
به بهشت تا آنگاه که در آید شتر در سوراخ سوزن [محال است] و این چنین کیفر می دهیم

الْمُجْرِمِينَ لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ
بزهکاران را از برای آنان از دوزخ بستری و از بالای آنان پوشش‌هایی است

وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
و بدین سان کیفر می دهیم ستمکاران را و کسانی که ایمان آوردند و کردند

الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ
کارهای شایسته تکلیف نمی کنیم هیچ کس را مگر به اندازه توانش آنان یاران

الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ
بهشت اند آنان در آن جاویدان اند و برمی‌کنیم آنچه در سینه‌هایشان است هر کینه‌ای را

تَجْرَى مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا
روان است از زیرشان جویبارها و گویند سپاس از آن [الله است] که راه نمود ما را به سوی این [پاخش]

وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلٌ رَبَّنَا بِالْحَقِّ
و هرگز راه نمی یافتیم اگر راه ننموده بود ما را [الله به درستی که آوردند فرستادگان پروردگار ما حق را]

وَنُودُوا أَنْ تِلْكَ الْجَنَّةُ أَوْرَثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
و ندا داده شوند که این بهشت است که به میراث یافته‌اید آن را به پاس آنچه می کردید

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَن قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا

و ندا کنند یاران بهشت یاران آتش [دوزخ] را که به راستی ما یافتیم آنچه را که وعده داده بود به ما پروردگار ما راست [و درست]

فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ فَأَذَّنَ مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ أَن

پس آیا یافتید شما [نیز] آنچه را که وعده داده بود پروردگارتان راست [و درست]؟ گویند آری پس آواز دهد آواز دهنده ای در میان آنان که

لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا

لعنت الله بر ستمکاران ﴿۴۴﴾ [همان] کسانی که [مردم را] باز می دارند از راه الله و می خواهند آن راه را

عُوجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ ﴿٤٥﴾ وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ

کج و آنان به آخرت کافران اند ﴿۴۵﴾ و میان آن دو [بهشت و دوزخ] پرده ای است و بر اعراف

رِجَالٌ يَرَوْنَ كَلَامَ بَسْمِهِمْ وَنَادَوْا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَن سَلِّمُوا عَلَيْهِمْ

مردانی هستند که بازمی شناسند همه را به علامتشان و ندا کنند [اهل اعراف] یاران بهشت را که سلام باد بر شما

لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ ﴿٤٦﴾ وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ

درحالی که هنوز در نیامده اند [در بهشت] ولی آنان امید می دارند ﴿۴۶﴾ و چون گردانده شود دیدگانیشان به سوی

أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾ وَنَادَىٰ أَصْحَابُ

همدمان آتش [دوزخ] گویند ای پروردگار ما قرار مده ما را با گروه ستمکاران ﴿۴۷﴾ و ندا کنند یاران

الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَرَوْنَهُمْ بَسْمِهِمْ قَالُوا مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ

اعراف مردانی را که باز می شناسند آنان را به علامتشان گویند به کارتان نیامد جمعیت شما

وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٨﴾ أَهْتُولَاءَ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ

و آنچه کتبر می کردید ﴿۴۸﴾ آیا اینان [بهشتیان] کسانی اند که قسم می خوردید که نمی رساند به آنان

اللَّهُ بِرَحْمَةٍ أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ

الله بخشایشی؟ در آید [ای بهشتیان] به بهشت نه ترسی است بر شما و نه [هم] شما اندوهگین می شوید

﴿٤٩﴾ وَنَادَىٰ أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَن أَفِضُوا عَلَيْنَا

﴿۴۹﴾ و ندا کنند همدمان آتش [دوزخ] همدمان بهشت را که فروریزید بر ما

مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ مَا هَرَدُوا

از آب یا از آنچه روزی تان کرده است الله گویند همانا الله حرام کرده است هر دورا بر

الْكَافِرِينَ ﴿٥٠﴾ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا

کافران ﴿۵۰﴾ [همان] کسانی که گرفته اند دین شان را به سرگرمی و بازی

وَعَرَّتْهُمْ أَلْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ نَنسَهُمْ كَمَا نَسُوا

و فریفت آنها را زندگانی دنیا پس امروز از یاد می بریم آن ها را چنانکه از یاد بردند

لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٥١﴾

دیدار این روزشان را و اینکه آیات ما را انکار می کردند ﴿۵۱﴾

وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ

و به درستی که آوردیم برای شان کتابی را که به تفصیل بیان کردیم آن را از روی دانشی تاهدایت و بخشایشی [باشد] برای گروهی که

يَوْمُنُونَ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ يَقُولُ ۝۴۲ ایمان می آورند ۝۴۲ آیا انتظار دارند جز سرانجام آن را؟ روزی که فرا رسد سرانجام آن گویند

الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلٌ رَبِّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا

کسانی که فراموش کرده بودند آن را از پیش به راستی که آورده اند فرستادگان پروردگار ما حق را پس آیا برای ما

مِنْ شَفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلْ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ شَفِيعَانِ هَسْتَ تَا شَفَاعَتِ كُنند برای ما یا بازگردانده شویم [به دنیا] آنگاه کنیم جز آنچه که می کردیم؟

قَدْ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۝۴۳

به راستی که زیان زدند به خودشان و گم شد از آنان آنچه به دروغ می ساختند ۝۴۳

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ

همانا پروردگار شما الله است آن [ذاتی] که آفریده آسمانها و زمین را در شش

أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشَىٰ اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا

روز سپس استیلا یافت بر عرش می پوشاند شب را به روز که می جوید آن را شتابان

وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ ۚ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ

و [آفرید] خورشید و ماه و ستارگان را درحالی که رام شده گان اند به فرمان او آگاه باشید که تنها برای اوست آفریدن

وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝۴۴

و فرمان پر برکت است الله پروردگار جهانیان ۝۴۴ بخوانید پروردگارتان را به زاری

وَحْفِيَّةٌ ۚ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ۝۴۵

و نهانی همانا او دوست ندارد از اندازه درگذرنده گان را ۝۴۵ و فساد نکنید در

الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا ۚ إِنَّ رَحْمَتَ

زمین پس از اصلاح آن و بخوانید او را با بیم و امید همانا رحمت

اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ۝۴۶

الله نزدیک است به نیکوکاران ۝۴۶ و اوست آنکه می فرستد

الرِّيحَ بُشْرًا ۚ بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۚ إِذَا أَقْلَتْ سَحَابًا

بادها را مژده دهنده پیش از رحمتش [باران] تا آنگاه که بردارد [آن بادها] ابری

ثِقَالًا سُقْنَهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ ۚ مِنْ كُلِّ

گرانبار را برانیم آن را به سوی سرزمینی مرده آنگاه فروفرستیم در آن آب را پس بیرون آریم بآن [آب] از همه

الشَّجَرِ كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۝۴۷

میوه ها این چنین بیرون آریم مردگان را باشد که شما پند پذیرید ۝۴۷

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرِجُ نَبَاتَهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَالَّذِي خَبَتْ لَا يَخْرُجُ
و سرزمین پاکیزه بیرون آید رستنی او به فرمان پروردگارش و آن [زمینی] که پلید است بیرون نیاید [گیاه او]

إِلَّا نَكِدًا كَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُشْكُرُونَ
جز اندکی بدین سان گوناگون بیان می کنیم آیات را برای گروهی که سپاس می گزارند

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَتَّقُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ
به درستی که فرستادیم نوح را به سوی قومش پس گفت ای قوم من بپرستید الله را نیست برای شما

مِّنْ إِلَهِ غَيْرِهِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ
هیچ الهی جز او همانا من می ترسم بر شما از عذاب روزی بزرگ

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرُكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ
گفتند مهتران از قوم او همانا می بینیم تو را در گمراهی آشکاری گفت

يَقَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ
ای قوم من نیست مرا هیچ گمراهی ای ولی من پیامبری از [جانب] پروردگار جهانیان ام

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأُنصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ
می رسانم به شما پیام های پروردگارم را و خیرخواهی می کنم برای شما و می دانم از [سوی] الله

مَا لَا نَعْلَمُونَ أَوْعَجَبْتُمْ أَن جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَىٰ
آنچه نمی دانید آیا شگفتی کردید که آمد برای شما پندی از [جانب] پروردگارتان بر [زبان]

رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ فَكَذَّبُوهُ
مردی از شما تا بیم دهد شما را و تا پرهیزکاری کنید و باشد که شما مورد رحمت قرار گیرید؟ پس دروغگو شمردند او را

فَأَنجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ الْفُلْكِ وَغَرِقَ ثَمُودُ الَّذِينَ كَفَرُوا
آنگاه نجات دادیم او را و کسانی را که با او در کشتی بودند و غرق کردیم کسانی را که دروغ انگاشتند

بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ
آیات ما را همانا آنان بودند گروهی کوران

هُودًا قَالَ يَتَّقُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهِ غَيْرِهِ أَفَلَا تَتَّقُونَ
هود را گفت ای قوم من بپرستید الله را نیست برای شما هیچ الهی جز او پس آیا پروا نمی کنید؟

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرُكَ فِي
گفتند مهتران [همان] کسانی که کفر ورزیدند از قوم او همانا می بینم تو را در

سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَذِبِينَ
بی خردی ای و همانا ما می پنداریم تو را از دروغ گویان

لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ
نیست مرا هیچ بی خردی ای ولی من پیامبری از [جانب] پروردگار جهانیان ام

أَبْلَغُكُمْ رَسُولَ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ ﴿٦٨﴾ أَوْعَجَبْتُمْ
می رسانم به شما پیام های پروردگارم را و من برای شما خیرخواهی امین ام ﴿٦٨﴾ آیا شگفتی کردید

أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ ۚ تَأْتِيهِمْ شِمَا؟
که آمد برای شما پندی از [جنب] پروردگارتان بر [زبان] مردی از شما تا بیم دهد شما را؟

وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَافْرَدَكُمْ
و به یاد آورید آنگاه که قرارداد شما را جانشینان از پس قوم نوح و افزود شما را

فِي الْخَلْقِ بَصْطَةً ۚ فَادْكُرُوا ءَالَآءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ
در آفرینش نیرومندی پس یاد کنید نعمت های الله را باشد که شما رستگار شوید

قَالُوا أَجِئْنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ
گفتند آیا آمده ای نزد ما تا بپرستیم الله را به یگانگی و فروگذاریم آنچه را که

يَعْبُدُ ءَابَاؤُنَا فَأَنَّا بِمَا تَعَدُّنَا إِن كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ
می پرستیدند پدران ما؟ پس بیاور برای ما آنچه وعده می دهی ما را اگر هستی از راست گویان

قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ ۖ
گفت به راستی که فرو آمد بر شما از [جنب] پروردگارتان پلیدی [عذاب] و خشمی

أَتَجِدَلُونِي فِي أَسْمَاءِ سَمِيتُمُوهَا أَنْتُمْ وَءَابَاؤُكُمْ
آیا می ستیزید با من در [باره ی] نام هایی که نام نهادید آنها را شما و پدران تان

مَا نَزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ ۚ فَانْظُرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنْ
نفرستاده است الله بر آن هیچ دلیلی را پس انتظار کشید همانا من [نیز] با شما از

الْمُنْتَظِرِينَ ۚ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا
منتظرانم پس نجات دادیم او را و کسانی را که با او بودند به رحمتی از [جنب] خودمان

وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ
و بریدیم ریشه کسانی را که دروغ انگاشتند آیات ما را و نبودند مؤمنان

وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَاقَوْمُ اعْبُدُوا اللَّهَ
و [فرستادیم] به سوی ثمود برادرشان صالح را گفت ای قوم من بپرستید الله را

مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ۚ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ
نیست برای شما هیچ الهی جز او به راستی که آمده است برای شما دلیلی از [جنب]

رَبِّكُمْ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ ءَايَةٌ فَذَرْوَهَا تَأْكُلْ
پروردگارتان این ماده شتر الله است که برای شما نشانه ای است پس بگذاریدش که بچرد

فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٣﴾
در زمین الله و نرسانید به او هیچ گزنده ای را در آن صورت خواهد گرفت شما را عذابی دردناک ﴿٧٣﴾

وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ
و به یاد آورید آنگاه که قرار داد شما را جانشینان پس از عاد و جای داد شما را

فِي الْأَرْضِ تَنْخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَنَحْنُ
در زمین می سازید از دشت های آن کاخ هایی و می تراشید

الْجِبَالِ يَوْمًا فَادْكُرُوا عَالَمَ اللَّهِ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ
کوه ها را [برای] خانه هایی پس یاد کنید نعمت های الله را و تباهی مکنید در زمین

مُفْسِدِينَ ۷۴ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ
تبهکارانه گفتند مهتران [همان] کسانی که سرکشی کرده بودند از

قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا لِمَنْ آمَنَ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُونَ
قوم او به کسانی که ناتوان شمرده شدند به [همان] کسانی که ایمان آورده بودند از آنان آیا می دانید

أَنْتَ صَالِحًا مَرْسَلٌ مِنْ رَبِّهِ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ
که همانا صالح فرستاده ای است از [جانب] پروردگارش؟ گفتند همانا ما بدانچه فرستاده شده است بدان

مُؤْمِنُونَ ۷۵ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي
مؤمنان ایم گفتند کسانی که سرکشی کرده بودند همانا ما به آنچه

ءَامَنْتُمْ بِهِءِ كَفَرُونَ ۷۶ فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ
ایمان آوردید شما بدان کافرانیم پس پی کردند ماده شتر را و سر برتافتند از

أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يَصْلِحْ أَثْنَا بِنَا تَعْدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنْ
فرمان پروردگارشان و گفتند ای صالح بیاور برای ما آنچه را وعده می دهی ما را اگر هستی از

الْمُرْسَلِينَ ۷۷ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ
فرستادگان پس بگرفت آنان را زمین لرزه پس گردیدند صبحگاهان در سرای شان

جَحِيمٍ ۷۸ فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَاقَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ
به زانو افتادگان پس روی گردانید [صالح] از آنها و گفت ای قوم من به درستی که رسانیدم به شما

رِسَالَةَ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّصِيحَ
پیام پروردگارم را و خیرخواهی کردم برای شما ولی دوست نمی دارید خیرخواهان را

وَلَوْطًا ۷۹ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ
و [فرستادیم] لوط را آنگاه که گفت به قومش آیا می کنید آن کار زشت را که پیش از شما نکرده است

بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ۸۰ إِنَّا نُرِيدُ بِهِ سُرَاقَ
آن را هیچ کس از جهانیان؟ همانا شما می روید به سراغ مردان

شَهْوَةٍ مِنْ دُونِ النِّسَاءِ ۸۱ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ
از روی شهوت به جای زنان بلکه شما گروهی اسراف کنندگان اید

وَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مِّنْ
و نبود پاسخ قومش جز آنکه گفتند بیرون کنید آنان را از

قَرِيتِكُمْ إِنَّهُمْ كَهَ هَمَانَا أَنَا أَنَسُ يَطْهَرُونَ ۸۲ فَانْجِنَهُ وَأَهْلَهُ
آبادی تان که همانا آنان مردمی اند که پاکی می ورزند پس نجات دادیم او را و کسانش را

إِلَّا أَمْرَاتَهُ كَانَتْ مِّنْ الْغَيْرِينَ ۸۳ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ
مگر امرش را که بود از ماندگاران و بارانیدیم بر آنان

مَطَرًا ۸۴ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَتْ كَهَ چگونه پس بنگر بارانی [از سنگ]
بزهکاران سرانجام بود

وَالِإِلَى مَدِينِ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۸۵ قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ
و [فرستادیم] به سوی مدین برادرشان شعیب را گفت ای قوم من بپرستید الله را

مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ۸۶ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّنْ
نیست برای شما هیچ الهی جز او به راستی که آمده است برای شما [از جانب]

رَبِّكُمْ ۸۷ فَأَوْفُوا بِالْكِيلِ وَالْمِيزَانِ وَلَا تَبْخَسُوا
پروردگارتان پس به تمامی بدهید پیمانه و ترازو را و کم مدهید

النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ ۸۸ بَعْدَ
به مردم چیزهای شان را و فساد مکنید در زمین پس از

إِصْلَاحِهَا ۸۹ ذَالِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ
اصلاح آن این بهتر است برای شما اگر هستیید مؤمنان

وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ ۹۰ وَتَصُدُّونَ
و منشینید به هر راهی که بترسانید و بازدارید

عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۹۱ مَنْ آمَنَ بِهِ ۹۲ وَتَبِعُونَهَا عِوَجًا
از راه الله کسی را که ایمان آورده است به او و می خواهید آن را کج

وَأَذْكُرُوا ۹۳ إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا ۹۴ فَكُتِرْكُمْ وَأَنْظُرُوا
و به یاد آورید آنگاه که بودید اندک پس بسیار گردانید شما را و بنگرید

كَيْفَ كَانَتْ عَقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ۹۵ وَإِنْ كَانَتْ طَائِفَةٌ
که چگونه بود سرانجام فسادگران و اگر هست گروهی

مِّنْكُمْ ۹۶ آمَنُوا بِالَّذِي أَرْسَلْتُ بِهِ ۹۷ وَطَائِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا
از شما که ایمان آورده اند بدانچه فرستاده شدم بدان و گروهی که ایمان نیاورده اند

فَأَصْبِرُوا ۹۸ حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ ۹۹ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ۱۰۰
پس صبر کنید تا داوری کند الله و او بهترین داوران است

﴿قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَشْعِبُ﴾
گفتند مهتران [همان] کسانی که سرکشی کرده بودند از قوم او البته بیرون کنیم تو را ای شعب

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرِيبَتَا أَوْ لَتَعُودَنَّ فِي مِلَّتِنَا قَالَ أُولَؤُ
و کسانی را که ایمان آوردند با تو از آبادی ما یا اینکه بازگردید به آیین ما گفت آیا [بازگردیم] اگرچه

كُنَّا كَرِهِينَ ﴿٨٨﴾ قَدْ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ
ما باشیم ناخوشنودان؟ ﴿۸۸﴾ به راستی که بسته باشیم بر الله دروغی اگر بازگردیم به آیین شما

بَعْدَ إِذْ بَخَّسْنَا اللَّهُ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ
پس از آنکه نجات داد ما را الله از آن و سزاوار نیست برای ما که بازگردیم در آن مگر آنکه بخواهد

اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ
الله پروردگار ما فراگرفته است پروردگار ما هر چیزی را به دانش بر الله توکل کردیم [ای] پروردگار ما دلوری کن

بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاحِشِينَ ﴿٨٩﴾ وَقَالَ الْمَلَأُ
میان ما و میان قوم ما به حق و تو بهترین داورانی ﴿۸۹﴾ و گفتند مهتران

الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنْ اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا إِنَّكُمْ إِذًا لَخَسِرُونَ
[همان] کسانی که کفر ورزیدند از قوم او اگر پیروی کنید شعب را همانا شما آنگاه زیانکاران اید

﴿٩٠﴾ فَأَخَذْتَهُمُ الرِّجْفَةُ فَاصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَثِمِينَ ﴿٩١﴾
﴿۹۰﴾ پس گرفت آنان را زمین لرزه پس گردیدند صبحگاهان در سرای شان به زانو افتادگان ﴿۹۱﴾

الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَأَنْ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا
آنان که دروغگو شمردند شعب را گویا نبودند در آنجا آنان که دروغگو شمردند شعب را

كَانُوا هُمْ الْخَاسِرِينَ ﴿٩٢﴾ فَنَوَلَّى وَكَانَ زِيَانَكَارًا ﴿٩٣﴾
بودند همانان زیانکاران ﴿۹۲﴾ پس روی گردانید [شعب] از آنها و گفت ای قوم من به درستی که

أَتَلَفْتُمْ رَسُولَاتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ ءَاسَى
رساندم به شما پیام های پروردگارم را و خیرخواهی کردم برای شما پس چگونه اندوه خورم

عَلَى قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٩٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا
بر گروهی کافران؟ ﴿۹۳﴾ و نفرستادیم در هیچ آبادی ای هیچ پیامبری را مگر آنکه

أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُونَ ﴿٩٤﴾ ثُمَّ
گرفتیم اهل آن را به سختی و رنج باشد که آنان زاری کنند ﴿۹۴﴾ سپس

بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ
جایگزین کردیم به جای بدی نیکی را تا آنکه [دارایی هایشان] بسیار شدند و گفتند به راستی که رسیده بود

ءَابَاءُنَا وَالضَّرَّاءِ وَالسَّرَّاءِ فَآخَذْتَهُمْ بِغَنَةٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩٥﴾
پدران ما را رنج و آسایش پس گرفتیم آنان را ناگهان و درحالی که آنان در نمی یافتند ﴿۹۵﴾

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ
و اگر همانا اهل این آبادی ها ایمان می آوردند و پرهیزکاری می کردند هر آینه می گشودیم بر آنها برکت هایی

مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا
از آسمان و زمین ولی دروغ شمردند پس گرفتیم آنان را به سزای آنچه

يَكْسِبُونَ ﴿٩٦﴾ أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُم بَأْسُنَا بَيِّنًا
می کردند ﴿٩٦﴾ آیا پس ایمن شدند اهل این آبادی ها از اینکه بیاید [نزد]شان عذاب ما شیانگاه

وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿٩٧﴾ أَوَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُم بَأْسُنَا
درحالی که آنان خفتان باشند ﴿٩٧﴾ آیا ایمن شدند اهل این آبادی ها از اینکه بیاید [نزد] شان عذاب ما

ضَحًى وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩٨﴾ أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ
چاشتگاه درحالی که آنان بازی می کنند ﴿٩٨﴾ آیا پس ایمن شدند از مکر [ناگاه گرفتن] الله؟ پس ایمن نمی شود

مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمَ الْخَاسِرُونَ ﴿٩٩﴾ أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ
از مکر الله جز گروه زیانکاران ﴿٩٩﴾ آیا راه ننموده است [الله] برای کسانی که

يَرْثُونَ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ أَهْلِهَا أَن لَّوْ نَشَاءُ أَصَبْنَاهُمْ
به ارث می بردند زمین را از پس [نابودی] اهل آن که اگر بخواهیم گرفتار [عذاب]شان سازیم

بِذُنُوبِهِمْ وَنَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾
به گناهان شان و مهر نهیم بر دل هایشان آنگاه آنان [حق را] نمی شنوند ﴿١٠٠﴾

تِلْكَ الْقُرَىٰ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنبِيَآهَا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ
این آبادی ها بازمی خوانیم بر تو از خبرهای آن و به درستی که آوردند برای آنان پیامبران شان

بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ
نشانه های روشن پس [چنان] نبودند که ایمان بیاورند به آنچه دروغ انگاشته بودند از پیش

كَذَٰلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ﴿١٠١﴾ وَمَا وَجَدْنَا
این چنین مهر می نهد الله بر دل های کافران ﴿١٠١﴾ و ما نیافتیم

لَأَكْثَرِهِمْ مِّنْ عَهْدٍ وَإِن وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ
در بیشترشان هیچ [وفا به] پیمانی و همانا یافتیم بیشترشان را نافرمانان

﴿١٠٢﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ
﴿١٠٢﴾ سپس فرستادیم پس از آنان موسی را با نشانه هایمان به سوی فرعون و مهمترین [قوم] او

فَظَلَمُوا بِهَا فَأَنظَرُ بِهَا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٠٣﴾
آنگاه ستم کردند به آن [نشانه ها] پس بنگر که چگونه بود سرانجام فسادگران ﴿١٠٣﴾

وَقَالَ مُوسَىٰ يَفِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٤﴾
و گفت موسی ای فرعون همانا من فرستاده ای از [جانب] پروردگار جهانیان ام ﴿١٠٤﴾

حَقِيقٌ عَلَىٰ أَنْ لَا أَقُولَ عَلَىٰ اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ قَدْ جِئْتُكُمْ
سزاوار است بر آنکه نگویم بر الله جز [سخن] حق را به راستی که آورده ام برای شما

بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَءِيلَ قَالَ إِنْ كُنْتَ
نشانه‌ای روشن را از پروردگارتان پس بفرست با من بنی اسرائیل را گفت [فرعون] اگر

جِئْتَ بِثَآئِفَةٍ فَأْتِ بِهَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ قَالَ لَقَدْ
آورده ای نشانه‌ای را پس بیاور آن را اگر هستی از راست گویان گفت پس انداخت

عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ
عصایش را پس ناگهان آن [عصا] اژدهایی آشکار شد و بیرون آورد دستش را پس ناگهان آن سفید [برخشان] شد

لِلنَّظِيرِينَ قَالَ أَلَمَلَأْ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا لَسِحْرُ
برای بینندگان گفت مهتران از قوم فرعون همانا این جادوگری

عَلِيمٌ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِّنْ أَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ
بس داناست می خواهد که بیرون کند شما را از سرزمین تان پس چه فرمان می دهید

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَآئِنِ حَاشِرِينَ يَأْتُواكَ
گفتند به تأخیر انداز [کار] او و برادرش را و بفرست در شهرها گردآورندگانی تا آورند نزد تو

بِكُلِّ سَحَرٍ عَلِيمٌ دَانِيٌّ رَا وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ هَٰذَا
هر جادوگر دانایی را و آمدند جادوگران نزد فرعون گفتند [آیا] همانا

لَنَا لَأَجْرًا إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ
برایمان پاداشی هست اگر باشیم ما پیروزمندان گفت آری و همانا شما

لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ قَالُوا يَمُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقَىٰ وَإِمَّا أَنْ
از مقربان خواهید بود گفتند ای موسی یا اینکه تو می افکنی و یا اینکه

تَكُونُ نَحْنُ الْمُثْلِقِينَ قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا
باشیم ما افکندگان گفت [موسی] بیفکنید پس هنگامی که افکندند جادو کردند

أَعْيُنَ النَّاسِ وَأَسْثَرَهُوهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرِ عَظِيمٍ
چشم های مردم را و ترسانیدند آنان را و آوردند جادویی بزرگ را

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا
و وحی فرستادیم به سوی موسی که بیفکن عصایت را پس ناگهان آن [عصا] فرومی برد آنچه را

يَأْفِكُونَ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ فَغُلِبُوا
به دروغ می بافتند آنگاه پدیدار شد حق و تباه شد آنچه می کردند پس مغلوب شدند

هَٰذَا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَغِيرِينَ وَأَلْقَىٰ السَّحَرَةُ سَجْدِينَ
آنجا و گشتند خواران و افکنده شدند جادوگران سجده کنان

قَالُوا ءَامَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ قَالَ
گفتند ایمان آوردیم به پروردگار جهانیان ۱۶۱ پروردگار موسی و هارون ۱۶۲ گفت

فَرَعُونَ ءَامَنَتْ بِهِ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ إِنَّ هَذَا لَمَكْرٌ مَّكْرَتُمُوهُ
فرعون ایمان آوردید به او پیش از آنکه دستور دهم شما را؟ همانا این نیرنگی است که اندیشیده‌اید آن را

فِي الْمَدِينَةِ لِنُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا فَسَوْفَ تَعْمَلُونَ لَأُقَطِّعَنَّ
در این شهر تا بیرون کنید از آن مردمش را پس به زودی خواهید دانست ۱۶۳ البته می‌برم

أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِّنْ خَلْفٍ ثُمَّ لَأُصَلِّبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ
دست هایتان و پاهایتان را بر خلاف [همدیگر] سپس بر دار خواهم کشید شما را همگی ۱۶۴

قَالُوا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ وَمَا نَنقِمُ مِنَّا إِلَّا أَنْ ءَامَنَّا
گفتند همانا ما به سوی پروردگارمان بازگردندگانیم ۱۶۵ و ایراد نمی‌گیری از ما مگر آنکه ایمان آوردیم

بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَنَا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ
به نشانه‌های پروردگارمان هنگامی که پیامد برای ما ای پروردگار ما فرو ریز بر ما شکیبایی و بمیران ما را درحالی که مسلمانیم

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فَرَعُونَ أَيَا وَا مِي گَنَارِي مُوسَى وَقَوْمُهُ لِيُفْسِدُوا
و گفتند مهتران از قوم فرعون آیا و امی گزاری موسی و قومش را تا فساد کنند ۱۶۶

فِي الْأَرْضِ وَيَذَرَكَ وَءَالِهَتَكَ قَالَ سَنُقْبِلُ أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي
در زمین فروگذازد تو را و اله هایت را؟ گفت به زودی می‌کشیم پسران شان را و زنده نگه خواهیم داشت

نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ
زنانشان [دخترانشان] را و همانا ما بر آنان چیره‌گانیم گفت موسی به قومش

أَسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَأَصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ
یاری خواهید از الله و شکیبایی کنید همانا زمین از آن الله است به میراث می‌دهد آن را به هر کس که

يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ قَالُوا أُوذِينَا
بخواید از بندگان اش و سرانجام [نیک] برای پرهیزکاران است گفتند آزار دیده ایم

مِن قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَىٰ رَبُّكُمْ
پیش از آنکه بیایی نزد ما و پس از آنکه آمدی نزد ما گفت امید است که پروردگار شما

أَنْ يُّهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ
نابود کند دشمن تان را و جانشین سازد شما را در زمین

فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فَرَعُونَ
تا بنگرد که چگونه می‌کنید ۱۶۹ به درستی که گرفتار کردیم خاندان فرعون را

بِالسِّنِينَ وَنَقْصٍ مِّنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ
به خشکسال‌ها و کاستی از میوه‌ها باشد که آنان پند گیرند ۱۷۰

فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحُسْنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِيبْهُمْ سَيِّئَةٌ

پس چون می آمد برای شان نیکی می گفتند برای ماست این و اگر می رسید به آنان بدی ای

يَطِيرُوا بِمُوسَىٰ وَمَنْ مَّعَهُ ۖ إِلَّا إِنَّمَا طَٰئِرُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ

فال بد می زدند. به موسی و کسانی که با او بودند آگاه باشید! جز این نیست که فال [بد] شان نزد **الله است** ولی

أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣١﴾ وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ ءَايَةٍ

بیشترشان نمی دانند و گفتند هرچه که بیاوری برای ما آن را از [هر] نشانه‌ای

لِتَسْحَرَنَا بِهَا فَمَا مَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ۖ فَارْسَلْنَا عَلَيْهِمُ

تا جادو کنی ما را **بدان** پس نیستیم **ما** تو را **باور** دارندگان **پس** فرستادیم **بر** آنان

الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالدَّمَ آيَاتٍ مُّفَصَّلَاتٍ

سیلاب و ملخ و شته [آفت گیاهی] و وزغ ها و خون را نشانه هایی آشکار [و جنا جنا]

فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿١٣٣﴾ وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ

پس سرکشی کردند و بودند گروهی بزهکاران و هنگامی که فروآمد بر آنها

الرَّجْزُ قَالُوا يَمُوسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ ۖ لَئِنْ

عذاب گفتند ای موسی بخوان برای ما پروردگارت را بدان پیمانی که بسته است با تو اگر

كشفت عنا الرجز لنؤمنن لك ولنرسلن معك ينح

بررداری از ما عذاب را هر آینه تصدیق می کنیم تو را و هر آینه می فرستیم با تو

إِسْرَءِيلَ ١٣٤ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّهْرَ إِلَى أَجَلٍ

آسرائیل را ۱۲۴ پس هنگامی که برداشتیم از آنان عذاب را تا مدتی که

هَمْ بَلِغُوهُ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ فَانْقِمْنَا مِنْهُمْ فَاغْرَقْنَاهُمْ

آنان رسندگانند به آن ناگهان آنان پیمان شکنی می کردند (۱۳۰) پس انتقام گرفتیم از آنان پس غرق کردیم آن ها را

فِي أَلِيمٍ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٣٦﴾

در دریا به سبب آنکه همانا آنان دروغ انگاشتند آیات ما را و بودند از آن پی خیران

وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضَعُونَ مَشْرِقَ

و به میراث دادیم گروهی را که ناتوان شمرده می شدند [یعنی بنی اسرائیل را] مشارق

وَمَغْرِبَهَا الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا^ط وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ

زمین و مغارب آن را که برکت نهادیم در آن و کامل شد سخن [عهده‌ی] پروردگار تو

الْحُسْنَى عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ بِمَا صَبَرُوا وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ

به نیکی بر بنی اسرائیل به سبب آنکه شکیبایی کردند و ویران کردیم آنچه را که

يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ ﴿١٣٧﴾

می ساختند فرعون و قوش و آنچه را که برمی افراشتند

وَجَوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَى
گذرانندیم بنی اسرائیل را از دریا پس درآمدند بر گروهی که روی می آوردند [به پرستش] بر

أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يَمُوسَى اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ
بُت‌هایی که برایشان بود گفتند [بنی اسرائیل] ای موسی قرارده برای ما الهی را چنانکه برای آنان اله‌هایی است!

قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿١٣٨﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ مَتَّبِعُونَ مَا هُمْ فِيهِ وَبِطُل
گفت همانا شما گروهی هستید که نادانی می کنید ﴿۱۳۸﴾ اینان نابود شونده است آنچه آنان در آند و باطل است

مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٩﴾ قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِيكُمْ إِلَهًا
آنچه می کردند ﴿۱۳۹﴾ گفت [موسی] آیا جز الله بجویم برایتان الهی را

وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٤٠﴾ وَإِذْ أَنْجَيْنَاكُمْ
حال آنکه او برتری داده شما را بر جهانیان [معاصرتان] ﴿۱۴۰﴾ [به یاد آورید] زمانی که نجات دادیم شما را

مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُقْتُلُونَ
از [جنگ] آل فرعون که تحمیل می کردند به شما بدترین عذاب [و شکنجه] را می کشتند بی رحمانه

أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ مِّنْ
پسران شما را و زنده نگه می داشتند زنان [دختران] شما را و در این آزمایش بود [از] جانب

رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿١٤١﴾ وَوَعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً
پروردگارتان [آزمایشی] بزرگ شما ﴿۱۴۱﴾ و وعده گذاشتیم با موسی سی شب

وَأَتَمَمْنَاهَا بِعَشْرِ فِتْنٍ مُّيمَةٍ رَبَّهِ ارْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ
و کامل کردیم آن [وعده] را به دهی [دیگر] پس کامل شد مدت وعده پروردگار او چهل شب و گفت

مُوسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ أَخْلِفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ
موسی به برادرش هارون جانشین من باش در میان قوم من و اصلاح کن [کاران] هارا و پیروی مکن

سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤٢﴾ وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ
راه سبیل [مفسدین] ﴿۱۴۲﴾ و چون آمد موسی به وعده گاه ما و سخن گفت با وی

رَبُّهُ قَالَ رَبِّ ارْنِي مَا تُبَدِّلُ ﴿١٤٣﴾ أَنْظِرْ إِلَيْكَ قَالَ لَنْ تَرِنِي وَلَكِنْ أَنْظِرْ
پروردگارش گفت ای پروردگارم بنمای به من [خود را] تا بنگرم به سوی تو گفت [الله] هرگز نخواهی دید مرا ولی بنگر

إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرِنِي فَلَمَّا تَجَلَّى
به سوی کوه پس اگر استوار ماند برجایش پس خواهی دید مرا پس زمانی که تجلی کرد

رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ
پروردگار او برای کوه گرداند آن را خرد [و هموار] و افتاد موسی بیهوش پس چون به هوش آمد

قَالَ سُبْحَنَكَ بَدَأْتَ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٣﴾
گفت پاک و منزهی تو بازگشتم به سوی تو و من نخستین ایمان آورندگانم ﴿۱۴۳﴾

قَالَ يَمُوسَىٰ إِنِّي أَصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِزْدِيمِ تَوْرًا هَمَانًا مِنْ
گفت ای موسی همانا من بر برگزیدم تو را بر مردم با پیام هایم و با سختم

فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٤﴾ وَكُتِبْنَا
پس بگیر آنچه دادم به تو و باش از سپاسگزاران و نوشتیم

لَهُ فِي الْأَلْوَابِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةٌ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ
برای او در لوح ها از هر چیزی پندی و بیانی روشن برای هر

شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا سَأُورِيكُمْ
چیزی [گفتم] پس بگیر آن را با جد و جهد و فرمان ده قوم خود را تا [به کار] گیرند نیکوترین آن را به زودی می نمایانم به شما

دَارَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٤٥﴾ سَأَصْرِفُ عَنْ آيَتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ
سرای فاسقان را به زودی بگردانم [از اندیشیدن] در نشانه هایم کسانی را که کبر می ورزند

فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا
در زمین به ناحق و اگر ببینند هر نشانه ای ایمان نمی آورند

بِهَا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا
به آن و اگر ببینند هدایت را نگیرند آن را راهی و اگر ببینند

سَبِيلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
راه گمراهی را گیرند آن را راهی این به سبب آن است که همانا آنان دروغ انگاشتند آیات ما را

وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٤٦﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءَ
و بودند از آن غافلان و کسانی که دروغ انگاشتند آیات ما را و دیدار

الْآخِرَةِ حِطَّتْ أَعْمَلُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا
آخرت را تباه شد کردارهای شان آیا پاداش داده می شوند جز آنچه

يَعْمَلُونَ ﴿١٤٧﴾ وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ حُلِيِّهِمْ
می کردند [به پرستش] گرفت قوم موسی پس از او از زیورهای شان

عَجَلًا جَسَدًا لَهُ خَوَارٌ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ
گوساله ای را پیکری که برایش بانگی بود آیا ندیدند که همانا آن سخن نمی گوید با آنان و نمی نماید به آنان

سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ ﴿١٤٨﴾ وَلَمَّا سَقَطَ
راهی را؟ [به پرستش] گرفتند آن را و بودند ستمکاران و زمانی که افتاده شد

فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا قَالُوا لَئِنْ لَمْ يَرْحَمْنَا
در دست هایشان [=پشیمان شدند] و دیدند که همانا آنان گمراه شده اند گفتند اگر نبخشاید ما را

رَبَّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٤٩﴾
پروردگارمان و نیامزد ما را هر آینه باشیم از زیانکاران

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي وَچون بازگشت موسی به سوی قومش خشمگین اندوهگین گفت چه بد جانشینی کردید مرا

مِنْ بَعْدِي ۖ أَعَجَلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ ۖ وَأَلْقَى الْأَلْوَاحَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ ۖ پس از من آیا پیشی گرفتید بر فرمان پروردگارتان؟ و انداخت لوح ها را و گرفت [موسی] سر

أَخِيهِ يَجْرُهُ ۖ إِلَيْهِ قَالَ ابْنَ أُمِّ إِنْ الْقَوْمَ اسْتَضَعَفُونِي وَكَادُوا ۖ برادرش را درحالی که می کشید او را به سوی خودش [برادرش] گفت ای پسر مادر من همانا این قوم ناتوان شمرند مرا و نزدیک بود

يَقْتُلُونَنِي ۖ فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْأَعْدَاءَ وَلَا تَجْعَلَنِي مَعَ الْقَوْمِ ۖ که بکشند مرا پس شادمگردان با [سرزنش] من دشمنان را و مگردان مرا با گروه

الظَّالِمِينَ ۖ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخِي ۖ وَادْخُلْنَا فِي ۖ ستمکاران گفت [ای] پروردگارم بیامرز مرا و برادرم را و درآور ما را در

رَحْمَتِكَ ۖ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ۖ إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا ۖ رحمتت و تو مهربان ترین مهربانانی همانا کسانی که گرفتند

الْعَجَلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّهِمْ ۖ وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ گوساله را [به پرستش] به زودی خواهد رسید به آنان خشمی از [جنب] پروردگارشان و خواری ای در زندگی دنیا

وَكَذَلِكَ جَزَى الْمُفْتَرِينَ ۖ وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ ۖ و بدین سان کیفری دهیم دروغ پردازان را و کسانی که کردند کارهای بد سپس

تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا ۖ وَءَامَنُوا ۖ إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ۖ توبه کردند پس از آن ایمان آوردند همانا پروردگار تو پس از آن [توبه] البته بسی آمرزنده مهربان است

وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَلْوَاحَ ۖ وَفِي ۖ و چون فرونشست از موسی آن خشم گرفت الواح را و در

نُسخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ ۖ لِلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ ۖ وَآخَرُ ۖ نوشته ی آن هدایتی بود و بخشایشی برای کسانی که آنان از پروردگارشان می ترسند و برگزید

مُوسَى قَوْمَهُ ۖ سَبْعِينَ رَجُلًا لِّمِيقَتِنَا ۖ فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ ۖ موسی از قومش هفتاد مرد را برای وعده گاهمان پس هنگامی که گرفت آنها را لرزه

قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلُ وَإِنِّي أَتْلِكَنَّهُ ۖ وَمَا أَتْلِكَنَّهُمْ إِلَّا بِإِذْنِكَ ۖ گفت [موسی] [ای] پروردگارم اگر می خواستی نابود می کردی آنان را پیش از این و مرا [نیز] آیا نابود می کنی ما را به [سزای] آنچه کردند

الْأَسْفَهَاءُ ۖ إِن هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ وَتَهْدِي ۖ بی خردان از ما؟ نیست این مگر آزمون تو گمراه می کنی بدان هر که را خواهی و هدایت می کنی

مَن تَشَاءُ أَنْتَ وَلِيْنَا فَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا ۖ وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ۖ هر که را خواهی تو کارسازمایی پس بیامرز ما را و ببخشای بر ما و تو بهترین آمرزندگان

وَأَكْتُبُ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا
و بنویس برای ما در این دنیا نیکی و [نیز] در آخرت همانا ما

هَذَا إِلَيْكَ قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ وَرَحْمَتِي
بازگشته ایم به سوی تو گفت [الله] عذابم را می رسانمش به هر که خواهم و بخشایشم

وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ
فراگرفته است همه چیز را پس به زودی خواهم نوشت آن را برای کسانی که پرهیزکاری می کنند و می دهند

الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ۝۱۵۶
زکات را و کسانی که به آیات ما ایمان می آورند ۱۵۶ آنان که پیروی می کنند

الرَّسُولَ النَّبِيُّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْنُوبًا عِنْدَهُمْ
از آن فرستاده، آن پیامبر درس ناخوانده همان که می یابند [نام] او را نوشته شده نزدشان

فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُم بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ
در تورات و انجیل فرمان می دهد آنان را به کار شایسته و باز می دارد آنان را

عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِذُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ
از کار ناشایست و حلال می کند برای آنها پاکیزه ها را و حرام می کند بر آنها

الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ
ناپاکی ها را و فرومی نهد از آنان بارگراشان و بندهایی را که بود

عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا
بر آنان پس کسانی که ایمان آوردند به او و بزرگ داشتند او را و یاری اش کردند و پیروی کردند

النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ ۝۱۵۷
از نوری که فروفرستاده شده است با او ۱۵۷ خود رستگاران اند بگو

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي
ای مردم همانا من فرستاده الله ام به سوی شما همگی آن [الله] که

لَهُ مَلَكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ
برای اوست فرمانروایی آسمان ها و زمین نیست الهی جز او زنده می کند و می میراند

فَعَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيُّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ
پس ایمان بیاورید به الله و فرستاده اش آن پیامبر درس ناخوانده ای که ایمان دارد به الله

وَكَلِمَتِهِ وَأَتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۝۱۵۸
و سخنان او و پیروی کنید از او باشد که شما راه یابید ۱۵۸

وَمِنْ قَوْمِ مُوسَى أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ۝۱۵۹
و از قوم موسی گروهی اند که راه می نمایند به حق و بدان [حق] دادگری می کنند ۱۵۹

وَقَطَعْنَهُمْ ^طأَثْنَتِي عَشْرَةَ ^طأَسْبَاطًا ^طأُمَمًا ^طوَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ ^طوَجَدَا سَخْتِيمَ أَنَا رَا ^طدوازده [بخش] نوادگان گروه گروه و وحی کردیم به سوی موسی

إِذِ ^طأَسْتَسْقِنُهُ ^طقَوْمُهُ ^طأَبِ أَضْرِبَ ^طبَعْصَاكَ ^طالْحَجَرَ ^طهنگامی که آب خواستند از او قومش که بزن با عصایت سنگ را

فَأَنْجَسَتْ ^طمِنْهُ ^طأَثْنَتَا عَشْرَةَ ^طعَيْنًا ^طقَدْ عَلِمَ ^طكُلُّ ^طأَنَاسٍ ^طآنگاه برجوشید از آن دوازده چشمه به راستی که دانست هر گروهی

مَشْرَبَهُمْ ^طوَزَلَّلْنَا ^طعَلَيْهِمْ ^طالْغَمَمَ ^طوَأَنْزَلْنَا ^طعَلَيْهِمْ ^طالْمَنَ ^طآبشخورشان را و سایبان ساختیم بر آنان ابر را و فروفرستادیم بر آنها من [گر انگین]

وَالسَّلَوَىٰ ^طكُلُوا ^طمِنْ ^ططَيِّبَاتِ ^طمَا ^طرَزَقْنَاكُمْ ^طو سلوی [بلد چین] را [و گفتیم:] بخورید از پاکیزه‌های آنچه روزی دادیم به شما

وَمَا ظَلَمُونَا ^طوَلَكِنْ ^طكَانُوا ^طأَنْفُسَهُمْ ^طيَظْلِمُونَ ^طوَإِذِ ^طو ستم نکردند به ما بلکه تنها بر خودشان ستم می‌کردند و [به یادآور] زمانی که

قِيلَ لَهُمْ ^طأَسْكُنُوا ^طهَذِهِ ^طالْقَرْيَةَ ^طوَكُلُوا ^طمِنْهَا ^طحَيْثُ ^طگفته شد به آنان جای گیرید در این آبادی و بخورید از [نعمت‌های] آن هر جا

سِتُّمْ ^طوَقُولُوا ^طحِطَّةٌ ^طوَادْخُلُوا ^طالْبَابَ ^طسُجَّدًا ^طنَغْفِرُ ^طکه خواهید و بگوئید [بارالها] بخشایشی! و درآید از دروازه سجده کنان تا بیاموزیم

لَكُمْ ^طخَطِيئَتِكُمْ ^طسَنَزِيدُ ^طالْمُحْسِنِينَ ^طبرای شما گناهان تان را، به زودی خواهیم افزود [پاداش] نیکوکاران را

فَبَدَّلَ ^طالَّذِينَ ظَلَمُوا ^طمِنْهُمْ ^طقَوْلًا ^طغَيْرَ ^طالَّذِي قِيلَ لَهُمْ ^طپس دگرگون کردند کسانی که ستم کردند از آنان [آن سخن را] به سخنی دیگر غیر از آنچه گفته شد به آنان

فَارْسَلْنَا ^طعَلَيْهِمْ ^طرِجْرًا ^طمِّنْ ^طالسَّمَاءِ ^طبِمَا ^طكَانُوا ^طپس فرستادیم بر آنان عذابی از آسمان به [سزای] آنکه آنان

يَظْلِمُونَ ^طوَسَأَلَهُمْ ^طعَنِ ^طالْقَرْيَةِ ^طالَّتِي ^طكَانَتْ ^طستم می‌کردند پیرس از آنان درباره [مردم] آبادی که بود

حَاضِرَةً ^طالْبَحْرِ ^طإِذْ ^طيَعْدُونَ ^طفِي ^طالسَّبْتِ ^طإِذْ ^طتَأْتِيهِمْ ^طکنار دریا چون تجاوز می‌کردند در [روز] شنبه وقتی که می‌آمدند به سوی آنان

حِثَانَهُمْ ^طيَوْمَ ^طسَبْتِهِمْ ^طشُرْعًا ^طوَيَوْمَ ^طلَا ^طيَسْئَلُونَ ^طماهیان شان در روز شنبه شان آشکارا [بر آب] و روزی که شنبه نمی‌گرفتند

لَا تَأْتِيهِمْ ^طكَذَلِكَ ^طنَبَلُوهُمْ ^طبِمَا ^طكَانُوا ^طيَفْسُقُونَ ^طنمی‌آمدند به سوی آنان این چنین می‌آزمودیم آنها را به [سزای] آنکه نافرمانی می‌کردند

وَإِذْ قَالَتْ أُمَةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعْبُدُونَ قَوْمًا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعْزِيهِمْ
وإبه یاد ازمای که گفت گروهی از آنان چرا پند می دهید گروهی را که الله نابودکننده ی آنان است یا عذاب کننده آنهاست

عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعَذَرَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُمُ وَلَعَلَّهُمْ يَنْقُوْنَ ﴿١٦٤﴾
به عذابی سخت؟ گفتند تا [ما را] عذری باشد نزد پروردگارتان و باشد که آنان پرهیزکاری کنند ﴿١٦٤﴾

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ
پس هنگامی که فراموش کردند آنچه پند داده شده بودند بدان، نجات دادیم کسانی را که باز می داشتند از بدی

وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئِيسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٥﴾
و بگیرتیم کسانی را که ستم کردند به عذابی سخت به [سزای] آنکه نافرمانی می کردند ﴿١٦٥﴾

فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ
پس چون سربچی کردند از [ترک] آنچه باز داشته شده بودند از آن گفتیم به آنان بشوید بوزیگانی رانده شدگان

وَإِذْ تَأَذَّتْ رَبُّكَ يَبْعَثُ عَلَيْهِمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَنْ
﴿١٦٦﴾ إبه یاد ازمای که آگاه کرد پروردگار تو که هر آینه برمی انگیزد بر آنان تا روز رستاخیز کسی را که

يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٦٧﴾
تحمیل می کند به آنها بدترین عذاب را همانا پروردگار تو زود کیفر است و همانا او بسی آمرزنده مهربان است ﴿١٦٧﴾

لَا يَخْشَوْنَ اللَّهَ وَلَا يَخْشَوْنَ النَّاسَ وَلَا يَخْشَوْنَ اللَّهَ وَلَا يَخْشَوْنَ النَّاسَ وَلَا يَخْشَوْنَ اللَّهَ وَلَا يَخْشَوْنَ النَّاسَ
بسی آمرزنده مهربان است ﴿١٦٧﴾ و پراکنده کردیم آنان را در زمین گروه گروه [برخی] از آنان

وَالصَّالِحِينَ وَبَلَوْنَهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَبَلَوْنَهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَبَلَوْنَهُمْ بِالْحَسَنَاتِ
شایستگان اند و [برخی] از آنان جز آن اند و آزمودیم آنها را به نیکی ها

وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٦٨﴾
و بدی ها باشد که آنان باز گردند ﴿١٦٨﴾ پس، جایگزین گردید پس از آنان جانشینانی [بدکار]

وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَىٰ وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا
که به ارث بردند کتاب [تورات] می گیرند کالای ناپایدار این [جهان] فروتر را و می گویند به زودی آمرزیده خواهد شد برای ما

وَأَن يَأْتِيَهُمْ عَرَضٌ مِّثْلَهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِّثْقُ الْكِتَابِ
و اگر بیاید برای شان کالای ناپایداری مانند آن می گیرند آن را آیا گرفته نشده است از آنان پیمان کتاب [تورات]

أَن لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَالْدارُ الْآخِرَةُ
که نگویند بر الله جز حق؟ و خوانده اند آنچه در آن است و سرای آخرت

خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَنْقُوْنَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦٩﴾
بہتر است برای کسانی که پرهیزکاری می کنند پس آیا پس خرد نمی ورزید ﴿١٦٩﴾ و کسانی که چنگ می زنند

بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٧٠﴾
به کتاب و برپای می دارند نماز را همانا ما تباه نمی کنیم پاداش اصلاح گران را ﴿١٧٠﴾

وَإِذْ نُنَقِّنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظِلَّةٌ وَظَنُوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ ﴿١٧١﴾

و[یادکنید] زمانی که بالا نگه داشتیم آن کوه را بر فرازشان گویی که آن سایانی است و پنداشتند که همانا آن [کوه] فروافتادی است بر آنان

خُذُوا مَا آتَيْنَكُم بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧٢﴾

[گفتیم] بگیرید آنچه را که دادیم به شما با جد و جهد و یاد کنید آنچه را در آن است باشد که شما پرهیزکاری کنید ﴿۱۷۲﴾

وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ

و[یادکنید] زمانی که گرفت پروردگار تو از فرزندان آدم از پشت های آنان فرزندان شان را و گواه کرد آنان را

عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَن تَقُولُوا يَوْمَ

بر خودشان که آیا نیستم من پروردگارتان؟ گفتند آری [هستی] گواهی دادیم تا[مبادا] بگویند روز

الْقِيَمَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غْفِلِينَ ﴿١٧٣﴾ أَوْ نَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ

رستاخیز که همانا ما بودیم از این بی خبران ﴿۱۷۳﴾ یا تا[مبادا] بگویند جز این نیست که شرک ورزیدند

ءَابَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّنْ بَعْدِهِمْ أَفَهَلْ كُنَّا بِمَا فَعَلَ

پدران ما از پیش و بودیم ما فرزندان پس از آنان پس آیا نبود می کنی ما را به [سزای] آنچه کردند

الْمُبْطِلُونَ ﴿١٧٤﴾ وَكَذَلِكَ نَفْصِلُ الْآيَاتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٧٥﴾

باطل گریان ﴿۱۷۴﴾ و بدین سان روشن بیان می کنیم آیات را و باشد که آنان بازگردند

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي ءَاتَيْنَاهُ ءَايَاتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا

و بخوان و بر آنان خبر کسی را که داده بودیم به او نشانه هایمان را پس بیرون رفت از آن [آیات] ﴿۱۷۶﴾

فَاتَّبَعَهُ فَأَتَبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿١٧٧﴾ وَلَوْ شِئْنَا

آنگاه در پی اش افتاد شیطان پس شد از گمراهان ﴿۱۷۷﴾ و اگر می خواستیم

لَرْفَعَنَّهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَشَبَّهُ

هر آینه [مقام] او را بالا می بریم با آن [آیات] ولی او گرایید به سوی زمین و پیروی کرد هوس خود را پس حالش

كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحَمَّلَ عَلَيْهِ يَلْهَثَ أَوْ تَرَكَهٗ

مانند حال سگ است اگر بتازی بر او زبان از دهان بیرون آورد یا [اگر] واگذاری اش

يَلْهَثُ ذَٰلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِءَايَاتِنَا فَاقْصُصْ

زبان از دهان بیرون آورد این حال گروهی است که دروغ شمرند آیات ما را پس بازگوی

الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٧٨﴾ سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمِ الَّذِينَ

این داستان ها را باشد که آنان بیندیشند ﴿۱۷۸﴾ بد است حال گروهی که

كَذَّبُوا بِءَايَاتِنَا وَأَنفُسِهِمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿١٧٩﴾ مِّن يَّهْدِ

دروغ شمرند آیات ما را و بر خودشان ستم می کردند ﴿۱۷۹﴾ هر که را راه نماید

فَهُوَ الْمُهْتَدِیُّ وَمَنْ يُضِلِّ فَاُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٨٠﴾

پس او راه یافته است و هر که را گمراه سازد پس آنان خود زیان کاران اند ﴿۱۸۰﴾

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ
و به درستی که پدید آوردیم برای دوزخ بسیاری از جنیان و آدمیان را برای آنان دل هایی است

لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ أُذُنٌ لَا يَسْمَعُونَ
که در نمی یابند با آن و برای آنان چشم هایی است که نمی بینند با آن و برای آنان گوش هایی است که نمی شنوند

بِهَا أُولَئِكَ كَأَلَلَّغِمٍ بَلْ لَهُمْ أَضْغَلٌ ۖ وَأُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٧٩﴾
با آن آنان مانند چهارپایان اند بلکه آنان گمراه ترند آنان خود بی خبران اند ﴿١٧٩﴾

وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي
و تنها از آن الله است نام های نیکوتر پس بخوانید او را بدان ها و واگذارید کسانی را که کجروی می کنند در

أَسْمَائِهِ سَيَجْزُونَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨٠﴾ وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةً
نام های او به زودی کیفر داده خواهند شد [به سبب] آنچه که می کردند ﴿١٨٠﴾ و از آنان آفریدیم گروهی اند که

يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٨١﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
راه نمایند [مردم را] به حق و با آن عدالت می ورزند ﴿١٨١﴾ و کسانی که دروغ انگاشتند آیات ما را

سَنَسْتَدْرِجُهُم مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٢﴾ وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ
به زودی آنان را اندک اندک می کشانیم [به سوی عذاب] از جایی که ندانند ﴿١٨٢﴾ و مهلت می دهم به آنان همانا

كَيْدِي مَتِينٌ ﴿١٨٣﴾ أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِم مِّنْ جُنَّةٍ ۖ إِنَّ
ترفند من سخت استوار است ﴿١٨٣﴾ آیا نیندیشیده اند که نیست در هم نشین آنان هیچ گونه دیوانگی ای؟ نیست

هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١٨٤﴾ أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ
او مگر بیم دهنده ای آشکار ﴿١٨٤﴾ آیا ننگریسته اند در فرمانروایی آسمان ها

وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ
و زمین آنچه آفریده است الله از هر چیزی و اینکه شاید نزدیک شده باشد

أَجَلُهُمْ فِيَآيَ حَدِيثٍ ۖ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٥﴾ مَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَلاَ
اجلسان؟ پس به کدام سخن پس از آن [قرآن] ایمان می آورند ﴿١٨٥﴾ هر که را گمراه سازد الله پس نیست

هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٨٦﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ
راه نمایی برای او و وامی گذارد آنان را در سرکشی شان تا سرگردان شوند ﴿١٨٦﴾ می پرسند از تو درباره رستاخیز

آيَانَ مَرَسَهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي ۖ لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْفِهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ
که کی باشد فرارسیدن آن؟ بگو جز این نیست که دانش آن نزد پروردگار من است آشکار نمی کند آن را به هنگامش جز او گران آمده است

فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ لَا تَأْتِيكُمُ إِلَّا بَغْثَةٌ ۚ يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ
[فرارسیدن آن] در آسمان ها و زمین نیایدتان مگر ناگهان [چنان] می پرسند از تو گویا تو نیک آگاهی

عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٧﴾
از آن بگو جز این نیست که دانش آن نزد الله است ولی بیشتر مردم نمی دانند ﴿١٨٧﴾

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ

بگو در اختیار ندارم برای خودم سودی را و نه زیانی را جز آنچه خواسته است الله و اگر من

أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَا سَتَكُنْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسْنِيَ السُّوءُ إِنْ

می دانستم غیب را هر آینه بسیار می یافتم از خیر و نمی رسید به من [هیچ] بدی نیستم

أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۱۸۸﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ

من جز بیم دهنده ای و مرده دهنده ای برای گروهی که ایمان می آورند اوست که آفرید شما را

مِّنْ نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا

از تنی یگانه و قرارداد از آن همسرش را تا آرام گیرد با او پس چون

تَغَشَّاهَا حَمَلٌ خَفِيفًا فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَوَا

آمیزش کرد با او بار گرفت باری سبک آنگاه سر کرد با آن [بارسبک] پس هنگامی که گران بار شد بخواند [آن دو]

اللَّهُ رَبَّهُمَا لَئِنْ ءَاتَيْنَا صَالِحًا لَّنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿۱۸۹﴾

الله پروردگارشان را که اگر بدهی به ما [فرزند] شایسته ای هر آینه خواهیم بود از سپاس گزاران

فَلَمَّا ءَاتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا ءَاتَاهُمَا فَتَعَلَّى

پس چون داد به آن دو [زن و شوهر] [فرزند] شایسته ای قرار دادند برای او شریکانی در آنچه داده بود به آن ها پس والاتر است

اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿۱۹۰﴾ أَيْشُرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلِقُونَ

الله از آنچه شرک می ورزند آیا شریک [او] قرار می دهند چیزی را که نمی آفریند هیچ چیز را و آن ها آفریده می شوند

﴿۱۹۱﴾ وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿۱۹۲﴾

و توان ندارند برای آنان یاری رساندن را و نه خودشان را یاری می کنند

وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَىٰ هُدًى لَا يَتَّبِعُوكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ أَدَعَوْتُمُوهُمْ

و اگر بخوانید آن ها را به سوی هدایت پیروی نکنند از شما برابر است بر شما که آیا خوانده اید آنان را

أَمْ أَنْتُمْ صَامِتُونَ ﴿۱۹۳﴾ إِنْ هَٰؤُلَاءِ كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۱۹۴﴾ تَدْعُوهُمْ

یا شما خاموش شونده گان اید همانا کسانی که می خوانید [شان] به جای الله

عِبَادٌ أَمْثَالُكُمْ فَادْعُوهُمْ ﴿۱۹۵﴾ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنْ

بندگان مانند شما پس بخوانید آنان را آنگاه باید پاسخ دهند به شما اگر

كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۱۹۶﴾ أَلَمْ يَمْشَوْا بِهَا أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ

هستید راست گویان آیا برای آنان پاهایی هست که راه می روند با آن یا برای آنان دست هایی است

يَبْطِشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ

که بگیر و بند کنند با آن یا برای آنان چشمانی است که می بینند با آن یا برای آنان گوش هایی است

يَسْمَعُونَ بِهَا قُلْ فَلَا تُنْظَرُونَ ﴿۱۹۷﴾ كَيْدُونَ

که می شنوند با آن بگو بخوانید شریکان تان را سپس نیرنگ زنید به من و مهلت ندهید مرا

إِنَّ وَلِيََّ اللَّهُ الَّذِي نَزَلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ ﴿١٩٦﴾
 همانا کارساز من الله است آن که فروفرستاد این کتاب را و او کارسازی می کند شایستگان را ﴿١٩٦﴾

وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ نَصَرَكُمْ وَلَا
 و کسانی که می خوانید [شان] به جز او توان ندارند یاری رساندنتان را و نه

أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٩٧﴾ وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَسْمَعُوا
 خودشان را یاری می کنند ﴿١٩٧﴾ و اگر بخوانید آنان را به سوی هدایت نمی شنوند

وَتَرَبَّهْمَ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٩٨﴾ خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ
 و می بینی آنها را که می نگرند به سوی تو درحالی که آنان نمی بینند ﴿١٩٨﴾ در پیش گیر گذشت را و فرمان ده

بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ﴿١٩٩﴾ وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ
 به [کار] پسندیده و روی بگردان از نادانان ﴿١٩٩﴾ و اگر برانگیزاند تو را از [جانب]

الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٠٠﴾ إِنَّا
 شیطان وسوسه ای پس پناه جوی به الله همانا او بسی شنوای داناست ﴿٢٠٠﴾ همانا

الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا
 کسانی که پرهیزکاری کردند چون برسد به آنان وسوسه ای از شیطان یاد می کنند [الله را]

فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ﴿٢٠١﴾ وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِي الْغِيِّ ثُمَّ
 پس ناگهان آنان بینایان اند ﴿٢٠١﴾ و برادران شان می کشانند آنها را در گمراهی سپس

لَا يُقْصِرُونَ ﴿٢٠٢﴾ وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ نِيَابُورٌ قَالَُوا لَوْلَا أُجْتَبِئَتْهَا
 هیچ کوتاهی نمی کنند ﴿٢٠٢﴾ و چون نیاوری برای شان آیه ای را می گویند چرا خود برنگزیدی آن را؟

قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ مِنْ رَبِّي هَذَا بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ
 بگو جز این نیست که پیروی می کنم آنچه را که وحی می شود به من از [سوی] پروردگارم این [قرآن] بیشنایی از [جانب] پروردگار شما

وَهَدَىٰ وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠٣﴾ وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ
 و هدایت و بخشایشی است برای گروهی که ایمان آوردند ﴿٢٠٣﴾ و چون خوانده شود قرآن

فَأَسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٢٠٤﴾ وَأَذْكُرْ
 پس گوش فرادهید به آن و خاموش بمانید باشد که شما مورد رحمت قرار گیرید ﴿٢٠٤﴾ و یاد کن پروردگارت را

فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ
 در دلت به زاری و بیم و بدون آوای بلند از گفتار در بامداد

وَالْأَصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ ﴿٢٠٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ
 و شبانگاه و مباش از غافلان ﴿٢٠٥﴾ همانا کسانی که نزد پروردگارت هستند

لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ﴿٢٠٦﴾
 تکبر نمی ورزند از پرستش او و به پاکی یاد می کنند او را و تنها برای او سجده می کنند ﴿٢٠٦﴾

ترتیبها
۸

سُورَةُ الْاَنْفَالِ

آیاتها
۷۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گسترِ مهربان

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ ۖ قُلِ الْغَنَائِمُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ ۖ فَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۚ

می پرسند از تو درباره غنایم بگو غنایم از آن الله و رسول است پس پروا کنید از الله

وَأَصْلَحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ ۖ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُوا أَمْرَهُ ۚ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ ۚ وَهُوَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۚ

و اصلاح کنید آنچه میان خودتان است و فرمانبرداری کنید الله و رسولش اگر هستید

مُؤْمِنِينَ ۚ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ ۚ

مؤمنان ۱ جز این نیست که مؤمنان [کامل] آنان اند که چون یاد کرده شود الله بترسد

قُلُوبُهُمْ ۚ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ ۚ

دل های ایشان و چون خوانده شود بر ایشان آیات او بيفزايد بر ایمانشان و بر پروردگار خویش

يَتَوَكَّلُونَ ۚ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ ۚ

توکل می کنند ۲ آنان که برپا می دارند نماز را و از آنچه روزی داده ایم ایشان را

يُنْفِقُونَ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ ۚ حَقًّا ۚ لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ ۚ

انفاق می کنند ۳ آنان همان مؤمنان [واقعی] اند به راستی برای ایشان است درجاتی نزد

رَبِّهِمْ ۚ وَمَغْفِرَةٌ ۚ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۚ كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ ۚ

پروردگارشان و آمرزش و روزی ارجمندی چنان که بیرون آورد تو را پروردگارت

مِّنْ بَيْنِكَ بِالْحَقِّ ۚ وَإِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَخَوَافُ ۚ

از خانه ات به تدبیر درست و همانا گروهی از

يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا بَيَّنَّ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ ۚ

ستیزه می کنند با تو در سخن حق پس از آنکه روشن شد گویی که رانده می شوند به سوی مرگ

وَهُمْ يَنْظُرُونَ ۚ وَإِذْ يَعِدُّكُمْ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا ۚ

در حالی که ایشان می نگرند ۶ و یاد کنید وقتی را که وعده می داد به شما الله یکی از دو گروه را که آن

لَكُمْ ۚ وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ ۚ

برای شما خواهد بود و دوست می داشتید که [آن کاروان] بدون نیرو و سلاح باشد از آن شما

وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ ۚ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ ۚ

و می خواست الله تا ثابت بدارد [دین] حق را به سخنان خویش و ببرد [میرانند] ریشه کافران را

لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ۚ

تا ثابت بدارد [دین] حق را و نابود کند [دین] باطل را و اگرچه بازهکاران ۸

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِآلِفٍ

[یاد کنید] آنگاه که فریادخواهی می کردید پروردگارتان را پس پذیرفت [دعا] شما را که من یاری کننده شمایم به هزاری

مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدِفِينَ ﴿٩﴾ وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ

از فرشتگان که از پی یکدیگر درآیند ﴿۹﴾ و قرار نداد آن [امداد] را الله مگر بشارتی [برای شما]

وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِندِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ

و تا آرام گیرد به آن دل هایتان و نیست پیروزی مگر از نزد الله هر آینه الله

عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾ إِذْ يُغَشِّيكُمُ النُّعَاسَ أَمَنَةً مِّنْهُ وَيُنْزِلُ

پیروزمند سنجیده کار است ﴿۱۰﴾ یاد کنید آنگاه که فراپوشاند بر شما خوابی سبک را به جهت ایمنی از نزد خود و فرود می آورد

عَلَيْكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً لِّيُطَهِّرَكُم بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رَجْزَ

بر شما از آسمان آب را تا پاک کند شما را با آن و ببرد از شما پلیدی

الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ ﴿١١﴾

شیطان را و تا استواری دهد بر دل های شما و استوار کند به آن گام های [شما] را ﴿۱۱﴾

إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا

[یاد کنید] آنگاه که وحی می فرستاد پروردگار تو به سوی فرشتگان که همانانم باشم پس استوار بدارید کسانی را که ایمان آورده اند

سَأَلَنِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَأَضْرِبُوا فَوْقَ

زود که افکنیم در دل های آنان که کفر ورزیدند ترس را پس بزنید فراز

الْأَعْنَاقِ وَأَضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ﴿١٢﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ

گردن ها و بزنید از آنها هر سرانگشتی را ﴿۱۲﴾ آن به سبب این است که

شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ

مخالفت کردند با الله و پیامبرش و هر که مخالفت کند با الله پس هر آینه الله

شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٣﴾ ذَلِكَمِ الْكُفْرِينَ وَأَبْذَوْقُوهُ

سخت کیفر است ﴿۱۳﴾ این را پس بچشید و [بدانید که] هر آینه برای کافران است

عَذَابِ النَّارِ ﴿١٤﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا رُفِضْتُمْ

عذاب آتش ﴿۱۴﴾ ای کسانی که ایمان آورده اید چون رویاروی شوید با آنان که

كَفَرُوا زَحَفًا فَلَا تُولُوهُمُ الْآدْبَارَ ﴿١٥﴾ وَمَنْ يُولِهِمْ يَوْمَئِذٍ

کفر ورزیدند درحالی که انبوه اند [در میلان جنگ] پس مگردانید به سوی ایشان پشت ها را ﴿۱۵﴾ و هر که بگرداند به آنان آن روز

دُبْرَهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِّقِنَالٍ أَوْ مُتَحَيِّزًا إِلَىٰ فِتْنَةٍ فَقَدْ بَاءَ

پشت خود را مگر آنکه کناره جوینده باشد برای کارزاری [بهتر] یا موضع گیرنده به سوی گروهی دیگر [باشد] پس بی گمان باخود آورده

بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٦﴾

خشمی را از الله و جای او جهنم است و بد جای بازگشتی است ﴿۱۶﴾

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَئِنْ **اللَّهُ** قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ
پس نکشتید آنان را بلکه **الله** کشت آنان را و تیر نینداختی و تیر انداختی

وَلَئِنْ **اللَّهُ** رَمَى وَلَئِنْ **اللَّهُ** رَمَى وَلَئِنْ **اللَّهُ** رَمَى
بلکه [در واقع] **الله** تیر انداخت و تا اینکه بیازماید مؤمنان را از نزد خود آزمونی نیکو

إِن **اللَّهُ** سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۱۷ ذَٰلِكُمْ وَأَنَّ **اللَّهُ** مُوْهِنٌ كِيدٍ
هر آینه **الله** شنوایی داناست این است [کاری که شد] و هر آینه **الله** سست کننده است نیرنگ

الْكَافِرِينَ ۱۸ إِن تَسْتَفِنَهُمْ فَقَدْ جَاءَكُمْ الْفَتْحُ
کافران را اگر طلب پیروزی می کردید پس به سراغتان آمد پیروزی

وَأَن تَنْهَوْهُ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِن تَعُدُّوا نَعْدًا وَلَن تُغْنِيَ عَنْكُمْ
و اگر باز ایستید پس آن بهتر است برای شما و اگر باز گردید [مانیز] بازمی گردیم و هرگز کفایت نکند از شما

فَتْحُكُمْ شَيْئًا وَلَوْ كَثُرَتْ وَأَنَّ **اللَّهُ** مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ۱۹ يَأْتِيهَا
گروه شما هیچ چیز را هر چند بسیار باشند و [بدانید] که **الله** با مؤمنان است ای

الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا **اللَّهُ** وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنْهُ وَأَنتُمْ
کسانی که ایمان آورده اید فرمان برید **الله** را و فرستاده اش را و روی مگردانید از او حال آنکه شما

تَسْمَعُونَ ۲۰ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ هُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ
می شنوید و مباشید همانند کسانی که گفتند شنیدیم با آنکه آنان

لَا يَسْمَعُونَ ۲۱ إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ **اللَّهُ** الصُّمُّ الْبُكْمُ
نمی شنیدند هر آینه بدترین جنبندها نزد **الله** کرانند گنگانند

الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ۲۲ وَلَوْ عَلِمَ **اللَّهُ** فِيهِمْ خَيْرًا لَّأَسْمَعَهُمْ
آنانند که خرد نمی ورزند و اگر دانستی **الله** در آنان خیری را البته آنان را شنوایی کرد

وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ۲۳ يَأْتِيهَا الَّذِينَ
و اگر هم شنوایشان کرده بود باز پشت می کردند درحالی که ایشان روی گردانان می بودند ای کسانی که

ءَامَنُوا أَسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ
ایمان آورده اید پاسخ دهید [ندای] **الله** و رسول را هرگاه بخواند شما را برای آنچه که زنده می سازد شما را

وَأَعْلَمُوا أَنَّهُ **اللَّهُ** يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَٰهٌ
و بدانید که هر آینه **الله** حایل می شود میان آدمی و دل او و [بدانید] که به سوی او

تُحْشَرُونَ ۲۴ وَأَتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا
گرد آورده می شوید و بپرهیزید از فتنه ای که نرسد به آنان که ستم کردند

مِنْكُمْ ۲۵ وَأَعْلَمُوا أَنَّهُ **اللَّهُ** شَدِيدُ الْعِقَابِ ۲۵
از شما تنها و بدانید که هر آینه **الله** سخت کیفر است

وَأَذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ

و یاد کنید آنگاه را که شما اندک بودید ناتوان شمرده می شدید در زمین می ترسیدید

أَنْ يَخْطَفَكُمْ النَّاسُ فَأَوْنَكُمْ وَأَيَّدَكُمْ بِبَصَرِهِ وَرَزَقَكُمْ

از آنکه برابند شما را مردمان پس جای داد شما را و قوی کرد شما را به یاری دادن خود و روزی داد شما را

مِنْ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا

از چیزهای پاکیزه باشد که شما سپاس گزارید ای کسانی که ایمان آورده اید

لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمْنَتَكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

خیانت مکنید به الله و رسول و خیانت مکنید به امانت های یکدیگر درحالی که شما می دانید

وَأَعْلَمُوا أَنْمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَأَنْ اللَّهَ

و بدانید که هر آینه مال های یتان و فرزندانان [مایه] آزموند و اینکه الله است

عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنْ تَتَّقُوا

که نزد او مزدی بزرگ است ای کسانی که ایمان آورده اید اگر پروا کنید از

اللَّهُ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ

الله قرار می دهد برای شما فرقان را [نیروی شناخت حق از باطل] و میزداید از شما گناهان شما را و می آمرزد

لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ

شما را و الله دارای بخشش بزرگ است و [یاد کن] آنگاه که نیرنگ زدند به تو آنان که

كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ

کفر ورزیدند تا حبس کنند تو را یا بکشند تو را یا بیرون کنند تو را [از مکه] و ایشان نیرنگ می زدند و چاره می نمود

اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرٌ الْمَكْرِينَ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا

الله [نیرنگشان را] و الله بهترین چاره سازان است و چون خوانده شود بر آنان آیات ما

قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا إِنْ هَذَا إِلَّا

گویند به درستی که شنیدیم اگر بخواهیم ما هم بگوییم مانند این [قرآن را] نیست این مگر

أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ كَانَتْ

افسانه های پیشینیان و آنگاه که گفتند بار الها اگر هست این

هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِنَ السَّمَاءِ

[قرآن] حق از نزد تو پس بباران بر ما سنگهایی را از آسمان

أَوْ أَتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ وَمَا كَانَتْ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ

یا بیاور [بر سر ما] عذابی دردناک را و بر آن نیست الله که عذاب کند آنان را

وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَتْ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ

درحالی که تا تو میانشان هستی و بر آن نیست الله عذاب کننده ایشان باشد درحالی که ایشان آمرزش خواهند

وَمَا لَهُمْ أَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ
و چه شده است آنها را که عذاب نکند ایشان را **الله** حال آنکه آنان باز می دارند [مردمان را] از مسجد

الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ ۚ إِنْ أَوْلِيَاءُكُمْ مِنْ النَّاسِ فَاعْلَمُوا ۚ
الحرام درحالی که نیستند آنها متولیان امر آن نیست سزاوار تولیت آن [مسجد الحرام] مگر پرهیزکاران

وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۚ وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ
و لیکن بیشترشان نمی دانند و نبود نمازشان

عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مَكَاةٌ وَتَصَدِيَةٌ فَذُقُوا الْعَذَابَ
نزد خانه کعبه مگر سوت کشیدن و کف زدن پس بچشید [ای کافران] عذاب را

يَمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ۚ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَنْفِقُونَ
به سبب کفری که می ورزیدید هر آینه آنان که کفر ورزیدند هزینه می کنند

أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۚ فَسَيَنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ
اموال خود را تا بازدارند مردمان را از راه **الله** پس به زودی هزینه کنند آن [اموال] را سپس باشد آن هزینه کردن

عَلَيْهِمْ حَسْرَةٌ ثُمَّ يَغْلَبُونَ ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ
بر آنان مایه افسوس سپس مغلوب می شوند و آنانکه کفر ورزند به سوی دوزخ

يُحْشَرُونَ ۚ لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ
گردآورده می شوند تا جدا سازد **الله** ناپاک را از پاک و بنهد

الْخَبِيثَ بَعْضَهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلُهُ
ناپاک را برخی اش را بر برخی [دیگر] پس انباشته سازد همه را یک جا پس بنهدش

فِي جَهَنَّمَ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ۚ قُلْ لِلَّذِينَ
در دوزخ همان زیان کاران اند بگو به آنان که

كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا
کافر شدند اگر باز ایستند آمرزیده می شود برای شان آنچه گذشته است و اگر برگردند

فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ ۚ وَقِيلَ لَهُمْ حَتَّىٰ
پس هر آینه گذشته است روش پیشینیان [یعنی بر آنان همان گذرد که بر پیشینیان گذشته است] و کارزار کنید با ایشان تا آنکه

لَا تَكُونُ فِتْنَةً وَيَكُونا الدِّينُ كُلُّهُ ۚ فَإِنِ
نباشد هیچ آشوبی [یعنی غلبه کفر] و باشد دین همه اش برای **الله** پس اگر

أَنْتَهُوا فَإِنِ اللَّهُ يَأْمُرُ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۚ وَإِنِ
باز ایستند پس هر آینه **الله** به آنچه می کند بیناست اگر روی برگردانند

فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلٰىكُمْ ۚ نِعَمَ الْمَوْلٰى وَنِعَمَ الْيٰوَرِى ۚ
پس بدانید که هر آینه **الله** سرپرست شماست نیکو سرپرست و نیکو یاور است

وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ
و بدانید که آنچه غنیمت گرفتید از چیزی پس هر آینه برای الله است یک پنجم آن و [نیز برای پیامبر

وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ
و برای خویشاوندان و یتیمان و بینوایان و در راه ماندگان است اگر

كُنتُمْ ءَامِنًا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ
ایمان آورده اید به الله و آنچه فرو فرستادیم بر بنده خویش روز جدا شدن [حق از باطل یعنی روز بدر]

يَوْمَ النِّقَىٰ الْجَمْعَانِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
روزی که به هم رسیدند آن دو گروه و الله بر هر چیزی تواناست [یاد کنید] آنگاه که

أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَىٰ وَالرَّكْبُ
بودید به کناره نزدیک تر و ایشان به کناره دورتر بودند و آن کاروان بودند

أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لِاخْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيعَدِ
فروتر از مکان شما و اگر میان خود وعده [کارزار] می کردید هر آینه خلاف می کردید در وعده خود

وَلَكِنْ لِّيَقْضَىٰ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِيَهْلِكَ مَنْ
ولیکن [چنان شد] تا به انجام رساند الله کاری را که بود انجام یافتنی تا هلاک شود کسی که

هَلَكَ عَنْ بَيْنَةٍ وَيَحْيَىٰ مَنْ حَيَّ عَنْ بَيْنَةٍ وَإِنَّ اللَّهَ
هلاک شدنی است از دلیلی روشن و زنده ماند کسی که زنده شدنی است از دلیلی روشن و بی گمان الله

لَسَمِيعٌ عَلَيْهِمْ إِذْ يُرِيكَهُمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا
هر آینه شنوای داناست [یاد کنید] آنگاه که نمایاند به تو آنان را الله در خوابت اندکی

وَلَوْ أَرَادَهُمْ كَثِيرًا لَفَشَلْتُمْ وَلَتَنَزَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ
و اگر نمایانده بود به تو آنان را بسیار البته سست [و ترسان] می شدید و با یکدیگر نزاع می نمودید در کار

وَلَكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ إِنَّهُ عَلَيْهِمْ بَذَاتُ الصُّدُورِ وَإِذْ
و لیکن الله [شما را به] سلامت داشت هر آینه او داناست به آنچه در سینه هاست و [یاد کنید] آنگاه که

يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ الْتَقَيْتُمْ فِي رُيُوسِ الشِّدِّدِ أَعْيُنُكُمْ قَلِيلًا وَيَقَلِّلُكُمْ
نمایاند به شما آنان را چون رویاروی شدید در چشم های شما اندک و کم نمود شما را

فِي أَعْيُنِهِمْ لِيَقْضَىٰ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا وَإِلَى اللَّهِ
در چشم های ایشان تا به انجام رساند الله کاری را که بود انجام یافتنی و به سوی الله

تُرْجَعُ الْأُمُورُ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً
بازگردانیده شود کارها ای کسانی که ایمان آورده اید چون رویاروی شوید با گروهی

فَأَثَبُواْ وَادْكُرُواْ اللَّهُ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ
پس استوار باشید و یاد کنید الله را بسیار باشد که شما رستگار شوید

فَاخْذَهُمْ **اللَّهُ** بِذُنُوبِهِمْ **إِنَّ اللَّهَ** قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ

پس گرفتار کرد آنان را **الله** به سبب گناهان شان **هر آینه** **الله** توانمندی سخت کیفر است

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَى قَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا

این به سبب آن است که الله هرگز نبوده است تغییردهنده نعمتی را که ارزانی کرده است آن را بر قومی تا آنکه تغییر دهند

مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَأَنَّ اللَّهَ وَهُوَ آيُنُهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝۵۳ كَذَّابٌ ءَالِ

وضع خودشان را و هر آینه الله شنوای داناست مانند عادت کسان

فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ

فرعون و آنان که پیش از ایشان [بودند] دروغ شمرند آیات پروردگار خویش را پس هلاک ساختیم آنان را

بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَا ءَالَ فِرْعَوْنَ وَكُلَّ كَانُوا ظَالِمِينَ ۝۵۴

به سبب گناهان شان و غرق گردانیدیم کسان فرعون را و همه بودند ستمکاران

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝۵۵

هر آینه بدترین جنبندگان نزد الله آنان اند که کافر شدند پس ایشان ایمان نمی آورند

الَّذِينَ عَاهَدَتْ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ

آنان که پیمان بسته ای با ایشان سپس می شکندند پیمان خود را در هر مرتبه

وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ۝۵۶ فَأَمَّا ثَقَفْتُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرَّدَ بِهِمْ

و ایشان هیچ پروا نمی کنند پس اگر بیایي آنان را در جنگ پس پراکنده ساز [به وسیله] آنها

مَنْ خَلَفَهُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ۝۵۷ وَإِمَّا تَخَافُ مِنْ

کسانی را که پشت ایشان باشند باشد که آنان بپذیر شوند و اگر بترسی از

قَوْمٍ خِيَانَةً فَانْذِرْ إِلَيْهِمْ عَلَى سَوَاءٍ ۝۵۸ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ

گروهی خیانتی را پس بيفكن به سوی ایشان [پیمان شان را] به گونه یکسان که ببلند پیمان از دو سو گسسته است هر آینه الله دوست نمی دارد خیانت کنندگان را

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا ۝۵۹ إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ ۝۶۰

و نپندارند کسانی که کفر ورزیدند پیشی گرفته اند در گریز هر آینه آنان [مارا] عاجز نتوانند کرد

وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ

و آماده سازید برای ایشان آنچه را در توان دارید از نیرو و از اسبان بسته [آماده و زین کرده]

تُرْهُبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَءَاخِرِينَ مِنْ دُونِهِمْ

که بترسانید با آن دشمن الله و دشمن خودتان را و دیگران را نیز غیر از آنان

لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ ۝۶۱ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ

که شما آنان را نمی شناسید [ولی] الله آنها را می شناسد و آنچه را خرج کنید از هر چه باشد در راه

اللَّهِ يُوَفِّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ۝۶۲ وَإِنْ جَنَحُوا

الله تمام داده شود به شما و شما ستم دیده نشوید و اگر گراییدند

لِلسَّلَامِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝۶۳

به صلح توهم بگرای به آن و توکل کن بر الله که هر آینه اوست آن شنوای دانا

وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي أَيْدَكَ
و اگر خواهند که فریب دهند تو را پس هر آینه بسنده است تو را الله اوست آن که نیرومند کرد تو را

بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ ۶۲ وَالْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ
به یاری دادن خود و به مؤمنان و پیوستگی داد میان دل های شان اگر هزینه می کردی

مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا آفَتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ
آنچه در زمین است همگی را پیوستگی نمی دادی میان دل های شان و لیکن

اللَّهُ أَلْفَ بَيْنِهِمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۶۳ يَأَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ
الله پیوستگی داد در میان ایشان هر آینه او پیروزمند سنجیده کار است ای پیامبر بس است تو را

اللَّهُ وَمَنْ أَتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۶۴ يَأَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضَ
الله و آن که پیروی کرد تو را از مؤمنان ای پیامبر برانگیز

الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عَشْرُونَ صَاعِدُونَ
مؤمنان را بر کارزار اگر باشند از شما بیست کس شکست

يَغْلِبُوا مِائَتِينَ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِّنْ
پیروز شوند بر دویست تن و اگر باشند از شما صد تن پیروز شوند بر هزار تن از

الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ۶۵ أَلَكُنْ خَفَفَ
آنان که کافر شدند زیرا آنها گروهی اند که نمی فهمند اکنون سبک گردانید

اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ
الله از شما و دانست که در میان شما ضعیفی هست پس اگر باشند از شما صد تن

صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ
شکست پیروز شوند بر دویست تن و اگر باشند از شما هزار تن پیروز شوند بر دوهزار تن

بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ۶۶ مَا كَانَتْ لِنَبِيِّ أَنْ يَكُونَ
به فرمان الله و الله با شکستیان است پیامبر را که باشد

لَهُ أَسْرَىٰ حَتَّىٰ يُخْرِجَ فِي الْأَرْضِ تَرِيدُونَ ۶۷ عَرْضَ الدُّنْيَا
برای او اسیران تا آنکه [دشمن را] از توان اندازد در [سرزمین] خوش می خواهید کالای ناپایدار دنیا را

وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۶۷ لَوْلَا كِتَابٌ مِّنْ
و الله می خواهد [برای شما] جهان آخرت را و الله پیروزمند سنجیده کار است اگر نبود نوشته ای [= حکمی] از

اللَّهُ سَبَقَ لَمَسْكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۶۸ فَكُلُوا مِمَّا
الله که پیشی گرفته هر آینه می رسید به شما در آنچه اسیر گرفتید عذابی بزرگ پس بخورید از آنچه

غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا ۶۹ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۷۰
غنیمت گرفتید حلال پاکیزه را و پروا کنید از الله هر آینه الله آمرزنده مهربان است

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرَىٰ إِنْ يَعْلَمِ اللَّهُ
ای پیامبر بگو به کسانی که در دست شمايند از اسيران اگر داند [=معلوم بلرد] الله

فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُّؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أُخِذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرَ لَكُمْ
در دل های شما نيکی را بدهد به شما بهتر از آنچه گرفته شده است از شما و بيمارزد شما را

وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٧٠﴾ وَإِنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا
و الله آمرزنده مهربان است ﴿٧٠﴾ و اگر خواهند خيانت با تو پس هر آينه خيانت کرده بودند

اللَّهُ مِنْ قَبْلُ فَأَمَّا كُنْ مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾ إِنْ الَّذِينَ
با الله پيش از اين پس قدرت داد [به شما] بر آنان و الله دانای سنجيده کار است ﴿٧١﴾ هر آينه آنان که

ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ
ايمان آوردند و هجرت کردند و جهاد نمودند با مال هایشان و جان هایشان در راه

اللَّهُ وَالَّذِينَ ءَاوَأُوا وَنَصَرُوا أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَالَّذِينَ
الله و آنان که جای دادند و نصرت کردند آنان بعضی از ایشان دوستان بعض دیگرند و آنان که

ءَامَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِنْ وَلِيَّتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا
ايمان آوردند و هجرت نکردند نيست شما را از دوستی با آنان هيچ چیزی تا آنکه هجرت کنند

وَإِنْ أَسْتَصِرُّوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ
و اگر یاری طلب کنند از شما در کار دين پس لازم است بر شما یاری کردن مگر بر گروهی که

يَبْنِيكُمْ وَيَنْتَقِبُ مِيثَاقُكُمْ بِمَا وَاللَّهُ بِهِ آيَةٌ مِّنْكُمْ وَبَيْنَهُمْ
میان شما و میان آنان پیمانی باشد و الله به آنچه می کنید بیناست ﴿٧٢﴾ و آنان که

كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي
کافر شدند برخی از ایشان دوستان برخی دیگرند اگر نکنید این [کار] را باشد آشوبی در

الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَثِيرٌ ﴿٧٣﴾ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا
زمین و فساد و فساد بزرگ ﴿٧٣﴾ و آنان که ايمان آوردند و هجرت کردند

وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَاوَأُوا وَنَصَرُوا أَوْلِيَاءَ هُمْ
و جهاد نمودند در راه الله و آنان که جای دادند و یاری کردند آنان همان

الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا هُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٧٤﴾ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْ
مؤمنان راستين اند برای ایشان است آمرزش و روزی نیکو ﴿٧٤﴾ و آنان که ايمان آوردند پس از

بَعْدُ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ فَأُولَٰئِكَ مِنْكُمْ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ
اين و هجرت کردند و جهاد کردند همراه شما پس آنان از شمايند و خویشاوندان

بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧٥﴾
برخی از ایشان [در ارث بری] سزاوارترند [نسبت] به برخی دیگر در کتاب الله هر آينه الله به هر چیزی داناست ﴿٧٥﴾

ترتیبها
۹

سُورَةُ التَّوْبَةِ

آیاتها
۱۲۹نصف
حزب
۱۹

بَرَاءَةً

مِّنَ اللَّهِ

وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ

عَاهَدْتُمْ

مِّنَ الْمُشْرِكِينَ

۱

[این اعلام] بیزاری است از طرف الله و پیامبرش به کسانی که عهد بسته اید [با آنان] از مشرکان

فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي

الله و به تحقیق الله رسوا کننده کافران است ۲ و [این] اعلامی است از الله و پیامبرش

اللَّهُ وَأَنَّ اللَّهَ مُحْزِي الْكَافِرِينَ وَأَذِّنْ

إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ

و رسولش [نیز بیزار است] پس اگر توبه کنید پس آن بهتر است برایتان و اگر روی برگردانید پس بدانید

وَرَسُولُهُ فَإِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوا

أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

۳ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ

شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُوا لِيهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَى

مُدَّتِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ۴ فَإِذَا أَنْسَلَخَ الْأَشْهُرَ الْحُرُمَ

فَأَقْبِلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَأَحْصِرُوا

وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ ۵ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ

وَوَاتَوْا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ ۶ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

وَأَنَّ اللَّهَ مُبْرِئُ الْفَاسِقِينَ ۷ وَأَنَّ اللَّهَ يَبْرِئُ الْمُشْرِكِينَ

وَأَنَّ اللَّهَ يَبْرِئُ الْمُشْرِكِينَ ۸ وَأَنَّ اللَّهَ يَبْرِئُ الْمُشْرِكِينَ ۹

وَأَنَّ اللَّهَ يَبْرِئُ الْمُشْرِكِينَ ۱۰ وَأَنَّ اللَّهَ يَبْرِئُ الْمُشْرِكِينَ

وَأَنَّ اللَّهَ يَبْرِئُ الْمُشْرِكِينَ ۱۱ وَأَنَّ اللَّهَ يَبْرِئُ الْمُشْرِكِينَ

وَأَنَّ اللَّهَ يَبْرِئُ الْمُشْرِكِينَ ۱۲ وَأَنَّ اللَّهَ يَبْرِئُ الْمُشْرِكِينَ

وَأَنَّ اللَّهَ يَبْرِئُ الْمُشْرِكِينَ ۱۳ وَأَنَّ اللَّهَ يَبْرِئُ الْمُشْرِكِينَ

وَأَنَّ اللَّهَ يَبْرِئُ الْمُشْرِكِينَ ۱۴ وَأَنَّ اللَّهَ يَبْرِئُ الْمُشْرِكِينَ

وَأَنَّ اللَّهَ يَبْرِئُ الْمُشْرِكِينَ ۱۵ وَأَنَّ اللَّهَ يَبْرِئُ الْمُشْرِكِينَ

وَأَنَّ اللَّهَ يَبْرِئُ الْمُشْرِكِينَ ۱۶ وَأَنَّ اللَّهَ يَبْرِئُ الْمُشْرِكِينَ

وَأَنَّ اللَّهَ يَبْرِئُ الْمُشْرِكِينَ ۱۷ وَأَنَّ اللَّهَ يَبْرِئُ الْمُشْرِكِينَ

وَأَنَّ اللَّهَ يَبْرِئُ الْمُشْرِكِينَ ۱۸ وَأَنَّ اللَّهَ يَبْرِئُ الْمُشْرِكِينَ

وَأَنَّ اللَّهَ يَبْرِئُ الْمُشْرِكِينَ ۱۹ وَأَنَّ اللَّهَ يَبْرِئُ الْمُشْرِكِينَ

وَأَنَّ اللَّهَ يَبْرِئُ الْمُشْرِكِينَ ۲۰ وَأَنَّ اللَّهَ يَبْرِئُ الْمُشْرِكِينَ

وَأَنَّ اللَّهَ يَبْرِئُ الْمُشْرِكِينَ ۲۱ وَأَنَّ اللَّهَ يَبْرِئُ الْمُشْرِكِينَ

وَأَنَّ اللَّهَ يَبْرِئُ الْمُشْرِكِينَ ۲۲ وَأَنَّ اللَّهَ يَبْرِئُ الْمُشْرِكِينَ

وَأَنَّ اللَّهَ يَبْرِئُ الْمُشْرِكِينَ ۲۳ وَأَنَّ اللَّهَ يَبْرِئُ الْمُشْرِكِينَ

وَأَنَّ اللَّهَ يَبْرِئُ الْمُشْرِكِينَ ۲۴ وَأَنَّ اللَّهَ يَبْرِئُ الْمُشْرِكِينَ

وَأَنَّ اللَّهَ يَبْرِئُ الْمُشْرِكِينَ ۲۵ وَأَنَّ اللَّهَ يَبْرِئُ الْمُشْرِكِينَ

وَأَنَّ اللَّهَ يَبْرِئُ الْمُشْرِكِينَ ۲۶ وَأَنَّ اللَّهَ يَبْرِئُ الْمُشْرِكِينَ

وَأَنَّ اللَّهَ يَبْرِئُ الْمُشْرِكِينَ ۲۷ وَأَنَّ اللَّهَ يَبْرِئُ الْمُشْرِكِينَ

وَأَنَّ اللَّهَ يَبْرِئُ الْمُشْرِكِينَ ۲۸ وَأَنَّ اللَّهَ يَبْرِئُ الْمُشْرِكِينَ

وَأَنَّ اللَّهَ يَبْرِئُ الْمُشْرِكِينَ ۲۹ وَأَنَّ اللَّهَ يَبْرِئُ الْمُشْرِكِينَ

وَأَنَّ اللَّهَ يَبْرِئُ الْمُشْرِكِينَ ۳۰ وَأَنَّ اللَّهَ يَبْرِئُ الْمُشْرِكِينَ

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ
چگونه باشد برای مشرکان پیمانی نزد الله و نزد

رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا
پیامبرش مگر آن کسانی که پیمان بسته اید با ایشان کنار مسجد الحرام پس تازمانی که

أَسْتَقِيمُوا لَكُمْ فَأَسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ
پایدار مانند به [پیمان] شما پس پایدار بمانید به [پیمان] ایشان بی گمان الله دوست دارد پرهیزکاران را

كَيْفَ ۝۷ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا
چگونه [به پیمان خود وفادار باشند؟] حال آنکه اگر دست یابند بر شما رعایت نمی کنند درباره شما حق خویشاوندی

وَلَا ذِمَّةٌ يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَىٰ
و نه پیمانی را خشنود می سازند شما را با دهان هاشان ولی نمی پذیرد دل های شان و بیشتر آنان

فَاسِقُونَ ۝۸ أَشْتَرُوا بِعَايَتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدَّوْا
نافرمانان اند فروختند آیات الله را به بهایی اندک پس بازداشتند

عَنْ سَبِيلِهِ ۝۹ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝۹ لَا يَرْقُبُونَ
از راه الله به راستی آنان بد است آنچه می کردند رعایت نمی کنند

فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا حَقَّ خَوِيشِي رَا وَلَا ذِمَّةٌ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ ۝۱۰
درباره هیچ مؤمنی حق خویشی را و نه پیمانی را و آنان همان تجاوزکنندگان [از حدود] اند

فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْا الزَّكَاةَ فَإِخْوَانُكُمْ
پس اگر توبه کردند و برپاداشتند نماز را و دادند زکات را پس برادران شما

فِي الدِّينِ وَنَفَصِلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝۱۱ وَإِنْ نَكَثُوا
در دین اند و به تفصیل بیان می کنیم آیت ها را برای گروهی که می دانند و اگر بشکنند

أَيْمَانَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَتِلُوا
سوگندهای خود را بعد از پیمان شان و طعنه زدند در دین شما پس کارزار کنید

أَيُّمَةَ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ
با پیشوایان کفر بی گمان ایشان را نیست سوگند و پیمانی برای شان باشد که آنان بازایستند [از کفر و سرکشی]

أَلَا نَقْتُلُوكَ قَوْمًا نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا
چرا کارزار نمی کنید با گروهی که شکستند سوگندهای خود را و قصد نمودند

بِإِخْرَاجِ الرُّسُولِ وَهُمْ بَدَءُوكُمْ أَوَّلَ نَجْوَى
بیرون کردن پیامبر را [از مکه] و ایشان آغاز کردند کارزار با شما را نخستین بار

أَتَخْشَوْنَهُمْ ۚ فَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝۱۳
آیا می ترسید از ایشان پس الله سزاوارتر است که بترسید از او اگر هستید مؤمنان

قَتَلُوهُمْ يَعْذِبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنْصَرِّكُمْ
 کارزار کنید با ایشان تا عذاب کند آنان را الله با دست های تان و رسوا کند آنها را و پیروزی دهد شما را

عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ وَيَذْهَبُ
 بر آنان و شفا دهد سینه های گروهی مؤمنان را و ببرد

غِيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ
 خشم دل هایشان را و باز می گردد الله بر هر که خواهد و الله دانای سنجیده کار است

۱۵ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا
 آیا می پندارید که وا گذاشته می شوید در حالی که ندانسته باشد [= معلوم نداشتند] الله آن کسانی را که جهاد کردند

مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رُسُلَهُ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ
 از شما و نگرفتند به جز الله و پیامبرش و مؤمنان

وَلِجَهٍّ خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ
 و همرازی را؟ و الله خوب آگاه است به آنچه می کنید نزد برای مشرکان

أَنْ يَعْمُرُوا مَسْجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ بِالْكَفْرِ
 که آباد کنند مسجد الله را درحالی که گواهی دهند به ضرر خودشان به کفر

أُولَئِكَ حِطَّتْ أَعْمَلُهُمْ وَفِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ
 آنان تبا شده است عمل هایشان و در آتش آنان جاودانه اند

إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ مَنْ أَمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
 جز این نیست که آباد می کند مسجد الله را کسی که ایمان آورده است به الله و روز واپسین

وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَى
 و برپا داشته است نماز را و داده است زکات را و نترسیده از [هیچ کسی] مگر از الله پس امیدست که

أُولَئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ
 آنان که باشند از راه یافتگان راه یافتگان آیا قرار داده آید آب دادن

الْحَاجِّ وَعِمَارَةِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ أَمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
 حاجیان و آبادی کردن مسجد الحرام را برابر [اعمال] آن کسی که ایمان آورده است به الله و روز واپسین

وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوِنَ عِنْدَ اللَّهِ وَآلِهِ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
 و جهاد کرده است در راه الله؟ برابر نیستند نزد الله و الله راه نمی نماید گروه

الظَّالِمِينَ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 ستمکاران را آنانی که ایمان آوردند و هجرت کردند در جهاد کردند در راه الله

بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَكْثَرُ دَرَجَةٍ عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ
 با مال هایشان و جان هایشان بلند پایه ترند نزد الله و آنان همان کامیابان اند

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّتِ لَهُمْ فِيهَا
 مژده می دهد ایشان را پروردگارشان به رحمتی از خود و خشنودی و بهشت هایی که برای شان در آنجا باشد

نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ۚ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۚ إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ
 نعمتی پایدار ۲۱ درحالی که جاویدان باشند در آنجا همیشه بی گمان الله نزد او پاداشی

عَظِيمٌ ۚ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا ءَابَاءَكُمْ
 بزرگ است ۲۲ ای کسانی که ایمان آورده اید مگیرید پدران خود را

وَإِخْوَانَكُمْ أُولِيَاءَ ۚ إِنَّ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ
 و برادران خود را دوستان ۲۳ اگر برگزیدند کفر را بر ایمان

وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَاُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۚ قُلْ إِنْ
 و هر که به دوستی گیرد ایشان را از شما پس آنان خود ستمکارانند ۲۴ بگو [ای محمد] اگر

كَانَ ءَابَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ
 هست پدرانتان و فرزندانان و برادرانان و همسرانان و خویشاوندانان

وَأَمْوَالٌ أَقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ
 و مال هایی که کسب کرده اید آن را و تجارتی که می ترسید از بی رونقی آن و خانه هایی که

تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ
 می پسندید آنها را محبوب تر [است] در نزد شما از الله و پیامبرش و جهاد

فِي سَبِيلِهِ ۚ فترَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ ۚ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
 در راه او پس انتظار بکشید تا بیاورد الله فرمان [کیفر] خود را و الله هدایت نمی کند

الْقَوْمَ ۚ الْفَاسِقِينَ ۚ لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ
 گروه فاسقان را ۲۴ به تحقیق یاری کرد شما را الله در جاهای

كَثِيرَةٍ ۚ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ ۚ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ
 بسیاری و روز حنین ۲۵ آنگاه که به شگفت انداخت شما را بسیاری تان پس [آن بسیاری]

تَغْنَنَّ عَنْكُمْ شَيْئًا وَصَاقَتْ عَلَيْكُمْ الْأَرْضُ
 دفع نکرد از شما چیزی را و تنگ گشت بر شما زمین

بِمَا رَحِبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُدْبِرِينَ ۚ ثُمَّ أَنزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ
 با فراخی خود سپس گریختید پشت کنندگان ۲۵ سپس فرو فرستاد الله آرامش خود را

عَلَى رَسُولِهِ ۚ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنزَلَ جُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا
 بر پیامبرش و بر مؤمنان و فرو فرستاد لشکرهایی که ندیده بودید آنها را

وَعَذَابَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ وَذَٰلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ۚ
 و عذاب کرد آنان را که کافر شدند و همین است سزای کافران ۲۶

ثُمَّ يَتُوبُ **اللَّهُ** مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنْ يَشَاءُ **وَاللَّهُ** غَفُورٌ ^{۲۷}
 سپس باز می گردد [به بخشایش خویش] **الله** پس از آن هر که خواهد **و الله** آمرزنده

رَحِيمٌ ^{۲۷} يَأْتِيهَا **الَّذِينَ** ءَامَنُوا ^{۲۷} إِنَّمَا **الْمُشْرِكُونَ**
 مهربان است ای کسانی که ایمان آورده‌اید جز این نیست که مشرکان

نَجَسٌ ^{۲۸} فَلَا يَقْرَبُوا **الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ** بَعْدَ ^{۲۸} عَامِهِمْ هَذَا
 پلیدند پس نزدیک نشوند به مسجد الحرام پس از همین سال شان

وَإِنْ خِفْتُمْ **عِيْلَةً** فَسَوْفَ **يُغْنِيكُمْ** **اللَّهُ** مِنْ فَضْلِهِ ^{۲۹} إِنْ
 و اگر بیمناکید از ناداری پس به زودی بی نیاز گرداند شما را **الله** به فضل خود اگر

شَاءَ ^{۳۰} إِنْ **اللَّهُ** عَلِيمٌ **حَكِيمٌ** ^{۳۰} قَنِلُوا **الَّذِينَ**
 خواهد هر آینه **الله** دانای سنجیده کار است کارزار کنید با آنانی که

لَا يُؤْمِنُونَ **بِاللَّهِ** وَلَا **بِالْيَوْمِ الْآخِرِ** وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا **حَرَّمَ**
 ایمان ندارند به **الله** و نه به روز واپسین و حرام نمی شمارند آنچه را حرام ساخته است

اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ **الْحَقِّ** مِنَ **الَّذِينَ** أُوتُوا
الله و پیامبرش و نمی پذیرند دین حق را از آنانی که داده شده است به ایشان

الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ
 کتاب تا که دهند جزیه را از دست خود درحالی که ایشان فروتنان باشند [خاضعه جزیه را بر پلخت نمایند]

^{۳۱} وَقَالَتِ **الْيَهُودُ** عِزِّيرُ **ابْنُ** **اللَّهِ** وَقَالَتِ **النَّصَارَى**
 و گفتند یهودیان عزیر پسر **الله** است و گفتند مسیحیان

الْمَسِيحُ **ابْنُ** **اللَّهِ** ^{۳۲} ذَلِكَ قَوْلُهُمْ ^{۳۲} بِأَفْوَاهِهِمْ
 مسیح [عیسی] پسر **الله** است این گفتارشان است با دهان هایشان

يُضَاهَوْنَ ^{۳۳} قَوْلَ **الَّذِينَ** كَفَرُوا ^{۳۳} مِنْ قَبْلُ قَنِلَهُمْ
 همانندی می کنند [درسختن] با گفتار کسانی که کافر شدند از پیش بکشدشان

اللَّهُ ^{۳۴} أَنَّى **يُؤْفَكُونَ** ^{۳۴} اتَّخَذُوا **أَحْبَارَهُمْ**
الله چگونه [از حق] برگردانیده می شوند؟ گرفتند دانشمندان خود

وَرَهْبَنَهُمْ **أَرْبَابًا** ^{۳۵} مِنْ دُونِ **اللَّهِ** ^{۳۵} وَالْمَسِيحِ **ابْنِ**
 و عابدان خود را معبودانی به جای **الله** و مسیح پسر

مَرْيَمَ ^{۳۶} وَمَا أُمِرُوا إِلَّا ^{۳۶} لِيَعْبُدُوا **إِلَهًا** وَاحِدًا
 مریم را [به الوهیت گرفتند] حال آنکه به آنان امر نشده بود مگر آنکه عبادت کنند الهی یگانه را

لَا إِلَهَ إِلَّا **هُوَ** ^{۳۷} سُبْحَنَهُ ^{۳۷} عَمَّا يُشْرِكُونَ ^{۳۷}
 نیست الهی جز او پاک است او از آنچه شریک [او] می سازند

يَقْبَلُونَكُمْ كَافَّةً وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ

کارزار می کنند با شما [با] همه [شما] و بدانید که هر آینه الله با پرہیزکاران است

إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا

جز این نیست که تأخیر [ماه حرام به ماهی دیگر] افزایشی در کفر است گمراه گردانیده می شوند به آن آنان که کفرورزیدند

يُحِلُّونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِّيُؤَاطِئُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ

حلال می سازند آن [ماه] را یک سال و حرام می شمردند آن را سال دیگر تا همسان و برابر سازند با شمار آنچه حرام ساخته است الله

فِيُحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ زَيْنَ لَهُمْ سُوءُ أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ

پس حلال سازند چیزی را که حرام ساخته است الله آراسته شده است برای شان کردارهای [بد] آنان و الله

لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ يَأْتِيهَا الَّذِينَ

راه نمی نماید گروه کافران را ای کسانی که

ءَامَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ أَنْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَتَأْقَلْتُمْ

ایمان آورده اید چه شده است شما را که چون گفته می شود به شما بیرون روید [برای جهاد] در راه الله سنگینی می کنید

إِلَى الْأَرْضِ أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ

به سوی زمین آیا خشنود شدید به زندگانی دنیا به جای آخرت

فَمَا مَتَّعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ

پس نیست کالای زندگانی دنیا در برابر آخرت مگر اندکی

إِلَّا نَنْفِرُوا يُعَذِّبُكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلُ قَوْمًا

اگر رهسپار نشوید عذاب کند شما را عذابی دردناک و جایگزین [شما] می کند گروهی را

غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

به جز از شما و زبانی به او نمی رسانید هیچ چیزی را و الله بر هر چیزی

قَدِيرٌ إِلَّا نَضُرُّوهُ فَقَدْ نَضُرُّوهُ إِلَّا نَضُرُّوهُ

تواناست اگر یاری نکنید او را به تحقیق یاری داد او را الله آنگاه که بیرون راندند او را

الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِي أُنْثَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ

آنان که کافر بودند درحالی که دومین از دو [تن] بود وقتی که آن دو در غار بودند آنگاه که

يَقُولُ لِيَصْحَبْهُ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ

گفت به همراهش اندوه مدار بی گمان الله با ما است پس فرود آورد

اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَّمْ تَرَوْهَا

الله آرامش خود را بر او و یاری رسانید او را به سپاهسانی که نمی دیدید آن را

وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى

و گردانید آنان که کفرورزیدند را فروتر

وَكَلِمَةَ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

و سخن الله است که برترین است و الله پیروزمند سنجیده کار است

أَنْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

رهسپار شوید [برای جهاد] سبک باران و گران باران و جهاد کنید با مال هایتان و جان هایتان

ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

این بهتر است برای شما اگر می دانستید

لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَا تَبَعُوكُمْ وَلَكِنْ بَعْدَتْ

اگر بودی کالایی [غنیمتی] نزدیک [و در دسترس] و سفری کوتاه [و آسان] هر آینه پیروی می کردند تورا ولیکن دور شد

عَلَيْهِمْ الشُّقَّةُ وَسِيحِلْفُونَ بِاللهِ

بر ایشان آن مسافت و زود سوگند می خورند به الله

مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

همراه شما هلاک می کنند خودشان را و الله می داند که بی گمان ایشان هر آینه دروغ گویند

عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنْتَ لَهُمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكَ الَّذِينَ

ببخشاید الله تورا چرا رخصت دادی به ایشان تا اینکه شناخته شوند برای تو آنان که

صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ لَا يَسْتَعِذُّكَ الَّذِينَ

راست گفتند و بشناسی دروغگویان را نمی خواهند اذن از تو آنان که

يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ

ایمان دارند به الله و به روز واپسین [در تخلف] از اینکه جهاد کنند با مال هایشان

وَأَنْفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ إِنَّمَا يَسْتَعِذُّكَ الَّذِينَ

و جان هایشان و الله دانا است به [حال] پرهیزکاران جز این نیست که رخصت می طلبند از تو آنان که

لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَرْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ

ایمان ندارند به الله و روز واپسین و تردید نموده است دل هایشان پس آنان

فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ

در تردیدشان [اضطرابشان] سرگردانند و اگر می خواستند بیرون شدن را

لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ نِسْمَتَهُمْ فَخَبَّرَهُمْ

هر آینه آماده می کردند برای آن ساز و برگی را ولیکن نپسندید الله پس بازداشت آنان را

وَقِيلَ أَقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ

و گفته شد بنشینید با نشستگان اگر بیرون می شدند در میان شما

مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا وَلَا أُضْعِفُوا خَلَلَكُمْ يَبْغُونَكُمْ

نمی افزودند در شما مگر تباهی و هر آینه رخنه می کردند [به فساد و سخن چینی] در میان شما درحالی که می طلبیدند برای تان

الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ سَمْعُونُ لَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

فتنه را و در میان شما جاسوسانی برای ایشان است و الله داناست به ستمکاران

لَقَدْ ابْتَغَوْا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَبُوا لَكَ الْأُمُورَ حَتَّى هَمَانَا جَسْتَد فتنه را از پیش و دگرگون ساختند برای تو کارها را تا که

جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَرِهُوا [وعدة] حق و آشکار گشت حکم الله در حالی که آنان نابخشودگان بودند

وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ أُنْذِنَ لِي وَلَا تَفْتِنِي أَلَا فِي الْفِتْنَةِ وَبُرْخِي از ایشان کسی است که می گوید اجازه ده به من و مینداز مرا در فتنه آگاه باش در فتنه

سَقَطُوا وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ افتاده اند و بی گمان جهنم به تحقیق دربرگیرنده است کافران را

إِنْ تَصْبِكُ حَسَنَةً نِيكِي آي [پیروزی و غنیمتی] بدشان می آید و اگر تَصْبِكُ برسد به تو اگر

مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرًا مِنْ قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْا مصیبتی می گویند به تحقیق گرفته بودیم [صلاح] کار خود را از پیش و روی می گردانند

وَهُمْ فِي رَحْوٍ لَنَا هَلْ تَرْبُصُونَ بِنَا أَلَا إِنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كُتِبَ وَهُمْ درحالی که آنان شادمان اند بگو هرگز نرسد ما را مگر آنچه نوشته است

اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ الله برای ما اوست کارساز ما و بر الله باید توکل کنند مؤمنان

قُلْ هَلْ تَرْبِصُونَ بِنَا أَلَا إِنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كُتِبَ وَهُمْ درحالی که آنان شادمان اند بگو هرگز نرسد ما را مگر آنچه نوشته است

نَتَرَبَّصُ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمْ اللَّهُ عَذَابٍ مِمَّنْ عِنْدَهُ انتظار می کشیم برای شما که برساند به شما عذابی را از نزد خود

أَوْ بَأَيْدِينَا فَتَرْبِصُوا إِنَّا مَعَكُمْ مُتَرَبِّصُونَ قُلْ یا با دست های ما پس منتظر باشید به تحقیق ما با شما انتظار برانیم بگو

أَنْفِقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَنْ يُقْبَلَ مِنْكُمْ إِنْ كُنْتُمْ خَرَجَ کنید به خوشی یا به ناخوشی هرگز پذیرفته نمی شود از شما بی گمان شما بوده اید

قَوْمًا فَاسِقِينَ وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَتُهُمْ گروهی نافرمانان و باز نداشته است ایشان را که پذیرفته شود از ایشان خرج های شان

إِلَّا أَنْهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ مگر اینکه بی گمان ایشان کافر شدند و به پیامبرش و نمی آیند به نماز

إِلَّا وَهُمْ كُسَالَى وَلَا يُنْفِقُونَ مگر درحالی که آنان پزمرده دلان اند و خرج نمی کنند مگر درحالی که آنان نابخشودگان اند

فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ
 پس به شگفت نیابد تو را مال هایشان و نه فرزندانشان جز این نیست که می خواهد **الله** که عذاب کند ایشان را

بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ
 به سبب آن اموال در زندگانی دنیا و برآید جان هایشان در حالی که آنها کافران اند

وَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ وَمَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرُقُونَ
 و سوگند می خورند **به الله** که به تحقیق آنان هر آینه از شما نیستند حال آنکه نیستند آنان از شما ولیکن آنها

أَوْ مُدْخَلًا لَّوَلَوْ يَفْرُقُونَ لَوِ يَجِدُونَ مَلْجَأًا أَوْ مَغْرَبًا
 گروهی اند که می ترسند از شما اگر بیابند پناهگاهی یا نهانگاههایی

أَوْ مُدْخَلًا لَّوَلَوْ إِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُونَ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَلْمِزُكَ
 یا درشدنگاهی را هر آینه روی می آورند به آن در حالی که ایشان می شتابند و برخی از آنان کسی است که عیب می گیرند بر تو

فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا
 در [تقسیم] صدقه ها پس اگر داده شوند از آن خوش می شوند و اگر داده نشوند از آن ناگهان

هُمْ يَسْخَطُونَ وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ
 ایشان به خشم می آیند و اگر بی گمان آنان خشنود می شدند به آنچه داده است به آنان **الله**

وَرَسُولُهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
 و پیامبرش و می گفتند کافی است ما را **الله** به زودی خواهد داد به ما **الله** از بخشش خود

وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ
 و پیامبرش بی گمان ما به **الله** گر ایندگانیم جز این نیست که زکات

لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ فُلُوقِهِمْ
 از آن نیازمندان و بینوایان و کارگران [جمع آوری] آن و دلجویی شدگان

وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَرَمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ
 و در راه آزادی بردگان و در [اداء دین] وامداران و در راه **الله** و در راه ماندگان است

فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ وَمِنْهُمْ
 مقرر شده از [سوی] **الله** و **الله** دانای سنجیده کار است و برخی از ایشان [منافقان]

الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أُذُنٌ قُلْ أُوذُنٌ خَيْرٌ
 آنان اند که آزار می دهند پیامبر را [به عیب گویی] و می گویند او [سرپا] گوش است بگو گوش نیکی است

لَكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِينَ
 برای شما ایمان دارد **به الله** و باور دارد به مؤمنان [در اخبارشان] و رحمتی است برای آنانی که

ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
 ایمان آورده اند از شما و آنانی که آزار می رسانند پیامبر **الله** را برای آنان عذابی دردناک است

يَجْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيَرْضَوْكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ
سوگند می خورند به الله برای شما ای مؤمنان تا خشنود سازند شما را و پیامبرش و پیامبرش سزاوارترند

أَنْ يَرْضَوْهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ
به اینکه خشنود سازند اگر باشند مؤمنان آیا ندانستند که هر آینه

مَنْ يُخَادِدِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَبْدَلَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا
هر که مخالفت می کند الله و پیامبر او را پس هر آینه هست برای او آتش دوزخ که جاوید باشد در آن

ذَلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ
این است آن رسوایی بزرگ می ترسند منافقان

أَنْ تَنْزَلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ اسْتَزِرُوا
از اینکه نازل شود درباره آن سوره ای که خبر دهد ایشان را به آنچه در دل هایشان است بگو ریشخند کنید

إِنَّ اللَّهَ مُخْرِجٌ مَّا تَحْذَرُونَ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ
به تحقیق الله پدید آورنده است آنچه را می ترسید و اگر بپرسی از آنان [منافقان]

لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ
هر آینه گویند جز این نیست که ما [در گفتگو] فرومی رفتیم و بازی می کردیم [=به شوخی سخنی می گفتیم] بگو آیا به الله و به آیت های او

وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ لَا تَعْذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ
و پیامبرش ریشخند می کردید؟ عذر میارید به تحقیق کافر شده اید

بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِنْ نَعَفَ عَنْ طَائِفَةٍ مِّنْكُمْ نُعَذِّبْ طَائِفَةً
پس از ایمان تان اگر گذشت کنیم از گروهی عذاب کنیم گروه دیگری را

بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ
به این سبب که همانا آنان بودند بزهکاران مردان منافق و زنان منافق

بَعْضُهُمْ مِّنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ
برخی شان [متحد و مشابه] از برخی [دیگر در کردار و دین] امر می کنند به کار ناروا و باز می دارند

عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ
از کار پسندیده و می بندند دست های خود را فراموش کردند الله را پس فراموش کرد ایشان را

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ وَعَدَ اللَّهُ
بی گمان منافقان همان نافرمانان اند وعده کرده است الله

الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتُ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ
مردان منافق و زنان منافق و کافران را آتش دوزخ که جاوید باشند

فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعْنَهُمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ
در آن، آن بسنده است آنان را و لعنت کرده است آنها را الله و برای آنان عذابی پایدار است

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَآكْثَرَ
همانند آن کسانی که پیش از شما بودند سخت تر از شما به نیرو و زیاده تر

أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلْقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلْقِكُمْ
از جهت اموال و اولاد پس برخوردار شدند به نصیب خویش پس برخوردار شدید شما به نصیب خود

كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلْقِهِمْ وَخُضْتُمْ
چنان که بهره گرفته بودند آنان که پیش از شما بودند به نصیب خود و فرود رفتید در باطل

كَالَّذِي خَاضُوا أُولَئِكَ نَابُودٌ خَطَّتْ أَعْمَلُهُمْ فِي الدُّنْيَا
مانند کسانی که فرو رفتند آنان نابود شد کردارهایشان در دنیا

وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ أَلَمْ يَأْتِهِمْ
و آخرت و آنان همان زیان کاران اند آیا نیامده است برای ایشان

نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَقَوْمَ
خبر آنان که پیش از آنها بودند قوم نوح و عاد و ثمود و قوم

إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ أَمْذَنَ
ابراهیم و اهل مدین و اهالی قریه های زیر و زیر شده [آبادی های قوم لوط] آمدند به نزد آنان

رُسُلَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ
پیامبران شان با دلائل روشن پس بر آن نبود که ستم کند بر آنان ولیکن

كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ
ایشان بر خودشان ستم می کردند و مردان مؤمن و زنان ایمان دار برخی شان

أَوْلِيَاءُ بَعْضٌ يَأْمُرُ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
دوستان برخی [دیگرند] فرمان می دهند به کار پسندیده و باز می دارند از کار ناروا

وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ
و برپا می دارند نماز را و می دهند زکات را و اطاعت می کنند الله

وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَبَاسِطٌ
و پیامبرش را آنان به زودی رحم کند بر ایشان الله به تحقیق الله سنجیده کار است

وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
و عده داده است الله به مردان مؤمن و زنان مؤمن بهشت هایی را که جاری می شود از زیر [درختان] آنها

الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسْكَنٌ طَيِّبَةٌ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ
جویها درحالی که جاویدان باشند در آن و جایگاه های پاکیزه ای را در باغ های جاویدان

وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ
و خشنودیی از الله بزرگ تر از همه است این همان کامیابی بزرگ است

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ
ای پیامبر با کافران و منافقان و درشتی کن بر آنان

وَمَا أَوْنَهُمْ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ
و جایگاهشان دوزخ است و بد بازگشتگاهی است [آن]

مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ
که [ناسزا] نگفته‌اند درحالی که بی گمان گفتند کلمه کفر را و کافر شدند پس از [ظاهر کردن] اسلام خود

وَهُمُومًا لِّمَّا لَمْ يَنَالُوا وَمَا نَقَمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ
و قصد کردند چیزی را که [بلان] نرسیدند و عیب جویی نکردند مگر از آن رو که توانگر گرد آنان را الله و پیامبرش

مِنْ فَضْلِهِ فَإِنْ يَتُوبُوا يَكْ خَيْرًا لَهُمْ وَإِنْ يَتَوَلَّوْا يَكْ خَيْرًا لَهُمْ
از بخشش خود پس اگر توبه کنند بهتر برای شان و اگر روگردانند [از توبه] عذاب کند آنان را

اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ
الله عذابی دردناک در دنیا و آخرت و نیست برایشان در زمین

مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ وَمَنْهُمْ مَنْ عَاهَدَ اللَّهُ لَنْ يَنْصُرَهُمْ
هیچ دوستی و نه یابوری و از ایشان کسی هست که پیمان بستند با الله که البته اگر

ءَاتَيْنَا مِنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ
دهد به ما از بخشش خود هر آینه صدقه دهیم و هر آینه باشیم از شایستگان

فَلَمَّا ءَاتَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ
پس چون داد به آنان از بخشش خویش بخل ورزیدند به آن و برگشتند در حالی که آنان اعراض کنندگان بودند

فَأَعَقَبَهُمُ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا
پس از پی آورد ایشان را نفاق در دل هاشان [یعنی دورویی را در دل هایشان بر جای نهاد] تا روزی که ملاقات کنند با وی به سبب آنکه خلاف کردند

اللَّهُ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ أَلَمْ يَعْلَمُوا
با الله آنچه را وعده کرده بودند با او و به سبب آنکه دروغ می گفتند آیا ندانسته اند

أَنْ يَكُنْ لَهُمْ سِرٌّ خَفِيٌّ عَنْهُمْ وَهُمْ يُخْفُونَ لَهُمْ
که هر آینه الله می داند سخن پنهان شان را و راز گفتن شان را و آنکه الله نیک دانای [به]

الْغُيُوبِ الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ وَالَّذِينَ
پنهانی هاست آنان که عیب جویی می کنند صدقه دهندگان را از

الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا
مؤمنان در صدقات و آنان را که نمی یابند مگر

جَهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
به اندازه توانشان پس ریشخند می کنند ایشان را ریشخند کند الله آنان را و برای آنان عذابی دردناک است

أَسْتَغْفِرَ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرَ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرَ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً
آمزش طلب کنی برایشان یا آمزش طلب نکنی برایشان اگر آمزش خواهی برایشان هفتاد بار [هم]
فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
پس هرگز نیامزد الله ایشان را این به سبب آن است که آنان کافر شدند به الله و پیامبرش

وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ۸۰
و الله راه نمی نماید گروه فاسقان را
فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ
شادمان شدند واپس گذاشتگان

بِمَقْعَدِهِمْ خِلَافَ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ
به نشستن شان پس از پیامبر الله و ناخوش داشتند که جهاد کنند با مال هایشان

وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ
و جان هایشان در راه الله و گفتند بیرون نروید برای جهاد در گرما بگو آتش دوزخ

أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ۸۱
سخت تر است از جهت گرما اگر می فهمیدند پس باید بخندند اندک و بگیرند بسیار

جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۸۲
به کیفر آنچه که می کردند پس اگر باز آورد تو را الله به سوی گروهی

مِنْهُمْ فَاسْتَعِذْ نَوَكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ
از ایشان پس دستوری طلبند از تو برای بیرون آمدن پس بگو هرگز بیرون نخواهید آمد همراه من هیچ گاه و هرگز

نُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا
جنگ نخواهید کرد همراه من با هیچ دشمنی هر آینه شما خشنود شدید به نشستن اول بار پس بنشینید

مَعَ الْخُلَفَاءِ ۸۳ وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ
با پس ماندگان ۸۳ و نماز مگزار بر هیچ یکی از ایشان که بمیرد هیچ گاه و مایست

عَلَى قَبْرِهِ ۸۴ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ
بر گورش هر آینه ایشان کافر شدند به الله و پیامبر او و مردند درحالی که آنان نافرمان بودند

وَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ
و به شگفت نیآورد تو را اموالشان و فرزندان شان جز این نیست که می خواهد الله که عذاب کند ایشان را

بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ۸۵
به آن در دنیا و بیرون شود جان هایشان در حالی که کافران باشند و چون

أُنزِلَتْ سُورَةٌ أَنْ آمَنُوا بِاللهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَعِذْكَ
فرود آورده شود سوره ای که ایمان آورید به الله و جهاد کنید همراه با پیامبر او رخصت خواهند از تو

أُولَئِكَ أَطْوَلُ مِنْهُمْ ۸۶ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ ۸۷
توانگران از آنان و گویند بگذار ما را تا باشیم با نشستگان

رَضُوا بِأَن يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ

خشنود شدند به آنکه باشند با واپس ماندگان و مهر نهاده شد بر دل هایشان پس آنان نمی فهمند

لَا يَفْقَهُونَ ۝۸۷

نمی فهمند

جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأَوْلِيَّكُمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَيْرَاتُ

جهاد کردند با مال هایشان و دل هایشان و آنان برایشان نیکی هاست

وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝۸۸

و آنان همان رستگاران اند

مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝۸۹

از زیر [درختان] آنها جویها درحالی که جاویدانند در آن این است کامیابی بزرگ و آمدند

الْمُعْذِرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا

عذرآوران از بادیه نشینان تا رخصت داده شود به ایشان و نشستند آنان که دروغ گفته بودند

وَرَسُولُهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

به الله و پیامبرش زودا که رسد به آنان که کافر شدند از آنان عذابی دردناک

لَيْسَ عَلَى الضَّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَحْدُونَ مَا يُنْفِقُونَ حَرَجٌ

نیست بر ناتوانان و نه بر بیماران و نه بر آنان که عذر می دهند گناهی

إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ

هرگاه نیک خواهی کنند برای الله و پیامبرش

مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝۹۱

نیست بر نیکوکاران هیچ راهی [برای سرزنش] و الله آمرزنده مهربان است

وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ

و نیست [گناهی] بر آنان که چون بیایند نزد تو تا [بر مرکبی] سوار کنی ایشان را گفتی نمی یابم

مَّا أَحْمَلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ

چیزی را که سوار کنم شما را بر آن بازگشتند درحالی که چشم های شان جاری باشد از اشک

حَزَنًا أَلَّا يَحْدُوا مَا يُنْفِقُونَ ۝۹۲

از روی غم به سبب اینکه نمی یابند چیزی را که خرج کنند جز این نیست که راه [سرزنش و عقوبت] بر

الَّذِينَ يَسْتَعِزُّونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءُ رَضُوا بِأَن يَكُونُوا

کسانی است که رخصت می خواهند از تو درحالی که آنان توانگرانند خشنود شدند به اینکه باشند

مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝۹۳

با واپس ماندگان و مهر نهاد الله بر دل های شان پس آنان چیزی نمی دانند

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا عذر می آورند به سوی شما هنگامی که باز گردید به سوی شان بگو عذر میاورید

لَنْ تُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ بَنَّا اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ وَسِيرَى هرگز باور نمی کنیم [سخن] شما را به تحقیق آگاه گردانیده ما را الله از خبرهای تان و زود خواهد دید

اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تَرَدُّوتُ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ الله کار شما را و پیامبرش [نیز کار شما را خواهد دید] سپس باز گردانیده می شوید به سوی دانای نهن

وَالشَّهَادَةِ فَيَنْبِئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ سَيَحْلِفُونَ و آشکار و پس آگاه می گرداند شما را به آنچه شما می کردید به زودی سوگند می خورند

بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا أَنْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لِيُغَرِّبُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا به الله برای شما چون باز گردید به سوی ایشان تا روی بگردانید از [سرزنش] ایشان پس روی بگردانید

عَنْهُمْ إِنْهُمْ رَجَسٌ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا از ایشان بی گمان آنان پلیدند و جایگاهشان جهنم است به سزای آنچه که

يَكْسِبُونَ يَحْلِفُونَ لَكُمْ لِيَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنْ می کردند سوگند می خورند برای شما تا خشنود شوید از آنان پس اگر

تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ خشنود شوید از ایشان بی گمان الله خشنود نمی شود از گروه نافرمانان

الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا [برخی] از بادیه نشینان شدیدترند از حیث کفر و نفاق و سزاوارترند به اینکه ندانند

حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ و مِنْ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يَنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُّ بِكُمْ الدَّوَابِرَ حدود آنچه را که نازل کرده است الله بر رسول خود و الله دانای سنجیده کار است و برخی از بادیه نشینان کسانی هستند که می پندارند آنچه را هزینه می کنند زبان [و تاون] و انتظار می کشند برای شما پیشامدهای [بد] را

عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ و مِنْ الْأَعْرَابِ بر آنان باد پیشامدهای بد و الله شنوای داناست و برخی از

الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ بادیه نشینان کسانی هستند که ایمان دارند به الله و روز واپسین و می پندارد

مَا يَنْفِقُ قُرْبَتٍ عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ أَلَّا يَنْهَا قُرْبَةً آنچه را اتفاق می کند مایه نزدیکی [خود] به الله و [نیز] دعاها [خیر] پیامبر را آگاه باش بی گمان این [هزینه] موجب نزدیکی

لَهُمْ سَيَدْخُلُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ إِنْ اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ برای آنهاست زود داخل گرداند ایشان را الله در رحمت خود بی گمان الله آمرزنده مهربان است

لَهُمْ سَيَدْخُلُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ إِنْ اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ برای آنهاست زود داخل گرداند ایشان را الله در رحمت خود بی گمان الله آمرزنده مهربان است

وَالسَّابِقُونَ
و آن پیشی گیرندگانالْأُولُونَ
نخستینمِنْ
ازالْمُهَاجِرِينَ
مهاجرانوَالْأَنْصَارِ
و انصاروَالَّذِينَ
و آنان کهاتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ
پیروی کردند از ایشان به نیکی خشنود شده است الله از ایشان و خشنود شدند ایشان از او و آماده ساخته است اللهلَهُمْ جَنَّاتُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
برای شان بهشت هایی که جاری است زیر درختان آنها جوی ها جاویدان باشند در آنها همیشهذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى النِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ
این است کامیابی بزرگ و برخی از آنان که پیرامون شمایند از بادیه نشینانمَنْفِقُونَ وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى النِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ
منافقان اند و برخی از اهل مدینه خو گرفته اند بر نفاق نمی دانی [نفاق] ایشان رانَحْنُ نَعْلَمُهُمْ سَنُعَذِّبُهُمْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ إِلَىٰ عَذَابِ
ما می دانیم [نفاق] ایشان را زودا که عذاب کنیم آنان را دو بار سپس بازگردانیده شوند به سوی عذابیعَظِيمٍ وَعَاخِرُونَ أَعْرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا
بزرگی و دیگران که اقرار کردند به گناهان خود آمیختند کرداری شایسته راوَعَاخِرَ سَيِّئًا عَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنْ اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ
با کرداری ناشایسته امید است که الله [به رحمت] بازگردد بر ایشان [و توبه آنان را بپذیرد] بی گمان الله آمرزنده مهربان استخُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ
بگیر از اموالشان زکاتی را که پاک می سازی ایشان را و پاکیزه می داری ایشان را به آن و دعای خیر کن بر ایشانإِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ أَلَمْ يَعْلَمُوا
بی گمان دعای تو آرامشی است برای ایشان و الله شنوای داناست آیا ندانستندأَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ
که الله هموست که می پذیرد توبه را از بندگان خود و دریافت می کند صدقات را و اینکهاللَّهُ هُوَ الْتَوَّابُ الرَّحِيمُ وَقُلْ أَعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ
اوست آن توبه پذیر مهربان و بگو عمل کنید پس زودا که بیند الله عمل شما راوَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَتُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
و پیامبر او و مؤمنان [نیز بینند] و به زودی بازگردانیده می شوید به سوی دانای پنهان و آشکارفَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ وَعَاخِرُونَ مُرْجُونَ لَأَمْرٌ
پس خبر می دهد شما را به آنچه می کردید و دیگران [نیز] واکزار شده اند [قبول توبه شان] به فرماناللَّهُ إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَإِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ
الله یا عذاب کند ایشان را و یا بازمی گردد بر ایشان [به رحمت خود] و الله دانای سنجیده کار است

وَالَّذِينَ أَخَذُوا مَسْجِدًا ضَرَارًا وَكُفْرًا وَتَفَرَّقُوا بَيْنَ
و آنان که گرفتند [ساختن] مسجدی را برای زیان رساندن و کفر و برای تفرقه انداختن میان

الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِّمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ
مؤمنان و [ساختن] کمینگاهی برای کسانی که جنگیده اند با الله و پیامبرش پیش از این

وَلِيَحْلِفْنَ إِنَّ أَرْدَنَّا إِلَّا الْحُسَيْنَ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ
و هر آینه ایشان سوگند خورند که اراده نکردیم [یا ساختن مسجد] مگر نیکو و الله گواهی می دهد که بی گمان ایشان دروغگویان اند

لَا نَقُومُ فِيهِ أَبَدًا لِمَسْجِدٍ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَى مِنْ أَوَّلِ
نایست [به نماز] در آن [مسجد ضرار] هرگز هر آینه مسجدی که اساس نهاده شده است بر پرهیزکاری از نخستین

يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَطَهَّرُوا
روز سزاوارتر است که بایستی در آن، در آن [مسجد] مردانی اند که دوست دارند پاکی ورزند [از نجاست ظاهری و باطنی]

وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ
و الله دوست می دارد پاکی ورزان را

عَلَى تَقْوَى مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَسَّسَ بَنِيانَهُ
بر پروا از الله و خشنودی [او] بهتر است یا آن کسی که بنا نهاده است بنیان خود را

عَلَى شَفَا جُرْفٍ هَارٍ فَانْهَارَ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
بر لب پرتگاهی که در حال ریزش است پس بیندازد او را در آتش دوزخ و الله راه نمی نماید

الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ لَا يَزَالُ بَيْنَهُمُ الَّذِينَ بَنَوْا رِيبَةً
ستمکاران را همواره بنیانشان که بنا نهاده اند مایه تردید

فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ
در دل های شان است مگر که پاره پاره شود دل هایشان و الله دانای سنجیده کار است

إِنْ اللَّهُ اشْتَرَى مِنْ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ
بی گمان الله خریده است از مؤمنان جان هایشان و مال هایشان را

بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقْنَلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ
به اینکه باشد برای شان بهشت کارزار می کنند در راه الله پس می کشند [کفار را]

وَيُقْتَلُونَ وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ
و کشته می شوند وعده ای است بر [عهده] الله به حق در تورات و انجیل

وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنْ اللَّهِ فَاسْتَبَشِرُوا
و قرآن و کیست وفاکننده تر به عهد خویش از الله پس شادمان باشید

بِيعِعْكُمْ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ
به خرید و فروشی که معامله کردید به آن و این است آن کامیابی بزرگ

التَّائِبُونَ

[آن مؤمنان] توبه کنندگان اند

الْعَاكِدُونَ

پرستندگان اند

الْحَامِدُونَ

ستاینندگان اند

السَّائِحُونَ

سیاحتگران اند [در راه الله - روزه داران اند]

الرَّكَعُونَ

رکوع کنندگان اند

السَّاجِدُونَ

سجده کنندگان اند

الْأَمِرُونَ

امر کنندگان اند

بِالْمَعْرُوفِ

به کار پسندیده

وَالنَّكَاهُونَ

و بازدارندگان اند

عَنِ

از

الْمُنْكَرِ

کار زشت

وَالْحَافِظُونَ

و نگهداران

لِلْحُدُودِ

برای حدود

اللَّهِ

الله

وَبَشِّرِ

و مژده ده

الْمُؤْمِنِينَ

مؤمنان را

مَا كَانَتْ

نیست سزاوار

لِلنَّبِيِّ

برای پیامبر

وَالَّذِينَ

و آنان که

ءَامَنُوا

ایمان آوردند

أَنْ يَسْتَغْفِرُوا

اینکه طلب بخشایش کنند

لِلْمُشْرِكِينَ

برای مشرکان

وَلَوْ

و اگرچه

كَانُوا

باشند

أُولَىٰ قُرْبَىٰ

خویشاوند

مِنْ بَعْدِ مَا

پس از آنکه

تَبَيَّنَ

روشن شد

لَهُمْ

برای شان

أَنَّهُمْ

که بی گمان آنان

أَصْحَابُ

یاران

الْجَحِيمِ

دوزخ اند

وَمَا كَانَتْ

و نبود

أَسْتَغْفَارُ

مغفرت خواستن

إِبْرَاهِيمَ

ابراهیم

لِأَيِّهِ

برای پدرش

إِلَّا عَنْ

مگر از روی

مَوْعِدَةٍ

وعده‌ای که

وَعَدَهَا

وعده کرده بود آن را

إِيَّاهُ

به پدرش

فَلَمَّا بَيَّنَّ لَهُ

پس چون ظاهر گشت برای او

أَنَّهُ

که بی گمان پدرش دشمن

عَدُوٌّ لِلَّهِ

الله است

تَبَرَّأَ مِنْهُ

بی گمان ابراهیم

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ

هرآینه بسیار دلسوز

لَأَوَّاهٌ

بر دربار بود

حَلِيمٌ

پس چون

وَمَا كَانَتْ

و بر آن نیست

اللَّهُ

الله

لِيُضِلَّ

که گمراه کند

قَوْمًا

قومی را

بَعْدَ

بعد از

إِذْ

آنکه

هَدَيْنَهُمْ

هدایت کرد ایشان را

يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ

بیان کند برایشان آنچه را که پرهیز نمایند [از آن] بی گمان

إِنَّ اللَّهَ

الله

بِكُلِّ شَيْءٍ

به هر چیزی

عَلِيمٌ

دانا است

إِنَّ اللَّهَ

بی گمان

اللَّهُ

الله

لَهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

برای اوست فرمانروایی آسمان‌ها و زمین

يُحْيِي

زنده می‌کند

وَيُمِيتُ

و می‌میراند

وَمَا لَكُمْ

و نیست

مِنْ

برای شما

لَهُ

از

دُونِ اللَّهِ

غیر از الله

مِنْ

هیچ

وَلِيٍّ

سرپرستی

وَلَا نَصِيرٍ

و نه یاور

لَقَدْ

به تحقیق

تَابَ

برگشت

اللَّهُ

الله [به رحمت خود]

عَلَىٰ

بر

النَّبِيِّ

پیامبر

وَالْمُهَاجِرِينَ

و مهاجرین

وَالْأَنْصَارِ

و انصار

الَّذِينَ

انان که

اتَّبَعُوهُ

پیروی کردند از او

فِي

در

سَاعَةِ الْعُسْرَةِ

وقت تنگی و مشکل

مِنْ بَعْدِ مَا

پس از آنکه

كَادَ

نزدیک بود

يَزِيغَ

که منحرف شود

قُلُوبُ

دل‌های

فَرِيقٍ

گروهی

مِنْهُمْ

از ایشان

ثُمَّ تَابَ

آنگاه بازگشت الله [به مهربانی خود]

عَلَيْهِمْ

بر ایشان [توبه‌شان را پذیرفت]

إِنَّهُ

بی گمان الله

بِهِمْ رَءُوفٌ

مهربان

رَحِيمٌ

مهرورزی

مِنْهُمْ

مهربان است

وَعَلَى

الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ

و [بازگشت الله به مهربانی خود] بر آن سه نفری که [از غزوه تبوک] بازمانده بودند تا وقتی که تنگ شد بر ایشان زمین

بِمَا رَحِبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَن لَا مَلْجَأَ

با وجود فراخی اش و تنگ شد بر ایشان نفوس شان [= دلشان به تنگ آمد] و یقین کردند که نیست پناهی

مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ تُرْ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ

از [خشم] الله مگر به سوی وی پس برگشت نمود الله [بارحمتش] بر ایشان [= توبه شان را پذیرفت] تا توبه کنند بی گمان الله اوست آن توبه پذیر

الرَّحِيمُ ۝۱۱۸ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ

مهربان ۱۱۸ ای کسانی که ایمان آورده اید پروا کنید از الله و باشید با

الصَّادِقِينَ ۝۱۱۹ مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنَ حَوْلَهُم

راست گویان ۱۱۹ نیست سزاوار برای اهل مدینه و آنان که پیرامون ایشانند

مِّنَ الْأَعْرَابِ أَن يَتَخَلَّفُوا عَن رَّسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ

از بادیه نشینان که بازمانند از همراهی پیامبر الله [در جهاد] و نه اینکه دوست بدارند جان های خود را

عَن نَفْسِهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ

[بیشتر] از جان او این [منع از پس ماندن] به این سبب است که به آنان [مجاهدان] نمی رسد به ایشان تشنگی و نه رنجی

وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطْئُونَ مَوْطِئًا يَغِيظَ

و نه گرسنگی در راه الله و گام نمی نهند [به سم و کف و پای] جایی را که به خشم آورد

الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوٍّ نَّيْلًا إِلَّا كَيْبَ لَهُم

کافران را و نمی رسند [به هیچ مقصدی] از دشمن الله به رسیدنی مگر نوشته می شود برایشان

بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ۝۱۲۰

به سبب آن کرداری شایسته بی گمان الله تباه نمی کند پاداش نیکوکاران را ۱۲۰

وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ

و هزینه نمی کنند هیچ هزینه ای را خرد و نه کلان را و نمی پیمایند

وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُم لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا

هیچ سرزمینی را مگر نوشته می شود برایشان تا پاداش دهد ایشان را الله [پاداش] نیکوترین کاری که

يَعْمَلُونَ ۝۱۲۱ وَمَا كَانُوا الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً

می کردند ۱۲۱ و نشاید مؤمنان که رهسپار شوند همگی [برای جهاد و طلب علم]

فَلَوْلَا نَفَرَ مِن كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ

پس چرا رهسپار نشوند از هر گروهی از ایشان دسته ای تا ژرف آگاه شوند در دین

وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ۝۱۲۲

و برای اینکه بیم دهند گروه خود را آنگاه که بازگردند به سوی ایشان باشد که آنان بترسند [و بپرهیزند] ۱۲۲

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَدْ لَوُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنْ الْكُفَّارِ
ای کسانی که ایمان آورده‌اید پیکار کنید با آنان که نزدیک اند به شما از کفار

وَلِيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ
و باید بیابند [کفار] در شما درستی را و بدانید که به تحقیق الله با
۱۲۳ المُنْقِبِينَ پرهیزکاران است [نصرت الهی برای آنان است] ۱۲۳

وَإِذَا مَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَّن يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ
و آنگاه که نازل شود سوره‌ای پس برخی از ایشان کسی است که می گوید کدامیک از شما زیاد نمود [این سوره]

إِيمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فزَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ
از جهت ایمان پس آنان که ایمان آورده اند پس زیاد نمود این سوره برای آنان ایمان را و ایشان شادمان می شوند

وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فزَادَتْهُمْ رِجْسًا
و اما آنانی که در دل های شان بیماری [نفاق] است پس زیاده ساخته برای آنان پلیدی را
۱۲۴ ۱۲۴

إِلَىٰ رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ وَهُمْ
به پلیدی شان و مردند در حالی که کافران بودند
۱۲۵ ۱۲۵

أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ
که ایشان آزموده می شوند در هر سال یک بار یا دو بار باز هم

لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذْكُرُونَ وَإِذَا مَا أُنْزِلَتْ
توبه نمی کنند و نه ایشان پند می گیرند و چون نازل شود
۱۲۶ ۱۲۶

سُورَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ هَلْ يَرِنَكُمْ مِنْ أَحَدٍ
سوره‌ای می نگرد برخی از ایشان به سوی برخی دیگر [گوید] آیا می بیند شما را کسی [از مسلمانان]؟

ثُمَّ أَنْصَرَفُوا سَرَفًا اللَّهُ قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ
آن گاه باز می گردند باز داشته است الله دل هایشان را [از هدایت] به این سبب که ایشان گروهی اند که نمی فهمند

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ
هر آینه آمده است برای شما پیامبری از خود شما که دشوار است
۱۲۷ ۱۲۷

عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ
بر او که در رنج افتید آزمند است بر [خیر] شما نسبت به مؤمنان

رَءُوفٌ رَّحِيمٌ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ
دلسوز مهربان است پس اگر رخ گردانند [از ایمان] پس بگو بسنده است مرا الله نیست هیچ الهی
۱۲۸ ۱۲۸

إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ
جز او بر او توکل کردم و اوست پروردگار آن عرش بزرگ
۱۲۹ ۱۲۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

الرَّ تِلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾ أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا
الف، لام، راه، این آیت های آن کتاب استوار و سنجیده است آیا هست برای مردمان شگرف

أَن أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ مِّنْهُمْ أَن أَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا
اینکه وحی فرستادیم به سوی مردی از ایشان که هشدار بده مردمان را و مژده ده کسانی را که ایمان آورده اند

أَن لَّهُمْ قَدَمٌ صَدَقَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ﴿٢﴾ قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ هَذَا
به آنکه برای آنان است پایگاه راستین نزد پروردگارشان گفتند کافران هر آینه این

لَسِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٣﴾ إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
جادوگری آشکار است هر آینه پروردگار شما الله است آن که آفرید آسمان ها و زمین را

فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مَا مِنْ شَفِيعٍ
در شش روز آنگاه استیلا یافت بر عرش تدبیر می کند کار را نیست هیچ شفاعت کننده ای

إِلَّا مِمَّنْ بَعْدَ إِذْنِهِ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ ﴿٤﴾ فَأَعْبُدُوهُ أَفَلَا
مگر پس از اجازه وی این است پروردگار شما الله پس پرستید او را آیا

تَذْكُرُونَ ﴿٥﴾ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا إِنَّهُ
پند نمی گیرید؟ به سوی اوست بازگشت شما همگی وعده کرده است الله وعده درست هر آینه او

يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
آغاز می کند آفرینش را سپس باز می گرداند آن را تا پاداش دهد آنان را که ایمان آورده اند و کرده اند کارهای شایسته

بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ
به دادگری و آنان که کافر شدند برای آنان است آشامیدنی از آب گرم و عذابی

أَلِيمٌ ﴿٦﴾ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ
دردناک به سبب آنکه کفر می ورزیدند او کسی است که قرار داد آفتاب را

ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَّرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ
درخشان و ماه را تابان و معین کرد برای آن ماه منزل ها را تا بدانید شمار سال ها

وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ
و حساب را نیافریده است الله این را مگر حق به تفصیل بیان می کند نشانه ها را

لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٨﴾ إِنَّ فِي أُخْتَلَفِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ
برای گروهی که می دانند هر آینه در پی آمدن شب و روز و آنچه آفریده است

اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَّقُونَ ﴿٩﴾
الله در آسمان ها و زمین نشانه هایی است برای گروهی که پرہیزکاری می کنند

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا
هر آینه آنان که امید ندارند دیدار ما را و خشنود شده اند به زندگانی دنیا و دل بسته اند

بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ عَائِنُنَا ابْتِغَاءَ فَتْنٍ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا
به آن و آنان که از نشانه های ما بی خبرند آنان جایگاهشان

النَّارُ أَلَمٌ لَّهُمْ شَدِيدٌ غَلِيظٌ كَانُوا يَكْسِبُونَ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
آتش است به سبب آنچه کسب می کردند هر آینه آنان که ایمان آورده اند و کردند

يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ لِرَبِّهِمْ كَانُوا يَكْسِبُونَ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ لِرَبِّهِمْ كَانُوا يَكْسِبُونَ
و کردند کارهای شایسته راه نماید ایشان را پروردگارشان به سبب ایمانشان می رود از

تَحَنُّنِهِمْ أَلَمٌ لَّهُمْ شَدِيدٌ غَلِيظٌ كَانُوا يَكْسِبُونَ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ لِرَبِّهِمْ كَانُوا يَكْسِبُونَ
زیر آنها جوی ها در باغ های سراسر نعمت دعای ایشان در آنجا سباحت

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَرَمِكَ وَبِجَدِّكَ وَبِعِزَّتِكَ وَبِقُدْرَتِكَ وَبِكَلَمَتِكَ وَبِأَمْرِكَ وَبِنَهْيِكَ وَبِإِذْنِكَ وَبِإِيجَابِكَ وَبِإِثْمَانِكَ وَبِإِغْرَابِكَ وَبِإِثْمَانِكَ وَبِإِغْرَابِكَ وَبِإِثْمَانِكَ
اللهم باشد [پاک تو را ست بر آنها] و درود آنان [با یکدیگر] در آنجا سلام است و واپسین دعای شان این است که ستایش از آن الله است

رَبِّ الْعَالَمِينَ وَلَوْ يُعِزُّ اللَّهُ النَّاسَ لَفَتَنَّا بِالْأَعْيُنِ وَلَوْ يُعِزُّ اللَّهُ النَّاسَ لَفَتَنَّا بِالْأَعْيُنِ
پروردگار جهانیان و اگر پیش می انداخت الله برای مردمان بدی [عذاب را]

أَسْتَعِجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ لَقُضِيَ إِلَيْهِمْ أَجَلُهُمْ فَنَذَرُ الَّذِينَ
مانند به شتاب خواستن آنها خیر را هر آینه به سر می آمد به سوی ایشان اجلشان پس می گذاریم آنان را که

لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ وَإِذَا مَسَّ
امید ندارند دیدار ما را در سرکشی شان سرگردان شوند و چون برسد

الْإِنْسَانَ الْضُرُّ دَعَانَا لِجَنبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا
آدمی را رنج بخواند ما را بر پهلوی خود یا نشسته یا ایستاده پس چون برداریم

عَنْهُ ضَرْهُهُ مَرَّ كَأَن لَّمْ يَدْعُنَا إِلَىٰ ضَرٍّْ مَّسَّهُ كَذَلِكَ زِينِ
از او رنج وی را برود گویا که هرگز نخوانده بود ما را به [دفع کردن] رنجی که بدور رسیده بود اینچنین آراسته شده است

لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ
برای اسراف کنندگان آنچه را که می کردند و هر آینه هلاک کرده ایم نسل های

مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَاءَهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا
پیش از شما را آنگاه که ستم کردند و آوردند برای ایشان پیامبران شان نشانه های روشن را و بر آن نبودند

لِيُؤْمِنُوا كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ
که ایمان آورند اینچنین کیفر می دهیم گروه بزهکاران را سپس گردانیدیم شما را

خَلِيفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ
جانشینان [گذشتگان] در زمین پس از ایشان تا بنگریم چگونه کار می کنید؟

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٌ ۖ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا أَتَنْتَلِينَا ۚ
و چون خوانده شود بر آنان آیات ما که روشن‌اند گویند آنان که امید ندارند

لِقَاءَنَا أَتَنْتَلِينَا ۚ يَقْرَأُونَ غَيْرَ هَذَا أَوْ بَدَّلَهُ ۚ قُلْ مَا يَكُونُ لِي بِهِ دَرَكٌ ۖ
به دیدار ما بیاور قرآنی را غیر از این یا دگرگون ساز آن را! بگو روا نباشد برای من

أَنْ أَبَدِلَهُ مِنْ تِلْقَائِي نَفْسِي ۚ إِنْ أَتَّبِعْ إِلَّا مَا يُوحَىٰ ۖ إِلَيَّ إِنِّي ۚ
که دگرگون کنم آن را از جانب خود پیروی نمی‌کنم مگر آنچه را وحی شده است به سوی من هر آینه من

أَخَافُ ۚ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابٌ يَوْمَ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾ قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ
می‌ترسم اگر نافرمانی کنم پروردگار خود را از عذاب روزی بزرگ ﴿۱۵﴾ بگو اگر بخواهد

لَلَّهِ مَا تَكُونُوا عَلَيْهِمْ وَلَا أَدْرِيكُمْ بِهِ ۖ فَقَدْ لَبِثْتُ
الله نمی‌خواندم آن را بر شما و آگاه نمی‌کردم [الله] شما را به آن پس به درستی که درنگ کردم من

فِيكُمْ عُمَرًا مِّن قَبْلِهِ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦﴾ فَمَنْ أَظْلَمُ
در میان شما عمری پیش از این پس آیا خرد نمی‌ورزید ﴿۱۶﴾ پس کیست ستمکارتر

مِمَّنْ أَفْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ ۚ إِنَّهُ
از کسی که بر بندد بر الله دروغی را یا تکذیب کند آیات او را هر آینه حقیقت این است که

لَا يُفْلِحُ ﴿١٧﴾ الْمَجْرُمُونَ ﴿١٧﴾ وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ
رستگار نمی‌شوند بزهکاران ﴿۱۷﴾ و می‌پرستند به جای الله

مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا
چیزی را که زیان نرساند به آنان و سود نرساند به آنان و می‌گویند اینان شفیعان ما هستند

عِنْدَ اللَّهِ ۚ قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا
نزد الله بگو آیا خبر می‌دهید الله را به آنچه که نمی‌داند در آسمان‌ها و نه

فِي الْأَرْضِ ۚ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٨﴾ وَمَا كَانَ
در زمین؟ پاک است از آن اوست و برتر است از آنچه شرک [او] می‌سازند ﴿۱۸﴾ و نبودند

النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً ۚ فَاخْتَلَفُوا ۚ وَلَوْ لَا كَلِمَةٌ
مردمان مگر امتی یگانه پس اختلاف کردند و اگر نبودی سخنی

سَبَقَتْ مِنَ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ
که پیشی گرفته بود از پروردگارت هر آینه داوری می‌شد میان ایشان در آنچه که در آن اختلاف دارند

﴿١٩﴾ وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا
﴿۱۹﴾ و می‌گویند چرا فرو فرستاده نشد بر او [محمد (ص)] نشانه‌ای از پروردگارش پس بگو جز این نیست که

الْغَيْبُ لِلَّهِ ۚ فَانْتَظِرُوا ۚ إِنِّي مَعَكُمْ مِّن هَمَانًا ۚ
علم غیب از آن الله است پس انتظار برید همانا من از منتظرانم ﴿۲۰﴾

وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً ۖ مِنۢ بَعْدِ ضَرَّاءَ مَسَّتْهُمُ ۚ إِذَا لَهُم مَّكْرٌ فِي

و چون بچشانیم به مردمان رحمتی را [ازسوی خود] پس از سختی که رسیده بود به آنان ناگهان ایشان را نیرنگی باشد در

ءَايَاتِنَا ۚ قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا ۚ إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ

نشانه‌های ما بگو **الله** زودتر است از شما در رسانیدن [جای] انیرنگ هر آینه فرستادگان ما می نویسند آنچه مکر می کنید

هُوَ الَّذِي يُسِيرُكُمُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِكِ

اوست آنکه روان می کند شما را در خشکی و دریا تا وقتی که باشید در کشتی‌ها

وَجَرَيْنَ ۖ بَرِّجَ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا ۖ جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ

و روان شدند با [سوران] خود با بادی خوش و شادمان شدند ایشان به آن باد ناگهان آید بر آنها بادی سخت

وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ ۖ وَظَنُّوا أَنَّهُم أُحِيطَ بِهِمْ ۖ دَعَوُا

و بیاید به ایشان موج از هر جا و بدانند که آنها احاطه شدند بخوانند

اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۚ لَئِنۢ أَجَبْتَنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ

الله را خالص کنندگان برای وی عبادت را همانا اگر رهایی دهی ما را از این هر آینه باشیم از

الشَّاكِرِينَ ۚ فَلَمَّا أَجَبْتَهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ

شکرگزاران پس چون نجات داد آنان را ناگهان ایشان سرکشی می کنند در زمین به

الْحَقِّ ۖ يَأْتِيهَا النَّاسُ إِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ ۖ مَتَّعَ الْحَيَاةَ

ناحق ای مردم جز این نیست که سرکشی شما به زیان خود شماست [یافتید] بهره زندگانی

الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ ۖ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

دنیا را سپس به سوی ما بازگشت شماست پس خبردار کنیم شما را به آنچه می کردید

إِنَّمَا مِثْلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ كَمَا أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ

جز این نیست که حالت زندگانی دنیا مانند آبی است که فرود آوردی آن را از آسمان پس پیامخت به آن

نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ ۖ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ

رویدنی زمین از آنچه می خورند مردمان و چاربايان تا وقتی که فراگرفت زمین

زُخْرُفَهَا ۖ وَازْيَنَتْ ۖ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدِرُونَ عَلَيْهَا

پیرایه خود را و آراسته شد و گمان کردند ساکنان آن که ایشان بر [استفاده از] آن

أَتَتْهَا ۖ أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا ۖ فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا ۖ كَأَن لَّمْ تَغْنَبْ

[ناگهان] پیامد فرمان ما در شب یا روز پس گردانیدیم آن را [مثل] زراعت دروشده گویا که هیچ نبود

بِالْأَمْسِ ۚ كَذَٰلِكَ نَفْصَلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُفَكِّرُونَ ۚ وَاللَّهُ

دیروز اینچنین بیان می کنیم نشانه‌ها را برای گروهی که می اندیشند **و الله**

يَدْعُوهُ إِلَىٰ دَارِ السَّلَامِ ۖ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

می خواند به سوی سرای سلامتی و راه می نماید هر که را بخواهد به سوی راهی راست

لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ ۖ

برای آنان که نیکوکاری کردند نیکوترین [پاداش] و زیاده [بر آن] است و نپوشاند روهای شان را هیچ سیاهی [غم و اندوه]

وَلَا ذِلَّةٌ ۚ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٦﴾ وَالَّذِينَ

و نه هیچ خواری آنان اهل بهشت اند ایشان در آنجا جاویدانند ﴿٢٦﴾ و آنان که

كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ۚ مَا لَهُمْ مِّنْ

به دست آورند کردارهای بد را جزای بدی همانند آن است و بیپوشاند آنان را خواری نیست برایشان از

اللَّهِ ۖ مِنْ عَاصِمٍ كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطْعًا مِّنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا ۚ

[جنب] الله هیچ نگهدارنده ای گویا پوشانیده شده است روهای شان به پاره هایی از شب تاریک

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ

آنان اهل دوزخند، آنان در آنجا جاویدانند ﴿٢٧﴾ و [بترسید] از روزی که گرد آوریم آنان را

جَمِيعًا ۖ ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنتُمْ وَشُرَكَاؤُكُمْ ۖ فَزَيَّلْنَا

همگی سپس می گوئیم به آنان که شرک ورزیدند [بایستید] بر جایتان شما و شریکانتان پس جدایی می افکنیم

بَيْنَهُمْ ۖ وَقَالَ شُرَكَاؤُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِلَّا تَعْبُدُونَ ﴿٢٨﴾ فَكَفَىٰ بِاللَّهِ

میان ایشان و گویند شریکانشان شما ما را نمی پرستیدید ﴿٢٨﴾ پس بسنده است الله

شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِن كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغَافِلِينَ ﴿٢٩﴾

گواه میان ما و میان شما هر آینه بودیم ما از پرستش شما بی خبران ﴿٢٩﴾

هَٰذَاكَ تَبَلَّوْا كُلُّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ ۖ وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمْ

آنجا دچار شود هر شخصی [به کفر] آنچه پیش فرستاده بود و باز گردانیده شوند به سوی الله سرور

الْحَقِّ ۖ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٣٠﴾ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ

راستینشان و ناپدید گردد از ایشان آنچه به دروغ می بافتند ﴿٣٠﴾ بگو چه کسی روزی می دهد شما را

مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمْنَ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ ۚ وَمَنْ يُخْرِجُ

از آسمان و زمین؟ یا کیست که در اختیار دارد شنوایی و چشم ها را؟ و کیست که برون آورد

الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ ۚ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ ۚ

زنده را از مرده و بیرون آورد مرده را از زنده؟ و کیست که تدبیر کند کار را؟

فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ ۖ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣١﴾ فَذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ ۖ الْحَقُّ

پس زود باشد که گویند الله است پس بگو پس آیا پروا نمی کنید؟ ﴿٣١﴾ پس آن که لورا این صفت ها باشد! الله پروردگار راستین شما است

فَمَاذَا بَعَدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ ۚ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ ﴿٣٢﴾ كَذَٰلِكَ

پس چیست بعد از حق جز گمراهی پس چگونه [از حق] گردانیده می شوید؟ ﴿٣٢﴾ اینچنین

حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٣﴾

راست آمد سخن پروردگار تو بر آنان که نافرمانی کردند که آنان ایمان نمی آورند ﴿٣٣﴾

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَدْعُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يَعْبُدُوهٗ قُلْ اَللّٰهُ يَبْدُوْا

بگو آیا هست از شریکان شما کسی که آغاز کند آفرینش را سپس آن را بازگرداند؟ بگو الله آغاز می کند

اَلْخَلْقَ ثُمَّ يَعْبُدُوهٗ فَاَنْ تَوَفَّكُوْنَ ^{۳۴} قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِيْ

آفرینش را باز آن را بازمی گرداند پس کجا از حق برگردانیده می شوید؟ ^{۳۴} بگو آیا هست از شریکان شما کسی که راه نماید

اِلَى الْحَقِّ قُلْ اَللّٰهُ يَهْدِيْ لِلْحَقِّ اَفَمَنْ يَهْدِيْ اِلَى الْحَقِّ اَحَقُّ اَنْ

به سوی حق بگو الله راه نماید به سوی حق آیا آن که راه نماید به سوی حق سزاوارتر است به اینکه

يَتَّبِعَ اَمَّنْ لَا يَهْدِيْ اِلَّا اَنْ يُّهْدَى فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُوْنَ ^{۳۵}

پیروی شود یا کسی که خود راه نمی یابد مگر اینکه راه نموده شود؟ پس چه شده شما را؟ چگونه دوری میکنید ^{۳۵}

وَمَا يَتَّبِعُ اَكْثَرُهُمْ اِلَّا ظَنًّا اِنَّ الظَّنَّ لَا يَغْنِيْ مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا اِنَّ اَللّٰهَ

و پیروی نمی کنند بیشترشان مگر گمانی را به درستی که گمان بی نیاز نگرند از حق چیزی را [هرگز نمی رابه حق نرسند] هر آینه الله

عَلِيْمٌ بِمَا يَفْعَلُوْنَ ^{۳۶} وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ اَنْ يُفْتَرَى مِنْ دُوْنِ

داناست به آنچه می کنند ^{۳۶} و نیست این قرآن که برافته شده باشد از [سوی] غیر

اَللّٰهِ وَلٰكِنْ تَصَدِّقُ الَّذِيْ بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيْلُ الْكِتٰبِ لَا رَيْبَ

الله ولیکن تصدیق می کند آنچه را پیش از وی است و بیان روشن کتاب [های آسمانی] است هیچ تردیدی نیست

فِيْهِ مِنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ ^{۳۷} اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰهُ قُلْ فَاتَوْا بِسُوْرَةِ

در آن از پروردگار جهانیان است ^{۳۷} آیا می گویند بر بسته آن را؟ بگو پس بیاورید سوره ای

مِثْلِهٖ وَاَدْعُوْا مَنْ اَسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُوْنِ اَللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ^{۳۸}

همانند آن را و بخوانید هر که را توانید به جز الله اگر هستید راست گویان ^{۳۸}

بَلْ كَذَّبُوْا بِمَا لَمْ يُحِيْطُوْا بِعِلْمِهٖ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تٰوِيْلُهٗ كَذٰلِكَ كَذَبَ

بلکه دروغ پنداشتند چیزی را که دست نیافته اند به دانش آن و هنوز نیامده است برای شان مصداق وعده آن اینچنین تکذیب کردند

اَلَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَاَنْظُرْ كَيْفَ كَانَتْ عٰقِبَةُ الظّٰلِمِيْنَ ^{۳۹}

آنان که بودند پیش از ایشان پس بنگر چگونه شد فرجام ستمکاران ^{۳۹}

وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِۦ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِۦ وَرَبُّكَ اَعْلَمُ

و از ایشان کسی است که ایمان می آرد به وی و از ایشان کسی است که ایمان نمی آورد به وی و پروردگار تو دانایتر است

بِالْمُفْسِدِيْنَ ^{۴۰} وَاِنْ كَذَّبُوْكَ فَقُلْ لِيْ عَمَلٍ وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ

به تبهکاران ^{۴۰} و اگر دروغ شمرند تو را پس بگو برای من است کردار من و برای شماست کردارتان

اَنْتُمْ بَرِيْعُوْنَ مِمَّا اَعْمَلُ وَاَنَا بَرِيْءٌ مِّمَّا تَعْمَلُوْنَ ^{۴۱} وَمِنْهُمْ مَنْ

شما بیزارید از آنچه من می کنم و من [بیزارم] از آنچه شما می کنید ^{۴۱} و از ایشان کسی هست که

يَسْتَمِعُوْنَ اِلَيْكَ اَفَاَنْتَ تَسْمَعُ الصَّمَّ وَلَوْ كَانُوْا لَا يَعْقِلُوْنَ ^{۴۲}

گوش می نهند به سوی تو آیا تو می شنوائی کران را و اگرچه خرد نورزند؟ ^{۴۲}

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي رَاهِ مِي نَمَائِي بِه سَوِی تُو و از ایشان کسی هست که می نگرد به سوی تو و اگر چه

لَا يَبْصُرُونَ ۴۳ إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ نَبِیْنْد هَمَانَا اللهُ ستم نمی کند بر مردمان چیزی را بلکه

النَّاسَ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۴۴ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَثُوا إِلَّا مَرْدَمَانِ بِرِ خَوِشْتَن ستم می کنند و روزی که برانگیزد الله ایشان را گویا درنگ نکرده بودند [در دنیا] مگر

سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ لَحْظَهَ اِی از روز که می شناسند یکدیگر را به تحقیق زیان کردند آنان که دروغ شمرند دیدار الله را

وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ۴۵ وَإِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعْدُهُمْ أَوْ نَتُوفِّئَنَّكَ وَ نَبُودَنْد رَاهِ یَافْتِگَان ۴۵ و اگر بنمایانیم به تو برخی از آنچه را که وعده می کنیم یا جان تورابستاییم

فَالِئِنَّا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ ۴۶ وَلِكُلِّ پَس بِه سَوِی مَا اِست بازگشت ایشان سپس الله گواه است بر آنچه می کنند ۴۶ و برای هر

أُمَّةٍ رَسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ اَمْتِ پِیامبری است پس چون آید پِیامبرشان حکم کرده شود میان شان به دادگری و ایشان

لَا يَظْلِمُونَ ۴۷ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ستمدیده نشوند ۴۷ و می گویند کی باشد این وعده اگر هستید راست گویان

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ بَگُو در اختیار ندارم برای خودم زبانی و نه سودی را مگر آنچه خواهد الله هر گروهی را

أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَلَا يَسْتَعْجِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ۴۹ سرامدی است چون بیاید سرآمدشان پس نه پس افتند لحظه ای و نه پیش افتند ۴۹

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُهُ بَيِّنًا أَوْ نَهَارًا مَّاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ بَگُو چه ببینید اگر بیاید به شما عذاب او شبانگاه یا به روز چه چیز را به شتاب می طلبند از او

الْمُجْرِمُونَ ۵۰ أَتُمْ إِذَا مَا وَقَعَ ءَامَنُمْ بِهِ ءَاكُنْ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِءُ بَرَهکاران ۵۰ آیا وانگهی چون واقع شود ایمان می آورید به آن آیا اکنون و همانا به آن

تَسْتَعْجِلُونَ ۵۱ ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ شتاب می کردید ۵۱ پس گفته شود به آنان که ستم کردند بچشید عذاب جاوید را

هَلْ تَحْزَنُونَ ۵۲ إِنَّمَا تَكْسِبُونَ كُنْتُمْ بِمَا كَسَبْتُمْ وَ مِی کردید؟ ۵۲ و می پرسند از تو

أَحَقُّ هُوَ قُلْ إِي وَرَبِّي إِنَّهُ لِحَقٍّ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ۵۳ آیا حق است آن [وعده]؟ بگو آری قسم به پروردگارم هر آینه آن حق است و نیستید شما ناتوان کنندگان [الله] ۵۳

وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ وَأَسْرُوا

و اگر هر آینه [باشد] برای هر کسی که ستم کرده است آنچه در زمین است هر آینه فدیة دهد آن را و پنهان دارند

النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ وَهُمْ

پشیمانی خود را هنگامی که ببینند عذاب را و حکم کرده شود میان ایشان به دادگری و ایشان

لَا يَظْلَمُونَ ﴿٥٤﴾ إِلَّا أَنْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا أَنْ

ستمیده نشوند ﴿٥٤﴾ آگاه باش هر آینه برای الله است آنچه در آسمان ها و زمین است آگاه باش هر آینه

وَعَدَ اللَّهُ حَقٌّ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾ هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ

و عده الله حق است ولیکن بیشتر شان نمی دانند ﴿٥٥﴾ او زنده می کند و می میراند

وَالِيهِ تُرْجَعُونَ ﴿٥٦﴾ يَتَأَيَّأُ النَّاسُ قَدْ جَاءَ تَكْمٌ مَوْعِظَةٌ

و به سوی وی بازگردانیده می شوید ﴿٥٦﴾ ای مردمان به تحقیق آمده است برای شما پندی

مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ

از پروردگارتان و بهبودی برای آنچه که در سینه هاست و راه نمونی و رحمتی است برای مؤمنان

﴿٥٧﴾ قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا

﴿٥٧﴾ بگو به بخشایش الله و به رحمت او پس بدین [خبر] باید که شاد شوند [مؤمنان] آن بهتر است از آنچه

يَجْمَعُونَ ﴿٥٨﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِّن رِّزْقٍ

گرد می آورند ﴿٥٨﴾ بگو به من خبر دهید که آنچه را فرو آورده است الله برای شما از روزی

فَجَعَلْتُمْ مِّنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ ءَاللهُ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ

پس قرار دادید برخی از آن را حرام و [برخی از آن را] حلال بگو آیا الله اجازه داده است شما را یا بر الله

تَفْتَرُونَ ﴿٥٩﴾ وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ

دروغ می بندید ﴿٥٩﴾ و چیست گمان آنان که افترا می بندند بر الله دروغ را

يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنْ اللَّهُ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ

روز رستاخیز به درستی که الله هر آینه دارای بخشش بر مردمان ولیکن بیشتر شان

لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦٠﴾ وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ

شکر نمی گزارند ﴿٦٠﴾ و نمی باشی تو در هیچ کاری و نمی خوانی هیچ [آیتی را] از آن از قرآن

وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ

و نمی کنید هیچ کاری مگر هستیم بر شما [نگاهبان] حاضر چون در می آید [سرگرم می شوید]

فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِّثْقَالٍ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي

در آن و پوشیده نمی ماند از پروردگار تو همسنگ ذره ای در زمین و نه در

السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٦١﴾

آسمان و نه خردتر از آن و نه بزرگ تر مگر آنکه در کتابی روشن است ﴿٦١﴾

أَلَا ^{آگاه باش} إِنَّ ^{هر آینه} أُولَئِكَ ^{دوستان} اللَّهُ ^{هیچ ترسی نیست} لَا خَوْفٌ ^{بر ایشان} عَلَيْهِمْ وَلَا ^{و نه} هُمْ ^{آنان} يَحْزَنُونَ ^{اندوهگین شوند}

الَّذِينَ ^{آنان که} ءَامَنُوا ^{ایمان آوردند} وَكَانُوا ^{و پرهیزکاری می کردند} يَتَّقُونَ ^{۶۲} لَهُمْ ^{برای ایشان است} الْبُشْرَى ^{مژده}

فِي ^{در} الْحَيَاةِ ^{زندگانی} الدُّنْيَا ^{دنیا} وَفِي ^{و در} الْآخِرَةِ ^{آخرت} لَا بُدِيلَ ^{نیست هیچ دگرگونی} لِكَلِمَةٍ ^{برای سخنان} اللَّهُ ^{الله}

ذَلِكَ ^{آن [بشارت]} هُوَ ^{همان} الْفَوْزُ ^{رستگاری} الْعَظِيمُ ^{بزرگ است} وَلَا ^{و غمگین نسازد تو را} يَحْزَنُكَ ^{سخن شان} قَوْلُهُمْ ^{هر آینه} إِنَّ

الْعِزَّةَ ^{عزت [= توانایی و غلبه]} لِلَّهِ ^{از آن الله است} جَمِيعًا ^{همگی} هُوَ ^{اوست} السَّمِيعُ ^{شنوای دانا} الْعَلِيمُ ^{۶۵} أَلَا ^{آگاه باش} إِنَّ ^{برای الله است} لِلَّهِ

مَنْ ^{هر که در} فِي ^{در} السَّمَوَاتِ ^{آسمان هاست} وَمَنْ ^{و هر که در} فِي ^{در} الْأَرْضِ ^{زمین است} وَمَا ^{پیروی نمی کنند} يَتَّبِعُ ^{آنان که} الَّذِينَ

يَدْعُونَ ^{فرا می خوانند} مِنْ دُونِ ^{به غیر از} اللَّهِ ^{الله} شُرَكَاءَ ^{شریکانی را؟} إِنْ ^{پیروی نمی کنند} يَتَّبِعُونَ ^{مگر} إِلَّا

الظَّنَّ ^{گمان را} وَإِنْ ^{و نیستند} هُمْ ^{ایشان} إِلَّا ^{مگر اینکه} يَخْرُصُونَ ^{به تخمین سخن می گویند} هُوَ ^{اوست} الَّذِي ^{آن که} جَعَلَ ^{قرار داد} لَكُمْ ^{برای شما}

أَلِيلَ ^{شب را} لِتَسْكُنُوا ^{تا آرام گیرید} فِيهِ ^{در آن} وَالنَّهَارَ ^{و روز را} مُبْصِرًا ^{روشنی بخش} إِنْ ^{هر آینه} فِي ^{در} ذَلِكَ ^{این}

لَايَتٍ ^{نشانه هایی است} لِقَوْمٍ ^{برای گروهی که} يَسْمَعُونَ ^{می شنوند} قَالُوا ^{[کافران] گفتند} اتَّخَذَ ^{گرفت} اللَّهُ ^{الله} وَلَدًا ^{فرزندی را}

سُبْحَنَهُ ^{پاک و منزّه است او،} هُوَ ^{اوست} الْغَنِيُّ ^{بی نیاز} لَهُ ^{برای اوست} مَا ^{آنچه} فِي ^{در} السَّمَوَاتِ ^{آسمانها} وَمَا ^{و آنچه در} فِي ^{در} الْأَرْضِ ^{زمین است}

إِنْ ^{نیست} عِنْدَكُمْ ^{نزد شما} مِنْ ^{هیچ} سُلْطَانٍ ^{حجتی} بِهَذَا ^{بر این} أَتَقُولُونَ ^{آیا می گویند} عَلَى ^{بر} اللَّهِ ^{الله} مَا ^{آنچه را که}

لَا تَعْلَمُونَ ^{نمی دانید؟} قُلْ ^{بگو} إِنَّ ^{هر آینه} الَّذِينَ ^{آنان که} يَفْتَرُونَ ^{برمی بندند} عَلَى ^{بر} اللَّهِ ^{الله} الْكَذِبَ ^{دروغ را}

لَا يُفْلِحُونَ ^{رستگار نمی شوند} مَتَّعَ ^{[ایشان را] بهره ای است [اندک] در} فِي الدُّنْيَا ^{دنیا} ثُمَّ ^{سپس} إِلَيْنَا ^{به سوی ماست} مَرْجِعُهُمْ ^{بازگشت ایشان} ثُمَّ ^{آنگاه}

نَذِيقُهُمُ ^{می چشانیم به آنان} الْعَذَابَ ^{عذاب} الشَّدِيدَ ^{سخت را} بِمَا ^{به سبب آنکه} كَانُوا ^{کفر می ورزیدند} يَكْفُرُونَ ^{۷۰}

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يٰقَوْمِ إِن كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ
و بخوان بر آنان خبر نوح را هنگامی که گفت به قوم خود ای قوم من! اگر گران است بر شما

مَقَامِي وَتَذَكِّرِي بِآيَاتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا
ماندن من [در میان شما] و پند دادن من به آیت های الله پس بر الله توکل کردم پس گردآورید

أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا
کار خود را و شریکانتان را سپس باید که نباشد کار شما بر شما پوشیده سپس [هر آسبایی که می خواهید] برسانید

إِلَىٰ وَلَا تُنْظِرُونَ ﴿٧١﴾ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَمَّا سَأَلْتُمْ مِّنْ أَجْرٍ إِن
به من و مهلت مدهید مرا ﴿٧١﴾ اگر روی بگردانیدید پس نخواسته ام از شما هیچ مزدی را نیست

أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٧٢﴾
مزد من مگر بر الله و فرمان یافته ام که باشم از مسلمانان ﴿٧٢﴾

فَكَذَّبُوهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَمَنْ مَّعَهُ فِي الْفُلْكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلْفَهُ
پس تکذیب کردند او را پس نجات دادیم او را و آنان را که با وی بودند در کشتی و گردانیدیم آنان را جانشین ها

وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ
و غرق کردیم کسانی را که تکذیب کردند آیات ما را پس بنگر چگونه شد سرانجام بیم داده شدگان

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
سپس فرستادیم بعد از او [نوح] پیامبرانی را به سوی قوم شان پس آوردند برایشان نشانه های روشن را ﴿٧٣﴾

فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ نَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِ
پس بر آن نبودند که ایمان آورند به آنچه دروغ شمرده بودند آن را پیش از این اینچنین مهر می نهیم بر دل های

الْمُعْتَدِينَ ﴿٧٤﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ وَهَارُونَ إِلَىٰ
تجاوزگران ﴿٧٤﴾ سپس فرستادیم بعد از ایشان موسی و هارون را به سوی

فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿٧٥﴾
فرعون و سران قوم وی با نشانه هایمان پس تکبر کردند و بودند گروهی بزهکاران ﴿٧٥﴾

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٧٦﴾
پس چون آمد برای آنان سخن درست از نزد ما گفتند هر آینه این البته جادویی است آشکار ﴿٧٦﴾

قَالَ مُوسَىٰ أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ أَسِحْرٌ هَذَا وَلَا يُفْلِحُ
گفت موسی آیا می گوئید به این حق [که جادوست] چون بیامد برای شما آیا جادواست این؟ و رستگار نمی شوند

السَّاحِرُونَ ﴿٧٧﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَلْفِنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا
جادوگران ﴿٧٧﴾ گفتند آیا آمدی نزد ما تا بگردانی ما را از آنچه یافته ایم ما بر آن [چیز] پدران خود را

وَتَكُونُ لَكُمْ الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٧٨﴾
و باشد برای شما بزرگی و برتری در زمین و نیستیم ما شما را باوردارندگان ﴿٧٨﴾

وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتُونِي بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ
و گفت فرعون بیاورید پیش من هر جادوگری دانا را ﴿٧٩﴾ پس چون آمدند جادوگران

قَالَ لَهُم مُوسَى اَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿٨٠﴾ فَلَمَّا اَلْقَوْا قَالَ
گفت به آنان موسی بیفکنید آنچه را شما افکندگانید ﴿٨٠﴾ پس چون افکندند گفت

مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِهِ السَّحَرُ إِنَّ اَللَّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اَللَّهَ لَا يَصْلِحُ
موسی آنچه آورده اید آن را جادو است هر آینه اَللَّه زود باطل گرداند آن را هر آینه اَللَّه به صلاح نیورد

عَمَلِ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨١﴾ وَيُحْيِي اَللَّهُ اَلْحَقَّ بِكَلِمَتِهِ وَلَوْ كَرِهَ
کار تباهکاران را ﴿٨١﴾ و ثابت می دارد اَللَّه حق را با سخنان خود و اگرچه ناخوش دارند

اَلْمُجْرِمُونَ ﴿٨٢﴾ فَمَا آمَنَ لِمُوسَى إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِّنْ قَوْمِهِ عَلَى
بزهکاران ﴿٨٢﴾ پس ایمان نیاورد به موسی مگر فرزندی از قوم وی [آن هم] با

خَوْفٍ مِّنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَن يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ
ترسی از فرعون و سرکردگانشان که [مبادا] شکنجه کند ایشان را و هر آینه فرعون سرکش بود

فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٨٣﴾ وَقَالَ مُوسَى يَقَوْمِ إِن كُنْتُمْ
در زمین و هر آینه وی از حد گذرندگان بود ﴿٨٣﴾ و گفت موسی ای قوم من! اگر

ءَامَنْتُمْ بِاَللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ ﴿٨٤﴾ فَقَالُوا عَلَى اَللَّهِ
ایمان آوردید به اَللَّه پس بر او توکل کنید اگر هستید مسلمانان ﴿٨٤﴾ پس گفتند بر اَللَّه

تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٨٥﴾ وَنَجِّنَا
توکل کردیم [ای] پروردگار ما! قرار مده ما را [دستخوش] آشوبی به سود گروه ستمکاران ﴿٨٥﴾ و رهایی بخش ما را

بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ
به رحمت خود از گروه کافران ﴿٨٦﴾ و وحی فرستادیم به سوی موسی و برادرش

أَن جَاءَ تَبَوُّءًا لِّقَوْمٍ كَمَا بَيَّرَ بِمِصْرَ بَيْوتًا وَأَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً
که جای گردانید [مسکن سازید] برای قوم خود در مصر خانه هایی را و قرار دهید خانه های خود را پرستشگاهی

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٧﴾ وَقَالَ مُوسَىٰ
و برپادارید نماز را و مژده ده مؤمنان را ﴿٨٧﴾ و گفت موسی

رَبَّنَا إِنَّا أَتَيْنَا فِرْعَوْنَ وَمَلَئَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ
[ای] پروردگار ما هر آینه تو داده ای به فرعون و سران قوم او زیور و مال هایی را در زندگانی

الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَن سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ
دنیا [ای] پروردگار ما سرانجام گمراه کنند از راه تو [ای] پروردگار ما محو کن مال هایشان را

وَأَشَدُّ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوْا الْعَذَابَ اَلَّا لَيْمِ ﴿٨٨﴾
و سخت [مهر] کن بر دل هایشان پس ایمان نمی آورند تا ببینند عذاب دردناک را ﴿٨٨﴾

قَالَ ^{گفت [الله]} قَدْ أَجِبتْ ^{هر آینه} دَعَوْتُكُمْ ^{اجابت شد} فَاسْتَقِيمَا ^{دعای شما} وَلَا تَتَّبِعَانِ ^{پس پایداری ورزید} سَبِيلَ ^{و پیروی مکنید} ^{راه}

الَّذِينَ ^{آنان را که} لَا يَعْلَمُونَ ^{نمی دانند} ۸۹ وَجَوَزْنَا ^{و گذرانیدیم} بَنِي إِسْرَءِيلَ ^{بنی اسرائیل را} الْبَحْرَ ^{از دریا}

فَاتَّبَعَهُمْ ^{پس از پی درآمدند ایشان را} فِرْعَوْنُ ^{و لشکریان او} وَجُنُودُهُ ^{از راه سرکشی و دشمنی} وَعَدُوا ^{تا} حَتَّى ^{وقتی که} إِذَا ^{دریافت او را} أَدْرَكَهُ

الْغَرَقُ ^{غرقاب} قَالَ ^{گفت} ءَامَنْتُ ^{ایمان آوردم من} أَنَّهُ ^{که نیست هیچ الهی مگر} لَا إِلَهَ إِلَّا ^{آن که ایمان آورده اند} الَّذِي ^{به او} ءَامَنْتُ ^{بنی اسرائیل} بِنُوحٍ ^{بنی اسرائیل} إِسْرَءِيلَ

وَأَنَا ^{و من} مِنَ ^{از} الْمُسْلِمِينَ ^{تسلیم شدگانم} ۹۰ ءَالْتَنَ ^{آیا اکنون [ایمان می آوری]} وَقَدْ ^{حال آنکه} عَصَيْتَ ^{نافرمانی کردی} قَبْلَ ^{پیش از این} وَكُنْتَ ^{و بودی}

مِنَ ^{از} الْمُفْسِدِينَ ^{تبهکاران} ۹۱ فَالْيَوْمَ ^{پس امروز} نُنَجِّيكَ ^{می رهانیم تو را} بِدَنِكَ ^{[اما] پیکرت را،} لَتَكُونَ ^{تا باشی} لِمَنْ ^{برای}

خَلْفَكَ ^{آیندگان} ءَايَةً ^{نشانه ای} وَإِنَّ ^{و هر آینه} كَثِيرًا ^{بسیاری} مِنَ ^{از} النَّاسِ ^{مردمان} عَنْ ^{از} ءَايِنَا ^{نشانه های ما} لَغَافِلُونَ ^{بی خبران اند} ۹۲

وَلَقَدْ ^{و هر آینه} بَوَّأْنَا ^{جای دادیم به} بَنِي إِسْرَءِيلَ ^{بنی اسرائیل را} مُبَوَّأً ^{جایگاهی} صِدْقٍ ^{راستین را} وَرَزَقْنَاهُمْ ^{و روزی دادیم ایشان را} مِّنَ ^{از} الطَّيِّبَاتِ ^{پاکیزه ها}

فَمَا ^{پس} اخْتَلَفُوا ^{اختلاف نکردند} حَتَّى ^{تا آن که} جَاءَهُمُ ^{آمد برای شان} الْعِلْمُ ^{دانش} إِنَّ ^{هر آینه} رَبَّكَ ^{پروردگار تو} يَقْضِي ^{حکم می کند} بَيْنَهُمْ ^{میانشان} يَوْمَ ^{روز} الْقِيَمَةِ ^{رستاخیز}

فِيمَا ^{در آن چیزی که} كَانُوا ^{در آن اختلاف می کردند} فِيهِ ^{در آن} يَخْتَلِفُونَ ^{اختلاف می کردند} ۹۳ فَإِنْ ^{پس اگر هستی در} كُنْتَ ^{شکی} فِي ^{از آنچه} شَكٍّ ^{فروفرستادیم} مِمَّا ^{به سوی تو} أَنْزَلْنَا ^{از آنجا که} إِلَيْكَ ^{در آن اختلاف می کردند}

فَسَأَلِ ^{پس بپرس} الَّذِينَ ^{از آنان که} يَقْرَأُونَ ^{می خوانند} الْكِتَابَ ^{کتاب را} مِنْ ^{پیش از تو} قَبْلِكَ ^{هر آینه} لَقَدْ ^{آمده است پیش تو} جَاءَكَ ^{پس بپرس}

الْحَقُّ ^{حق} مِنْ ^{از [جنب]} رَبِّكَ ^{پروردگارت} فَلَا ^{پس مباحش} تَكُونَنَّ ^{از} مِنَ ^{تردید کنندگان} ۹۴ أَلْمُتَرِّينَ ^{و مباحش} وَلَا ^{و مباحش} تَكُونَنَّ ^{و مباحش}

مِنَ ^{از} الَّذِينَ ^{کسانی که} كَذَّبُوا ^{دروغ شمرند} بِآيَاتِ ^{آیت های} اللَّهِ ^{الله را} فَتَكُونَ ^{پس می شوی} مِنَ ^{از} الْخَاسِرِينَ ^{زیانکاران}

۹۵ إِنَّ ^{هر آینه} الَّذِينَ ^{آنان که} حَقَّتْ ^{راست آمد} عَلَيْهِمْ ^{بر ایشان} كَلِمَتُ ^{سخن} رَبِّكَ ^{پروردگار تو} لَا ^{ایمان نیاورند} يُؤْمِنُونَ ^{ایمان نیاورند}

۹۶ وَلَوْ ^{و اگرچه} جَاءَتْهُمْ ^{بیاید برای آنان} كُلُّ ^{هر} ءَايَةٍ ^{نشانه ای [معجزه ای]} حَتَّى ^{تا آنکه} يَرَوْا ^{بینند} الْعَذَابَ ^{عذاب} ۹۷ الْأَلِيمَ ^{دردناک را}

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ ءَامَنَتْ فَنَفَعَهَا إِيمَنُهَا إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ لَمَّا

پس چرا نبود [مردم] هیچ آبادی که ایمان آوردند پس سود دهد به آنان ایمان شان مگر قوم یونس چون

ءَامَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ

ایمان آوردند برداشتیم از آنان عذاب خواری را در زندگانی دنیا و بهره مند ساختیم ایشان را

إِلَىٰ حِينٍ ﴿٩٨﴾ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ الْمَنَ فِي الْأَرْضِ كُلُّهُمْ

تا مدتی ﴿٩٨﴾ و اگر می خواست پروردگار تو هر آینه ایمان می آورد هر آنکه در زمین است تمام آنها

جَمِيعًا ؕ أَفَأَنْتَ تُكْرَهُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٩٩﴾ وَمَا

همگی آیا تو اکره می کنی مردم را تا گردند مؤمنان؟ ﴿٩٩﴾ و نسزد

كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُوْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ الرَّحْمَنُ

هیچ کس را که ایمان آورد مگر با اراده الله و قرار می دهد پلیدی [عذاب] را

عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٠﴾ قُلْ أَنْظِرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ

بر آنانکه خرد نمی ورزند ﴿١٠٠﴾ بگو بنگرید چه چیز است در آسمان ها

وَالْأَرْضِ وَمَا تُعْنِي الْآيَاتُ وَالنَّذْرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠١﴾

و زمین؟ و سودی ندارد این نشانه ها و بیم دهندگان برای گروهی که ایمان نمی آورند ﴿١٠١﴾

فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ ؕ

پس آیا انتظار می برند مگر مانند روزهای [پرحادثه] کسانی که گذشتند پیش از ایشان؟

قُلْ فَانظُرُوا إِلَيَّ مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿١٠٢﴾ ثُمَّ نُنَجِّي

بگو پس انتظار بکشید هر آینه من با شمایم از منتظران ﴿١٠٢﴾ سپس نجات می دهیم

رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنَجِّي الْمُؤْمِنِينَ

پیامبران خود را و آنان را که ایمان آوردند اینچنین برماست که نجات دهیم مؤمنان را

﴿١٠٣﴾ قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ دِينٍ فَلَا أَعْبُدُ

﴿١٠٣﴾ بگو ای مردم اگر هستید در شکی از دین من پس نمی پرستم آنان را که

تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ پَرَسْتُمْ مِثْلَ اللَّهِ أَنْ تَأْتِيَكُمْ

شما می پرستید به جای الله ولیکن پرستش می کنم الله را آن ذاتی که برمی گیرد [روح] شما را و مأمور شده ام

أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٤﴾ وَأَنْ أَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا

که باشم از مؤمنان ﴿١٠٤﴾ و آنکه راست بدار روی خود را برای دین حقگرایانه

وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٥﴾ وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ

و مباش از مشرکان ﴿١٠٥﴾ و مخوان به جای الله

مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٦﴾

چیزی را که سود ندهد به تو و زیان نرساند به تو پس اگر بکنی پس به درستی که تو آنگاه از ستمکارانی ﴿١٠٦﴾

وَأِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ ذِي بَاطِنٍ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِيدْ بِنَافِلَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهُ ۚ وَاللَّهُ غَافِلٌ عَنِ الْكَافِرِينَ ۝

و اگر تو را ضری از پنهان ببارد پس نیست بردارندای برای آن مگر او و اگر او بخواهد ببارد نیکوئی بر تو نیامدنی را و خدا غافل است از کافران ۵

و اگر برساند به تو **الله** زبانی را پس نیست برداردای برای آن مگر او و اگر
يُرَدِّكَ **بِخَيْرٍ** **فَلَا رَادَّ** **لِفَضْلِهِ** **يُصِيبُ بِهِ** **مَنْ يَشَاءُ** **مِنْ عِبَادِهِ**
خواهد در حق تو نعمتی را پس نیست هیچ بازدارنده ای برای بخشش او می رساند آن را به هر که خواهد از بندگان

وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ

و اوست آن آمرزنده مهربان بگو ای مردمان به درستی که آمد برای شما

و اوست آن آمرزنده مهربان بگو ای مردمان به درستی که آمد برای شما

اَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ هُرِكَ

حق از پروردگار شما پس هر که راه یافت جز این نیست که راه می باید برای خود و هر که

حق از پروردگار شما پس هر که راه یافت جز این نیست که راه می باید برای خود و هر که

ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ۝۱۰۸ وَاتَّبِعْ

گمراه شد پس جز این نیست که گمراه می شود به زیان خود و نیستم من بر شما کارگزار [و نگهبان] ۱۰۸ و پیروی کن

گمراه شد پس جز این نیست که گمراه می شود به زیان خود و نیستم من بر شما کارگزار [و نگهبان] و پیروی کن

مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَأَصْبِرْ حَتَّىٰ يَخْضَمَ اللَّهُ لَهُ ۖ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

از آنچه که وحی می شود به تو و شکیبا باش تا حکم کند الله و او بهترین حکم کنندگان است

از آنچه که وحی می شود به تو و شکیب باش تا حکم کند الله و او بهترین حکم کنندگان است (۱۰)

ترتيبها
۱۱

سورة هود

آیاتہا
۱۲۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

الرَّ كُنْتُ أَحْكَمَ آيَاتِهِ ثُمَّ فَصَّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ
الف، لام، راه [این] کتابی است که استواری یافته آیتش سپس تفصیل یافته است از نزد سنجیده کاری آگاه

الف، لام، را، [این] کتابی است که استواری یافته آیتش سپس تفصیل یافته است از نزد سنجیده گاری آگاه

أَلَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ إِنَّنِي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ۚ وَإِنِ اسْتَغْفَرُوا أَمْزَش بَطْلِيد

اینکه پرستش نکنید مگر الله را هر آینه من برای شما از سوی او بیم دهنده و مژده دهنده ام و اینکه آمرزش بطلید

رَبِّكُمْ تَوْبُوا إِلَيْهِ يُمْنَعَكُمْ مِّنَّا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَيُؤْتِ

از پروردگار خود سپس توبه کنید به سوی او تا برخورداری دهد شما را برخورداری نیک تا زمانی معین و تا بدهد

از پروردگار خود سپس توبه کنید به سوی او تا برخورداری دهد شما را برخورداری نیک تا زمانی معین و تا بدهد

كُلِّ ذِي فَضْلٍ فَضْلُهُ، وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ

به هر صاحب منیت، [یادش] منیتش را، و اگر برگردد پس هر آنه من می ترسم، بر شما از عذاب روزی

به هر صاحب مزیت، [پادشاه] منتش را و اگر بر گردید پس هر آنه من می ترسم بر شما از عذاب روزی

كَبِيرٌ ٣ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ٤ أَلَا إِنَّهُمْ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَتَنُونَ صُدُّوهُمْ لِيَسْتَخَفُّوا مِنْهُ أَلَا حِينَ يَسْتَغْشُونَ ثِيَابَهُمْ

[illegible]

می بینجاسد از می کردند | سینه های خود را | تا پنهان نازند | خود را | از او | تا پنهان ناسین صلی در آن | تا به بس چون | بر سر سینه | جامه های خود را

يَعْلَمُ مَا يُسْرُونَ وَمَا يَعْلَنُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

داند آنچه را پنهان می کنند | و آنچه را آشکار می سازند | هر آنکه | داناست | به آنچه ها

دندان آنچه را می‌کنند و آنچه را آشکار می‌سازند و آنچه را دندانست به از سنه ها

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا
و نیست هیچ جنبه ای در زمین مگر بر الله است روزی او و می داند قرارگاه او

وَمُسْتَوْدَعُهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ۞ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ
و آرامگاه او را هر یک در کتابی روشن است ۶ و اوست آن که آفرید

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ
آسمان ها و زمین را در شش روز و بود عرش او

عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَلَئِنْ قُلْتَ
بر آب تا که بپازماید شما را که کدام کس از شما نیکوتر است از جهت عمل و اگر گویی

إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
که هر آینه شما برانگیخته می شوید پس از مرگ هر آینه گویند آنان که کافر شدند

إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ۞ وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِلَى
نیست این [سخن] مگر جادویی آشکار ۷ و اگر به تأخیر اندازیم از ایشان عذاب را تا

أُمَّةٍ مَّعْدُودَةٍ لَيَقُولَنَّ مَا يَحْسِبُهُ ۞ أَلَا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ
مدتی شمرده شده هر آینه گویند چه چیز باز می دارد آن را آگاه باش روزی که بیاید [عذاب] بر آنان نباشد

مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ ۞ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۞
باز داشته شده از آنان و فراگیرد آنان را آنچه بدان ریشخند می کردند ۸

وَلَئِنْ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ
و اگر بچشانیم به آدمی از نزد خود رحمتی را سپس بازگیریم آن را از وی هر آینه وی

لَيَكْفُرُ ۞ وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ نِعْمَاءَ رَبِّهِ ثُمَّ نَبَخَّرَهُ
ناامید ۹ ناسپاس است و اگر بچشانیم به او نعمتی نمایان را پس از رنجی که

مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي ۞ إِنَّهُ لَفَرِحَ فَخُورٌ ۞
بدور رسیده باشد هر آینه گوید رفتند بدی ها [=رنجها] از من هر آینه وی شادمان خودستا می شود ۱۰

إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ
مگر آنان که شکیبایی نمودند و کردند کارهای شایسته آنان برای شان آمرزش

وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ۞ فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ
و مزدی بزرگ است ۱۱ مبادا که تو ترک کننده باشی برخی از آنچه را که وحی فرستاده می شود به سوی تو

وَضَائِقُ بِهِ صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ كُزٌّ أَوْ جَاءَ
و تنگ شود به آن سینه تو از اینکه می گویند چرا فرود آورده نشده بر وی گنجی یا چرانیده است

مَعَهُ مَلَكٌ ۞ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ ۞ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ۞
با او فرشته ای؟! جز این نیست که تو بیم دهنده ای و الله بر هر چیزی نگهبان است ۱۲

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِيَتٍ
یا اینکه می گویند خود آن را برافته است بگو پس بیاورید ده سوره را مانند آن برافته ها

وَادْعُوا مَنْ أَسْطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۱۳
و بخوانید هر که را توانید به جز الله اگر هستید راست گویان ۱۳

فَإِلَّا يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّمَا أُنْزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَأَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ۱۴
پس اگر پاسخ ندادند به شما پس بدانید آنچه فروفرستاده شده به علم الله است و بدانید که نیست هیچ الهی جز او پس آیا هستید شما مسلمانان؟ ۱۴

أَلَدُنْيَا وَزِينَتُهَا نُوفٍ إِلَيْهِمْ أَعْمَلَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ
دنیا و آرایش آن را به تمام رسانیم به سوی ایشان [جزای] عمل ایشان را در دنیا و ایشان در دنیا کم داده نشوند

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحِطَّ
آنان کسانی اند که نیست برای ایشان در آخرت مگر آتش و تباه شد

مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَطُلُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۱۶
آنچه بر ساخته بودند در دنیا و باطل است آنچه می کردند ۱۶

عَلَىٰ بَيْنَةٍ مِنْ رَبِّهِ وَيَتْلَوْهُ شَاهِدٌ مِنْهُ وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ
بر حجتی روشن از پروردگار خود و از پی آید او را گواهی که از [سوی] اوست و پیش از او کتاب

مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ
موسی در حالی که پیشوا و بخشایشی بود آنان ایمان می آورند به آن [قرآن] و هر که کافر شود به آن

مِنَ الْأَحْزَابِ فَاَلْنَارُ مَوْعِدُهُ فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ إِنَّهُ الْحَقُّ
از گروه ها پس آتش وعده گاه اوست پس مباش در شکی از آن هر آینه آن حق است

مِنْ رَبِّكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ۱۷
از جانب پروردگار تو ولی بیشتر مردمان ایمان نمی آورند ۱۷

أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَئِكَ يُعْرَضُونَ
ستمکارتر از کسی که بریندد بر الله دروغی را؟ آنان عرضه شوند

عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ
بر پروردگار خود و گویند گواهان اینان کسانی هستند که دروغ بستند بر

رَبِّهِمْ ۚ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ۱۸
پروردگار خویش آگاه باش لعنت الله بر ستمکاران است ۱۸

عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ۱۹
از راه الله و می خواهند برای آن کجی را و آنان به آخرت خودشان کافران اند ۱۹

أُولَئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ
 آنان نبوده‌اند عاجزکنندگان [الله] در زمین و نباشد برای شان به

دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَائِهِ يُضَعَفُ لَهُمْ الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ
 جز الله دوستانی دوچندان شود برای شان عذاب نداشتند یارای

السَّمْعِ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ﴿٢٠﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا
 شنیدن و نمی دیدند آنان کسانی اند که زیان زدند

أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢١﴾ لَا جَرَمَ لَهُمْ
 به خودشان و ناپدید شد از ایشان آنچه دروغ می بافتند ناگزیر هر آینه ایشان

فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْأَخْسَرُونَ ﴿٢٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
 در آخرت خودشان زیان کارترین اند هر آینه آنان که ایمان آوردند و کردند

الصَّالِحَاتِ وَاخْتَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أَوْلِيَائِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ
 کارهای شایسته و فروتنی کردند به سوی پروردگار خود آنان یاران بهشت اند

هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٣﴾ مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَى
 ایشان در آنجا جاودانه اند مثل این دو گروه مانند کور

وَالْأَصْمَىٰ وَالْبَصِيرَ وَالسَّمِيعَ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ
 و کر است و [مانند] بینا و شنوا آیا برابرند این دو در حالت؟ آیا پند نمی گیرید؟

﴿٢٤﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٥﴾
 و هر آینه فرستادیم نوح را به سوی قومش گفت بی گمان من برای شما بیم دهنده ای آشکارم

أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ أَلِيمٍ
 اینکه نپرستید مگر الله را به درستی که من می ترسم بر شما از عذاب روزی دردناک

﴿٢٦﴾ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا نَرِيكَ إِلَّا بَشَرًا
 پس گفتند سرانی که کفر ورزیدند از قوم او نمی بینیم تو را مگر آدمی

مِثْلَنَا وَمَا نَرِيكَ أَتْبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا أَنْ يُبَادُوا
 مانند خودمان و نمی بینیم تو را که پیروی کرده باشی تو را مگر آنان که ایشان فرومایگان مایند در

الرَّأْيِ وَمَا نَرِي لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ
 نگرش آغازین [اولین نظر] و نمی بینیم برای شما بر خود هیچ برتری بلکه گمان می بریم شما را دروغ گویان

﴿٢٧﴾ قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ يَدَيْنِي مِنْ رَبِّي وَءَاتَنِي رَحْمَةً
 گفت ای قوم من به من بگوئید اگر باشم من بر حجتی روشن از پروردگار خود و داده باشد به من رحمتی را

مِّنْ عِنْدِهِ فَعُمِيتْ عَلَيْكُمْ أَنْزَلْتُكُمْ هَٰهَا كَرِهُونَ ﴿٢٨﴾
 از نزد خود که پوشیده شده باشد بر شما آیا تحمیل کنیم بر شما آن را درحالی که شما آن را ناخوش دارید؟

وَيَقَوْمٍ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا

وای قوم من نمی خواهم از شما بر این [پیامبری خود] هیچ مالی را نیست مزد من مگر بر الله و نیستم

أَنَا بِطَارِدِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّهُمْ مُلَقَوْنَ رَبِّهِمْ وَلَكِنِّي أَرْكُمُ

من طرد کننده کسانی که ایمان آورده اند هر آینه ایشان ملاقات کننده پروردگارشان هستند ولیکن من می بینم شما را

قَوْمًا تَجْهَلُونَ ﴿٢٩﴾ وَيَقَوْمٍ مَّن يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتُهُمْ

قومی که نادانی می ورزید ﴿٢٩﴾ وای قوم من چه کسی یاری دهد مرا از [کیفر] الله اگر برانم ایشان را؟

أَفَلَا نَذَكَّرُونَ ﴿٣٠﴾ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا

آیا پند نمی گیرید؟ ﴿٣٠﴾ و نمی گویم به شما که نزد من گنج های الله است و

أَعْلَمُ الْغَيْبِ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي

نمی دانم غیب را و نمی گویم که من فرشته ام و نمی گویم درباره آنان که بخواری نگرد [به ایشان]

أَعْيُنَكُمْ لَن يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذَا

چشم های شما که نخواهد داد به ایشان الله هیچ خیری را الله داناتر است به آنچه در دل هایشان است هر آینه من آنگاه

لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٣١﴾ قَالُوا يَنْحُوحُ قَدْ جَدَلْتَنَا فَأَكْثَرْتَ

قطعا از ستمکاران خواهیم بود ﴿٣١﴾ گفتند ای نوح هر آینه مجادله کردی با ما پس بسیار کردی

جَدَلْنَا فَأَنَّا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ

جدال با ما را پس بیاور برای ما آنچه را وعده می دهی به ما اگر هستی از راست گویان ﴿٣٢﴾ گفت

إِنَّمَا يَأْتِيَكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٣٣﴾ وَلَا يَنْفَعُكُمْ

جز این نیست که می آورد برای شما آن را الله اگر خواهد و نیستید شما عاجز کننده گان [الله] ﴿٣٣﴾ و سود نمی رساند شما را

نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنَّ يُغْوِيَكُمْ

نصیحت من اگر خواهم که نصیحت کنم شما را اگر بر آن باشد الله که بخواهد اینکه گمراه سازد شما را

هُوَ رَبُّكُمْ ﴿٣٤﴾ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ

اوست پروردگار شما و به سوی او بازگردانیده می شوید ﴿٣٤﴾ آیا می گویند برافته است آن را؟

قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ فَعَلَىٰ إِجْرَامِي وَأَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا يَجْحَرُونَ ﴿٣٥﴾

بگو اگر برافته باشم آن را پس بر من است گناه من و من بیزارم از آنچه بزهکاری می ورزید ﴿٣٥﴾

وَأَوْحَىٰ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَن يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ ءَامَنَ

و وحی شد به سوی نوح که ایمان نخواهد آورد از گروه تو مگر کسانی که [تاکنون] ایمان آورده اند

فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾ وَأَصْنَعِ الْفُلَ بِأَعْيُنِنَا

پس اندوهناک مباش به سبب آنچه می کردند ﴿٣٦﴾ و بساز کشتی را زیر نظر ما

وَوَحَيْنَا وَلَا تَخْطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُّغْرَقُونَ ﴿٣٧﴾

و وحی ما و سخن مگو با من درباره آنان که ستم کردند هر آینه آنان غرق شدگانند ﴿٣٧﴾

وَيَصْنَعُ الْفُلَكَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأَ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا
و او می ساخت کشتی را و هرگاه که می گذشتند بر او سرانی از قومش مسخره

مِنْهُ قَالَ إِنْ تَسْخَرُونَ مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ ﴿٣٨﴾
می کردند او را گفت اگر مسخره کنید ما را پس همانا مسخره می کنیم شما را چنانچه مسخره می کنید ﴿۳۸﴾

فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ
پس زودا خواهید دانست که چه کسی می آید بدو عذابی که او را رسوا گرداند و فرود آید بر وی عذابی

مُقِيمٌ ﴿٣٩﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا
پایدار تا آنگاه که آمد فرمان [عذاب] ما و جوشید تنور گفتیم بار کن در آن ﴿۳۹﴾

مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ
از هر [نوعی] جفتی [=نر و ماده] دو تا و خانواده ات را مگر آنکه از پیش صادر شد بر وی فرمان [هلاکت او]

وَمَنْ ءَامَنَ وَمَا ءَامَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٤٠﴾ وَقَالَ ارْكَبُوا
و [نیز] کسی را که ایمان آورده است [سوار کن] و ایمان نیاورده بودند با او مگر اندکی و گفت سوار شوید ﴿۴۰﴾

فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرِبَهَا وَمَرْسَهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٤١﴾ وَهِيَ
در کشتی به نام الله روان شدن وی و ایستادن آن همانا پروردگار من آمرزنده میهربان است ﴿۴۱﴾ و آن [کشتی]

تَجْرَىٰ بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَىٰ نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ
می برد ایشان را در موجی مانند کوه ها و آواز داد نوح پسر خود را درحالی که بود

فِي مَعْزِلٍ يَبْنَىٰ أَرْكَبَ مَعَنَا وَلَا تَكُن مَعَ الْكَافِرِينَ ﴿٤٢﴾
در کرانه ای ای پسر سوار شو با ما و مباش با کافران ﴿۴۲﴾

قَالَ سَآوِي إِلَىٰ جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ
گفت زودا که پناه می برم به سوی کوهی که نگاه دارد مرا از آب گفت [نوح] نگاهدارنده ای نیست

الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ
امروز از فرمان [عذاب] الله مگر کسی که [الله] بر او رحم کند و حائل شد میان آن دو موج پس گردید

مِنَ الْمُغْرَقِينَ ﴿٤٣﴾ وَقِيلَ يٰأَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَيَسْمَاءُ
از غرق شدگان ﴿۴۳﴾ و گفته شد ای زمین فروبر آب خود را و ای آسمان

أَقْلَعِي وَغِيضَ الْمَاءِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَىٰ الْجُودِيِّ وَقِيلَ
باز ایست و فروکش کرد آب و گزارده شد کار و [کشتی] قرار گرفت بر [کوه] جودی و گفته شد

بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾ وَنَادَىٰ نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ
هلاک باد قوم ستمکاران ﴿۴۴﴾ و فرا خواند نوح پروردگار خود را پس گفت ای پروردگار من همانا

أَبْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَكَمِينَ ﴿٤٥﴾
پسر من از اهل من است و بی گمان وعده تو حق است و تو حاکم ترین حکم کنندگانی ﴿۴۵﴾

قَالَ يَنْحُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْأَلْنِ
گفت ای نوح هر آینه وی نیست از کسان تو هر آینه وی کرداری ناشایسته است پس مپرس از من

مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعْظُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ
از چیزی که نیست برای تو به آن دانشی همانا من پند می دهم تو را که [مبادا] باشی از نادانان

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا
گفت ای پروردگار من همانا من پناه می برم به تو از آنکه بپرسم از تو آنچه را که نیست برای من به آن دانشی و اگر

تَغْفِرَ لِي وَتَرْحَمَنِي أَكُنْ مِنَ الْخَسِرِينَ
نیامرزی مرا و رحم نکنی بر من باشم از زیان کاران

أَهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَى أُمَمٍ مِمَّنْ مَعَكَ
فرود آی با سلامتی از جانب ما و برکت هایی بر تو و بر گروه هایی از آنها که با توهستند

وَأُمَمٍ سَمِعْتَهُمْ يُرْسِلُ إِلَيْهِمْ أَعْرَافُهُمْ
و گروه های دیگرانند که زود بهره مند کنیم آنان را آنگاه برسد به آنان از ما عذابی دردناک

مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ
از اخبار غیب است که وحی می فرستیم آن را به سوی تو نمی دانستی آن را تو و نه قوم تو

مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعُقُوبَةَ لِلْمُنْكَرِينَ
پیش از این پس صبر کن هر آینه سرانجام [نیکی] از آن پرهیزکاران است

أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَقَوْمِ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ
برادرشان هود را گفت ای قوم من عبادت کنید الله را نیست شما را هیچ الهی

غَيْرُهُ إِن أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ
جز او نیستید شما مگر دروغ بافان

أَجْرًا إِن أَجْرِي إِلَّا عَلَى الَّذِي فَطَرَنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ
مزدی را نیست مزد من مگر بر آن که آفریده است مرا آیا خرد نمی ورزید؟

وَيَقَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ
و ای قوم من آمرزش بخواهید از پروردگارتان آنگاه توبه کنید [بازگردید] به سوی او که می فرستد از آسمان

عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا
بر شما بارانی پیوسته را و بیفزاید شما را نیرویی همراه نیرویتان و روگردان مشوید

مُجْرِمِينَ قَالُوا يَهُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا
بزهکارانه گفتند ای هود نیامودی برای ما دلیلی روشنی را و نیستیم ما

بِتَارِكِي آلِهِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ
ترک کنندگان اله های خود به سبب گفته تو و نیستیم ما باوردارندگان

إِنْ تَقُولُ إِلَّا أُعْتِرَكَ بِعُضِّ آلِهَتِنَا بِسُوءٍ قَالَ إِنِّي أُشْهِدُ اللَّهَ
نمی گویم مگر آنکه رسانیده است به تو برخی از اله های ما آسیبی را گفت همانا من گواه می گیرم الله را

وَأَشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تَشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾ مِنْ دُونِهِ ۖ فَكِدُونِي
و شما گواه باشید بی گمان من بیزارم از آنچه شریک [او] می گیرید ﴿٥٤﴾ به غیر از او پس نیرنگ ورزید در حق من

جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنْظَرُونَ ﴿٥٥﴾ إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا
همگی آنگاه مهلت مدهید مرا ﴿٥٥﴾ همانا من توکل کردم بر الله پروردگارم و پروردگار شما نیست

مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ ءَاخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
هیچ جنبنده ای مگر اینکه او گیرنده است [پیشانی او را] بر او چیره است] همانا پروردگار من بر راهی راست است

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ ؕ إِلَيْكُمْ وَيَسْخَفُونَ
پس اگر روی برتابیند پس هر آینه رسانیدم به شما آنچه را که فرستاده شدم با آن به سوی شما و جانشین سازد ﴿٥٦﴾

رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّونَهُ شَيْئًا إِنَّ رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيزٌ
پروردگار من قومی را به جز شما و زیان نتوانید رسانید به او چیزی را همانا پروردگار من بر هر چیزی نگهبان است

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ
و چون آمد فرمان [عذاب] ما نجات دادیم هود را و آنان را که ایمان آوردند با وی به رحمتی

مِّنَّا وَنَجَّيْنَاهُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٨﴾ وَتِلْكَ ءَعَادُ جَحْدُوا بِعَايَتِ
از جانب خود و برهانیدیم ایشان را از عذابی سخت ﴿٥٨﴾ و این است [سرگزشت] عاد انکار کردند آیات

رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿٥٩﴾ وَاتَّبَعُوا
پروردگار خود را و نافرمانی نمودند پیامبران او را و پیروی کردند از فرمان هر زورگوی ستیزه گری ﴿٥٩﴾ و از پی فرستاده شدند

فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ ۚ أَلَا إِنَّ عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ ۚ أَلَا
در این دنیا لعنتی و روز رستاخیز [نیز] آگاه باش هر آینه عاد کفر ورزیدند به پروردگار خود هان

بُعْدًا لِّعَادٍ قَوْمِ هُودٍ ﴿٦٠﴾ وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ
نابود باد عاد، قوم هود ﴿٦٠﴾ و [فرستادیم] به سوی ثمود برادرشان صالح را گفت

يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ۖ هُوَ أَنشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ
ای قوم من پرستش کنید الله را نیست برای شما هیچ الهی جز او او پدیدار کرده است شما را از زمین

وَأَسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تَوَبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُّجِيبٌ
و به آبادانی گمارد شما را در زمین پس آمرزش بخواهید از او آنگاه توبه کنید به سوی او همانا پروردگار من نزدیک [و] اجابت کننده [دعا] است

قَالُوا يَصْلِحُ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا ۖ أَتَنْهَانَا أَنْ
گفتند ای صالح به درستی که بودی در میان ما جای امید پیش از این آیا منع می کنی ما را از آنکه

تَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ﴿٦٢﴾
پرستش کنیم چیزی را که می پرستیدند پدران ما؟ و همانا ما قطعا در شکیم از آنچه می خوانی ما را به سوی آن شکی سخت ﴿٦٢﴾

قَالَ يَاقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَآتَنِي
گفت ای قوم من به من بگوئید اگر باشم بر دلیلی روشن از پروردگار خویش و داده باشد به من

مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ فَمَا تَزِيدُونَنِي
از نزد خود بخشایشی را پس چه کسی یاری دهد مرا از [کیفر] الله اگر نافرمانی کنم او را؟ پس شما نمی افزایید مرا

غَيْرَ تَخْسِيرٍ ﴿٦٣﴾ وَيَقَوْمِ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ
مگر زیانکاری ﴿٦٣﴾ ای قوم من این ماده شتر الله برای شما نشانه ای است

فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ
پس واگذاریدش تا بخورد در زمین الله و مرسانید به وی هیچ آسیبی را که بگیرد شما را

عَذَابٌ قَرِيبٌ ﴿٦٤﴾ فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ
عذابی نزدیک ﴿٦٤﴾ پس پی کردند آن را پس گفت [صالح] برخوردار شوید در سرای خود

ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ سَهٌ ﴿٦٥﴾ ذَلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوبٍ ﴿٦٥﴾ فَلَمَّا جَاءَ
سه روز این وعده ای است بی دروغ پس وقتی که آمد

أَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا
فرمان ما نجات دادیم صالح را و آنان را که ایمان آوردند با او به بخشایشی از خود

وَمِن خَزْيٍ يَوْمَئِذٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿٦٦﴾ وَآخَذَ
[و] رهاییم از رسوایی آن روز همانا پروردگار تو اوست آن توانمند پیروزمند ﴿٦٦﴾ و گرفت

الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ بَانِكٍ [هولناك آسمانی] پس گشتند در سراهای خود مردگان بر خاک افتاده
آنان را که ستم کردند بانگ [هولناك آسمانی] پس گشتند در سراهای خود مردگان بر خاک افتاده

كَانَ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا أَلَا إِنَّ ثَمُودَ كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَا بُعْدًا
گویا به سر نبرده بودند در آنجا آگاه باش هر آینه [قوم] ثمود کفر ورزیدند به پروردگار خود هان نابود باد

لَثَمُودَ ﴿٦٨﴾ وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا
قوم ثمود ﴿٦٨﴾ و هر آینه آوردند فرشتگان ما پیش ابراهیم مژده را گفتند

سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِيدٍ ﴿٦٩﴾ فَلَمَّا
سلام [بر تو] [ابراهیم] گفت سلام پس درنگ نکرد تا آنکه آورد گوساله ای بریان را پس چون

رَأَىٰ أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً
دید که دست هایشان دراز نمی شود به سوی آن [طعام] [کار] آنان را ناپسند دانست و احساس کرد از ایشان ترسی را

قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧٠﴾ وَأَمْرَاتُهُ قَائِمَةٌ
گفتند مترس هر آینه ما فرستاده شده ایم به سوی قوم لوط ﴿٧٠﴾ و زن او [ابراهیم] ایستاده بود

فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَقَ يَعْقُوبَ ﴿٧١﴾
پس بخندید پس مژده دادیم او را به [تولد] اسحق و به دنبال اسحق [به وجود] یعقوب ﴿٧١﴾

قَالَتْ يَوَيْلَتِي ۖ أَلَيْدُ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا إِنَّ هَذَا

گفت ای وای من آیا خواهم زاد درحالی که من پیرزنم و این شوهر من است کلان سال همانا این

لَشَيْءٌ عَجِيبٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوا أَتَعْجَبِينَ مِنْ أَمْرِ ٱللَّهِ ۖ رَحِمَتُ ٱللَّهِ

چیزی شگفت است ﴿۷۲﴾ گفتند [فرشتگان] آیا در شگفتی از کار ٱللله؟ بخشایش ٱللله

وَبَرَكَتُهُ ۖ عَلَيْكُمْ أَهْلَ ٱلْبَيْتِ ۖ إِنَّهُۥ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ ﴿٧٣﴾ فَلَمَّا ذَهَبَ

و برکات او بر شماست ای اهل خانه همانا او ستوده ای بزرگوار است ﴿۷۳﴾ پس چون رفت

عَنْ إِبْرَهِيمَ ٱلرَّوْعِ وَجَاءَتْهُ ٱلْبَشْرَىٰ يُجَدِّلُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧٤﴾

از ابراهیم ترس و آمد برای او بشارت بگویم که ما درباره قوم لوط ﴿۷۴﴾

إِنَّ إِبْرَهِيمَ لَحَلِيمٌ ۖ أَوَّاهٌ مُّنِيبٌ ﴿٧٥﴾ يَٰإِبْرَهِيمُ ٱعْرِضْ عَنْ هَٰذَا ۖ إِنَّهُۥ

همانا ابراهیم بردباری بسیار نرم دل [و] رجوع کننده [به ٱللله] بود ﴿۷۵﴾ ای ابراهیم روی برگردان از این [بحث] به درستی که

قَدْ جَاءَ أَمْرٌ رَّبِّكَ ۖ وَإِنَّهُمْ ءَاتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ ﴿٧٦﴾ وَلَمَّا

آمده است فرمان پروردگار تو و همانا آنان آمدنی است بر آنان عذابی بدون برگشت ﴿۷۶﴾ و چون

جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سَيِّئِۢمٌ ۖ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالَ هَٰذَا

آمدند فرستادگان ما پیش [و] اندوهگین شد از آمدن ایشان و درمانده شد به وسیله آنان از جهت توانایی و گفت این

يَوْمٌ عَصِيبٌ ﴿٧٧﴾ وَجَاءَهُ قَوْمُهُ ۖ يَهْرَعُونَ ۖ إِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا

روزی است بسیار سخت ﴿۷۷﴾ و آمدند پیش لوط قومش به شتاب می دویدند به سوی او و پیش از آن آنان

يَعْمَلُونَ ٱلسَّيِّئَاتِ ۖ قَالَ يَقَوْمِ ۖ هَٰؤُلَاءِ بَنَاتِي ۖ هُنَّ ٱطَّهَّرْنَ لَكُمْ ۖ لَكُمْ

می کردند کارهای زشت گفت ای قوم من اینها دختران من [اند] اینها پاکیزه تراند برای شما

فَاتَّقُوا ٱللَّهَ ۖ وَلَا تَخْزَوْا فِی ضِیْفِ ٱلَّذِیۤسَ مِنْكُمْ ۖ رَجُلٌ رَّشِيدٌ

پس پروا کنید از ٱللله و رسوا مکنید مرا [در باره] مهمانان من آیا نیست از شما هیچ مردی خردمند

﴿٧٨﴾ قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِی بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ لَنَعْلَمُ مَا نُرِيدُ

گفتند هر آینه تو دانسته ای که نیست ما را به دخترانت حاجتی و هر آینه تو می دانی آنچه می خواهیم ﴿۷۸﴾

﴿٧٩﴾ قَالَ لَوْ أَنِّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أَوْ ءَاوِیَ إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ ﴿٨٠﴾ قَالُوا

گفت کاش مرا در برابر شما نیرویی بود یا پناه می جستم به تکیه گاهی استوار ﴿۸۰﴾ گفتند [فرشتگان]

يَلُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ ۖ لَن يَصِلُوا إِلَيْكَ ۖ فَأَسْرِ بِٱهْلِكَ بِقِطْعِ

ای لوط همانا ما فرستادگان پروردگار توایم هرگز نمی رسند به تو پس بکوچان خانواده خود را در پاره ای

مِّنَ ٱلَّیْلِ وَلَا يَلْنَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمَرَ ٱللَّهِ ۖ إِنَّهُۥ مُصِیْبُهَا

از شب و واپس ننگرد از شما هیچ کس مگر زن تو به درستی که رسنده است به او

مَا أَصَابَهُمْ ۖ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ ۖ أَلَيْسَ ٱلصُّبْحُ بِقَرِیْبٍ ﴿٨١﴾

آنچه رسد به آنان همانا وعده گاه آنان وقت سحر است آیا نیست سحر نزدیک؟ ﴿۸۱﴾

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا
پس چون آمد فرمان ما گردانیدیم زیر آن را بارانیدیم بر آن

حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ مَّنْضُودٍ ﴿۸۲﴾ مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ
سنگ‌هایی از سنگ گل پی در پی [بودند] نشان کرده شده [به عذاب] نزد پروردگار تو

وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ ﴿۸۳﴾ وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ
و نیست آن [کیفر] از ستمکاران دور و به سوی [قوم] مدین [فرستادیم] برادرشان

شُعَيْبًا قَالَتْ يَتَقَوْمِ اللَّهِ أَاعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ
شعیب را گفت ای قوم من پرستش کنید الله را نیست برای شما هیچ الهی جز او

وَلَا تَنْقُصُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ ﴿۸۴﴾ إِنِّي أَرْبُكُمْ بِخَيْرٍ
و مکاهد و پیمانه و ترازو را هر آینه من می بینم شما را به آسودگی

وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ ﴿۸۵﴾ وَيَقَوْمِ
و همانا من می ترسم بر شما از عذاب روزی فراگیرنده ای قوم من

أَوْفُوا بِالْمِكْيَالِ وَالْمِيزَانِ ﴿۸۶﴾ وَلَا تَبَخْسُوا
و کامل کنید و پیمانه و ترازو را به عدل و داد و کم مکنید

النَّاسِ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعُوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿۸۷﴾
از مردمان چیزهای شان را و تباهاکاری مکنید در زمین فسادکنان

بَقِيَّتُ اللَّهِ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ
بازمانده الله [سود حلال از خرید و فروش] بهتر است برای شما اگر هستید مؤمنان و نیستم من بر شما

بَحْفِيطٍ ﴿۸۸﴾ قَالُوا يَشْعِيبُ أَسْلَوْتُكَ تَأْمُرُكَ أَنْ
نگهبان گفتند ای شعیب آیا نماز خواندن تو وامی دارد تو را که

نَتْرُكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ؟
ترک کنیم آنچه را می پرستیدند پدران ما؟ یا اینکه کنیم در مال‌های خود هرچه را خواهیم؟

إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ ﴿۸۹﴾ قَالَ يَتَقَوْمِ
همانا تو [مردی] بردبار [و] خردمندی گفت ای قوم من به من بگوئید اگر

كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ
باشم بر حجتی روشن از پروردگار خود و داده باشد به من از جانب خود روزی ای نیکو را [شما چه خواهید کرد] و نمی خواهم که

أُخَالِفَكُمْ إِلَىٰ مَا أَنهَنكُمْ عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ
مخالفت کنم با شما به آنچه که باز می دارم شما را از آن نمی خواهم مگر اصلاح را

مَا أَسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿۹۰﴾
تا حدی که بتوانم و نیست توفیق من مگر به [یاری] الله بر او توکل کردم و به سوی او برمی گردم

وَيَقَوْمٍ لَا يُجْرِمَنَكُمْ شِقَاقَ أَن يُصِيبَكُمْ مِّثْلُ مَا أَصَابَ
و ای قوم من و ندارد شما را دشمنی بامن اینکه برسد به شما مانند آنچه رسید

قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِّنْكُمْ
به قوم نوح یا قوم هود یا قوم صالح و نیست قوم لوط از شما

بَعِيدٍ ۸۹ وَأَسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي ۸۹
دور و آمرزش خواهید از پروردگار خود باز توبه کنید به سوی او هر آینه پروردگار من

رَحِيمٍ ۹۰ وَدُودٌ ۹۰ قَالُوا يَشْعِبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا مِّمَّا تَقُولُ
مهربانی دوستدار است ۹۰ گفتند ای شعیب نمی فهمیم بسیاری از آنچه راکه می گویی

وَإِنَّا لَنَرَنَّكَ فِينَا ضَعِيفًا وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَمَا أَنْتَ
و همانا ما می بینیم تو را در میان خود ناتوان و اگر نبود قبیله تو هر آینه سنگ سار می کردیم تو را و نیستی تو

عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ ۹۱ قَالَ يَقَوْمِ أَرَهْطِي أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِّنْ
بر ما توانمند پیروز ۹۱ گفت ای قوم من آیا قبیله من توانمندترند بر شما از

اللَّهِ ۹۲ وَاتَّخَذْتُمُوهُ وَرَاءَكُمْ ظَهْرًا إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ
الله و گرفتید امر الله را پس پشت سر خویش؟ همانا پروردگار من به آنچه می کنید

مُحِيطٌ ۹۲ وَيَقَوْمِ أَعْمَلُوا عَلَى مَكَانِكُمْ إِنِّي عَمِلٌ
فراگیرنده است ۹۲ و ای قوم من! کار کنید بر شیوه و منش خویش همانا من [نیز] کننده ام [کار خویش را]

سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۹۳ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ
زودا خواهید دانست چه کسی بیاید برای او عذابی که رسوایش کند و چه کسی همان

كَذِبٌ ۹۳ وَارْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ ۹۳ وَلَمَّا جَاءَ
دروغگوست و چشم به راه باشید همانا من با شما چشم به راهم ۹۳ و چون آمد

أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَأَخَذَتْ
فرمان [عذاب] ما نجات دادیم شعیب را و آنان را که ایمان آوردند با وی به رحمتی از خود ما و بگرفت

الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيرِهِمْ جَثِمِينَ ۹۴
کسانی را که ستم کردند بانگ سخت پس گشتند در سراهای خود مردگان افتاده بر خاک ۹۴

كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا ۹۵ أَلَا بُعْدًا لِّمَدِينٍ كَمَا بَعْدَتْ ثَمُودُ ۹۵ وَلَقَدْ
گویا نزیسته بودند در آنجا هان نابود باد مدین چنان که نابود گشت ثمود ۹۵ و هر آینه

أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ۹۶ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ ۹۶
فرستادیم موسی را با نشانه های خود و دلیلی روشن ۹۶ به سوی فرعون

وَمَلَايَهُ ۹۷ فَاتَّبَعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ ۹۷ بِرَشِيدٍ ۹۷
و سران [قوم] او پس پیروی کردند فرمان فرعون را و نبود فرمان فرعون بخردانه [و راه یافته] ۹۷

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَبِئْسَ الْوَرْدُ

پیشاپیش حرکت می کند [فرعون] قوم خود را روز رستاخیز پس درآورد ایشان را به آتش و بد درآیندی است

الْمُرُودُ وَأَتَّبِعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ بِئْسَ

که وارد شده [به آند] و به دنبال دارند [فرعون و قوم او] در این [جهان] لعنتی را و روز رستاخیز [نیز] بد

الرَّفْدُ الْمَرْفُودُ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرَى نَقِصُهُ عَلَيْكَ

عطایی است که [به آنان] داده می شود این از خبرهای آبادی ها [ی هلاک شده] است که حکایت می کنیم آن را بر تو

مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا

برخی از آنها [هنوز] برپا هستند و برخی درو شده [و نابود گشته] اند و ستم نکردیم بر آنان ولیکن ایشان ستم کردند

أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمْ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ

برخودشان پس دفع نکرد از ایشان اله هایشان که می خواندند به جای

اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتَابَعُوا

الله هیچ چیزی را وقتی که آمد فرمان پروردگار تو و نیفزودند بر ایشان به جز نابودی

وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَى وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ

و چنین است گرفتار کردن پروردگار تو آنگاه که گرفت آبادی ها را درحالی که آنها ستمکار بودند همانا گرفتن او

أَلِيمٌ شَدِيدٌ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ

در دناک سخت است همانا در این [سخن] نشانه ای است برای کسی که می ترسد از عذاب آخرت

ذَلِكَ يَوْمَ مَجْمُوعٍ لَهُ النَّاسُ وَذَلِكَ يَوْمَ مَشْهُودٍ وَمَا

آن روزی است که گرد آورده شوند در آن مردمان و آن روزی است که همه حاضر شوند در آن [و پس]

نُؤَخَّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مَعْدُودٍ يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلُمُ نَفْسٌ

پس نمی افکنیم آن را مگر برای مدتی شمرده شده روزی که بیاید سخن نگوید هیچ کس

إِلَّا بِإِذْنِهِ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُّوا فِي

مگر به اذن او پس برخی از ایشان بدبخت باشند و [بعضی] نیک بخت اما آنان که بدبخت شدند پس در

النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ

آتشند باشد برای ایشان در آن فریاد سخت و ناله زار جاویدان باشند در آن [آتش] تا پابرجاست

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ

آسمان ها و زمین مگر آنچه خواهد پروردگار تو همانا پروردگار تو کننده است هر چیزی را که خواهد

وَأَمَّا الَّذِينَ سَعَدُوا فِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ

و اما آنان که نیکبخت شدند پس در بهشت باشند جاویدان در آنجا تا پابرجاست

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرَ مَجْذُورٍ

آسمان ها و زمین مگر آنچه خواهد پروردگار تو بخشایشی نابریده [و پایدار]

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هَؤُلَاءِ مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ
پس مباش در تردیدی از آنچه می پرستند اینان نمی پرستند مگر چنانچه می پرستیدند

ءَابَاؤُهُمْ مِّن قَبْلُ وَإِنَّا لَمُوفُونَ نَصِيبُهُمْ غَيْرَ مَنْقُوصٍ
پدران شان بیش از این و همانا ما تمام رساننده ایم به آنان بهره شان را بدون هیچ کاستی

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
و هر آینه دادیم به موسی کتاب را پس اختلاف افتاد در آن و اگر نبود سخنی که

سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكِّ مِّنْهُ مُرِيبٍ
سابقاً صادر شد از پروردگار تو هر آینه دوری می شد میان آنان و همانا آنان می باشد در شکی از آن شکی سخت

وَإِنْ كَلَّا لَمَا لِيَؤْفِقَهُمُ رَبُّكَ أََعْمَلَهُمْ إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ
و همانا همه [مردمان] قطعاً تمام دهد به ایشان پروردگار تو جزای کردارشان را همانا وی به آنچه می کنند

خَبِيرٌ فَاسْتَقِمْ كَمَا أَمَرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا
آگاه است پس استوار و پایدار باش چنان که فرمان یافته ای و [باز] آنان که بازگشتند با تو [به سوی الله] و از حد درمگذرید

إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا
همانان وی به آنچه می کنید بیناست و گرایش پیدا مکنید به سوی آنان که ستم کردند

فَتَسَكَّمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ
پس برسد به شما آتش و نیست برای شما به جز الله دوستانی سپس

لَا تُصْرُوتَ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفًا مِّن
یاری نخواهید شد و برپا کن نماز را دو طرف روز و قسمتی از

الَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرٌ لِلذَّكِرِينَ
شب همانا نیکویی ها می زدایند بدی ها را این یادآوری است برای یادآوران

وَأَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ فَلَوْلَا
و شکبیا باش پس همانا الله ضایع نمی سازد مزد نیکوکاران را پس چرا

كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِن قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةٍ يَنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ
نبودند از میان نسل هایی که بیش از شما بودند خیراندیشانی خردمند که باز دارند از فساد

فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ
در زمین جز اندکی از آنها که نجات دادیم ایشان را و پیروی کردند آنان که

ظَلَمُوا مَا أَتَرَفُوا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ وَمَا كَانَ
ستمکار بودند چیزی را که کامرانی یافتند در آن و بودند بزهکاران و بر آن نیست

رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ
پروردگار تو که هلاک کند آبادی ها را به ستم درحالی که اهل آنها اصلاح گران باشند

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً ۖ وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ

و اگر می خواست پروردگار تو البته گردانیدی مردمان را امتی یگانه و همیشه باشند اختلاف کنندگان

إِلَّا مَن رَّحِمَ رَبُّكَ ۚ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ

مگر کسی که رحمت کند پروردگار تو و برای همین [رحمت] آفرید ایشان را و تحقق یافت سخن پروردگارت

لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ۚ وَكَلَّا

که البته پرکنم دوزخ را از جن و مردمان همگی و همه آنچه را که حکایت می کنیم

عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نَشِئْتُ بِهِ ۖ فُؤَادَكَ ۚ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ

بر تو از اخبار پیامبران چیزی است که ثابت استوار می داریم به آن دل تو را درحالی که آمده است برای تو در این [اخبار]

الْحَقُّ ۖ وَمَوْعِظَةٌ ۖ وَذِكْرَىٰ ۖ لِلْمُؤْمِنِينَ ۚ وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

حق و پندی و یادکردنی و برای مؤمنان و بگو به آنان که ایمان نمی آورند

أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ ۖ إِنَّا عَمِلُونَ ۚ وَانظُرُوا ۖ إِنَّا مُنْتَظِرُونَ

کار کنید بر شیوه و منستان همانا ما نیز کنندگان [کار]یم و منتظر باشید همانا ما [نیز] منتظرانیم

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ ۚ

و از آن الله است غیب آسمان ها و زمین و به سوی او بازگردانیده می شود کار [ها] همه آن

فَاعْبُدْهُ ۖ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ ۚ وَمَا رَبُّكَ بِغَفِلٍ ۖ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۚ

پس پرستش کن او را و توکل کن بر او و نیست پروردگار تو بی خبر از آنچه می کنید

آیاتها

۱۱۱

سُورَةُ يُوسُفَ

ترتیبها

۱۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

الرَّ ۚ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ۚ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا

الفه لام، راه این است آیات کتاب روشن ۱ هر آینه ما فرو فرستادیم آن را قرآنی به زبان عربی [فصحیح و گویا]

لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۚ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ

باشد که شما خرد ورزید ۲ ما حکایت می کنیم بر تو نیکوترین حکایت را

يَمَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ

بدان جهت که وحی نمودیم ما به سوی تو این قرآن را و هر آینه تو بودی پیش از آن

لَمِنَ الْغَافِلِينَ ۚ إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ

از بی خبران ۳ [یاد کن] آنگاه که گفت یوسف به پدرش ای پدر من هر آینه من در خواب دیدم

أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا ۖ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۚ رَأَيْتُكُمْ لِي سَاجِدِينَ ۚ

یازده ستاره و خورشید و ماه را دیدم ایشان را برایم سجده کنان ۴

قَالَ يَبْنِي لَا نَقْصُصَ رُءْيَاكَ عَلَيَّ إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا ط

گفت ای پسر من باز مگو خواب خویش را بر برادرانت که اندیشه کنند برای تو نیرنگی را

إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ۝ وَكَذَلِكَ يَجْنِيكَ ۝

البته شیطان برای آدمی دشمنی آشکار است ۵ و بدین سان برمی گزیند تو را

رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ ۝

پروردگارت و می آموزد به تو از تعبیر خوابها و تمام و کامل کند نعمتش را بر تو

وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلِ إِبْرَاهِيمَ ۖ وَاسْحَقُ ۝

و بر خاندان یعقوب چنانکه تمام کرد آن را بر دو پدر تو پیش از این ابراهیم و اسحاق

إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ ۝

همانا پروردگارت دانای سنجیده کار است ۶ هر آینه بود [هست] در [داستان] یوسف و برادران وی

ءَايَاتٍ لِّلسَّالِئِلِينَ ۖ إِذْ قَالُوا لِيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا ۖ

نشانه هایی برای پرسندگان ۷ [یاد کن] آنگاه که گفتند البته یوسف و برادر [هم مادری] وی محبوب ترند نزد

أَبِينَا مِنَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ ۖ إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝ أَقْتُلُوا ۝

پدر ما از ما درحالی که گروهی نیرومندیم همانا پدر ما در گمراهی آشکاری است ۸ بکشید

يُوسُفَ أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهُ أَيِّكُمْ ۖ وَتَكُونُوا مِنْ ۝

یوسف را یا بیفکنیدش در زمینی تا خالی شود برای شما توجه پدرتان و باشید پس

بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ ۝ قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ ۖ

از وی گروهی شایستگان ۹ گفت گوینده ای از ایشان مکشید یوسف را

وَالْقُوَّةَ فِي غَيْبَتِ الْجَبِّ يَلْقَاهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِن كُنْتُمْ ۝

و بیفکنید او را در نهانگاه [فلان] چاه تا برگردد وی را کسی از رهگذران [کاروانی] اگر هستید

فَاعِلِينَ ۝ قَالُوا يَتَّابَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمِنَّا عَلَىٰ يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ ۖ

کنندگان ۱۰ گفتند ای پدر ما چه شده است تو را که امین نمی شماری ما را بر یوسف و ما برای او

لَنَصْحُونَ ۝ أَرْسَلَهُ مَعَا غَدَا يَرْتَعُ وَيَلْعَبُ وَإِنَّا لَهُ ۖ

خیر خواهیم ۱۱ بفرست او را با ما فردا تا خوش بگذراند و بخورد و بازی کند و همانا ما او را

لَحَافِظُونَ ۝ قَالَ إِنِّي لَيَحْزَنُنِي أَن تَذْهَبُوا بِهِ ۖ وَأَخَافُ ۝

نگاه بانانیم ۱۲ گفت [یعقوب] همانا من اندوهگین می کند مرا که شما ببرید او را [از پیش من] و می ترسم

أَن يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ ۝ قَالُوا لَئِنْ ۖ

که بخورد او را گرگ و شما از وی بی خبران باشید ۱۳ گفتند اگر

أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ ۖ إِنَّا إِذَا ۖ

بخورد او را گرگ و حال آنکه ما گروهی نیرومندیم همانا ما نیز در آن هنگام زیانکاران باشیم ۱۴

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَأَجْمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غِيَابَتِ الْجُبِّ وَأَوْحَيْنَا

پس چون بردند او [یوسف] را و همداستان شدند که بیفکنند او را در نهانگاه [فلان] چاه و وحی کردیم ما

إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٥﴾ وَجَاءُوا

به او که تو البته آگاه گردانی ایشان را به این کارشان درحالی که آنها درنیابند ﴿۱۵﴾ و آمدند

أَبَاهُمْ عِشَاءَ يَبْكُونَ ﴿١٦﴾ قَالُوا يَتَابَنَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ

نزد پدر خود شبانگاه درحالی که گریه می کردند ﴿۱۶﴾ گفتند ای پدر ما همانا ما [به صحرا] رفتیم پیشی می گرفتیم بر یکدیگر

وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَعِنَا فَاكَلَهُ الذِّبُّ وَمَا أَنْتَ

و گذاشتیم یوسف را نزد اثاث خویش پس بخورد او را گرگ و نیستی تو

بِمُؤْمِنٍ لَنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ﴿١٧﴾ وَجَاءُوا عَلَى قَمِيصِهِ

باوردارنده به ما و اگرچه باشیم راست گویان ﴿۱۷﴾ و آوردند بر پیراهن او

بِدَمٍ كَذِبٍ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ

خونی دروغین را گفت [نه] بلکه آراسته است برای شما نفس های شما کاری را پس [کار من] صبری است نیکو

وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ ﴿١٨﴾ وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا

و الله است که از او باید یاری خواست بر آنچه شما بیان می کنید ﴿۱۸﴾ و آمد کاروانی پس فرستادند

وَارِدَهُمْ فَأَدْلَى دَلْوَهُ قَالَ يَبْشُرِي هَذَا غُلْمٌ وَأَسْرُهُ بَضْعَةٌ

سقای خود را پس انداخت دلو خود را گفت آری مژده این [پسر] نوجوانی است و پنهان ساختند او را [به عنوان] کالایی [تجارتی]

وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ

و الله داناست به آنچه می کردند ﴿۱۹﴾ و بفروختند او را به بهای ناچیز

دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ ﴿٢٠﴾ وَقَالَ

درهمی چند شمرده شده و بودند نسبت به او از بی رغبتان ﴿۲۰﴾ و گفت

الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِّصْرَ لَا مِرَاتٍ ۖ أَكْرَمِي مَثْوَاهُ عَسَىٰ

آن کس که خرید او [یوسف] را از [اهل] مصر به زن خود گرامی دار جایگاه او را امید است

أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَخْذَهُ وَلَدًا وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي

که نفع دهد ما را یا بگیریم او را به فرزندی و اینچنین جای و توان دادیم به یوسف در

الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰ

زمین [مصر] و تا بیاموزانیم به او تعبیر خوابها و الله مسلط است بر

أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢١﴾ وَلَمَّا بَلَغَ

کار خود ولیکن بیشتر مردمان نمی دانند ﴿۲۱﴾ و چون رسید

أَشَدَّهُ ۖ ءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٢﴾

به نیروی [جوانی] خود دادیم به او حکمت و دانشی را و اینچنین پاداش می دهیم نیکوکاران را ﴿۲۲﴾

وَرَوَدَتْهُ ^طالَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ ^طوَعَلَّقَتْ ^طالْأَبْوَابَ ^ط
و با ترفند کام خواست از او زنی که او در خانه اش بود از وجود او و بست درها را

وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ ^طقَالَ مَعَاذَ اللَّهِ ^طإِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ ^ط
و گفت پیش آی گفت پناه می برم به الله به درستی که او سرور من است نیکو ساخت جایگاه مرا

إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ^{۲۳} وَلَقَدْ هَمَّتْ ^طبِهِ ^طوَهُمْ بِهَا ^ط
به درستی که رستگار نمی شوند ستمکاران و هر آینه قصد کرد آن زن به سوی او و قصد کرد [یوسف] به سوی او

لَوْلَا أَن رَّءَا بُرْهَنَ رَبِّهِ ^طكَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ ^ط
اگر که نمیدید [یوسف] دلیل پروردگار خود را اینچنین [کردیم] تا بازگردانیم از وی بدی

وَالْفَحْشَاءَ ^طإِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا ^{۲۴} الْمُخْلِصِينَ ^{۲۴} وَأَسْتَبَقَا ^ط
و بی حیایی را همانا وی از بندگان ماست که ناب برگزیده اند و با یکدیگر شتافتند

الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ ^طمِنْ دُبُرٍ ^طوَأَلْفَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ ^ط
به سوی در و بدرید آن زن پیراهن او [یوسف] را از پشت و یافتند شوهر زن را نزدیک در

قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ ^ط
گفت [آن زن] چیست سزای کسی که خواسته باشد به اهل تو کار بد را مگر آنکه زندانی شود یا عذابی

أَلِيمٌ ^{۲۵} قَالَ هِيَ رَوَدْتَنِي ^طعَنْ نَفْسِي ^طوَشَهِدَ ^طشَاهِدٌ ^طمِنْ ^ط
دردناک؟ [یوسف] گفت او [زن] کام خواست مرا از وجود من و گواهی داد گواهی از

أَهْلِهَا إِنْ كَانَتْ قَمِيصَهُ ^طقَدْ ^طمِنْ ^طقَبْلِ ^طفَصَدَقَتْ ^طوَهُوَ ^طمِنْ ^ط
کسان زن اگر باشد پیراهن او [یوسف] دریده از پیش پس زن راست گفته است و یوسف از

الْكَاذِبِينَ ^{۲۶} وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ ^طقَدْ ^طمِنْ دُبُرٍ ^طفَكَذَبْتَ ^طوَهُوَ ^ط
دروغ گویان است و اگر باشد پیراهن او دریده شده از پشت پس زن دروغ گفته است و یوسف

مِنَ الصَّادِقِينَ ^{۲۷} فَلَمَّا رَأَى قَمِيصَهُ ^طقَدْ ^طمِنْ دُبُرٍ ^طقَالَ إِنَّهُ ^ط
از راست گویان است پس چون دید [عزیز] پیراهن او را دریده شده از پشت گفت به درستی که این کار

مِنْ كَيْدِكُنَّ ^طإِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ ^{۲۸} يُوسُفُ ^طأَعْرَضَ ^طعَنْ ^ط
از ترفند شما زنان است همانا ترفند شما زنان بزرگ است ای یوسف درگذر از

هَذَا ^طوَأَسْتَغْفِرِي ^طلِذُنُكِ ^طإِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ ^ط
این [ماجرا] و [ای زن] طلب آمرزش کن برای گناه خود همانا تو بوده ای از خطاکاران

وَقَالَ نِسْوَةٌ ^{۲۹} فِي الْمَدِينَةِ ^طأَمْرَاتُ الْعَزِيزِ ^طتُرَوِّدُ ^طفَنَهَا ^ط
و گفتند زنانی که در شهر بودند زن عزیز به ترفند کام می خواهد از وجود غلام

عَنْ نَفْسِهِ ^طقَدْ شَغَفَهَا ^طحُبًّا ^طإِنَّا لَنَرَاهَا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ^{۳۰} ^{۳۰}
خود به راستی که [یوسف] در ربوده است دل او را به مهر همانا ما می بینیم آن زن را در گمراهی آی آشکار

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكًا وَآتَتْ

پس چون شنید [زن عزیز] نیرنگشان را فرستاد به سوی ایشان و آماده کرد برای شان تکیه گاهی و داد

كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ

به هر یکی از ایشان کاردی را و گفت ای یوسف بیرون آی بر آنان [زنان] پس چون دیدند او را بزرگ یافتندش

وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ

و بریدند دست های خود را و گفتند پاک است الله نیست این [جون] آدمی نیست این [شخص] مگر فرشته ای

كَرِيمٌ ﴿٣١﴾ قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَّنِي فِيهِ وَلَقَدْ رُودْنَهُ عَنْ

گرامی ﴿۳۱﴾ [آن زن] گفت پس این است آن که ملامت کرده بودید مرا در [عشق] وی و هر آینه کام خواستم او را از

نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ وَلَئِنْ لَّمْ يَفْعَلْ مَا ءَامُرُهُ لَيَكُونَنَّ وَلِيَكُونَا

وجود او پس [او] خویشتن داری کرد و اگر نکند آنچه را که فرمان می دهم به او البته به زندان افکنده شود و البته باشد

مِّنَ الصَّغِيرِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي

از خوارشدگان ﴿۳۲﴾ [یوسف] گفت ای پروردگارم زندان خوشایندترست نزد من از آنچه می خوانند مرا

إِلَيْهِ وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُن مِّنَ الْجَاهِلِينَ

به سوی آن و اگر بازنگردانی تو از من ترفند ایشان را میل می کنم به سوی ایشان و می شوم از نادانان

﴿٣٣﴾ فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ

﴿۳۳﴾ پس اجابت کرد [دعای] او را پروردگارش پس بازداشت از او ترفند ایشان را همانا او آن شنوای

الْعَلِيمُ ﴿٣٤﴾ ثُمَّ بَدَأَ لَهُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا رَأَوُا الْآيَاتِ لَيَسْجُنَنَّهُ

داناست ﴿۳۴﴾ سپس آشکار شد برای آنها بعد از آنکه دیدند نشانه ها را [بر آن شدند] که البته به زندان درآورند او را

حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٣٥﴾ وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانٍ قَالَ أَحَدُهُمَا

تا مدتی ﴿۳۵﴾ و درآمد با وی به زندان دو جوان گفت یکی از آنان

إِنِّي أَرِنِي أَخَصِرُ خَيْرًا وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرِنِي أَحْمِلُ فَوْقَ

به درستی که من می بینم خود را [در خواب] که می فشارم انگور را و گفت دیگری به درستی که من می بینم خود را برمی دارم بالای

رَأْسِي خُبْرًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبِّئْنَا بِتَأْوِيلِهِ إِنَّا نَرَاكَ مِنْ

سر خود نان را [که] می خورند مرغان از آن باخبر ساز ما را به تعبیر آن همانا ما می بینیم تو را از

الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٦﴾ قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِ إِلَّا نَبَأَكُمَا

نیکوکاران ﴿۳۶﴾ گفت نخواهد رسید شما را هیچ طعامی که روزی شما می شود آن مگر خبردار کنم شما را

بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذَلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ

به تعبیر آن پیش از آنکه بیاید برای شما این که [گفتم به شما] از آن چیزی است که بیاموخت به من پروردگارم همانا من ترک کردم

مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يَوْمُنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٣٧﴾

آیین قومی را که ایمان نمی آورند به الله و ایشان به آخرت همان کافرون ﴿۳۷﴾ ناباورانند

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانُوا
و پیروی کردم از آیین ابراهیم و اسحاق و یعقوب سزاوار نیست

لَنَا أَنْ نُشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى
برای ما که شرک بورزیم به الله هیچ چیزی را این از بخشش الله است بر ما و بر

النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ
مردمان و لیکن بیشتر مردمان سپاس نمی گزارند

السَّجْنِ ءَأَرْبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمْ اللَّهُ الْوَحِيدُ الْقَهَّارُ
زندانی من! پروردگاران پراکنده بهترند یا الله یکتای چیره بر همه؟

مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءً سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ
نمی پرستید شما به جای او مگر نام هایی چند که نام نهاده اید آن ها را شما

وَأَبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ آيَاتٍ أَنْتُمْ
و پدرانتان که فرو نفرستاده است الله بر [آیات] آنها هیچ حجتی نیست حکم مگر برای الله

أَمَرَ إِلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
فرمود که مپرستید مگر او را این است دین استوار و لیکن بیشتر

النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ
مردمان نمی دانند

فَيَسْقَى رَبَّهُ خَمْرًا وَأَمَّا الْآخِرُ فَيُصْلَبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ
پس می نوشاند سرور خود را شراب و اما آن دیگر پس به دار آویخته می شود پس می خورد مرغان

مِنْ رَأْسِهِ قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ وَقَالَ لِلَّذِي
از سر او حتمی شد کاری که درباره آن نظر می خواستید [یوسف] گفت به آنکه

ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِّنْهُمَا أَذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ فَانْسَاهُ
گمان نمود که او نجات یابنده است از آن دو کس یاد کن مرا نزد سرور خود پس فراموش گردانید او را

الشَّيْطَانُ ذَكَرَ رَبَّهُ فَلَبِثَ فِي السَّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ
شیطان از اینکه یاد کند [یوسف را نزد] سرورش پس ماند [یوسف] در زندان چند سال

وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ
و گفت پادشاه همانا من [خواب] می بینم که هفت گاو فربه می خورند آنها را

سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعٌ سُودَاتٍ خُضِرَ وَأُخِرَ يَأْكُلْنَ
هفت گاو لاغر و [می بینم] هفت خوشه سبز را و [هفت خوشه] دیگر خشک را

يَتَأْتِيهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي رُؤْيَايَ إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُونَ
ای سران و مهتران نظر دهید مرا درباره خواب من اگر خواب را تعبیر می کنید

قَالُوا أَضْغَتْ أَحْلَمٌ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَمِ بِعَالَمِينَ ﴿٤٤﴾
گفتند [این] پریشان خواب‌هایی است و نیستیم ما به تعبیر خواب‌های پریشان دانایان

وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ
و گفت آن که نجات یافته بود از آن دو [زندانی] و به یاد آورده بود بعد از مدتی [یوسف را] من خبر دهم شما را به تعبیر این خواب

فَارْسِلُونِ ﴿٤٥﴾ يُونُسُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ
پس بفرستید مرا [به زندان نزد او] [گفت: ای] یوسف ای راست‌گوی نظر بده ما را درباره هفت گاو

سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعٌ سُتَبَلَاتٍ خُضِرَ
فربه که می‌خورند آنها را هفت گاو لاغر و هفت خوشه سبز

وَأُخَرَ يَابِسَتٍ لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٤٦﴾ قَالَ
و [هفت خوشه] دیگر خشک باشد که من بازگردم سوی مردمان باشد که ایشان بدانند [یوسف] گفت

تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَابًّا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنْبُلِهِ إِلَّا
زراعت کنید هفت سال پی‌درپی به عادت [همیشگی خود] پس آنچه درو نمودید پس بگذارید آن را در خوشه آن مگر

قَلِيلًا مِّمَّا تَأْكُلُونَ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ
اندکی از آنچه می‌خورید [سپس] بیاید پس از آن هفت سال سخت که بخورند

مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا تَحْصِنُونَ ﴿٤٨﴾ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
آنچه پیش گذاشته اید [اندوخته اید] برای آنها مگر اندکی از آنچه نگاه دارید [برای کشت] [سپس] بیاید پس از آن

عَامٌّ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعَصِرُونَ ﴿٤٩﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُؤْتِنِي
سالی که در آن باران شود بر مردمان و در این [سال] بیفشند [انگور و غیره آن] و گفت پادشاه بیاورید نزد من او

بِهِ ۖ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ فَسْأَلْهُ مَا بَالُ
[یوسف] را پس چون آمد نزد او فرستاده [پادشاه] گفت بازگرد به سوی سرور خود پس بپرس از او چه بود حال آن

النِّسْوَةِ الَّتِي قَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ﴿٥٠﴾ قَالَ
زنانی که بریدند دست‌های خویش را؟ همانا پروردگار من به ترفندشان داناست [پادشاه] گفت

مَا خَطْبُكُنَّ إِذْ رَاوَدْتُنَّ يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهِ قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ
چه بود ماجرای شما وقتی که کام خواستید شما زنان از وجود یوسف؟ گفتند پاکا الله

مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ ائْتِنِ أَشْكَارَ شَد
ندانستیم بر او [یوسف] هیچ بدی را گفت زن عزیز اکنون آشکار شد

الْحَقُّ أَنَا رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٥١﴾ ذَلِكَ
حق من به ترفند کام خواستم از وجود او و همانا او از راست‌گویان است [این] [اعتراف بری آن‌ست که]

لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ ﴿٥٢﴾
تا بداند که من خیانت نکردم به او در نهان و همانا الله راه ننماید ترفند خیانت‌کنندگان را

﴿وَمَا أُبَرِّئُ نَفْسِي ۚ إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌۢ بِالسُّوءِ ۚ إِلَّا مَا رَحِمَ تَبَرَّئْتُ نَفْسِي كَيْفَ نَفْسُ خُودِ رَا هَمَانَا نَفْسُ بَسِيَارِ فَرْمَانِ دَهْنَدِهٖ اَسْتُ بِهٖ بَدِي مَكْرَ اَنْ رَا كِه رَحْمِ كَنْدِ﴾

﴿إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ ۵۳ ﴿وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ ۚ اَسْتَخْلِصْهُ﴾
پروردگار من همانا پروردگار من آمرزندهٔ مهربان است ۵۳ و گفت پادشاه بیارید نزد من او را تا او را ویژه گردانم

﴿لِنَفْسِي ۚ فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ﴾ ۵۴ ﴿قَالَ﴾
برای خود پس هنگامی که با وی سخن گفت [شاه] گفت همانا تو امروز نزد ما صاحب قدر امانت داری ۵۴ گفت

﴿أَجْعَلْنِي عَلَىٰ خَزَائِنِ الْأَرْضِ ۚ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ﴾ ۵۵ ﴿وَكَذَلِكَ﴾
بگمار مرا بر گنجینه های این سرزمین همانا من نگاهبانی دانایم ۵۵ و اینچنین

﴿مَكَّنَّا يُوْسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُوهُ مِنْهَا حَيْثُ شَاءَ ۚ نُصِيبُ﴾
منزلت دادیم یوسف را در زمین قرار می گرفت از آن هر جا که می خواست می رسانیم

﴿بِرَحْمَتِنَا ۚ مَنْ شَاءَ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾ ۵۶ ﴿وَلَا أَجْرُ﴾
رحمت خود را به هر که خواهیم و تباہ نمی کنیم مزد نیکوکاران را ۵۶ و هر آینه مزد

﴿الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا ۚ وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾ ۵۷ ﴿وَجَاءَ﴾
آخرت بهتر است برای کسانی که ایمان آوردند و پرهیزکاری می کردند ۵۷ و آمدند برادران

﴿يُوْسُفَ ۚ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ ۚ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ﴾ ۵۸ ﴿وَلَمَّا﴾
یوسف پس داخل شدند بر وی پس شناخت ایشان را و ایشان او را نشناختند ۵۸ و چون

﴿جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ ۚ قَالَ ائْتُونِي بِأَخٍ لَّكُمْ مِّنْ أَبِيكُمْ ۚ أَلَا تَرَوْنَ﴾
آماده کرد برای ایشان بارهای شان را گفت بیارید نزد من برادر خود را که از پدر شماست آیا نمی بینید

﴿أَنِّي أَوْفِي الْكَيْلَ وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ﴾ ۵۹ ﴿فَإِنْ لَّمْ تَأْتُونِي بِهِ ۚ فَلَا﴾
که من پر می دهم پیمانه را و من بهترین میزبانانم ۵۹ پس اگر نیایرید نزد من او را پس نخواهد بود

﴿كَيْلَ لَّكُمْ عِنْدِي ۚ وَلَا تَقْرَبُونِ﴾ ۶۰ ﴿قَالُوا سَرَوْدُ عَنْهُ أَبَاهُ﴾
پیمانه ای برای شما نزد من و نزدیک نشوید به من ۶۰ گفتند حتماً خواهیم خواست او را از پدرش

﴿وَأِنَّا لَفَاعِلُونَ﴾ ۶۱ ﴿وَقَالَ لِفِتْيَانِهِ اجْعَلُوا بِضَاعَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ﴾
و ما البته کنندگانیم [این کار را] ۶۱ و [یوسف] گفت به غلامان خود قرار دهید سرمایهٔ ایشان را در بارهای شان

﴿لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾
باشد که آنان بشناسند آن را چون باز روند به سوی اهل شان باشد که [برای خرید غله] باز گردند

﴿فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ أَبِيهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مُنِعَ مِنَّا الْكَيْلُ﴾ ۶۲ ﴿پس چون باز گشتند به سوی پدر خویش گفتند ای پدر ما بازداشتند از ما پیمانه را﴾

﴿فَأَرْسَلَ مَعَنَا أَخَانَا نَكْتَلُ وَإِنَّا لَهُ لَحَفِظُونَ﴾ ۶۳ ﴿پس بفرست با ما برادر ما را تا پیمانه گیریم و همانا ما نگاهبانانیم﴾

قَالَ هَلْ ءَامَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا ءَامَنُتُمْ عَلَىٰ أَخِيهِ مِنْ

[یعقوب] گفت آیا امین شمارم شما را بر او مگر چنانکه امین گرفته بودم شما را بر برادرش پیش

قَبْلُ ۖ فَاللَّهُ خَيْرٌ حَفِظًا ۖ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّحِمِينَ ﴿٦٤﴾ وَلَمَّا فَتَحُوا

از این پس الله بهترین نگهدارنده است و او مهربان ترین مهربان است ۶۴ و چون بگشادند

مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ ۖ قَالُوا يَتَابَانَا

کالای خود را یافتند سرمایه شان را که بازگردانده شده بود به ایشان گفتند ای پدر ما!

مَا نَبْغِي هَذِهِ بِضَاعَنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا وَنَمِيرُ أَهْلَنَا وَنَحْفَظُ

دیگر چه می خواهیم؟ این سرمایه ما است که باز گردانده شده است به ما و خواربار آوریم برای کسان خود و نگهداری کنیم

أَخَانَا ۖ وَنَزْدَادُ كَيْلَ بَعِيرٍ ۖ ذَلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ ﴿٦٥﴾ قَالَ لَنْ

ازبرادر خود و افزون می کنیم پیمانه [بار] شتری را این پیمانه [بدست آوردنش] ساده است ۶۵ گفت هرگز

أُرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّىٰ تُتَوَّنَ مَوْثِقًا مِّنَ اللَّهِ ۚ لَتَأْتُنِي بِهِ ۚ إِلَّا

نفرستم او را با شما تا آنکه دهید مرا پیمانی استوار از الله که البته باز آوری به من او را مگر

أَن يُحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّا ءَاتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ

آنکه گرفتار شوید [و بتوانید] پس چون بدو سپردند پیمانشان را [یعقوب] گفت الله بر آنچه می گوییم نگهبان است

﴿٦٦﴾ وَقَالَ يَبْنِي لَا تَدْخُلُوا مِن بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ

۶۶ و گفت ای پسران من درمیایید از یک دروازه و درآیید از دروازه های

مُتَفَرِّقَةٍ ۖ وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِّنَ اللَّهِ مِن شَيْءٍ ۚ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا

پراکنده و دفع نمی کند از شما از [قضای] الله چیزی را نیست فرمان مگر

لِلَّهِ ۚ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٦٧﴾ وَلَمَّا

از آن الله بر وی توکل کردم و بر وی باید توکل کنند ۶۷ و چون

دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ ۖ مَا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ

داخل شدند از جایی که فرمان داده بود به ایشان پدرشان دفع نمی کرد از ایشان

مِّنَ اللَّهِ ۚ مِن شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةً فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضَاهَا ۚ وَإِنَّهُ

از [قضای] الله چیزی را مگر نیازی را که در دل یعقوب بود که برآورده ساخت آن را و به درستی که او

لَذُو عِلْمٍ ۚ لِّمَا عَلَّمْنَاهُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

دارای دانشی بود به سبب آنچه به او آموخته بودیم و لیکن بیشتر مردمان نمی دانند

﴿٦٨﴾ وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ ۖ يَٰأَيُّهَا أَخَاهُ ۖ قَالَ

۶۸ و چون داخل شدند بر یوسف ای برادر [تنی] خود را گفت

إِنِّي أَنَا أَخُوكَ ۖ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا

همانا من خود برادر توام پس اندوهگین مباش به سبب آنچه

كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٩﴾

می کردند ۶۹

فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ السَّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ
پس وقتی که آماده کرد برای ایشان ساز و برگ شان را نهاد جام را در باران برادر خود سپس

أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَتَتْهَا أَلْعِيرُ إِنَّكُمْ لَسَرِقُونَ ﴿٧٠﴾ قَالُوا وَقَابِلُوا
آواز داد آواز دهنده ای کاروانیان همانا شما دزدانید ﴿۷۰﴾ [برادران یوسف] گفتند درحالی که رو آوردند

عَلَيْهِمْ مَّاذَا تَفْقِدُونَ ﴿٧١﴾ قَالُوا نَفَقْدُ صَوَاعَ الْمَلِكِ
به آنان چه چیز گم کرده اید؟ ﴿۷۱﴾ گفتند گم کرده ایم پیمانه پادشاه را

وَلَمَنْ جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوا تَاللَّهِ
و برای کسی را که بیاورد آن را یک بار شتر [است] و من به این [وعده] ضامنم ﴿۷۲﴾ گفتند سوگند به الله

لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَّا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَرِقِينَ
هر آینه دانسته اید که ما نیامده ایم تا فساد کنیم در زمین و هرگز نبوده ایم دزدان

﴿٧٣﴾ قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ﴿٧٤﴾ قَالُوا جَزَاؤُهُ
﴿۷۳﴾ گفتند پس چیست کیفر این [کارا] اگر باشید دروغگویان؟ ﴿۷۴﴾ گفتند کیفر این کار [این است]

مَنْ وَجَدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ
کسی که یافته شود در بار او پس [بردگی] او باشد کیفرش این گونه کیفر می دهیم ستمکاران را

﴿٧٥﴾ فَبَدَأَ بِأَوْعِيَتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِي ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ
﴿۷۵﴾ پس [جستجو] آغاز کرد از باران های ایشان پیش از باران برادرش سپس در آورد آن [جام] را از

وِعَاءِ أَخِيهِ كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ
باران برادر خود این چنین چاره اندیشی کردیم برای یوسف روا نبود که [گروگان] گیرد برادر خود را

فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَّنْ نَّشَاءُ
در آیین آن پادشاه مگر آنکه بخواهد الله بلند گردانیم به درجاتی هر که را که بخواهیم

وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ﴿٧٦﴾ قَالُوا إِنْ يَسْرِقْ
و بالاتر از هر صاحب دانشی دانایی هست ﴿۷۶﴾ گفتند اگر دزدی می کند

فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَّهُ مِنْ قَبْلُ فَأَسْرَهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ
به درستی که دزدی کرده است برادر [تنی] او نیز پیش از این پس پنهان داشت آن [سرزنش] را یوسف در دل خود

وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرُّ مَكَانًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا
و آشکار نکرد آن را برای شان گفت شما بدترین جایگاه را دارید و الله داناتر است به آنچه

تَصِفُونَ ﴿٧٧﴾ قَالُوا يَأَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا
بیان می کنید ﴿۷۷﴾ گفتند ای عزیز هر آینه برای او پدری پیر کلان سال است

فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٧٨﴾
پس بگیر یکی را از ما به جای او همانا ما می بینیم تو را از نیکوکاران ﴿۷۸﴾

قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهُ ۖ إِنَّآ
گفت پناه بر الله از آنکه بگیریم مگر کسی را که یافته ایم متاع خود را نزد او همانا ما

إِذَا لَظَلِمُونَ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا أَسْتَيْسَسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا
آنگاه ستمکاران باشیم ﴿۷۹﴾ پس چون ناامید شدند از وی به کناری رفتند نجواکنان

قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ
گفت بزرگ ایشان آیا ندانسته اید که پدر شما هر آینه گرفته است از شما

مَوْثِقًا ۖ مِنَ اللَّهِ ۖ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطُكُمْ فِي يَوْسُفَ ۖ فَلَنْ أَتْرَحَ
پیمانی استوار را از الله و پیش از این هم چه کوتاهی ای کردید درباره یوسف؟ پس جدا نخواهم شد

الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي ۖ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ
از این سرزمین [مصر] تا وقتی که اذن دهد به من پدرم یا داوری کند الله برای من و او بهترین داوران است

﴿٨٠﴾ أَرْجِعُوا إِلَىٰ آبَائِكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ
﴿۸۰﴾ برگردید به سوی پدر خویش پس بگویید ای پدر ما همانا پسرت دزدی کرد

وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلِمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ
و گواهی نمی دهیم ما مگر به آنچه می دانیم و نبودیم بر نهان آگاهان [=غیب خبری نداشتیم]

﴿٨١﴾ وَسَأَلِ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا
﴿۸۱﴾ و پپرس از [اهل] این آبادی که بودیم در آن و از کاروانی که آمدیم در آن

وَأِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٨٢﴾ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْراً
و همانا ما راست گویانیم ﴿۸۲﴾ [یعقوب] گفت بلکه آراسته است برای شما نفوس شما کاری [ناروا] را

فَصَبِّرْ ۖ جَمِيلٌ عَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا ۚ إِنَّهُ هُوَ
پس [کار من] صبری نیکو است امید است که الله بیاورد پیش من ایشان را همگی همانا او آن

الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٨٣﴾ وَتَوَلَّىٰ عَنْهُمْ وَقَالَ يَا سَفَىٰ عَلَىٰ
دانای سنجیده کار است ﴿۸۳﴾ و روی بگردانید از ایشان و گفت ای دروغ بر

يُوسُفَ وَأَبْيَضَتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٨٤﴾
یوسف و سفید شد هر دو چشم او از اندوه پس او غم خود را فرومی خورد [=آکنده از اندوه بود] ﴿۸۴﴾

قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتَوْا تَذْكُرُ يُونُسَ ۖ هُوَ فِي بَطْنِ الْحُوتِ ۖ وَتَذْكُرُ
گفتند سوگند به الله همیشه یاد می کنی یوسف را تا آنگاه که شوی سخت بیمار

أَوْ تَكُونُ مِنَ الْهَالِكِينَ ﴿٨٥﴾ قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَثِّي
یا شوی از نابودشوندگان ﴿۸۵﴾ گفت جز این نیست که شکوه می برم پریشانی

وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ ۖ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ ۖ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾
و اندوه خود را به الله و می دانم از جانب الله چیزی را که شما نمی دانید ﴿۸۶﴾

يَبْنِيْ اَذْهَبُوْا فَتَحَسَّسُوْا مِنْ يُوسُفَ وَآخِيهِ وَلَا تَأْيِسُوا
ای پسران من بروید پس جستجو کنید از یوسف و برادرش و نومید مشوید

مِنْ رَّوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَأْتِيْشُ مِنْ رَّوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ
از رحمت الله همانا نومید نمی شود از رحمت الله مگر گروه کافران

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسَّنَا وَأَهْلَنَا الضُّرُّ
پس چون داخل شدند بر او [یوسف] گفتند عزیز رسیده است به ما و خانواده ما آسیب

وَجِئْنَا بِبِضْعَةٍ مُّزَجَّجَةٍ فَاؤْفَ لَنَا الْكِيلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا
و آورده ایم و سرمایه ای ناچیز را پس تمام بیمای برای ما پیمانه را و صدقه کن بر ما

إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ
همانا الله پاداش می دهد صدقه دهندگان را گفت آیا دانستید چه کردید

يُوسُفَ وَآخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ قَالُوا أَءَنْتَ
با یوسف و برادرش آنگاه که شما نادانان بودید؟ گفتند آیا تو

لَأَنْتَ يُوْسُفُ قَالَ أَنَا يُوسُفُ وَهَذَا أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ
همان یوسفی؟ گفت من یوسفم و این برادر من است هر آینه منت نهاد الله

عَلَيْنَا إِنَّهُ مَنْ يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ
بر ما همانا هر که پرهیزکاری کند و شکیبایی ورزد پس به درستی که الله تباه نمی گرداند پاداش

الْمُحْسِنِينَ قَالُوا تَأَلَّه لَقَدْ عَاشَرَكَ اللَّهُ عَلَيْنَا
نیکوکاران را گفتند سوگند به الله هر آینه برگزیده است تو را الله بر ما

وَإِنْ كُنَّا لَخَطِيئِينَ قَالِ لَا تَثْرِبَ عَلَيْكُمْ
و به درستی که ما بودیم خطاکاران گفت هیچ سرزنش نیست بر شما

الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الْمَرْحِمِينَ
امروز می آمرزد الله شما را و او مهربان ترین مهربانان است

أَذْهَبُوا بِقَمِيصِي هَذَا فَالْقَوَّةُ عَلَى وَجْهِ أَبِي يَأْتِ بَصِيرًا
برید این پیراهن مرا پس بیفکنید آن را بر چهره پدر من تا بینا شود

وَأَتُونِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ وَلَمَّا فَصَلَتِ
و بیاورید نزد من خانواده تان را همگی و چون جدا شد

الْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَنْ
کاروان [از مصر] گفت پدرشان همانا من می یابم بوی یوسف را اگر ندانید

تَفْنِدُونِ قَالُوا تَأَلَّه لَفِي ضَلَالٍ الْقَدِيمِ
مراسبک عقل گفتند سوگند به الله همانا تو در گمراهی دیرینه خودی

فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَى وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا قَالَ

پس چون پیامد پیش وی مژده رسان انداخت آن [پیراهن] را بر چهره وی پس گشت بینا گفت

أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾ قَالُوا

آیا نگفته بودم به شما همانا من می دانم از جانب الله چیزی را که نمی دانید؟ ﴿٩٦﴾ گفتند

يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ ﴿٩٧﴾ قَالَ سَوْفَ

ای پدر ما آمرزش بخواه برای ما گناهان ما را به درستی ما بودیم گناهکاران ﴿٩٧﴾ گفت زودا که

أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٩٨﴾ فَلَمَّا

آمرزش خواهم برای شما از پروردگار خود همانا او آن آمرزنده مهربان است ﴿٩٨﴾ پس چون

دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ ءَاوَىٰ إِلَيْهِ أَبَوَيْهِ وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ

درآمدند بر یوسف جای داد نزد خود پدر و مادرش را و گفت درآید به مصر

إِنْ شَاءَ اللَّهُ ءَامِنِينَ ﴿٩٩﴾ وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا

اگر بخواهد الله در حالی که در امان خواهید بود ﴿٩٩﴾ و بالا نهاد پدر و مادر خود را بر تخت و افتادند

لَهُ سَجْدًا وَقَالَ يَكَّابَتْ هَذَا تَأْوِيلُ رُءْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا

در برابر او سجده کنان و گفت ای پدر من این است تعبیر خواب من پیش از این هر آینه گردانید آن را

رَبِّي حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُم

پروردگار من به حق و به درستی که نیکویی کرده است به من چون بیرون آورد مرا از زندان و آورد شما را

مِّنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَغَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي إِنَّ

از بیابان بعد از آنکه آشوب گردانید شیطان میان من و میان برادران من همانا

رَبِّي لَطِيفٌ لِّمَا يَشَاءُ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿١٠٠﴾ ﴿١٠١﴾ رَبِّ

پروردگار من نازک بین است در آنچه بخواهد همانا اوست آن دانای سنجیده کار ﴿١٠٠﴾ ﴿١٠١﴾ ای پروردگارم

قَدْ ءَاتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مَا تَوَلَّيْتُ الْأَحَادِيثَ فَاطِرَ

همانا دادی به من بهره ای از پادشاهی و آموختی مرا از تعبیر خواب ها ای پدیدکننده

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي

آسمان ها و زمین تویی کارساز من در دنیا و آخرت بمیران مرا

مُسْلِمًا وَالْحَقْقِي بِالصَّالِحِينَ ﴿١٠١﴾ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ

مسلمان و بیوند مرا با شایستگان ﴿١٠١﴾ این [گفته] از اخبار غیب است

نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ

که وحی می کنیم آن را به سوی تو و تو نبودی نزدیک آنان هنگامی که همدستان شدند و آنان نیرنگ می زدند

﴿١٠٢﴾ وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ أَرَادُوا أَنْ يَنْفَعُوا لَمْ يَرْفَعُوا وُجُوهَهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ وَأَنْ يَسْتَعِزَّزُوا

﴿١٠٢﴾ و نیستند بیشتر مردمان و اگرچه حرص بورزی ایمان آورندگان ﴿١٠٣﴾

وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿١٠٤﴾
 و درخواست نمی کنی از آنان بر آن [کار رسالت] هیچ مزدی را نیست این [قرآن] جز پندی برای جهانیان ﴿١٠٤﴾

وَكَايْنِ مِّنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّنَّ عَلَيْهَا
 و بسا نشانه ای است در آسمان ها و زمین که می گذرند بر آن

وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿١٠٥﴾ وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللهِ إِلَّا
 و ایشان از آنها روی گردانند ﴿١٠٥﴾ و ایمان نمی آورند بیشتر شان به الله مگر اینکه

وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٦﴾ أَفَأَمِنُوا أَن تَأْتِيَهُمْ غَشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللهِ
 در همان حال آنان شرک ورزانند ﴿١٠٦﴾ آیا ایمن شدند از آنکه بیاید بر آنان پوششی از عذاب الله

أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠٧﴾ قُلْ هَذِهِ
 یا بیاید برایشان رستاخیز ناگهانی و ایشان در نیابند ﴿١٠٧﴾ بگو این

سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَنَ
 راه من است می خوانم به سوی الله بر بینش [کامل] من و هر که پیروی کرده است مرا و پا کا

اللهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٨﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ
 الله و نیستم من از شرک ورزان ﴿١٠٨﴾ و نفرستادیم پیش از تو

إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ أَلَمْ يَسِيرُوا فِي
 مگر مردانی را که وحی می کردیم به ایشان از اهل آبادی ها آیا گردش نکرده اند در

الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
 زمین که بنگرند چگونه بود سرانجام آنان که پیش از ایشان بودند

وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠٩﴾ حَتَّىٰ
 و هر آینه سرای آخرت بهتر است برای آنان که پرهیزکاری کردند آیا خرد نمی ورزید؟ تا

إِذَا أَسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ
 آنگاه که نومید شدند فرستادگان [از ایمان آوردنشان] و گمان بردند که [از سوی مردم] به آنان دروغ گفته شد آمد برای شان

نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مَنْ نَّشَاءُ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ
 یاری ما پس رهانیده شد هر که خواستیم و بازگردانده نمی شود عذاب ما از گروه ستمکاران

لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿١١٠﴾ مَا كَانَ
 هر آینه هست در سرگذشت آنان پندی برای خردمندان نیست [قرآن] ﴿١١٠﴾

حَدِيثًا يُنْفَتَرُ وَلَكِنْ تَصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ
 سخنی که به دروغ بافته شده باشد ولیکن تصدیق کننده آنچه است که پیش از آن است

وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١١١﴾
 و به روشنی بیانگر هر چیزی است و رهنمود و مهری است برای گروهی که ایمان می آورند ﴿١١١﴾

ترتیبها
۱۳

سُورَةُ الرَّعْدِ

آیاتها
۴۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

الْمَرَّةِ ۳ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ ۚ وَالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ ۚ

الف، لام، میم، راه این است آیات این کتاب و آنچه فرو فرستاده شده به سوی تو از پروردگارت حق است

وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ۚ ۱ اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ

و لیکن بیشتر مردمان ایمان نمی آورند ۱ الله است که برافراشت آسمان ها را بدون

عَمَدٍ ۚ تَرَوْنَهَا ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ۚ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۚ كُلٌّ

ستون هایی که آنها را ببینید پس استیلا یافت بر عرش و رام کرد آفتاب و ماه را هریک

يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءِ

روان است تا سرآمدی معین تدبیر می کند کار [آفرینش] را بیان می کند آیات [خود] را باشد که شما به دیدار

رَبِّكُمْ ۚ تُوقِنُونَ ۚ ۲ وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ ۚ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ

پروردگارتان یقین کنید ۲ و اوست که گسترده زمین را و نهاد در آن کوه های [استوار]

وَأَنْهَارًا ۚ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ ۚ ۳ أَثْنَيْنِ ۚ يُغْشَىٰ آلِيلَ

و نهرها را و از همه میوه ها قرارداد در آن دو صنف دوگانه [نرومله ترش و شیرین] می پوشاند شب را

النَّهَارِ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۚ ۴ وَفِي الْأَرْضِ

با روز همانا در این نشانه هایی است برای گروهی که می اندیشند ۴ و در زمین

قِطْعٌ مَّتَجَوَّزَاتٍ ۚ وَجَنَّاتٍ مِّنْ أَعْنَابٍ ۚ وَزُرْعٌ وَنَخِيلٌ ۚ صِنَوَانٌ

قطعه هایی است کنار همدیگر و باغ هایی است از درختان انگور و کشت زار و خرما بنان هم ریشه

وَعِغْرٌ صِنَوَانٍ ۚ يُسْقَىٰ بِمَاءٍ وَاحِدٍ ۚ وَنُفِضَ بَعْضُهَا عَلَىٰ بَعْضٍ

و نا هم ریشه آب داده می شوند به یک آب و برتری می دهیم برخی از آنها را بر برخی دیگر

فِي الْأَكْلِ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۚ ۵

در میوه و خوراک همانا در این نشانه هایی است برای گروهی که خرد می ورزند ۵

وَإِنْ تَعْجَبْ ۖ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ ۚ أَءِذَا كُنَّا تُرَابًا أَعْنَا لَفِي خَلْقٍ

و اگر شگفتی ورزی پس شگفت آور است گفتارشان که آیا وقتی که خاک شویم آیا ما در آفرینشی

جَدِيدٍ ۚ ۶ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ بِهِمْ ۚ وَأُولَٰئِكَ الْأَعْلَىٰ

نو خواهیم بود؟ آنان کسانی اند که کفر ورزیدند به پروردگار خود و آنانند که زنجیرها

فِي أَعْنَاقِهِمْ ۚ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۚ ۷

در گردن شان باشد و آنان همدمان آتش اند آنان در آنجا جاویدانند ۷

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ
و به شتاب می خواهند از تو بدی را پیش از نیکی درحالی که به تحقیق گذشته است پیش

قَبْلَهُمُ الْمَثَلَتُ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلَى ظُلْمِهِمْ
از ایشان کیفرهای [عبث آمیز] و همانا پروردگار تو دارای آمرزش است برای مردمان [با وجود] ستمشان

وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا
و همانا پروردگار تو سخت کیفر است ۝ و می گویند آنان که کافر شدند چرا

أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ ۚ إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ
فرستاده نشده است بر او نشانه ای از پروردگارش جز این نیست که تو بیم دهنده ای و هر قومی را راهنمایی است

۷ اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ
الله می داند آنچه بر می دارد هر مادینه ای و آنچه می کاهدن بچه دان ها

وَمَا تَزْدَادُ ۖ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ۝ ۸ عِلْمُ الْغَيْبِ
و آنچه می افزایند و هر چیزی نزد او به اندازه است ۸ دانای پنهان

وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ ۝ ۹ سَوَاءٌ مِنْكُمْ أَسْرَرُ
و آشکار است آن بزرگ برتر یکسان است از شما هر که نهان دارد

الْقَوْلِ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ ۖ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ
سخن را و هر که به آواز بلند گوید آن را و هر که وی پنهان شود در شب و [یا] رونده

بِالنَّهَارِ ۝ ۱۰ لَهُ مَعْقِبَتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ ۖ يَحْفَظُونَهُ
در روز ۱۰ برای آدمی تعقیب کنندگانی [در پی است] از پیش روی او و پس از او نگاه می دارند او را

مَنْ أَمَرَ اللَّهُ ابْنَ اللَّهِ لَا يَغَيِّرُ مَا يَقُومُ حَتَّىٰ يَغْيُرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ
به فرمان الله همانا الله دگرگون نمی کند حالت قومی را تا آنگاه که دگرگون کنند آنچه را که درخودشان است

وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ ۚ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ
و چون بخواهد الله برای گروهی بدی [و بلایی] را پس برگشتی نباشد برای آن و نباشد برای آنان جز وی هیچ

وَالِ ۝ ۱۱ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ أَلْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا
کارساز [و سروری] ۱۱ اوست آن که می نمایاند به شما برق را که مایه ترس و امید

وَيُنْشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ ۝ ۱۲ وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ
و پدید می آورد ابرهای ۱۲ گران را و به پاکی می ستاید رعد با ستایش او

وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ ۖ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا
و فرشتگان از ترس او و می فرستد صاعقه ها را پس می رساند آن را

مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ ۝ ۱۳
به هر که خواهد و آنان جدال می کنند درباره الله و او سخت کیفر است ۱۳

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ إِلَّا
 برای اوست دعوت حق و آنهایی را که فرامی خوانند به جای او هیچ پاسخی به آنان نمی دهند مگر

كَبَسِطَ كَفِّهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَلِّغِهِ وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ
 مانند کسی که بگشاید دودست خود را به سوی آب تا برساند به دهانش درحالی که نمی رساند آن آب را و نیست خواندن کافران

إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۚ وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا
 مگر در گمراهی ۱۴ و برای الله سجده می کند هر که در آسمان ها و زمین است خواسته

وَكَرْهًا وَظَلَّلَهُمْ بَالِغُهُمْ وَأَبْغَدُهُمْ ۚ وَالْأَصْوَالُ ۙ وَالْأَصْغَالُ ۙ الْغَوَا ۙ
 و ناخواسته و نیز سایه های شان در بامدادان و شامگاهان ۱۵ بگو کیست پروردگار آسمان ها

وَالْأَرْضِ قُلْ اللَّهُ قُلْ أَفَاتُخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ
 و زمین؟ بگو الله است بگو آیا گرفتید به جز وی سرورانی را که مالک نمی شوند برای خویشان

نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي
 سودی را و نه زانی را؟ بگو آیا برابر است نابینا و بینا؟ یا برابر است

الْظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ ۚ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَبَّهُ الْخَلْقُ
 تاریکی ها و روشنی؟ یا اینکه قرار داده اند برای الله شریکانی که آفریده باشند مانند آفرینش الله پس مشتبه شده [این دو] آفرینش

عَلَيْهِمْ قُلْ اللَّهُ خَلَقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَحِيدُ الْقَهَرُ ۚ أَنْزَلَ مِنْ
 بر ایشان بگو الله آفریننده هر چیزی است و اوست آن یگانه بر همه چیره ۱۶ فروفرستاد از

السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا
 آسمان آب را پس جاری شد رودها به اندازه خویش پس برداشت سیل کفی برآمده را

وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلَهُ ۚ كَذَلِكَ
 و از آنچه می گدازند بر آن در آتش برای جستن زیوری یا کالایی کفی است مانند آن اینچنین

يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ ۚ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً ۚ وَأَمَّا مَا
 مثل می زند الله حق و باطل را اما کف کنار می رود خشکیدم [و ناچیز] و اما آنچه

يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ ۚ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ ۚ
 سود می رساند به مردمان پس می ماند در زمین این چنین می زند الله مثل ها را ۱۷

لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ
 برای آنان که پاسخ دادند [دعوت] پروردگار خویش را نیکوترین [پاداش] است و آنان که پاسخ ندادند [دعوت] او را

لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِثْلَهُ ۚ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ ۚ
 اگر باشد برای شان آنچه در زمین است همگی و همانند آن با او البته عوض دهند آن را

أُولَٰئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ ۚ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ ۚ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ۚ
 آنان برای شان بدی حساب باشد و جای شان دوزخ است و [آن] بد جایی است ۱۸

﴿۱۸﴾ أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَىٰ إِنَّمَا يَنْذِرُ

ایا کسی که می داند که آنچه فرو فرستاده شد به سوی تو از جانب پروردگار حق است مانند کسی است که وی کور [بل] است تنها پندمی پذیرند

﴿۱۹﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُوَفُّونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْمِيثَاقَ خَرْدَمَنَانِ

وفا می کنند به عهد الله و نمی شکنند پیمان را

﴿۲۰﴾ وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَآنان که پیوندمی دهند آنچه را فرمان داده است الله به که پیوند خورد و می ترسند از پروردگارشان

﴿۲۱﴾ وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَيُؤْتُونَ سَوْءَ الْحِسَابِ و آنان که شکیبایی نمودند برای جستن رضای پروردگارشان

﴿۲۲﴾ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَدْرءُونَ و برپاداشتند نماز را و انفاق کردند از آنچه روزی شان دادیم پنهان و آشکارا و دفع می کنند

بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْعُقَبَى الدَّارِ جَنَّتْ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا بانیکی بدی را آنان برای شان است سرانجام آن سرای بهشت های جاودان که وارد می شوند در آن

وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمُ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ و هر که شایسته کار باشد از پدران شان و همسران شان و فرزندان شان و فرشتگان وارد می شوند

عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ﴿۲۳﴾ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ بر ایشان از هر دری [می گویند] سلام بر شما به سبب آنچه شکیبایی کردید پس نیکوست سرانجام این سرای

﴿۲۴﴾ وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا و آنان که می شکنند پیمان الله را بعد از بستن آن و می گسلند آنچه را

أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ هُمُ اللَّعْنَةُ فرمان داده است الله به آن که پیوند خورد و فساد می کنند در زمین آنان برای شان است لعنت

وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿۲۵﴾ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَفَرَحُوا و برای آنان است سرای بد الله فراخ می دارد روزی را برای هر که خواهد و تنگ می گرداند و شاد شدند [کافران]

بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَعٌ ﴿۲۶﴾ وَيَقُولُ به زندگانی دنیا درحالی که نیست زندگانی دنیا در مقابل آخرت مگر بهره ای اندک و می گویند

الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّا لِلَّهِ يُضِلُّ آنان که کفرورزیدند چرا فرود آورده نشده بر او [پیامبر] نشانه ای از جانب پروردگارش؟ بگو همانا الله گمراه می کند

مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أَنْابَ ﴿۲۷﴾ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ هر که را خواهد و راه نماید به سوی خویش هر که را باز گردد [به سوی او] آنان که ایمان آوردند و آرام می یابد

قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ﴿۲۸﴾ دل هاشان به یاد الله آگاه باشید به یاد الله آرام می یابد دل ها

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَىٰ لَهُمْ وَحَسَنُ
 آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته خوشا به [حال] ایشان و [برای ایشان] نیکو

مَتَابٍ ۲۹ كَذَلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا أُمَمٌ
 بازگشتی است ۲۹ این چنین فرستادیم تو را در میان امتی که گذشتند پیش از آن امت های بسیار

لِتَتْلُوَا عَلَيْهِمُ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ
 تا بخوانی بر ایشان آنچه را وحی فرستادیم به تو درحالی که آنان کفر می ورزند به [الله] مهرگستر

قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابٍ ۳۰
 بگو او پروردگار من است نیست هیچ الهی جز او بر او توکل کردم و به سوی اوست بازگشت من ۳۰

وَلَوْ أَنَّ قُرْءَانًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ
 و اگر قرآنی می بود که روان می شد به سبب آن کوهها یا پاره پاره می شد به وسیله آن زمین یا به سخن آورده می شد

بِهِ الْمَوْتَىٰ ۚ بَلِ لِلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا أَفَلَمْ يَأْنِسِ الَّذِينَ ءَامَنُوا
 به وسیله آن مردگان [باز هم ایمان نمی آورند] بلکه برای الله است کارها همگی آیا ندانسته اند آنها که ایمان آورده اند

أَنْ لَّوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهْدَىٰ النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا
 که اگر بخواهد الله هر آینه راه نماید مردمان را همگی؟ و همیشه آنان که کفر ورزیدند

تُصِيبُهُمْ بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةً أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِّنْ دَارِهِمْ حَتَّىٰ يَأْتِيَ
 برسد ایشان را به سبب آنچه کرده اند [بلایی] کوبنده یا فرود می آید نزدیک سرای شان تا وقتی که برسد

وَعْدُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ ۚ ۳۱ الْمِيعَادَ ۚ وَلَقَدْ أَسْتَهْزِئَ بِرُسُلِ
 وعده الله هر آینه الله خلاف نمی کند وعده [خود] را ۳۱ و هر آینه ریشخند شده اند پیامبرانی

مِّنْ قَبْلِكَ فَأَمَلَيْتُ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ كَانَ
 پیش از تو پس مهلت دادم به کسانی که کفر ورزیدند سپس گرفتم آنان را پس چگونه بود

عِقَابٍ ۚ ۳۲ أَفَمَن هُوَ قَائِمٌ عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ
 کیفر من؟ ۳۲ آیا آن که او نگاهبان است بر هر کسی بدانچه کرده است [چون کسی است که چنین نیست؟] و قرار دادند

لِلَّهِ شُرَكَاءُ قُلْ سَمُّوهُمْ أَمْ تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ آم
 برای الله شریکانی را بگو بیان کنید نام هایشان را یا اینکه با خبر می کنید او را به آنچه نمی داند در زمین؟ یا اینکه

بِظَهْرِ مِّنَ الْقَوْلِ ۚ بَلْ زَيْنَ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرَهُمْ وَصَدُّوا عَن
 به گفتاری سرسری [زبان می گردانید؟] بلکه آراسته شده است برای آنان که کفر ورزیدند فریب شان و باز داشته شده اند از

السَّبِيلِ ۚ وَمَن يُضِلِلْ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن هَادٍ ۚ ۳۳ لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ
 راه و هر که را گمراه کند الله پس نیست برای او هیچ راه نمایی ۳۳ برای آنان عذابی است در زندگانی

الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ وَمَا لَهُم مِّنَ اللَّهِ مِن وَّاقٍ ۚ ۳۴
 دنیا و هر آینه عذاب آخرت سخت تر است و نیست برای آنان از [جانب] الله هیچ نگاه دارنده ای ۳۴

﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ﴾ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ط
حالت آن بهشتی که وعده داده شده اند پرهیزکاران جاری است از زیر آن جوی ها

أَكُلُوهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَعُقْبَى خورَدنی [های] آن همیشگی و سایه آن [نیز] این فرجام کسانی است که پرهیزکاری کردند و فرجام

الْكَافِرِينَ النَّارُ ﴿۳۵﴾ وَالَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ کافران آتش است ﴿۳۵﴾ و آنان که دادیم به ایشان کتاب را شاد می شوند

بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُ قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ به آنچه فرستاده شده است به سوی تو و از گروه های کافر کسی است که انکار می کند برخی از آن را بگو جز این نیست که فرمان یافته ام

أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ بِهِ إِلَيْهِ أَدْعُوا وَإِلَيْهِ مَعَابِدُ ﴿۳۶﴾ که عبادت کنم الله را و شرک نورزم به او به سوی او می خوانم و به سوی اوست بازگشت من ﴿۳۶﴾

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا وَلَئِنْ أَتَبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ مَا و این چنین فرو فرستادیم آن [قرآن] را فرمانی به [زبان] عربی و اگر پیروی کنی از خواهش هایشان بعد از آنچه

جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ ﴿۳۷﴾ و لقد آمد برای تو از علم نیست برای تو از جانب الله هیچ کارساز و نه نگاهدارنده ای ﴿۳۷﴾ و هر آینه

أَرْسَلْنَا رَسُولًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً وَمَا كَانَ فرستادیم پیامبرانی را پیش از تو و قرار دادیم برای ایشان همسران و فرزندان را و شاید

لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ ﴿۳۸﴾ هیچ پیامبری را که بیاورد نشانه ای را مگر به اجازه الله برای هر سرآمدی نوشته ای [=حکمی مقرر است] ﴿۳۸﴾

يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ ط وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ ﴿۳۹﴾ نابود می سازد الله هر چه را که می خواهد و ثابت می کند [هر چه را که خواهد] و نزد اوست اصل کتاب [=لوح محفوظ] ﴿۳۹﴾

وَإِنْ مَا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ و اگر بنماییم به تو برخی از آنچه را که وعده دهیم به ایشان یا تو را جان بستانیم پس جز این نیست که برتوست

الْبَلَاغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ ﴿۴۰﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا رساندن و برماست حسابرسی ﴿۴۰﴾ آیا ندیده اند که ما می آییم [به سرخ] زمین می کاهشیم آن را

مِنْ أَطْرَافِهَا وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقَّبَ لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعُ از جوانب آن و الله حکم می کند نیست هیچ پی گیرنده ای [مخالف] برای حکم او و او زود

الْحِسَابِ ﴿۴۱﴾ وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا حساب است ﴿۴۱﴾ و هر آینه نیرنگ زدند آنان که پیش از آنها بودند پس از آن الله است همه نیرنگ [چاره سازی] همگی

يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ وَسَيَعْلَمُ الْكُفْرُ لِمَنْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿۴۲﴾ می داند آنچه انجام می دهد هر کسی و زود خواهند دانست این کافران که برای کیست فرجام آن سرای ﴿۴۲﴾

وَيَقُولُ

و می گویند

الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ

آنان که کفر ورزیدند

مُرْسَلًا

نیستی

قُلْ كَفَى

بگو

بِاللَّهِ

کافی است

الله

شَهِيدًا

گواه

بَيْنِي

در میان من

وَبَيْنَكُمْ

و میان شما

وَمَنْ

و آن که

عِنْدَهُ

نزد اوست

عِلْمٌ

دانش

الْكِتَابِ

آن کتاب

۴۳

۴۳

سُورَةُ اِبْرٰهِيْمَ

ترتیبها
۱۴آیاتها
۵۲

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

الرَّ كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ

الف، لام، را، [این] کتابی است که فروفرستادیم آن را به سوی تو تا بیرون آوری مردمان را از تاریکی ها

إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ

به سوی روشنی به فرمان پروردگارشان به سوی راه آن پیروزمند ستوده

اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَوَيْلٌ

الله آن ذاتی که از آن اوست آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است و وای

لِّلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ

بر کافران از عذابی سخت آنان که بر می گزینند

الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ

زندگانی دنیا را بر آخرت و باز می دارند [مردمان را] از راه الله

وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا أُولَٰئِكَ فِي ضَلٰلٍ بَعِيدٍ وَمَا أَرْسَلْنَا

و می طلبند در آن کجی را آنان در گمراهی دوری هستند و نفرستادیم

مِّن رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلُّ اللَّهُ

هیچ پیامبری را مگر به زبان قوم او تا بیان کند برای ایشان پس گمراه سازد الله

مَنْ يَّشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَّشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

هر که را خواهد و راه نماید هر که را خواهد و اوست آن پیروزمند سنجیده کار

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا أَنْتَ أَخْرِجْ

و هر آینه فرستادیم موسی را با نشانه های خود [گفتم] بیرون آور

قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمٰتِ إِلَى النُّورِ وَذَكَرَهُمْ بِآيٰتِنَا

قوم خود را از تاریکی ها به سوی روشنی و پند ده ایشان را به روزهای

اللَّهُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ

الله همانا در این نشانه هایی است برای هر صبرکننده بس شکرگزار

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
و [یادکن] آنگاه که گفت موسی به قوم خود یاد کنید نعمت الله را بر خویش

إِذْ أَنجَيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ
چون رهانید شما را از کسان فرعون که تحمیل می کردند بر شما بدی عذاب را

وَيَذَّبُحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي
و سر می بریدند پسران شما را و زنده می گذاشتند زنان [دختران] شما را و در

ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِّنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ وَإِذْ تَأَذَّنَ
این آزمایشی از پروردگارتان بود [آزمایشی] بزرگ و هنگامی که خبردار ساخت

رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ
پروردگار شما که اگر سپاس گزارید زیاده دهم شما را و اگر ناسپاسی کنید همانا

عَذَابِي لَشَدِيدٌ وَقَالَ مُوسَى إِنْ تَكْفُرُوا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
عذاب من سخت است و گفت موسی اگر کافر شوید شما و هر که در زمین است

جَمِيعًا فَإِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ
همگی پس همانا الله توانگری ستوده است آیا نرسیده است به شما خبر آنان که

مِن قَبْلِكُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودُ وَالَّذِينَ مِنْ
پیش از شما بودند؟ قوم نوح و عاد و ثمود و کسانی که

بَعْدَهُمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ آمَدْنَهُمْ زَادًا أَنَّهُمْ
بعد از ایشان [آمدند] نمی داند [تفصیل احوال] آنان را مگر الله آمدند نزد آنان پیامبران شان با دلائل روشن

فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ
پس بازگردانند دست های خود را در دهان خود [زشت خشم و آن را گیرند] و گفتند همانا ما منکریم به آنچه فرستاده شدید

بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٌ
برای آن و بی گمان، ما در شک هستیم از آنچه می خوانید ما را به سوی آن [شکی] سخت گفتند

رُسُلُهُمْ أَفِي شَكٍّ أَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَاتُ مَا بَدَأُوا
پیامبران شان آیا در [وجود] الله شکی است آفریننده آسمان ها و زمین می خواند شما را

لِيَغْفَرَ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجَكُمْ إِلَى الْأَرْضِ
تا بیامزد برای شما از گناهانتان و تا باز پس دارد شما را تا وقتی که

مُسَمًّى قَالُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا تُرِيدُونَ أَنْ تَصْذَبُوا
نام برده شده گفتند نیستید شما مگر آدمی مانند ما می خواهید که بازدارید ما را

عَمَّا كَانَتْ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَآتُونَا بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ
از آنچه می پرستیدند پدران ما پس بیاورید برای ما حجتی آشکار را

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ مَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ

گفتند به آنان پیامبران شان نیستیم ما مگر آدمی مانند شما و لیکن الله

يَمُنُّ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ

نعمت می دهد بر هر که خواهد از بندگان خود و نیست ممکن برای ما که بیاوریم برایتان

بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ

حجتی را مگر به إذن الله و بر الله باید توکل کنند مؤمنان

وَمَا لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا

و چه شده ما را که توکل نکنیم بر الله و هر آینه نموده است به ما راه های [هدایت] ما را

وَلَنْصَبِرَ عَلَى مَا أَدَّيْتُمُونَا وَعَلَى اللَّهِ

و البته صبر خواهیم کرد بر آزاری که به ما رساندید و بر الله باید توکل کنند توکل کنندگان

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ

و گفتند آنان که کفر ورزیدند به پیامبران خویش البته بیرون کنیم شما را از

أَرْضِنَا أَوْ لَنَعُودَنَّ فِي مِلَّتِنَا فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ

زمین خود یا باز گردید به آیین ما پس وحی کرد به سوی ایشان پروردگارشان که هر آینه هلاک خواهیم کرد

الظَّالِمِينَ وَلَنُسَكِّنَنَّكُمْ

ستمکاران را و هر آینه ساکن خواهیم ساخت شما را

ذَلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ

این برای کسی است که بترسد از ایستادن در پیشگاه من و بترسد از وعده عذاب من و طلب پیروزی کردند

وَحَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ

و نومید ماند هر سرکش ستیزنده از پس او دوزخ است و نوشانیده شود

مِنْ مَاءٍ صَدِيدٍ يَتَجَرَّعُهُ

از آبی چرکین جرعه جرعه فروکشد آن را شاید از گلو فروبرد آن را [آن را گوارا نمی یابد]

وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ وَمِنْ

و می آید برای او مرگ از هر جای ولی نیست او مردنی و در

وَرَأْيِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ

پس اوست عذابی سخت مثل آنان که کفر ورزیدند به پروردگارشان

أَعْمَلُهُمْ كَرَمَادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ لَا يَقْدِرُونَ

اعمال ایشان مانند خاکستری است که سخت وزد به آن باد در روزی بادخیز دست نتوانند یافت

مِمَّا كَسَبُوا عَلَى شَيْءٍ

از آنچه کسب کرده اند بر هیچ چیزی این است آن گمراهی دور [از حق]

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنْ يَشَأْ
آیا ندیدی که همانا الله آفرید آسمان ها و زمین را به حق؟ اگر خواهد

يَذْهَبُكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ۱۹ وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ
می برد شما را و بیاورد آفریده ای نو را و نیست این بر الله دشوار

۲۰ وَبَرِّزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا
و پدیدار شوند پیش الله همگی پس گویند ناتوانان به آنانی که تکبر ورزیدند

إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُّعْنُونَ عَلَانَا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ
همانا ما بودیم پیرو شما پس آیا شما دفع کننده اید از ما از عذاب الله

مِنْ شَيْءٍ ۲۱ قَالُوا لَوْ هَدَّيْنَا اللَّهُ لَوْ هَدَيْتَكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْنَا
چیزی را؟ گویند اگر راه نمودی ما را الله هر آینه ما نیز راه می نمودیم شما را یکسان است بر ما

أَجْرَعْنَا أَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَّحِيصٍ ۲۱ وَقَالَ الشَّيْطَانُ
که بی تابى کنیم یا صبر نماییم نیست برای ما هیچ گریز گاهى و گفت شیطان

لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعَدَ الْحَقِّ وَعَدْتُكُمْ
وقتی که به پایان رسد کار همانا الله وعده داد شما را وعده حق و وعده دادم به شما

فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ شَيْءٍ ۲۲ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ
پس خلاف کردم من با شما و نبود برای من بر شما هیچ چیرگی جز آنکه بخواندم شما را

فَأَسْتَجِبْكُمْ لِي فَلَا تَلُمُونِي وَلَوْ مَوَّأَ أَنْفُسِكُمْ مَا أَنَا
پس پذیرفتید [سخن] مرا پس ملامت مکنید مرا و ملامت کنید خویش را نیستم من

بِمُصْرِحِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِحِي ۲۳ إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا
فریادرس شما و نیستید شما فریادرس من همانا من منکر شدم به آنچه که

أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ ۲۴ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
مرا شریک [الله] کردید پیش از این همانا ستمکاران برای آنان است عذابى دردناک

۲۲ وَأَدْخِلَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ
و درآورده شوند آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته به بهشت ها [که]

تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ ۲۳ تَحِيَّتُهُمْ
جاری است از زیر [درختان] آنها جوی ها جاویدان باشند در آنجا به اجازه پروردگار شان درودشان

فِيهَا سَلَامٌ ۲۴ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً
در آنجا سلام است آیا ندیدی چگونه زده است الله مثلى را؟ كلمه پاکیزه

كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ ۲۴
مانند درخت پاکیزه است که ریشه اش ثابت و شاخه اش در آسمان است

تَوَاتَىٰ أَكْلَهَا كُلِّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ
می دهد خوراکی اش هر زمانی به اذن پروردگار خویش و می زند الله مثل ها را

لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ
برای مردمان باشد که آنان پندپذیر شوند و مثل کلمه پلید

كَشَجَرَةٍ مُّثَبَّتَةٍ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَالَهَا مِنْ قَرَارٍ
مانند درخت پلید است که برکنده شده باشد از بالای زمین که نیست آن را ثباتی

يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ
استوار می سازد الله کسانی را که ایمان آوردند با گفتار استوار در زندگانی

الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ
دنیا و در آخرت و گمراه می سازد الله ستمکاران را و می کند

اللَّهُ مَا يَشَاءُ ۚ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كَفْرًا
الله آنچه را می خواهد آیا ننگریستی به آنان که دگرگون کردند نعمت الله را به ناسپاسی

وَأَحْلَوْا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ ۚ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا وَبِئْسَ
و فرود آوردند قوم خود را به سرای تباهی که دوزخ است؟ درآیند آنجا و بد

الْقَرَارُ ۚ وَجَعَلُوا لِلَّهِ أندَادًا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ ۚ قُلْ
قرارگاهی است [دوزخ] و قرار دادند برای الله همتایانی را تا گمراه کنند [مردمان را] از راه او بگو

تَمَتَّعُوا فَإِنَّ مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ ۚ قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ
بهره مند شوید پس همانا بازگشت شما به سوی آتش است بگو به آن بندگان من که

ءَامِنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً
ایمان آورده اند برپا دارند نماز را و انفاق کنند از آنچه روزی دادیم به ایشان پنهان و آشکارا

مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خِلَالٍ ۚ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ
پیش از آنکه بیاید روزی که نه خرید و فروشی است در آن و نه [با یکدیگر] دوستی الله است که آفرید

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ
آسمان ها و زمین را و فرو فرستاد از آسمان آب را پس بیرون آورد

بِهِ مِنْ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفَلَكَ لِتَجْرِيَ
به سبب آن از میوه ها روزی برای شما و رام ساخت برای شما کشتی را تا روان گردد

فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ ۚ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْيَمِينَ ۚ وَسَخَّرَ لَكُمُ
در دریا به فرمان او و رام گردانید برای شما جوی ها را و رام ساخت برای شما

الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَآئِبِينَ ۚ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۚ
آفتاب و ماه را که همواره روانند و رام ساخت برای شما شب و روز را

وَأَتَيْنَاكَ مِنْ كُلِّ مَاءٍ سَائِطَةٍ وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ
و داده است به شما از هر چیزی که از او خواستید و اگر بشمارید نعمت الله را

لَا تَحْصُوهَا ۞ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ۞ وَإِذْ
شمار نتوانید کرد آن را همانا انسان بسیار ستمکار ناسپاس است و [یاد کن] آنگاه که

قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ
گفت ابراهیم [ای] پروردگارم قرار ده این سرزمین را جای امن و دور دار مرا و فرزندان مرا

أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ ۞ رَبِّ إِنَّهُمْ أَضَلَّلَنَّا كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ
از آنکه عبادت کنیم بتان را [ای] پروردگارم اینان گمراه کرده اند بسیاری را از مردمان

فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۞
پس هر که پیروی کرد مرا پس همانا او از من است و هر که نافرمانی کند مرا پس همانا تو آمرزنده مهربانی

رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بُوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ
[ای] پروردگار ما همانا من ساکن ساختم برخی از اولاد خود را در دره ای بی زراعت نزد خانه

الْمُحَرَّمِ ۞ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْعِدَةً مِّنَ النَّاسِ
پاس داشته شده ات [ای] پروردگار ما تا برپادارند نماز را پس بگردان دل‌هایی را از مردمان

تَهْوَىٰ إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِّنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ۞
که رغبت کنند به سوی ایشان و روزی ده به ایشان از میوه‌ها باشد که ایشان شکر کنند

رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نَعْلَمُ وَمَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ
[ای] پروردگار ما همانا تو می دانی آنچه را پنهان می داریم و آنچه را آشکار می کنیم و پنهان نمی ماند بر الله هیچ چیزی

فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ۞ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي
در زمین و نه در آسمان ستایش از آن الله است که عطا کرد به من

عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ ۞ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ ۞
با وجود کلان سالی اسمعیل و اسحاق را همانا پروردگار من شنونده دعاست

رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي ۞ رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ
[ای] پروردگارم بگردان مرا برپادارنده نماز و از اولاد من [ای] پروردگار ما و قبول کن

دُعَاءِي ۞ رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ
دعای مرا [ای] پروردگار ما بیامرز مرا و مادر و پدر مرا و مؤمنان را روزی که برپا شود

الْحِسَابُ ۞ وَلَا تَحْسَبِ اللَّهَ غَفِلًا ۞ عَمَّا يَفْعَلُ
حساب و به تاکید میندار الله را بی خبر از آنچه می کنند

الظَّالِمُونَ ۞ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ ۞
ستمکاران جز این نیست که واپس می افکند آنان را برای روزی که خیره شود در آن چشم‌ها

مُهَاطِعِينَ مُقْنِعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ وَأَفْئَدَتُهُمْ
در حالی که شتابان بالا گرفته اند سرهای شان را باز نمی گردد به سوی شان چشم ایشان [پلک نمی زنند] و دل هایشان

هَوَاءٌ ۴۳ وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ
تهی است [دل در دلشان نیست] ۴۳ و بترسان مردمان را از روزی که بیاید به ایشان عذاب پس گویند آنان که

ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخْرِنا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ نَحْبُ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعِ
ستم کردند [ای] پروردگار ما واپس دار ما را تا مدتی نزدیک تا قبول کنیم خواندن تو را و پیروی کنیم

الرُّسُلَ ۴۴ أَوَلَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِّنْ قَبْلِ مَالِكُمْ
پیامبران را آیا سوگند نمی خوردید پیش از این که نباشد شما را

مِّنْ زَوَالٍ ۴۴ وَسَكَنتُمْ فِي مَسْكِينَ الَّذِينَ ظَلَمُوا
هیچ برافتادگی؟ ۴۴ و ساکن شدید در منازل آنان که ستم کردند

أَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا
بر خویش و روشن شد برای شما که چگونه کردیم با آنان و زدیم

لَكُمْ الْأَمْثَالَ ۴۵ وَقَدْ مَكَرُوا مَكَرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ
برای شما مثل ها را ۴۵ و به درستی که نیرنگ زدند [نهایت] نیرنگشان و نزد الله است

مَكَرَهُمْ وَإِنْ كَانَتْ مِنْهُمْ أَتْرُجَالٍ ۴۶ لَتَرْوُلَ الْجِبَالُ
[جزای] نیرنگشان و هر آینه بود که از جای برآید به سبب آن کوه ها

عَزِيزٌ ۴۶ فَلَا تَحْصِبَنَّ اللَّهَ مَخْلَفَ وَعْدِهِ رُسُلَهُ إِنَّ اللَّهَ
پس به تاکید مپندار ۴۶ خلاف کننده وعده خود با رسولانش همانا الله پیروزمند

ذُو أَنْتِقَامٍ ۴۷ يَوْمَ يَبْدَلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ
صاحب انتقام است ۴۷ روزی که دگرگون شود این زمین به غیر این زمین و آسمان ها [به غیر آنها]

وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ۴۸ وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ
و [مردم] آشکار شوند به پیشگاه الله یگانه ۴۸ و بینی گناهکاران را در آن روز

مُقَرَّنِينَ ۴۹ فِي الْأَصْفَادِ سَرَابِلُهُمْ مِّنْ قِطْرَانٍ وَتَعْشَى
بسته شدگان در ۴۹ زنجیرها پیراهنشان از قیر باشد و بیوشاند

وَجُوهَهُمْ ۵۰ النَّارُ لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ
روی ایشان را ۵۰ آتش تا جزا دهد الله هر کسی را [در برابر] آنچه کرده است

إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۵۱ هَذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنذَرُوا
همانا الله ۵۱ زود شمار است این پیام رسانی برای مردم است و تا بیم داده شوند

بِهِ وَلِيَعْلَمُوا أَنَّ هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ ۵۲ وَلِيَذْكَرَ أُولُوا الْأَلْبَابِ
به آن و تا بدانند که جز این نیست که او الهی یگانه است و تا پندپذیر شوند خردمندان ۵۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

- الرَّ تِلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْآنٍ مُّبِينٍ ۝۱ رَبِّمَا يَوَدُّ ۝۱
الف، لام، راه این آیت‌های کتاب و قرآنی روشن‌گر است ۱ بسا که دوست دارند
- الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ ۝۲ ذَرَّهُمْ يَأْكُلُوا ۝۲
آنان که کفر ورزیدند می بودند کاش که مسلمان بگذار ایشان را تا بخورند
- وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهِمُهُمُ الْآمَلُ فَسَوْفَ يَعْمَلُونَ ۝۳ وَمَا أَهْلَكْنَا ۝۳
و بهره مند شوند و سرگرم کند آنان را آرزو پس زودا که آنها بدانند و هلاک نکردیم ما
- مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَّعْلُومٌ ۝۴ مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ ۝۴
هیچ آبادی ای را مگر که برای آن نوشته ای [=سرنوشتی] معین بود پیشی نمی گیرد هیچ گروهی
- أَجَلَهَا ۝۵ وَمَا يَسْتَخِرُونَ ۝۵ وَقَالُوا يَأْتِيهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ ۝۵
از وقت مقرر خود و بازپس نمی مانند و گفتند [کافران] ای کسی که فرودآورده شده است بروی
- الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ ۝۶ لَوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلَكَةِ إِنْ كُنْتَ ۝۶
قرآن همانا تو دیوانه ای چرا نمی آوری نزد ما فرشتگان را اگر هستی
- مِنَ الصَّادِقِينَ ۝۷ مَا نُنَزِّلُ الْمَلَكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا ۝۷
از راست گویان؟ فرو نمی فرستیم فرشتگان را مگر به حق و نبودند
- إِذَا مُنْظَرِينَ ۝۸ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ۝۸
آنگاه مهلت یافتگان ۸ همانا ما فرو فرستادیم این قرآن را و همانا ما آن را نگهبانیم
- وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شَيْعٍ الْأَوَّلِينَ ۝۱۰ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ۝۱۰
و هر آینه فرستادیم پیش از تو در گروه‌های پیشین و نمی آمد برای آنان هیچ
- رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۝۱۱ كَذَلِكَ نَسْلُكُهُ فِي ۝۱۱
فرستاده ای مگر که او را ریشخند می کردند این چنین راه می دهیم آن را در
- قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ۝۱۲ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ ۝۱۲ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ ۝۱۲
دل‌های بزهکاران ایمان نیاورند به آن و هر آینه گذشته است شیوه پیشینیان
- وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِنْ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرجُونَ ۝۱۳
و اگر بگشاییم بر ایشان دری از آسمان پس آغاز کنند در آن که بالا روند
- لَقَالُوا إِنَّمَا سُكِّرَتْ أَبْصَرُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَسْحُورُونَ ۝۱۴
البته خواهند گفت جز این نیست چشم بندی شده ایم بلکه ما قومی هستیم جادوزده

- وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ ^(۱۶)
و هر آینه قرار دادیم در آسمان برج هایی را و بیاراستیم آن را برای بینندگان ^(۱۶)
- وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ^(۱۷) إِلَّا مَنْ أَسْرَقَ السَّمْعَ ^(۱۷)
و نگه داشتیم آن [آسمان] را از هر شیطان رانده شده مگر آن که دزدانه شنود
- فَاتَّبَعَهُ شَهَابٌ مبین ^(۱۸) وَأَلْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا ^(۱۸)
پس در پی وی افتد شهابی [=ستاره آتشی] آشکار و زمین را باز کشیدیم و افکندیم در آن
- رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ ^(۱۹) وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا ^(۱۹)
کوه های پابرجا را و رویانیدیم در آن از هر چیز سنجیده ای [و به اندازه] و قرار دادیم برای شما در آن
- مَعِيشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ بِرَزَقِينَ ^(۲۰) وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا ^(۲۰)
اسباب معیشت را و [برای] هر کس که نیستید شما برای او روزی دهندگان و نیست هیچ چیزی مگر آنکه نزد ماست
- خَزَائِنَهُ وَمَا نُزِّلُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ ^(۲۱) وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ ^(۲۱)
گنجینه های آن و فرو نمی آوریم آن را مگر به اندازه معین و فرستادیم بادهای را
- لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ ^(۲۲)
که باردار کننده اند پس فرو آوردیم از آسمان آب را پس نوشانیدیم به شما آن را و نیستید شما آن را
- بِخَزَائِنِ وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ^(۲۳)
ذخیره کنندگان و همانا ما خود زنده می سازیم و می میرانیم و ماییم میراث بران ^(۲۳)
- وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ ^(۲۴)
و هر آینه می شناسیم پیشینان را از شما و هر آینه می شناسیم پسینان را ^(۲۴)
- وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ^(۲۵) وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ ^(۲۵)
و همانا پروردگار تو اوست که جمع کند آنان را همانا او سنجیده کار داناست و هر آینه آفریدیم آدمی را ^(۲۵)
- مِنْ صَلْصَلٍ مِّنْ حَمَلٍ مَّسْنُونٍ ^(۲۶) وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَّارِ ^(۲۶)
از گلی خشک [برآمده] از لجنی بویناک و جن ها را آفریدیم پیش از آفریدن انسان از آتش
- السَّمُومِ ^(۲۷) وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَلِيقٌ بَشَرًا مِّن ^(۲۷)
سوزان و چون گفت پروردگار تو به فرشتگان همانا من آفریننده ام آدمی را از
- صَلْصَلٍ مِّنْ حَمَلٍ مَّسْنُونٍ ^(۲۸) فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ ^(۲۸)
گلی خشک [برآمده] از لجنی بویناک پس چون سامان دادم او را و دمیدم در وی از
- رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ^(۲۹) فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ ^(۲۹)
روح خود پس بیفتید در برابر او سجده کنان پس سجده کردند فرشتگان تمام ایشان
- أَجْمَعُونَ ^(۳۰) إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ^(۳۱)
همگی مگر ابلیس که سر باز زد از آنکه باشد با سجده کنندگان ^(۳۰)

قَالَ يٰٓإِبْلِيسُ مَا لَكَ اَلَّا تَكُوْنَ مَعَ السَّٰجِدِيْنَ ^(۳۲) **قَالَ لَمْ اَكُنْ**
 گفت [الله] ای ابلیس چه شده است تو را که نمی باشی با سجده کنندگان ^(۳۲) گفت بر آن نبوده [و نیستم]

لَاسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلَٰصَلٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُوْنٍ ^(۳۳) **قَالَ**
 که سجده کنم برای آدمی که آفریده ای او را از گل خشک [برآمده] از لجنی بدبو ^(۳۳) گفت

فَاَخْرَجَ مِنْهَا فَاِنَّكَ رَجِيْمٌ ^(۳۴) **وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ اِلٰى يَوْمٍ**
 پس بیرون شو از آن [بهشت] پس همانا تو رانده شده ای ^(۳۴) و همانا بر توست لعنت تا روز

الدِّينِ ^(۳۵) **قَالَ رَبِّ** **فَانْظُرْنِيْ اِلٰى يَوْمٍ** **يَّبْعَثُوْنَ** ^(۳۶) **قَالَ فَاِنَّكَ**
 پادشاه و کیفر ^(۳۵) گفت [ای] پروردگارم پس مهلت ده مرا تا روزی که برانگیخته شوند [مردمان] ^(۳۶) گفت پس همانا تو

مِنَ الْمُنْظَرِيْنَ ^(۳۷) **اِلٰى يَوْمٍ اَلْوَقْتُ الْمَعْلُوْمُ** ^(۳۸) **قَالَ رَبِّ** **بِمَا**
 از مهلت داده شدگانی ^(۳۷) تا روز وقت معین ^(۳۸) گفت [ای] پروردگارم به سبب آنکه

اَغْوَيْتَنِيْ لَازِيْنَنَ لَهُمْ فِي الْاَرْضِ وَلَاغْوِيْنَهُمْ ^(۳۹) **اَجْمَعِيْنَ** ^(۳۹)
 گمراه کردی مرا البته بیارایم [معصیت را] برای ایشان در زمین و البته گمراه کنم ایشان را همگی ^(۳۹)

اِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلَصِيْنَ ^(۴۰) **قَالَ هٰذَا صِرَاطٌ عَلٰی**
 مگر بندگان تو از ایشان آن ناب‌های برگزیده ^(۴۰) گفت [الله] این راهی است به سوی من

مُسْتَقِيْمٌ ^(۴۱) **اِنَّ عِبَادِيْ لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطٰنٌ اِلَّا مِّنْ**
 راست ^(۴۱) همانا بندگان من نیست برای تو بر ایشان چیرگی مگر کسانی که

اَتَّبَعَكَ مِنْ الْغٰوِيْنَ ^(۴۲) **وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ** ^(۴۳) **اَجْمَعِيْنَ** ^(۴۳)
 پیروی کنند تو را از گمراهان ^(۴۲) و همانا دوزخ وعده گاه ایشان است همگی ^(۴۳)

لَهَا سَبْعَةُ اَبْوَابٍ لِّكُلِّ بَابٍ مِّنْهُمْ ^(۴۴) **جَزْءٌ مَّقْسُوْمٌ** ^(۴۴) **اِنَّ**
 آن را هفت در است برای هر دری از آنان بخشی است جدا کرده شده ^(۴۴) همانا

الْمُتَّقِيْنَ فِيْ جَنَّتٍ وَعِيُوْنَ ^(۴۵) **اَدْخُلُوْهَا بِسَلٰمٍ ؕ اٰمِنِيْنَ** ^(۴۶)
 پرهیزکاران در باغ‌ها و چشمه‌هایی باشند ^(۴۵) داخل شوید در آنجا با سلامت همگی در امان ^(۴۶)

وَنَزَعْنَا مَا فِيْ صُدُوْرِهِمْ مِّنْ غِلٍّ اِخْوٰنًا عَلٰی سُرُرٍ مُّقْبِلِيْنَ
 و بیرون کشیم آنچه در سینه‌هایشان بود از کینه برادرانه بر تخت‌ها روبه روی یکدیگرند

لَا يَمَسُّهُمْ فِيْهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِيْنَ ^(۴۸)
 نرسد ایشان را در آنجا رنجی و نیستند ایشان از آنجا بیرون کرده شده ^(۴۸)

نَبِئْ عِبَادِيْ اَنِّيْ اَنَا الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ^(۴۹) **وَأَنَّ عَذَابِيْ**
 با خبر ساز بندگان مرا که همانا من خود آن آمرزنده مهربانم ^(۴۹) و همانا عذاب من

هُوَ الْعَذَابُ الْاَلِيْمُ ^(۵۰) **وَنَبِّئْهُمْ عَنْ ضَيْفِ اِبْرٰهِيْمَ** ^(۵۱)
 همان عذاب دردناک است ^(۵۰) و با خبر ساز آنان را از مهمانان ابراهیم ^(۵۱)

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ ^{۵۲} **قَالُوا**
چون در آمدند بر وی پس گفتند سلام گفت [ابراهیم] همانا ما از شما ترسانیم ^{۵۲} گفتند

لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ^{۵۳} **قَالَ أَبَشَّرْتُمُونِي عَلَىٰ أَنْ**
مترس همانا ما مژده می دهیم تو را به فرزندی دانا ^{۵۳} گفت آیا مژده می دهید مرا با وجود اینکه

مَسْنِيٍّ ^{۵۴} **الْكِبَرِ فِيمَ تَبْشِرُونَ** ^{۵۴} **قَالُوا بَشَّرْنَاكَ بِالْحَقِّ**
رسیده به من پیری؟ پس به چه چیز مژده می دهید؟ ^{۵۴} گفتند مژده می دهیم تو را به حق

فَلَا تَكُنْ مِنَ الْقَنِطِیَةِ ^{۵۵} **قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ**
پس مباش از ناامیدان ^{۵۵} گفت و کیست که ناامید شود از رحمت

رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ ^{۵۶} **قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ**
پروردگار خود مگر گمراهان ^{۵۶} گفت پس چیست کار شما ای فرستادگان؟

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ^{۵۸} **إِلَّا عَالِ لُوطٍ**
گفتند ^{۵۷} همانا ما فرستاده شده ایم به سوی گروهی بزهکار ^{۵۸} مگر کسان لوط

إِنَّا لَمُنَجُّوهُمْ أَجْمَعِينَ ^{۵۹} **إِلَّا أُمَّرَأَةً قَدَرْنَا** ^{۵۹} **إِنَّهَا لَمِنَ**
و همانا ما البته نجات خواهیم داد ایشان را همگی ^{۵۹} مگر زن او مقرر کردیم که همانا وی از

الْغَابِرِينَ ^{۶۰} **فَلَمَّا جَاءَ عَالِ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ** ^{۶۱} **قَالَ**
بازماندگان است ^{۶۰} پس چون آمدند نزد کسان لوط فرستادگان ^{۶۱} [لوط] گفت

إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّكَرُونَ ^{۶۲} **قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ**
همانا شما گروهی ناآشنایید ^{۶۲} گفتند بلکه آورده ایم برای تو چیزی را که در آن

يَمْتَرُونَ ^{۶۳} **وَأَتَيْنَكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ** ^{۶۴} **فَأَسْرِ**
تردید می کردند ^{۶۳} و آوردیم برای تو وعده حق را و همانا ما راست گویانیم ^{۶۴} پس بفر

بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ أَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْنِفُكَ مِنْكُمْ أَحَدٌ
کسان خود را در پاسی از شب و تو برو از پی ایشان و به پشت سر ننگرد از شما هیچ کسی

وَأَمْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ^{۶۵} **وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمَرَ أَنَّ**
و بروید آنجا که دستور داده شوید ^{۶۵} و وحی فرستادیم به سوی او [لوط] این سخن را به درستی که

دَابِرَ هَوْلَاءَ مَقْطُوعٍ ^{۶۶} **مُصْبِحِينَ** ^{۶۶} **وَجَاءَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ**
بنیاد اینان بریده شده است ^{۶۶} صبحگاهان ^{۶۶} و آمدند اهل شهر

يَسْتَبْشِرُونَ ^{۶۷} **قَالَ إِنَّ هَؤُلَاءَ ضِيفِي** ^{۶۸} **وَأَنْتَوُا**
شادی کنان ^{۶۷} گفت [لوط] همانا ^{۶۸} مهمان من اند پس رسوا مکنید مرا ^{۶۸} و پروا کنید از

اللَّهِ وَلَا تَخْزُونِ ^{۶۹} **قَالُوا أَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ** ^{۷۰}
الله و خوار و خجل مسازید مرا ^{۶۹} گفتند ^{۷۰} آیا منع نکرده بودیم تو را از [میزبانی] جهانیان؟ ^{۷۰}

قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿٧١﴾ لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ
گفت اینان دختران من اند اگر [ازواج] کنندگان اید ﴿۷۱﴾ به جان تو سوگند که همانا آنان البته در مستی شان

يَعْمَهُونَ ﴿٧٢﴾ فَأَخَذْتَهُمْ الصَّيْحَةُ بَانِكٌ هَوْلَانَا ﴿٧٣﴾ فَجَعَلْنَا عَلَيْهَا
سرگردان اند ﴿۷۲﴾ پس فروگرفت آنان را بانگ هولناک ﴿۷۳﴾ پس گردانیدیم زیر آن

سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ ﴿٧٤﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ
شهر را زیر آن و بارانیدیم بر ایشان سنگ هایی از سنگ گل ﴿۷۴﴾ همانا در این [قصه]

لَايَةٍ لِلْمُؤَسِّمِينَ ﴿٧٥﴾ وَإِنَّهَا لِبَسِيلٍ مُقِيمٍ ﴿٧٦﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ
نشانه هایی است برای هوشمندان ﴿۷۵﴾ و همانا آن [شهر ویران] بر سر راهی پابرجاست ﴿۷۶﴾ همانا در این [قصه]

لَايَةٍ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾ وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لظَالِمِينَ ﴿٧٨﴾
نشانه ای است برای مؤمنان ﴿۷۷﴾ و هر آینه بودند اهل ایکه استمکاران ﴿۷۸﴾

فَأَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ وَإِنَّهُمَا لَبِإِمَامٍ مُبِينٍ ﴿٧٩﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ
پس انتقام کشیدیم از ایشان و همانا آن دو [شهر لوط و شعیب] بر اسراراهی روشن قرار دارند ﴿۷۹﴾ و هر آینه دروغ شمرند اهل

الْحَجَرِ الْمُرْسَلِينَ ﴿٨٠﴾ وَءَايَاتُنْهُمْ وَءَايَاتُنَا فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ
[حجر] امت صالح را ﴿۸۰﴾ و دادیم به ایشان آیت های خود را پس شدند از آنها روگردان

﴿٨١﴾ وَكَانُوا يَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا ءَامِنِينَ ﴿٨٢﴾ فَأَخَذْتَهُمْ
و می تراشیدند از کوه ها خانه هایی را در حالی که آسوده بودند ﴿۸۲﴾ پس گرفت آنان را

الصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ ﴿٨٣﴾ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٤﴾
بانگ سخت در وقت صبح ﴿۸۳﴾ پس سودی نبخشید به آنان آنچه که کسب می کردند ﴿۸۴﴾

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ
و نیافریدیم آسمان ها و زمین را و آنچه در میان آنهاست مگر به حق و همانا

السَّاعَةَ لَآيَةً ؕ فَاَصْفَحْ ۖ فَاصْفَحْ الْجَمِيلُ ﴿٨٥﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ
رستاخیز آمدنی است پس چشم پوشی کن [از آنها] با گذشتی نیکو ﴿۸۵﴾ همانا پروردگار تو اوست

الْخَلْقُ الْعَلِيمُ ﴿٨٦﴾ وَلَقَدْ ءَايَيْنَاكَ سَبْعًا مِنْ الْمَثَانِي وَالْقُرْءَانَ
آن بس آفریننده دانا ﴿۸۶﴾ و هر آینه دادیم به تو هفت [آیه] را از دوتایی ها [=سوره حمد] و [دادیم به تو] قرآن

الْعَظِيمِ ﴿٨٧﴾ لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ
بزرگ را ﴿۸۷﴾ مگشای [خیره مساز] دو چشم خود را به سوی آنچه بهره مند ساخته ایم به آن گروه هایی را از آنان [کافران]

وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَخَفَضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾ وَقُلْ إِنَّمَا
و غم مخور بر ایشان و فرود آر بال و پر خود را برای مؤمنان ﴿۸۸﴾ و بگو همانا من

أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ ﴿٨٩﴾ كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ ﴿٩٠﴾
خود آن بیم کننده آشکارم ﴿۸۹﴾ چنان که فروفرستادیم [عذاب خود را] بر تقسیم کنندگان ﴿۹۰﴾

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ ۙ فَوَرَبِّكَ لَنَسْأَلَنَّهُمْ أَانَ أَنَا ۙ

آنان که ساختند قرآن را چند پاره پس سوگند به پروردگار تو البته خواهیم پرسید از آنان

أَجْمَعِينَ ۙ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۙ فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ ۙ وَأَعْرِضْ ۙ

همگی از آنچه می کردند پس آشکار کن آنچه را فرمان داده می شوی و روی بگردان

عَنِ الْمُشْرِكِينَ ۙ إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ۙ الَّذِينَ

از مشرکان و همانا ما کفایت [احمیت] کردیم تو را از ریشخندکنندگان آنان که

يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ ۚ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ۙ وَلَقَدْ نَعْلَمُ

قرار می دهند با الله الهی دیگری را پس زودا که بدانند و هر آینه می دانیم

أَنَّكَ يَظِيْقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ۙ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ ۙ وَكُنْ

به راستی که تو تنگ می شود سینه ات به سبب آنچه می گویند پس به پاکی یاد کن با ستایش پروردگارت را و باش

مِّنَ السَّاجِدِينَ ۙ وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ۙ

از سجده کنندگان و عبادت کن پروردگارت را تا وقتی که برسد به تو [باور قطعی] مرگ

آیاتها
۱۲۸

سُورَةُ النَّحْلِ

ترتیبها
۱۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

أَتَىٰ أَمْرُ اللَّهِ ۚ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ ۚ سُبْحَانَهُ ۚ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۙ

آمد فرمان [عذاب از سوی] الله پس به شتاب طلب مکنید آن را پاک است او و والاست از آنچه شریک [او] می سازند

۱ يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۚ

۱ فرود می آورد فرشتگان را با وحی به فرمان خود بر هر که خواهد از بندگانش

أَنۢ أُنذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا ۚ فَاتَّقُونِ ۙ ۲ خَلَقَ السَّمَوَاتِ

که بیم دهید [مردم را] که نیست هیچ الهی مگر من پس پروا کنید از من ۲ آفرید آسمان ها

وَالْأَرْضِ ۚ بِالْحَقِّ ۚ تَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۙ ۳ خَلَقَ

و زمین را به راستی و درستی برتر است از آنچه شریک [او] می سازند ۳ آفرید

الْإِنسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ ۚ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ ۙ ۴ وَاللَّائِمَةَ

آدمی را از نطفه ای پس ناگهان وی ستیزه جویی آشکار است ۴ و دلم ها [گاو، گوسفند و شتر] را

خَلَقَهَا ۚ لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنْفَعٌ ۙ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ۙ

آفریده است برای شما در آنهاست پوششی گرم و سودهای دیگر و از آنها می خورید

۵ وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرْجَوْنَ ۙ وَحِينَ تَسْرَحْنَ ۙ ۶

۵ و برای شما در آنها زینتی است آنگاه که [آنها را از چرا] برمی گردانید و آنگاه که [به چراگاه] روانه می کنید ۶

وَتَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّمْ تَكُونُوا بَلِغِيهِ إِلَّا بِشِقِّ
و برمی دارند بارهای گران شما را به سوی سرزمینی که نباشید شما رسندگان بدان مگر به خستگی

الْأَنْفُسِ ۚ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرَّوْفٌ رَّحِيمٌ ۝۷ وَالْخَيْلِ وَالْبِغَالِ
خودتان همانا پروردگار شما البته مهرورزی مهربان است ۷ و [آفریدیم] اسبان و استران

وَالْحَمِيرِ لَتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً ۝۸ وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝۸
و خران را تا سوار شوید بر آنها و تاملایه آراستگی [شما] باشند و می آفریند آنچه را که نمی دانید ۸

وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَائِرٌ وَلَوْ شَاءَ لَهَدَّيْكُمْ
و بر الله است نمودن راه راست و برخی از آن [راهها] کج است و اگر می خواست راه می نمود شما را

أَجْمَعِينَ ۝۹ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ
همگی ۹ اوست آنکه فرود آورد از آسمان آب را برای شما از آن

شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ۝۱۰ يُنْبِتُ لَكُمْ
آشامیدنی است و از آن آب درخت و گیاهی است که در آن [چارپایان را] می چرانید ۱۰ می رویاند برای شما

بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ
به وسیله آن زراعت و زیتون و درختان خرما و انگور را و از همه

الشَّمَرَاتِ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝۱۱
محصولات هر آینه در این نشانه‌ای است برای گروهی که می اندیشند ۱۱

وَسَخَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۚ وَالنُّجُومَ
و مسخر کرد برای شما شب و روز و آفتاب و ماه را و ستارگان

مَسْخَرَاتٍ ۚ بِأَمْرٍ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ
مسخرند به فرمان وی همانا در این نشانه‌هایی است برای گروهی که خرد می ورزند

وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَنُهُ ۚ إِنَّ
و [مسخر کرد] آنچه آفرید برای شما در زمین درحالی گوناگون است رنگ‌های آن همانا

فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَذْكُرُونَ ۝۱۳ وَهُوَ الَّذِي
در این نشانه‌ای است برای گروهی که پند می پذیرند ۱۳ و اوست آن که

سَخَّرَ الْبَحْرَ لَتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا
مسخر کرد دریا را تا بخورید از آن گوشت تازه را و تا بیرون آورید

مِنْهُ حِلْيَةً ۚ تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلَکَ مَوَاجِرَ ۚ فِيهِ
از آن زیوری را که بپوشید آن را و می بینی کشتی‌ها را که شکافندگان در آن [آب] اند

وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ ۚ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝۱۴
و تا طلب [معیشت] کنید از فضل او و باشد که شما سپاس بگزارید ۱۴

وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوْسًا أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَزَهَا وَسَبَّالًا
و افکند در زمین کوه‌های استوار را تا [مبادا] بجنباند شما را و [آفرید] جوی‌ها و راه‌هایی را

لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥﴾ وَعَلَّمَتْهُنَّ نَاصِيَاتَ الْوَحْيِ لِقَائِ رَبِّهِنَّ وَرَبُّهُنَّ يَعْلَمُ الْوَحْيَ لِقَائِ رَبِّهِنَّ
باشد که شما راه یابید ﴿۱۵﴾ و نشانه‌هایی [بناهد] و با ستارگان ایشان هم راه می یابند

أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٧﴾ وَإِنْ
آیا کسی که می آفریند مانند کسی است که نمی آفریند؟ ﴿۱۷﴾ آیا پند نمی گیرید؟ و اگر

تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨﴾
بشمارید نعمت الله را نمی توانید به شمار آورید آنها را همانا الله آمرزندهٔ بس مهربان است ﴿۱۸﴾

وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تَعْلِنُونَ ﴿١٩﴾ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ
و الله می داند آنچه را که پنهان می دارید و آنچه را که آشکار می کنید ﴿۱۹﴾ و آنهایی که [مردم] می خوانند [آن را]

مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿٢٠﴾ أَمْ مَتَّعْنَاهُمْ
به جای الله نمی آفرینند چیزی را و خود آفریده می شوند ﴿۲۰﴾ مگر ما را نماند

أَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٢١﴾ إِلَهُكُمْ إِلَهُهُ وَجِدْ
زندگان و نمی دانند که کی برانگیخته خواهند شد ﴿۲۱﴾ اله شما الهی یگانه است

فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكَرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ
پس آنان که ایمان نمی آورند به آخرت دل هایشان [حق] ناشناس است و آنان سرکشان اند

لَا جَرَمَ أَنْ يَسْأَلَ اللَّهَ يَوْمَ تَكُونُ الْأَرْضُ كَدًّا وَتَكُونُ
ناگزیر همانا الله می داند آنچه را که پنهان می دارند و آنچه را که آشکار می کنند بی گمان او

لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴿٢٣﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَآذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ
دوست نمی دارد سرکشان را ﴿۲۳﴾ و چون گفته شود به آنان چه چیز فرو فرستاده است پروردگار شما؟

قَالُوا أَأَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٤﴾ لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً
گویند افسانه‌های پیشینیان ﴿۲۴﴾ تا بردارند بار گناهان خود را به تمامی

يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَمِنْ أَوَّلِي الْأَوَّلِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ أَفَلَا
در روز رستاخیز و [بردارند] پاره از بار گناهان آنان که گمراه می سازند آنها را با بی دانشی آگاه باشید

سَاءَ مَا يَزُرُونَ قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
بد است آنچه را که برمی دارند ﴿۲۵﴾ هر آینه نیرنگ ورزیدند آنان که پیش از ایشان [بودند]

فَأَنقَضَ اللَّهُ بَنِي إِبْرَاهِيمَ إِذْ قَامُوا الصَّلَاةَ فَنَافَاكَ
پس برکند الله بنای ایشان را از پایه‌ها پس فرو افتاد بر آنان سقف [خانه‌ها]

مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾
از فرازشان و آمد بدیشان عذاب از آنجا که نمی دانستند ﴿۲۶﴾

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تُشَاقُّونَ فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ شِمَا مَخَالَفَتِ مِی کردید [یا پیامبر و مؤمنان] در [بارۀ] آنها؟ گویند آنان که داده شد به آنان دانش همانا رسوایی

الْيَوْمَ وَالسُّوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ ۚ ۲۷ الَّذِينَ تَوَفَّيْتَهُمُ الْمَلَائِكَةُ ۖ أَيْنَ رُوزِ و بدی [عذاب] بر کافران است ۲۷ آنان که برمی گیرند جانشان را فرشتگان

ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ فَأَلْقَوْا السَّلَمَ ۖ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلَىٰ ۖ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۚ ۲۸ فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ ۖ هِیچ کار بدی را آری [و گویند] نکردیم ما پس درآید به دروازه های دوزخ

خَالِدِينَ فِيهَا ۖ فَلَيْسَ مَثْوًى لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا مَا ذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ ۚ قَالُوا خَيْرٌ ۚ لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ ۚ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ ۖ ۲۹

این که جاودانه باشید در آنجا پس بد است جایگاه مَثْوًى لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا مَا ذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ ۚ قَالُوا خَيْرٌ ۚ لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ ۚ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ ۖ ۲۹

این که جاودانه باشید در آنجا پس بد است جایگاه مَثْوًى لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا مَا ذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ ۚ قَالُوا خَيْرٌ ۚ لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ ۚ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ ۖ ۲۹

این که جاودانه باشید در آنجا پس بد است جایگاه مَثْوًى لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا مَا ذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ ۚ قَالُوا خَيْرٌ ۚ لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ ۚ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ ۖ ۲۹

این که جاودانه باشید در آنجا پس بد است جایگاه مَثْوًى لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا مَا ذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ ۚ قَالُوا خَيْرٌ ۚ لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ ۚ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ ۖ ۲۹

این که جاودانه باشید در آنجا پس بد است جایگاه مَثْوًى لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا مَا ذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ ۚ قَالُوا خَيْرٌ ۚ لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ ۚ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ ۖ ۲۹

این که جاودانه باشید در آنجا پس بد است جایگاه مَثْوًى لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا مَا ذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ ۚ قَالُوا خَيْرٌ ۚ لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ ۚ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ ۖ ۲۹

این که جاودانه باشید در آنجا پس بد است جایگاه مَثْوًى لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا مَا ذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ ۚ قَالُوا خَيْرٌ ۚ لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ ۚ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ ۖ ۲۹

این که جاودانه باشید در آنجا پس بد است جایگاه مَثْوًى لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا مَا ذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ ۚ قَالُوا خَيْرٌ ۚ لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ ۚ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ ۖ ۲۹

این که جاودانه باشید در آنجا پس بد است جایگاه مَثْوًى لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا مَا ذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ ۚ قَالُوا خَيْرٌ ۚ لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ ۚ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ ۖ ۲۹

این که جاودانه باشید در آنجا پس بد است جایگاه مَثْوًى لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا مَا ذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ ۚ قَالُوا خَيْرٌ ۚ لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ ۚ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ ۖ ۲۹

این که جاودانه باشید در آنجا پس بد است جایگاه مَثْوًى لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا مَا ذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ ۚ قَالُوا خَيْرٌ ۚ لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ ۚ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ ۖ ۲۹

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ

و گفتند آنان که شرک ورزیدند اگر می خواست الله نمی پرستیدیم به جز وی هیچ

شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا ءَابَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ

چیزی را [نه] ما و نه پدران ما و حرام نمی کردیم به غیر فرمان وی هیچ چیزی را این چنین

فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

کردند آنان که پیش از ایشان بودند پس آیا بر پیامبران جز خبر رسانی آشکار است؟

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولاً أَنْ عِبُدُوا اللَّهَ

و هر آینه فرستادیم در [میان] هر گروهی پیامبری را که پرستش کنید الله را

وَأَجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ

و پرهیز کنید از طاغوت [سران سرکش] پس از آنان کسی بود که راه نمود [و] را الله و از آنان کسی بود که

حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ

سزاوار گشت بر او گمراهی پس گردش کنید در زمین پس بنگرید چگونه

كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ

بود سرانجام تکذیب کنندگان

فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ

پس همانا الله راه نمی نماید آن را که گمراه می سازد و نیست برای ایشان هیچ یارانی

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَنِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَنْ يَمُوتُ بَلَى

و سوگند خوردند به الله به سخت ترین سوگندهاشان که بر نمی انگیزد الله آن کس را که بمیرد آری

وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

وعدهای است بر او [وعدۀ ای] حق و لیکن بیشتر مردمان نمی دانند

لَيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يُخْتَلِفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ

[آری برانگیزد] تا بیان کند برای ایشان آنچه را اختلاف می کنند در آن و تا بدانند کسانی که کفر ورزیدند که آنان

كَانُوا كَاذِبِينَ إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ

دروغگو بوده اند جز این نیست که سخن ما برای [پدید آمدن] چیزی چون اراده کنیم آن را که گوئیم

لَهُ كُنْ فَيَكُونُ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا

به آن بشو بی درنگ می شود و آنان که ترک دیار خود کردند برای الله بعد از آنکه ستم شد بر ایشان

لَنَبْوِّثَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَا جَزَاءُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا

البته جای دهیم ایشان را در دنیا [جایگاهی] نیکو و هر آینه مزد آخرت بزرگ تر است اگر

يَعْلَمُونَ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ

می دانستند آنان که صبر کردند و بر پروردگار خود توکل می کنند

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِيْٓ اِلَيْهِمْ ۚ فَسْأَلُوْٓا اَهْلَ
و فرستاده ایم پیش از تو مگر مردانی را که وحی می فرستادیم به سوی ایشان پس پرسید از اهل

الذِّكْرِ ۚ اِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْمَلُوْنَ ﴿٤٣﴾ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ ۚ وَاَنْزَلْنَا اِلَيْكَ
ذکر اهل کتاب اگر شما نمی دانید ﴿۴۳﴾ [فرستادیم ایشان را] با دلائل روشن و نوشته های پندآموز و فرو فرستادیم به سوی تو

الذِّكْرِ لَتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ اِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَنْفَكُرُوْنَ
این قرآن را تا بیان کنی برای مردمان آنچه فرستاده شده است به سوی ایشان و باشد که ایشان بیندیشند

﴿٤٤﴾ اَفَاَمِنَ الَّذِيْنَ مَكُرُوْٓا السَّيِّاَتِ اَنْ يَّخْسِفَ اِلَيْهِمُ الْاَرْضُ
﴿۴۴﴾ آیا ایمن شده اند آنان که چاره اندیشی بد کردند از اینکه فرو برد الله آنان را در زمین

اَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٤٥﴾ اَوْ يَأْخُذْهُمْ
یا باید به آنان عذاب از آنجا که ندانند؟ ﴿۴۵﴾ یا بگیرد ایشان را

فِي تَقْلُبُهُمْ ۚ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ﴿٤٦﴾ اَوْ يَأْخُذْهُمْ عَلَىٰ تَخَوُّفٍ ۚ فَاِنَّ
در رفت و آمدشان پس نیستند آنان عاجز کننده [الله] ﴿۴۶﴾ یا بگیرد ایشان را بر احوال ترسناکی پس همانا

رَبِّكُمْ لَرُءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ﴿٤٧﴾ اَوَلَمْ يَرَوْٓا اِلَىٰ مَا خَلَقَ اللهُ مِنْ شَيْءٍ
پروردگار شما البته مهرورز مهربان است ﴿۴۷﴾ آیا ننگریسته اند به آنچه آفریده است الله از چیزی که

يَنْفِيُوْٓا ظِلْلَهُ عَنْ اَلْيَمِيْنِ وَالسَّمَآءِ لِسُجْدَا لِلّٰهِ وَهُمْ دَاخِرُوْنَ
می گردد سایه های آن از راست و چپ سجده کنان برای الله در حالی که آنان [در برابر او] فروتن اند

﴿٤٨﴾ وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ
﴿۴۸﴾ و برای الله سجده می کند آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است از هر جنبه ای

وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٤٩﴾ يَخَافُوْنَ رَبَّهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ
و فرشتگان و ایشان سرکشی نمی کنند ﴿۴۹﴾ می ترسند از پروردگار خود که از بالای سرشان [بر آنان چیرگی دارد]

وَيَفْعَلُوْنَ مَا يُؤْمَرُوْنَ ﴿٥٠﴾ وَقَالَ اللهُ لَا تَخْذَوْٓا اِلٰهِيْنَ
و می کنند آنچه را فرمان می یابند ﴿۵۰﴾ و گفت الله مگیرید دو

اٰثِنِيْنَ ۚ اِنَّمَا هُوَ اللهُ وَحِدٌ ۚ فَاِيْنِيْ فَاَرْهَبُوْنَ ﴿٥١﴾ وَلَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ
اله را جز این نیست که او الهی یگانه است پس تنها از من بترسید و بس ﴿۵۱﴾ و از آن اوست آنچه در آسمان ها

وَالْاَرْضِ وَلَهُ الدِّيْنُ وَاَصْبَاۗءُ ۚ اَفَغَيْرَ اللهِ تَتَّقُوْنَ ﴿٥٢﴾ وَمَا بِكُمْ مِّنْ
و زمین است و از آن اوست پرستش همیشه آیا از غیر الله پروا می کنید ﴿۵۲﴾ و آنچه با شماست از

نِعْمَةٍ ۚ فَمِنْ اِلٰهِ ثُمَّ اِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَاِلَيْهِ تَجْثَرُوْنَ ﴿٥٣﴾ ثُمَّ
نعمت پس از جانب الله است آنگاه چون برسد به شما سختی پس به سوی او می نالید ﴿۵۳﴾ باز

اِذَا كُشِفَ الضُّرُّ عَنْكُمْ ۚ اِذَا فَرِيقٌ مِّنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُوْنَ ﴿٥٤﴾
چون بردارد سختی را از شما ناگهان گروهی از شما به پروردگار خود شرک می ورزند ﴿۵۴﴾

لِيَكْفُرُوا بِمَا ءَاتَيْنَاهُمْ فَتَسْعُوا^ط فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾ وَيَجْعَلُونَ تَانَسِاسِي كُنْدَ به آنچه دادیم به آنان پس بهره مند شوید پس زودا که خواهید دانست ﴿٥٥﴾ و قرار می دهند

لِإِمَّا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ تَاللَّهِ لَتَسْتَلْنَ عَمَّا كُنْتُمْ برای چیزی که نمی دانند [برای اثباتش دلیلی ندارند] بهره ای را از آنچه دادیم به آنان سوگند به الله البته پرسیده خواهید شد از آنچه

تَفْتَرُونَ ﴿٥٦﴾ وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَنَهُ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ برمی بافتند ﴿٥٦﴾ و قرار می دهند برای الله دختران را پاک است او و برای آنان است آنچه هوس می کنند

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٥٧﴾ و چون مژده داده شود به یکی از آنان [به تولد] دختر گردد روی او سیاه و او فروخورنده خشم است

يَنْوَرِي مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ ۚ أَيُمْسِكُهُ عَلَىٰ هُونٍ ﴿٥٨﴾ پنهان شود از کسان از بدی آنچه مژده داده شده است به آن آیا نگاه دارد آن [مولود] را با خوری

أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ أَلَّا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٥٩﴾ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ یا بپوشاند او را در خاک؟ آگاه شوید بد است آنچه حکم می کنند ﴿٥٩﴾ برای آنان که ایمان نمی آورند

بِالْآخِرَةِ مِثْلُ الْسَّوِّ وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ به آخرت صفت بد است و برای الله است صفت برتر و اوست آن پیروزمند سنجیده کار

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِم مَّا تَرَكُوا عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ وَاگر بگیرد الله مردمان را به سبب ستم شان نگذارد بر آن زمین هیچ جنبنده ای را ولیکن

يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۖ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَحْزِرُونَ به تأخیر می اندازد [کیفر] ایشان را تا سرآمدی معین پس چون برسد سرآمدشان نه پس می افتند

سَاعَةً ۚ وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٦١﴾ وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ لحظه ای و نه پیش می افتند ﴿٦١﴾ و قرار می دهند برای الله آنچه را که ناپسند می دارند

وَتَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ الْكُذْبَ أَتَىٰ لَهُمُ الْحُسْنَىٰ لَا جَرَمَ أَنَّ و بازگو می کند زبان های شان دروغ را که برای آنان بهترین [پاداش] باشد ناگزیر همانا

لَهُمُ النَّارُ وَانْتَهُمْ مُّفْرَطُونَ ﴿٦٢﴾ تَاللَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِنْ برای آنان است آتش و آنکه آنان [به سوی آن] پیش رانده می شوند ﴿٦٢﴾ سوگند به الله هر آینه فرستادیم [پیامبران را] به سوی امتهایی که

قَبْلِكَ فَرِيقَيْنِ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ وَلَهُمْ پیش از تو بودند پس بیاراست برای آنان شیطان کردارهایشان را پس شیطان دوستشان است امروز برای شان است

عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٣﴾ وَمَا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ عَذَابِي دردناک ﴿٦٣﴾ و فرو فرستادیم بر تو این کتاب را مگر به سبب آنکه بیان کنی برای شان

الَّذِي أَخْلَفُوا فِيهِ وَهْدَىٰ وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٦٤﴾ آنچه را اختلاف کردند در آن و تا رهنمود و رحمتی باشد برای گروهی که ایمان می آورند ﴿٦٤﴾

وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ
و الله فرو آورد از آسمان آب را پس زنده ساخت با آن زمین را پس از مرگ آن همانا در این

لَايَةً لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٦٥﴾ وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ
نشانه ای است برای گروهی که می شنوند ﴿٦٥﴾ و همانا برای شما در دام ها [گاو، گوسفند و شتر] پندی است می نوشانیم به شما از آنچه

فِي بُطُونِهِمْ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبَنًا خَالِصًا سَائِغًا لِلشَّارِبِينَ ﴿٦٦﴾
در شکم هایشان است از میان سرگین و خون شیر خالص که گوارای آشامندگان است ﴿٦٦﴾

وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ وَتُخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا
و از میوه های درختان خرما و درختان انگور می سازید از آن شرابی مست کننده و روزی

حَسَنًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ
نیکویی را همانا در این نشانه ای است برای گروهی که خرد می ورزند ﴿٦٧﴾ و وحی کرد پروردگار تو به زنبور عسل

أَنِ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿٦٨﴾ ثُمَّ كُلِي
که بساز از کوه ها خانه هایی را و از درخت و از تریست هایی که می سازند ﴿٦٨﴾ سپس بخور

مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا
از همه میوه ها و پیوی راه های پروردگار خویش را رام و فرمانبردار برون می آید از شکم های آنها

شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَنُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ
آشامیدنی ای که گوناگون است رنگ های آن در آن شفاست برای مردمان همانا در این نشانه ای است برای گروهی

يَتَفَكَّرُونَ ﴿٦٩﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَوَفِّكُمْ ثُمَّ يُوَفِّيكُمْ ثُمَّ يُوَفِّيكُمْ ثُمَّ يُوَفِّيكُمْ ثُمَّ يُوَفِّيكُمْ
که می اندیشند ﴿٦٩﴾ و الله بیافرید شما را سپس می میراند شما را و از شما کسی هست که بازگردانده شود به سوی خوارترین

الْعُمُرِ لَكُمْ لَا يَعْلَمُ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٧٠﴾ وَاللَّهُ
زندگانی تا [سرانجام] نداند بعد از دانستن چیزی را همانا الله دانای تواناست ﴿٧٠﴾ و الله

فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا الَّذِينَ فُضِّلُوا بِرَادِّي
برتری داد برخی از شما را بر برخی دیگر در روزی پس [بر آن] نیستند آنان که افزونی داده شده اند که برگردانده باشند

رِزْقَهُمْ عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ أَفَبِنِعْمَةِ
روزی خود را بر آنچه مالک شد دستهایشان [=بردگانشان] تا همه آنان در آن برابر باشند آیا نعمت

اللَّهُ يَجْحَدُونَ ﴿٧١﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا
الله را انکار می کنند؟ ﴿٧١﴾ و الله قرار داد برای شما از [جنس] شما همسرانی را

وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ وَحَفَدَةً وَرِزْقَكُمْ مِنْ
و قرار داد برای شما از همسرانتان پسران و نوه هایی را و روزی داد به شما از

الطَّيِّبَاتِ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ ﴿٧٢﴾
پاکیزه ها پس آیا به باطل می گروند و به نعمت الله آنان ناسپاسی می ورزند؟ ﴿٧٢﴾

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِّنَ السَّمَوَاتِ

و می پرستند به جای الله چیزهایی را که مالک نیستند برای شان هیچ روزی را از آسمان ها

وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٧٣﴾ فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ

و زمین و توانایی ندارند و پس مزید برای الله مثال ها را

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧٤﴾ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا

همانا الله می داند و شما نمی دانید زده است الله مثالی را بنده

مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا

مملوکی را که توانایی ندارد بر هیچ چیزی و کسی که دادیم به او از نزد خود روزی نیکویی را

فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ

پس وی خرج می کند از آن [روزی] پنهان و آشکارا آیا برابرند؟ همه ستایش از آن الله است

بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَّجُلَيْنِ

بلکه بیشترشان نمی دانند و زد الله مثالی دیگر دو مرد را

أَحَدُهُمَا أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَى

که یکی از آن دو گنگ است توانایی ندارد بر چیزی و او سر بار است بر

مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّهُهُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ

سرور خود هر کجا که او را فرستد نیاورد هیچ نیکی و سودی را آیا برابر است او و کسی که

يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٦﴾ وَلِلَّهِ غَيْبُ

فرمان می دهد [مرمان را] به دادگری و خودش بر راه راست است؟ و برای الله است [علم] نهانی

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ

آسمان ها و زمین و نیست و نیست کار رستاخیز مگر مانند چشم بر هم زدن

أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٧٧﴾ وَاللَّهُ

یا نزدیک تر از آن همانا الله بر هر چیزی تواناست و الله

أَخْرَجَكُمْ مِّنْ بُطُونٍ أَمْهَتَكُم لَّا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ

بیرون آورد شما را از شکم های مادرانتان درحالی که نمی دانستید چیزی را و قرارداد

لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

برای شما شنوایی چشم ها و دل ها را باشد که شما شکر کنید

إِلَى الطَّيْرِ إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوْ السَّمَاءِ

به سوی مرغان در حالی که رام شده اند در فضای آسمان

مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٧٨﴾

نگه نمی دارد آنها را مگر الله هر آینه در این نشانه هایی است برای گروهی که ایمان می آورند

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ جُلُودِ
و الله قرار داد برای شما از خانه هاتان جای سکونت را و قرار داد برای شما از پوست

الْأَنْعَامِ بِيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ
دامها [گاو، گوسفند و شتر] خیمه هایی را که سبک می یابید آنها را روز سفرتان و روز ماندنتان [در منزل]

وَمِنْ أَصْوَابِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثْنَا وَمِئَةً إِلَى حِينٍ
و [ساخت] از پشم های گوسفند و کرک های شتر و موی های بز اسباب خانه و بهره مندی تا مدتی

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ مِمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُمْ
و الله قرار داد برای شما از آنچه بیافرید سایه هایی را و قرار داد برای شما

مِنَ الْجِبَالِ أَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرِيلَ تَقِيَكُمْ
از کوه ها غارهایی را و ساخت برای شما جامه هایی را که نگه دارد شما را

الْحَرِّ وَسَرِيلَ تَقِيَكُمْ بِأَسْكُمْ كَذَلِكَ يَتِمُّ نِعْمَتَهُ
از گرما و جامه هایی را که نگه دارد شما را از سختی [جنگ] این چنین تمام و کامل می کند نعمت خود را

عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَسْلُمُونَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ
بر شما باشد که گردن نهید پس اگر روی گردانند پس جز این نیست که بر تو

الْبَلْعُ الْمِينُ يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يَنْكُرُونَهَا
پیغام رسانیدن آشکار است می شناسند نعمت الله را باز انکار می کنند آن را

وَأَكْثَرُهُمْ أَكْفَرُونَ وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ
و بیشتر شان ناسپاس اند و [یاد کن] روزی را که برانگیزیم از هر امتی

شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ
گواهی را سپس اجازه داده نشود به کسانی که کفر ورزیدند و نه آنان عذرشان پذیرفته شود

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفِّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ
و چون ببینند کسانی که ستم کردند عذاب را پس تخفیف داده نشود از آنان و نه آنان

يُنْظَرُونَ وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ كَفَرُوا شُرَكَاءَهُمْ
مهلت داده شوند و چون ببینند کسانی که شرک ورزیدند شریکان خود را

قَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَائُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا مِنْ دُونِكَ
گویند [ای پروردگار ما اینان شریکان مايند همانان که می خوانديم [شان] به جای تو

فَالْقَوَا إِلَيْهِمُ الْقَوْلُ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ وَالْقَوَا
پس بیفکنند به سوی ایشان سخن را [= پاسخشان دهند] که همانا شما دروغ گویانید و فرود آورند

إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّامِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ
به سوی الله آن روز [سر] تسلیم و ناپدید گردد از آنان آنچه برمی بافتند

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الَّذِي كَانُوا فِيهِ يَخَذَلُونَ

آنان که کافر شدند و بازداشتند [مردمان را] از راهِ الله زدن را عذابى افزون دهيم آنان را عذابى بالاى

الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ
 عذاب به سبب آنکه فساد می کردند

وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ هَر
 و روزی که برانگیزیم در میان هر

۸۸

اُمّۃ شہیداً علیہم مِّنْ اَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِاٰی شَہِیدًا عَلٰی اُمَّتِیْ
امتی گواہی را بر ایشان از خودشان و بیاوریم تو را گواہ

هَوَّلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تَبَيَّنَّا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهْدًى
اینان و فرو فرستادیم بر تو این کتاب را برای بیان کردن هر چیزی و راهنمودی

وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ

و بخشایشی و مژده ای برای مسلمانان

۸۹

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ

همانا الله فرمان می دهد به دادگری

وَالْإِحْسَنِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَى وَيَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ

و نیکوکاری و دادن حق خویشاوندان و باز می دارد از زشتکاری [و بی حیایی]

وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ ج
و سرکشی
پند می دهد شما را
لَعَلَّكُمْ
باشد که شما
تَذَكَّرُونَ
پند گیرید

وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ

و وفا کنید به عهد الله إذا عهد بندگانید و شکنید و سوگندها را

بَعْدَ تَوَكُّدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ هَمَانَا

پس از استوار ساختن آنها و هر آینه قرار داده اید بر خویش ضامن

اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِي نَقَضَتْ
 الله می داند آنچه را می کنید و مباشید مانند آن زنی که گسست

غَزَلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَا تَتَّخِذُونَ أَيْمَنَكُمْ دَخَلَا

رشته‌اش را پس از سخت تابیدن آن گسستنی کامل می‌گیرید سوگندهای خود را [استاویز] نیرنگی

يَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَى مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبْلُوكُمْ

در میان خود به بهانه اینکه گروهی از ایشان افزون تر از گروه دیگر است جز این نیست که می آزمايد شما را

وَلَيَبَيِّنَنَّ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ مَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٩٢﴾

و البته روشن خواهد کرد برای شما در روز رستاخیز آنچه در آن اختلاف می کردید

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ

و اگر می خواست الله هر آینه قرار می داد شما را امتی یکپارچه و لیکن گمراه می کند هر که را

يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَلَيَسَّالَنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

خواهد و راه می نماید هر که را خواهد و البته پرسیده خواهید شد از آنچه می کرده اید

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَدَىٰ
وَبَشِّرِ
لِلْمُسْلِمِينَ
کسانی را که
ایمان آوردند
و رهنمود
و مژده ای
برای مسلمانان باشد

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ
وهر آینه ما می دانیم که همانا ایشان می گویند جز این نیست که می آموزد او را آدمی زبان

الَّذِي يُلْحِذُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِي وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ
کسی که نسبت می دهند به او عجمی است در حالی که این [قرآن] به زبان عربی

مُبِينٌ ۱۰۳ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ
روشنی است همانا آنان که ایمان نمی آورند به آیات الله راه ننماید آنان را

اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۱۰۴ إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ
الله و برای آنهاست عذابی دردناک جز این نیست که می بافند دروغ را آنان که

لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَاذِبُونَ
ایمان ندارند به آیات الله و آنان خود دروغ گویانند

مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ
هر که کافر شود به الله پس از ایمانش [گرفتار خشم الله خواهد شد] مگر آنکه مجبور شود بدان

وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا
و دلش آرامیده باشد به ایمان و لیکن هر کس که بگشاید به کفر سینه خود را

فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِّنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۱۰۶
پس بر آنان است خشمی از الله و برای آنان است عذابی بزرگ

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ
این [خشم] به سبب آن است که ایشان ترجیح داده اند دنیا را بر آخرت

وَأَبْطَأُوا إِلَى الْيَوْمِ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ لَهَاجٌ وَلَا دَعْوَىٰ ۱۰۷
و همانا راه نمی نمایند گروه کافران را آنان

الَّذِينَ طَبَعَ لَهُمْ ظُلُمَاتٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۱۰۸
کسانی اند که مهر نهاده است بر دل هایشان و شنوایی شان و بر دیده هایشان

وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفٰٔسِقُونَ ۱۰۹ هُمْ فِي جَحِيمٍ أَنَّهُمْ فِي
و آنان بی خبران اند خود ناگزیر که ایشان در

الْآخِرَةِ هُمْ فِي جَحِيمٍ ۱۱۰ هُمْ فِي جَحِيمٍ هُمْ فِي جَحِيمٍ
آخرت خود زیانکارانند خود خود پروردگارت

لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِن بَعْدِ مَا فُتِنُوا ثُمَّ جَاهَدُوا
برای آنان که هجرت کردند پس از آنکه شکنجه شدند سپس جهاد کردند

وَصَبَرُوا ۱۱۱ هُمْ فِي جَحِيمٍ هُمْ فِي جَحِيمٍ هُمْ فِي جَحِيمٍ
و صبر نمودند همانا پروردگار تو پس از آن آمرزگاری رحیم است

﴿يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ بِجَدِلٍ عَنْ نَفْسِهَا وَتَوَفَّىٰ كُلُّ رَوْزِي كَهَ بِيَايِد هَر كَسِي دِفَاع مِي كَنَد اَز خُود وَ بَه تَمَام دَاَدِه شُود هَر﴾

نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهَمٌ لَا يُظْلَمُونَ ۝۱۱۱ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا شَخْصِي جَزَايِ آنچِه كَرْدِه اَسْت وَ ايشان سْتَمْدِيدِه نَشُونَد ۝۱۱۱ وَ زَدَ اللَّهُ مَثَلِي رَا

قَرِيَّةٌ كَانَتْ ءَامِنَةً مُّطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا أَبَادِي اِي رَا كِه بُود اِيْمَن وَ اَرَام مِي رَسِيْد بَه اَن [اَبَادِي] رَوْزِي اُو بَه فَرَاوَانِي

مِّنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسٍ از هَر جَايِي پَس نَاسِيَايِي كَرْد بَه نَعْمَتِ هَايِ اللَّهُ پَس چِشَانِيْد بَه اَنهَا اللَّهُ پُوشِش

الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ۝۱۱۲ وَلَقَدْ گرسنگي وَ تَرَس بَه سَبَبِ آنچِه مِي كَرْدَنَد ۝۱۱۲ وَ هَر اَيْنِه

جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ اَمَد نَزْدِشَان پِيَاْمَبَرِي اَز خُودِشَان پَس تَكْذِيْب كَرْدَنَد اُو رَا پَس گَرَفْت اَنَان رَا عَذَاب وَ ايشان

ظَلِمُونَ ۝۱۱۳ فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا سْتَمْكَار بُودَنَد ۝۱۱۳ پَس بَخُورِيْد اَز آنچِه رَوْزِي دَاَدِ شَمَا رَا اللَّهُ حَلَال پَاكِيزِه

وَأَشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ۝۱۱۴ وَ شُكْر كَنِيْد نَعْمَتِ اللَّهُ اِگَر اَن اِيَّاهُ تَنَهَا اُو رَا مِي پَرَسْتِيْد ۝۱۱۴

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا جَز اَيْنِ نِيْسْت كِه حَرَام سَاخْتِه اَسْت [اللّٰه] بَر شَمَا مَرْدَار رَا وَ خُون وَ گوشت خُوك رَا وَ آنچِه رَا

أَهْلٍ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ ذَكَر شده اَسْت نَام غَيْرِ اللَّهُ [بَر اَذْبِج] اَن پَس هَر كِه نَاچَار شُود نَه خُواهَان بَاشَد وَ نَه اَز حَدْ گَزْرَنْدِه پَس هَمَا نَا

اللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝۱۱۵ وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ اللَّهُ اَمْرَزَنْدَه مَهْرَبَان اَسْت ۝۱۱۵ وَ مگوِيْد بَه چِيْزِي كِه بِيَا ن مِي كَنَد زَبَانِ هَايِ شَمَا

الْكَذِبَ هَذَا حَلَلٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِّئَلَّا تُفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ به دروغ كِه اَيْنِ حَلَال اَسْت وَ اَيْنِ حَرَام تَا بَرَبْنِيْد بَر اللَّهُ دروغ رَا

إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ۝۱۱۶ مَتَّعَ قَلِيلٌ هَمَا ن اَنَان كِه مِي بَنَدَنَد بَر اللَّهُ دروغ رَا رَسْتگَار نَمِي شُونَد [اَنَان رَا بَاشَد] بَهْرِه اِي اَنْدَك

وَهُمْ عَذَابُ أَلِيمٌ ۝۱۱۷ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَ بَر اَنَان كِه يَهُودِي شَدَنَد حَرَام كَرْدِه بُودِيْم اَنچِه رَا حَكَايَت كَرْدِيْم بَر تُو

مِّن قَبْلُ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۝۱۱۸ وِيْش اَز اَيْنِ وَ سْتَم نَكْرَدِيْم بَر اَنَان وَ لِيَكِن اَنَان بَر خُويْش سْتَم مِي كَرْدَنَد ۝۱۱۸

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمَلُوا الشُّوْءَ بِجَهَلَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ سِيسِ همانا پروردگار تو برای کسانی که کردند کار بد به نادانی سپس توبه کردند پس

بَعْدَ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ۱۱۹ از آن و به کار شایسته پرداختند همانا پروردگار تو پس از این [توبه] هر آینه آمرزگاری مهربان است ۱۱۹

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۱۲۰ همانا ابراهیم بود پیشوایی کامل فرمانبردار الله و حقرا و نبود از مشرکان

شَاكِرًا لِنِعْمِهِ ۱۲۰ سپاسگزار نعمت های او [الله] برگزیدش و راه نمودش به سوی راه راست مُسْتَقِيمٌ ۱۲۰

وَأَتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّا فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ۱۲۱ و دادیم به او در دنیا نیکویی را و همانا او در آخرت از شایستگان است ۱۲۱

ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ ۱۲۲ پس از آن وحی فرستادیم به سوی تو که پیروی کن از آیین ابراهیم که حق گرا بود و نبود ۱۲۲

مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۱۲۳ مِنْ الْمُشْرِكِينَ ۱۲۳ از مشرکان جز این نیست که مقرر شد [حکم] شنبه عَلَى الَّذِينَ ۱۲۳

اُخْتَلَفُوا فِيهِ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا ۱۲۴ اختلاف کردند در آن و همانا پروردگار تو داوری خواهد کرد در میان ایشان روز رستاخیز در آنچه

كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۱۲۴ ۱۲۴ آنان در آن اختلاف می کردند دعوت کن مردمان را اَدْعُ ۱۲۴ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ ۱۲۴ به راه پروردگارت با حکمت

وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ ۱۲۵ وَجَدَلْهُمْ بِآلَتِي هِيَ أَحْسَنُ ۱۲۵ وَإِنَّ رَبَّكَ ۱۲۵ و پند نیکو و مجادله کن با ایشان به طریقی که آن نیکوتر است همانا پروردگار تو

هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ ۱۲۶ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ۱۲۶ او داناتر است به کسی که گمراه شد از راه او و او داناتر است به راه یافتگان ۱۲۶

وَإِنْ عَاقِبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ ۱۲۷ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ ۱۲۷ و اگر کیفر کنید پس کیفر کنید به مانند آنچه کیفر شده اید و اگر صبر کنید

لَهُوَ خَيْرٌ ۱۲۸ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ۱۲۸ وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ ۱۲۸ هر آینه آن بهتر است برای صابران و صبر کن و نیست صبر تو مگر به توفیق الله

وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ ۱۲۹ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ ۱۲۹ و اندوه مخور بر آنان و مباش در تنگدلی از آنچه نیرنگ می زنند

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ ۱۳۰ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ ۱۳۰ همانا الله با کسانی است که پرهیزکاری کرده اند و آنان که نیکوکاران اند ۱۳۰

ترتیبها
۱۷

سُورَةُ الْاِسْرَاءِ

آیاتها
۱۱۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
پاکا آن که بندۀ خود را در شبی از مسجد الحرام

إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ عَيْنِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۝۱
به مسجد الاقصى که برکت نهادیم گرداگرد آن به او بنماییم برخی از نشانه های خود را همانا اوست

هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۝۱ وَآتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ ۝۲
آن شنوای بینا و دادیم به موسی کتاب را و قرار دادیم آن را

هُدًى لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ ۝۲ أَلَّا تَتَّخِذُوا مِن دُونِي وَكِيلًا ۝۳
راهنمودی برای بنی اسرائیل [گفتیم] که مگیرید جز من کارسازی را

ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا ۝۴
بنی اسرائیل همان فرزندان کسانی که برداشتیم [آنان را] با نوح هر آینه او بود بنده ای سپاسگزار

وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ فِي الْكِتَابِ لُتْفُسِدَنَّ فِي الْأَرْضِ
و اعلام کردیم به بنی اسرائیل در کتاب [تورات] هر آینه فساد خواهید کرد در زمین

مَرَّتَيْنِ وَلَنَعْلَنَّ ۝۵ عُلُوءًا كَبِيرًا ۝۶ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَهُمَا بَعَثْنَا
دوبار و البته برتری جویی خواهید کرد برتری جویی بزرگی پس چون بیاید وعده نخستین از آن دو [تباہی] برمی انگیزیم

عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَّنَا أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ
بر شما بندگان از خود را که جنگاور توانمندند پس درآیند درون خانه ها

وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا ۝۷ ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكُرَّةَ عَلَيْهِمْ
و هست [این] وعده ای انجام یافتنی باز برگردانیم برای شما یورش را بر آنان

وَأَمَدَدْنَكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا ۝۸
و یاری دهیم شما را با مال ها و فرزندان و می گردانیم شما را بیشتر از جهت نفرات [لشکر] ۸

إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا ۝۹ فَإِذَا جَاءَ
اگر نیکی کنید نیکی کرده اید به خودتان و اگر بدی کنید به خود [کرده اید] پس چون بیاید

وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسْئَلُوا وَجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ
وعده دیگر بار [بفرستیم بندگان خود را] تا اندوهگین سازند چهره های آنان را و تا درآیند به مسجد

كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا تَتْبِيرًا ۝۱۰
چنانکه درآمده بودند نخستین بار و تا نابود کنند آنچه را دست یابند نابود کردنی سخت ۱۰

عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يَرْحَمَكُمْ وَإِنْ عُثِرْتُمْ عُدْنَا وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ

امید است که پروردگار شما که رحم کند بر شما و اگر باز گردید [به تباهی] ما باز می گردیم [به کیفر] و قرار داده ایم دوزخ را برای کافران

حَصِيرًا ۸ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ

زندان ۸ همانا این قرآن راه می نماید به راهی که آن درست تر است و مژده می دهد

الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ۹

مؤمنان را همانان که می کنند کارهای شایسته به آنکه برای شان باشد مزدی بزرگ ۹

وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۱۰

و همانا آنان که ایمان نمی آورند به آخرت آماده کرده ایم برای ایشان عذابی دردناک را ۱۰

وَيَدْعُ الْإِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا ۱۱

و می خواند آدمی به بدی [همچون] درخواست او به نیکی و هست آدمی شتابکار ۱۱

وَجَعَلْنَا آيَ الْيَلِّ وَالنَّهَارِ آيَيْنِ فَمَحُونَا آيَةَ

و قرار دادیم شب و روز را دو نشانه پس محو کردیم نشانه شب را [تاریکی آن را به تابش خورشید محو کردیم] و قرار دادیم نشانه

النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِّتَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ

روز [آفتاب] را سبب دیدن شما تا طلب کنید بخشی از پروردگار خود را و تا بدانید شمار

السِّنِينَ وَالْحِسَابِ وَكُلُّ شَيْءٍ فَصَّلْنَاهُ تَفْصِيلًا ۱۲ وَكُلُّ

سال ها و حساب را و هر چیزی را باز نموده ایم به تفصیل ۱۲ و هر

إِنْسَانٍ أَلَّزَمْنَاهُ طَبْعَهُ فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كِتَابًا

انسانی را بر بسته ایم کردار او را به گردنش و بیرون آریم برای او روز رستاخیز نامه ای که

يَلْقَاهُ مَنشُورًا ۱۳ أَقْرَأَ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا

می بیند آن را گشاده ۱۳ بخوان نامه خود را کافی است که تو امروز بر خود حساب گر باشی

مِّنْ أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ

هر که راه یاب شد پس جز این نیست که راه یاب می شود به سود خود و هر که گمراه شد پس جز این نیست که گمراه می شود

عَلَيْهَا وَلَا نُزِرُ وَاِزْرَةً وَلَا نُزِرُ وَزَرَ أُخْرَىٰ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ

به ضرر خود و بر ندارد هیچ بردارنده ای بار دیگری را و نیستیم ما عذاب کننده تا آنکه برانگیزیم

رَسُولًا ۱۵ وَإِذَا أَرَدْنَا أَن نُّهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا

پیامبری را ۱۵ و چون خواهیم که هلاک کنیم آبادی ای را فرمان [و قدرت] می دهیم به خوشگذران های آن پس نافرمانی کنند در آن

فَحَقَّقَ عَلَيْهَا الْقَوْلَ فَدَمَرْنَاهَا تَدْمِيرًا ۱۶ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِن

پس سزوار می گردد بر آن [آبادی] وعده [عذاب] پس آن را نابود کنیم به سختی ۱۶ و چه بسیار هلاک کردیم از

الْقُرُونِ مِن بَعْدِ نُوحٍ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ۱۷

مردم زمان ها بعد از نوح و همین بس که پروردگارت به گناهان بندگان خود آگاه بینا است ۱۷

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ هَرَكَهُ بِخَوَاهِدِ اَيْنَ جِهَانِ زودگذر را به شتاب دهیم به وی در آن آنچه را خواهیم برای هرکس که اراده کنیم سپس

جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَذْحُورًا وَمَنْ أَرَادَ قَرَار می دهیم برای او دوزخ را که درآید در آن نکوهیده رانده شده ۱۸ و هر که بخواهد

الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ آخِرَت را و سعی کند برای آن کوشش درخور آن را و او مؤمن باشد پس آنان باشد

سَعْيَهُمْ مَّشْكُورًا ۱۹ سَعَى ايشان سپاس داشته شده ۱۹ همه را یاری می رسانی این گروه و آن گروه را از بخشش

رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ۲۰ رِبِّكَ و نیست بخشش پروردگار تو بازداشته شده ۲۰ بین چگونه برتری داده ایم

بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ ۚ وَلِلْآخِرَةِ أَكْبَرُ ۚ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا بعض از آنان را بر بعضی [در دنیا] و هرآینه آخرت بزرگ تر است از جهت درجات و بزرگ تر است در برتری

لَا يَجْعَلُ ۲۱ اللَّهُ مَعَ إِلَٰهًا ۲۲ آخَرَ ۲۳ فَنَقَعْدَ مَذْمُومًا مَحْذُولًا ۲۴ قرار مده با الله اله دیگری را که بنشیند نکوهیده بی یار مانده ۲۴

وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ۚ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا ۚ إِمَّا و حکم کرده است پروردگار تو که عبادت نکنید مگر او را و با پدر و مادر نیکوکاری کنید اگر

يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا بَرَسَد نزد تو به کلان سالی یکی از ایشان یا هر دوی ایشان پس مگو به آنان

أَفِ ۚ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ۲۳ وَأَخْفِضْ اف [=کمترین اظهار ناراحتی] و بانگ مزین بر ایشان و بگو به ایشان سخنی نیکو ۲۳ و فرودآور

لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّانِي بَرایشان بال فروتنی را از روی مهربانی و بگو ای پروردگارم بر آن دورحمت آور چنانچه پرورش داند مرا

صَغِيرًا ۲۴ رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ ۚ إِن تَكُونُوا صَالِحِينَ در خردسالی ۲۴ پروردگار شما دانایتر است به آنچه در دل شماست اگر باشید شایسته گان

فَاتَّه ۚ كَانَ لِلْأَوَّيْبِ ۲۵ غَفُورًا ۲۵ وَءَاتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ پس همانا او برای بازگشت کنندگان آمرزنده است ۲۵ و بده به خویشاوند حق او را

وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ ۚ وَلَا بُذْرَ ۲۶ تَبْذِيرًا ۲۶ إِنَّ الْمَبْذِرِينَ و به بینوا و در راه مانده و هیچ گونه ریخت و پاشی مکن ۲۶ همانا ریخت و پاش کنندگان

كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ ۚ وَكَانَ الشَّيْطَانُ كَافُورًا ۲۷ و هستند برادران شیاطین و هست شیطان برای پروردگار خود بسی ناسپاس ۲۷

وَأَمَّا تَعْرِضْنَهُمْ عَنْهُمْ أَبْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِّن رَّبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا
و اگر روگردانی از آنها به جستجوی رحمتی [رزقی] از پروردگار خود که امیدوار آن باشی پس بگو به ایشان گفتاری

مَّيْسُورًا ۲۸ وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا
نرم ۲۸ و قرار مده دست خود را بسته به گردن خود [بخل مکن] و مگشای آن را

كُلَّ الْبَسِطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا ۲۹ إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ
تمام گشاده که بنشیننی نکوهیده درمانده ۲۹ همانا پروردگار تو می گسترد روزی را

لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ۳۰ وَلَا تَقْتُلُوا
برای هر که خواهد و تنگ می دارد بی گمان او هست به [مصلح] بندگان خود آگاه بینا ۳۰ و مکشید

أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةً إِمَّا لَقِيتُمْ نَزْرُقَهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ
فرزندان خود را از ترس تنگدستی ما روزی می دهیم آنان را و شما را همانا کشتن ایشان هست

خَطَاً كَبِيراً ۳۱ وَلَا تَقْرَبُوا الزَّانِيَةَ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ
گناهی بزرگ ۳۱ و نزدیک مشوید به زنا که همانا آن هست کاری زشت و بد

سَبِيلًا ۳۲ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَن
راهی است ۳۲ و مکشید آن کس را که حرام ساخته است الله [کشتن او را] مگر به حق و هر که

قُتِلَ ۳۳ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيٍّ سُلْطَانًا فَلَا يَسْرِفُ فِي
کشته شود به ستم ۳۳ پس قرار داده ایم برای وارث او تسلطی [بر قصاص] را پس باید که زیاده روی نکند در

الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا ۳۴ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي
کشتن زیرا او [ولی] یاری شده است ۳۴ و نزدیک مشوید به مال یتیم مگر به طریقی که

هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ
آن نیکوتر است تا آنکه برسد به سن بلوغ خود و وفا کنید به پیمان همانا از پیمان

مَسْئُولًا ۳۵ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمُ وَزَنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ
پرسیده خواهد شد ۳۵ و تمام و کامل کنید پیمانه را چون پیمانه کنید و وزن کنید با ترازوی راست

ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ۳۶ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ
این بهتر و نیکوتر است از جهت فرجام ۳۶ و دنبال نکن چیزی را که نیست برای تو به آن دانشی

إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالدُّلَّ ۳۷ أَزْهَمَهُمْ أَهْلًا ۳۸
همانا شنوایی و چشم و دل از همه آنها درباره آن پرسیده می شود ۳۷ ۳۸

وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَن تَبْلُغَ
و گام برمدار در زمین خرامان همانا تو نخواهی شکافت زمین را و نخواهی رسید

الْجِبَالِ طُولًا ۳۹ كُلُّ ذَلِكَ هُمَ ۴۰ هُمَ ۴۱ هُمَ ۴۲ هُمَ ۴۳ هُمَ ۴۴ هُمَ ۴۵ هُمَ ۴۶ هُمَ ۴۷ هُمَ ۴۸
به کوهها در بلندی ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸

ذَلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا

این [استورات] از آن چیزی است که وحی کرده است به سوی تو پروردگارت از حکمت و قرار مده با الله اله

ءَاخِرَ فَنُلْقِي فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا ﴿٣٩﴾ أَفَأَصْفَكَ رَبُّكَ

دیگری را پس انداخته شوی در دوزخ نکوهیده رانده شده آیا برگزید شما را پروردگارتان

بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنثًا إِنَّكُمْ لَنَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا ﴿٤٠﴾

به [داشتن] پسران و [خود] گرفت از فرشتگان دخترانی را؟ همانا شما می گوید سخنی بزرگ را

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِيَذَكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤١﴾

و به درستی که گوناگون سخن گفته ایم در این قرآن تا پندپذیرند درحالی که نمی افزاید بر ایشان مگر رمیدن را

قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذًا لَّابْتَغَوْا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا

بگو اگر می بودند با [او خدا] اله های دیگر چنانچه می گویند آنگاه می جستند به سوی صاحب عرش راهی را

﴿٤٢﴾ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴿٤٣﴾ تَسْبِيحٌ لَهُ السَّمَوَاتُ

پاکا او و والاتر است از آنچه می گویند به والایی بزرگی به پاکی یادمی کند او را هفت

السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ

آسمان و زمین و هر که در این هاست و نیست هیچ چیزی مگر به پاکی یادمی کند به ستایش او ولیکن

لَّا نَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤٤﴾ وَإِذَا قَرَأْتَ

شما نمی فهمید تسبیح شان را همانا او هست بردباری آمرزگار و چون بخوانی

الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا

قرآن را قرار می دهیم میان تو و میان آنان که ایمان ندارند به آخرت پرده ای

مَسْتُورًا ﴿٤٥﴾ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ

پوشیده را و قرار می دهیم بر دل های شان پوشش هایی را که آن را نفهمند و در گوش هایشان

وَقَرَأَ وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبُّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَوْ أَنَّا أَدْبَرْنَاهُمْ نُفُورًا

گرائی را [می نهیم] و چون یاد کنی پروردگار خود را در قرآن به یگانگی روی می گردانند بر جانب پشت های خود به حالت رمیدگی

﴿٤٦﴾ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ

ما داناتریم به چیزی که می شنوند به سبب آن آنگاه که گوش می نهند به سوی تو و آنگاه که آنان رازگویان باشند

إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِنَّا تَبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ﴿٤٧﴾ أَنْظِرْ

آنگاه می گویند این ستمکاران پیروی نمی کنید مگر مردی جادو شده را بنگر

كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿٤٨﴾

چگونه زدند برای تو مثل ها را پس گمراه شدند پس نمی توانند راهی را بیابند

وَقَالُوا إِذَا كُنَّا عِظْمًا وَرَفْنَا أَوَّارًا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٤٩﴾

و گفتند آیا چون شویم استخوان هایی و [اعضای] پوسیده و ریز ریز آیا ما برانگیخته شویم به آفرینشی نوین؟

قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا ﴿٥٠﴾ أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِي

بگو شوید سنگ ها یا آهن یا آفریده ای دیگر شوید از آنچه بزرگ نماید در

صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ مَن يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ ۚ

سینه های شما پس زودی خواهند گفت کیست که باز آورد ما را؟ بگو آن کس که بیافرید شما را نخستین بار

فَسَيَنْغُضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ قُلْ عَسَى أَن

پس به زودی خواهند جنبانید به سوی تو سرهای خود را و گویند کی خواهد بود آن [برانگیختن] بگو شاید که

يَكُونُ قَرِيبًا ﴿٥١﴾ يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ

باشد نزدیک ﴿٥١﴾ روزی که [الله] بخواند شما را پس پاسخ می دهید با سپاس و ستایش او

وَتَتَذَكَّرُونَ إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٥٢﴾ وَقُلْ لِّعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ

و گمان می کنید که درنگ نکرده بودید مگر اندکی ﴿٥٢﴾ و بگو به بندگانم که بگویند سخنی که آن

أَحْسَنُ ۚ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ ۚ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَنِ

بهتر است همانا شیطان تباهی می افکند میان آنان همانا شیطان هست برای آدمی

عَدُوًّا مُّبِينًا ﴿٥٣﴾ رَبِّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِن يَشَأْ يُرْحَمَكُم أَوْ يَنْزِلُ بِكُمْ

دشمنی آشکارا ﴿٥٣﴾ پروردگار شما دانایتر است به حال شما اگر خواهد رحم کند بر شما یا اگر خواهد

يُعَذِّبُكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿٥٤﴾ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ

عذاب کند شما را و نفرستادیم تو را نگاهبان ﴿٥٤﴾ و پروردگار تو دانایتر است

بِمَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَى بَعْضٍ

به هر که در آسمان ها و زمین است و هر آینه برتری دادیم برخی پیامبران را بر برخی دیگر

وَأَتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ﴿٥٥﴾ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِن دُونِهِ فَلَا

و دادیم به داوود زبور را ﴿٥٥﴾ بگو بخوانید آنان را که گمان دارید [کارسازند] به جز الله پس

يَمْلِكُونَ كَشَفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ﴿٥٦﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ

توانند برداشتن گزند را از شما و نه تغییر دادن آن را ﴿٥٦﴾ آنان [همان] کسانی که

يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ

می خوانند [شان] خود می جویند به سوی پروردگار خویش دستاویز را هر کدام از ایشان که [به خدا] نزدیک تر باشد و امید دارند

رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ ۚ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ﴿٥٧﴾

به رحمتش و می ترسند از عذابش همانا عذاب پروردگار تو در خور بیم و پروا است ﴿٥٧﴾

وَإِن مِّنْ قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ

و نیست هیچ آبادی ای [طغیانگر] مگر آنکه ما هلاک کننده ایم آن را پیش از روز رستاخیز

أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٥٨﴾

یا عذاب کننده آنیم به عذابی سخت هست این [حکم] در کتاب [لوح محفوظ] نوشته شده ﴿٥٨﴾

وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ
و بازداشت ما را از آنکه بفرستیم نشانه ها را [معجزات دلخواهشان] مگر آنکه دروغ انگاشتند آنها را پیشینیان

وَأَيْنَا ثُمُودَ النَّاقَةِ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ
و دادیم به ثمود آن شتر ماده را روشنگرانه [تا حجتی روشن باشد] پس ستم کردند به آن و نمی فرستیم نشانه ها را

إِلَّا تَخَوِّفًا ۝۹۹ وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا
مگر برای بیم دادن ۝۹۹ و [یاد کن] آنگاه که گفتیم به تو که همانا پروردگارت فرا خواهد گرفت مردمان را و

جَعَلْنَا الرُّءْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ
نگردانیم آن خوابی را که به تو نمودیم مگر آزمایشی برای مردمان و درخت لعنت شده

فِي الْقُرْآنِ وَخُوفَهُمْ ۝۱۰۰ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا ۝۱۰۱
در قرآن و می ترسانیم آنان را پس نمی افزاید آنان را مگر سرکشی بزرگ ۝۱۰۱

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ
و [یاد کن] آنگاه که گفتیم به فرشتگان سجده کنید برای آدم پس سجده کردند مگر ابلیس

قَالَ أَسْجُدْ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا ۝۱۰۲ قَالَ أَرَأَيْتَ إِنْ كُنْتُ نَارًا
گفت آیا سجده کنم برای کسی که آفریدی از گل؟ ۝۱۰۲ گفت چه دیده‌ای؟ [=به من بگو] این را که

كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَنْ أَخْرَجَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لِأَحْتَنِكَ
برتری دادی بر من اگر مهلت دهی مرا تا روز رستاخیز البته از بیخ برکنم

ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا ۝۱۰۳ قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ
ذریه او را مگر اندکی ۝۱۰۳ [خدا] فرمود برو پس هر کسی که از تو پیروی کند از ایشان پس بی گمان

جَهَنَّمَ جَزَاءُكُمْ جَزَاءً مَوْفُورًا ۝۱۰۴ وَأَسْتَفْزِرُ مِنْكُمْ
دوزخ جزای شماست جزای سزای تمام [و بسنده] ۝۱۰۴ و بر انگیز هر که را توانی

مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبْ عَلَيْهِمُ بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكِهِمْ
از ایشان به آواز خود و بانگ بز و بر ایشان با سواران خود و پیادگان خود و شریک شو با ایشان

فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعَدَهُمْ ۝۱۰۵ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا
در اموال و فرزندان و وعده ده ایشان را و وعده نمی دهد به آنان شیطان مگر

غُرُورًا ۝۱۰۶ إِنَّ عِبَادِي لَئْسَ بِكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَى
به فریب ۝۱۰۶ همانا بندگان من نیست برای تو بر ایشان هیچ تسلطی و کافی است

رَبِّكَ ۝۱۰۷ وَكَيْلًا ۝۱۰۸ رَّبُّكُمْ ۝۱۰۹ الَّذِي يَرْزُقُكُمْ لَكُمْ أَلْفُكُ
که پروردگار تو ۝۱۰۷ کارساز است ۝۱۰۸ پروردگار شما ۝۱۰۹ کسی که روانه می کند برای شما کشتی ها را

فِي الْبَحْرِ لَتَبْنَعُوا مِنْ فَضْلِهِ ۝۱۱۰ إِنَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ
در دریا تا بجوید از بخشش او ۝۱۱۰ همانا او هست به شما مهربان ۝۱۱۱

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَٰهًا فَلَمَّا بَجَحْتُمْ

و چون برسد به شما سختی در دریا ناپدید می شوند آنانی که می خوانید مگر [او] خدا پس چون رها کنید شمارا

إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا ﴿٦٧﴾ أَفَأَمِنْتُمْ أَن يَخْشِفَ

به سوی خشکی روی برمی گردانید و هست آدمی بسیار ناسپاس ﴿٦٧﴾ آیا ایمن شده اید از آنکه فروبرد

بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ

شمارا در جانبی از خشکی یا بفرستد بر شما شن بادی را آنگاه نیابید برای خود

وَكَيْلًا ﴿٦٨﴾ أَمْ أَمِنْتُمْ أَن يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَىٰ فَيُرْسِلَ

هیچ نگهبانی را ﴿٦٨﴾ یا اینکه ایمن شده اید از آنکه بازگرداند شما را در آن [دریا] بار دیگر؟ پس بفرستد

عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِّنَ الرِّيحِ فَيَغْرِقَكُم بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا

بر شما باد ویرانگری را پس غرق گرداند شمارا به سبب آنکه ناسپاسی کردید سپس نیابید

لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِءٌ بِتَبِعًا ﴿٦٩﴾ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ

برای خویش بر ما به سبب آن هیچ بازخواستی؟ ﴿٦٩﴾ و هر آینه گرامی داشتیم فرزندان آدم را و برداشتیم آنان را

فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ

در خشکی و دریا و روزی دادیم به ایشان از چیزهای پاکیزه و برتری دادیم ایشان را بر

كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا أَفَرِيدَهُ تَفْضِيلًا ﴿٧٠﴾ نَدْعُوا كُلُّ أُنَاسٍ

بسیاری از آنچه آفریده ایم برتری دادنی ﴿٧٠﴾ روزی که بخوانیم هر گروهی را

بِأَمْرِهِمْ فَمَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَأُولَٰئِكَ يَقْرَءُونَ

با پیشوایشان پس هر که داده شود نامه اعمال او به دست راستش پس آنان می خوانند

كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فِتْيَلًا ﴿٧١﴾ وَمَنْ كَانَتْ فِي هَذِهِ

نامه خود را و ستم نبینند به اندازۀ رشته باریک میان هسته خرمایی ﴿٧١﴾ و هر که باشد در این دنیا

أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٧٢﴾ وَإِنْ كَادُوا

کور [دل] پس وی در آخرت [نیز] کور [دل] است و گمراه تر ﴿٧٢﴾ و هر آینه نزدیک بود که

لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَهُ

به فریب بازدارند تو را از آنچه وحی فرستادیم به سوی تو تا دروغ بربندی بر ما جز آن را [که وحی کردیم]

وَإِذَا لَا تَأْخُذُوكَ خَلِيلًا ﴿٧٣﴾ وَلَوْلَا أَن تَبْنِيكَ لَقَدْ كِدَتْ

و آنگاه تو را گیرند به دوستی ﴿٧٣﴾ و اگر نه آن بودی که ثابت داشتیم تو را هر آینه نزدیک بودی

تَرَكَنَّ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ﴿٧٤﴾ إِذَا لَأَذَقْنَاكَ ضِعْفَ

که میل کنی به سوی ایشان میلی اندک ﴿٧٤﴾ آنگاه هر آینه می چسانیدیم تو را دو چندان [عذاب]

الْحَيَوٰةِ وَضِعْفَ الْمَمَآتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ﴿٧٥﴾

زندگانی و دو چندان [عذاب] مرگ را آنگاه نمی یافتی برای خود بر [دفع عذاب] ما یاوری را ﴿٧٥﴾

وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفْرِزُونَكَ ^ط مِنْ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا ^ط
و هر آینه نزدیک بود که بلغزانند تو را از زمین تا تو را بیرون کنند از آنجا

وَإِذَا لَا يَلْبَثُونَ خِلْفَكَ إِلَّا قَلِيلًا ^{٧٦} سُنَّةَ مَنْ ^ط
و آنگاه درنگ نکنند پس از تو مگر اندکی به شیوه آنان که

قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ^{٧٧} أَقِمِ ^ط
فرستاده ایم [ایشان را] پیش از تو از پیامبران ما و نخواهی یافت در سنت ما هیچ دگرگونی را ^{٧٧} برپا دار

الصَّلَاةَ لِلدُّلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ ^ط إِنَّ
نماز را از وقت زوال آفتاب تا تاریکی شب و خواندن نماز صبح همانا

قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ^{٧٨} وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ ^ط
خواندن نماز صبح باشد ^{٧٨} مورد مشاهده [فرشتگان] و پاره‌ای از شب پس بگذران به بیداری در آن

نَافِلَةً لَكَ عَسَى أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا ^{٧٩} وَقُلْ رَبِّ ^ط
[نماز شب] که افزونی است برای تو [از نمازهای واجب] باشد که برانگیزد تو را پروردگارت به جایگاهی پسندیده ^{٧٩} و بگو [ای] پروردگرم

أَدْخَلَنِي مَدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرَجَنِي مَخْرَجَ صِدْقٍ وَأَجْعَلْ لِي مِنْ
درآور مرا [در هر کاری] درآوردنی درست و بیرون آر مرا بیرون آوردنی درست و قرار ده برای من از

لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا ^{٨٠} وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ ^ط
نزد خودت حجتی یاری دهنده را ^{٨٠} و بگو آمد حق و نابود شد باطل

إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا ^{٨١} وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ ^ط
همانا باطل هست نابود شدنی ^{٨١} و فرومی آوریم از قرآن آنچه را که آن شفا

وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ^{٨٢} وَإِذَا ^ط
و رحمت است برای مؤمنان و نمی افزاید بر ستمکاران مگر زیان را ^{٨٢} و چون

أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَى بِجَانِبِهِ ^ط وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَئُوسًا ^ط
نعمت بخشیم بر انسان روی بگرداند و دور کند پهلویش را [پهلوی بگرداند] و چون رسد به او بدی باشد ناامید

قُلْ كُلُّ يَعْمَلْ عَلَى شَاكِلَتِهِ ^{٨٣} فَرَبُّكُمْ ^ط أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَى ^ط
بگو هر کسی کار می کند بر ساختار خود پس پروردگار شما دانایتر است به کسی که وی راه ^{٨٣}

سَبِيلًا ^{٨٤} وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي ^ط
یافته تر است ^{٨٤} و می پرسند از تو درباره روح بگو روح از فرمان پروردگار من است

وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ^{٨٥} وَلَئِنْ ^ط شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ ^ط
و داده نشده اید از دانش مگر اندکی ^{٨٥} و اگر بخواهیم حتماً ببریم

بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ ^ط عَلَيْنَا وَكِيلًا ^{٨٦}
آنچه را وحی فرستاده ایم به سوی تو آنگاه نیابی برای خود نسبت بدان بر ما کارسازی را ^{٨٦}

إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ^ج إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا^{۸۷} قُلْ^{۸۷}
مگر رحمتی از پروردگارت همانا بخشش او هست بر تو بزرگ بگو

لَّيِّنَ أَجْتَمَعْتَ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَن يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ^{۸۸}
اگر جمع شوند آدمیان و جن ها بر آنکه بیارند مانند این قرآن را

لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا^{۸۸} وَلَقَدْ^{۸۸}
هرگز نیاورند مانند آن را و اگرچه باشد برخی از ایشان برای برخی پشتیبان و هر آینه

صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِن كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ^{۸۹}
گوناگون بیان کردیم برای مردمان در این قرآن از هر مثلی پس نخواستند بیشتر مردمان

إِلَّا كُفُورًا^{۸۹} وَقَالُوا لَن نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَفْجُرَ لَنَا مِنَ^{۸۹}
مگر ناسپاسی را و گفتند هرگز باور نداریم به تو تا آنکه جاری کنی برای ما از

الْأَرْضِ يَنْبُوعًا^{۹۰} أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّن نَّخِيلٍ وَعِنَبٍ^{۹۰}
زمین چشمه ای را یا باشد برای تو باغی از [درختان] خرما و انگور

فَنَفْجِرَ الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا^{۹۱} أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا^{۹۱}
پس روان کنی جوی ها در میان آن روان کردنی یا بیفکنی آسمان را چنانچه

زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسْفًا أَوْ تَأْتِي بَالِلًا^{۹۲} وَالْمَلَكُ قَبِيلًا^{۹۲}
گمان می کنی بر ما پاره پاره یا بیاوری ^{الله} و فرشتگان را رویاری [ما]

أَوْ يَكُونُ لَكَ بَيْتٌ مِّن زُرِّ أَوْ تَرْقَىٰ فِي السَّمَاءِ وَلَن نُّؤْمِنَ^{۹۳}
یا باشد برای تو خانه ای از زر یا بالاروی در آسمان و باور نداریم

لِرَبِّكَ حَتَّىٰ تُنَزِّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَّقْرُؤُهُ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيَ هَلْ^{۹۴}
به بالآرفتن تو تا آنکه فرود آوری بر ما کتابی که بخوانیم آن را بگو پاک است پروردگار من نیستم

كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا^{۹۳} وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَن يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمْ^{۹۳}
من مگر آدمی فرستاده شده و بازداشت مردمان را از آنکه ایمان آورند آنگاه که آمد برای ایشان

الْهُدَىٰ إِلَّا أَن قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا^{۹۴} قُلْ لَّوْ كَانَ^{۹۴}
هدایت مگر آنکه گفتند آیا برانگیخته است ^{الله} آدمی را به پیامبری بگو اگر می بودند

فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَّمْشُونَ^{۹۵} مُطْمَئِنِّينَ لَنزَّلُنَا عَلَيْهِمْ^{۹۵}
در زمین فرشتگانی که راه می رفتند به آرامش می فرستادیم بر ایشان

مِّن السَّمَاءِ مَلَكًا^{۹۵} رَسُولًا^{۹۵} قُلْ كَفَىٰ^{۹۵} بِاللهِ^{۹۵}
از آسمان فرشته ای را به پیامبری بگو کافی است ^{الله}

شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ^{۹۶} إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ^{۹۶} خَيْرًا^{۹۶} بَصِيرًا^{۹۶}
که گواه میان من و میان شما باشد هر آینه او هست به بندگانش آگاه بینا

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِّ فَلَنْ تَحْدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءُ
و هر که راه نمود [اورا] الله پس اوست راه یاب و هر که گمراه سازد [اورا] پس هرگز نیابی برای آنان دوستانی را

مِنْ دُونِهِ وَنَحْشُرَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَلَى رُسُودِهِمْ وَجُوهَهُمْ عَمِيَ وَبُكَمًا
به جز الله و برانگیزیم آنان را روز رستاخیز بر روهای شان نابینایان و گنگان

وَصُمًا مَّاؤُنَهُمْ جَهَنَّمَ كُلَّمَا خَبَتْ
و کران جایشان دوزخ است هرگاه که فرونشیند [زبان آتش] بیفزاییم بر آنان آتشی افروخته را ﴿۹۷﴾

ذَلِكَ جَزَاءُ هُم بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِعَايِنِنَا وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظْمًا
این است سزای شان به سبب آنکه کافر شدند به نشانه های ما و گفتند آیا چون شویم استخوان ها

وَرُفَّتًا أَيْنَا لِمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿۹۸﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ
و اعضای ازهم پاشیده آیا برانگیخته می شویم به آفرینشی نو ﴿۹۸﴾ آیا ندیده اند که آن الله

الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ
که آفریده است آسمان ها و زمین را تواناست بر اینکه بیافریند مانند آنها را

وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَّا رَيْبَ فِيهِ فَأَبَى الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا ﴿۹۹﴾
و قرار داده است برای آنان سرآمدی را که هیچ تردیدی نیست در آن پس خواستند ستمگران مگر ناسپاسی را ﴿۹۹﴾

قُلْ لَّوْ أَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذَا لَأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ
بگو اگر شما در اختیار داشتید خزانه های رحمت پروردگار مرا آنگاه هر آینه بخل می ورزیدید از ترس

الْإِنْفَاقِ وَكَانَ الْإِنْسَنُ قَتُورًا ﴿۱۰۰﴾ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ
خرج کردن و فقر و هست آدمی همواره تنگ نظر [=بخیل] ﴿۱۰۰﴾ و هر آینه دادیم به موسی نه

آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَسَلَّ بَنِي إِسْرَءِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ
نشانه روشن را پس بپرس از بنی اسرائیل آنگاه که [موسی] نزدشان آمد پس گفت به او فرعون

إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَى مَسْحُورًا ﴿۱۰۱﴾ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنزَلَ
همانا من می پندارم تو را ای موسی جادو زده ﴿۱۰۱﴾ گفت هر آینه تو می دانی که نفرستاده است

هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِصَآئِرٍ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ
اینها را مگر پروردگار آسمان ها و زمین درحالی که [صاحبان] بینش اند و هر آینه من می پندارم تو را

يَفْرَعُونَ مَثُورًا ﴿۱۰۲﴾ فَأَرَادَ أَنْ يَسْتَفِزَّهُمْ مِنَ الْأَرْضِ
ای فرعون هلاک شده ﴿۱۰۲﴾ پس خواست که برانگیزد [بیرون کند] آنان را از آن زمین

فَاغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَّعَهُ جَمِيعًا ﴿۱۰۳﴾ وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَءِيلَ
پس غرق ساختیم او را و آنان را که همراه او بودند همگی و گفتیم پس از وی به بنی اسرائیل

أَسْكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا ﴿۱۰۴﴾
ساکن شوید در این زمین پس چون بیاید وعده آخرت بیاوریم شما را در هم آمیخته [باهم] ﴿۱۰۴﴾

وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿١٠٥﴾
و به حق فرو فرستادیم آن قرآن را و به حق فرو آمده است و نفرستادیم تو را مگر مژده دهنده و بیم دهنده ﴿١٠٥﴾

وَقُرْءَانًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ وَنَزَلْنَاهُ نَزِيلًا ﴿١٠٦﴾
و آن را قرآنی بخش بخش فرستادیم تا بخوانی آن را بر مردمان به درنگ و فرو فرستادیم آن را فرستادنی ﴿١٠٦﴾

قُلْ ءَامِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا ﴿١٠٧﴾
بگو ایمان آورید به آن یا ایمان نیاورید همانا آنان که داده شده به ایشان دانش پیش از آن چون خوانده شود بر ایشان می افتند بر چانه ها سجده کنان ﴿١٠٧﴾

وَعَدٌ رَبَّنَا لِمَفْعُولًا ﴿١٠٨﴾ وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا ﴿١٠٩﴾
و عده پروردگار ما انجام شدنی ﴿١٠٨﴾ و می افتند بر چانه ها درحالی که گریه می کنند و می افزاید ایشان را فروتنی ﴿١٠٩﴾

قُلْ أَدْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْخُشُوعَ ﴿١١٠﴾
بگو بخوانید «الله» را یا بخوانید «رحمان» را هر کدام را که بخوانید پس برای اوست فروتنی ﴿١١٠﴾

الْأَسْمَاءَ الْحُسْنَىٰ وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿١١١﴾
نام های نیکوتر و به بلند مخوان نماز خود را و آهسته مخوان آن را و بجوی میان آن راهی را و بگو ستایش از آن الله است که نگرفته است فرزندی را و نیست

لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِّنَ الذَّلِّ وَكَبِيرَةٌ تَكْبِيرًا ﴿١١٢﴾
او را هیچ شریکی در فرمانروایی و نیست برای او یابوری از سرزبونی و بزرگ دار او را بزرگ داشتنی ﴿١١٢﴾

سجده
مستحب

سورة الكهف

ترتیبها
۱۸آیاتها
۱۱۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَىٰ عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا ﴿١﴾
ستایش از آن الله است که فرو فرستاد بر بنده خود این کتاب را و قرار نداد در آن هیچ کجی را ﴿١﴾

قِيمًا لِّيُنذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا مِّنْ لَّدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ [قرار داد آن را] راست و استوار تا بیم دهد از عذابی سخت از نزد او و مژده دهد به مؤمنان آنان که

يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا ﴿٢﴾
می کنند کارهای شایسته که برای ایشان است پاداشی نیکو ﴿٢﴾

فِيهِ أَبَدًا ﴿٣﴾ وَيُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ﴿٤﴾
در آن همیشه ﴿٣﴾ و تا بیم دهد آنان را که گفتند گرفته است الله فرزندی را ﴿٤﴾

سکته لطیفه
علی
الف عوجا

مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ
نیست برایشان به آن هیچ دانشی و نه برای پدرانشان بزرگ است سخنی که بیرون می آید از

أَفْوَاهِهِمْ إِنْ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا ﴿٥﴾ فَلَعَلَّكَ بِنِعْمِ
دهان های ایشان نمی گویند مگر دروغی را پس مبادا هلاک سازی خود را

عَلَىٰ عَآثِرِهِمْ إِنْ لَّمْ يُؤْمِنُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا ﴿٦﴾ إِنَّا
بر پی [رویگردانی] ایشان اگر ایمان نیاورند به این سخن از اندوه همانا ما

جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لِّهَا لِنَبْلُوهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا
قرار داده ایم آنچه را که بر زمین است آرایشی برای آن تا بیازماییم ایشان را که کدام کس از ایشان نیکوکارتر است

وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا ﴿٨﴾ أَمْ حَسِبْتَ
و همانا ما گمارنده ایم آنچه را که بر روی آن است زمینی خشک و بی گیاه آیا پنداشتی که

أَنْ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ ءَايَتِنَا عَجَبًا ﴿٩﴾
به راستی اصحاب کهف و رقیم بودند از نشانه های ما بس شگفت؟

إِذْ يَبْذُلُونَ مَنَازِلَهُمْ يُنَادُوا لِلَّذِينَ فِي الْكَهْفِ أَغَارُوا
[یادکن] آنگاه پناه بردند جوانان به آن غار پس گفتند ای پروردگارا بده به ما از نزد خودت رحمتی را

وَهَيَّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ﴿١٠﴾ فَضَرَبْنَا عَلَىٰ آذَانِهِمْ فِي
و آماده ساز برای ما در کارمان ره یافتی را پس [پرده] زدیم بر گوش هایشان در

الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ﴿١١﴾ ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحَزِينِ
آن غار سال های شمرده شده سپس برانگیختیم ایشان را تا معلوم کنیم کدام یک از دو گروه

أَحْصَىٰ لِمَا لَبِثُوا أَمَدًا ﴿١٢﴾ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ
بهتر شمارش کننده است مقدار مدتی را که درنگ کرده اند ما حکایت می کنیم بر تو خبرشان را به حق

إِنَّهُمْ إِتَمَّ فَرَسًا مِّنْ أَمَانٍ وَأَمْنًا وَزِدْنَاهُمْ هُدًى ﴿١٣﴾ وَرَبَطْنَا
هر آینه ایشان جوانانی بودند که ایمان آوردند به پروردگار خود و بیفزودیم برایشان هدایت را و استوار ساختیم

عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
دل هایشان را آنگاه که ایستادند پس گفتند پروردگار ما پروردگار آسمان ها و زمین است

لَنْ نَدْعُوَ مِنْ دُونِهِ إِلَهًا لَّقَدْ قُنَّا إِذَا شَطَطًا ﴿١٤﴾ هَتُولَاءِ
هرگز فرامی خوانیم به جز وی الهی را [که اگر بخوانیم] هر آینه گفته باشیم آنگاه سخنی ناروا را [دروغ و دور از عقل را] اینها

قَوْمَنَا أَتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَّوْلَا يَأْتُوا عَلَيْهِمُ
قوم ما هستند که گرفته اند به جز الله اله هایی را چرا نمی آورند بر [اثبات] آنان

بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴿١٥﴾
دلیل روشنی را؟ پس کیست ستمکارتر از کسی که بریست بر الله دروغی را

وَإِذِ اعْتَزَلْتُمُوهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهُ فَأَوُّا إِلَى الْكَهْفِ

و چون کناره جستید از آنان و از آنچه می پرستند به جز الله پس پناه برید به این غار

يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مَرِّقًا

تا بگستراند برای شما پروردگارتان از رحمت خود و مهیا سازد برای شما در کارتان آسایشی را

وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَزَوُّرُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقَرُّصُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ

و می بینی آفتاب را چون برآید مایل می شود از غار ایشان به جانب راست و چون غروب کند در گذرد از ایشان به جانب چپ و ایشان در فراختایی

مِنْهُ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ أَنْ تَبْهَتَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ

از آن [غارند] این از نشانه های الله است هر که را راه نماید الله پس او راه یافته است و هر که را

يُضِلُّ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدًا وَتَحْسَبُهُمْ أَيْقَاظًا

گمراه کند پس هرگز نیابی برای او هیچ دوست راه نمایی را و پنداری ایشان را بیدار

وَهُمْ رُقُودٌ وَنُقِلْتُمْ مِنْ بَيْنِهِمْ وَنُقِلْتُمْ مِنْ بَيْنِهِمْ وَنُقِلْتُمْ مِنْ بَيْنِهِمْ

در حالی که ایشان خفته اند و می گردانیم ایشان را به جانب راست و جانب چپ و سگ ایشان

بَسِطُ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا

گسترانده است دو بازوی خود را به آستانه در اگر اطلاع یابی بر ایشان البته روگردانی از ایشان

وَلَمَلِئْتَ مِنْهُمْ رُعْبًا وَكَذَلِكَ بَعَثْنَاهُمْ

به طریق گریختن و هر آینه آکنده شوی [از دیدن] آنان از ترس و اینچنین برانگیختیم ایشان را

لَيْتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَيْتُمْ قَالُوا لَيْتَنَّا

تا پرسش کنند در میان خود گفت گوینده ای از ایشان چقدر درنگ کرده اید؟ گفتند درنگ کرده ایم

يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَيْتُمْ فَلَابِعْثُوا

یک روز یا پاره ای از روز را گفتند پروردگار شما دانایتر است به مقدار درنگ کردن شما پس بفرستید

أَحَدَكُمْ بِرُوحِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرُوا أَيُّهَا

یکی از خودتان را با این دراهمتان به سوی شهر پس باید که بنگرد کدامشان [از دکان های شهر] پاکیزه تر است

طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ

[از جهت] طعام پس بیاورد برای شما ریزی ای را از آن و باید مدارا و نرمی کند و خبردار نکند

بِكُمْ أَحَدًا إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ

به [حال] شما هیچ کس را همانا ایشان اگر دست یابند بر شما سنگسار کنند شما را

أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذَا أَبَدًا

یا برمی گردانند شما را در آیین خود و هرگز رستگار نخواهید شد در آن صورت هیچ گاه

وَكَذَلِكَ أَعْتَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ

و این گونه [مردم شهر را] آگاه کردیم بر [حال] ایشان تا بدانند که وعدهٔ الله [=زنده کردن مردگان پس از مرگ] حق است و اینکه

السَّاعَةِ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَتَنَزَّعُونَ مِنْهُمْ أَمْرَهُمْ فَقَالُوا

قیامت هیچ تردیدی نیست در آن آنگاه که کشمکش می کردند میان خود در کارشان پس [مخالفان] گفتند

أَبْنُوا عَلَيْهِمْ بُنْيَانًا رَبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ

بنا کنید بر [غار] ایشان بنایی را پروردگارشان داناتر است به حال ایشان گفتند آنان که چیره بودند بر

أَمْرَهُمْ لَنَتَّخِذَنَّ لَهُمْ مَسْجِدًا ۖ سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ

کارشان البته خواهیم ساخت بر [غار] ایشان مسجدی را [جمعی] خواهند گفت [اصحاب کهف] سه تن اند

رَابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا

که چهارم ایشان سگ شان است و [جمعی] می گویند پنج تن اند که ششم ایشان سگ شان است سگ شان است سنگ انداختنی

بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ

نادیده [از روی گمان] و می گویند که هفت تن اند و هشتم ایشان سگ شان است بگو پروردگار من داناتر است

بِعَدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظَهْرًا

به شمار ایشان نمی داند [شمار] ایشان را مگر اندکی [از کسان] پس جدال مکن دربارهٔ ایشان مگر جدالی سرسری

وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا ۖ وَلَا تَقُولَنَّ لِسَائِي

و نظر مخواه دربارهٔ ایشان از هیچ کسی و مگو هرگز دربارهٔ هیچ چیزی

إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا ۖ إِلَّا ۖ أَن يَشَاءَ اللَّهُ ۚ وَادْكُرْ رَبَّكَ

که من البته کننده ام آن را فردا [۲۳] مگر آنکه [بگویی] اگر خواهد الله و یاد کن پروردگار خود را

إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَىٰ أَن يَهْدِيَنِي رَبِّي ۖ لَا اقْرَبُ مِنْ هَٰذَا رَشْدًا

وقتی که فراموش کنی و بگو امید است که راه نماید مرا پروردگار من به نزدیک تر از این رهیافتی را

وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا ۖ

[۲۴] و درنگ کردند در غار خود سه صد سال و افزودند [بر آن] نه سال دیگر

قُلْ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا لَهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

[۲۵] بگو الله داناتر است به مقداری که درنگ کردند برای اوست [علم] غیب آسمانها و زمین

أَبْصَرَ بِهِ وَأَسْمِعُ ۚ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ

چقدر بینا و چقدر شنواست نیست برای ایشان به جز او هیچ کارسازی و شریک نمی گیرد

فِي حُكْمِهِ أَحَدًا ۖ وَآتَلْ مَا أُوْحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ

در حکم خود هیچ کس را [۲۶] و بخوان آنچه را وحی فرستاده شد به سوی تو از کتاب

رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَتِهِ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ۖ

پروردگارت دگرگون کننده ای نیست برای سخنان او و هرگز نیابی جز او هیچ پناهگاهی را [۲۷]

وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدْوَةِ وَالْعَشِيِّ
و شکبیا دار خود را با آنان که می خوانند پروردگار خود را به صبح و شام

يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ
می خواهند رضای او را و درنگزد دیدگانت از آنها که بخواهی آرایش زندگانی

الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ
دنیا را و اطاعت مکن آن را که غافل ساختیم دل او را از یاد خویش و پیروی کرده است خواهش خود را و هست

أَمْرُهُ فُرُطًا ﴿٢٨﴾ وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ
کار او از حد گذشته و بگو حق از جانب پروردگارتان است پس هر که خواهد ایمان آورد و هر که

شَاءَ فَلْيُكْفِرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا
خواهد کافر شود همانا مهیا کردیم برای ستمکاران آتشی را که فرا گیرد ایشان را سراپرده های آن

وَإِنْ يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ
و اگر فریادرسی خواهند فریادرسی می شوند به آبی مانند مس گداخته که بریان می کند چهره ها را بد

الشَّرَابِ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٢٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
آشامیدنی است و [دوزخ] بد منزلگاهی است همانا آنانی که ایمان آوردند و کردند

الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا ﴿٣٠﴾ أُولَٰئِكَ
کارهای شایسته همانا ما تباہ نکنیم پاداش کسی که نیکو کرده است کار را آنان

لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ
برای شان باغ های جاویدان است که می رود از زیر [درختان] آنها نهرها زیور داده شوند در آنجا از دستبندهایی

مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِنِينَ
از طلا و می پوشند جامه هایی سبز را از دیبای نازک و دیبای ستر تکیه کنان اند

فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نَعَمَ الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٣١﴾ وَأُضْرِبَ
در آنجا بر تخت ها خوب پاداش و نیکو منزلگاهی است و بزین

لَهُمْ مَثَلًا رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَبٍ وَحَفَفْنَاهُمَا
برای ایشان مثلی را دو مرد را که قرار دادیم با یکی از آن دو دو باغ را از درختان انگور و گرداگرد آن

بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا ﴿٣٢﴾ كِلْتَا الْجَنَّتَيْنِ ءَاتَتْ أُكُلَهَا وَلَمْ
دو را گرفته بودیم با درختان خرما و قرار دادیم در میان دو باغ کشتزاری را هر دو باغ می دادند خوردنی خود را و هیچ

تَظْلِمَ مِنْهُ شَيْئًا وَفَجَّرْنَا خِلَالَهُمَا نَهْرًا ﴿٣٣﴾ وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ
نمی کاستند از آن [میوه] چیزی را و جاری ساختیم میان هر دو جویی را [۳۳] و بود برای او حاصلی پس گفت

لَصَحِيحٌ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا ﴿٣٤﴾
به رفیق خود در حالی که او گفتگومی کرد با او من بیشترم از تو در مال و نیرومندترم از جهت افراد [خویشاوندان] [۳۴]

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَن تَبِيدَ هَذِهِ
و درآمد به باغ خود و حال آنکه او ستمکار بود برای خویش گفت نمی پندارم که نابود شود این باغ

أَبَدًا ﴿٣٥﴾ وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِن رُّدِدْتُ إِلَىٰ رَبِّي
هیچ گاه ﴿۳۵﴾ و گمان ندارم که رستاخیز برپاشدنی باشد و [فرضاً] اگر بازگردانیده شوم به سوی پروردگار خود

لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِّنْهَا مُنْقَلَبًا ﴿٣٦﴾ قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ
هر آینه خواهم یافت بهتر از آن جایگاهی ﴿۳۶﴾ گفت به او همراه او و او گفتگو می کرد با وی

أَكْفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّكَ رَجُلًا
آیا کافر شدی به الله آن که آفرید تو را از خاکی سپس از نطفه‌ای سپس تو را مردی کامل گردانید

لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ﴿٣٨﴾ وَلَوْلَا إِذْ
لیکن ﴿۳۷﴾ [من می گویم که] «الله» پروردگار من است و شریک نمی سازم با پروردگار خود هیچ کس را ﴿۳۸﴾ و چرا آنگاه که

دَخَلْتَ جَنَّتِكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِن تَرَنِ أَنَا
درآمدی به باغ خود نگفتی هر چه بخواهد الله نیست نیرویی مگر به [یاری] الله اگر بینی مرا

أَقَلَّ مِنْكَ مَالًا وَوَلَدًا ﴿٣٩﴾ فَعَسَىٰ رَبِّي أَن يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِّنْ
که کمترم از تو در مال و فرزند ﴿۳۹﴾ پس امید است که پروردگار من بدهد به من بهتر از

جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَاءِ فَنُصْبِحَ صَعِيدًا
باغ تو را و بفرستد بر آن آفتی از آسمان پس گردد زمینی صاف

زَلَقًا ﴿٤٠﴾ أَوْ يُصْبِحَ مَأْوَاهَا غَوْرًا فَلَن تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا ﴿٤١﴾
و بی گیاه ﴿۴۰﴾ یا شود آب آن فرورفته پس هرگز نتوانی برای آن جستن ﴿۴۱﴾

وَأُحِيطَ بِشَرِّهِ فَأُصْبِحَ يُقَلَّبُ كَفِّهِ عَلَىٰ مَا أُنْفِقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ
و فرا گرفته شد محصولش پس صبح کرد در حالی که زیر و روی کرد [چه هم می زد] دوستش را [به حسرت] بر آنچه خرج کرده بود در آن و آن [باغ] فرور بسته بود

عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَلَيْسَ لِمِ أَشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ﴿٤٢﴾ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ
بر داربست های خود و می گفت ای کاش شریک نکرده بودم با پروردگار خود هیچ کس را ﴿۴۲﴾ و نبود برای او

فِتْنَةٌ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنْصِرًا ﴿٤٣﴾ هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ
هیچ گروهی که او را یاری دهند در برابر الله و نشد او انتقام گیرنده ﴿۴۳﴾ آنجا یاری از آن

لِلَّهِ الْحَقُّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا ﴿٤٤﴾ وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلِ الْحَيَوةِ
الله بر حق است وی بهتر است به ثواب دادن و بهتر است به سرانجام ﴿۴۴﴾ و بزن برای آنان مثل زندگانی

الدُّنْيَا كَمَا أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ
دنیا را مانند آبی است که فرو فرستادیم آن را از آسمان پس پیامیخت به سبب وی رستنی زمین

فَأُصْبِحَ هَشِيمًا تَذَرُوهُ الرِّيحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ﴿٤٥﴾
پس گردید [آخر کار] درهم شکسته که می پرانید آن را بادهای و هست الله بر هر چیزی توانا ﴿۴۵﴾

الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ
مال و فرزندان آرایش زندگی این دنیا است و ماندگارهای شایسته

خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا ﴿٤٦﴾ وَيَوْمَ نُسِرُّ الْجِبَالَ تُرَى
بِهتر است نزد پروردگارت [از جهت] ثواب و بهتر است [از جهت] امید داشتن ﴿٤٦﴾ و [یاد کن] روزی را که روان کنیم کوه ها را و ببینی

الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿٤٧﴾ وَعُرِضُوا
زمین را هموار و هویدا و جمع سازیم آنان [مردمان] را پس نگذاریم از ایشان هیچ کس را ﴿٤٧﴾ و عرضه شوند

عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًّا لَّقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ
بر پروردگارت صف کشیده هر آینه آمدید پیش ما چنانچه آفریده بودیم شما را اول بار بلکه می پنداشتید

أَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُم مَّوْعِدًا ﴿٤٨﴾ وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ
که قرار ندهیم برای شما وعده گاهی را ﴿٤٨﴾ و نهاده شود نامه اعمال پس ببینی بزهکاران را

مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يُوَيْلُنَا مَا لَ هَذَا الْكِتَابِ
ترسان از آنچه در آن [نوشته] است و می گویند ای وای بر ما چیست این نامه

لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا
که فرو نهاده است [هیچ گناه] کوچک و نه بزرگی را مگر به شمار آورده است آن را و ببینند هر چه کرده بودند

حَاضِرًا وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا ﴿٤٩﴾ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا
پیش رو و ستم نمی کند پروردگار تو بر هیچ کس ﴿٤٩﴾ و [یاد کن] آنگاه که گفتیم به فرشتگان سجده کنید

لَادَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ
برای آدم پس سجده کردند مگر ابلیس بود از جن پس سرپیچید از فرمان پروردگار خود

أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ
آیا پس می گیرید او را و فرزندان او را دوستان به جای من و ایشان برای شما دشمن اند [شیطان و دوستان او]

بَشَرًا لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا ﴿٥٠﴾ مَا أَشْهَدُكُمْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ
بد است برای ستمکاران به عنوان جایگزین ﴿٥٠﴾ شاهد نگرفته بودم آنان را بر آفریدن آسمان ها

وَالْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُمْ مُتَّخِذَ الْمُضِلِّينَ عَضُدًا
و زمین و نه بر آفریدن خودشان و نگرفته بودم گمراه کنندگان را به مددکاری

وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَائِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ
﴿٥١﴾ و روزی که فرماید [خدای تعالی] ندا کنید شریکان مرا آنان که می پنداشتید پس ندا کنند آنها را

فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمُ الْغَاسِقِينَ ﴿٥٢﴾ وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ
پس پاسخ نخواستند داد به ایشان قرار دهیم میان آنها هلاکتگاهی [یا فاصله و حائل] ﴿٥٢﴾ و ببینند بزهکاران

النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَاقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا ﴿٥٣﴾
آتش را پس یقین کنند که آنان درافتادنی اند در آن و نیابند از آن راه برگشتی را ﴿٥٣﴾

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ
و هر آینه گوناگون بیان کردیم در این قرآن برای مردمان از هر مَثَلی و هست

الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا ﴿٥٤﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا
بیش از هر چیزی در چون و چرا ﴿٥٤﴾ و باز نداشته است مردم را از اینکه ایمان بیاورند
أَدْمَى

إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ ﴿٥٥﴾ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ
آنگاه که آمد برای ایشان رهنمود و اینکه آمرزش بخواهند از پروردگارشان مگر آنکه برسد به ایشان روش

الْأُولَىٰ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ﴿٥٥﴾ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ
پیشینیاں یا بیاید بر ایشان عذاب رویارویی ﴿٥٥﴾ و نمی فرستیم پیامبران را

إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ ﴿٥٦﴾ وَيَجِدُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ
مگر مژده دهندگان و بیم دهندگان و ستیزه می کنند کسانی که کفر ورزیدند به باطل

لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخِذُوا آيَاتِي وَمَا أُنْذِرُوا هُزُوًا ﴿٥٦﴾ وَمَنْ
تا تباہ سازند به سبب آن [جلال] حق را و گرفتند آیات مرا و چیزی را که به آن بیم داده شدند به ریشخند ﴿٥٦﴾ و کیست

أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ
ستمکارتر از آن که پند داده شد به آیات پروردگارش پس روی گردانید از آن و فراموش کرد آنچه پیش فرستاده است دودست وی

إِنَّا جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا ﴿٥٧﴾
همانا ما قراردادیم بر دل هایشان پرده هایی که نفهمند آن را و در گوش هایشان سنگینی است

وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا ﴿٥٧﴾ وَرَبُّكَ
و اگر بخوانی ایشان را به سوی هدایت پس هرگز نیایند به راه هیچ گاه ﴿٥٧﴾ و پروردگار تو

الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوا لَعَجَّلَ لَهُمُ
آمرزگار صاحب رحمت است اگر می گرفت ایشان را به سبب آنچه کرده اند هر آینه شتاب می نمود بر ایشان

الْعَذَابَ ﴿٥٨﴾ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَّنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْيلًا ﴿٥٨﴾
عذاب را بلکه برای ایشان وعده گاهی است که هرگز نیابند در برابر آن پناهی را ﴿٥٨﴾

وَتِلْكَ الْقُرَىٰ أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ
و آن آبادی ها هلاک کردیم آنها را چون ستم کردند و قرار دادیم برای هلاک شان

مَوْعِدًا ﴿٥٩﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِفَتَاهُ لَا أَبْرَحُ حَتَّىٰ
وعده گاهی را ﴿٥٩﴾ و [یاد کن] آنگاه که گفت موسی به جوان خود پیوسته راه می روم تا آنکه

أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا بَلَغَا
برسم به جایگاه به هم پیوستن دو دریا یا بیویم روزگاری دراز [راه] را ﴿٦٠﴾ پس چون رسیدند

مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا نِسِيَا خُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ﴿٦١﴾
به جایگاه پیوستن آن دو [دریا] فراموش کردند ماهی خود را پس گرفت ماهی راه خود را در دریا به حالت سرازیر ﴿٦١﴾

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتَاهُ إِنَّا جَاءَنَا لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا

پس چون گذشتند گفت [موسی] به جوان خود بیاور برای ما چاشت ما را هر آینه یافتیم از این سفرمان

هَذَا نَصَبًا ﴿٦٢﴾ قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ

رنجی سخت ﴿٦٢﴾ گفت آیا دیدی آنگاه که جای گرفتیم به نزد آن تخته سنگ پس من فراموش کردم

الْحَوْتَ وَمَا أُنْسِينِي إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ

ماهی را و فراموشم نساخت آن را مگر شیطان که یاد کنم آن را و گرفت [ماهی] راه خود را

فِي الْبَحْرِ عَجَبًا ﴿٦٣﴾ قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغُ فَارْتَدَّا عَلَىٰ آثَارِهِمَا

در دریا به شیوه ای شگفت ﴿٦٣﴾ گفت آن [جایگاه] همان است که ما می جستیم پس بازگشتند بر رد پای خود

قَصَصًا ﴿٦٤﴾ فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا ءَاتِيْنَهُ رَحْمَةً مِّنْ

پی جویان ﴿٦٤﴾ پس یافتند بنده ای از بندگان ما را که دادیم به او رحمتی را از

عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَّدُنَّا عِلْمًا ﴿٦٥﴾ قَالَ لَهُ مُوسَىٰ هَلْ أَتَبِعُكَ

نزد خود و آموختیم به او از نزد خود دانشی را ﴿٦٥﴾ گفت به او موسی آیا پیروی کنم تو را

عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَنِي مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا ﴿٦٦﴾ قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ

به شرط آنکه بیاموزی به من از آنچه آموخته شده ای از راهدانی ﴿٦٦﴾ گفت همانا تو هرگز نتوانی

مَعِيَ صَبْرًا ﴿٦٧﴾ وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا ﴿٦٨﴾ قَالَ

با من شکیبایی کردن ﴿٦٧﴾ و چگونه شکیبایی کنی بر چیزی که احاطه نیافته ای به آن از جهت آگاهی؟ ﴿٦٨﴾ گفت

سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا ﴿٦٩﴾ قَالَ

خواهی یافت مرا اگر خواهد الله صبرکننده و نافرمانی نکنم از تو در هیچ کاری ﴿٦٩﴾ گفت

فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا

اگر از من پیروی کردی پس مپرس از من از چیزی تا آنکه خود آغاز کنم برای تو از آن سخن را

فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ أَخَرَقَهَا

پس هر دو رفتند تا وقتی که سوار شدند در کشتی شکافت آن را گفت [موسی] آیا شکافتی آن را

لِلْغُرُقِ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا ﴿٧١﴾ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ

تا غرق کنی اهل آن را هر آینه انجام دادی کاری بسیار زشت را ﴿٧١﴾ گفت آیا نگفته بودم که تو

لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٢﴾ قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا

نتوانی با من شکیبایی را ﴿٧٢﴾ گفت [موسی] بازخواست مکن مرا به آنچه فراموش کردم و

تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا ﴿٧٣﴾ فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ

بر من تحمیل مکن در کارم دشواری را ﴿٧٣﴾ پس هر دو رفتند تا آن که دیدار کردند پسری را پس بکشت او را

قَالَ أَقْتَلْتَ نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَّقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا ﴿٧٤﴾

گفت [موسی] آیا کشتی فرد پاکی را بی آنکه کسی را [کشته باشد] هر آینه مرتکب شدی کاری ناپسند را ﴿٧٤﴾

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَّكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ۷۵
 گفت آیا نگفتمه بودم به تو که همانا تو نتوانی با من شکیبایی را ۷۵

سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَحِّحْنِي ۖ قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا

پرسم تو را از چیزی بعد از این پس همراه مگیر مرا که رسیده ای از جانب من به عذری

۷۶ فَاَنْطَلَقَا حَتَّىٰ اِذَا اَنْبَاَ اَهْلَ قَرْيَةٍ اَسْتَطْعَمَا اَهْلَهَا فَاَبْوَا ۝۷۶
پس هر دو به راه افتادند تا چون رسیدند به مردم آبادی ای که غذا خواستند از اهل آن پس دریغ کردند

أَنْ يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا حِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقُضَ فَأَقَامَهُ

که مهمانی کنند آنان را پس یافتند هر دو در آنجا دیواری را که می‌خواست بيفتد پس برپا داشت [آن نیکمرد] آن را

قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا ﴿٧٧﴾ قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيُّهَا الْمَلَأُ الْكَافِرُونَ قُلْ إِنِّي خَشِيتُ الْمَظْهَرَ إِذَا خُتِمَ الْحَدِيثُ لَكُمُ الْمَوْتُ وَلَكُمُ الْمَوَازِينُ ﴿٧٨﴾

گفت [موسی] اگر میخواستی هر آینه می گرفتی بر آن مزدی را ﴿٧٧﴾ گفت [آن نیکمرد] این [هنگام] جدایی میان من و تو است ای مایه کفر! بگو: من میترسم از آن روزی که شما را بمیراند و برای شما میزان است. ﴿٧٨﴾

وَبَيْنَكَ^ج سَأْنِبُكَ^ك بِنَاوِيلَ^ل مَا لَمْ تَسْتَطِعْ^م عَلَيْهِ^ن صَبْرًا^و أَمَّا^ز
و تو است اکنون آگاه سازم تو را به حقیقت قِرْجَام آنچه نتوانستی بر آن شکبایی را اما

السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا
آن کشتی پس بود برای بینوایانی که کار می کردند در دریا پس خواستم که معیوب کنم آن را

وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَضَبًا وَأَمَّا الْغُلَامُ

و بود در پس آنان پادشاهی که می گرفت هر کشتی [سالم] را به زور و اما آن نوجوان

فَكَانَ أَبُوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا أَن يُرْهَقَهُمَا طُغَيْنَا وَكُفَرَا

پس بودند پدر و مادر او دو مؤمن پس ترسیدیم که او دارد ایشان را به سرکشی و کفری

۸۰ فَأَرَدْنَا أَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِمَّنْهُ زَكْوَةً وَأَقْرَبَ رَحْمًا

پس خواستیم که عوض دهد ایشان را پروردگارشان بهتر از وی از روی پاکیزگی و نزدیک تر از حیث مهربانی

وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ الْمُظَلِمُونَ أَخْذَهُمَا وَلَهُنَّ نِسَاءٌ مُدْمِنَاتٌ لَكَرِهْنَ بِأَبْنَائِهِمَا أَنْ يَقْرَأُوا عَلَيْهِمْ الْقُرْآنَ فَذُكِّرُوا بِالْغَنِيِّ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يُفْعَلُ لَئِيمًا

تَحْتَهُ، كَنْزٌ لَّهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا
 زیر آن گنجی برای ایشان و بود پدرشان شایسته کار پس خواست پروردگار تو که برسند آن دو

أَشَدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُ،
به نهایت قوت خود و بیرون آورند گنج خود را از روی بخشایشی از پروردگار تو و نکردم آن [کار] را

عَنْ أَمْرِ ذَٰلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا وَيَسْأَلُونَكَ

به فرمان خود این است حقیقت فرجام آنچه که نتوانستی بر آن شکیبایی را و می پرسند از تو

عَنْ ذِي الْقَرْنَيْنِ قُلْ سَاتِلُوا عَلَيَّكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا

درباره ذوالقرنین بگو به زودی خواهیم خواند بر شما از [حال] وی یاد را

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَءَاتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا ۝۸۴ فَاتَّبَعَ سَبَبًا

همانا ما توانمندی دادیم به او در زمین و دادیم به او از هر چیزی سرشته [آن را] پس در پی گرفت راهی را

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ ۝۸۵

تا چون رسید جای فروشدن آفتاب یافت آن را که فرو می رود در چشمه ای گل آلود

وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَبْنَؤُا الْقَرْنَيْنِ إِمَّا أَنْ تُعَذَّبَ وَإِمَّا أَنْ تَتَّخِذَ

و یافت نزد آن قومی را گفتیم ای ذوالقرنین یا عذاب می کنی و یا درپیش می گیری

فِيهِمْ حُسْنًا ۝۸۶ قَالَ أَمَّا مِنْ ظِلْمٍ فَسُوفَ نَعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ

در میان ایشان [روشن] نیکویی را گفت اما کسی که ستم ورزد پس عذاب خواهیم کرد او را سپس بازگردانیده شود به سوی پروردگارش

فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُكْرًا ۝۸۷ وَأَمَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءٌ

پس عذاب کند او را عذابی سخت و اما آنکه ایمان آورد و کند کاری شایسته پس برای اوست پاداشی

أَلْحَسَنٍ ۖ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ۝۸۸ ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ۝۸۹ حَتَّىٰ

نیکوتر و خواهیم گفت به او از فرمان خود آسانی را باز در پی گرفت راهی را تا

إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَمْ يَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ

چون رسید به جای برآمدن آفتاب یافت آن را که برمی آمد بر قومی که قرار نداده بودیم برای ایشان در

دُونَهَا سِتْرًا ۝۹۰ كَذَلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ۝۹۱ ثُمَّ أَتْبَعَ

برابر آن [آفتاب] پوششی را اینچنین بود و به تحقیق احاطه داشتیم به آنچه نزد او بود آگاهی باز در پی گرفت

سَبَبًا ۝۹۲ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا

راهی را تا چون رسید در میان دو کوه یافت در پس آن [دو کوه] قومی را که

لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ۝۹۳ قَالُوا يَبْنَؤُا الْقَرْنَيْنِ إِنْ يَأْجُوجُ وَمَاجُوجُ

نزدیک نبودند که بفهمند سخنی را [هیچ زبانی رانمی فهمیند] گفتند ای ذوالقرنین همانا یاجوج و ماجوج

مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ

فسادکنندگان در زمین پس آیا قرار دهیم برای تو هزینه ای را بر اینکه بسازی میان ما و میان ایشان

سَدًّا ۝۹۴ قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ

سدی را؟ گفت آنچه توانمند کرده است مرا در آن پروردگار من بهتر است پس یاری دهید مرا بانیروی که بسازم میان شما

وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ۝۹۵ ءَاتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ

و میان ایشان بندی استوار بیاورید برایم پاره های آهن تا وقتی که برابر ساخت میان آن دو کوه را

قَالَ أَنْفِخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ ءَاتُونِي أُفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا

گفت بدمید تا آنگاه گردانید آن را آتشی [گداخته] گفت بیاورید برای من تا بریزم بر آن [دیوار] مس گداخته را

۝۹۶ فَمَا اسْتَطَعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَعُوا لَهُ نَقْبًا ۝۹۷

پس نه می توانستند که بالا روند از آن و نه می توانستند آن را سوراخ [کنند]

قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِّن رَّبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي

گفت این رحمتی است از پروردگار من پس چون بیاید وعده پروردگار من گرداند آن را هموار و هست وعده پروردگار من

حَقًّا ﴿٩٨﴾ وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ

حق ﴿٩٨﴾ و رهامی کنیم ما برخی ایشان را آن روز که موج بزنند در برخی دیگر [=در یکدیگر بلولند] و دمیده شود در صور

فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا ﴿٩٩﴾ وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِّلْكَافِرِينَ عَرْضًا ﴿١٠٠﴾

پس گرد آوریم آنان را همگی ﴿٩٩﴾ و عرضه نماییم جهنم را در آن روز برای کافران عرضه نمودنی ﴿١٠٠﴾

الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَن ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ

آنان که بود چشم هایشان در پوششی از یاد من و نمی توانستند

سَمْعًا ﴿١٠١﴾ أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَن يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِن دُونِي

شنیدن [سخن حق را] ﴿١٠١﴾ آیا پنداشتند کسانی که کفر ورزیدند که می گیرند بندگانم را به جای من

أَوْلِيَائَ إِنَّا أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِّلْكَافِرِينَ نَزْلًا ﴿١٠٢﴾ قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُم بِالْأَخْسَرِينَ

کارسازان همانا ما مهیا ساخته ایم دوزخ را برای کافران [سرای] پذیرایی ﴿١٠٢﴾ بگو آیا خبر دهیم به شما به زیانکارترین [مردم]

أَعْمَلًا ﴿١٠٣﴾ الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيَّهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ

از جهت عمل؟ ﴿١٠٣﴾ آنانی که تباه شد کوشش ایشان در زندگانی دنیا و ایشان می پندارند که آنها

يُحْسِنُونَ صُنْعًا ﴿١٠٤﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ

نیکو می کنند کار را ﴿١٠٤﴾ آنان کسانی اند که کافر شدند به نشانه های پروردگار خود و دیدار او

فَحِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَزَنًا ﴿١٠٥﴾ ذَلِكَ جَزَاءُ هُم

پس تباه گردید اعمالشان پس نخواهیم گذاشت برای شان روز رستخیز ارزشی را ﴿١٠٥﴾ این است جزای شان

جَهَنَّمَ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُوًا ﴿١٠٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا

دوزخ به سبب آنکه کفر ورزیدند و گرفتند آیات مرا و پیامبرانم را به ریشخند ﴿١٠٦﴾ همانا آنان که ایمان آوردند

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نَزْلًا ﴿١٠٧﴾ خَالِدِينَ

و کردند کارهای شایسته هست برای شان باغهای فردوس [سرای] مهمانی ﴿١٠٧﴾ جاودانه اند

فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حَوْلًا ﴿١٠٨﴾ قُلْ لَّوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِّكَلِمَاتِ رَبِّي

در آن نمی جویند از آنجا انتقالی را ﴿١٠٨﴾ بگو اگر باشد دریا مرکب برای [نوشتن] سخنان پروردگار من

لَنفَدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَن نُّفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا ﴿١٠٩﴾ قُلْ

هرآینه پایان می یابد دریا پیش از آنکه پایان یابد کلمات پروردگار من و اگرچه بیاوریم به مانند آن کمکی را ﴿١٠٩﴾ بگو

إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ فَمَن كَانَ يَرْجُوا

جز این نیست که من بشری مثل شمایم که وحی فرستاده می شود به سوی من که اله شما اله یگانه است پس هرکس که امید دارد

لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ﴿١١٠﴾

به دیدار پروردگار خود پس باید بکند کاری شایسته و شریک نسازد در عبادت پروردگار خود کسی را ﴿١١٠﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

کَهِيعَصَ ۱ ذَكَرَ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا ۲
کاف، ها، یا، عین، صاد ۱ [این] یاد رحمت پروردگار تو بر بنده اش زکریاست ۲

إِذْ نَادَى رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا ۳ قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ ۴
آنگاه که ندا کرد پروردگار خود را به ندایی پنهان ۳ گفت ای پروردگارم همانا من سست شده استخوان ۴

مِنْ مَنِيَّ وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ ۵
من و برافروخته [سید] گشته است سر [من] از پیری و نبوده ام به درخواست از تو ای پروردگارم ۵

شَقِيًّا ۴ وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ ۵
محروم [از اجابت] ۴ و همانا من می ترسم از خویشاوندان بعد از خود و هست ۵

أُمْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ۵
زن من نازا پس عطا کن به من از جانب خود وارثی [فرزندی را] ۵ که ارث ببرد مرا و ارث ببرد

مِنْ آلِ يَعْقُوبَ ۶ وَأَجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا ۶
از خاندان یعقوب و بگردان او را ای پروردگارم پسندیده ۶ ای زکریا

إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَحْيَى لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا ۷
همانا ما مژده می دهیم تو را به پسری که نام او یحیی است که نگردانیده ایم برای او پیش از این همنامی را ۷

قَالَ رَبِّ أَنِّي يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَكَانَتِ أُمْرَأَتِي ۷
گفت ای پروردگارم از کجا باشد برای من پسری حال آنکه هست زن من ۷

عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا ۸ قَالَ كَذَلِكَ ۹
نازا و به تحقیق رسیده ام از سبب کلان سالی به فرتوتی ۸ گفت چنین است ۹

قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَى هَيْنٍ وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ ۱۰
گفت پروردگار تو که این کار بر من آسان است و هر آینه آفریدم تو را پیش از این حال آنکه نبودی ۱۰

شَيْئًا ۹ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ إِلَّا ۱۰
چیزی ۹ گفت [زکریا] ای پروردگارم قرار ده برای من نشانی را فرمود نشانی تو این است که ۱۰

تُكَلِّمُ النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ۱۰ فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ ۱۱
سخن نتوانی گفت با مردم سه شبانه روز درحالی که تندرست باشی ۱۰ پس بیرون آمد بر قوم خود ۱۱

مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ۱۱
از محراب پس اشاره کرد به سوی ایشان که تسبیح گویند صبح و شام ۱۱

يٰٓيَحْيٰى خُذِ الْكِتٰبَ بِقُوَّةٍ وَّءَاتَيْنَاهُ الْحَكْمَ صَبِيًّا ﴿١٢﴾
 [گفت الله] ای یحیی بگیر کتاب را به جد و جهد تمام و دادیم به او حکمت را در حالت کودکی

وَحَنَانًا مِّنْ لَّدُنَّا وَزَكٰوةً وَّكَانَ تَقِيًّا ﴿١٣﴾ وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا ﴿١٤﴾
 و مهربی [ویژه] از نزد خویش و پاکیزگی [به وی دادیم] و بود پرهیزکار و [بود] نیکوکار به پدر و مادر خود و نبود زورگوی سرکش

وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ﴿١٥﴾ وَاذْكُرْ فِي الْكِتٰبِ مَرْيَمَ اِذْ اُنْتَبَذَتْ
 و روزی که برانگیخته شود زنده و یاد کن در این کتاب مریم را وقتی که کناره گزید

مِنْ اَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا ﴿١٦﴾ فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُوْنِهِمْ حِجَابًا
 از اهل خود در مکان شرقی پس گرفت از پیش ایشان پرده ای را [جنازه را آن پنهان شد]

فَاَرْسَلْنَا اِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ﴿١٧﴾ قَالَتْ اِنِّى
 پس فرستادیم به سوی او فرشته خود را پس جلوه گر شد برای وی آدمی درست اندام گفت همانا من

اَعُوْذُ بِالرَّحْمٰنِ مِنْكَ اِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ﴿١٨﴾ قَالَ اِنَّمَا اَنَا رَسُوْلُ
 پناه می جویم به [الله] مهرگستر از تو اگر پرهیزکاری [از من دور شو] گفت جز این نیست که من فرستاده

رَبِّكَ لَا هَبْ لَكَ عَلِمًا زَكِيًّا ﴿١٩﴾ قَالَتْ اَنِّى يَكُوْنُ لِيْ
 پروردگار توام تا ببخشم به تو پسری پاکیزه را گفت چگونه باشد برای من

عُلْمٌ وَلَمْ يَمَسْسَنِيْ بَشَرٌ وَلَمْ اَكْ بِغَيًّا ﴿٢٠﴾ قَالَ كَذٰلِكَ
 پسری و حال آنکه دست نرسانده است به من هیچ بشری و نبوده ام زناکار گفت چنین است

قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلٰى هٰٓئِلٍ وَّلِنَجْعَلَهُۥ اٰيَةً لِّلنَّاسِ وَرَحْمَةً
 فرمود پروردگار تو که آن بر من آسان است و تا بگردانیم آن را نشانه ای برای مردم و رحمتی

مِّنَّا وَّكَانَ اَمْرًا مَّقْضِيًّا ﴿٢١﴾ فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ
 از جانب خود و این هست کاری شدنی و حتمی پس حامله شد به او پس کناره گرفت [مریم]

بِهٖٓ مَكَانًا قَصِيًّا ﴿٢٢﴾ فَاجَاۗءَهَا الْمَخَاضُ اِلٰى جِذْعِ النَّخْلَةِ
 با او در جایی دور پس کشانید او را درد زایمان به سوی بیخ تنه خرما

قَالَتْ يٰلَيْتَنِيْ مِتُّ قَبْلَ هٰذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مَّنْسِيًّا ﴿٢٣﴾
 گفت [مریم] ای کاش مرده بودم پیش از این و می بودم از یاد رفته کلی فراموش شده

فَنَادٰۤىهَا مِنْ تَحْتِهَا اَلَا تَحْزَنِىْ قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا ﴿٢٤﴾
 پس ندا داد او را از پایین او که غمگین مباش هر آینه قرار داده است پروردگار تو در زیر پای تو جوی آبی را

وَهٰٓزِيْ اِلَيْكَ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسْقِطُ عَلَيْكَ رُطْبًا جَنِيًّا ﴿٢٥﴾
 و بجنبان به سوی خود تنه خرما را تا بیفکند بر تو خرماى تازه چیده را

فَكُلِيْ وَاشْرَبِيْ وَقَرِّيْ عَيْنًا فَاِمَّا تَرَيْنَ مِنَ الْبَشَرِ اَحَدًا فَقُولِيْ
پس بخور و بنوش و روشن می دار چشم را و اگر بینی از آدمیان کسی را پس بگو

اِنِّيْ نَذَرْتُ لِلرَّحْمٰنِ صَوْمًا فَلَنْ اُكَلِّمَ الْيَوْمَ اِنْسِيًّا ﴿٢٦﴾
همانا من نذر کرده ام برای [الله] مهرگستر روزه ای را پس من سخن نخواهم گفت امروز با هیچ آدمی ﴿٢٦﴾

فَاَتَتْ بِهٖ قَوْمَهَا تَحْمِلُهَاۙ قَالُوْا يٰمَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا
پس آورد پسرش را نزد قوم خود درحالی که برداشته بود او را گفتند ای مریم هر آینه آورده ای چیزی

فَرِيًّا ﴿٢٧﴾ يَتَّخِذُ اَيُّهَا هٰرُونَ نَبُوْدَ اَبُوْكَ اَمْرًا سَوْءًا وَمَا كَانَتْ
شگفت را ﴿٢٧﴾ ای خواهر هارون نبود پدر تو مرد بدی و نبود

اُمُّكَ بَغِيًّا ﴿٢٨﴾ فَاَشَارَتْ اِلَيْهٖ قَالُوْا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِيْ
مادرت بدکاره ﴿٢٨﴾ پس اشاره کرد [مریم] به سوی آن [بچه] گفتند چگونه سخن گوئیم با کسی که هست در

اَلْمَهْدِ صَبِيًّا ﴿٢٩﴾ قَالَ اِنِّيْ عَبْدُ اللّٰهِ ؕ اَتٰنِنِي الْكِتٰبَ وَجَعَلَنِي
گهواره کودکی ﴿٢٩﴾ گفت همانا من بنده الله هستم داده است به من کتاب را و گردانیده است مرا

بَنِيًّا ﴿٣٠﴾ وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا اَیْنَمَا كُنْتُ وَآوَصَنِي بِالصَّلٰوةِ
پیامبر ﴿٣٠﴾ و گردانیده مرا مبارک هر جا که باشم و سفارش فرموده است مرا به نماز

وَالزَّكٰوةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ﴿٣١﴾ وَبَرًّاۙ وَبَوَدْتُنِيْ اَنْ اَكُوْلَ مِنْ ثَمَرِ
و زکات مادامی که زنده باشم ﴿٣١﴾ و نیکوکار گردانیده [مرا] با مادر خود و نساخته مرا

جَبَّارًا شَقِيًّا ﴿٣٢﴾ وَالسَّلَامُ عَلٰی یَوْمٍ وُلِدْتُ وَيَوْمَ اَمُوْتُ
زورگوی بدبخت ﴿٣٢﴾ و سلام بر من در روزی که زاده شدم و روزی که بمیرم

وَيَوْمَ اُبْعَثُ حَيًّا ﴿٣٣﴾ ذٰلِكَ عِیْسٰی ابْنُ مَرْيَمَ ؕ قَوْلَ الْحَقِّ
و روزی که برانگیخته شوم زنده ﴿٣٣﴾ این است [حال] عیسی پسر مریم [همان] سخن حق

اَلَّذِیْ فِیْهِ يَمْتَرُوْنَ ﴿٣٤﴾ مَا كَانَ لِلّٰهِ اَنْ یَّخْذَ مِنْ وَلَدٍۙ سَبْحَنَهُ
که در آن تردید می کردند ﴿٣٤﴾ نباشد سزاوار برای الله که بگیرد فرزندی را پاکا او

اِذَا قَضٰی اَمْرًا فَاِنَّمَا یَقُوْلُ لَهُ كُنْ فَاَیْکُوْنُ ﴿٣٥﴾ وَاِنَّ اللّٰهَ رَبِّیْ وَرَبُّكُمْ
چون خواهد گزارد کاری پس جز این نیست که می گوید به او بشو بی درنگ می شود ﴿٣٥﴾ و [گفت] همانا الله پروردگار من و پروردگار شماست

فَاعْبُدُوْهُ هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِیْمٌ ﴿٣٦﴾ فَاَخْلَفَ الْاَخْرَابُ مِنْ
پس بپرستید او را این است راهی راست ﴿٣٦﴾ پس اختلاف کردند گروهها در

بَیْنَهُمْ فَوَيْلٌ لِّلَّذِیْنَ كَفَرُوْا مِنْ مَّشْهَدِ یَوْمٍ عَظِیْمٍ ﴿٣٧﴾ اَسْمِعْ
میان خود پس وای بر کسانی که کافر شدند از حضور در روزی بزرگ ﴿٣٧﴾ چه خوب شنوید ایشان

وَابْصُرْ یَوْمَ یَأْتُوْنَآ لٰكِنَ الظّٰلِمُوْنَ الْیَوْمَ فِیْ ضَلٰلٍ مُّبِیْنٍ ﴿٣٨﴾
و چه خوب بینید! در روزی که می آیند پیش ما لیکن ستمکاران آن روز در گمراهی آشکارند ﴿٣٨﴾

وَأَنْذَرَهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ
و بیم ده ایشان را از روز حسرت چون پایان پذیرد کار [و هشدار بده] در حالی که آنان در بی خبری اند و ایمان نمی آورند

﴿۳۹﴾ إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ﴿۴۰﴾ وَادْكُنْ
همانا ما وارث می شویم زمین را و هر آنکه را که بر روی آن است و آنان به سوی ما بازگردانیده می شوند ﴿۴۰﴾ و یاد کن

فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿۴۱﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَتَابَتِ
در این کتاب ابراهیم را همانا او بود بسیار راست گویی پیامبر ﴿۴۱﴾ وقتی که گفت به پدر خود ای پدر

لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا ﴿۴۲﴾ يَتَابَتِ
چرا می پرستی چیزی را که نمی شنود و نمی بیند و دفع نکند از تو هیچ چیزی را [هیچ گزندی را] ﴿۴۲﴾ ای پدرم

إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا
همانا من آمده است مرا از دانش چیزی که نیامده است برای تو پس پیروی کن مرا که بنمایم تو را راهی

سَوِيًّا ﴿۴۳﴾ يَتَابَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ
راست ای پدر پرستش مکن شیطان را همانا شیطان هست برای [الله] مهر گستر

عَصِيًّا ﴿۴۴﴾ يَتَابَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ
بسیار نافرمان ای پدر همانا من می ترسم که برسد تو را عذابی از [الله] مهر گستر

فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ﴿۴۵﴾ قَالَ أَرَأَيْتَ إِنْ بَرَّكَتُ عَنْ آلِهَائِي
پس می شوی برای شیطان یاور و همدم ﴿۴۵﴾ گفت آیا برگشته ای تو از اله های من

يَتَابَرَهُمْ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ لَأَرْجُمَنَّكَ وَأَهْجُرَنِي مَلِيًّا ﴿۴۶﴾ قَالَ
ای ابراهیم اگر دست برنداری هر آینه تو را سنگسار کنم و دور باش از من مدتی دراز ﴿۴۶﴾ گفت

سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا ﴿۴۷﴾
تو را به درود! زودا طلب آمرزش کنم برای تو از پروردگار خود همانا او هست به من بسیار مهربان [به من لطف دارد] ﴿۴۷﴾

وَأَعْتَزَلَكَ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا رَبِّي عَسَى
و کناره می گیرم از شما و از آنچه فرا می خوانید به جز الله و فرا می خوانم پروردگار خود را امید است

أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا ﴿۴۸﴾ فَلَمَّا أَعْتَزَلَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ
که نباشم به درخواست پروردگار خود بدبخت و محروم ﴿۴۸﴾ پس چون کناره گرفت از آنان و از آنچه می پرستیدند

مِنْ دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ﴿۴۹﴾
در برابر الله بخشیدیم به او اسحاق و یعقوب را و همه را قرار دادیم پیامبر ﴿۴۹﴾

وَوَهَبْنَا لَهُم مِّن رَّحْمِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا ﴿۵۰﴾
و بخشیدیم ایشان را از رحمت خود و قرار دادیم برای ایشان گفتار راست بلند آوازه ای را ﴿۵۰﴾

وَادْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَى إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿۵۱﴾
و یاد کن در این کتاب موسی را همانا او بود ناب برگزیده و بود فرستاده ای پیامبر ﴿۵۱﴾

وَنَدَيْتَهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ۝۵۲ وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ۝۵۳ وَادْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ رَحِيمَ خُودٍ بَرَادِرِش هَارُونَ را به پیامبری ۵۳ و یاد کن در این کتاب اسماعیل را همانا او بود صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ۝۵۴ وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ رَاسِت وَعده و بود فرستاده‌ای و پیامبری ۵۴ و امر می کرد اهل خود را به نماز وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ۝۵۵ وَادْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ رَاسِت و بود نزد پروردگار خود پسندیده ۵۵ و یاد کن در این کتاب ادريس را إِنَّهُ كَانَ صَدِيقًا نَبِيًّا ۝۵۶ وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ۝۵۷ وَأُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنْعَام کرد الله بر ایشان از پیامبران از اولاد آدم و از [ولاد] آنان که برداشتیم با نوح [در کشتی] وَمِنْ ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَءِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْبَعْنَاهُ إِذَا نُتِلَىٰ عَلَيْهِمْ الْآيَاتُ الرُّسُومِ ۝۵۸ خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ۝۵۹ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا ۝۶۰ جَنَّاتُ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ ۝۶۱ وَالْغَيْبُ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا ۝۶۲ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ۝۶۳ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا ۝۶۴ وَمَا نَنْزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ۝۶۵ يَبْسُطُ يَدَيْهِ يُرِيتُ مِمَّا يَشَاءُ ۝۶۶ وَتُفَسَّرُ لَهُ مَا يَشَاءُ ۝۶۷ وَتُفَسَّرُ لَهُ مَا يَشَاءُ ۝۶۸ وَتُفَسَّرُ لَهُ مَا يَشَاءُ ۝۶۹ وَتُفَسَّرُ لَهُ مَا يَشَاءُ ۝۷۰ وَتُفَسَّرُ لَهُ مَا يَشَاءُ ۝۷۱ وَتُفَسَّرُ لَهُ مَا يَشَاءُ ۝۷۲ وَتُفَسَّرُ لَهُ مَا يَشَاءُ ۝۷۳ وَتُفَسَّرُ لَهُ مَا يَشَاءُ ۝۷۴ وَتُفَسَّرُ لَهُ مَا يَشَاءُ ۝۷۵ وَتُفَسَّرُ لَهُ مَا يَشَاءُ ۝۷۶ وَتُفَسَّرُ لَهُ مَا يَشَاءُ ۝۷۷ وَتُفَسَّرُ لَهُ مَا يَشَاءُ ۝۷۸ وَتُفَسَّرُ لَهُ مَا يَشَاءُ ۝۷۹ وَتُفَسَّرُ لَهُ مَا يَشَاءُ ۝۸۰ وَتُفَسَّرُ لَهُ مَا يَشَاءُ ۝۸۱ وَتُفَسَّرُ لَهُ مَا يَشَاءُ ۝۸۲ وَتُفَسَّرُ لَهُ مَا يَشَاءُ ۝۸۳ وَتُفَسَّرُ لَهُ مَا يَشَاءُ ۝۸۴ وَتُفَسَّرُ لَهُ مَا يَشَاءُ ۝۸۵ وَتُفَسَّرُ لَهُ مَا يَشَاءُ ۝۸۶ وَتُفَسَّرُ لَهُ مَا يَشَاءُ ۝۸۷ وَتُفَسَّرُ لَهُ مَا يَشَاءُ ۝۸۸ وَتُفَسَّرُ لَهُ مَا يَشَاءُ ۝۸۹ وَتُفَسَّرُ لَهُ مَا يَشَاءُ ۝۹۰ وَتُفَسَّرُ لَهُ مَا يَشَاءُ ۝۹۱ وَتُفَسَّرُ لَهُ مَا يَشَاءُ ۝۹۲ وَتُفَسَّرُ لَهُ مَا يَشَاءُ ۝۹۳ وَتُفَسَّرُ لَهُ مَا يَشَاءُ ۝۹۴ وَتُفَسَّرُ لَهُ مَا يَشَاءُ ۝۹۵ وَتُفَسَّرُ لَهُ مَا يَشَاءُ ۝۹۶ وَتُفَسَّرُ لَهُ مَا يَشَاءُ ۝۹۷ وَتُفَسَّرُ لَهُ مَا يَشَاءُ ۝۹۸ وَتُفَسَّرُ لَهُ مَا يَشَاءُ ۝۹۹ وَتُفَسَّرُ لَهُ مَا يَشَاءُ ۝۱۰۰

رَّبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ
 [اوست] پروردگار آسمان ها و زمین و آنچه در میان آن دو است پس پرستش کن او را و شکیبا باش برای بندگی او

هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا ﴿۶۵﴾ **وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ أَإِذَا مَاتَ لَسَوْفَ أُخْرَجُ**
 آیا می شناسی برای او همانمی را؟ ﴿۶۵﴾ و می گوید انسان آیا چون بمیرم باز بیرون آورده خواهم شد زنده؟ ﴿۶۶﴾

أَيَا يَدُكَ شَيْئًا ﴿۶۷﴾ **فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ**
 حال آنکه نبود چیزی؟ ﴿۶۷﴾ سوگند به پروردگارت که هر آینه جمع کنیم ایشان و شیاطین را سپس هر آینه حاضر می سازیم ایشان را گرداگرد دوزخ به زانو در افتاده ﴿۶۸﴾ سپس بیرون می کشیم از هر

لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا ﴿۶۸﴾ **ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَهْبَاقًا**
 هر گروهی هر کدام را که شدیدتر باشد بر [الله] مهر گستر در سر کشی ﴿۶۹﴾ ما داناتریم به آنانی که

أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِثًّا ﴿۶۹﴾ **ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلِيًّا** ﴿۷۰﴾ **وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ**
 ایشان سزاوارترند به درآمدن در آن [دوزخ] ﴿۷۰﴾ و نیست از شما هیچ کس مگر آنکه به آن درآید هست این وعده بر پروردگار تو

حَتَّىٰ مَقْضِيًّا ﴿۷۱﴾ **ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا** ﴿۷۲﴾ **وَإِذَا نُتِلَّىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا**
 لازم [و] انجام پذیر ﴿۷۱﴾ آنگاه ﴿۷۱﴾ می رهانیم آنان را که پرهیزکاری کردند و می گذاریم ظالمان را در آن به زانو در افتاده ﴿۷۲﴾ و چون خوانده شود بر ایشان آیات روشن ما گویند آنان که کفر ورزیدند

لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَىُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا ﴿۷۳﴾ **وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثْنًا وَرِءِيًّا** ﴿۷۴﴾ **قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلِمَ دِدْ لَهُ**
 به آنان که ایمان آوردند کدام یک از این دو گروه جایگاهی بهتر و انجمنی آراسته تر دارد؟ ﴿۷۳﴾ و چه بسیار هلاک کردیم پیش از ایشان نسل ها را که ایشان نیکوتر ساز و برگ و منظری داشتند ﴿۷۴﴾ بگو هر که

كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلِمَ دِدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ
 باشد در گمراهی پس مهلت دهد به او [الله] مهر گستر مهلتی تا آنگاه که ببینند آنچه را که وعده داده شده بودند

إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ **مَنْ هُوَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضْعَفُ جُنْدًا** ﴿۷۵﴾ **وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى**
 یا عذاب [در دنیا] و یا رستاخیز پس به زودی خواهند دانست که چه کسی بدتر است جایگاهش و ضعیف تر است سپاهش ﴿۷۵﴾ و می افزاید الله بر آنان که راه یافته اند هدایت را

وَالْبَقِيَّةُ الصَّلَاحُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَرَدًّا ﴿۷۶﴾ **وَلَا يَرْجِعُ فِي الْقُلُوبِ**
 و کارهای ماندنی و شایسته بهتر است نزد پروردگار تو از جهت پاداش و بهتر است از جهت سرانجام ﴿۷۶﴾

وَلَا يَرْجِعُ فِي الْقُلُوبِ
 و باز نمی آید در دلها

وَلَا يَرْجِعُ فِي الْقُلُوبِ
 و باز نمی آید در دلها

وَلَا يَرْجِعُ فِي الْقُلُوبِ
 و باز نمی آید در دلها

وَلَا يَرْجِعُ فِي الْقُلُوبِ
 و باز نمی آید در دلها

وَلَا يَرْجِعُ فِي الْقُلُوبِ
 و باز نمی آید در دلها

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّكَ مَالًا وَوَلَدًا

آیا دیدی آن کس را که کافر شد به آیات ما و گفت هر آینه به من داده شود مال و فرزندی

۷۷ أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمْ أَخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ۷۸ كَلَّا

۷۷ آیا آگاهی یافته بر غیب یا گرفته است از نزد [الله] مهر گستر پیمانی را؟ ۷۸ نه چنین است

سَنَكْنُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ۷۹ وَنَزِيهٌ

به زودی می نویسیم آنچه را که می گوید و می افزاییم برای او از عذاب افزودنی را ۷۹ و به میراث می بریم از او

مَا يَقُولُ وَيَأْتِنَا فَردًا ۸۰ وَأَتَّخِذُوا مِن دُوبِ اللَّهِ ءَالِهَةً

آنچه را که می گوید و خواهد آمد نزد ما تنها [و دست خالی] ۸۰ و گرفتند به جای الله الهه های را

لَيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا ۸۱ كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ

تا باشند برای آنان مایه عزت ۸۱ چنین نیست زودا که انکار کنند پرستش ایشان را و می شوند

عَلَيْهِمْ ضِدًّا ۸۲ أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ

بر ضد ایشان ۸۲ آیا ندیدی که همانا ما فرستادیم شیاطین را بر کافران

تَوَزَّهُمْ أَزًّا ۸۳ فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا ۸۴

که تحریکشان کنند تحریک کردنی ۸۳ پس شتاب مکن بر ایشان جز این نیست که برشماریم برای آنها [کردارشان را] شمردنی ۸۴

يَوْمَ نَخْشِرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا ۸۵ وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ

روزی که گرد آوریم پرهیزکاران را به سوی [الله] مهر گستر به میهمانی ۸۵ و می رانیم گنهکاران را

إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَرِدًّا ۸۶ لَا يَمْلِكُونَ الشَّفْعَةَ إِلَّا مَن

به سوی دوزخ تشنه کام ۸۶ در اختیار ندارند شفاعت را مگر کسی که گرفته باشد نزد

الرَّحْمَنِ عَهْدًا ۸۷ وَقَالُوا أَخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ۸۸ لَقَدْ

[الله] مهر گستر پیمانی را ۸۷ و گفتند گرفته است [الله] مهر گستر فرزندی را ۸۸ هر آینه

جِئْتُمْ شَيْئًا إِذَا تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَنْفَطَرْنَ مِنْهُ ۸۹

آورده اید چیز بسیار زشتی را ۸۹ نزدیک است که آسمان ها بشکافند از این [سخن]

وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخْرِجُ الْجِبَالَ هَدًّا ۹۰ أَن دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا

و بشکافد زمین و بیفتد کوه ها پاره پاره ۹۰ اینکه می خوانند برای [الله] مهر گستر فرزندی را

وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَن يَتَّخِذَ وَلَدًا ۹۱ إِن كُنتُمْ

و سزاوار نباشد برای [الله] مهر گستر که بگیرد فرزندی را ۹۱ نیست هیچ کسی در

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا ءَاتَىٰ الرَّحْمَنُ عَبْدًا ۹۲ لَقَدْ أَحْصَاهُم

آسمان ها و زمین مگر آنکه خواهد آمد نزد [الله] مهر گستر به بندگی ۹۲ به تحقیق او همه را سرشماری نموده

وَعَدَّهُمْ عَدًّا ۹۴ وَكُلُّهُمْ ءَاتِيهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَرْدًا ۹۵

و دقیقاً شمارش کرده است ۹۴ و هر یک از ایشان خواهد آمد روز رستاخیز به تنهایی ۹۵

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ اللَّهُ
همانا آنان که ایمان آوردند و کردند

الرَّحْمَنَ وَدًّا ۝۹۶ فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ
[الله] مهرگستر دوستی را [در دل ها] ۹۶ پس جز این نیست که آسان ساختیم [قرآن] را به زبان تو تا مرزدهی به آن

الْمُتَّقِينَ وَنُذِرَ بِهِ قَوْمًا لَّدَا ۝۹۷ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمُ
پرهیزکاران را و بیم دهی به آن گروهی ستیزه جو را ۹۷ و چه بسیار هلاک کردیم پیش از ایشان

مِّن قَرْنٍ هَلْ يُحِصُّ مِنْهُمْ مِّنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ۝۹۸
از نسل‌هایی آیا می‌بینی از ایشان کسی را یا می‌شنوی از آنان آوایی را؟ ۹۸

ترتیبها ۲۰
سُورَةُ طه
آیاتها ۱۳۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
به نام الله مهر گستر مهربان

طه ۱ مَا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى ۝۲ إِلَّا تَذَكُّرًا
طه، ها ۱ فرود نفرستادیم بر تو این قرآن را که در رنج افتی ۲ مگر تذکره

لِمَن يَخْشَى ۝۳ تَنزِيلًا ۝۴ مِمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَى ۝۵
برای آنکه می‌ترسد ۳ درحالی که نازل شده از جانب آن که آفرید ۴ زمین و آسمان‌های بلند را ۵

الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى ۝۵ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
[الله] مهرگستر بر عرش استیلا یافت ۵ از آن اوست آنچه در آسمان‌ها و آنچه در

الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى ۝۶ وَإِنْ أَشْكَارَ كُنِيَ بِالْقَوْلِ
زمین و آنچه در میان هر دو و آنچه در زیر خاک نمناک است ۶ و اگر آشکار کنی سخن را

فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى ۝۷ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ
پس همانا او می‌داند نهان و نهان‌تر را ۷ الله است که نیست الهی جز او از آن اوست نام‌های

الْحُسْنَى ۝۸ وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ۝۹ إِذْ رَأَى نَارًا
نیکوتر ۸ و آیا رسیده است به تو داستان موسی؟ ۹ آنگاه که دید آتشی را

فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي آتِيكُم مِّنْهَا بِقَبَسٍ
پس گفت به اهل خود درنگ کنید همانا من دیده‌ام آتشی را باشد که من بیارم برای شما از آن آخگری را

أَوْ أَجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى ۝۱۰ فَلَمَّا أَنهَا نُودِيَ يَمُوسَى ۝۱۱
یا بیابم بر آتش رهنمودی ۱۰ پس چون پیامد نزد آن [آتش] ندا داده شد که ای موسی ۱۱

إِنِّي أَنَا رَبُّكَ ۝۱۲ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ۝۱۳
همانا من خود پروردگار توام پس در آور کفشهایت را زیرا تو در وادی پاک «طوی» هستی ۱۳

وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ ﴿١٣﴾ إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا
و من برگزیده ام تو را پس بشنو آنچه را که وحی می شود ﴿۱۳﴾ همانا منم الله نیست الهی جز من

فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ﴿١٤﴾ إِنَّ السَّاعَةَ ءَانِيَةٌ
پس بندگی کن مرا و برپادار نماز را برای یاد کردن من ﴿۱۴﴾ همانا رستاخیز آمدنی است

أَكَادُ أَخْفِيهَا لِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَىٰ ﴿١٥﴾ فَلَا يَصُدُّكَ
می خواهم پنهان دارم آن را تا پاداش داده شود هر کسی به آنچه تلاش کرده است ﴿۱۵﴾ پس باز ندارد تو را

عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَىٰ ﴿١٦﴾ وَمَا تِلْكَ
از [باور داشتن به] آن کسی که ایمان ندارد به آن و پیروی کرده هوس خود را که هلاک می شوی ﴿۱۶﴾ و چیست این

بِیَمِينِكَ يَمْوَسَّىٰ ﴿١٧﴾ قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّؤُا عَلَيْهَا
در دست راست تو ای موسی؟ ﴿۱۷﴾ گفت این عصای من است که تکیه می کنم بر آن

وَأَهْشُ بِهَا عَلَىٰ غَنَمِي وَلِي فِيهَا مَثَاقِيبٌ أُخْرَىٰ ﴿١٨﴾ قَالَ أَلْقَهَا
و [برگ ها را] می ریزانم با آن برای گوسفندانم برای من در این [عصا] نیازهای دیگری [نیاز هست] ﴿۱۸﴾ فرمود بینداز آن را

يَمْوَسَّىٰ ﴿١٩﴾ فَالْقَهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَىٰ ﴿٢٠﴾ قَالَ خُذْهَا
ای موسی ﴿۱۹﴾ پس بیفکندش پس ناگهان آن ماری شد که می دوید ﴿۲۰﴾ گفت بگیر آن را

وَلَا تَخَفْ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَىٰ ﴿٢١﴾ وَاضْمُمْ يَدَكَ
و مترس باز خواهیم گردانید او را به حالت نخستین آن ﴿۲۱﴾ و پیوست کن دست خود را

إِلَىٰ جَنَاحِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سَوَاءٍ ﴿٢٢﴾ ءَايَةٌ أُخْرَىٰ لِنُرِيكَ
به گریبان خود تا برآید سفید بی هیچ عیبی درحالی که این نشانه دیگر است ﴿۲۲﴾ تا بنماییم تو را

مِنْ ءَايَاتِنَا الْكُبْرَىٰ ﴿٢٣﴾ أَذْهَبَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿٢٤﴾ قَالَ
از نشانه های بزرگ خود ﴿۲۳﴾ برو به سوی فرعون همانا او سرکشی کرده است ﴿۲۴﴾ گفت

رَبِّ اشرح لي صدري ﴿٢٥﴾ وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ﴿٢٦﴾ وَأَحْلِلْ عُقْدَةً مِن
ای پروردگار من بگشای برای من سینه ام را ﴿۲۵﴾ و آسان کن برایم کارم را ﴿۲۶﴾ و بگشا گره را از

لِسَانِي ﴿٢٧﴾ يَفْقَهُوا قَوْلِي ﴿٢٨﴾ وَاجْعَل لِّي وَزِيرًا مِّنْ أَهْلِي ﴿٢٩﴾ هَارُونَ
زبانم ﴿۲۷﴾ تا بفهمند سختم را ﴿۲۸﴾ و بگردان برای من وزیری را از کسان من ﴿۲۹﴾ هارون

أَخِي ﴿٣٠﴾ أَشَدُّ بِهِ أَزْرَىٰ ﴿٣١﴾ وَأَشْرِكُهُ فِي أَمْرِي ﴿٣٢﴾ كَىٰ نُسَبِّحَكَ
برادرم را ﴿۳۰﴾ محکم کن به او پشتم را ﴿۳۱﴾ و شریک ساز او را در کار من ﴿۳۲﴾ تا به پاکی ستاییم تو را

كَثِيرًا ﴿٣٣﴾ وَنَذْكُرْكَ كَثِيرًا ﴿٣٤﴾ إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا ﴿٣٥﴾ قَالَ قَدْ
بسیار ﴿۳۳﴾ و یاد کنیم تو را بسیار ﴿۳۴﴾ همانا تو هستی به [احوال] ما بینا ﴿۳۵﴾ گفت هر آینه

أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَمْوَسَّىٰ ﴿٣٦﴾ وَلَقَدْ مَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَىٰ ﴿٣٧﴾
داده شد به تو خواسته ات ای موسی ﴿۳۶﴾ و هر آینه نعمت ارزانی داشتیم بر تو بار دیگر ﴿۳۷﴾

إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ ۖ (۳۸) أَنْ أَقْذِفِيهِ فِي التَّابُوتِ فَاقْذِفِيهِ
 آنگاه که وحی کردیم به مادرت آنچه [باید] وحی می شد (۳۸) که بینداز او را در صندوق آنگاه بینداز آن [صندوق] را
 فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِّي وَعَدُوٌّ لَهُ ۚ وَأَلْقَيْتُ
 در دریا تا اندازد او را دریا به کناره بگیرد او را [کسی که] دشمن من و دشمن اوست و افکندم

عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِّنِّي وَلَنُصَنِّعَ عَلَىٰ عَيْنِي ۚ (۳۹) إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ
 بر تو محبتی از جانب خود و تا پرورده شوی زیر نظر من (۳۹) [یاد کن] آنگاه که می رفت خواهرت

فَنَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ ۚ فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ
 پس می گفت آیا نشان دهم به شما کسی را که سرپرستی کند او را پس باز آوریم تو را به سوی مادرت تا روشن شود

عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۚ وَقَتَلْتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا ۚ
 چشم او و غم نخورد و کشتی شخصی را پس نجات دادیم تو را از آن غم و بیازمودیم تو را آزمودنی

فَلْيَتَلَطَّفْ ۚ سَنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ يَمْوَسَّىٰ (۴۰)
 پس درنگ کردی چندین سال در میان اهل مدین پس باز آمدی بر اساس برنامه ریزی ای موسی (۴۰)

وَأَصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي ۚ (۴۱) أَذْهَبَ أَنْتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي وَلَا تَنِيَا
 و پروراندم تو را برای خود (۴۱) برو تو و برادرت با نشانه های من و سستی نکنید

فِي ذِكْرِي ۚ (۴۲) أَذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ (۴۳) فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لِّينًا
 در یاد من (۴۲) بروید به سوی فرعون همانا او سرکشی کرده است (۴۳) پس بگویید به او سخنی نرم را

لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ (۴۴) قَالَا رَبَّنَا إِنَّنَا نَخَافُ أَنْ يَقْرُقَ عَلَيْنَا
 باشد که او پند گیرد یا بترسد (۴۴) گفتند [ای] پروردگار ما همانا ما می ترسیم که پیشدستی کند بر [ضد] ما

أَوْ أَنْ يَطْغَىٰ (۴۵) قَالَ لَا تَخَافَا ۖ إِنِّي مَتَرِسِدٌ لَّكُمَا ۖ أَسْمِعْ وَأَرِ
 یا طغیان ورزد (۴۵) گفت مترسید همانا من با شما هستم می شنوم و می بینم

فَأَنبَاهُ (۴۶) فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ ۚ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ
 پس بروید پیش وی پس بگویید همانا ما دو فرستاده پروردگار تویم پس بفرست با ما بنی اسرائیل را

وَلَا تُعَذِّبْهُمْ ۖ قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكَ ۚ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ مَنِ اتَّبَعَ
 و عذاب مکن ایشان را و هر آینه آورده ایم پیش تو نشانه ای از پروردگارت و سلام بر کسی که پی گیرد

أَلْهُدًى ۚ (۴۷) إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَن كَذَبَ
 رهنمود را (۴۷) همانا ما وحی فرستاده شده به سوی ما که عذاب بر کسی است که تکذیب کند

وَتَوَلَّىٰ (۴۸) قَالَ فَمَنْ رَّبُّكُمَا يَمْوَسَّىٰ (۴۹) قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ
 و روی برتابد (۴۸) گفت [فرعون] پس کیست پروردگار شما دو نفر ای موسی (۴۹) گفت [موسی] پروردگار ما کسی است که عطا کرده است

كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ۖ ثُمَّ هَدَىٰ (۵۰) قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَىٰ (۵۱)
 به هر چیزی آفرینش [ویژه آن] را سپس راه نموده است (۵۰) گفت پس چیست حال نسل های نخستین؟ (۵۱)

قَالَ عَلِمَهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنْسِي ۝۵۲
گفت علم آن نزد پروردگار است در کتابی که نه خطا می کند پروردگار من و نه فراموش می کند ۵۲

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَأَنْزَلَ
اوست که قرار داد برای شما زمین را بستری و کشیده است برای شما در آن راه ها و فرو فرستاد

مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِّن تَبَاتٍ شَتَّى ۝۵۳
از آسمان آب را پس برآوردیم به سبب آن انواعی از رویدنی های گوناگون ۵۳ بخورید ۵۳

وَأَرْعَوْا أَنْعَمَكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِأُولِي الْأَبْصَارِ ۝۵۴
و بچرانید چهارپایان خود را همانا در این نشانه هایی است برای صاحبان خرد ۵۴ از زمین ۵۴

خَلَقْنَاهُمْ وَفِيهَا نَعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى ۝۵۵
آفریدیم شما را و در آن برمی گردانیم شما را و از آن بیرون خواهیم آورد شما را بار دیگر ۵۵ و هر آینه ۵۵

أَرَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَى ۝۵۶
بنمودیم به او [فرعون] نشانه های خود همه آن را پس دروغ پنداشت و نپذیرفت ۵۶ گفت آیا آمده ای نزد ما تا بیرون کنی ما را

مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَمُوسَى ۝۵۷
از سرزمین ما با جادوی خود ای موسی؟ ۵۷ پس هر آینه می آوریم برای تو جادویی مانند آن را ۵۷

فَجَعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا نُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا
پس قرار بده بین ما و بین خود وعده گاهی را خلاف نکنیم آن را ما و نه تو درجایی

سُوءٍ ۝۵۸
سوی گفت وعده گاه شما روز آرایش [جشن] است و اینکه گردآورده شوند مردم وقت نیمروز ۵۸ هموار ۵۸

فَتَوَلَّىٰ فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَىٰ ۝۶۰
پس بازگشت فرعون پس فراهم آورد ترفند خود را سپس بیامد ۶۰ گفت به ایشان ۶۰

مُوسَىٰ وَيَلِكُمْ لَا تَقْتُلُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍ
موسی وای بر شما مبنیدید بر الله دروغی را پس هلاک گرداند شما را به عذابی

وَقَدْ خَابَ مَن أَفْتَرَىٰ ۝۶۱
و هر آینه ناامید شد کسی که دروغ بست ۶۱ پس نزاع کردند در کار خود در میان خویش و پنهان داشتند ۶۱

النَّجْوَىٰ ۝۶۲
راز [خود را] گفتند همانا این هر دو جادوگرند می خواهند که بیرون کنند شما را ۶۲

مِّنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثْلَىٰ ۝۶۳
از سرزمین تان به جادوی خود و براندازند آیین برتر شما را ۶۳ پس گرد آورید ۶۳

كَيْدَكُمْ ثُمَّ اتُّوْا صَفًّا وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَن أَسْتَعْلَىٰ ۝۶۴
نیرنگ خود را سپس بیابید صف کشیده و هر آینه رستگار [پیروز] است امروز آن که برتری یابد ۶۴ ۶۴

قَالُوا يَمُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقَى وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَى ﴿٦٥﴾ قَالَ
گفتند ای موسی یا این است که تو افکنی [عصارا] و یا اینکه باشیم [ما] اول کسی که بیفکند ﴿٦٥﴾ گفت

بَلِّ الْقَوَا فَاِذَا جَآهُمُ وَعَصِيَّتُهُمْ يُخِلُّ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَى
بلکه شما افکنید پس ناگهان ریسمان ها و عصاهایشان چنان وانمود شد به موسی از جادوی آنها که می دوند

﴿٦٦﴾ فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَى ﴿٦٧﴾ قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ
﴿٦٦﴾ پس دریافت [=احساس کرد] در دل خود هراسی را موسی ﴿٦٧﴾ گفتیم مترس همانا

أَنْتَ الْأَعْلَى ﴿٦٨﴾ وَأَلْقِ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا
تویی برتر ﴿٦٨﴾ و بیفکن آنچه در دست راست توست تا فروبرد چیزی را که ساخته اند همانا آنچه ساخته اند

كَيْدُ سِحْرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى ﴿٦٩﴾ فَأَلْقَى السَّحَرَةُ سُجَّدًا
ترفند جادوگری است و رستگار نمی شود جادوگر هر جا که آید ﴿٦٩﴾ پس افتادند جادوگران سجده کنان

قَالُوا ءَامَنَّا بِرَبِّ هَارُونَ وَمُوسَى ﴿٧٠﴾ قَالَ ءَامَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ
گفتند ایمان آوردیم به پروردگار هارون و موسی ﴿٧٠﴾ گفت [فرعون] باور کردید به او پیش از آنکه اجازه بدهم

لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَأَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ
شما را؟ همانا وی بزرگ شما است که آموخته است به شما جادو را پس هر آینه قطع می کنم دست ها

وَأَرْجُلَكُمْ مِّنْ خَلْفٍ وَلَا صُلْبَ لَكُمْ فِي جُذُوعِ النَّخْلِ وَلَنَعْلَمَنَّ
و پاهای شما را برخلاف یکدیگر و هر آینه بردار می کشم شما را در تنه های خرما و هر آینه خواهید دانست

أَيْنَا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَى ﴿٧١﴾ قَالُوا لَنْ نُؤْثِرَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنْ
که عذاب کدام ما سخت تر و پاینده تر است ﴿٧١﴾ گفتند هرگز ترجیح نمی دهیم تو را بر آنچه برای ما آمده است از

الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرْنَا فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ
دلایل روشن و بر آن کس که ما را آفرید پس حکم بکن هر چه را حکم کننده ای جز این نیست تو حکم می کنی در این

الْحَيَاةَ الدُّنْيَا إِنَّا ءَامَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطِئَنَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا
زندگانی دنیا ﴿٧٢﴾ همانا ما ایمان آوردیم به پروردگارمان تا ببخشد برای ما گناهان ما را و آنچه مجبور کردی ما را

عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَى ﴿٧٣﴾ إِنَّهُ مِنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا
بر آن از جادو و الله بهتر و پاینده تر است ﴿٧٣﴾ همانا کسی که بیاید نزد پروردگار خود گنهگار

فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ﴿٧٤﴾ وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ
پس همانا برای او است دوزخ نه می میرد در آن و نه زندگی می کند ﴿٧٤﴾ و آن که نزد او آید ایمان آورنده که

عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَىٰ ﴿٧٥﴾ جَنَّاتُ عَدْنٍ
کرده باشد کارهای شایسته پس آنان برای آنهاست درجات بلندتر ﴿٧٥﴾ باغ هایی پاینده

تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَٰلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّىٰ ﴿٧٦﴾
که می رود زیر آنها نهرها درحالی که جاودان اند در آن و این است پاداش کسی که پاکی ورزد ﴿٧٦﴾

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاصْرَبْ لَهُمْ طَرِيقًا

و هر آینه وحی فرستادیم به سوی موسی که شبانه بپوشانم بندگان مرا پس باز کن برای ایشان راهی

فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَفُ دَرَكًا وَلَا تَخْشَى ۚ ۞۷۷ فَاتَّبِعْهُمْ فِرْعَوْنَ

در دریا خشک نترسی از رسیدن [فرعونیان] و نهراسی [از غرق شدن] ۷۷ پس دنبال کردند ایشان را فرعون

بِجُنُودِهِ ۚ فَغَشِيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ ۚ ۞۷۸ وَأَضَلَّ فِرْعَوْنَ قَوْمَهُ

با لشکرهای خود پس فراگرفت آنان را از دریا آنچه فراگرفت آنان را ۷۸ و گمراه کرد فرعون قوم خود را

وَمَا هَدَىٰ ۚ ۞۷۹ يَبْنِي إِسْرَءِيلَ ۚ قَدْ أَفْجَيْنَاكَ مِنْ عَدُوِّكَ ۚ وَوَعَدْنَاكَ

و هدایت نکرد ۷۹ ای بنی اسرائیل هر آینه نجات دادیم شما را از دشمن تان و وعده دادیم شما را

جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ ۚ ۞۸۰ وَالْأَسْلَوٰی ۚ ۞۸۱

در طرف راست کوه طور و نازل کردیم بر شما ترنجبین و بلدرچین را ۸۰ [گفتیم] بخورید

مِنْ طَيِّبَاتٍ ۚ مَا رَزَقْنَاكَ ۚ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي ۚ

از پاکیزه های آنچه روزی دادیم شما را و از حد مگذرید در آن پس فروود خواهد آمد بر شما خشم من

وَمَنْ يَحِلَّ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَىٰ ۚ ۞۸۱ وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَنْ تَابَ

و کسی که فروود آید بر وی خشم من پس به تحقیق هلاک شود ۸۱ و همانا من آمرزنده آن کس هستم که توبه کند

وَأَمَّا مَنْ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ ۚ ۞۸۲ وَمَا أَعْجَلَكَ عَنْ

و ایمان آورد و کند کارشایسته سپس در راه راست بماند ۸۲ و چه چیز به شتاب آورد تو را از

قَوْمِكَ يَمْوَسَّىٰ ۚ قَالَ هُمْ أَوْلَآءُ عَلٰی أَثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ

قومت ای موسی؟ گفت ایشان همینان اند که در پی من [روانند] و شتافتم به سوی تو

رَبِّ لِرِضَىٰ ۚ ۞۸۴ قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ

ای پروردگار من تا خوشنود شوی ۸۴ گفت همانا ما آزمودیم قوم تو را بعد از تو و گمراه کرد آنها را

السَّامِرِيُّ ۚ ۞۸۵ فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَنَ ۚ أَسِفًا ۚ قَالَ

سامری پس بازگشت موسی به سوی قوم خود خشمناک اندوهناک گفت

يَقَوْمُ ۚ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعَدًّا حَسَنًا ۚ أَفَطَالَ عَلَيْكُمْ

ای قوم من آیا وعده نداده بود شما را پروردگارتان وعده ای نیکو؟ آیا دراز شد بر شما

الْعَهْدُ ۚ أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّكُمْ ۚ فَاخْلَفْتُمْ

آن پیمان یا خواستید که فروود آید بر شما غضبی از پروردگارتان پس خلاف کردید

مَوْعِدِي ۚ ۞۸۶ قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ ۚ بِمَلِكِنَا وَلٰكِنَّا حُمِّلْنَا

وعده ام را گفتند خلاف نکردیم وعده تو را به اختیار خود و لیکن بر ما نهادند

أَوْزَارًا مِّن زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا ۚ فَكَذٰلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ

بارهای سنگین از زیور قوم فرعون پس بیفکندیم آن را پس این گونه [در آتش] انداخت سامری [آنچه با خود داشت] ۸۷

فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ

پس بیرون آورد برای ایشان گوساله ای را کالبدی که او را بانگ [گوساله] بود پس گفتند این است اله شما

وَإِلَهُ مُوسَىٰ فَنَسِيَ ۝۸۸ أَفَلَا يَرَوْنَ إِلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا

واله موسی که [موسی] او را فراموش کرده است ۸۸ آیا نمی بینند که [آن گوساله] بر نمی گرداند به ایشان سخنی را و

يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ۝۸۹ وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ

در اختیار ندارد برای ایشان ضرر و نه نفعی را ۸۹ و هر آینه گفته بود به ایشان هارون پیش از این [پیش از بازگشت موسی]

يَقَوْمُ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا

ای قوم من جز این نیست که آزمایش شدید به [آن گوساله] و همانا پروردگار شما [الله] مهر گستر است پس پیروی من کنید و اطاعت کنید

أَمْرِي ۝۹۰ قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَنكِفِينَ حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَىٰ

فرمان مرا ۹۰ گفتند ما پیوسته می مانیم بر او مقیمان [= ملازم تعظیم او خواهیم بود] تا اینکه برگردد به سوی ما موسی

قَالَ يَهْرُونَ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا ۝۹۲ أَأَلَّا تَتَّبِعَنِ

۹۱ گفت [موسی] ای هارون چه چیز بازداشت تو را وقتی که دیدی ایشان را که گمراه شدند ۹۲ که از من پیروی نکنی

أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي ۝۹۳ قَالَ يَبْنَؤُمْ لَا تَأْخُذْ بِلِحِيَّ وَلَا بِرَأْسِي

آیا نافرمانی کردی فرمان مرا؟ ۹۳ گفت ای پسر مادرم مگیر ریش مرا و نه [موی] سرم را

إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ

همانا من ترسیدم که بگویی جدایی انداختی میان بنی اسرائیل و نگاه نداشتی

قَوْلِي ۝۹۴ قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يُسْمَرِي ۝۹۵ قَالَ بَصُرْتُ

سخنم را ۹۴ گفت [موسی] این چه کاری است که تو کردی ای سامری؟ ۹۵ گفت دیدم

بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِّنْ أَثَرِ الرَّسُولِ

چیزی را که دیگران ندیدند آن را پس گرفتم مشت [خاک] را از زیر پای آن فرستاده [جبرئیل]

فَبَدَّتْهَا وَكَذَلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي ۝۹۶ قَالَ

و آن را افکندم [در کالبد آن گوساله] و این چنین بپاراست برایم نفس من ۹۶ گفت

فَإِذْ هَبْ فَاذْهَبْ لَكَ فِي الْحَيَوةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ

موسی پس برو [خور شو] همانا برای تو در زندگی [سزا این است] که بگویی تماس ممنوع [= به من دست نزند] و همانا برای تو

مَوْعِدًا لَّنْ تَخْلَفَهُ ۝۹۷ وَأَنْظِرْ إِلَىٰ إِلَهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ

وعده گاهی است که هرگز با تو خلاف نمی شود آن و بنگر به سوی اله خود که پیوسته بر او

عَاكِفًا لَّنَحْرَقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ۝۹۷ إِنَّمَا

مقیم بودی [و آن را تعظیم می کردی] هر آینه می سوزانیم آن را سپس می پاشیم آن را در دریا پاشیدنی ۹۷ جز این نیست که

إِلَهُكُمْ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ۝۹۸

اله شما الله است که نیست الهی جز او فرا گرفته است همه چیز را علم [او] ۹۸

كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا

این چنین حکایت می‌کنیم بر تو از خبرهای آنچه گذشته است و هر آینه دادیم به تو از نزد خودمان

ذِكْرًا ۱۱۱ مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وِزْرًا ۱۱۲

پندی را کسی که روگرداند از آن پس هماناوی برمی‌دارد در روز رستاخیز باری را

۱۰۰ خَالِدِينَ فِيهِ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ حِمْلًا ۱۰۱ يَوْمَ يُنفَخُ ۱۰۲

درحالی که جاویدانند در آن و بداست برای شان در روز رستاخیز [آن] بار ۱۰۱ روزی که دمیده شود

فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ۱۰۳ يَتَخَفَتُونَ

در صور و محشور کنیم [برانگیزیم] بزهکاران را آن روز[به حالت] کبود رنگ ۱۰۳ آهسته می‌گویند

بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ۱۰۴ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ

میان خویش که درنگ نکردید [در دنیا] مگر ده روز را ما داناتریم به آنچه می‌گویند آنگاه گوید

أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ۱۰۵ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ

راه یافته‌ترین شان درنگ نکردید مگر روزی را ۱۰۵ و می‌پرسند از تو درباره [احوال] کوه‌ها

فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ۱۰۶ فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ۱۰۷

پس بگو پراکنده کند آنها را پروردگار من پراکنده کردنی ۱۰۶ پس وای گذارد آنها را به صورت دشتی هموار ۱۰۷

لَا تَرَىٰ فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ۱۰۸ يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ

که نمی‌بینی در آن کجی و نه بلندی را ۱۰۸ در آن روز پیروی می‌کنند آن دعوت‌کننده [حق را]

لَا عِوَجَ لَهُ ۱۰۹ وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ ۱۱۰ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا

که هیچ انحرافی ندارد و پست می‌شود آوازاها از ترس [الله] مهرگستر و نمی‌شنوی مگر نوایی نرم

يَوْمَئِذٍ لَا نَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ ۱۱۱ الرَّحْمَنُ ۱۱۲ وَرَضِيَ لَهُ ۱۱۳

در آن روز سودی ندارد شفاعت مگر [شفاعت] کسی که اجازه داده باشد به او [الله] مهرگستر و پسندیده باشد

قَوْلًا ۱۱۴ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۱۱۵ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ ۱۱۶

سخن [او] را ۱۱۴ می‌داند آنچه را پیش روی ایشان و آنچه را پشت ایشان است و [ایشان] احاطه نیابند به او

عِلْمًا ۱۱۷ وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ ۱۱۸ وَقَدْ خَابَ ۱۱۹

در دانش ۱۱۷ و فروتن شوند چهره‌ها در برابر آن زنده پایدار و هر آینه ناامید و محروم گردد آن که

حَمَلٌ ۱۲۰ ظَلَمًا ۱۲۱ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنْ الصَّالِحَاتِ ۱۲۲ وَهُوَ مُؤْمِنٌ ۱۲۳

برداشته بار ستمی را ۱۲۰ و هر که کند چیزی از کارهای شایسته درحالی که او مؤمن [هم] باشد پس نه

يَخَافُ ۱۲۴ ظَلَمًا وَلَا هَضْمًا ۱۲۵ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا

هراسی دارد از ستمی و نه کاستن [پاداشی] ۱۲۵ و این چنین فروفرستادیم آن را قرآنی به زبان عربی

وَصَرَفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ ۱۲۶ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ۱۲۷ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ۱۲۸

و گوناگون آوردیم در آن [سخنان] بیم آور باشد که ایشان بپرهیزند یا پدید آورد برای ایشان پندی را ۱۲۸

فَنَعَلَى اللَّهِ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ
پس بلندمرتبه است **الله** آن فرمانروای به حق و شتاب مکن به [خواندن] قرآن پیش از آنکه

يُقَضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا وَلَقَدْ عَهِدْنَا
پایان پذیرد به سوی تو وحی آن و بگو **ای پروردگار** زیاده کن مرا دانش **۱۱۴** و هر آینه ماسفارش کردیم

إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلِ فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا وَإِذْ قُلْنَا
به آدم پیش از این پس فراموش نمود و نیافتیم برای او اراده‌ای استوار را **۱۱۵** و [یاد کن] آنگاه که گفتیم

لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ
به فرشتگان که سجده کنید برای آدم پس به سجده افتادند مگر ابلیس که سرباز زد

فَقُلْنَا يَعَادِمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكَ
۱۱۶ پس گفتیم ای آدم همانا این دشمن است برای تو و همسرت پس نباید که بیرون کند شما را

مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَىٰ إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَىٰ
از بهشت که در رنج افتی **۱۱۷** همانا برای توست اینکه نه گرسنه شوی در آن و نه برهنه گردی **۱۱۸**

وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ وَلَا تَصْحَىٰ فِيهَا وَلَا تَصْحَىٰ فَوَسَّوَسَ إِلَيْهِ
و اینکه تو تشنه نمی شوی در آن و نه در گرمی آفتاب بمانی **۱۱۹** پس وسوسه کرد در دل او

الشَّيْطَانُ قَالَ يَعَادِمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى شَجَرَةٍ خَالِدٍ وَمُلْكٍ
شیطان گفت ای آدم آیا رهنمون شوم تو را به درخت جاودانگی و پادشاهی ای که

لَا يَبَلَىٰ فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا
نفرساید؟ پس خوردند از آن پس ظاهر شد برای هر دو شرمگاه ایشان و آغاز کردند

يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَعَصَىٰ آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَىٰ
که بچسبانند بر خود از برگ‌های [درخت] بهشت و نافرمانی کرد آدم **پروردگار خود را** پس به بیراهه رفت **۱۲۱**

ثُمَّ اجْبَنَهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَىٰ قَالَ أَهْبِطَا مِنْهَا
باز برگزید او را **پروردگار** پس پذیرفت توبه او را و راه نمود گفت فرود آید از اینجا

جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَأَمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى
هر دو با هم که برخی از شما برای برخی دیگر دشمن است پس اگر برسد به شما از طرف من هدایتی

فَمَنْ أَتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَىٰ وَمَنْ أَعْرَضَ عَن
پس کسی که پیروی کند هدایت مرا پس نه گمراه شود و نه رنج کشد **۱۲۳** و کسی که روگرداند از

ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
یاد من پس همانا برای اوست زندگی ای تنگ و برانگیزانیم او را در روز رستاخیز

أَعْمَىٰ قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَىٰ وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا
کور **۱۲۴** گوید **ای پروردگار من** چرا برانگیختی مرا کور حال آنکه بودم بینا **۱۲۵**

قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيْنَهَا ۖ وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنْسَىٰ ۖ وَكَذَلِكَ

گوید این گونه آمد برای تو نشانه های ما پس فراموش کردی آنها را و این چنین امروز فراموش می شوی ﴿۱۲۶﴾ و این چنین

بَجَرِيٍّ مِّنْ أَسْرَفٍ وَلَمْ يَؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ ۚ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ
کیفر می دهیم کسی را که از اندازه بگذرد و ایمان نیاورد به نشانه های پروردگار خود و هر آینه عذاب آخرت سخت تر

وَأَبْقَىٰ ۖ ﴿۱۲۷﴾ أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ
و پایدارتر است ﴿۱۲۷﴾ پس آیا راهگشایان بوده است برای آنها چه بسیار هلاک کردیم پیش از ایشان نسل ها را که [اینان هم اکنون] گام می زنند

فِي مَسْكِنِهِمْ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّأُولِي الْأُنْهَىٰ ۖ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
در منزلگاههایشان همانا در این نشانه هایی است برای خردمندان ﴿۱۲۸﴾ و اگر نمی بود سخنی که

سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى ۖ فَاصْبِرْ عَلَىٰ
پیشی گرفته بود از جانب پروردگار هر آینه [آن عذاب هم اکنون] لازم می شد و [اگر نمی بود] سرآمدی معین ﴿۱۲۹﴾ پس صبر کن بر

مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا
آنچه می گویند و تسبیح گوی با ستایش پروردگار پیش از طلوع آفتاب و پیش از غروب آن

وَمِنْ أُنَائِیِ اللَّیْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ ۖ وَلَا
و برخی ساعت های شب پس تسبیح کن و [نیز] در لحظه های روز باشد که تو خشنود شوی ﴿۱۳۰﴾ و

تَمَدَّنْ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ ۖ أَزْوَاجًا مِّنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
خیره مکن چشمت را به چیزی که بهره مند ساختیم به آن گروه هایی را از ایشان از آرایش زندگانی دنیا

لِنَفْتِنَهُمْ ۚ فِيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ۖ ﴿۱۳۱﴾ وَأَمْرٌ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ
تا بیازماییم ایشان را در آن و روزی پروردگار تو بهتر و پاینده تر است ﴿۱۳۱﴾ و فرمان ده خانواده خود را به نماز

وَأَصْطَبِرْ ۚ عَلَيَّ لَا تَسْأَلُكَ رِزْقًا نَّحْنُ نَرْزُقُكَ ۚ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَىٰ
و خود [نیز] شکبیا باش بر آن نمی طلبیم از تو روزی را ما روزی می دهیم تو را و عاقبت نیک برای [اهل] تقوا است

﴿۱۳۲﴾ وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ مِّن رَّبِّهِ ۚ أَوَلَمْ تَأْتِهِم بَيِّنَةٌ مَا فِي
و [مردم] می گویند چرا نمی آورد برای ما نشانه ای را از پروردگار خود؟ آیا نرسیده است به ایشان نشانه آنچه در

الصُّحُفِ ۚ الْأُولَىٰ ۖ ﴿۱۳۳﴾ وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ ۖ بِعَذَابٍ مِّن قَبْلِهِ
کتاب های پیشین است؟ ﴿۱۳۳﴾ و اگر همانا ما هلاک می کردیم ایشان را به عذابی پیش از این

لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِن
البته می گفتند ای پروردگار ما چرا نفرستادی به سوی ما پیامبری را تا پیروی کنیم آیات تو را پیش

قَبْلِ أَنْ نُنْذِلَ وَنَخْزِي ۖ قُلْ كُلُّ مُتَرَبِّصٍ فَتَرَبَّصُوا ۚ ﴿۱۳۴﴾
از آنکه ذلیل شویم و رسوا گردیم؟ ﴿۱۳۴﴾ بگو هر یک [از ما و شما] منتظر است پس شما هم منتظر باشید

فَسَتَعْلَمُونَ ۚ مَن أَصْحَابُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَىٰ ۖ ﴿۱۳۵﴾
پس زودا که خواهید دانست که چه کسانی رهروان راه درست اند و چه کسانی راه یافته اند ﴿۱۳۵﴾

ترتیبها
۲۱

سُورَةُ الْاَنْبِيَاءِ

آیاتها
۱۱۲بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
به نام الله مهر گستر مهربان

أَقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ ﴿١﴾
نزدیک شده است برای مردمان حساب شان و ایشان در بی خبری روی گردانند

مَا يَأْتِيهِمْ مِّن ذِكْرٍ مِّن رَّبِّهِمْ يُرَوِّدْ غَارًا شَانٍ ﴿٢﴾
نمی آید برای ایشان هیچ پندی از جانب پروردگارشان نو ظهور مگر می شنوند آن را در حالی که آنها

يَلْعَبُونَ ۖ لَأِهْيَءَ قُلُوبُهُمْ ۖ وَأَسْرُوا النَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا ﴿٣﴾
مشغول بازی هستند ۲ سرگرم است دل هایشان و پنهان داشتند راز گفتن را آنان که ستم کردند

هَلْ هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ ۖ أَفَتَأْتُونَ السَّحَرَ ۖ وَأَنْتُمْ تَبْصُرُونَ ﴿٤﴾
[و گفتند] ایست این شخص مگر آدمی مانند شما؟ پس آیا روی می آورید به جادوی [او] و حال آنکه شما

يُبْصِرُونَ ۖ قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۖ وَهُوَ أَسْمَعُ ۖ أَنْ شَوَى ۖ دَانَا ۖ نَه ۖ بَلْكَ ۖ قَالُوا ۖ أَضْغَتْ أَحْلَمُ ۖ بَلْكَ ۖ
می بینید؟ گفت پروردگار من می داند هر سخن را که در آسمان و زمین باشد و او است آن شنوای دانای نه، بلکه گفتند خواب های پریشان است بلکه

أَفْتَرَاهُ ۖ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ ۖ فَلْيَأْنِئَا ۖ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوَّلُونَ ۖ
دروغ بسته است آن را بلکه او شاعری است پس باید بیاورد برای ما نشانه ای را چنان که فرستاده شدند [با آن] پیشینیان

مَاءَ أَمْنَتِ قَبْلَهُمْ ۖ مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا ۖ أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ ۖ
ایمان نیاورد پیش از آنان [مردم] هیچ آبادی که هلاک ساختیم آن را آیا اکنون اینان ایمان می آورند؟

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا ۖ نُّوحِي إِلَيْهِمْ ۖ فَسَلُّوا أَهْلَ ۖ
و نفرستادیم پیش از تو مگر مردانی را که وحی می فرستادیم به ایشان پس بپرسید از اهل

الذِّكْرِ ۖ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۖ وَمَا جَعَلْنَاهُمْ ۖ جَسَدًا ۖ
[کتاب] [آسمانی] اگر شما نمی دانید و قرار ندادیم ایشان را پیکر [هایی]

لَا يَأْكُلُونَ ۖ الطَّعَامَ ۖ وَمَا كَانُوا ۖ خَالِدِينَ ۖ ثُمَّ ۖ صَدَقْتَهُمْ ۖ
که نخورند طعام را و [نیز] نبودند جاودان سپس راست گردانیدیم با ایشان

الْوَعْدَ ۖ فَأَنْجَيْنَاهُمْ ۖ وَمَنْ نَّشَاءُ ۖ وَاهْلَكْنَا ۖ الْمُسْرِفِينَ ۖ
وعدۀ را پس نجات دادیم ایشان را و کسی را که خواستیم و هلاک گردانیدیم از حد گذرندگان را

لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ ۖ كِتَابًا ۖ فِيهِ ۖ ذِكْرُكُمْ ۖ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۖ
هر آینه فرو فرستادیم به سوی شما کتابی را که در آن پند شماست پس آیا نمی دانید؟

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا
و بسیار درهم شکستیم آبادی هایی را که بودند ستمکار پدید آوردیم بعد از آنها گروهی

۱۱ فَلَمَّا أَحَسُّوا بَأْسَنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ ۱۲
۱۱ پس چون احساس کردند عذاب ما را ناگهان ایشان از آن می گریختند ۱۲

لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسْكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ
مگر بیزید و برگردید به سوی جایی که آسودگی دلد شد به شما در آن و به خانه هایتان باشد که شما

تُسْأَلُونَ ۱۳ قَالُوا يَوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ۱۴
۱۳ پرسیده شوید ۱۴ گفتند وای بر ما هر آینه ما بودیم ستمکاران ۱۴ پس همواره همین

دَعَوْنَهُمْ حَتَّىٰ جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَمِدِينَ ۱۵
فریاد ایشان بود تا وقتی که گردانیدیم آنان را درو شده ای خاموش و بی جان ۱۵ و نیافریدیم

السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا لَعِينٌ لَّوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهَوًا
آسمان و زمین را و آنچه میان آنهاست بازای کنان ۱۶ اگر می خواستیم که بگیریم بازیچه ای را

لَا تَخَذَنَّهُ مِنْ لَدُنَّا إِنْ كُنَّا فَعَلِينَ ۱۷ بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ
هر آینه می گرفتیم آن را از نزد خود اگر می بودیم کنندگان [این کار] ۱۷ نه، بلکه می افکنیم حق را

عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا نَصِفُونَ
بر باطل پس درهم می شکند آن را پس ناگهان آن [باطل] نابود شود و وای بر شما از آنچه وصف می کنید

۱۸ وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ
۱۸ و برای اوست هر که در آسمان ها و زمین است و آنان که نزد اویند [فرشتگان] تکبر نمی کنند

عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ۱۹ يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ
از عبادت او و خسته نمی شوند ۱۹ تسبیح می گویند شب و روز

لَا يَفْتَرُونَ ۲۰ أَمْ اتَّخَذُوا إِلَهًا مِنْ الْأَرْضِ هُمْ يُنْشِرُونَ
درحالی که سستی نمی کنند ۲۰ یا اینکه گزیدند الهه هایی از زمین که آنها زنده می کنند [مردگان را]

۲۱ لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلَ اللَّهِ لَفَسَدَتَا فَسَبِّحْ لِلَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ
۲۱ اگر بودی در آنها [آسمان و زمین] الهه هایی جز الله هر آینه هر دو تباه می شدند پس پاكا الله پروردگار عرش

عَمَّا يَصِفُونَ ۲۲ لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ ۲۳
از آنچه وصف می کنند ۲۲ پرسیده نمی شود از آنچه می کند ولی از آنان پرسیده می شود ۲۳ یا اینکه

اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلَ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ هَذَا ذِكْرُ مَنْ مَعِيَ
گرفته اند به جز او الهه هایی را؟ بگو بیاورید دلیل خود را این است یاد کرد آنانی که با من اند

وَذِكْرُ مَنْ قَبْلِي بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُعْرِضُونَ ۲۴
و یاد کرد آنانی که پیش از من بودند لیکن بیشترشان نمی دانند [سخن] حق را پس آنان روگردان اند ۲۴

و فرستادیم پیش از تو هیچ پیامبری مگر وحی می فرستادیم به سوی او که نیست هیچ الهی

أَنَا لَا أَعْبُدُكُمْ فَقَالُوا أَتَأْخُذُ بِالرَّحْمَنِ الْوَلَدَ سُبْحَنَهُ

من پس پرستید مرا و گفتند گرفته است [الله] مهر گستر فرزندی را پاكا او

عِبَادُ مُكْرَمُونَ لَا يَسْئُرُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ

بندگان [آن فرشتگان] بزرگوارند پیشی نمی گیرند از او با کلام و ایشان

مَرِهِ يَعْمَلُونَ ۲۷ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مَرِهِ

فرمان او کار می کند ۲۷ می داند آنچه پیش روی ایشان است و آنچه پشت سرشان است مَرِهِ

إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِّنْ خَشِيَّتِهِۦ مُشْفِقُونَ
مگر برای کسی که او پسندیده باشد و ایشان از هیت او بیمناک اند

وَمَنْ يَقْلُ مِنْهُمْ إِنْ إِيَّاهُ يَدْعُونَ ۚ فَذَلِكَ نَجْزِيهِ ۚ

هَنَمَ دوزخ این چنین کیفر می دهیم ستمکاران را

أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا آبا نندیدند کسانی که کفر ورزیدند

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كَانَا رَتَقَا فَفُتِقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا

آسمان ها و زمین بودند رسته بستیم گشودیم آنها را و قرار دادیم

نَ الْمَاءِ كُلِّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٠﴾ وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ

آب هر چیز زنده‌ای را پس آیا ایمان نمی‌آورند؟ و قرار دادیم در زمین

وَأَن تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَّعَلَّهُمْ يَاسْتَعِذُّونَ

ه های سخت بنیاد که [میداد] بلرزاند ایشان را و قرار دادیم در آن راه های فجاجا سبلا باشد که ایشان

تَدُونَ ۳۱ وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ

يُنْهَى عَنْهُ هِيَ أَنْ مُعْرَضُونَ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ أَيْلَل وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ

انه های آن روگردان اند و اوست آن که بیافرید شب و روز را و آفتاب

لَقَمَرٌ كُلُّ فِي فَلَكَ يَسْبَحُونَ وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِّن قَبْلِكَ

ماه را که هر یک در مداری شماوند و قرار ندادیم برای هیچ آدمی پیش از تم

خَلَدٌ ۖ أَفَايُنْ مِّتَّ ۖ فَهَمُّ ٱلْخَالِدُونَ ۚ كُلُّ نَفْسٍ ذَآئِقَةُ ۖ

خداوند را ۖ پس آیا اگر بمیری ۖ پس ایشان ۖ جاودان اند؟ ۚ هر کس ۖ حشیده

مَوْتٌ قَدْ وَنَبَلُوكُمْ بِالْأَسْرِ وَالْخَيْرِ فَتَنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ

گ است و می آزماییم شما را به بد و نیک آزمونند و به سوی ما بازگردانیده می شوید

وَإِذَا رَأَوْاكَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا
و هنگامی که ببینند تو را کسانی که کفر ورزیدند نمی گیرند تو را مگر به ریشخند [و گویند]

أَهَذَا الَّذِي يَذْكُرُ آلِهَتَكُمْ وَهُمْ بِذِكْرِ الرَّحْمَنِ
آیا این است آن کسی که یاد می کند [به بدی] اله های شما را در حالی که آنان به یاد [الله] مهر گستر

هُمْ كَافِرُونَ ﴿٣٦﴾ خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ سَأُورِيكُمْ
خود کافرنده آفریده شده است انسان از شتاب به زودی می نمایانم به شما

آيَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ ﴿٣٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ
نشانه های خود را پس [به] شتاب نخواهید [عذاب] از من و می گویند کی می رسد این وعده

إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾ لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ
اگر هستید شما راستگویان اگر می دانستند کسانی که کافر شدند وقتی که

لَا يَكْفُرُونَ عَنْ وُجُوهِهُمْ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا
باز نمی توانند داشت از روی های خود آتش را و نه از پشت های خود و نه

هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿٣٩﴾ بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا
ایشان یاری داده می شوند [عذاب را به شتاب نمی خواستند] [نه، بلکه] می آید به ایشان ناگهانی پس مبهوت گرداند ایشان را پس

يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿٤٠﴾ وَلَقَدْ أَسْتَهْزِئُوا
نخواهند توانست برگرداندن آن را و نه ایشان مهلت داده شوند و هر آینه ریشخند شدند

بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ
به پیامبرانی پیش از تو سرانجام فراگرفت کسانی را که مسخره کردند آنان [پیامبران] را آنچه که بدان

يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٤١﴾ قُلْ مَن يَكْلُوْكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مَن
ریشخند می کردند [عذاب الهی] بگو چه کسی نکه می دارد شما را در شب و روز از

الرَّحْمَنِ ﴿٤٢﴾ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٤٣﴾ أَمْ
[عذاب الله] مهر گستر [نه، بلکه] آنان از یاد پروردگار خود رو گردان اند یا اینکه

لَهُمْ آلِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِّن دُونِنَا لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ
برای آنان اله هایی است که باز می دارند ایشان را در برابر ما؟ نمی توانند یاری دادن

أَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِّنَّا يُصْحَبُونَ ﴿٤٤﴾ بَلْ مَنَعْنَا هَؤُلَاءَ
خود را و نه ایشان از جانب ما همراهی شوند بلکه برخوردار کردیم ایشان را

وَأَبَاءَهُمْ حَتَّى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَا نَأْتِي
و پدران شان را تا که دراز شد بر ایشان عمرشان آیا نمی بینند که ما آهنگ می کنیم

الْأَرْضَ نَقُصُّهَا مِنْ أَطْرَافِهَا أَفَهُمْ أَغْلِبُونَ ﴿٤٥﴾
زمین را که می کاهیم آن را از پیرامون آن؟ آیا باز هم آنان غلبه کنندگان اند؟

قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصَّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا

بگو جز این نیست که بیهوشی می دهیم شما را به این وحی و نمی شنوند کرها فراخواندن را چون

مَا يُنذِرُونَ ۚ وَلَئِنْ مَسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ

بیم داده شوند و اگر برسد به آنان دمی از عذاب پروردگار تو

لَيَقُولَنَّ يَتَوَلَّيْنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ۚ وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ

هر آینه گویند ای وای بر ما همانا بودیم ما ستمکاران و می نهیم ترازوهای

الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ ۚ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ

دادگری را در روز رستاخیز پس ستم نخواهد شد بر هیچ کسی چیزی و اگر باشد

مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَىٰ بِنَا حَاسِبِينَ

هموزن دانه ای از خردل بیاوریم آن را و کافی است که ما حسابرس باشیم

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَآءَ وَذِكْرًا

و هر آینه دادیم به موسی و هارون کتاب جداکننده [حق از باطل] را درحالی که روشنایی و پندی است

لِّلْمُنْقِذِينَ ۚ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِّنْ

برای پرهیزکاران آنان که می ترسند از پروردگار خود در پنهانی و ایشان از

السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ ۚ وَهَذَا ذِكْرٌ مُّبَارَكٌ أَنزَلْنَاهُ ۚ أَفَأَنْتُمْ لَهُ

رستاخیز ترسناک اند و این پندی مبارک است که فرو فرستادیم آن را پس آیا شما آن را

مُنْكِرُونَ ۚ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِن قَبْلُ وَكُنَّا

منکرید و هر آینه دادیم به ابراهیم راه یابی او را پیش از این و بودیم

بِهِ ۚ عَلِيمِينَ ۚ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي

به [احوال] او دانا گفت به پدر خود و قوم خودش چیست این تندیس هایی که

أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ ۚ قَالُوا وَجَدْنَا ءَابَاءَنَا لَهَا عِبَادِينَ

شما به آنها ملازم تعظیم اید گفتند یافتیم پدران خود را بر آنها پرستندگان

قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ أَبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۚ قَالُوا

گفت هر آینه بودید شما و پدران شما در گمراهی آشکار گفتند

أَجْتَنَّا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِينَ ۚ قَالَ بَلْ رَبُّ السَّمَوَاتِ

آیا آورده ای برای ما سخن حق را یا تو از بازی کنندگانی؟ گفت [نه] بلکه پروردگار شما پروردگار آسمان ها

وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُمْ وَأَنَا عَلَىٰ ذَٰلِكُم مِّنَ الشَّاهِدِينَ

و زمین است آنکه پدید آورده است آنها را و من بر این [مطلب] از گواهی دهندگانم

وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُوَلُّوا مُدْبِرِينَ ۚ

و سوگند به الله هر آینه چاره ای می کنم [در کار] بتان شما بعد از آنکه برگردید پشت کنان

فَجَعَلَهُمْ جُودًا إِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ
پس گردانید آنها را پاره پاره مگر بزرگ آنها را باشد که ایشان به سوی او برگردند

۵۸ قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِآلِهَتِنَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ ۵۹
گفتند چه کسی کرده است این [کار را] با اله های ما همانا او از ستمکاران است

قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ ۶۰
گفتند شنیدیم جوانی را که یاد می کرد آنها را [به بدی] که می گویند به او ابراهیم گفتند بیاورید او را

عَلَىٰ آعَيْنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ۶۱
پیش روی مردم باشد که ایشان شهادت دهند [که او بت هارا به بدی یاد کرده است] گفتند آیا تو کرده ای

هَذَا بِآلِهَتِنَا يَا إِبْرَاهِيمُ ۶۲
این کار را با اله های ما ای ابراهیم؟ گفت [نه] بلکه کرده است آن را این بزرگشان

هَذَا فَسَلُّوهُمْ إِنْ كَانَُوا يَنْطِقُونَ ۶۳
پس بپرسید از آنها اگر ایشان سخن می گویند پس رجوع کردند به

أَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ ۶۴
[عقول] خود [به خود آمدند] پس گفتند هر آینه شما ستمکارانید آنگاه واژگون شدند به

رءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هَؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ ۶۵
سرهای خود [=سرافکنده و مجاب شدند] گفتند هر آینه می دانی که اینها سخن نمی گویند گفت

أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا
آیا می پرستید به جز الله چیزی را که نفع نمی رساند به شما چیزی را و نه

يَضُرُّكُمْ ۶۶
ضرر می رساند به شما؟ اف بر شما [بیزارم از شما] و برای آنچه می پرستید به جز الله آیا

تَعْقِلُونَ ۶۷
خرد نمی ورزید؟ گفتند بسوزانید او را و یاری رسانید اله های خود را اگر می خواهید

فَاعْلَمِينَ ۶۸
کاری بکنید گفتیم ای آتش سرد شو و سالم [باش] بر ابراهیم

وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ ۷۰
خواستند برای او نیرنگی را پس گردانیدیم ایشان را زیانمندترین [مردم] و نجات دادیم او

وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ۷۱
و لوط را به سوی سرزمینی که برکت نهادیم در آن برای جهانیان و عطا کردیم

لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً ۷۲
به او اسحق و یعقوب را افزون بر آن و همه را جاعلنا گردانیدیم صلیحین شایستگان

وَجَعَلْنَاهُمْ **أَيُّمَةً** يَهْدُونَ **بِأَمْرِنَا** وَأَوْحَيْنَا **إِلَيْهِمْ** فَعَدَلْ
و گردانیدیم ایشان را پیشوایانی که راهنمایی می کردند به فرمان ما و وحی کردیم به سوی ایشان انجام دادن

الْخَيْرَاتِ **وَإِقَامَ الصَّلَاةَ** **وَإِيتَاءَ الزَّكَاةَ** وَكَانُوا **لَنَا**
بهترین کارها و برپاداشتن نماز و دادن زکات را و بودند برای ما

عَبِيدِنَ **وَلُوطًا** **ءَاثَيْنَهُ** **حُكْمًا** وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ **مِنْ**
پرستندگان [دایمی] و لوط را دادیم حکمت و علم را و رهانیدیم او را از

الْقَرْيَةِ **الَّتِي** كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبِيثَ **إِنَّهُمْ** **كَانُوا** قَوْمَ سَوَاءٍ
آبادی که می کردند کارهای پلید همانا آنان بودند مردمی بدکار

فَاسْقِينَ **وَأَدْخَلْنَاهُ** **فِي رَحْمَتِنَا** **إِنَّهُ** **مِنَ الصَّالِحِينَ**
نافرمان و درآوردیم او را در رحمت خود و همانا او از شایستگان است

وَنُوحًا **إِذْ** **نَادَىٰ مِنْ قَبْلُ** فَاسْتَجَبْنَا لَهُ **فَنَجَّيْنَاهُ**
و [یاد کن] نوح را چون ندا کرد پیش از آن پس ما پاسخ دادیم به او پس نجات دادیم او را

وَأَهْلَهُ **مِنْ الْكَرْبِ** **الْعَظِيمِ** **وَنَصَرْنَاهُ** **مِنَ الْقَوْمِ**
و خانواده او را از آن اندوه بزرگ و یاری دادیم او را از آن مردمی

الَّذِينَ كَذَّبُوا **بِآيَاتِنَا** **إِنَّهُمْ** **كَانُوا** قَوْمَ سَوَاءٍ **فَأَغْرَقْنَاهُمْ**
که تکذیب می کردند آیات ما را همانا آنان بودند مردمی بدکار پس غرق کردیم آنان را

أَجْمَعِينَ **وَدَاوُدَ** **وَسُلَيْمَانَ** **إِذْ** **يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ** **إِذْ**
همگی و [یاد کن] داوود و سلیمان را چون حکم می کردند درباره آن کشتزار آنگاه که

نَفَسَتْ فِيهِ **غَنَمُ الْقَوْمِ** **وَكُنَّا** **لِحُكْمِهِمْ** **شَاهِدِينَ**
شبهانه چریده بودند در آن گوسفندان آن قوم و بودیم بر داوری کردن ایشان گواهان

فَفَهَّمْنَاهَا **سُلَيْمَانَ** **وَكُلًّا** **ءَاثَيْنَا** **حُكْمًا** وَعِلْمًا **وَسَخَّرْنَا**
پس فهمانیدیم [حکم] آن را به سلیمان و به هر یک دادیم حکمت و علم را و رام ساختیم

مَعَ **دَاوُدَ الْجَبَالِ** **يُسَبِّحُنَ** **وَالطَّيْرُ** **وَكُنَّا** **فَاعِلِينَ**
به همراه داوود کوه ها را که تسبیح می کردند و مرغان را [بیز] و ما بودیم کنندگان [این کار]

وَعَلَّمْنَاهُ **صَنْعَةَ** **لَبُوسٍ لَّكُمْ** **لِنُحْصِنَكُمْ** **مِّنْ** **بَأْسِكُمْ**
و آموختیم به او ساختن لباس را برای شما تا حفاظت کند شما را از [ضرر] کارزارتان

فَهَلْ **أَنْتُمْ** **شَاكِرُونَ** **وَلَسُلَيْمَانَ** **الرَّيْحَ** **عَاصِفَةً** **تَجْرِي بِأَمْرِ**
پس آیا شما هستید شکر گزاران؟ و [رام کردیم] برای سلیمان باد تند را که می وزید به فرمان او

إِلَى الْأَرْضِ **الَّتِي** **بَرَكْنَا** **فِيهَا** **وَكُنَّا** **بِكُلِّ شَيْءٍ عَالِمِينَ**
به سوی زمینی که برکت نهاده ایم در آن و هستیم به هر چیزی دانایان

وَمِنَ الشَّيْطَانِ مَنْ يَغْوُصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا
و [رام کردیم] از شیاطین آنانی را که در دریا فرو می شدند برای او و می کردند کاری

ذُوْنِ ذَلِكَ وَكُنَّا لَهُمْ حَفَظِينَ وَأَيُّوبَ إِذْ
جز آن و بودیم ایشان را نگهبانان و [یاد کن] ایوب را چون

نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ
ندا کرد پروردگار خود را که همانا مرا رسیده است رنج و تو مهربان ترین مهربانانی

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ
پس پاسخ دادیم به او پس برطرف ساختیم آنچه با او بود از رنج و دادیم به او اهل او

وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَذِكْرَى لِلْعَابِدِينَ
و مانند آنها را با ایشان از روی رحمت از جانب ما و پندی برای عبادت کنندگان

وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِنَ الصَّابِرِينَ
و [یاد کن] اسماعیل و ادريس و ذو الکفل را که همه ایشان از شکیبایان [بودند]

وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ
و داخل کردیم ایشان را در رحمت خود همانا ایشان از شایستگان بودند

وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغْصِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ
و [یاد کن] صاحب ماهی [یونس] را چون برفت خشمناک پس گمان برد که تنگ نمی گیریم بر وی

فَكَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي
پس ندا کرد در تاریکی ها به اینکه نیست الهی به جز تو پاکی تو همانا من

كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ
بودم از ستمکاران پس پاسخ دادیم به او و نجات دادیم او را

مِنْ أَلْغَمٍ وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ وَزَكَرِيَّا
از اندوه و این چنین نجات می دهیم مؤمنان را و [یاد کن] زکریا را

إِذْ نَادَى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ
چون ندا کرد پروردگار خود را [ای] پروردگار من مگذار مرا تنها و تو بهترین وارثانی

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَى وَأَصْلَحْنَاهُ
پس پاسخ دادیم به او و عطا کردیم به او یحیی را و شایسته گردانیدیم

لَهُ زَوْجَهُ وَكَانُوا يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ
برای او همسرش را همانا آنان می شتافتند در کارهای نیک

وَيَدْعُونَكَ رَغْبًا وَرَهْبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ
و می خواندند ما را از روی امید و بیم و بودند برای ما فروتنان

وَأَلَّتِي	أَحْصَنَتْ	فَرَجَهَا	فَتَفَخَّنَا	فِيهَا	مِنْ رُوحِنَا
و [یاد کن] آن [زنی را] که نگه داشت	شرمگاه خود را	پس دمیدیم	در آن زن	روح خود را	
وَجَعَلْنَاهَا	وَأَبْنَاهَا	ءَايَةً	لِّلْعَالَمِينَ	إِنَّ هَذِهِ	
و گردانیدیم او را	و پسرش را	نشانه ای	برای جهانیان	همانا	این است
أُمِّكُمْ	أُمَّةٌ	وَحِدَةٌ	وَأَنَا	رَبُّكُمْ	فَاعْبُدُونِ
آیین شما	آیینی	یگانه	و من	پروردگار شما	پس پرستش کنید مرا
وَتَقَطَّعُوا	أَمْرَهُمْ	بَيْنَهُمْ	كُلُّ	إِلَيْنَا	رَجِعُونَ
و پاره پاره کردند	کار خود را	در بین خود	همه	به سوی ما	رجوع کنندگان اند
فَمَنْ يَعْمَلْ	مِنْ	الصَّالِحَاتِ	وَهُوَ	مُؤْمِنٌ	فَلَكَ فَرَانٌ
پس هر که کند	چیزی از	عمل های پسندیده	در حالی که او	مؤمن باشد	پس ناسپاسی نباشد
لِسَعْيِهِ	وَأِنَّا	لَهُ	كَتَبْنَا	وَحَرَامٌ	عَلَى قَرِيَةٍ
برای کوشش او	و همانا ما	[آن را] برای او	نویسنده ایم	و ممنوع است	بر [اهل] آبادی ای که
أَهْلَكْنَاهَا	أَنَّهُمْ	لَا يَرْجِعُونَ	حَقٌّ	إِذَا	فُنِحَتْ
ما آنها را هلاک کرده ایم [که به دنیا بازگردند] قطعاً آنان	بر نمی گردند	تا	وقتی که	گشوده شود	
يَاجُوجُ	وَمَاجُوجُ	وَهُمْ	مِّنْ	كُلِّ	حَدَبٍ
[سد] یاجوج	و مآجوج	و آنان	از	هر	بلندی
وَأَقْتَرَبَ	الْوَعْدُ	الْحَقُّ	فَإِذَا	هِيَ	شَخْصَةٌ
و نزدیک است	آن وعده	حق	پس ناگاه	این است که	خیره گردد
كُفَرُوا	يَنُوتِلَنَا	قَدْ	كُنَّا	فِي	غَفْلَةٍ
کفر ورزیدند	ای وای بر ما	هر آینه	بودیم ما	در	بی خبری
ظَالِمِينَ	إِنَّكُمْ	وَمَا	تَعْبُدُونَ	مِنْ دُونِ	
ستمکاران	همانا شما	و آنچه	می پرستید	به جز	
اللَّهُ	حَصَبُ	جَهَنَّمَ	أَنْتُمْ	لَهَا	وَرْدُونَ
الله	هیزم	دوزخ هستید	شما	در آن	وارد شونده گان اید
هَؤُلَاءِ	ءَالِهَةٌ	مَا	وَرْدُوهَا	وَكُلُّ	فِيهَا
اینان	اله [حقیقی]	وارد آن [دوزخ] نمی شدند	و همه [باشند]	در آن	جاویدان
لَهُمْ	فِيهَا	زَفِيرٌ	وَهُمْ	فِيهَا	لَا يَسْمَعُونَ
برای آنهاست	در آنجا	ناله ای دردناک	و آنان	در آنجا	نمی شنوند
سَبَقَتْ	لَهُمْ	مِّنَّا	الْحُسْنَى	أُولَئِكَ	عَنْهَا
پیشی گرفت	برای ایشان	از طرف ما	پاداش نیکوتری	آنها	از آن [دوزخ]

لَا يَسْمَعُونَ

نمی شنوند

حَسِيسَهَا

آوای آن را

وَهُمْ

و ایشان

فِي

در

مَا

آنچه

أَشْتَهَتْ

بخواهد

أَنْفُسَهُمْ

دل هایشان

خَالِدُونَ

جاودانه اند

۱۰۲

لَا يَحْزَنُهُمْ

غمگین نمی کند ایشان را

الْفَزَعِ

آن هراس

الْأَكْبَرِ

بزرگ تر

وَنَلَقَّاهُمْ

و پیشواز آنها می آید

الْمَلَأَيْكَةَ

فرشتگان [و گویند]

هَذَا

این

يَوْمَكُمْ

همان روز شماست

الَّذِي

که

كُنْتُمْ تُوعِدُونَ

و عده داده شده بودید

۱۰۳

يَوْمَ نَطْوِي

روزی که

السَّمَاءَ

آسمان را

كَطَيِّ

مانند پیچیدن

السَّجَلِ

طومار [سند]

لِلْكِتَابِ

برای نوشته ها

كَمَا

همان گونه که

بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ

آغاز کردیم ما آفرینش نخست را

نُعِيدُهُ

باز برمی گردانیم آن را

وَعَدًا

و عده ای است

عَلَيْنَا

بر ما

إِنَّا

همانا ما

كُنَّا فَاعِلِينَ

کنندگانیم [این کار را]

۱۰۴

وَلَقَدْ

و هر آینه

كُتِبَا

نوشته ایم

فِي

در

الزُّبُورِ

زبور

مِنْ بَعْدِ

بعد از

الدِّكْرِ

تورات

أَنَّ

که همانا

الْأَرْضَ

زمین را

۱۰۵

الْصَّالِحِينَ

شایسته من

إِنَّ

همانا

فِي

در

هَذَا

این

لَبَلَّغَا

پیامی رسا است

۱۰۶

لِقَوْمٍ

برای گروهی که پرستنده اند

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ

و نفرستادیم تو را

إِلَّا

مگر

رَحْمَةً

رحمتی

لِّلْعَالَمِينَ

برای جهانیان

۱۰۷

قُلْ

بگو

إِنَّمَا

جز این نیست که

يُوحَىٰ

وحی شده است

إِلَىٰ

به سوی من

أَنَّمَا إِلَهُكُمُ

اله شما

إِلَهُ

الهی است

وَحْدٌ

یگانه

يَوْمَ

در روز

۱۰۸

مُسْلِمُونَ

فرمان برداران هستید؟

فَإِنْ

پس اگر

تَوَلَّوْا

اعراض کنند

فَقُلْ

پس بگو

ءَاذَنْتُكُمْ

آگاه کردم شما را

يَوْمَ

در روز

۱۰۹

عَلَىٰ سَوَاءٍ

و نمی دانم

وَإِنْ أَدْرَىٰ

که آیا نزدیک است

أَقْرَبُ

یا

أَمْ

دور

بَعِيدٌ

آنچه

مَا تُوعِدُونَ

و عده داده شده اید

يَوْمَ

در روز

تَكْتُمُونَ

پنهان می دارید

۱۱۰

وَإِنْ أَدْرَىٰ

و نمی دانم

لَعَلَّهُ

شاید این [تأخیر عذاب]

فِتْنَةٌ

آزمایشی است

لَكُمْ

برای شما

وَمَنْعٌ

و برخورداری است

إِلَىٰ حِينٍ

تا هنگامی

يَوْمَ

در روز

قُلْ

گفت [پیامبر]

۱۱۲

رَبِّ

ای پروردگارم

أَحْكُمْ

به حق [در میان ما]

بِالْحَقِّ

و پروردگار ما

وَرَبَّنَا

که مهرگستر است

الْمُسْتَعَانُ

که یاری خواسته می شود [از او]

عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ

آنچه وصف می کنید

يَوْمَ

در روز

رَبِّ

ای پروردگارم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

حزب
۳۴يَأْتِيهَا النَّاسُ أَتَقُوا رَبَّكُمْ^ع إِبْرَهِيمَ زَلْزَلَةً أَلْسَاعَهُ شَيْءٌ
ای مردم پروا کنید از پروردگار خود همانا زلزله رستاخیز چیزی استعَظِيمٌ^۱ يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا
بزرگ روزی که ببینید آن را غافل می شود هر [زنی] که در حال شیردادن است ازأَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ
طفلی که شیرش می دهد و بیندازد هر [زن] حامله ای حمل خود را و بینی مردم راسُكَرَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَرَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ
مست درحالی که نیستند آنان مست بلکه عذاب الله سخت استوَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ
مردم کسی است که چون و چرا می کند درباره الله بدون هیچ دانشی و پیروی می کند هرشَيْطَانٍ مَّرِيدٍ^۲ كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَن تَوَلَّاهُ فَإِنَّهُ يُضِلُّهُ
شیطان سرکشی را^۲ نوشته شده است بروی که همانا کسی که دوستی کند با او پس همانا او گمراه می کند او راوَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ^۴ يَأْتِيهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي
وراه می نماید وی را به سوی عذاب [آتش] شعله ور ای مردم اگر هستید دررَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاهُ مِن تُرَابٍ ثُمَّ مِّن نُّطْفَةٍ ثُمَّ
تردیدی از زنده شدن [هویار] پس هر آینه ما آفریدیم شما را از خاک سپس از قطره منی سپسمِّنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِّنْ مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ
از خون بسته سپس از پاره گوشتی صورت داده و غیر صورت داده تا واضح سازیم برای شماوَنُقَرِّرُ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ
وقرار می دهیم در رحم ها آن را که خواهیم تا وقت معینی سپس بیرون می آوریم شما را [از رحم به صورت]طِفْلًا ثُمَّ لَتَبَلَّغُوا أَشَدَّكُمْ^۵ وَمِنْكُمْ مَّن يَمُوتُ
کودکی سپس [تربیت می کنیم] تا برسید به کمال رشد خود و برخی از شما کسی است که وفات می یابدوَمِنْكُمْ مَّن يَرُدُّ إِلَىٰ أَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِن
و برخی از شما کسی است که بازگردانیده می شود به بدترین عمر تا نداندبَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا
بعد از دانستن چیزی را و می بینی زمین را خشک و خاموش پس چون فرود آوریم بر آنالْمَاءَ أَهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنْبَتَتْ مِن كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ
آب را می جنبید و برمی آید و می رویاند از هر نوع [گیاه] شاداب دل انگیز

ذَٰلِكَ يَٰۤاَنَّا ۚ **اَللّٰهُ هُوَ الْحَقُّ** ۚ **وَانهٗ يُحْيِي الْمَوْتٰى وَانهٗ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ**

این به سبب آن است که همانا **الله** همان حق [ثابت و راستین] است و اینکه او زنده می‌کند مردگان را و اوست که بر هر چیزی تواناست

۶ **وَاَنَّ السَّاعَةَ اَمِيَّةٌ ۚ لَا رَيْبَ فِيْهَا وَاتَّ ۚ **اَللّٰهُ** يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُوْرِ**

و آنکه رستاخیز آمدنی است نیست هیچ تردیدی در آن و اینکه **الله** برمی‌انگیزاند کسانی را که در

۷ **اَلْقُبُوْرِ** ۚ **وَمَنْ النَّاسِ مَنْ يُّجَدِلُ فِيْ **اَللّٰهِ** بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدٰى**

قبرهایند و از مردم کسی است که چون و چرا می‌کند دربارهٔ **الله** بدون هیچ دانشی و بدون هیچ رهنمودی

۸ **وَلَا كِتٰبٍ مُّنِيْرٍ ۚ ثٰنِي ۚ عِطْفِهٖ ۚ لِيُضِلَّ** ۚ **عَنْ سَبِيْلِ **اَللّٰهِ** لَهُ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ**

و بدون هیچ کتابی روشن ۸ بیچانده پهلوی خود را [از روی تکبر] تا که گمراه کند [مردم را] از راه **الله** برای اوست در

۹ **اَلدُّنْيَا خِزْيٌ** ۚ **وَنَذِيْقُهٗ يَوْمَ الْقِيَمَةِ** ۚ **عَذَابَ الْحَرِيْقِ** ۚ **ذَٰلِكَ**

دنیا رسوایی و می‌چشائیم به او در روز رستاخیز عذاب [آتش] سوزان را ۹ این

۱۰ **بِمَا قَدَّمَتْ يَدَاكَ ۚ وَاَنَّ **اَللّٰهَ** لَيْسَ بِظَلَمٍ** ۚ **لِّلْعَبِيْدِ** ۚ **وَمَنْ النَّاسِ**

به آن سبب است که پیش فرستاده است دستان تو و اینکه **الله** نیست ستم‌کننده بر بندگان ۱۰ و از مردم

۱۱ **مَنْ يَّعْبُدُ **اَللّٰهَ** عَلَىٰ حَرْفٍ ۚ فَاِنَّ اَصَابَهٗ خَيْرٌ اَطْمَآنَ ۚ بِهِ ۚ وَاِنْ اَصَابَهٗ**

کسی است که بندگی می‌کند **الله** را بر یکسویه پس اگر برسد او را خوبی ثابت می‌ماند بر بندگی و اگر برسد او را

۱۲ **فِتْنَةٌ ۚ اَنْقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهٗ ۚ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ**

مصیبتی دگرگون می‌شود بر روی خود زیانکار است در دنیا و آخرت این همان

۱۳ **اَلْخُسْرٰنُ اَلْمُبِيْنُ ۚ يَدْعُوْا مِنْ دُوْرِ **اَللّٰهِ** مَا لَا يَضُرُّهٗ**

زیان آشکار است ۱۳ فرا می‌خواند غیر از **الله** چیزی را که نه زیان رساند او را

۱۴ **وَمَا لَا يَنْفَعُهٗ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ اَضْلَلُّ اَلْبَعِيْدُ ۚ يَدْعُوْا لِمَنْ**

و نه سود می‌دهد او را این همان گمراهی دور [از حق] است ۱۴ فرا می‌خواند کسی را که

۱۵ **ضَرُّهٗ ۚ اَقْرَبُ مِنْ نَّفْعِهٖ ۚ لَيْسَ اَلْمَوْلٰى وَلَيْسَ اَلْعَشِيْرُ**

ضرر او نزدیک‌تر است از نفش هر آینه بد یاور و بد همدمی است ۱۵

۱۶ **اِنَّ **اَللّٰهَ** يَدْخُلُ اَلَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَعَمِلُوْا الصَّٰلِحٰتِ جَنَّٰتٍ**

همانا **الله** داخل می‌گرداند آنان را که ایمان آورده‌اند و کرده‌اند کارهای شایسته در باغ‌هایی

۱۷ **تَجْرٰى مِنْ تَحْتِهَا اَلْاَنْهٰرُ ۚ اِنَّ **اَللّٰهَ** يَفْعَلُ مَا يُرِيْدُ**

که می‌رود زیر [درختان] آنها جوی‌ها همانا **الله** می‌کند آنچه می‌خواهد ۱۷ هر که

۱۸ **يَظُنُّ اَنَّ لَّنْ يَنْصُرَهٗ **اَللّٰهُ** فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ**

گمان کند که هرگز یاری نخواهد کرد او را **الله** در دنیا و آخرت پس بیلویزد [خود را] به ریسمانی به

۱۹ **اَلسَّمَآءِ ثُمَّ لَيَقْطَعَنَّ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدُهٗ مَا يَغِيْطُ**

سقف آنگاه قطع کند [آن را] آنگاه ببیند آیا از بین می‌برد این ترفندش خشم او را؟ ۱۹

وَكَذَلِكَ أَنزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِيَ مَن يُرِيدُ
و این چنین فرو فرستادیم آن [قرآن] را آیات روشن و اینکه الله راه می نماید هر که را که خواهد

۱۶ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِّينَ وَالنَّصْرَى
همانا آنانی که ایمان آوردند و آنانی که یهودی شدند و صابئین و مسیحیان

وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُم
و مجوس و آنانی که شرک ورزیدند همانا الله داوری می کند در میانشان

يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۱۷ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ
در روز رستاخیز همانا الله بر هر چیزی گواه است ۱۷ آیا ندیده‌ای که همانا الله

يَسْجُدُ لَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَمَن فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ
سجده می کنند برای او هر که در آسمان ها و هر که در زمین است و آفتاب و ماه

وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ
و ستارگان و کوه ها و درختان و جنبندگان و بسیاری از مردمان

وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَن يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن مُّكْرَمٍ
و بسیاری از آنان سزاوار گشته است بر آنها عذاب و هر که خوار گرداند الله [و را] پس نیست برای او هیچ گرامی دارنده‌ای

إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ۱۸ هَٰذَا خِصْمَانِ ۱۹ أَخْصَمُوا
همانا الله می کند آنچه را که خواهد ۱۸ این دو [گروه] دشمنان یکدیگرند که خصومت کردند

فِي رَّبِّهِمْ ۲۰ فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِّعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِّن نَّارٍ يُصَبُّ
درباره پروردگار خود پس آنانی که کافر شدند بریده شده است برای شان جامه هایی از آتشی که ریخته می شود

مِن فَوْقٍ رُّءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ ۱۹ يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ
از بالای سرهایشان آب جوشان ۱۹ گداخته می شود با آن آنچه در شکم های شان است

وَالْجُلُودُ ۲۰ وَلَهُمْ مَّقْمِعٌ مِّن حَدِيدٍ ۲۱ كَلَّمَا أَرَادُوا
و پوست ها [نیز] ۲۰ و برای آنان است گرزهایی از آهن ۲۱ هرگاه خواهند

أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ
که بیرون آیند از آن [دوزخ] از دلتنگی و اندوه باز گردانیده می شوند در آن و [گفته می شود] بجشید عذاب آتش سوزان را

۲۲ إِنَّ اللَّهَ يَدْخِلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
همانا الله داخل می گرداند آنان را که ایمان آورده اند و کرده اند کارهای شایسته

جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ
در باغ هایی که جاری می باشد زیر [درختان] آن جوی ها زینت داده می شوند در آنجا به

أَسْكَورٍ مِّن ذَهَبٍ وَلَوْثًا ۲۳ وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ
دستبندهایی از طلا و مروارید و پوشاک ایشان در آنجا ابریشم است ۲۳

وَهْدُوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهْدُوا إِلَى صِرَاطِ الْحَمِيدِ
و رهنمود شوند به گفتار پاک و راهنمایی شوند به راه [الله] ستوده

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ هَمَانَا
۲۴ همانا آنان که کافر شدند و باز می دارند از راه الله و مسجد

الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَكْفُ فِيهِ وَالْبَادِ
الحرام که قرار داده ایم آن را برای مردم یکسان اند [چه] مقیم در آن و [چه] بادیه نشین

وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِالْحَكَامِ يُظْلَمَ نَذَقَهُ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ
و هر که بخواهد در آن کجروی را به سبب ستم می چشانیم به او از عذابی دردناک
۲۵

وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ بِي
و [یاد کن] آنگاه که آماده کردیم برای ابراهیم جای خانه کعبه را که شریک مگردان با من

شَيْئًا وَطَهَّرَ بَيْتِي لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ
هیچ چیزی را و پاک کن خانه مرا برای طواف کنندگان و قیام کنندگان و رکوع کنندگان

السُّجُودِ وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى
سجده گزار و ندا در ده در میان مردم برای حج که بیایند پیش تو پیادگان و بر
۲۶

كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ لِيَشْهَدُوا
هر شتر لاغری که می آیند از هر راه فج عمیق دور تا شاهد باشند
۲۷

مَنْفَعٍ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَعْلُومَةٍ
سودهایی را که برای آنهاست و یاد کنند نام الله را در روزهای معلوم

عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِعمُوا
بر آنچه روزی ایشان کرده است از دام های بسته زبان پس بخورید از آنها و بخورانید

الْبَائِسَ الْفَقِيرَ ثُمَّ لْيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلْيُوفُوا
درمانده نیازمند را سپس باید بزدایند آلودگی خود را و وفا کنند
۲۸

نَذْرَهُمْ وَلْيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ذَلِكَ وَمَنْ
به نذرهای خود و طواف کنند آن خانه دیرین را چنین است [احکام حج] و هر که
۲۹

يُعْظَمُ حُرْمَتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَأُحِلَّتْ
بزرگ بدارد حرمت های الله را پس آن بهتر است برای او نزد پروردگارش و حلال گردانیده شده است

لَكُمْ الْأَنْعَامُ إِلَّا مَا يَتْلَى عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا
برای شما چهارپایان مگر آنچه خوانده می شود بر شما [تحریم آن] پس بپرهیزید

الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ
از پلیدی بتان و بپرهیزید از سخن ناراست
۳۰

حُنَفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ ۚ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنْ
در حالی که حَقِّرا برای الله باشید نه مشرک به او و کسی که شرک ورزد به الله پس گویا بیفتاده از

السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ
آسمان و می ربایند او را پرندگان یا پرتاب می کند او را باد در جای دور [دره ژرفی]

ذَلِكَ وَمَنْ يُعِظْ شَعَثًا ۖ اللَّهُ بَعِثْنَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ
[حقیقت] این است و هر که بزرگ بدارد شعائر الله را پس همانا این از تقوای دلهاست

لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحَلُّهَا إِلَىٰ الْبَيْتِ
برای شما در آنها سودهایی است تا زمانی معین سپس قربانگاه آنهاست به سوی خانه

الْعَتِيقِ ۚ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنَسَكًا ۖ لِّيَذْكُرُوا اسْمَ
دیرین و برای هر امتی قرار داده ایم آیین عبادتی را تا یاد کنند نام

اللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةٍ ۖ الْأَنْعَامِ ۖ فَالْهَيْكَلُ إِلَهِ ۖ وَجَدَ
الله را بر [ذبح] آنچه روزی ایشان کرده است از دام های بسته زبان پس اله شما الهی یگانه است

فَلَهُ ۖ أَسْلَمُوا وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ ۚ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ
پس برای او فرمانبردار باشید و مژده بده فروتنان را آنانی که چون یاد کرده شود الله می ترسد

قُلُوبُهُمْ ۚ وَالصَّادِقِينَ عَلَىٰ مَا أَصَابَهُمْ ۖ وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ ۖ وَمِمَّا
دل های شان و شکیبایند بر آنچه برسد به ایشان و آنانی را که برپا می دارند نماز را و از آنچه

رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ۚ وَالْبَدَنَ ۖ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ شَعَثٍ
داده ایم ایشان را انفاق می کنند و [قربانی] شترانی تنومند را قرار دادیم آنها را برای شما از شعائر

اللَّهُ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ ۖ فَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافٍ ۖ فَإِذَا وَجَبَتْ
الله برای شماست در آنها خیری است پس یاد کنید نام الله را بر آنها درحالی که برپا ایستاده اند پس چون [به زمین] بیفتد

جُنُوبَهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِعُوا الْقَانِعَ ۖ وَالْمُعْتَرَّ ۖ كَذَلِكَ سَخَّرْنَاهَا
پهلوهای آنها پس بخورید از آن و بخورانید نیازمند خویشتن دار و خواهنده را بدین گونه رام نمودیم آنها [چهارپایان] را

لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۚ لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤُهَا
برای شما تا شما شکر بگزارید هرگز نمی رسد به الله گوشت های آنها و نه خون های آنها

وَلَكِنْ يَنَالُهُ النُّقُوى ۖ مِنْكُمْ كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا
و لیکن می رسد به او تقوای شما این چنین رام گردانیدیم آنها را برای شما تا بزرگ بدارید

اللَّهُ عَلَىٰ مَا هَدَيْكُمْ ۖ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ
الله را بر آنکه راه نموده شما را و مژده بده نیکوکاران را همانا الله دوست نمی دارد هر

يُذْفِعُ عَنْ الَّذِينَ ءَامَنُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ ۚ كَفُورٍ
دفاع می کند از آنان که ایمان آورده اند همانا الله دوست نمی دارد هر خیانتکار ناسپاس را

أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقْتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا ۖ وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ

اجازه داده شده است به آنانی که با ایشان جنگ می شود به این سبب که آنان به ایشان ستم شده است و همانا الله به یاری شان

لَقَدِيرٌ ۚ (۳۹) الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ

تواناست (۳۹) آنان که برون رانده شدند از خانه های شان به ناحق جز اینکه

يَقُولُوا رَبَّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَهَدَمَتْ

می گویند پروردگار ما الله است و اگر نبودی دفع کردن الله مردمان را برخی ایشان را به برخی دیگر هر آینه ویران می شد

صَوَامِعُ وَبِيْعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ

دیرهای راهبان و کلیساهای مسیحیان و کنیسه های یهودیان و مسجدهای مسلمانان که یاد کرده می شود در آنها نام الله

كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ

بسیار و هر آینه یاری می کند الله کسی که یاری می کند [دین] او را همانا الله قطعاً توانای

عَزِيزٌ ۚ (۴۰) الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ

پیروزمند است (۴۰) آنانی که اگر توانایی دهیم ایشان را در زمین برپادارند نماز را

وَأَتَوْا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ ۚ

و بدهند زکات را و فرمان دهند به کار نیک و باز دارند از کار ناپسند

وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ۚ (۴۱) وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ

و برای الله است سرانجام کارها (۴۱) و اگر تکذیب کنند تو را هر آینه تکذیب کرده است

قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودٌ ۚ (۴۲) وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ ۚ (۴۳)

پیش از ایشان قوم نوح و عاد و ثمود [پیامبران شان را] (۴۲) و [نیز] قوم ابراهیم و قوم لوط (۴۳)

وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ وَكَذَّبَ مُوسَىٰ فَأَمَلَتْ لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ

و اهالی مدین [قوم شعیب] و تکذیب شد موسی پس مهلت دادم به کافران سپس

أَخَذْتَهُمْ ۚ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ۚ (۴۴) فَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ

گرفتم آنان را پس چگونه بود (۴۴) کیفر من پس چه بسا از آبادی که

أَهْلَكْنَاهَا ۚ وَهِيَ ظَالِمَةٌ ۚ فَهِيَ أَكْثَرُ نَاسٍ ۚ وَهِيَ ظَالِمَةٌ ۚ فَهِيَ أَكْثَرُ نَاسٍ ۚ

هلاک کردیم [اهل] آن را درحالی که آن [آبادی] ستمکار بودند اکنون آن

وَبِئَرٌ مِمَّنْ شَاءَ ۚ وَبِئَرٌ مِمَّنْ شَاءَ ۚ وَبِئَرٌ مِمَّنْ شَاءَ ۚ وَبِئَرٌ مِمَّنْ شَاءَ ۚ

و [بسا] چاهی رها شده و کاخی بلند [یا گچ کاری شده] (۴۵) آیا نگشتند در زمین

فَتَكُونُ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا ۚ فَإِنَّهَا

پس باشد برای آنان دل هایی که دریابند با آنها یا گوش هایی که بشنوند با آنها زیرا [حقیقت] این است که

لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ۚ (۴۶)

نابینا نمی شوند چشم ها بلکه نابینا می شوند دل هایی که در سینه هاست (۴۶)

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَإِنَّ يَوْمًا
و می خواهند به شتاب از تو عذاب را و هرگز خلاف نمی کند الله وعده خود را و همانا یک روز

عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ﴿٤٧﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ
نزد پروردگار تو مانند هزار سال است از آنچه [شما] برمی شمارید ﴿٤٧﴾ و چه بسا از

قَرِيَةٍ أَمَلَيْتُمْ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا وَإِلَى الْمَصِيرِ
آبادی که مهلت دادم به [اهل] آن درحالی که آنها ستمکار بودند سپس گرفتم آنها را و به سوی من است بازگشت [هرکس]

﴿٤٨﴾ قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٤٩﴾ فَالَّذِينَ
﴿٤٨﴾ بگو ای مردم جزاین نیست که من برای شما بیم دهنده‌ای آشکارم ﴿٤٩﴾ پس آنانی که

ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٥٠﴾
ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته برای ایشان آمرزش و روزی ارجمندی است ﴿٥٠﴾

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي ءَايَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ
و آنانی که می کوشند در [ابطال] آیات ما درحالی که [به پندارشان] عاجزکنندگان [ما هستند] آنان اهل دوزخ اند

﴿٥١﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّى
و نفرستادیم پیش از تو هیچ رسولی را و نه هیچ نبی‌ای را مگر چون آرزو کرد

أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنْسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ
افکند شیطان در آرزوی او [خلی را] پس زائل می گرداند الله آنچه را می افکند شیطان

ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ ءَايَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٢﴾ لِيَجْعَلَ
پس استوار می دارد الله آیات خود را و الله دانای سنجیده کار است ﴿٥٢﴾ تا بگرداند

مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فَتَنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ
آنچه القا می کند شیطان آزمایشی برای آنان که در دل هایشان مرض است و برای آنان که سخت است

قُلُوبَهُمْ ﴿٥٣﴾ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾ وَلَيَعْلَمَ
دل هایشان و همانا ستمکاران در ستیزه‌ای ژرف اند ﴿٥٣﴾ و تا بداند

الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ
آنان که داده شده است به ایشان دانش که همانا این [وحی] حق است از طرف پروردگار تو پس ایمان آورند به آن

فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادٍ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا إِلَى صِرَاطٍ
پس فروتن کند برای آن دل هایشان و همانا الله هدایت کننده است آنانی را که ایمان آورده اند به راهی

مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٤﴾ وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مَرِيَةٍ مِنْهُ حَتَّى
راست ﴿٥٤﴾ و همیشه باشند کسانی که کافر شدند در تردیدی از این تا وقتی که

تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَقِيمٍ ﴿٥٥﴾
بیاید برای ایشان رستاخیز ناگهانی یا بیاید برای ایشان عذاب روزی نازاینده [که خیری در آن نیست] ﴿٥٥﴾

الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فَاَلَّذِينَ ءَامَنُوا

فرمانروایی در آن روز از آن الله است حکم می کند میان ایشان پس آنان که ایمان آوردند

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتٍ الْنَّعِيمِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا

و کردند کارهای شایسته در باغ های پر نعمت باشند و آنان که کافر شدند

وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاُولَٰئِكَ لَهُمُ عَذَابٌ مُّهِينٌ

و دروغ شمردند آیات ما را پس آنان برای ایشان عذابی خوار کننده است

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ مَاتُوا

و آنان که هجرت کردند در راه الله سپس کشته شدند یا مردند

لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ خَيْرُ

هر آینه روزی دهد به ایشان الله روزی نیکویی را و همانا الله اوست بهترین

الرَّازِقِينَ لِيُدْخِلَنَّهُم مُّدْخَلًا يَرْضَوْنَهُ وَإِنَّ

روزی دهندگان هر آینه داخل گرداند ایشان را به جایی که پسند کنند آن را و همانا

اللَّهُ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ ذَٰلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ

الله دانای بردبار است چنین است [حکم راستین] و کسی که کیفر کند به مانند

مَا عُوِّبَ بِهِ ثُمَّ بَغِيَ عَلَيْهِ لَيَنْصُرَنَّهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ

آنچه کیفر داده اند او را و پس از آن ستم کنند بر او هر آینه یاری دهد او را همانا الله

لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي

درگذرنده آمرزگار است این به سبب آن است که همانا الله داخل می کند شب را در

النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ

روز و داخل می کند روز را در شب و همانا الله شنوای بیناست

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ

این به سبب آن است که همانا الله همان حق است و همانا آنچه را که می خوانند جز

دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ

او همان باطل است و همانا الله آن بلند مرتبه بزرگ است

أَلَمْ تَرَ أَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ

آیا ندیده ای که همانا الله فرود آورده است از آسمان آب را پس می گردد زمین

مُخَضَّرَةً إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ لَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ

سرسبز همانا الله نازک بین آگاه است برای اوست آنچه در آسمان ها

وَمَا فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ الْحَمِيدُ

و آنچه در زمین است و همانا الله همان بی نیاز ستوده است

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِي الْأَرْضِ وَالْفَلَكَ تَجْرَى فِي الْبَحْرِ

آیا ندیده‌ای که همانا الله مستخر کرده است برای شما آنچه در زمین است و کشتی‌ها را که می‌روند در دریا

بِأَمْرِهِ وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ

به فرمان او و نگه می‌دارد آسمان را از آنکه بیفتد بر زمین مگر به حکم او همانا

اللَّهُ بِالنَّاسِ لَرُءُوفٌ رَحِيمٌ وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُم

الله به مردم مهرورز مهربان است و اوست آنکه زنده کرده شما را

ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ

پس می‌میراند شما را باز زنده می‌کند شما را همانا انسان بس ناسپاس است

لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا يُنْزِعُ عَنْكَ

برای هر امتی مقرر کرده ایم یک راه بندگی را که ایشان بدان می‌پردازند پس نباید که کشمکش کنند با تو

فِي الْأَمْرِ وَادْعُ إِلَى رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلَى هُدًى مُسْتَقِيمٍ

در کار [دین] و دعوت کن به سوی پروردگار خویش همانا تو بر راه راستی

وَإِنْ جَدَلُوكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ اللَّهُ يَحْكُمُ

و اگر چون و چرا کنند با تو پس بگو الله داناتر است به آنچه می‌کنید الله داوری می‌کند

بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

در میان شما در روز رستاخیز در آنچه که در آن اختلاف می‌کردید

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ

آیا ندانسته‌ای که همانا الله می‌داند آنچه را در آسمان و زمین است همانا این [همه ثبت] است

فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ

در کتابی همانا این [همه] بر الله آسان است و می‌پرستند به جز

اللَّهُ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ

الله چیزی را که فرود نفرستاده است برای [اثبات] آن حجتی را و چیزی را که نیست برای آنان به آن دانشی و نیست برای ستمکاران

مِنْ نَصِيرٍ وَإِذَا نُتِلَى عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ فِي

یآوری و چون خوانده شود بر ایشان آیات ما درحالی که روشن است می‌شناسی [خواهی دید] در

وُجُوهَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَلَمْ يَكَادُوتْ يَسْطُونَ

روی‌های کسانی که کفر ورزیدند ناخوش آیندی را نزدیک است که آنان حمله کنند

بِالَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا قُلْ أَفَأَنْبِئُكُمْ بِشَرٍّ مِّنْ

بر کسانی که می‌خواندند بر ایشان آیات ما را بگو آیا خبر دهم شما را به بدتر از

ذَلِكَ النَّارُ وَعَدَهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَبَشِّرِ

این [آن] آتش است که وعده کرده آن را الله برای کسانی که کفر ورزیدند و بد بازگشتگاهی است [آن]

يَتَأْتِيهَا النَّاسُ ضُرْبَ مَثَلٍ ۚ فَاسْتَمِعُوا لَهُ ۚ إِنَّ الَّذِينَ

ای مردمان زده شده است مثلی پس بشنوید آن را همانا آنان را که

تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۚ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ ۚ

فرا می خوانید به جز الله هرگز نمی آفرینند مگسی را و اگرچه جمع شوند برای آن [کلا]

وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ۚ ضَعُفَ

و اگر برباید از ایشان مگس چیزی را باز نمی ستانند آن را از او چه ناتوان اند!

الطَّالِبِ ۚ وَالْمَطْلُوبِ ۚ ﴿٧٣﴾ مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ ۚ إِنَّ

آن خواهند [از غیر الله] و آن خواسته شده [به جای الله] [۷۳] ارج ننهاده اند الله را سزاوار ارجمندی اش همانا

اللَّهُ لَقَوِيَ عَزِيزٌ ۚ ﴿٧٤﴾ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ

الله توانای پیروزمند است [۷۴] برمی گزیند از فرشتگان

رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ ۚ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٧٥﴾ يَعْلَمُ

فرستادگانی را و از آدمیان همانا الله شنوای بیناست [۷۵] می داند

مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۚ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٧٦﴾

آنچه را پیش روی ایشان است و آنچه را پس ایشان است و به سوی الله باز گردانده می شود همه کارها [۷۶]

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ءَامَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا

ای کسانی که ایمان آورده اید رکوع کنید و سجده کنید و بندگی نمایید

رَبِّكُمْ ۚ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٧٧﴾

پروردگار خود را و بکنید کار نیکو را باشد که شما رستگار شوید [۷۷]

وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ ۚ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ

و کوشش کنید در راه الله کوششی که شایسته اوست او برگزید شما را و قرار نداد

عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ ۚ مِلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ ۚ هُوَ سَمَّاكُمْ

بر شما در [کار] دین هیچ تنگنایی [پیروی کنید] آیین پدرتان ابراهیم را او نامید شما را

الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ ۚ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ

مسلمان پیش از این و در این [قرآن] تا باشد این پیامبر گواه بر شما

وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ ۚ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ

و باشید شما گواهان بر مردم پس برپادارید نماز را و بپردازید زکات را

وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ ۚ فَنِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٧٨﴾

و چنگ زنید به [دین] الله اوست سرپرست شما پس نیکو سرپرستی و نیکو یابوری است [۷۸]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ﴿٢﴾
 هر آینه رستگار شدند مؤمنان ﴿١﴾ آنان که ایشان در نماز خود فروتن اند ﴿٢﴾
 وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ﴿٤﴾
 و آنان که خود از بیهوده روگردانند ﴿٣﴾ و آنان که خود زکات را ادا کنندگان اند ﴿٤﴾
 وَلِلَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٥﴾ إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٦﴾
 و آنان که خود شرگاهایش را نگه دارندگان اند ﴿٥﴾ مگر بر همسران خود یا آنچه مالک شده دستهایشان [کنیزان خویش] که همانا ایشان [برای آمیزش با آنان] سرزنش نشوند ﴿٦﴾
 فَمَنْ أَتَّبَعَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٧﴾ وَالَّذِينَ هُمْ
 پس هر که بجوید غیر از آن را پس آنان خود از حد گذرندگان اند ﴿٧﴾ و آنان که خود
 لَا مَنَنْتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ
 امانت های شان و عهد خویش را رعایت کنندگان اند ﴿٨﴾ و آنان که خود بر نمازهایشان
 يُحَافِظُونَ ﴿٩﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ هُمْ يَرِثُونَ
 نگاهبان اند ﴿٩﴾ آنان خود میراث بران اند ﴿١٠﴾ آنان که میراث می برند
 الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ
 بهشت را در حالی که خود در آن جاویدان اند ﴿١١﴾ و هر آینه آفریدیم انسان را از
 سُلَالَةٍ مِّنْ طِينٍ ﴿١٢﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ﴿١٣﴾ ثُمَّ
 چکیده ای از گل ﴿١٢﴾ سپس قرار دادیم او را نطفه ای در قرارگاهی استوار ﴿١٣﴾ سپس
 خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا
 ساختیم آن نطفه را خون بسته پس ساختیم آن خون بسته را پاره گوشتی پس ساختیم
 الْمُضْغَةَ عِظًا فَكَسَوْنَا الْعِظَ لَحْمًا ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا
 آن پاره گوشت را استخوان ها پس پوشانیدیم بر استخوان ها گوشتی را سپس پدید آوردیم او را آفرینشی
 آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿١٤﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ
 دیگر پس پُر برکت است الله که نیکوترین آفرینندگان است ﴿١٤﴾ باز همانا شما پس از آن
 لَمَيِّتُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ تُبْعَثُونَ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ
 مردگانید ﴿١٥﴾ باز همانا شما روز رستاخیز برانگیخته می شوید ﴿١٦﴾ و هر آینه
 خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ ﴿١٧﴾
 آفریدیم بالای شما هفت راه های [آسمان] را و نیستیم ما از آفرینش بی خبران ﴿١٧﴾

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَتْهُ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّا عَلَى ذَهَابٍ
و فرود فرستادیم از آسمان آب را به اندازه پس جای دادیم آن را در زمین و همانا بر بُردن

بِهِ لَقَدَرُونَ ﴿۱۸﴾ فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِّنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ
آن تواناییم ﴿۱۸﴾ پس پدید آوردیم برای شما با آن باغ هایی را از درختان خرما و انگور

لَكُمْ فِيهَا فَوَكِهٌ كَثِيرٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿۱۹﴾ وَشَجَرَةٌ تَخْرُجُ مِنْ
برای شما که در آن باغ ها میوه های بسیار است و از آن می خورید ﴿۱۹﴾ و [پدید آوردیم] درختی را که بیرون می آید از

طُورٍ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالذَّهْنِ وَصَبِغٍ وَنَانَ خَوْشَىٰ لِلْأَكْلِينَ ﴿۲۰﴾ وَإِنَّ لَكُمْ فِي
کوه سینا می روید با روغن و نان خورشی برای خورندگان ﴿۲۰﴾ و همانا برای شما در

الْأَنْعَامِ لَعِبَرَةٌ تُشْفِيكُمْ مِّمَّا فِي بُطُونِهَا وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ
دام ها [گاو و گوسفن و شتر] پندی است می نوشانیم شما را از آنچه در شکم های آنها است و برای شما در آنها سودهای فراوانی است

وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿۲۱﴾ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلَاكِ تُحْمَلُونَ ﴿۲۲﴾ وَلَقَدْ
و از [گوشت] آنها می خورید ﴿۲۱﴾ و بر آنها و بر کشتی ها حمل می شوید ﴿۲۲﴾ و هر آینه

أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَتَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَهِ
فرستادیم نوح را به سوی قومش پس گفت ای قوم من بپرستید **الله** را نیست برای شما هیچ الهی

غَيْرُهُ ﴿۲۳﴾ أَفَلَا تَنْقَوْنَ ﴿۲۳﴾ فَقَالَ الْمَلَأُوا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا
جز او آیا پس پروا نمی کنید ﴿۲۳﴾ پس گفتند سران کسانی که کفر ورزیدند از قومش نیست این

إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَفْضَلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ
مگر آدمی مانند شما می خواهد که برتری گیرد بر شما و اگر می خواست **الله** هر آینه نازل می کرد

مَلَائِكَةً مَّا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ﴿۲۴﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا
فرشتگانی را نشنیده ایم این را در [تاریخ] پدران پیشینیان خود ﴿۲۴﴾ نیست این کس مگر

رَجُلٌ بِهِ جَنَّةٌ فَبَرِّصُوا بِهِ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿۲۵﴾ قَالَ رَبِّ أَنْصُرْنِي
مردی که با او جنونی است پس انتظار بکشید درباره او تا مدتی ﴿۲۵﴾ گفت ای [پروردگارم] یاری کن مرا

بِمَا كَذَّبُونَ ﴿۲۶﴾ فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعِ الْفُلَاكَ بِأَعْيُنِنَا
به سبب آنچه تکذیب کردند مرا ﴿۲۶﴾ پس وحی کردیم ما به او که بساز کشتی را زیر نظر ما

وَوَحَّيْنَا فَإِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ فَاسْلُكْ فِيهَا مِنْ
و وحی ما پس چون بیاید فرمان ما و فوران کرد تنور [از آب] پس داخل کن در آن از

كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ
هر گونه آبی [دوتا = نر و ماده] و اهل خود را [نیز] مگر کسی که صادر شده است بر او فرمان [عذاب]

مِّنْهُمْ وَلَا تَخْطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُّغْرَقُونَ ﴿۲۷﴾
از آنها و گفتگو مکن با من درباره آنانی که ستم کرده اند همانا آنان غرق شدگان اند ﴿۲۷﴾

فَإِذَا أَسْتَوَيْتِ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفَلَکِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بَخَّعَنَا

پس چون نشستید تو و هر که با تو باشد بر کشتی پس بگو ستایش از آن الله است که رهانید ما را

مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿۲۸﴾ وَقُلِ رَبِّ أَنْزِلْنِي مُنْزَلًا مُّبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ

از گروه ستمکاران ﴿۲۸﴾ و بگو [ای] پروردگارم فرودآور مرا در جایی مبارک و تو بهترین

الْمُنْزِلِينَ ﴿۲۹﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ وَإِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِينَ ﴿۳۰﴾ ثُمَّ أَنْشَأْنَا

فرود آوندگانی ﴿۲۹﴾ همانا در این [داستان] نشانه هایی است و همانا ما هستیم آزمایش کنندگان ﴿۳۰﴾ سپس پدید آوردیم

مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ﴿۳۱﴾ فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنْ أَعْبُدُوا

بعد از آنان قومی دیگر را ﴿۳۱﴾ پس فرستادیم در میان آنان پیامبری را از خودشان اینکه بپرستید

اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ﴿۳۲﴾ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿۳۲﴾ وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ

الله را نیست برای شما هیچ الهی جز او پس آیا پرهیزکاری نمی کنید؟ ﴿۳۲﴾ و گفتند سران از قومش

الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِلِقَاءِ الْآخِرَةِ وَاتْرَفْنَاهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

آنان که کفر ورزیدند و تکذیب کردند دیدار آخرت را و کامیابشان کرده بودیم در زندگانی دنیا

مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا

نیست این مگر آدمی مثل شما می خورد از آنچه شما می خورید از آن و می نوشد از آنچه

تَشْرَبُونَ ﴿۳۳﴾ وَلَئِنْ أَطَعْتُمْ بَشَرًا مِثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذَا لَخَسِرُونَ

می نوشید ﴿۳۳﴾ و اگر فرمان برید از آدمی که مانند شماست همانا شما آنگاه زیان کارانید

أَيَعِدُكُمْ أَنَّكُمْ إِذَا مِتُمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظْمًا أَنَّكُمْ تُخْرَجُونَ

﴿۳۴﴾ آیا وعده می دهد به شما که شما آنگاه که بمیرید و شوید خاک و استخوان هایی همانا شما [از گورها] بیرون آورده می شوید؟

﴿۳۵﴾ هَيَّاتَ هَيَّاتَ لِمَا تُوْعَدُونَ ﴿۳۶﴾ إِنَّ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا

دور است دور آنچه وعده داده می شوید ﴿۳۶﴾ نیست این مگر زندگانی همین دنیایمان

الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿۳۷﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ

می میریم و زنده می شویم و نیستیم ما برانگیختگان ﴿۳۷﴾ نیست او مگر مردی که

أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ﴿۳۸﴾ قَالَ رَبِّ

دروغ بسته بر الله دروغی را و نیستیم ما به او باور کنندگان ﴿۳۸﴾ گفت [ای] پروردگارم

أَنْصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونَ ﴿۳۹﴾ قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَيُصْبِحُنَّ نَادِمِينَ ﴿۴۰﴾

یاری ده مرا به سبب آنچه مرا تکذیب کردند ﴿۳۹﴾ گفت پس از اندکی حتما می گردند پشیمان ﴿۴۰﴾

فَأَخَذْتَهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ غُشَاءً فَبَعْدًا لِلْقَوْمِ

پس گرفت آنان را بانگ آسمانی به حق پس گردانیدیم آنها را [به صورت] خاشاک سیل آورده پس دوری و هلاکت باد بر گروه

الظَّالِمِينَ ﴿۴۱﴾ ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخَرِينَ ﴿۴۲﴾

ستمکاران ﴿۴۱﴾ سپس پدید آوردیم بعد از آنان نسل های دیگر را ﴿۴۲﴾

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَخِرُونَ ﴿٤٣﴾ ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا ۖ

پیشی نمی گیرد هیچ قومی از اجل خود و نه واپس می ماند ﴿۴۳﴾ سپس فرستادیم پیامبران خود را پیای

كُلِّ مَا جَاءَ أُمَّةً رَسُولُهَا كَذَّبُوهُ فَاتَّبَعْنَا بَعْضُهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ

هرگاه آمد برای امتی پیامبرش تکذیب کردند او را پس به دنبال آوردیم برخی شان را از پی برخی دیگر [یکی پس از دیگری نابودشان کردیم] و گردانیدیم آنان را

أَحَادِيثَ ۖ فَبَعْدًا لِقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٤٤﴾ ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ

[موضوع] داستان ها پس دوری و هلاکت باد بر گروهی که ایمان نمی آورند ﴿۴۴﴾ آنگاه فرستادیم موسی و برادرش

هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٤٥﴾ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ

هارون را با نشانه های خود و حجتی روشن ﴿۴۵﴾ به سوی فرعون و سران او

فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ ﴿٤٦﴾ فَقَالُوا أَنْتُمْ لِبَشَرٍ مِثْلِكَ

پس تکبر ورزیدند و بودند گروهی برتری جوی ﴿۴۶﴾ پس گفتند آیا ایمان آوریم به دو آدمی که مانند ما هستند

وَقَوْمُهُمْ لَنَا عِیدُونَ ﴿٤٧﴾ فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنْ الْمُهْلَكِينَ

حال آنکه قوم آن دو برای ما بندگان اند ﴿۴۷﴾ پس تکذیب کردند آن دو پس شدند از هلاک شدگان

﴿٤٨﴾ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾ وَجَعَلْنَا

﴿۴۸﴾ و هر آینه دادیم به موسی کتاب را باشد که ایشان راه یابند ﴿۴۹﴾ و گردانیدیم

أَبْنِ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ عَآئِيَةً ۖ وَأَوَيْنَهُمَا إِلَىٰ رِبْوَةٍ ۖ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ

پسر مریم و مادرش را نشانه ای و جای دادیم آنان را در سرزمینی بلند دارای آرامش و آبی روان

﴿٥٠﴾ يَأَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُّوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا ۖ إِنِّي بِمَا

ای پیامبران بخورید از خوراکی های پاکیزه و انجام دهید کاری شایسته همانا من به آنچه

تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٥١﴾ وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ

می کنید بس دانایم ﴿۵۱﴾ و همانا این است امت شما امتی یگانه و من پروردگار شما

فَأَنْتُمْ فَانْقُصُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا ۖ كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ

پس پروا کنید از من ﴿۵۲﴾ پس جدا کردند کار [دین] خود را در بین خود پاره پاره هر گروهی به آنچه نزدشان است

فَرِحُونَ ﴿٥٣﴾ فَذَرَهُمْ فِي وَرْطَةٍ ۖ جَهْلَتِ شَانِ تَا حِينَ مَدَتِي ﴿٥٤﴾ أَيْمَانُ يَنْدَارُنْدُ كَهْ أَنْجَهْ

شادان اند ﴿۵۳﴾ پس بگذار آنان را در ورطه [جهالت] شان تا مدتی ﴿۵۴﴾ آیا می پندارند که آنچه

نُعِدُّهُمْ بِهِ مِنْ مَّالٍ وَبَنِينَ ۖ نَسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ ۖ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ

مدد می دهیم آنان را به آن از مال و فرزندان ﴿۵۵﴾ شتاب می کنیم برای شان در خوبی ها؟ نه بلکه در نمی یابند که این آزمایش آنهاست

﴿٥٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ هُمْ

﴿۵۶﴾ همانا آنان که خود از ترس عذاب پروردگارشان ترسان اند ﴿۵۷﴾ و آنان که خود

بَيَّاتٍ رَّبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾

به آیات پروردگار خویش ایمان دارند ﴿۵۸﴾ و آنان که خود به پروردگار خود شرک نمی ورزند ﴿۵۹﴾

وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجَلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ﴿٦٠﴾

و آنان که می دهند آنچه می دهند در حالی که دل هایشان ترسان است به سبب آنکه آنان به سوی پروردگارشان بازگشت کنندگان اند ﴿٦٠﴾

أُولَٰئِكَ يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ ﴿٦١﴾ وَلَا نُكَلِّفُ

آنان می شتابند در نیکی ها و خود به سوی آن پیشی گیرندگان اند ﴿٦١﴾ و مکلف نمی کنیم

نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٢﴾

هیچ کس را مگر به اندازه توان او و نزد ما کتابی است که سخن می گوید به حق و آنان ستم دیده نشوند ﴿٦٢﴾

بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمَرَةٍ مِّنْ هَذَا وَلَهُمْ أَعْمَالٌ مِّنْ دُونِ ذَٰلِكَ هُمْ لَهَا

بلکه دل هایشان در غفلتی عمیق است از این [حقایق] و برای آنان است اعمالی غیر از این که آنان آن را

عَمِلُونَ ﴿٦٣﴾ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِم بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَجْعَلُونَ

انجام می دهند ﴿٦٣﴾ تا چون بگیریم نازپروردگان ایشان را به عذاب در آن وقت آنان فریاد می کنند

لَا تَجْعَلُوا الْيَوْمَ لَكُمْ مِّنَّا لَا تَنْصُرُونَ ﴿٦٤﴾ قَدْ كَانَتْ آيَاتِي

گفته می شود فریاد مکنید امروز همانا شما از جانب ما یاری نخواهید شد ﴿٦٤﴾ هر آینه آیت های من

تَتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلَىٰٰ آعْقَابِكُمْ نُنَكِّصُونَ ﴿٦٥﴾ مُسْتَكْبِرِينَ

خوانده می شد بر شما پس شما بر پاشنه های خود باز می گشتید [به پشت برمی گشتید] ﴿٦٥﴾ در حالی که تکبر می ورزیدید

بِهِ سَمِيرًا تَهَجَّرُونَ ﴿٦٦﴾ أَفَلَمْ يَذَّبَرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ

در برابر آن و [در نشست های] شبانه یلوه می گفتید ﴿٦٦﴾ پس آیا نیندیشیده اند این سخن [قرآن] را یا آمده است نزدشان آنچه که نیامده بود

ءَابَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٧﴾ أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ

برای پدران پیشین شان ﴿٦٧﴾ یا نشناختند پیامبرشان را پس از این روی آن او را انکار می کنند؟

﴿٦٨﴾ أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُمُ بِالْحَقِّ وَكَثُرُوا لِلْحَقِّ

یا می گویند دیوانگی در او است؟ چنین نیست بلکه آورده است برای شان حق را و بیشترشان حق را

كَرِهُونَ ﴿٦٩﴾ وَلَوْ أَتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ

ناخوش دارند ﴿٦٩﴾ و اگر پیروی کند حق از آرزوهای شان هر آینه تباه شود آسمان ها

وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ بَلْ أَتَيْنَهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنْ

و زمین و هر که در میان آنهاست بلکه آوردیم برای شان پند ایشان را پس آنها از

ذِكْرِهِمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٧٠﴾ أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَجَ رَبِّكَ خَيْرٌ

پندشان روگردان اند ﴿٧٠﴾ یا می خواهی از آنان مزدی را؟ پس مزد پروردگار تو بهتر است

وَهُوَ خَيْرُ الرَّزَاقِينَ ﴿٧١﴾ وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٧٢﴾

و او بهترین روزی دهندگان است ﴿٧١﴾ و همانا تو می خوانی آنان را به سوی راهی راست ﴿٧٢﴾

وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنُكَوِّنُ

و همانا آنان که ایمان نمی آورند به آخرت از آن راه منحرف اند ﴿٧٣﴾

وَلَوْ رَحَّمْنَهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلَجُوا فِي طَغْيِهِمْ

و اگر رحم کنیم بر آنان و برداریم آنچه به ایشان است از سختی هر آینه اصرار می کنند در سرکشی خود

يَعْمَهُونَ ﴿٧٥﴾ وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ

در حالی که سرگردانند ﴿۷۵﴾ و هر آینه گرفتار کردیم آنان را به عذاب پس فروتنی نکردند برای پروردگار خود

وَمَا يَنْصَرِعُونَ ﴿٧٦﴾ حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ

و نه به زاری پردازند ﴿۷۶﴾ تا آنگاه که بگشادیم بر ایشان دری را دارای عذاب سخت

إِذَا هُمْ فِيهِ مُبَسِّسُونَ ﴿٧٧﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ

ناگهان ایشان در آن ناامید شوندگان اند ﴿۷۷﴾ و اوست آن که پدید آورد برای شما شنوایی و چشم ها

وَالْأَفْئِدَةَ ۚ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾ وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ

و دل ها را اما اندک سپاس می گزارید ﴿۷۸﴾ و اوست آن که پدید آورد شما را در زمین

وَالِيهِ تُخْشَرُونَ ﴿٧٩﴾ وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتَلَفَ

و به سوی او گردآورده می شوید ﴿۷۹﴾ و اوست آن که زنده می کند و می میراند برای اوست پیاپی آمدن

الَّيْلِ وَالنَّهَارِ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٨٠﴾ بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ

شب و روز ﴿۸۰﴾ عبرت نگرفتند بلکه گفتند همانند آنچه را که گفته بودند

الْأَوَّلُونَ ﴿٨١﴾ قَالُوا أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا أَإِنَّا

پیشینیان ﴿۸۱﴾ گفتند آیا چون مردیم و شدیم خاکی و استخوان هایی آیا ما

لَمَبْعُوثُونَ ﴿٨٢﴾ لَقَدْ وَعَدْنَا نَحْنُ وَءَابَاؤُنَا هَذَا مِنْ قَبْلُ إِن هَذَا

برانگیخته خواهیم شد؟ ﴿۸۲﴾ هر آینه وعده داده شدیم ما و پدران ما به این پیش از این نیست این

إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٨٣﴾ قُلْ لِّمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِن

مگر افسانه های پیشینیان ﴿۸۳﴾ بگو برای کیست زمین و آنچه در آن است؟ اگر

كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٤﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ ۚ قُلْ

شما می دانید؟ ﴿۸۴﴾ زودا گویند از آن الله است بگو آیا پس پند نمی گیرید؟

أَفَلَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٥﴾ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

بگو کیست پروردگار آسمان های هفتگانه و پروردگار عرش بزرگ

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ ۚ قُلْ

زود خواهند گفت از آن الله است بگو بگو کیست که به دست اوست

مَلَائِكَتُهُ كُلٌّ شَيْءٌ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِن

فرمانروایی هر چیزی و اوست که پناه می دهد و پناه داده نشود [کسی] در برابر [حکم] او اگر

كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٨﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ ۚ قُلْ

شما می دانستید ﴿۸۸﴾ زود خواهند گفت از آن الله است بگو پس چگونه افسون می شوید؟

بَلْ أَتَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٩٠﴾ مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ

نه [افسانه های پیشینه نیست] بلکه آورده ایم برای آنان حق را و همانا ایشان دروغگویان اند ﴿٩٠﴾ نگرفته است الله هیچ فرزندی را

وَمَا كَانَتْ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ

و نیست با او هیچ الهی زیرا در آن صورت هر آینه می برد هر الهی چیزی را که آفریده بود و هر آینه برتری می جست

بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿٩١﴾ عَلِيمٌ

برخی از ایشان بر برخی دیگر پاک است الله از آنچه وصف می کنند ﴿٩١﴾ داننده

الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٩٢﴾ قُلْ رَبِّ

نهان و آشکار است پس برتر است از آنچه شریک [او] می سازند ﴿٩٢﴾ بگو [ای] پروردگارم

إِنَّمَا تُرِيدُ مَا يُوعَدُونَ ﴿٩٣﴾ رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ

اگر بنمایی به من آن [عزایی] را که وعده داده می شوند ﴿٩٣﴾ [ای] پروردگارم پس قرار مده مرا در گروه

الظَّالِمِينَ ﴿٩٤﴾ وَإِنَّا عَلَىٰ أَنْ نُرِيكَ مَا نَعْدُهُمْ لَقَادِرُونَ ﴿٩٥﴾

ستمکاران ﴿٩٤﴾ و بی گمان ما بر اینکه بنماییم به تو آنچه را که وعده داده ایم به ایشان قطعاً تواناییم ﴿٩٥﴾

أَدْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يُصِفُونَ ﴿٩٦﴾

دفع کن به آن [روشی] که نیکوتر است بدی را ما داناتریم به آنچه وصف می کنند ﴿٩٦﴾

وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ ﴿٩٧﴾ وَأَعُوذُ بِكَ

و بگو [ای] پروردگارم پناه می برم به تو از وسوسه های شیطان ها ﴿٩٧﴾ و پناه می برم به تو

رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونَ ﴿٩٨﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ

[ای] پروردگارم از اینکه حاضر شوند نزد من ﴿٩٨﴾ [انکار می کنند] تا وقتی که بیاید یکی از آنان را مرگ گوید [ای] پروردگارم

أَرْجِعُونِ ﴿٩٩﴾ لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ

بازگردان مرا [به دنیا] شاید ﴿٩٩﴾ کنم [کاری] شایسته در آنچه گذاشتم چنین نیست بی گمان این سخنی است که

هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٠٠﴾ فَإِذَا نُفِخَ

وی گوینده آن است [ولی نتیجه ای ندارد] و پیش روی آنان برزخی است تا روزی که برانگیخته شوند ﴿١٠٠﴾ پس چون دمیده شود

فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿١٠١﴾

در صور پس نباشد هیچ پیوند خویشی میان ایشان در آن روز و از یکدیگر نپرسند ﴿١٠١﴾

فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٢﴾ وَمَنْ

پس هر که گران شود کفه های [اعمال] او پس آنان خود رستگاران اند ﴿١٠٢﴾ و هر که

خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ

سبک شود کفه های [اعمال] او پس آنان کسانی اند که تباه کردند خود را در دوزخ

خَالِدُونَ ﴿١٠٣﴾ تَلَفُحٌ وَجُوهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ﴿١٠٤﴾

جاودان اند ﴿١٠٣﴾ می سوزاند روی هایشان را آتش و ایشان در آن زشت رویان اند ﴿١٠٤﴾

أَلَمْ تَكُنْ ءَايَتِي تُلَىٰ عَلَيْهِمْ فَاكْتُمُ بِهَا تُكْذِبُونَ ﴿١٠٥﴾ قَالُوا [گفته می شود] آیا نبود آیه های من که خوانده می شد بر شما پس آن را تکذیب می کردید؟ ﴿١٠٥﴾ گویند

رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ ﴿١٠٦﴾ رَبَّنَا [ای پروردگار ما غلبه کرد بر ما بدبختی ما و بودیم گروهی گمراه گمراه ﴿١٠٦﴾ ای پروردگار ما

أَخْرَجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ ﴿١٠٧﴾ قَالَ أَحْسُوا فِيهَا بیرون آور ما را از آن [آتش دوزخ] پس اگر برگردیم [به کفر] پس بی گمان ما ستمکاران خواهیم بود ﴿١٠٧﴾ گوید دور شوید در آنجا

وَلَا تُكَلِّمُونِ ﴿١٠٨﴾ إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا و سخن مگویید با من ﴿١٠٨﴾ زیرا ﴿١٠٨﴾ از بندگان من می گفتند [ای پروردگار ما

ءَامَنَّا فَأَغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ ﴿١٠٩﴾ فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ ایمان آوردیم پس ببامرز ما را و رحم کن بر ما و تو بهترین رحم کنندگانی ﴿١٠٩﴾ پس گرفتید ایشان را

سِخْرِيًّا حَتَّىٰ أَنسَوَكُم أَنفُسَكُمْ ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِّنْهُمْ تَضْحَكُونَ ﴿١١٠﴾ به مسخره تا فراموش گردانیدند برای شما یاد مرا و شما به آنان می خندیدید ﴿١١٠﴾

إِنِّي جَزَيْتَهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا أَنَّهُمْ هُمُ الْفَآئِزُونَ ﴿١١١﴾ قُلْ بی گمان من پاداش داده ام ایشان را امروز به سبب صبری که کردند بی گمان آنان خود کامیابانند ﴿١١١﴾ گوید

كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ ﴿١١٢﴾ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضُ چقدر درنگ کردید در زمین به شمار سال ها؟ ﴿١١٢﴾ گویند درنگ کردیم یک روز یا پاره ای

يَوْمٍ فَسَلِ الْعَادِينَ ﴿١١٣﴾ قُلْ اذْكُرْ لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَّوْ أَنكُم از روز پس بپرس از شمارندگان ﴿١١٣﴾ گوید درنگ نکردید مگر اندکی کاش شما

كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١٤﴾ أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ [در دنیا این را] می دانستید ﴿١١٤﴾ آیا پنداشتید که آفریدیم شما را بیهوده و اینکه شما

إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿١١٥﴾ فَتَعَلَىٰ اللَّهُ أَن يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا مَّا به سوی ما بازگردانده نمی شوید؟ ﴿١١٥﴾ پس برتر است الله آن پادشاه راستین نیست هیچ الهی مگر

هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ﴿١١٦﴾ وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا او پروردگار عرش ارجمند است ﴿١١٦﴾ و هر که بخواند با الله الهی

ءَاخِرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ دیگر را که نیست هیچ دلیلی برای او بر این کارش پس جز این نیست که حساب او نزد پروردگار اوست همانا رستگار نمی شوند

الْكَافِرُونَ ﴿١١٧﴾ وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ ﴿١١٨﴾ کافران ﴿١١٧﴾ و بگو [ای پروردگار ما ببامرز و رحم کن و تو بهترین رحم کنندگانی ﴿١١٨﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

سُورَةُ **أَنْزَلْنَاهَا** **وَفَرَضْنَاهَا** **وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَّعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ**
 [این] سوره ای است که فرود آورده ایم آن را و واجب گردانیده ایم [احکام آن را بر شما] و فرو فرستادیم در آن آیاتی روشن باشد که شما پندپذیرید

الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ
 زن زناکار و مرد زناکار پس بزنید هر یک از آن دو را صد تازیانه و نگیرد شما را

بِهَآ رَافَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَيْشَدَّ
 به آن دو هیچ دلسوزی ای در [اجرای] حکم الله اگر شما ایمان دارید به الله و روز واپسین و باید حاضر شوند

عَذَابَهُمَا طَافَةٌُ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ **الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ**
 به کیفر آن دو گروهی از مؤمنان **مُشْرَكَةً** **وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحَرِّمَ ذَلِكَ عَلَى**
 مرد زناکار از دواج نمی کند مگر با زن زناکار یا مشرک و زناکار از دواج نمی کند مگر با مرد زناکار یا مشرک و حرام شده است این [کار] بر

الْمُؤْمِنِينَ **وَالَّذِينَ يَزْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ**
 مؤمنان و آنان که نسبت زنا می دهند به زنان پاکدامن سپس نیاورند چهار مرد گواه را

فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا يَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ
 بزنید ایشان را هشتاد تازیانه و قبول نکنید از آنان هیچ گواهی را هیچ گاه و آنان همان

الْفَاسِقُونَ **إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ**
 فاسقان اند مگر کسانی که توبه کردند بعد از آن و به اصلاح پردازند پس همانا الله آمرزگار

رَحِيمٌ **وَالَّذِينَ يَزْمُونَ أَرْوَاحَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شَهَادَةٌ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ**
 مهربان است و کسانی که نسبت زنا می دهند به زنان خود در حالی که نباشد برای آنان گواهانی مگر خودشان

فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ
 پس گواهی یکی از ایشان چهار بار شهادت به الله است به اینکه او [خود] هر آینه از راستگویان است

وَالْخَامِسَةُ أَنَّ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ وَيَدْرَأُ
 و پنجم بار این است که لعنت الله بر وی اگر باشد از دروغگویان و دفع می کند

عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ
 از زن عذاب را اینکه گواهی بدهد چهار بار شهادت به الله که همانا [شوهر] او از دروغگویان است

وَالْخَامِسَةَ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ
 و بار پنجم بی گمان خشم الله بر او باد اگر باشد [آن مرد] از راستگویان

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ
 و اگر نبودی بخشایش الله بر شما و رحمت او و اینکه الله پذیرنده توبه و سنجیده کار است [به علنی سخت دچاری شدید]

إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِإِلْفِكَ عَصَبَةً مِنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَكُمْ بَلْ هُوَ

بی گمان کسانی که آوردند [= ساختند] آن تهمت بزرگ را گروهی از شما بودند مپندارید آن [تهمت] را بد برای خود بلکه این

خَيْرٌ لَكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ مَا أَكْسَبَ مِنَ الْإِنِّمِ وَالَّذِي تَوَلَّى

خیر است برای شما [زیرا پرده را از چهره منافقان برداشت] برای هر کسی از ایشان است آنچه کسب نمود از گناه و کسی که به عهده داشت

كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١﴾ تَوَلَّى إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ

بخش بزرگ آن را از آنان برای او عذابی بزرگ است ﴿۱۱﴾ چرا وقتی که شنیدید آن را گمان نبردند مردان مؤمن

وَالْمُؤْمِنَاتُ بَأَنْفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُبِينٌ ﴿١٢﴾ تَوَلَّى

و زنان با ایمان به خودشان نیکی را؟ و نگفتند که این تهمتی آشکار است؟ ﴿۱۲﴾ چرا

جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ فَأُولَئِكَ

نیاوردند بر این [ادعا] چهار گواه را؟ پس چون نیاوردند گواهان را پس آن گروه

عِنْدَ اللَّهِ هُمْ الْكَذِبُونَ ﴿١٣﴾ وَلَوْ لَا فَضَّلَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتَهُ

نزد الله همان دروغگویان اند ﴿۱۳﴾ و اگر نبودی بخشش الله بر شما و رحمت او

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٤﴾

در دنیا و آخرت هر آینه می رسید به شما در آنچه [بهتانی] که وارد شدید در آن عذابی بزرگ ﴿۱۴﴾

إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِالسِّنِّتِمْ وَتَقُولُونَ بَافْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ

آنگاه که دریافت می کردید آن را به زبان های خود و می گفتید به دهان های خود آنچه را که نبود برای شما به آن دانشی

وَتَحْسَبُونَهُ هِينًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾ وَلَوْ لَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ

و می پنداشتید آن را آسان حال آنکه آن نزد الله بزرگ بود ﴿۱۵﴾ و چرا آنگاه که شنیدید آن را

قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَنَكَ هَذَا بُهْتَنٌ عَظِيمٌ

نگفتید شایسته نیست برای ما که به زبان آوریم این [سخن] را [بارها] تو منزهی این بهتانی بزرگ است

يَعِظُكُمْ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٦﴾

﴿۱۶﴾ پند می دهد شما را الله از اینکه باز گردید به مثل این [سخن] برای همیشه اگر هستید مؤمنان ﴿۱۶﴾

وَيُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ

و روشن می کند الله برای شما آیات را و الله دانای سنجیده کار است ﴿۱۸﴾ همانا آنان که

يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ ءَامَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

دوست دارند که شایع گردد [تهمت] بی حیایی در میان آنان که ایمان آورده اند برای شان عذابی دردناک است

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾ وَلَوْ لَا

در دنیا و آخرت و الله می داند و شما نمی دانید ﴿۱۹﴾ و اگر نبودی

فَضَّلَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتَهُ وَأَنَّ اللَّهَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٢٠﴾

بخشش الله بر شما و رحمت او و اینکه همانا الله مهرورز مهربان است [به عذابی سخت دچار می شدید] ﴿۲۰﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوبَ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ
ای کسانی که ایمان آورده‌اید پیروی نکنید از گام‌های شیطان پس کسی که پیروی کند

خُطُوبَ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ
شیطان پس همانا او فرمان می‌دهد به کار ناشایسته و زشت و اگر نبود بخشش از گام‌های

اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي
الله بر شما و رحمت او پاک نمی‌شد از شما هیچ کسی هرگز و لیکن الله پاک می‌سازد

مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢١﴾ وَلَا يَأْتِلْ أُولُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ
هر که را خواهد و الله بس شنوای داناست ﴿۲۱﴾ و نباید سوگند خورند صاحبان برتری و بخشش از شما

وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولَى الْقُرْبَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي
و توانگران که ندهند به خویشاوندان و بینوایان و مهاجران در

سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ
راه الله [چیزی از تالی خود را] و باید عفو کنند و درگذرند آیا دوست نمی‌دارید که بیامزد الله شما را؟

وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ
و الله آمرزنده مهربان است ﴿۲۲﴾ همانا کسانی که نسبت زنا می‌دهند به زنان پاک دامن بی خبر

الْمُؤْمِنَاتِ لَعْنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾
با ایمان لعنت شده‌اند در دنیا و آخرت و برای آنان است عذابی بزرگ ﴿۲۳﴾

يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
روزی که گواهی دهد بر [زبان] ایشان زبان هایشان و دست هایشان و [انیز] پای هایشان به آنچه می‌کردند

يَوْمَئِذٍ يُوفِّيهِمْ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ
﴿۲۴﴾ در آن روز به طور کامل می‌دهد به ایشان الله پاداش سزاوارشان را و خواهند دانست که الله همان آن حق

الْمُئِنَّاتِ لَخَبِيثَاتٍ ﴿٢٥﴾ وَاللَّخِيثِينَ وَاللَّخِيثَاتِ
آشکار است ﴿۲۵﴾ از آن مردان پلید و مردان پلید از آن زنان پلیدند

وَالطَّيِّبَاتِ وَالطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ وَالطَّيِّبَاتِ أُولَٰئِكَ مُبَرَّءُونَ
و زنان پاکیزه از آن مردان پاکیزه و مردان پاکیزه از آن زنان پاکیزه اند آنان مبرا هستند

مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٢٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
از آنچه می‌گویند برای ایشان است آمرزش و روزی و ارجمند ﴿۲۶﴾ ای کسانی که

ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّىٰ تَسْتَأْذِنُوا
ایمان آورده‌اید داخل نشوید به خانه‌هایی که غیر خانه‌های شماست تا آنکه آشنایی داده [و اجازه بگیرید]

وَتَسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾
و سلام کنید بر اهل آن این بهتر است برای شما شاید شما پند پذیرید ﴿۲۷﴾

فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ ۖ وَإِنْ
پس اگر نیافتید در آن کسی را پس وارد نشوید به آنجا تا آنکه اجازه داده شود به شما و اگر

قِيلَ لَكُمْ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا ۚ هُوَ أَزْكَىٰ لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
گفته شود به شما که بازگردید پس بازگردید این پاکیزه تر است برای شما و الله به آنچه می کنید

عَلَيْكُمْ ۚ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ
دانا است نیست بر شما هیچ گناهی اینکه داخل شوید در خانه هایی غیر مسکونی

فِيهَا مَتَعٌ لَّكُمْ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ۚ
که در آن کالایی برای شماست و الله می داند آنچه را آشکار می کنید و آنچه را پنهان می دارید

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ
بگو به مؤمنان که فروود آرند برخی از نگاه های خود را و نگهدارند شرمگاه های خود را

ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ آگاه است به آنچه می کنند و بگو به زنان با ایمان
این پاکیزه تر است برای ایشان همانا الله آگاه است به آنچه می کنند و بگو به زنان با ایمان

يَغُضُّضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ
که فروود آرند برخی از نگاه های خود را و نگه دارند شرمگاه های خود را و آشکار نکنند

زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا ۚ وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ
آرایش خود را مگر آنچه ظاهر است از آن و باید فرو اندازند روسری های خود را بر گریبان های خود

وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ
و آشکار نکنند زینت [پنهانی] خود را مگر برای شوهرانشان یا پدران خویش یا

أَبْنَاؤَ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءَ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ
پدران شوهرانشان یا پسران خود یا پسران شوهرانشان یا

أَوْ إِخْوَانَهُنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ
یا برادران خود یا پسران برادران خود یا پسران خواهران خود یا زنان همکیش خود

أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ ۚ أَوْ التَّبَاعِيْنَ ۚ غَيْرِ أُولِي الْأَرْبَةِ مِنْ
یا آنچه مالک شده دستهایشان [بردگان خود] یا وابستگانی که نیاز جنسی ندارند از

الرِّجَالِ أَوْ الْطِفْلِ ۚ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَاتِ النِّسَاءِ
مردان یا آن اطفال که هنوز آگاه نشده اند بر امور جنسی زنان

وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ ۚ وَتَوْبُوا
و نزنند [به زمین] پاهای خود را تا دانسته شود آنچه پنهان دارند از زینت خود و توبه کنید

إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا ۚ أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ
به سوی الله همگی ای مؤمنان باشد که شما رستگار شوید

وَأَنْكِحُوا الْأَيْمَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ ۚ إِنَّ
و به همسری دهید بی همسران از خود را و شایستگان از بردگان و کنیزان خود را اگر

يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٢﴾
باشند نیازمند بی نیازشان گرداند الله از بخشایش خود و الله گشایشگر داناست ﴿۳۲﴾

وَلْيَسْتَغْفِرِ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ
و باید پاکدامنی ورزند آنانی که نمی یابند [وسیله] ازدواج را تا آنکه بی نیاز گرداند ایشان را الله از بخشایش خود

وَالَّذِينَ يَبْنِعُونَ الْكُتُبَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ ۖ إِنْ
و کسانی که می خواهند عقدباز خرید خود را آنچه مالک شده دستهایتان [از بردگانتان] تقاضای باز خریدشان را بپذیرید اگر

عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا ۚ وَءَاتُوهُمْ مِّنْ مَّالِ اللَّهِ ۗ أَلَّذِي ءَاتَاكُمْ وَلَا
سراغ دارید در آنان خیری را و بدهید به آنان از مال الله آنچه که داده است به شما و

تُكْرَهُوا فَنِيَّتِكُمْ عَلَى الْبَغَاءِ ۖ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِّبَنَغْوَا عَرْضَ الْحَيَوةِ
مجبور مکنید کنیزان خود را به زنا اگر خواستند پاکدامنی را تا به دست آورید کالای زندگانی

الدُّنْيَا ۖ وَمَنْ يُكْرِهْنَهُ ۖ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
دنیا را و هر که مجبور کند ایشان را پس همانا الله پس از اجبارشان آمرزنده مهربان است

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ ءَايَاتٍ مُّبِينَاتٍ وَمَثَلًا مِّنَ الَّذِينَ خَلَوْا
و هر آینه فرود آوردیم به سوی شما آیت های روشنی را و مثلی از [حال] کسانی که گذشته اند

مِن قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٣٤﴾ اللَّهُ نُورٌ السَّمَوَاتِ
پیش از شما و پندی را برای پرهیزکاران ﴿۳۴﴾ الله نور آسمان ها

وَالْأَرْضِ ۚ مَثَلُ نُورِهِ ۖ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ ۚ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ
و زمین است حالت نور او مانند چراغدانی است که در آن چراغی است آن چراغ در شیشه ای است

الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِن شَجَرَةٍ مُّبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ
آن شیشه گویا که آن ستاره ای است درخشان که افروخته می شود [آن چراغ] از [روغن] درخت مبارک زیتون

لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ ۚ
که نه شرقی است و نه غربی [بلکه در تمام روز آفتاب بر آن می تابد] نزدیک است [از شدت زلالی] روغن آن روشن شود اگرچه نرسیده باشد به آن آتشی

نُورٌ عَلَى نُورٍ ۗ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ ۚ وَبَضْرُبِ اللَّهِ الْأَمْثَلِ
روشنی بر روشنی است راه می نماید الله به نور خود هر که را خواهد و می زند الله این مثل ها را

لِلنَّاسِ ۗ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٥﴾ أَذِنَ اللَّهُ أَن تَرْفَعَ
برای مردم و الله به هر چیزی داناست ﴿۳۵﴾ در خانه هایی که اجازه داده است الله که بر افراشته شود

وَيَذْكُرَ فِيهَا أَسْمَهُ ۚ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ﴿٣٦﴾
و یاد گردد در آنها نام او به پاکی می ستایند او را در آنها بامدادان و شامگاهان ﴿۳۶﴾

رَجَالٌ لَا نُلَيْهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ ۚ كَذَلِكَ يَتَذَكَّرُ الَّذِينَ نَسُوا ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الرَّاكِبُونَ ۚ

مردانی که مشغول نمی‌سازد آنان را بازرگانی و نه داد و ستدی از یاد **الله** و برپا داشتن نماز و دادن

الزَّكَاةِ ۚ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ ۖ وَالْأَبْصَارُ ۚ

زکات می‌ترسند از روزی که زیر و رو می‌شود در آن دل‌ها و چشم‌ها

لِيَجْزِيَهمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ ۗ وَاللَّهُ يَرْزُقُ تَابًا ۚ

تا پاداش دهد به آنان **الله** در برابر نیکوتر آنچه کرده‌اند و زیاده دهد ایشان را از فضل خود و **الله** روزی می‌دهد

مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَلَهُمْ كَسْرًا ۚ

هر کس را خواهد بی شمار و کسانی که کفر ورزیدند اعمال‌شان مانند سرایی است

بِقِيَعَةٍ ۚ يَحْسَبُهُ الظَّمْثَانُ مَاءً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا ۚ

در دشتی خشک و هموار که می‌پندارد آن را [آدم] تشنه آبی تا آنگاه که برسد به آن نمی‌یابد آن را چیزی

وَوَجَدَ اللَّهُ عِنْدَهُ فَوْفَهُ ۚ حِسَابُهُ سَرِيعٌ ۚ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۚ

و می‌یابد **الله** را نزد آن [اعمال سراب گونه خود] پس رسیدگی می‌کند به طور کامل حساب وی را و **الله** زود شمار است

أَوْ كُظِّمَتْ فِي بَحْرٍ لِّجِيٍّ يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِّن فَوْقِهِ مَوْجٌ مِّن

یا مانند تاریکی‌هایی در دریایی ژرف که می‌پوشاند آن را موجی که از فراز آن موجی دیگر است [و] از

فَوْقِهِ سَحَابٌ ۚ ظُلُمَتْ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ ۚ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ

بالای آن ابری است تاریکی‌هایی است برخی از آن بالای برخی دیگر چون برون آورد دست خود را

لَمْ يَكَدْ يَرِهَا ۚ وَمَنْ لَّمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِن نُّورٍ ۚ

نزدیک نیست که بیند آن را و هر که قرار ندهد **الله** برایش نوری را پس نیست برای او هیچ نوری ۴۰ آیانندیدی که همانا

اللَّهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَالطَّيْرُ صَفَّتْ كُلُّ قَدِّ

الله به پاکی می‌ستایند او را هر که در آسمان‌ها و زمین است و مرغان بال گشوده هریک به تحقیق

عِلْمَ صَلَاتِهِ ۚ وَتُسَبِّحُهُ ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ۚ

می‌داند دعای خود و تسبیح خود را و **الله** داناست به آنچه می‌کنند ۴۱ و برای **الله** است پادشاهی

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَاللَّهُ الْمَصِيرُ ۚ

آسمان‌ها و زمین و به سوی **الله** است بازگشت [نهایی] ۴۲ آیانندیدی که **الله** می‌راند

سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَّامًا ۚ فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِّنْ

ابری را سپس می‌پیوندد میان آن را باز می‌گرداند آن را انباشته پس می‌بینی قطره‌های باران را که بیرون می‌آید از

خِلَالِهِ ۚ وَيَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مَن جِبَالٍ ۚ فِيهَا مِن بَرَدٍ ۚ فَيُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ ۚ

لا به لای آن و فرود می‌آورد از جانب بالا از کوه‌هایی که در آنجا هست تگرگی پس می‌رساند آن را به هر که خواهد

وَيَصْرِفُهُ ۚ عَنِ مَن يَشَاءُ ۚ يَكَادُ سَنَا بَرْقُهُ ۚ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ ۚ

و باز می‌گرداند آن را از هر که خواهد نزدیک است که روشنی برق آن برآید دیدن‌ها را ۴۳

يَقْلِبُ اللَّهُ آيَاتِ الْيَوْمِ وَاللَّيْلِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿٤٤﴾
 دگرگون می کند الله شب و روز را همانا در آن عبرتی است برای صاحبان بصیرت ﴿٤٤﴾

وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِّن مَّاءٍ فَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَّن
 و الله آفرید هر جنبه ای را از آبی [اندک] پس برخی از آنها موجودی است که می رود بر شکم خود و برخی از آنها موجودی است

يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ
 که می رود بر دوپای و برخی از آنها موجودی است که می رود بر چهارپای می آفریند الله آنچه خواهد

إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٥﴾ لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُّبِينَاتٍ
 همانا الله بر هر چیزی تواناست ﴿٤٥﴾ هر آینه فرود آوردیم آیت های بیانگر را

وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٦﴾ وَيَقُولُونَ
 و الله هدایت می کند هر که را خواهد به سوی راهی راست ﴿٤٦﴾ و می گویند

ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مِّن بَعْدِ
 ایمان آورده ایم به الله و به پیامبر و فرمان بردیم سپس روی می گردانند گروهی از ایشان پس از

ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ
 آن و نیستند آنان مؤمنان [ثابت بر ایمان] ﴿٤٧﴾ و چون خوانده می شوند به سوی الله و پیامبر او

لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مُّعْضِضُونَ ﴿٤٨﴾ وَإِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ
 تا داوری کند در میان آنها ناگهان گروهی از آنان روی گردانند ﴿٤٨﴾ و اگر باشد برای ایشان حق [حق با آنان باشد]

يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ ﴿٤٩﴾ أَفِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ أَمْ ارْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ
 می آیند به سوی او مطیعانه [و تسلیم شوند] ﴿٤٩﴾ آیا در دلهایشان مرضی است یا در تردید افتاده اند یا می ترسند

أَنْ يَحِيفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ بَلْ أُولَئِكَ هُم الظَّالِمُونَ ﴿٥٠﴾
 از اینکه ستم کند الله بر ایشان [و ستم کند] رسول او؟ بلکه آنان خود ستمکارند ﴿٥٠﴾

إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ
 جز این نیست گفتار مؤمنان که وقتی که خوانده شوند به سوی الله و رسولش تا داوری کند در میانشان

أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥١﴾ وَمَنْ
 اینکه گویند شنیدیم و فرمان بردیم و آنان خود رستگارانند ﴿٥١﴾ و هر که

يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشَ اللَّهَ الَّذِي هُوَ الْغَافِرُونَ
 فرمان برداری کند از الله و رسول او و بترسد از الله و پروا کند از او پس آنان خود کامیابانند

﴿٥٢﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ قُلْ
 و سوگند خوردند به الله به سوگندهای سخت خود اگر امر کنی به ایشان [هر آینه] بیرون روند از [وطن خود] بگو

لَا تَقْسِمُوا طَاعَةٌ مَّعْرُوفَةٌ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٥٣﴾
 سوگند مخورید فرمان بردنی شناخته شده است همانا الله آگاه است به آنچه می کنید ﴿٥٣﴾

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ

بگو فرمان برید **الله را** و فرمان برید پیامبر را پس اگر روی بگردانید پس جز این نیست که هست بر [پیامبر] آنچه لازم شده بر او

وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِن تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ

و بر شماست آنچه لازم شده است بر شما و اگر فرمان برید او را راه یابید و نیست بر [عهده] این پیامبر

إِلَّا الْبَلَّغُ الْمُبِينُ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا

جز رساندن پیام آشکارا وعده داده است **الله** آنان را که ایمان آورده اند از شما و کرده اند

الصَّالِحَاتِ لِيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ

کارهای شایسته که قطعاً جانشین سازد ایشان را در زمین چنانکه جانشین ساخته بود

الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلِيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ

کسانی را که پیش از ایشان بودند و حتماً پا برجا سازد برای ایشان دین شان را که پسندیده است برای آنها

وَلِيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي

و حتماً جایگزین می کند برای آنها پس از ترسشان ایمنی را درحالی که پرستش می کنند مرا شریک نمی سازند برای من

شَيْئًا وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

چیزی را و هر که کفر ورزد پس از آن پس آنان همان فاسقان اند

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ

و برپا دارید نماز را و بدهید زکات را و اطاعت کنید از این پیامبر باشد که شما

تُرْحَمُونَ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ

مورد رحمت قرار گیرید هرگز مپندارید کسانی که کافر شدند عاجز کننده **الله** اند در زمین

وَمَا لَهُمْ آلَ النَّارِ وَلَيْسَ الْمَصِيرُ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا

و جای ایشان آتش است و آن بد فرجامی است ای کسانی که ایمان آوردید

لِيَسْتَغْنِيَهُمُ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنكُمْ

باید اجازه خواهند از شما آنان که مالک شده است دستانتان [= بردگانتان] و آنان که نرسیده اند به بلوغ از شما

ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِّن قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِّنَ الظَّهِيرَةِ

سه بار [از شما اجازه بگیرند] [یکبار] پیش از نماز صبح و [یکبار] وقتی که می نهید جامه های خود را در نیمروز

وَمِن بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَّكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ

و [یکبار] پس از نماز خفتن این سه وقت خصوصی و خلوت شماست نیست بر شما

وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ طَوَفَاتٌ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَى

و نه بر ایشان هیچ گناهی در غیر این اوقات [زیرا] آنان پیوسته می گردند بر گرد شما [و] برخی بر

بَعْضٍ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

برخی وارد می شوید این چنین روشن می سازد **الله** برای شما آیات را و **الله** بس دانای سنجیده کار است

وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَذِنُوا كَمَا أَسْتَذِنُ

و چون برسد کود کانتان به بلوغ پس باید که اجازه خواهند [در همه اوقات] چنانکه اجازه می طلبیدند

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ وَاللَّهُ

آنان که [بالغ بودند] پیش از ایشان این چنین روشن می سازد الله برای شما آیات خود را و الله

عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۵۹ وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ

بس دانای سنجیده کار است و بازنشستگان از زنان که ندارند امید

نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ

به ازدواج پس نیست بر ایشان گناهی در اینکه بنهند جامه های خود را

غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَّهُنَّ وَاللَّهُ

بی آنکه آشکار کنندگان باشند زینتی را و اینکه عفت بورزند [حفظ حجاب] بهتر است برای آنها و الله

سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۶۰ لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ

بس شنوای داناست نیست بر نابینا گناهی و نه بر لنگ

حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا

گناهی و نه بر بیمار گناهی و نه بر خودتان [گناهی] در اینکه بخورید

مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ

از خانه های تان یا خانه های پدران تان یا خانه های مادران تان

أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ

یا خانه های برادران تان یا خانه های خواهران تان یا خانه های

أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَالِكُمْ

عموهای تان یا خانه های عمه های تان یا خانه های دایی های تان

أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ أَوْ مَا مِنْ خَالَةٍ لَا مَلَائِكَةُ

یا خانه های خاله های تان یا از آن [خانه هایی که] در اختیار شماست کلیدهای آن

تَأْكُلُوا مِنْ خَالَتِكُمْ فَلْيَسْلَمُوا عَلَيْكُمْ كَمَا أَصَلَّيْتُمْ

در اینکه بخورید گناهی بر شما نیست [خانه] دوست تان

بِمَا كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۶۱ فَالْيُسْرَىٰ أُولَٰئِكَ فِي

در آنچه می دانستید پس چون درآید به خانه هایی پس سلام کنید بر کسان خود

الْحِلْمِ ۶۲ وَاللَّهُ يَبَيِّنُ لَكُمْ آيَاتِهِ وَاللَّهُ

سلامی که ثابت است از جانب الله با برکت پاکیزه این چنین

يُبَيِّنُ لَكُمْ آيَاتِهِ وَاللَّهُ يَبَيِّنُ لَكُمْ آيَاتِهِ وَاللَّهُ

روشن می سازد برای شما آیات [خود] را باشد که شما خرد بورزید

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ
جز این نیست که مؤمنان آنان اند که ایمان آوردند به الله و پیامبرش و چون باشند با وی

عَلَىٰ أَمْرٍ جَامِعٍ لَّمْ يَذْهَبُوا حَتَّىٰ يَسْتَأْذِنُوهُ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ
بر کاری عمومی نمی روند تا آنکه اجازه بگیرند از او همانا آنان که اجازه می طلبند از تو

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِذَا أَسْتَأْذَنُوكَ
آنان کسانی اند که ایمان دارند به الله و پیامبرش پس چون اجازه خواهند از تو

لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأَذَنَ لِمَن شَاءَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمْ
برای بعضی کار خود پس اجازت بده به هر که خواهی از ایشان و آمرزش بخواه برای ایشان

اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ
از الله همانا الله آمرزنده مهربان است قرار ندهید دعوت پیامبر را

يَبْنِيكُمْ كَدُّعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ
در میان خود مانند دعوت از همدیگر [که بخواید آن را بپذیرید یا نپذیرید] هر آینه می شناسد الله آنان را که

يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا فَلِيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ
آهسته و پنهانی خارج می شوند از شما پناه جویان [در جمعیت] پس باید که بترسند آنان که مخالفت می کنند از فرمان او

أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ أَلَا إِنَّ اللَّهَ
از اینکه برسد ایشان را فتنه ای یا عذابی دردناک آگاه باشید همانا برای الله است

مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ وَيَوْمَ
آنچه در آسمان ها و زمین است به تحقیق می داند آنچه را [=حالی را] که شما بر آن هستید و روزی که

يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ
باز گردانده می شوند به سوی او پس آگاه می سازد آنان را به آنچه کرده اند و الله به هر چیزی داناست

ترتیبها

۲۵

سُورَةُ الْفُرْقَانِ

آیاتها

۷۷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
به نام الله مهر گستر مهربان

تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَىٰ عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا
پُر برکت است آن که فرود فرستاد فرقان [جنا کننده حق از باطل] را بر بنده خود تا باشد برای جهانیان بیم دهنده

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ
آن که برای اوست فرمانروایی آسمان ها و زمین و نگرفته است هیچ فرزندی را و

يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ نَقْدِيرًا
نیست برای او شریکی در فرمانروایی و آفریده است هر چیزی را پس اندازه گیری نموده آن را اندازه کردنی

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ
و آنان آگرفتند جز الله الهه های را که نمی آفرینند چیزی را و خود آفریده می شوند

وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا
و در اختیار ندارد برای خودشان [دفع] زبانی و نه [جلب] سودی را در اختیار ندارند مرگی

وَلَا حَيَاةَ وَلَا نَشُورًا ﴿٣﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا افْكٌ
و نه حیاتی را و نه دوباره برانگیخته شدنی را ﴿۳﴾ و گفتند آنان که کفرورزیدند نیست این مگر دروغی که

أَفْتَرَبَهُ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا
باخته است آن را و کمک نموده است او را بر آن گروهی دیگر پس به راستی که آوردند ستم و ناراستی را

﴿٤﴾ وَقَالُوا أَأَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٤﴾ أَكُتِبَ عَلَيْهَا فَهِيَ تُمَلَّى
و گفتند [قرآن] افسانه های پیشینیان است که نوشته است آن را پس آن خوانده می شود

عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٥﴾ قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ
بر وی صبح و شام ﴿۵﴾ بگو فرود آورده است آن را کسی که می داند راز را

فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٦﴾ وَقَالُوا
در آسمان ها و زمین همانا او هست آمرزنده مهربان ﴿۶﴾ و گفتند

مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ
چه شده است این پیامبر را که می خورد غذا را و می گردد در بازارها؟

لَوْلَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرًا ﴿٧﴾ أَوْ يُنْفِثُ
چرا فرود فرستاده نشده به سوی او فرشته ای تا باشد همراه وی بیم دهنده ای ﴿۷﴾ یا [چرا] افکنده نشده

إِلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ
به سوی او گنجی؟ یا چرا نیست برای او باغی که بخورد از آن؟ و گفتند

الظَّالِمُونَ إِنَّ تَبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ﴿٨﴾ أَنْظِرْ
ستمکاران پیروی نمی کنید مگر مردی جادو شده را ﴿۸﴾ ببین

كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَلِ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ
چگونه زدند برای تو مثل ها را پس گمراه شدند پس نمی توانند [که ببابند]

سَبِيلًا ﴿٩﴾ تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ
راه [برون رفتی] را ﴿۹﴾ پر برکت است آنکه اگر خواهد قرار می دهد برای تو بهتر از این [که اینها می گویند]

جَنَّتِ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلُ لَكَ قُصُورًا ﴿١٠﴾ بَلْ
باغ هایی را که می رود زیر [درختان] آن جوی ها و قرار می دهد برای تو کاخ هایی را ﴿۱۰﴾ بلکه

كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ﴿١١﴾
تکذیب کردند رستاخیز را و آماده کردیم برای کسی که تکذیب نمود رستاخیز را آتش افروخته [دوزخ] را ﴿۱۱﴾

إِذَا رَأَتْهُمْ مِّن مَّكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغِيْظًا وَزَفِيرًا ﴿١٢﴾ وَإِذَا

چون ببینند [دوخ] ایشان را از جایی دور شنوند از آن آوای خشم و خروش را ﴿۱۲﴾ و چون

أَلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُّقَرَّنِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا ﴿١٣﴾

انداخته شوند از آن [دوخ] در جایی تنگ در حالی که زنجیر پیچ باشند بخواهند آنجا هلاکت را [برای خود] ﴿۱۳﴾

لَا نَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا ﴿١٤﴾ قُلْ

[گفته شود به آنان] امروزی هلاکت را یک بار و بخواهید هلاکتی بسیار را ﴿۱۴﴾ بگو

أَذَلِّكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ كَانَتْ

آیا این بهتر است یا بهشت جاویدی که وعده داده شده به پرهیزکاران؟ هست آن

لَهُمْ جَزَاءٌ وَاصِرًا ﴿١٥﴾ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ

برای شان پاداش و فرجامی ﴿۱۵﴾ برای آنهاست در آنجا آنچه خواهند در حالی که جاویدند [در آن]

كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ وَعْدًا مُّسْتَوْلاً ﴿١٦﴾ وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ وَمَا

هست بر [عهده] پروردگار تو وعده ای درخواست شده ﴿۱۶﴾ و [یاد کن] روزی را که جمع گرداند الله آنان را و آنچه را

يَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ أَأَنْتُمْ أَضَلَلْتُمْ عِبَادِي

می پرستند به غیر از الله پس می گوید آیا شما گمراه کرده اید این بندگانم

هَؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ ﴿١٧﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ مَا كَانَ

را یا آنان خود گم کردند راه را ﴿۱۷﴾ گویند پاکا تو نیست

يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِن مَّتَّعْتَهُمْ

سزاوار برای ما که بگیریم غیر از تو کار سازانی را ولیکن بهره مند ساختی آنان را

وَأَبَاءَهُمْ حَتَّىٰ نَسُوا آلَ الَّذِينَ كَانُوا قَوْمًا بُورًا ﴿١٨﴾ فَقَدْ

و پدرانشان را تا آنکه فراموش کردند آن پند را و شدند قومی هلاک شده ﴿۱۸﴾ پس به راستی

كَذَّبُوكُم بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا

تکذیب کردند شما را در آنچه می گوئید اکنون نمی توانید بازگرداندن [عذابی] را و نه

نَصْرًا وَمَنْ يَظْلِم مِّنكُمْ نَذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا ﴿١٩﴾

یاری کردن [خود را] و هر که ستم کند از شما می چشانیم به او عذابی بزرگ را ﴿۱۹﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِن الْمُرْسَلِينَ إِلَّا أَلَّا يَأْكُلُوا

و نفرستادیم پیش از تو هیچ یک از پیامبران را مگر اینکه ایشان می خوردند

الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ

غذا را و راه می رفتند در بازارها و قرار دادیم برخی شما را

لِبَعْضٍ فَتَنَةٌ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ﴿٢٠﴾

برای برخی دیگر [مایه] آزمایشی و آيا شكيبايي مي ورزید؟ و هست پروردگار تو بینا ﴿۲۰﴾

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْمَلٰٓئِكَةُ
و گفتند آنانی که امید ندارند دیدار به ما چرا نازل نشده بر ما فرشتگان

أَوْ نَرَىٰ رَبَّنَا لَقَدْ اسْتَكْبَرُوا فِيْٓ أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا
یا نمی بینیم پروردگار خود را [با چشم] به تحقیق بزرگ پنداشتند خود را در دل های خود و سرکشی کردند سرکشی بزرگی را

۲۱ يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلٰٓئِكَةَ لَا بُشْرٰٓى يَوْمَیْذٍ لِلْمُجْرِمِیْنَ وَيَقُولُوْنَ
روزی که ببینند فرشتگان را هیچ مرده ای نیست در آن روز برای بزهکاران و [فرشتگان به بزهکاران] می گویند

حَجْرًا مَّحْجُوْرًا ۲۲ وَقَدِمْنَا اِلٰٓیْ مَا عَمِلُوْا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنٰهُ
منوع [و] محروم اید [از رحمت الله] ۲۲ و می پردازیم به آنچه کردند از هر کاری و می سازیم آن را

هَبَاءً مَّنْثُوْرًا ۲۳ اَصْحٰٓبُ الْجَنَّةِ يَوْمَیْذٍ خَيْرٌ مَّا كَانُوْا
غباری پراکنده ۲۳ اهل بهشت در آن روز خوش تر

وَاَحْسَنُ مَقِيْلًا ۲۴ وَيَوْمَ تَشْقٰٓقُ السَّمٰٓءُ بِالسَّحَابِ وَرَوٰتُهَا
و نیکو جایگاه ترند ۲۴ و روزی که بشکافد آسمان به سبب ابر و فروفرستاده شود فرشتگان

تَنْزِيْلًا ۲۵ اَلْمَلٰٓئِكُ يَوْمَیْذٍ اَلْحَقُّ لِلرَّحْمٰنِ ۲۶ وَكَانَ يَوْمًا عَلٰٓی
فروفرستادنی ۲۵ فرمانروایی در آن روز ثابت است برای [الله] مهر گستر و باشد روزی بر

اَلْكَافِرِیْنَ عَسِيْرًا ۲۷ وَيَوْمَ يَعْصُ اَظْطٰٓلُمُ عَلٰٓی يَدَيْهِ يَقُوْلُ
کافران دشوار ۲۷ و روزی که می گزد ستمکار دوست خود را درحالی که می گوید

يٰلَيْتَنِیْ اُتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُوْلِ سَبِيْلًا ۲۸ يٰوَيْلَتٰی لَیْتَنِیْ لَمْ اُتَّخِذْ
ای کاش من درپیش گرفته بودم با پیامبر راهی را ۲۸ ای وای بر من کاش که من نمی گرفتم

فُلَانًا خَلِيْلًا ۲۹ لَقَدْ اَضَلَّنِیْ عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ اِذْ جَآءَنِیْ
فلانی را به دوستی ۲۹ هر آینه گمراه کرد مرا از یاد [الله] پس از آنکه آمده بود به [سوی] من

وَكَانَ الشَّیْطٰنُ لِلْاِنْسٰنِ خَدُوْلًا ۳۰ وَقَالَ الرَّسُوْلُ
و هست شیطان آدمی را تنها گذارنده [و خوار کننده] ۳۰ و گوید پیامبر

یٰرَبِّ اِنَّ قَوْمِیْ اتَّخَذُوْا هٰذَا الْقُرْاٰنَ مَهْجُوْرًا ۳۱ وَكَذٰلِكَ
ای پروردگار من همانا قوم من ساختند این قرآن را متروک [به آن بی توجه شدند] ۳۱ و همچنین

جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِیٍّ عَدُوًّا مِّنْ اَلْمُجْرِمِیْنَ ۳۲ وَكَفٰی بِرَبِّكَ هٰدِیًا
قرار دادیم برای هر پیامبری دشمنی را از بزهکاران و کافی است پروردگار تو که رهنما

وَنَصِيْرًا ۳۳ وَقَالَ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَیْهِ الْقُرْاٰنُ جُمْلَةً
و یاور باشد ۳۳ و گفتند آنان که کفر ورزیدند چرا فرود آورده نشد بر او آن قرآن همگی

وَاحِدَةً ۳۴ كَذٰلِكَ لِنُثَبِّتَ لَیْۤاهِ فُؤَادَكَ ۳۵ وَرَتَلْنٰهُ تَرْتِيْلًا ۳۶
یکباره؟ ۳۴ این چنین [کم کم فرود آوردیم] تا ثابت و استوار گردانیم با آن دل تو را ۳۵ و خواندیم آن را [بر تو] به آرامی و بیپایی ۳۶

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا ﴿٣٣﴾

و نمی آورند [کافران] برای تو مثلی را مگر آنکه می آوریم برای تو [پاسخی] حق و نیکوترین تفسیر را ﴿۳۳﴾

الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ شَرٌّ

آنانی که محشور می شوند بر روی هایشان به سوی دوزخ آنان بدترین

مَكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٣٤﴾ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ

جایگاه را دارند و گمراه ترین اند ﴿۳۴﴾ و هر آینه دادیم به موسی کتاب را

وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا ﴿٣٥﴾ فَقُلْنَا أَذْهَبَا إِلَىٰ

و گردانیدیم همراه او برادرش هارون را همراه و یاور ﴿۳۵﴾ پس گفتیم بروید به سوی

الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا فَدَمَّرْنَاهُمْ تَدْمِيرًا ﴿٣٦﴾ وَقَوْمِ

آن قومی که تکذیب کردند آیات ما را پس هلاک ساختیم آنها را هلاک کردنی ﴿۳۶﴾ و قوم

نُوحٍ لَّمَّا كَذَبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ

نوح را وقتی که تکذیب کردند پیامبران را غرق کردیم آنان را و قرار دادیم آنها را برای مردم

ءَايَةً ۖ وَاعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣٧﴾ وَعَادًا وَثَمُودًا

نشانه [عبرت] و آماده کرده ایم برای ستمکاران عذابی دردناک را ﴿۳۷﴾ و [هلاک ساختیم] عاد و ثمود

وَأَصْحَابَ الرِّسِّ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا ﴿٣٨﴾ وَكُلًّا ضَرَبْنَا

و اهل چاه را و نسل های بسیاری را در این میان و برای هر یک [از آنان] زدیم

لَهُ الْأَمْثَلَ ۖ وَكُلًّا تَبَرْنَا ﴿٣٩﴾ وَتَنْبِيرًا ﴿٣٩﴾ وَلَقَدْ أَتَوْا عَلَى الْقَرْيَةِ

مثل های [عبرت آمیز] را و همه را درهم شکستیم درهم شکستی ﴿۳۹﴾ و هر آینه گذشتند [این مردم] بر آن آبادی

الَّتِي أُمْطِرَتْ مَطَرِ السَّوْءِ ﴿٤٠﴾ أَفَلَمْ يَكُونُوا يَرُونَهَا بَلِّ

که بارانده شده بود بر آن باران بد آیا نمی دیدند آن را؟ [نه] بلکه

كَانُوا لَا يَرْجُونَ نُشُورًا ﴿٤٠﴾ وَإِذَا رَأَوْكَ إِنِ يَخِذُونَكَ

امید نداشتند برانگیختن را ﴿۴۰﴾ و چون بینند تو را نمی گیرند تو را

إِلَّا هُزُوا أَهَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ﴿٤١﴾ إِنَّ كَادَ

مگر به ریشخند [وگویند] آیا این آن کس است که برانگیخته است الله او را به پیامبری؟ ﴿۴۱﴾ هر آینه نزدیک بود

لَيُضِلَّنَا عَنْ ءَالِهِتِنَا لَوْلَا أَن صَبَرْنَا عَلَيْهَا ﴿٤٢﴾ وَسَوْفَ

که گمراه کند ما را از اله هایمان اگر شکیبایی نمی کردیم بر آنها و به زودی خواهند

يَعْلَمُونَ حَيْثُ يَرُونَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٣﴾ أَرَأَيْتَ

دانست وقتی که بینند عذاب را که چه کسی گمراه تر است ﴿۴۳﴾ آیا دیدی

مَنْ أَخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا ﴿٤٣﴾

آن را که گرفته است الهش را هوای خویش آیا تو هستی بر وی مراقب و نگهبان [که او را هدایت کنی]؟ ﴿۴۳﴾

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا
یا اینکه می پنداری که بیشترشان می شنوند یا خردورزی می کنند؟ نیستند آنان مگر

كَأَلَّا نَعْمَ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٤﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ
مانند چهارپایان بلکه اینان گمراه ترند ﴿٤٤﴾ آیا ننگریستی به [صنع] پروردگارت که چگونه کشیده است

الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا
سایه را؟ و اگر می خواست قرار می داد آنرا ساکن و بی حرکت آنگاه گردانیدیم آفتاب را بر آن راهنما

ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ﴿٤٦﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ
﴿٤٥﴾ آنگاه برمی گیریم آن را به سوی خود برگرفتنی [آهسته] و آرام و اندک ﴿٤٦﴾ و اوست آن که قرار داد

لَكُمْ أَلِيلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا ﴿٤٧﴾
برای شما شب را پوششی و خواب را راحتی و قرار داد روز را برای برخاستن و جنبشی ﴿٤٧﴾

وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا مَرْدَّةً دِهْنَةً
و اوست آن که فرستاد بادهای را مژده دهنده پیشاپیش رحمت خود [باران] و فرود آوردیم

مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ﴿٤٨﴾ لِنُحْيِيَ بِهِ بَلْدَةً مَيِّتًا وَنُسْقِيَهُ
از آسمان آبی پاک و پاک کننده را ﴿٤٨﴾ تا زنده سازیم به آن زمین مرده را و بنوشانیم آن را

مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَمًا وَأُنَاسِي كَثِيرًا ﴿٤٩﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ
از جمله آنچه آفریده ایم چهارپایان و مردمان بسیاری را ﴿٤٩﴾ و به تحقیق گوناگون قرار دادیم باران را در میان ایشان

لِيَذْكُرُوا فَأَبَتْ أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٥٠﴾ وَلَوْ شِئْنَا
تا پند گیرند پس نخواستند بیشتر مردم جز ناسپاسی را ﴿٥٠﴾ و اگر می خواستیم

لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا ﴿٥١﴾ فَلَا تَطِيعُ الْكَافِرِينَ
هر آینه می فرستادیم [در زمان تو نیز] در هر آبادی بیم دهنده ای را ﴿٥١﴾ پس اطاعت مکن از کافران

وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا ﴿٥٢﴾ وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ
و جهاد کن با آنان به [حکم قرآن] جهادی بزرگ ﴿٥٢﴾ و اوست آنکه به هم آمیخته

الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا
دو دریا را این یک شیرین و گوارا و آن یک شور و تلخ است و قرار داد میان آن دو حائل

وَحِجْرًا مَّحْجُورًا ﴿٥٣﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ
و مانعی بازدارنده را [تا در هم نیامیزند] ﴿٥٣﴾ و اوست آن که آفرید از آب [نطفه] بشری را پس قرار داد او را

نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ﴿٥٤﴾ وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ
به صورت نسب و دامادی [سبب] و هست پروردگار تو بسی توانا ﴿٥٤﴾ و می پرستند جز الله

مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَى رَبِّهِ ظَهِيرًا ﴿٥٥﴾
چیزی را که نفع نهد به آنان و نه ضرر رساند به آنان و هست کافر بر ضد پروردگار خود پشتیبان [شیطان] ﴿٥٥﴾

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٥٦﴾ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ
و نفرستادیم تو را مگر مژده دهنده و بیم دهنده ﴿٥٦﴾ بگو نمی خواهم از شما بر این کار

مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٥٧﴾ وَتَوَكَّلْ
هیچ مزدی را جز آنکه هر که خواهد اینکه [در پیش] بگیرد به سوی پروردگارش راهی را ﴿٥٧﴾ و توکل کن

عَلَىٰ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَكَفَىٰ بِهِ بِذُنُوبِ
بر آن زنده ای که هرگز نمی میرد و به پاکی یاد کن همراه ستایش او و همین بس که او به گناهان

عِبَادِهِ خَيْرًا ﴿٥٨﴾ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
بندگان خود آگاه است ﴿٥٨﴾ آن که آفرید آسمان ها و زمین را و آنچه را میان آنهاست

فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ فَسَلِّ بِهِ
در شش روز پس استیلا یافت بر عرش اوست [الله] مهر گستر پس بپرس درباره وی

خَيْرًا ﴿٥٩﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ
از [فردی] آگاه ﴿٥٩﴾ و چون گفته شود به آنان [کافران] که سجده کنید برای [الله] «رحمان» گویند کیست «رحمان»؟

أَنْسَجِدُ لِمَا زَادَهُمْ تَأْمُرَنَا وَزَادَهُمْ نَفُورًا ﴿٦٠﴾ نَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ
آیا سجده کنیم به آنچه که تودستور می دهی ما را؟ و می افزاید بر رمیدن ایشان [این سخن] ﴿٦٠﴾ بپرکت است آن که قرار داد

فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا ﴿٦١﴾ وَهُوَ
در آسمان برج هایی را و قرار داد در آنها چراغی و ماهی تابان را ﴿٦١﴾ و اوست

الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَنْ أَرَادَ أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ
آن که قرار داد شب و روز را جایگزین [یکدیگر] برای آن که بخواید که پند گیرد یا بخواید

شُكُورًا ﴿٦٢﴾ وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ
سپاس بگزارد ﴿٦٢﴾ و بندگان [الله] مهر گستر آنان اند که راه می روند بر زمین

هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ﴿٦٣﴾ وَالَّذِينَ
به آهستگی و فروتنی و چون خطاب کنند ایشان را نادانان گویند سخنی ملایم ﴿٦٣﴾ و آنان که

يَسْتَوُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَمًا ﴿٦٤﴾ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ
شب می گذرانند برای پروردگار خود سجده کنان و قیام کنان ﴿٦٤﴾ و آنان که می گویند

رَبَّنَا أَصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّا كَانُوا غَرَامًا
[ای] پروردگار ما بازدار از ما عذاب دوزخ را همانا عذاب آن هست همیشه

إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٦٥﴾ وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا
همانا آن بد قرارگاه و اقامتگاهی است ﴿٦٥﴾ و آنان که چون خرج می کنند

لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ﴿٦٦﴾
اسراف نمی کنند و تنگ و سخت نمی گیرند [در خرج کردن] و باشند میان آن دو [به راه] میانه ﴿٦٦﴾

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ
و آنان که نمی خوانند با الله اله های دیگر را و نمی کشند آن نفسی را

الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ
که حرام گردانیده [قتل آن را] الله مگر به حق و زنا نمی کنند و هر که بکند آن کار را خواهد دید

أَثَامًا ۶۸ يَضَعُ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَيَخَذُّ فِيهِ
کیفر گناه را ۶۸ دو چندان شود برای او عذاب در روز رستاخیز و جاوید ماند در آن

مُهَانًا ۶۹ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا
به خواری ۶۹ مگر آنکه توبه کند و ایمان آورد و انجام دهد کار شایسته را

فَأُولَٰئِكَ يَبْدِلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ بِحَسَنَاتٍ ۖ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
پس آنان تبدیل می کند الله بدی های ایشان را به نیکی و هست الله بسیار آمرزنده

رَحِيمًا ۷۰ وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ
مهربان ۷۰ و هر که توبه کند و انجام دهد کار شایسته را پس هر آینه وی باز می گردد به سوی الله

مَتَابًا ۷۱ وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ
بازگشتی [پسندیده] ۷۱ و آنان که شهادت ناراست نمی دهند و چون بگذرند بر چیز بیهوده

مَرُّوا ۷۲ كِرَامًا ۖ وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ
بگذرند ۷۲ بزرگوارانه و آنان که چون پند داده شوند به آیات پروردگارشان

لَمْ يَخْرُوْا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا ۖ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا
نمی افتند بر آنها کران و کوران ۷۳ و آنان که می گویند ای پروردگارا

هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا
عطا کن به ما از همسرانمان و فرزندانمان چشم روشنی و قرار ده ما را

لِلْمُنْقِبِينَ ۷۴ إِمَامًا ۖ يَشِيءُوا [و الگو] ۷۴ أُولَٰئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا
برای پرهیزکاران پیشوا [و الگو] ۷۴ آنان اند که پاداش داده شوند غرفه [بهشتی] به سبب آنچه

صَبَرُوا ۖ وَيُلْقَوْنَ فِيهَا نَحِيَّةً وَسَلَامًا ۖ خَالِدِينَ
صبر کردند روبه رو می شوند در آنجا با درود و سلامی ۷۵ جاوید باشند

فِيهَا حَسَنَاتٌ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ۖ قُلْ مَا يَعْبَأُ بِكُمْ رَبِّي
در آن نیکی قرارگاه و اقامتگاهی است بگو اعتنایی نمی کند به شما پروردگار من

لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ ۖ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ۖ
اگر نباشد دعا و عبادت شما پس شما [الله و پیامبرش را] دروغ انگاشتید پس به زودی باشد [کیفر آن] گریانگیر [شما] ۷۷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

طَسَمَ ۱ تَلَا، سَمِ، مِیم ۱ اَیْنَ اَیْتِ هَای اَیْنَ اَلْکِتَابِ اَلْمِیْنِ ۲ رُوشَنگر است ۲ لَعَلَّکَ ۲ بَاخِعٌ ۲ نَفْسَکَ ۲ هَلاک کننده باشی خویشتن را

أَلَا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ۝ ۳ ۝ إِن شَاءَ نُنَزِّلْ عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ
 برای اینکه نمی‌شوند مؤمنان اگر خواهیم فرود می‌آوریم بر آنان از آسمان نشانه‌ای را پس گردد

أَغْنَتْهُمْ هَٰذَا خَاضِعِينَ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنَ الرَّحْمَنِ مُحَدَّثٍ
 گردن‌های‌شان پیش آن فروتنان و نمی‌آید برایشان هیچ پندی از جانب [الله] مهرگستر [پندی] نو

إِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ ﴿٥﴾ فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا يَکْفُرُونَ ﴿٦﴾

مگر باشند از آن رویگردان پس به درستی که تکذیب کردند پس زود آید به ایشان خبرهای آنچه آنان

بِهٖ يَسْنَهُزُّوْنَ ۝ اَوَلَمْ يَرَوْا۟ اِلَى الْاَرْضِ كَمْۤ اُنْبِئْنَا فِيْهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ ۝

به آن ریشخند می کردند ۝ آیا ننگریستند به زمین که چقدر روینیدیم در آن از هر گونه گیاه

۷ **إِنَّ فِي ذَلِكَ** **لَآيَةً** **وَمَا كَانَ** **أَكْثَرُهُمْ** **مُؤْمِنِينَ** **وَإِنَّ**
 ارزشمندی را (۷) در این [روایین] نشانه‌ای است [از کمال قدرت ما] و نیستند بیشترشان ایمان آورندگان (۸) و همانا

رَبِّكَ لَهُ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ وَإِذْ نَادَىٰ رَبُّكَ مُوسَىٰ أَيُّ الْقَوْمِ
پروردگار توست همان پیروزمند مهربان [به یاد آور] آنگاه که ندا کرد پروردگار تو موسی را که بیا پیش این قوم

۱۰ اَظْلَمِينَ ۱۰ قَوْمَ ۱۰ فِرْعَوْنَ ۱۱ أَلَا يَتَّقُونَ ۱۱ قَالَ ۱۱ رَبِّ إِنِّي ۱۱ أَخَافُ
 ستمکار قوم فرعون آیا پرهیزکاری نمی کنند؟ گفت ای پروردگارم همانا من می ترسم

۱۲
 أَنْ يُكَذِّبُونَ
 و از اینکه تکذیب کنند مرا

وَ يَضِيقُ
 و تنگ می شود

صَدْرِي
 سینه ام

وَلَا يَنْطَلِقُ
 و روانی ندارد

لِسَانِي
 زبانم

فَأَرْسِلْ
 پس بفرست

إِلَى هَارُونَ وَهُمْ عَلَى ذَنْبٍ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ۝ ١٤ قَالَ

به سوی هارون [که همراه من باشد] ۱۳ و هست برای ایشان بر من [دعوی] گناهی پس می ترسم که کشند مرا ۱۴ گفت

فَاذْهَبَا بِعَايَتِنَا ۖ اِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ ﴿١٥﴾ فَاتَّيَا فِرْعَوْنَ

نه، چنین نیست پس بروید هر دو با آیت های ما همانا ما با شما هستیم [و] شنونده [گفتار شما] ایم ۱۵ پس آید هر دو نزد فرعون

فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾ أَنْ أَرْسِلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ

پس بگوئید همانا ما فرستاده پروردگار جهانیان ایم به اینکه بفرستد با ما بنی اسرائیل را

۱۷ قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ ۱۸

۱۷ [فرعون] گفت آیا نپروردیم تو را در میان خود در کودکی و درنگ کردی در میان ما از عمرت؟ چند سال

وَفَعَلْتَ فَعَلْتَكَ أَلَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنْ الْكَافِرِينَ

و کردی [آن] کارت را که کردی حال آنکه تو از ناسپاسانی

قَالَ فَعَلَّهَا إِذَا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ ﴿۲۰﴾ فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خَفَّكُمُ

[موسی] گفت کردم آن کار را آن هنگام درحالی که من از گمراهان بودم [از نتیجه کار خبر نداشتم] ﴿۲۰﴾ پس گریختم از شما چون ترسیدم از شما

فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿۲۱﴾ وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنْهَا

پس بخشید به من پروردگار من حکمتی را و قرار داد مرا از پیامبران ﴿۲۱﴾ و این نعمتی است که منت می نهی آن را

عَلَى أَنْ عَبَّدتَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿۲۲﴾ قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ

بر من که برده خود ساخته ای بنی اسرائیل را ﴿۲۲﴾ گفت فرعون و کیست پروردگار جهانیان؟

﴿۲۳﴾ قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنَّ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ

﴿۲۳﴾ [موسی] گفت پروردگار آسمان ها و زمین و آنچه میان آنهاست اگر یقین کنندگانید

﴿۲۴﴾ قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْتَعُونُ ﴿۲۵﴾ قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ

﴿۲۴﴾ [فرعون] گفت به آنان که در گرداگرد او بودند آیا نمی شنوید؟ ﴿۲۵﴾ [موسی] گفت پروردگار شما و پروردگار پدران

الْأَوَّلِينَ ﴿۲۶﴾ قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ﴿۲۷﴾

پیشین شماست ﴿۲۶﴾ [فرعون] گفت همانا پیامبر شما که فرستاده شده به سوی شما دیوانه است ﴿۲۷﴾

قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنَّ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿۲۸﴾

[موسی] گفت پروردگار مشرق و مغرب و آنچه در میان آنهاست اگر عقل دارید [به این سخن ایمان بیاورید] ﴿۲۸﴾ [فرعون] گفت

لَئِنْ أَخَذتَ إِلَهًا غَيْرِي لَأَجْعَلَكَ مِنْ الْمَسْجُونِينَ ﴿۲۹﴾ قَالَ

اگر بگیری الهی جز من هر آینه بگردانم تو را از زندانیان ﴿۲۹﴾ [موسی] گفت

أَوَلَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُبِينٍ ﴿۳۰﴾ قَالَ فَأْتِ بِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ

آیا اگرچه بیاورم برای تو چیز آشکاری را [معجزه ای روشن]؟ ﴿۳۰﴾ [فرعون] گفت بیاور آن را اگر هستی از

الصَّادِقِينَ ﴿۳۱﴾ فَالْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبِينٌ ﴿۳۲﴾ وَنَزَعَ يَدَهُ

راست گویان ﴿۳۱﴾ پس انداخت عصایش را پس ناگهان آن اژدهایی آشکار شد ﴿۳۲﴾ و برآورد دست خود را [از گریبان] یدَهُ

فَإِذَا هِيَ بِصَافٍ لِلنَّظَرِينَ ﴿۳۳﴾ قَالَ لِلْمَلَأِ حَوْلَهُ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ

پس ناگهان آن سفید درخشان بود برای بینندگان ﴿۳۳﴾ [فرعون] گفت به مهترانی که گرد او بودند همانا این شخص جادوگری است

عَلِيمٌ ﴿۳۴﴾ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ فَمَاذَا

کاردان ﴿۳۴﴾ می خواهد که بیرون کند شما را از سرزمینتان با جادوی خود پس چه

تَأْمُرُونَ ﴿۳۵﴾ قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَبْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ

دستور می دهید؟ ﴿۳۵﴾ گفتند به تأخیر بینداز [کار] او را و برادرش را و بفرست در شهرها گردآورانی را

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَابٍ عَلِيمٍ ﴿۳۷﴾ فَجِئِعَ السَّحَرَةُ

﴿۳۶﴾ [در این صورت] می آورند نزد تو هر جادوگر کاردانی را ﴿۳۷﴾ پس گردآوری شدند جادوگران

لَمِيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ﴿۳۸﴾ وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ ﴿۳۹﴾

در موعد روزی معلوم ﴿۳۸﴾ و گفته شد به مردمان آیا شما گرد هم می آید؟ ﴿۳۹﴾

لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ إِنْ كَانُوا هُمْ الْغَالِبِينَ ﴿٤٠﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ
باشد که ما پیروی کنیم ساحران را اگر باشند ایشان غلبه کنندگان پس چون آمدند جادوگران

قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَإِنَّا لَنَأَجْرًا إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿٤١﴾ قَالَ نَعَمْ
گفتند به فرعون آیا به تحقیق برای ما باشد مزدی اگر باشیم ما غلبه کنندگان؟ [فرعون] گفت آری

وَإِنَّكُمْ إِذَا لَمَنِ الْمُقْرَبِينَ ﴿٤٢﴾ قَالَ هُمْ مُوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ
و همانا شما آن وقت البته از مقربان باشید گفت به آنها موسی بیفکنید آنچه را که شما افکنندگانید

﴿٤٣﴾ فَأَلْقَوْا حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ
پس افکندند ریسمان هایشان و عصاهای خود را و گفتند به عزت فرعون سوگند همانا ما حتما خود

الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾ فَأَلْقَىٰ مُوسَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ
غالبیم پس انداخت موسی عصای خود را پس هماندم آن فرو می برد آنچه را بر ساخته بودند

﴿٤٥﴾ فَأَلْقَى السَّحَرَةُ سَجِدِينَ ﴿٤٦﴾ قَالُوا ءَامَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٧﴾
پس بر روی افتادند جادوگران سجده کنان گفتند ایمان آوردیم به پروردگار جهانیان

رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿٤٨﴾ قَالَ ءَامَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ
پروردگار موسی و هارون [فرعون] گفت باور کردید به او پیش از آنکه اجازه دهم به شما؟ همانا او

لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ لَا قُطْعَنَ أَيْدِيكُمْ
بزرگ شماست که تعلیم داده است به شما جادورا پس هر آینه زود خواهید دانست هر آینه بپریم دست های شما

وَأَرْجُلُكُم مِّنْ خَلْفٍ وَلَا صَلْبَتَكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٩﴾ قَالُوا لَا ضَرَّ لَنَا
و پاهایتان را خلاف یکدیگر و قطعاً بردار کشم شما را همگی [جادوگران] گفتند باکی نیست به درستی که ما

إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿٥٠﴾ إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَاتِنَا أَنْ كُنَّا
به سوی پروردگار خود بازگردندگانیم همانا ما امید داریم که بیامزد برای ما پروردگار ما خطاهای ما را زیرا که بودیم

أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥١﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي إِنَّكُمْ
از نخستین ایمان آوردگان و وحی فرستادیم به موسی که شبانه کوچ بده بندگانم را همانا شما

مُتَّبِعُونَ ﴿٥٢﴾ فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿٥٣﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ
تعقیب می شوید پس فرستاد فرعون در شهرها گردآورانی را [فرعون گفت] به درستی که اینان

لَشَرَذْمَةٌ قَلِيلُونَ ﴿٥٤﴾ وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَآئِطُونَ ﴿٥٥﴾ وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَاذِرُونَ
گروهی اندک اند و همانا آنان ما را به خشم آورده اند و همانا ما همه گروهی آماده ایم [برای جنگ]

﴿٥٦﴾ فَأَخْرَجْنَاهُم مِّن جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٧﴾ وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٥٨﴾
پس بیرون رانیدیم آنان را از باغ ها و چشمه ها و گنج ها و جایگاهی نیکو

كَذَٰلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٥٩﴾ فَاتَّبَعُوهُمْ مُّشْرِقِينَ ﴿٦٠﴾
این گونه [نعمت ها را از آنان گرفتیم] و به میراث دادیم آن را به بنی اسرائیل پس تعقیب کردند آنان را هنگام برآمدن آفتاب

فَلَمَّا تَرَأَى الْجَمْعَانَ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَى إِنَّا لَمُدْرِكُونَ ﴿٦١﴾ قَالَ

پس چون دیدند هر دو گروه یکدیگر را گفتند همراهان موسی همانا ما گرفتار شدگانیم ﴿٦١﴾ گفت [موسی]

كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٦٢﴾ فَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَضْرِبْ

نه، هرگز همانا با من است پروردگار من به زودی راه نماید مرا ﴿٦٢﴾ پس وحی فرستادیم به موسی که بزن

بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ ﴿٦٣﴾

با عصای خود دریا را پس [دریا] شکافت پس شد هر پاره ای [از آن] مانند کوه بزرگ ﴿٦٣﴾

وَأَزَلَفْنَا ثُمَّ الْآخِرِينَ ﴿٦٤﴾ وَأَنْجَيْنَا مُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ ﴿٦٥﴾

و نزدیک آوردیم آنجا دیگران را ﴿٦٤﴾ و نجات دادیم موسی و آنانی را که با او بودند همگی ﴿٦٥﴾

ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخِرِينَ ﴿٦٦﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ

سپس غرق کردیم دیگران را ﴿٦٦﴾ همانا در این [داستان] نشانه [عبرت] است ولی نبودند بیشترشان

مُؤْمِنِينَ ﴿٦٧﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٦٨﴾ وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ

مؤمنان ﴿٦٧﴾ و همانا پروردگار توست همان پیروزمند مهربان ﴿٦٨﴾ و بخوان بر ایشان

نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ ﴿٦٩﴾ إِذْ قَالَ لِأَيِّهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٧٠﴾ قَالُوا

خبر ابراهیم را ﴿٦٩﴾ آنگاه که گفت به پدر خود و قومش چه چیزی را می پرستید؟ ﴿٧٠﴾ گفتند

نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَنْظِلُ لَهَا عَكِفِينَ ﴿٧١﴾ قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكَ إِذْ

می پرستیم بتانی را پس پیوسته برای آنها ملازم تعظیم هستیم ﴿٧١﴾ گفت آیا می شنوند سخن شما را آنگاه که

تَدْعُونَ ﴿٧٢﴾ أَوْ يَفْعَلُونَكُمْ أَوْ يَضُرُّونَ ﴿٧٣﴾ قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا

[آنها را] فرامی خوانید؟ ﴿٧٢﴾ یا سود می رسانند به شما یا زیان می زنند؟ ﴿٧٣﴾ گفتند [نه] بلکه یافتیم پدران خود را

كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٧٤﴾ قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٧٥﴾ أَنْتُمْ

که چنین می کردند ﴿٧٤﴾ [ابراهیم] گفت آیا دیده اید [اندیشیده اید] آنچه را که می پرستید؟ ﴿٧٥﴾ شما

وَأَبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ ﴿٧٦﴾ فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِي إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ

و پدران پیشینیان شما؟ ﴿٧٦﴾ پس همانا آنها دشمنان من اند مگر پروردگار جهانیان

﴿٧٧﴾ الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ﴿٧٨﴾ وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ

آن که بیافرید مرا پس اوست که راه می نماید مرا ﴿٧٨﴾ و آن که خود می خوراند مرا و می نوشاند مرا

﴿٧٩﴾ وَإِذَا مَرَضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿٨٠﴾ وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ

و چون بیمار شوم پس او شفا می دهد مرا ﴿٨٠﴾ و آن که می میراند مرا سپس

يُحْيِينِ ﴿٨١﴾ وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ

زنده می گرداند مرا ﴿٨١﴾ و آن که امید دارم که بیامزد برای من خطاهای مرا روز جزا

﴿٨٢﴾ رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَالْحَقْنِي بِالصَّبْرِ ﴿٨٣﴾

﴿٨٢﴾ [ای] پروردگارم عطا کن مرا حکمتی را و ملحق کن مرا به شایستگیان ﴿٨٣﴾

وَأَجْعَلْ لِّي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ﴿٨٤﴾ وَأَجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ
و قرار ده برای من زبان راستینی را [نام نیکی] در آیندگان ﴿٨٤﴾ و قرار ده مرا از وارثان بهشت

النَّعِيمِ ﴿٨٥﴾ وَاعْفِرْ لِأَيِّبِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٨٦﴾ وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ
پر نعمت ﴿٨٥﴾ و بیامرز پدرم را همانا او هست از گمراهان ﴿٨٦﴾ و رسوا مکن مرا روزی که

يُبْعَثُونَ ﴿٨٧﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٨٨﴾ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ
برانگیخته شوند ﴿٨٧﴾ روزی که سود نمی رساند دارایی و نه فرزندان ﴿٨٨﴾ مگر کسی که بیاید نزد الله با دلی

سَلِيمٍ ﴿٨٩﴾ وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُنْقِذِينَ ﴿٩٠﴾ وَبُرِزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ
سالم [از هر آلودگی] ﴿٨٩﴾ و نزدیک شود بهشت برای پروايشگان ﴿٩٠﴾ و آشکار شود دوزخ برای گمراهان

﴿٩١﴾ وَقِيلَ لَهُمْ أَأَنْتُمْ كَذَّبْتُمْ عَنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُونَكُم
و گفته شود به ایشان کجاست آنچه می پرستیدید ﴿٩١﴾ به جای الله؟ آیا یاری می دهند شمارا

أَوْ يَنْصُرُونَ ﴿٩٢﴾ فَكَبَّوْا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ ﴿٩٤﴾ وَجُنُودُ إِبْلِيسَ
یا می توانند خود را یاری دهند؟ ﴿٩٢﴾ پس بر روی انداخته شوند در آن [دوزخ] آنها و گمراهان ﴿٩٤﴾ و لشکرهای شیطان

أَجْمَعُونَ ﴿٩٥﴾ قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ﴿٩٦﴾ تَاللَّهِ إِنْ كُنَّا لَفِي
همگی ﴿٩٥﴾ گویند درحالی که ایشان در آن [دوزخ] ستیزه می کنند ﴿٩٦﴾ سوگندبه الله که همانا ما بودیم در

ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٩٧﴾ إِذْ نُسَوِّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٩٨﴾ وَمَا أَضَلَّنَا
گمراهی آشکار ﴿٩٧﴾ چون برابر می ساختیم شمارا با پروردگار جهانیان ﴿٩٨﴾ و گمراه نکردند ما را

إِلَّا الْمُجْرِمُونَ ﴿٩٩﴾ فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ ﴿١٠٠﴾ وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ ﴿١٠١﴾
مگر بزهکاران ﴿٩٩﴾ پس نیست برای ما هیچ کس از شفاعت کنندگان ﴿١٠٠﴾ و نه [حتی] دوستی مهربان ﴿١٠١﴾

فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٢﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ
پس ای کاش بودی ما را بازگشتی [به دنیا] تاملی شدید از مؤمنان ﴿١٠٢﴾ همانا در این [داستان] نشانه ای است ولی نبودند

أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾ كَذَّبَتْ
بیشترشان مؤمنان ﴿١٠٣﴾ و همانا پروردگار توست همان پیروزمند مهربان ﴿١٠٤﴾ تکذیب کردند

قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٠٥﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٠٦﴾
قوم نوح پیامبران را ﴿١٠٥﴾ [یادکن] آنگاه که گفت به ایشان برادرشان نوح آیا پروا نمی کنید ﴿١٠٦﴾

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٠٧﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا ﴿١٠٨﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ
همانا من برای شما فرستاده ای امین هستم ﴿١٠٧﴾ پس پروا بدارید از الله و فرمان برید مرا ﴿١٠٨﴾ و نمی خواهم از شما

عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٩﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ
بر این [رسالت خود] هیچ مزدی را نیست مزد من مگر بر پروردگار جهانیان ﴿١٠٩﴾ پس پروا کنید از الله

وَأَطِيعُوا أَمْرًا ﴿١١٠﴾ قَالُوا أَنْتُمْ أَنْتُمْ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ ﴿١١١﴾
و فرمان برید مرا گفتند آیا ایمان آوریم به تو حال آنکه پیروی کردند تورا فرومایگان ﴿١١١﴾

قَالَ وَمَا عَلِمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۱۲﴾ **إِنْ حِسَابُهُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّي** [نوح] گفت چه می دانم به آنچه می کنند؟ نیست حساب ایشان مگر بر پروردگار من

لَوْ تَشْعُرُونَ ﴿۱۱۳﴾ وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۱۴﴾ **إِنَّا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ** اگر در یابید و نیستم من طردکننده مؤمنان نیستم من مگر بیم دهنده ای آشکار

﴿۱۱۵﴾ **قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَنُوحُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ** گفتند اگر باز نایستی ای نوح [از این کار] هر آینه می شوی از سنگسارشدگان [نوح] گفت

رَبِّ إِنَّا قَوْمٌ كَذَبُونَ ﴿۱۱۷﴾ **فَافْتَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجِّنِي وَمَنْ** ای پروردگارم بی گمان قوم من تکذیب کردند مرا پس دوری کن میان من و میان آنان دوری ای و نجات بده مرا و آنان را که

مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۱۸﴾ **فَانْجِنَهُ** و **مَنْ مَّعَهُ فِي الْفَلَکِ الْمَشْحُونِ** با من اند از مؤمنان پس نجات دایم او را و آنان را که با او بودند در کشتی پر بار

﴿۱۱۹﴾ **ثُمَّ اغْرَقْنَا** بَعْدَ الْبَاقِينَ ﴿۱۲۰﴾ **إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ** سپس غرق ساختیم پس از آن باقی ماندگان را همانا در این [ماجرای] نشانه ای است و نبودند

أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿۱۲۱﴾ **وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ** کَذَبَتْ بیشترشان مؤمنان و همانا پروردگار توست همان پیروزمند مهربان کذب کردند

عَادَ الْمُرْسَلِينَ ﴿۱۲۳﴾ **إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا نَتَّقُونَ** ﴿۱۲۴﴾ **إِنِّي لَكُمْ** [قوم] عاد پیامبران را چون گفت به آنان برادرشان هود آیا پروا نمی کنید [از عذاب الله] همانا من برایتان

رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿۱۲۵﴾ **فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا** ﴿۱۲۶﴾ **وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ** فرستاده ای امین هستید پس پروا کنید از الله و فرمان برید مرا و نمی خواهم از شما بر این [تبلیغ رسالت]

مِنْ أَجْرٍ **إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ** ﴿۱۲۷﴾ **أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ** هیچ مزدی را نیست مزد من مگر برعهده پروردگار جهانیان آیا بنا می کنید به هر جای بلندی

ءَايَةً تَعْبَثُونَ ﴿۱۲۸﴾ **وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلَدُونَ** ﴿۱۲۹﴾ نشانه ای را بیهوده کاری می کنید؟ و می سازید قصرهای استوار را شاید که شما جاویدان بمانید؟

وَإِذَا بَطِشْتُمْ بَطِشْتُمْ جَبَّارِينَ ﴿۱۳۰﴾ **فَاتَّقُوا اللَّهَ** و **أَطِيعُوا** و چون به کيفر دست می گشایید دست می گشایید زورمندانه؟ پس پروا کنید از الله و فرمان برید مرا

وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ﴿۱۳۲﴾ **أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَمِ وَبَيْنَ** و پروا کنید از آن کسی که یاری داده شما را به آنچه می دانید یاری داده شما را با چهارپایان دامی و فرزندان

وَحَنَّتِ وَعُيُونٍ ﴿۱۳۴﴾ **إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ** و باغ ها و چشمه ها همانا من می ترسم بر شما از عذاب روزی بزرگ

﴿۱۳۵﴾ **قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَضْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنْ الْوَاعِظِينَ** گفتند یکسان است بر ما چه پند دهی ما را یا نباشی از پند دهندگان

إِنَّ هَذَا إِلَّا خَلَقُ الْأَوَّلِينَ ^(۱۳۷) وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ ^(۱۳۸) فَكَذَّبُوهُ ^(۱۳۹)
 نیست این مگر خوی و روش پیشینیان ^(۱۳۷) و نیستیم ما عذاب شدگان ^(۱۳۸) پس تکذیب کردند او را ^(۱۳۹)
فَاهْلَكْنَهُمْ ^(۱۴۰) إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ^(۱۴۱) وَإِنَّ
 پس هلاک ساختیم آنان را همانا در این داستان نشانه‌ای است و نبودند بیشترشان مؤمنان ^(۱۴۰) و همانا ^(۱۴۱)
رَبِّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ^(۱۴۲) كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهِمْ إِذِ قَالَ
 پروردگار توست همان پیروزمند مهربان ^(۱۴۲) تکذیب کردند [قوم] ثمود پیامبران را ^(۱۴۱) آنگاه که گفت ^(۱۴۲)
لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلا تَتَّقُونَ ^(۱۴۳) إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ^(۱۴۴)
 به آنان برادرشان صالح آیا پروا نمی کنید؟ ^(۱۴۳) همانا من برای شما فرستاده‌ای امین هستم ^(۱۴۴)
فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرَهُ ^(۱۴۵) وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرِيَ
 پس پروا کنید از الله و فرمان برید مرا ^(۱۴۵) و نمی خواهم از شما بر این [تبلیغ رسالت] هیچ مزدی را نیست مزد من ^(۱۴۴)
إِلَّا عَلَى رِبِّ الْعَالَمِينَ ^(۱۴۶) أَتَتَرَكُونَ فِي مَا هَاهُنَا ءَامِنِينَ ^(۱۴۷)
 مگر بر پروردگار جهانیان ^(۱۴۶) آیا راها گذاشته می شوید در آنچه که اینجاست حال آنکه در امان باشید؟ ^(۱۴۷)
فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ^(۱۴۸) وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ ^(۱۴۹)
 در باغ ها و چشمه سارها ^(۱۴۸) و کشت ها و نخلی که خوشه اش در هم فرو رفته است ^(۱۴۹)
وَتَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا ^(۱۵۰) فَارْهَبِينَ ^(۱۵۱) فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا
 و می تراشید از کوه ها خانه هایی را ماهرانه؟ ^(۱۵۰) پس پروا کنید از الله و فرمان برید مرا ^(۱۵۱)
وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ ^(۱۵۲) الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ ^(۱۵۳)
 و اطاعت نکنید فرمان اسرافکاران را ^(۱۵۲) آنانی که فساد می کنند در زمین ^(۱۵۳)
وَلَا يُصْلِحُونَ ^(۱۵۴) قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ^(۱۵۵) مَا أَنْتَ
 و اصلاح نمی کنند ^(۱۵۴) گفتند جز این نیست که تو از جادو شدگان ^(۱۵۵) نیستی تو ^(۱۵۴)
إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا فَأْتِ بَآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ^(۱۵۶) قَالَ
 مگر آدمی مانند ما پس بیاور نشانه ای را اگر هستی از راستگویان ^(۱۵۶) [صالح] گفت ^(۱۵۵)
هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ الَّتِي كُتِبَ عَلَيْهَا أَنْ تُأْكُلَ مِنْ ثَمَرِهِمْ ^(۱۵۷) وَلَوْ أَنَّمَا فِي الْأَرْضِ
 این ماده شتری است برای آن نوبت نوشیدن آب و برای شماست نوبت نوشیدن روز معینی ^(۱۵۷) و مس مکنید آن را ^(۱۵۸)
مِثْلُ شِرْبٍ ^(۱۵۹) فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ يَوْمَئِذٍ ^(۱۶۰) فَاعْقَبُوا ^(۱۶۱) فَأَصْبَحُوا
 به بدی [به او بدی مرسانید] زیرا بگیرد شما را عذاب روزی بزرگ ^(۱۶۰) پس پی کردند آن را پس گشتند ^(۱۶۱)
نَادِمِينَ ^(۱۶۲) فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ
 پشیمان ^(۱۶۲) پس گرفت آنان را عذاب همانا در این [داستان] نشانه ای است و نبودند ^(۱۶۱)
أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ^(۱۶۳) وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ^(۱۶۴)
 بیشترشان مؤمنان ^(۱۶۳) و همانا پروردگار توست همان پیروزمند مهربان ^(۱۶۴)

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٦٠﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ
تکذیب کردند قوم لوط پیامبران را ﴿۱۶۰﴾ آنگاه که گفت به آنان برادرشان لوط آیا پروا نمی کنید

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٦١﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاطِيعُونَ وَمَا
﴿۱۶۱﴾ همانا من برای شما فرستاده ای امین هستم ﴿۱۶۲﴾ پس پروا کنید از الله و فرمان برید مرا ﴿۱۶۳﴾ و

أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرْتُ إِيَّاهُ عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٤﴾
نمی خواهم از شما به این [تبلیغ رسالت] هیچ مزدی را نیست مزد من مگر بر پروردگار جهانیان ﴿۱۶۴﴾

أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٥﴾ وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ
آیا درمی آمیزید با مردان در میان مردمان جهان ﴿۱۶۵﴾ و می گذارید آنچه را که آفریده است برای شما پروردگارتان

مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿١٦٦﴾ قَالُوا لَنْ لَمْ تَنْتَه يَلُوطُ
از زنان شما؟ بلکه شما قومی تجاوزکارید گفتند اگر [از این تبلیغ باز نایستی ای لوط

لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ ﴿١٦٧﴾ قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ ﴿١٦٨﴾
هر آینه باشی از اخراج شدگان گفت همانا من از کردار شما از بیزاران هستم [از دشمنان عمل شما] ﴿۱۶۸﴾

رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٩﴾ فَجَنَّبْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٧٠﴾
[ای] پروردگارم نجات بده مرا و خاندان مرا از [کیفر] آنچه می کنند ﴿۱۶۹﴾ پس نجات دادیم او را و خانواده او را همگی ﴿۱۷۰﴾

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٧١﴾ ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْرِينَ ﴿١٧٢﴾ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ
مگر پیرزنی در [زمره] باقی ماندگان سپس هلاک ساختیم دیگران را ﴿۱۷۲﴾ و بارانیدم بر آنان

مَطَرًا ﴿١٧٣﴾ فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ﴿١٧٤﴾ إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
بارانی [سخت را] پس بد بود باران بیم داده شدگان همانا در این [داستان] نشانه ای است و نبودند بیشترشان

مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٥﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهْوَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿١٧٦﴾ كَذَّبَ أَصْحَابُ
مؤمنان ﴿۱۷۵﴾ و همانا پروردگار توست همان پیروزمند مهربان ﴿۱۷۶﴾ تکذیب کردند اهالی

لَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧٧﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ إِنِّي لَكُمْ
ایکه پیامبران را ﴿۱۷۷﴾ آنگاه گفت به آنان شعیب آیا پروا نمی کنید همانا من برای شما

رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٧٨﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاطِيعُونَ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ
فرستاده ای امین هستم ﴿۱۷۸﴾ پس پروا کنید از الله و فرمان برید مرا ﴿۱۷۹﴾ و نمی خواهم از شما بر این [تبلیغ رسالت]

مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرْتُ إِيَّاهُ عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٠﴾ أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا
هیچ مزدی را نیست مزد من مگر بر پروردگار جهانیان ﴿۱۸۰﴾ پر کرده دهید پیمانه را و

تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ﴿١٨١﴾ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ﴿١٨٢﴾
مباشید از کم دهندگان ﴿۱۸۱﴾ و وزن کنید به ترازوی راست ﴿۱۸۲﴾

وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿١٨٣﴾
و کم مگذارید برای مردمان چیزهایشان را [از اجناس مردم چیزی را نکاهید] و فساد مکنید در زمین تبه کارانه ﴿۱۸۳﴾

وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِلَّةَ الْأَوَّلِينَ ^(۱۸۶) قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ
و پروا کنید از آن که آفریده شما را و نسل های پیشین را ^(۱۸۶) گفتند جز این نیست که تو

مِنَ الْمُسْحَرِينَ ^(۱۸۵) وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَإِنْ نَظُنُّكَ لَمِنَ
از جادو شدگانی ^(۱۸۵) و نیستی تو مگر آدمی مانند ما و هر آینه می پنداریم تو را از

الْكَذِبِينَ ^(۱۸۶) فَاسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ
دروغ گویان ^(۱۸۶) پس بيفكن بر ما پاره ای از آسمان را اگر هستی

مِنَ الصَّادِقِينَ ^(۱۸۷) قَالَ رَبِّيَ ^(۱۸۸) أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ^(۱۸۸) فَكَذَّبُوهُ
از راست گویان ^(۱۸۷) [شعیب] گفت پروردگار من داناتر است به آنچه می کنید ^(۱۸۸) پس تکذیب کردند او را

فَاخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الظَّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ^(۱۸۹)
پس گرفت آنان را عذاب روز ابر [آتشبار] همانا آن بود عذاب روزی بزرگ ^(۱۸۹)

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ^(۱۹۰) وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ
همانا در این داستان نشانه ای است و نبودند بیشترشان مؤمنان ^(۱۹۰) و همانا پروردگار توست همان

الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ^(۱۹۱) وَإِنَّهُ لَنَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ^(۱۹۲) نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ
پیروزمند مهربان ^(۱۹۱) و همانا آن [قرآن] فرود آورده پروردگار جهانیان است ^(۱۹۲) فرود آورده است آن را فرشته

الْأَمِينُ ^(۱۹۳) عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ ^(۱۹۴) بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُّبِينٍ
امانت دار [جبرئیل] ^(۱۹۳) بر دل تو تا شوی از بیم دهندگان ^(۱۹۴) به زبان عربی روشن

وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ ^(۱۹۵) أُولَئِكَ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَنْ يَعْلَمَهُ
و همانا [خبر] این [قرآن] در کتاب های پیشینیان است ^(۱۹۵) آیا نیست برای ایشان [مشرکان قریش] نشانه ای که می دانند [حقانیت] آن را ^(۱۹۵)

عُلِّمُوا ^(۱۹۷) بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ^(۱۹۸)
علمای بنی اسرائیل ^(۱۹۷) و اگر نازل می کردیم آن را بر یکی از غیر عرب زبانان ^(۱۹۸)

فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُّؤْمِنِينَ ^(۱۹۹) كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ
پس می خواند آن را بر آنان نمی شدند به آن مؤمنان ^(۱۹۹) این چنین راه دادیم آن را

فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ^(۲۰۰) لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ
در دل های مجرمان ^(۲۰۰) ایمان نمی آوردند به آن [قرآن] تا آنکه ببینند عذاب

الْأَلِيمَ ^(۲۰۱) فَيَأْتِيهِمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ^(۲۰۲) فَيَقُولُوا
دردناک را ^(۲۰۱) پس آید به آنان ناگهان درحالی که آنان درنیابند [بی خبر باشند] ^(۲۰۲) پس گویند

هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ ^(۲۰۳) أَفِعْذَابِنَا يُسْتَعْجَلُونَ ^(۲۰۴) أَفَرَأَيْتَ
آیا هستیم ما مهلت داده شدگان ^(۲۰۳) آیا عذاب ما را به شتاب می طلبند ^(۲۰۴) آیا دیدی [به من خبر ده]

إِنْ مَّتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ^(۲۰۵) ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ^(۲۰۶)
اگر بهره مند گردانیم آنان را سال ها ^(۲۰۵) پس بیاید برای آنان آن [عذابی] که وعده داده شدند ^(۲۰۶)

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَالٌ كَانُوا يُمْتَعُونَ ﴿٢٠٧﴾ وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِنَا ۚ أَتَىٰ الْأَرْضَ بَنَازٌ وَظُلُفٌ مِّنَ الْأَشْجَارِ ۚ أَذْهَبَتْ بِهَا جَأَشَ الْأَوْدَانِ فَذَلَّلْتُمُ النَّجْمِ ۚ أَتَىٰ الْأَرْضَ غَمَامٌ ۚ وَخَسَفَ قَرَارٌ مِّنَ الْأَسْجَادِ ۚ وَخَسَفَ قَرَارٌ مِّنَ الْأَسْجَادِ ۚ وَخَسَفَ قَرَارٌ مِّنَ الْأَسْجَادِ ۚ

لَهُمَا مُنْذِرُونَ ﴿٢٠٨﴾ ذِكْرَىٰ وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٠٩﴾ وَمَا نَزَّلَتْ بِهِ تِجَارٌ ۚ

الشَّيَاطِينُ ﴿٢١٠﴾ وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ ۚ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٢١١﴾ إِنَّهُمْ هَمَانٌ ۚ

عَنِ السَّمْعِ لَمْعَزُولُونَ ﴿٢١٢﴾ فَلَا نَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ ۚ فَتَكُونُ ۚ

مِنَ الْمُعَذِّبِينَ ﴿٢١٣﴾ وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ﴿٢١٤﴾ وَخَفِضْ ۚ

جَنَاحَكَ لِمَنِ ابْنَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢١٥﴾ فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي ۚ

بَرِيءٌ ۚ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢١٦﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٢١٧﴾ الَّذِي ۚ

يَرْبِكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٢١٨﴾ وَتَقْلُبُكَ فِي السَّجْدِينَ ﴿٢١٩﴾ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ ۚ

الْعَلِيمُ ﴿٢٢٠﴾ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ عَلَىٰ مَنْ نَزَّلَ الشَّيَاطِينُ ﴿٢٢١﴾ نَزَّلَ عَلَىٰ ۚ

كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿٢٢٢﴾ يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثُهُمْ كَذِبُونَ ﴿٢٢٣﴾ ۚ

وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ﴿٢٢٤﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ ۚ

يَهيمُونَ ﴿٢٢٥﴾ وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿٢٢٦﴾ إِلَّا الَّذِينَ ۚ

ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا وَانْتَصَرُوا مِنْ ۚ

بَعْدَ مَا ظَلَمُوا ۚ وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ﴿٢٢٧﴾ ۚ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

نصف
حزب
۳۸

طس سین این آیت قرآن و کتاب مبین روشنگر است هدی هدایت و مژده است و بشری

لِلْمُؤْمِنِينَ ۲ آنان که پیا می دارند نماز را و می دهند زکات را و ایشان

بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ۳ همانا آنان که ایمان ندارند به آخرت آراسته ایم برای شان

أَعْمَلَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ ۴ آنان کسانی اند که برای شان است بدی سوء العذاب

وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْأَخْسَرُونَ ۵ و به درستی که تو لقاء و آموخته می شود به تو قرآن از

لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ ۶ [یاد کن] آنگاه که گفت موسی به اهل خود همانا من دیدم آتشی را به زودی بیاورم برای شما

مِّنْهَا بَخْرٌ أَوْ ءَاتِيكُمْ بِشَہَابٍ قَبَسٍ لَّعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ۷ پس چون

جَاءَهَا نُودِيَ أَنْ بُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا وَسُبْحَنَ اللَّهُ رَبِّ ۷

الْعَالَمِينَ ۸ ای موسی حقیقت این است که منم الله آن پیروزمند سنجیده کار و بیفکن عصای خود را

فَلَمَّا رَءَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَمُوسَى لَا تَخَفْ ۹

إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَى الْمُرْسَلُونَ ۱۰ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًا بَعْدَ ۱۰

سوء فَإِنِّي غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۱۱ و داخل کن دست خود را در گریبان که بیرون آید سفید

مِنْ غَيْرٍ سوء ۱۲ فِي تِسْعِ ءَايَاتٍ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ ۱۲ إِنَّهُمْ كَانُوا فَسِقِينَ ۱۲

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ ءَايَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ۱۳ پس چون آمد برای آنان نشانه های ما روشنگرانه گفتند این جادویی است آشکار

وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانْظُرْ كَيْفَ
و انکار کردند آنها را درحالی که یقین کرده بود آن را دل هایشان از روی ستمکاری و برتری جویی پس بنگر که چگونه

كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا
شد فرجام کار تبهکاران و به تحقیق دادیم به داوود و سلیمان دانشی را

وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَى كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥﴾
و گفتند سپاس برای الله که برتری داد ما را بر بسیاری از بندگان مؤمن خود

وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ وَقَالَ يَأَيُّهَا النَّاسُ عِلْمُنَا مَنطِقَ الطَّيْرِ
و ارث برد سلیمان از داوود و گفت ای مردم به ما آموخته شده است گفتار مرغان

وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَٰذَا هُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ ﴿١٦﴾ وَحِشْرَ
و داده شده به ما از هر چیزی همانا این آن برتری آشکار است و گردآوری شدند

لِسُلَيْمَانَ جُنُودَهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٧﴾
برای سلیمان لشکرهای او از جن و آدمیان و مرغان پس آنان بازداشته می شدند [از پراکندگی]

حَتَّىٰ إِذَا أَتَوْا عَلَىٰ وَادٍ النَّمْلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَأَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا
[رفتند] تا آنگاه که رسیدند به دره مورچگان گفت مورچه ای ای مورچگان داخل شوید

مَسْكِنَكُمْ لَا يَحْطُمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ
در مسکن های خود تا پایمال نکنند شما را سلیمان و لشکریان او درحالی که ایشان ندانند [ناآگاهانه شما را درهم نکوبند]

فَنَبِّئْهُمْ صَاحِبًا مِّنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ
پس بپند زده شادمانه از سخن مورچه و گفت [ای] پروردگارم در دلم آفکن که شکر کنم

نِعْمَتِكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَتِي وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا
آن نعمت تو را که ارزانی داشته ای بر من و بر پدر و مادر من و اینکه بکنم کار شایسته ای

تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ﴿١٩﴾
که می پسندی آن را و داخل گردان مرا به رحمت خود در زمره بندگان شایسته ات

وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهَدْهَدَ أَمْ كَانَ مِنَ
و گویا شد [حال] پرندگان را پس گفت چه شده است مرا که نمی بینم هدهد را یا هست از

الْغَائِبِينَ ﴿٢٠﴾ لَأُعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَذْبَحَنَّهُ
غائبان هر آینه عذاب کنم او را عذابی سخت یا ذبح کنم او را

أَوْ لِيَأْتِنِي بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٢١﴾ فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ
یا بیاورد برای من دلیلی روشنی را پس [هدهد] درنگ کرد نه چندان دور [چون حاضر شد] گفت

أَحْطْتُ بِمَا لَمْ تَحْطُ بِهِ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَبَأٍ يَقِينٍ ﴿٢٢﴾
آگاهی یافته ام به چیزی که آگاهی نیافته ای به آن و آورده ام برای تو از سبأ خبری قطعی را

إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا
همانا من یافتن زنی را که پادشاهی می کند بر ایشان و داده شده است [به او] از هر چیزی و برای او

عَرْشٌ عَظِيمٌ ۲۳ وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ
تختی است بزرگ ۲۳ یافتن او و قومش را که سجده می کنند برای آفتاب به

دُونِ اللَّهِ ۲۴ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَغْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ
جای الله و آراسته است برای آنان شیطان کردارهایشان را پس بازداشته آنان را از راه [حق]

فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ۲۵ أَلَا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ
پس آنان راه نمی یابند ۲۵ تا اینکه سجده نکنند برای الله که بیرون می آورد نهان را

فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ ۲۶ وَمَا تُعَلِّنُونَ ۲۷ اللَّهُ
در آسمان ها و زمین و می داند آنچه را پنهان می دارید و آنچه را آشکار می کنید ۲۶ ۲۷ الله است

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۲۸ قَالَ سَنَنْظُرُ
که نیست هیچ الهی مگر او پروردگار آن عرش بزرگ ۲۸ [سلیمان] گفت اکنون می بینیم

أَصَدَقْتَ ۲۹ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ۳۰ أَذْهَبَ بِكِتَابِي هَذَا
که آیا راست گفتی یا هستی از دروغگویان ۳۰ ۳۱ این نامه مرا

فَالْقَهَّ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّى عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ۳۱ قَالَتْ يَا أَيُّهَا
پس بینداز آن را به سوی آنها سپس کناره گیر از آنان پس بنگر که چه پاسخی می دهند ۳۱ [بلقیس] گفت ای

الْمَلَأُوا إِنِّي أُلْقِيَ إِلَيْ كِتَابٍ كَرِيمٍ ۳۲ إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ
بزرگان [دربار] همانا انداخته شده نزد من نامه ای ارجمند ۳۲ همانا آن از [طرف] سلیمان است و همانا آن [این است] به نام

اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۳۳ أَلَا تَعْلَمُونَ ۳۴ وَآتُونِي مُسْلِمِينَ ۳۵
الله مهرگستر مهربان ۳۳ [با این مضمون] که برتری مجوید بر من و بیاید پیش من تسلیم شدگان ۳۴ ۳۵

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوا أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّى
[بلقیس] گفت ای بزرگان [دربار] نظر دهید مرا در کار من نبوده ام تصمیم گیرنده در هیچ کاری تا

تَشْهَدُونَ ۳۶ قَالُوا نَحْنُ أَوْلُوا قُوَّةٍ وَأُولُوا بَأْسٍ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ
نزد [برای مشورت] حضور یابید ۳۶ گفتند ما صاحبان نیرویی [بزرگ] و رزم آورانی دلیریم و فرمان با توست

فَأَنْظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ ۳۷ قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً
پس ببین چه فرمان می دهی ۳۷ [بلقیس] گفت همانا پادشاهان چون درآیند به آبادی ای

أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعِزَّةَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ۳۸
تباہ کنند آن را و می گردانند عزتمندان اهل آن را ذلیلان و همواره چنین می کنند ۳۸ ۳۹

وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ ۳۹
و همانا من فرستنده ام به سوی ایشان هدیه ای را پس منتظر خواهم ماند با چه پاسخی برمی گردند فرستادگان ۳۹

فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَنُ قَالَ أَتِمِدُونَنِي بِمَالٍ فَمَا آتَيْنَهُ اللَّهُ خَيْرٌ مِّمَّا
پس چون آمدند نزد سلیمان گفت آیا کمک می کنید مرا با مالی [ناچیز] پس آنچه داده است به من **الله** بهتر است از آنچه

آتاکم بَلْ أَنتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ ﴿٣٦﴾ أَرْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ
داده است به شما بلکه شما به هدیه خود شادمانید ﴿٣٦﴾ بازگرد به سویشان پس حتما می آیم به سراغشان

بِجُنُودٍ لَا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٣٧﴾ قَالَ
بالشکریهایی که یاری مقابله نباشد برایشان با آنها و قطعاً بیرون کنیم آنان را از آنجا با ذلت درحالی که آنان خوار باشند ﴿٣٧﴾ [سلیمان] گفت

يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٣٨﴾
ای بزرگان [دربار] کدام یک از شما می آورد پیش من تخت او را پیش از آنکه بیایند نزد من تسلیم شدگان ﴿٣٨﴾

قَالَ عِفْرِيتٌ مِّنَ الْجِنِّ أَنَا ءَاتِيكَ بِهَا قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَّقَامِكَ وَإِنِّي
گفت قهرمانی از جن من می آورم پیش تو آن را پیش از اینکه برخیزی از جای خود و همانا من

عَلَيْهِ لَقَوِيَّ أَمِينٌ ﴿٣٩﴾ قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ أَنَا ءَاتِيكَ
بر آن تخت بس نیرومند امانت دارم ﴿٣٩﴾ گفت کسی که نزد او بود دانشی از کتاب [الهی] من می آورم نزد تو

بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا
آن را پیش از آنکه بازگردد به سوی تو پلک چشم تو پس چون دید [سلیمان] آن را پای برجا در نزد خود گفت این

مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي ءَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَـُٔسْكُرُ
از بخشش پروردگار من است تا بيازمايد مرا که آیا شکرگزاری می کنم یا ناسپاسی می نمایم و هر که شکرگزاری کند پس جز این نیست که شکرگزاری می کند

لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ ﴿٤٠﴾ قَالَ نَكُرُوا هَـٰذَا عَرْشَهَا
به سود خود و هر که ناسپاسی کند پس به درستی که پروردگار من بی نیازی ارجمند است ﴿٤٠﴾ [سلیمان] گفت ناشناخته سازید برای او تختش را

نَنْظُرْ أَنهَدِي أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٤١﴾ فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ
تا بنگریم پی می برد [به آن] یا می شود از آنانی که پی نمی برند ﴿٤١﴾ پس آنگاه [بلقیس] آمد گفته شد [به او]

أَهَكَذَا عَرْشُكَ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ
آیا اینچنین است تخت تو؟ گفت گویا این همان است و داده شده ما آگاهی [از قدرت سلیمان] پیش از این و بوده ایم تسلیم شدگان

﴿٤٢﴾ وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ
و [سلیمان] بازداشت او را از آنچه می پرستید غیر از **الله** همانا او بود از گروه کافران

﴿٤٣﴾ قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَن
گفته شد به آن زن داخل شو در این قصر پس چون دید [زمین] آن را پنداشتش که آبی ژرف است و برچید [دامن را] از

سَاقِيهَا قَالَ إِنَّهُ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِّنْ قَوَارِيرَ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي
هر دوساق خود [سلیمان] گفت همانا این قصری است صاف و صیقلی از بلور [بلقیس] گفت ای پروردگارم همانا من

ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٤﴾
ستم کردم بر خود و تسلیم شدم با سلیمان در برابر **الله** که پروردگار جهانیان است ﴿٤٤﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ ٤٥ قَالَ يَتَّبِعُ الْقَوْمُ مِنْكُمْ ثَمُودَ بِمَا كَفَرُوا بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ٤٦

و هر آینه فرستادیم ما به سوی ثمود برادرشان صالح را اینکه بپرستید **الله را** پس ناگهان

آنان **هم** فریقان **یختصمون** ٤٥ **قال** **یتقم** ٤٦ **لیرستعجلون**

دو گروه شدند که دشمنی می ورزیدند با یکدیگر ٤٥ [صالح] گفت ای قوم من چرا به شتاب می طلبید

بِالسَّيِّئَةِ ٤٧ قَبْلَ الْحَسَنَةِ ٤٨ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ٤٩ قَالُوا أَطِیرْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَّعَكَ قَالَ طَیْرُكُمْ

بدی [نزول عذاب] را پیش از نیکویی؟ چرا آمرزش نمی خواهید **از الله** باشد که شما

مورد رحمت قرار گیرید ٤٩ گفتند به فال بد گرفتیم تو و هر که با توست گفت فال بدتان

عِنْدَ اللَّهِ ٥٠ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ ٥١ وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ٥٢ قَالُوا

نزد **الله است** بلکه شما گروهی هستید که آزمایش می شوید ٥١ و بودند در آن شهر نه

کس [یا گروه] که فساد می کردند در زمین و اصلاح نمی کردند ٥٢ گفتند

تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا

درحالی که در بین خود قسم خورده بودند **به الله** که هر آینه شبیخون می زنیم بر او و خانواده اش آنگاه هر آینه می گوییم به وارث او که حاضر نبودیم [شرکت نداشتیم]

مَهْلِكٌ أَهْلِهِ وَانَّا لَصَادِقُونَ ٥٣ وَمَكْرُؤًا نَبِیْرًا ٥٤ وَكَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ أَنَّا دَمَرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ ٥٥

در هلاک شدن اهل او و همانا ما راستگویانیم ٥٣ و به کار گرفتند آنها نیرنگی را

و ما نیز به کار گرفتیم نیرنگی را حال آنکه آنان نمی فهمیدند ٥٤ پس بین چگونه

كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ أَنَّا دَمَرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ ٥٥

شد انجام نیرنگ شان که همانا ما نابود کردیم ایشان را و قوم شان را همگی

فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةٌ بِمَا ظَلَمُوا إِيَّائِي فِي ذَلِكَ ٥٦

پس این است خانه هایشان که خالی و خراب افتاده است به سبب ستمی که کردند همانا در این [داستان]

لَا يَأْتِيهِمْ لِقَوْمٍ يُرِيدُونَ ٥٧ وَأَنْجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَنْقُوتُونَ ٥٨

نشانه ای است برای گروهی که می دانند ٥٧ و نجات دادیم آنان را که ایمان آوردند

وَكَانُوا يَنْقُوتُونَ ٥٩ وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ

و پرهیزکار بودند ٥٩ و [یاد کن] لوط را آنگاه که گفت به قوم خود

أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ٦٠ أَيْسَرُ عَلَيْكُمْ إِذْ رَأَوْنَهَا وَفَافِكُمْ ٦١

آیا می کنید این کار زشت را حال آنکه شما می بینید [که چقدر این کار زشت و نارواست] ٦٠ آیا شما سراغ می گیرید

الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ ٦٢ أَتَنْهَوْنَ عَنْهَا وَإِنْ كُنْتُمْ نَاهِيَةً فَعَلْتُمْ ٦٣

مردان را از روی شهوت **من دون** زنان؟ بلکه شما گروهی نادانید ٦٢

﴿فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ﴾ پس نبود پاسخ قوم او مگر اینکه گفتند بیرون کنید خاندان لوط را

﴿إِنَّهُمْ هَمَانَا إِيَّانَ أَنْاسٍ يَنْطَهُرُونَ﴾ همانا ایشان مردمانی هستند که پاکی می جویند ﴿فَأَنْجَيْنَاهُ﴾ پس نجات دادیم او را

﴿وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَرْنَاهَا مِنِ الْغَابِرِينَ﴾ و خاندانش را مگر زن او را که مقدر کردیم او را از باقی ماندگان [در عذاب] باشد ﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذِرِينَ﴾ بر آنان بارانی [گران از سنگ] پس بد بود باران بیم داده شدگان ﴿قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ بگو ستایش از آن الله است و سلام

﴿وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ أُصْطَفُوا﴾ بر آن بندگان او که [الله] برگزیده است [آنان را] ﴿يَا أَيُّهَا اللَّهُ خَيْرٌ مَّا يُشْرِكُونَ﴾ یا آنچه شریک [او] می سازند

﴿أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِۦ حَدَائِقَ﴾ آسمان ها و زمین را و فرود آورده است برای شما از آسمان آب را پس رویانیدیم با آن باغ های

﴿ذَاتَ بَهْجَةٍ﴾ با طراوت را ﴿مَّا كَانَ لَكُمْ أَن تُنبِتُوا شَجَرَهَا﴾ آری الهی که ب رویانید درختان آن را ﴿يَا أَيُّهَا اللَّهُ هَلْ يَسْتَفْهِمُونَ﴾ نه؛ بلکه ایشان گروهی هستند که [غیر الله را با الله برابر می نهند]

﴿أَمْ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ﴾ آری الهی که ب رویانید درختان آن را ﴿يَا أَيُّهَا اللَّهُ هَلْ يَسْتَفْهِمُونَ﴾ نه؛ بلکه ایشان گروهی هستند که [غیر الله را با الله برابر می نهند]

﴿أَمْ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ﴾ آری الهی که ب رویانید درختان آن را ﴿يَا أَيُّهَا اللَّهُ هَلْ يَسْتَفْهِمُونَ﴾ نه؛ بلکه ایشان گروهی هستند که [غیر الله را با الله برابر می نهند]

﴿أَمْ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ﴾ آری الهی که ب رویانید درختان آن را ﴿يَا أَيُّهَا اللَّهُ هَلْ يَسْتَفْهِمُونَ﴾ نه؛ بلکه ایشان گروهی هستند که [غیر الله را با الله برابر می نهند]

﴿أَمْ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ﴾ آری الهی که ب رویانید درختان آن را ﴿يَا أَيُّهَا اللَّهُ هَلْ يَسْتَفْهِمُونَ﴾ نه؛ بلکه ایشان گروهی هستند که [غیر الله را با الله برابر می نهند]

﴿أَمْ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ﴾ آری الهی که ب رویانید درختان آن را ﴿يَا أَيُّهَا اللَّهُ هَلْ يَسْتَفْهِمُونَ﴾ نه؛ بلکه ایشان گروهی هستند که [غیر الله را با الله برابر می نهند]

﴿أَمْ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ﴾ آری الهی که ب رویانید درختان آن را ﴿يَا أَيُّهَا اللَّهُ هَلْ يَسْتَفْهِمُونَ﴾ نه؛ بلکه ایشان گروهی هستند که [غیر الله را با الله برابر می نهند]

﴿أَمْ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ﴾ آری الهی که ب رویانید درختان آن را ﴿يَا أَيُّهَا اللَّهُ هَلْ يَسْتَفْهِمُونَ﴾ نه؛ بلکه ایشان گروهی هستند که [غیر الله را با الله برابر می نهند]

﴿أَمْ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ﴾ آری الهی که ب رویانید درختان آن را ﴿يَا أَيُّهَا اللَّهُ هَلْ يَسْتَفْهِمُونَ﴾ نه؛ بلکه ایشان گروهی هستند که [غیر الله را با الله برابر می نهند]

﴿أَمْ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ﴾ آری الهی که ب رویانید درختان آن را ﴿يَا أَيُّهَا اللَّهُ هَلْ يَسْتَفْهِمُونَ﴾ نه؛ بلکه ایشان گروهی هستند که [غیر الله را با الله برابر می نهند]

أَمَّنْ يَبْدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ

[آیا غیر الله بهترند] یا آن که آغاز می کند آفرینش را؟ سپس باز می گرداند آن را؟ و آن که روزی می دهد شما را از آسمان و زمین؟

أَيُّهَا اللَّهُ مَعَ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ٦٤

آیا الهی با الله هست؟ بگو بیاورید دلیل خود را اگر هستید راستگویان

قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ

بگو نمی داند هر که در آسمان ها و زمین است غیب را مگر الله و در نمی یابند

أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ٦٥ بَلْ أَدْرَكَ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ بَلْ هُمْ

که چه وقت برانگیخته می شوند بلکه به پایان رسیده دانش آنها دربارۀ آخرت [آگاهی از آن ندارند] نه، بلکه ایشان

فِي شَكٍّ مِّنْهَا بَلْ هُمْ مِّنْهَا عَمُونَ ٦٦ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا

در شک اند از [صل] آخرت بلکه ایشان از [فرک] آن نابینايند و گفتند آنان که کافر شدند

أَءِذَا كُنَّا تُرَابًا وَءَابَاؤُنَا أَئِنَّا لَمُخْرَجُونَ ٦٧ لَقَدْ وَعَدْنَا

آیا زمانی که شویم خاک و پدران ما [نیز]؟ آیا ما بیرون آورده شدگانیم [از زمین] ٦٧ به درستی که وعده داده شدیم

هَذَا نَحْنُ وَءَابَاؤُنَا مِن قَبْلُ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ ٦٨

این را [هم] ما و [هم] پدران ما پیش از این نیست این مگر افسانه های پیشینیان

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ

بگو بروید در زمین پس بنگرید که چگونه شد انجام بزهکاران

وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ ٧٠

و غم مخور بر آنان و مباش در تنگدلی از نیرنگی که می ورزند

وَيَقُولُوا مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ٧١ قُلْ عَسَىٰ

و می گویند کی باشد این وعده اگر هستید راستگویان بگو چه بسا

أَنْ يَكُونَ رَدِفَ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ ٧٢ وَإِنَّ رَبَّكَ

که در پی آمده باشد برای شما برخی از آن چیزی که به شتاب می طلبید و همانا پروردگار تو

لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ٧٣ وَإِنَّ

دارای بخششی است بر مردم و لیکن بیشتر شان شکر نمی کنند و همانا

رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ٧٤ وَمَا مِنْ غَافِلَةٍ

پروردگار تو می داند آنچه را پنهان می دارد سینه هایشان و آنچه را آشکار می کنند و نیست هیچ ناپیدایی

فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ٧٥ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ

در آسمان و زمین مگر در کتابی روشن است همانا این قرآن

يَقْصُصُ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ٧٦

بازگو می کند بر بنی اسرائیل بیشتر آنچه را که ایشان در آن اختلاف می کنند

وَإِنَّهُ لَهْدَىٰ وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿۷۷﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ
وهمانا این رهنمود و رحمتی است برای مؤمنان ﴿۷۷﴾ همانا پروردگار تو داوری می کند در میان ایشان

بِحُكْمِهِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿۷۸﴾ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۖ إِنَّكَ عَلَىٰ
به حکم خود و اوست آن پیروزمند دانا ﴿۷۸﴾ پس توکل کن بر الله همانا تو بر

الْحَقِّ الْمُبِينِ ﴿۷۹﴾ إِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تَسْمَعُ الْصُّمَّ ۚ الدُّعَاءُ
حق آشکار هستی ﴿۷۹﴾ بی گمان، تو نمی شنوای به مردگان و نمی شنوای به کران درخواست [خود] را

إِذَا وَلَوْ رَدُّوهُ مُدْبِرِينَ ﴿۸۰﴾ وَمَا أَنْتَ بِهَادٍ الْعُمَىٰ عَنْ ضَلَّاتِهِمْ ۖ إِنْ
آنگاه که روی بگردانند پشت کنان و نیستی تو راه نماینده کوران از گمراهی شان

تَسْمَعُ إِلَّا مَنْ يُوْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿۸۱﴾ وَإِذَا
نمی شنوای مگر کسانی را که ایمان می آورند به آیت های ما و سر تسلیم فرود آرند ﴿۸۱﴾ و چون

وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ
واقع شود فرمان [عذاب] بر آنان بیرون آوریم برایشان جنبنده ای را از زمین که سخن گوید با آنان [تا آیات ما را باور کنند]

أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ ﴿۸۲﴾ وَيَوْمَ نَخْشِرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ
زیرا مردمان آیات ما را یقین نداشتند ﴿۸۲﴾ و [یاد کن] روزی را که محشور کنیم از هر امتی

فَوْجًا مِّمَّنْ يُكَذِّبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿۸۳﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوا
طایفه ای را از آنان که دروغ می شمردند آیات ما را پس آنان بازداشته می شوند [از پراکندگی] تا آنگاه که بیایند

قَالَ أَكَذَّبْتُمْ بِآيَاتِي وَلَمْ تَحِيطُوا بِهَا عِلْمًا ۖ أَمَازَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
[الله] گوید آیا دروغ شمردید آیات مرا درحالی که احاطه نداشتید به آنها از جهت دانش؟ یا [بگوئید که] چه می کردید

﴿۸۴﴾ وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ ﴿۸۵﴾ أَلَمْ
﴿۸۴﴾ و واقع گردد فرمان [عذاب] بر آنان به خاطر آنکه ستم کردند پس آنان سخنی نمی گویند ﴿۸۵﴾ آیا

يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لَيْسَكُنَا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصَرًا ۚ إِنَّ فِي
ندیده اند که ما قرار دادیم شب را تا آرام گیرند در آن و [قرار دادیم] روز را برای دیدن همانا در

ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۸۶﴾ وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ
این نشانه هایی است برای گروهی که ایمان دارند ﴿۸۶﴾ و [یاد کن] روزی را که دمیده شود در صور پس به هراس افتند

مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ۚ وَكُلُّ أَتَوْهُ
آنان که در آسمان اند و آنان که در زمین هستند مگر کسی را که بخواهد الله و همه بیایند نزد او

دَاخِرِينَ ﴿۸۷﴾ وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ ۖ
فروتنانه ﴿۸۷﴾ و بینی کوه ها را [درحالی که] پنداری آنها را ایستا درحالی که آنها گذر می کنند [مانند] گذرکردن ابر

صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي أَنْقَنَ كُلَّ شَيْءٍ ۚ إِنَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ ﴿۸۸﴾
[بناگر] ساخته الله که استوار ساخته است هر چیزی را همانا او آگاه است به آنچه می کنید ﴿۸۸﴾

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ ^{۸۹} خَيْرٌ مِّنْهَا وَهُمْ مِّنْ فَزَعٍ يَوْمَئِذٍ ءَامِنُونَ ^{۸۸}
هرکه بیاورد نیکی را پس برای او بهتر باشد از آن و ایشان از هراس آن روز در امانند

وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ ^{۹۰} وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ تُجْزَوْنَ
و هرکه بیاورد بدی را پس نگویند روی های شان در آتش آیا جزا داده می شوید

إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ^{۹۱} إِنَّمَا ^{۹۰} أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ
جز آنچه می کردید ^{۹۱} [بگوئی محمد] جز این نیست که فرمان یافته ام که بپرستم پروردگار این

الْبَلَدِ الَّذِي حَرَّمَهَا ^{۹۲} وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ
سرزمین را که پاس داشته است آن را و برای اوست هر چیزی و فرمان یافته ام که باشم از

الْمُسْلِمِينَ ^{۹۱} وَأَنْ أَتْلُوا الْقُرْآنَ ^{۹۲} فَمَنْ أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِ
مسلمانان ^{۹۱} و اینکه بخوانم قرآن را پس هرکه راه یافت پس جز این نیست که راه می یابد

لِنَفْسِهِ ^{۹۳} وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنْذِرِينَ ^{۹۲} وَقُلِ الْحَمْدُ
به سود خود و هرکه گمراه شود پس بگو جز این نیست که من از بیم دهندگانم ^{۹۲} و بگو ستایش

لِلَّهِ سِيرِيكُمْ ^{۹۳} عَيْنُهُ فَنَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ^{۹۳}
از آن الله است به زودی می نمایاند به شما نشانه های خود را پس خواهید شناخت آنها را و نیست پروردگار تو بی خبر از آنچه می کنید ^{۹۳}

آیاتها

۸۸

سُورَةُ الْقَصَصِ

ترتیبها

۲۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

طَسَمَ ^۱ تِلْكَ ^۱ ءَايَاتُ الْكِتَابِ ^۲ الْمُبِينِ ^۲ نَتْلُو عَلَيْكَ
طاه، سین، میم ^۱ این ^۱ آیت های ^۲ کتاب ^۲ روشنگر است ^۲ می خوانیم ^۲ بر تو

مِنْ نَّبَاٍ مُّوسَىٰ ^۳ وَفِرْعَوْنَ ^۳ بِالْحَقِّ ^۳ لِقَوْمٍ ^۳ يُؤْمِنُونَ ^۳ إِنَّ
از داستان ^۳ موسی ^۳ و فرعون ^۳ به حق ^۳ برای گروهی ^۳ که ایمان دارند ^۳ همانا ^۳

فِرْعَوْنَ ^۴ عَلَا ^۴ فِي الْأَرْضِ ^۴ وَجَعَلَ أَهْلَهَا ^۴ شِيعًا ^۴ يَسْتَضِعُّ
فرعون ^۴ برتری جست ^۴ در ^۴ زمین [مصر] ^۴ و گردانید ^۴ اهل آن را ^۴ گروه گروه ^۴ به ناتوانی می کشانید

طَائِفَةً ^۵ مِنْهُمْ ^۵ يَذْبَحُ ^۵ أَبْنَاءَهُمْ ^۵ وَيَسْتَحْيِ ^۵ نِسَاءَهُمْ ^۵ إِنَّهُ كَانَ
گروهی را ^۵ از ایشان ^۵ سر می برید ^۵ پسران شان را ^۵ و زنده می گذاشت ^۵ زنان [دختران] شان را ^۵ همانا وی بود

مِنَ الْمُفْسِدِينَ ^۶ وَنُرِيدُ ^۶ أَنْ نَمُنَّ ^۶ عَلَى الَّذِينَ ^۶ اسْتَضَعُّوا ^۶
از ^۶ تبهاران ^۶ و می خواستیم ^۶ که منت نهیم ^۶ بر ^۶ آنان که ^۶ به ناتوانی کشیده شدند

فِي الْأَرْضِ ^۷ وَنَجْعَلُهُمْ ^۷ أئِمَّةً ^۷ وَنَجْعَلَهُمْ ^۷ وَنَجْعَلَهُمْ ^۷ الْوَارِثِينَ ^۷
در ^۷ زمین ^۷ و بگردانیم ایشان را ^۷ پیشوایانی ^۷ و بگردانیم ایشان را ^۷ وارثان [ملک فرعون] ^۷

وَنُفِخَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا
و توانایی بدهیم به ایشان در زمین [مصر و شام] و نشان دهیم به فرعون و هامان و لشکرهای آن دو

مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ﴿٦﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ
از جانب آنان آنچه را [عذابی را] که از آن می ترسیدند و وحی کردیم به مادر موسی

أَنَّ أَرْضِيهِ ط فَإِذَا خِفَتْ عَلَيْهِ فَالْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِ
که شیر بده او را پس چون بترسی بر [جان] وی بینداز او را در دریا و مترس

وَلَا تَحْزَنْ ط إِنَّا رَأَوُوهُ إِلَيْكَ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧﴾
و غمگین مشو همانا ما باز گرداننده اویم به سوی تو و قرار دهنده اویم از پیامبران

فَالنَّقِطَةُ ط ءَالُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا إِنَّ
پس بر گرفتند او را کسان فرعون [از آب دریا] تا سرانجام باشد برای فرعونیان سبب شمنی و اندوهی همانا

فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ ﴿٨﴾
فرعون و هامان و لشکریان آن دو بودند خطاکاران

وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرْتُ عَيْنٍ لِّي وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ
و گفت زن فرعون [این طفل] روشنی چشم است برای من و برای تو مکشید او را امید است

أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾ وَأَصْبَحَ
که سود دهد ما را یا بگیریم او را به فرزندی و ایشان [حقیقت حال را] در نمی یافتند و گشت

فَوَادُّ أُمِّ مُوسَىٰ فَرِحًا إِنَّ كَادَتْ لَتُبْدِيَ بِهِ لَوْ أَنَّ
دل مادر موسی خالی [از صبر] همانا نزدیک بود که فاش سازد آن [ماجرا] را اگر استوار

رَبَطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لِيَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠﴾ وَقَالَتْ
نمی ساختیم قلبش را تا باشد از مؤمنان [به وعده ما] و گفت [مادر موسی]

لِأُخْتِهِ ط قُصِّيه ط فَصُرَتْ بِهِ عَنْ جُنْبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ
به خواهرش در پی او [موسی] برو پس دید او را از دور در حالی که فرعونیان در نمی یافتند

﴿١١﴾ وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ
باز داشتیم از او [شیر دادن] دایگان پیش از آن [رسیدن خواهرش] پس گفت [خواهرش] آیا راه بنمایم شما را

عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ ﴿١٢﴾
بر اهل خانه ای سرپرستی کنند او را برای شما و ایشان برای اویند خیرخواهان

فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ
پس باز گردانیدیم او را به سوی مادرش تا روشن شود چشم وی و اندوهناک نشود و تا بداند

أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾
که وعده الله حق است و لیکن بیشترشان نمی دانند

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ ؕ وَأَتَيْنَهُ حُكْمًا وَعِلْمًا ۖ وَكَذَٰلِكَ نُخْرِجُ

و چون رسید به سن رشدش و معتدل و استوار شد دادیم به او حکمت و دانشی را و این چنین پادشاهی می دهیم

الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤﴾ وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا

نیکوکاران را و داخل شد در شهر در وقت بی خبری اهل آن

فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَٰذَا مِنْ شِيعَةِ هَٰذَا وَهَٰذَا مِنْ عَدُوِّهِ

پس یافت در آن دو مرد را که با یکدیگر جنگ می کردند این یک از پیروانش بود و آن دیگری از دشمنانش

فَاسْتَعَاذَ بِالَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ ۖ فَوَكَرَهُ مُوسَىٰ

پس یاری جست از او کسی که از پیروان او بود بر ضد آن که از دشمنانش بود پس مستی زد او را موسی

فَقَضَىٰ عَلَيْهِ ۖ قَالَ هَٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ ۖ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِينٌ

پس او را کشت [موسی] گفت این از عمل شیطان بود همانا او دشمنی است گمراه کننده آشکار

﴿١٥﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ۖ فَاغْفِرْ لِي ۖ فَغَفَرَ لَهُ ۚ إِنَّهُ هُوَ

[موسی] گفت ای پروردگارم همانا ستم کردم بر نفس خود پس بیا مرز مرا پس بیا مرزید او را همانا اوست آن

الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٦﴾ قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَن أَكُونَ

آمرزنده مهربان گفت ای پروردگارم به سبب آنچه ارزانی داشته ای بر من پس هرگز نمی شوم

ظَهِيرًا ۖ لِلْمُجْرِمِينَ ﴿١٧﴾ فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ ۖ فَإِذَا

پشتیبان گنهکاران پس بامداد کرد در آن شهر ترسان و مراقب بود پس ناگهان

الَّذِي أَسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ ۚ قَالَ لَهُ مُوسَىٰ إِنَّكَ لَغَوِيٌّ

شخصی که یاری خواسته بود از وی دیروز او را به فریادری می طلبید گفت به او موسی همانا تو گمراهی

مُبِينٌ ﴿١٨﴾ فَلَمَّا أَن أَرَادَ أَن يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَّهُمَا قَالَ

آشکار هستی پس چون خواست [موسی] که حمله برد به آن شخصی که او دشمن هر دوی آنها بود گفت

يَمُوسَىٰ أَرِيدُ أَن تُقَاتِلَنِي ۖ كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ ۖ إِن تَرِيدُ إِلَّا

ای موسی آیا می خواهی که بکشی مرا چنانکه کشتی کسی را دیروز نمی خواهی مگر

أَن تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَن تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٩﴾

آنکه باشی ستمکاری در زمین و نمی خواهی که باشی از اصلاح کنندگان

وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ ۚ قَالَ يَمُوسَىٰ إِنَّ هَٰذَا

و آمد مردی از انتهای شهر شتابان گفت ای موسی همانا سران قوم

يَأْتِمُرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ ۖ إِنَّ لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢٠﴾

رای زنی می کنند درباره تو تا بکشند تو را پس بیرون رو همانا من برای تو از خیرخواهان ام

فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ ۚ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢١﴾

پس بیرون آمد از آن [شهر] ترسان و مراقب بود گفت ای پروردگارم نجات بده مرا از این قوم ستمکار

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَىٰ رَبِّي أَن يَهْدِيَنِي سَوَاءَ
و چون روی آورد به سوی [شهر] مدین گفت امید است پروردگار من که راهبری می نماید مرا به راه

السَّبِيلِ ۲۲ وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ
راست ۲۲ و چون رسید به آب مدین یافت بر آن گروهی را از

النَّاسِ يَسْقُونَ ۲۳ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذودَانِ
مردم که آب می نوشانیدند [دام های خود را] و یافت پشت سرشان دو زن را که بازمی داشتند [دام های] خود را

قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي إِلَّا نَسْقِي حَتَّىٰ يُصْدِرَ الرِّعَاءُ وَأَبُونَا
گفت چیست کار شما؟ هر دو گفتند آب نمی نوشانیم تا آنکه باز گردانند شبانان [دام های خود را] و پدر ما

شَيْخٌ كَبِيرٌ ۲۴ فَسَقَىٰ لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ
پیری که هرسال است ۲۴ پس آب داد [دامهای] آنها را پس بازگشت به سوی سایه پس گفت

رَبِّ إِنِّي لَمَّا أَنزَلْتَ إِلَىٰ مِن خَيْرٍ فَقِيرٌ ۲۵ فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا
[ای] پروردگارم همانا من به آنچه فرود آوردی به سوی من از خیری نیازمندم ۲۵ پس آمد نزد موسی یکی از آن هر دو زن [ای]

تَمْشِي عَلَىٰ اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ ابْنُ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ
که راه می رفت با شرم و حیا گفت همانا پدرم می خواند تو را تا به تو بدهد

أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ
مزد آنچه آب نوشانیدی [دام های] ما را پس چون آمد نزد او [نزد شعیب] و بازگفت بر او داستان را گفت

لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۲۶ قَالَتْ إِحْدَاهُمَا
مترس نجات یافتی از آن قوم ستمکار ۲۶ گفت یکی از آن دو

يَأْتِي ابْنُ أَبِي اسْتَعْجَرُهُ ابْنُ خَيْرٍ مِّنْ أَسْتَعْجَرْتَ الْقَوِيَّ الْأَمِينُ
ای پدر من او رابه کار بگمار همانا بهترین کسی که به کار بگماری کسی است که نیرومند و امین باشد

قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَي هَاتَيْنِ عَلَىٰ أَنْ
[شعیب] گفت همانا من می خواهم که به همسری تو درآورم یکی از این دو دختر خود را به شرط آنکه

تَأْجُرَنِي ثَمَنِي حَبِجٍ فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ
برای من کار کنی هشت سال پس اگر تمام کردی ده سال را پس اختیار با توست

وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَسْأَلَكَ عَلَىٰ شَيْءٍ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنْ
و نمی خواهم که سخت بگیرم بر تو خواهی یافت مرا اگر بخواهد الله از

الصَّالِحِينَ ۲۷ قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ
شایستگان ۲۷ گفت این شرط میان من و تو باشد هر کدام این دو مدت را

قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ۲۸
به سر بردم پس نباید تحمیل و بازخواستی بر من باشد و الله بر آنچه می گوئیم نگهبان است ۲۸

فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ ۚ آنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا ۚ قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا ۖ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا ۚ لَعَلِّي آتِيكُم مِّنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِّنَ النَّارِ ۚ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ۚ

پس چون به سر برد موسی آن مدت را و برد خانواده خود را دید از جانب کوه طور آتشی را گفت به خانواده خود درنگ کنید همانا من دیدم آتشی را شاید من بیاورم برای شما از آن خبری را یا پاره ای از آتش را باشد که شما خود را گرم کنید

فَلَمَّا أَتَاهَا نُورٌ مِّن شَطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ ۚ أَن يَمُوسَىٰ ۖ إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۚ

پس چون رسید نزد آن [آتش] ندا داده شد از کرانه راست آن دره در آن بقعه مبارک از درخت که ای موسی همانا منم من الله پروردگار

الْعَالَمِينَ ۚ وَأَن أَلْقَىٰ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّىٰ مُدَبِّرًا ۚ وَلَمْ يَعْقِبْ يَمُوسَىٰ ۖ أَقْبَلَ وَلَا تَخَفْ ۚ إِنَّكَ مِنَ الْآمِنِينَ ۚ

و اینکه بینداز عصای خود را پس چون دید آن را که می جنبد گویا آن جهانیان و این که پشت کنان و به عقب برگشت [گفتم] ای موسی پیش بیا و مترس همانا تو مار است روی گردانید از ایمان هستی دست را در گریبان که برمی آید سفید بدون

غَيْرِ سَوْءٍ وَأَضْمَمَ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ ۖ فَذَانِكَ بُرْهَانَانِ ۚ مِنْ رَّبِّكَ ۚ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ۚ

هیچ آسیبی و پیوست کن به طرف خود بازویت را [برای رهایی] از ترس پس این دو حجت است از طرف پروردگار تو به سوی فرعون و مهربانش همانا آنان هستند گروهی نافرمان گفت ای پروردگارم همانا من کشته ام از آنها شخصی را پس می ترسم

أَن يَقْتُلُونِ ۚ وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا ۚ فَأَرْسَلَهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي ۚ إِنِّي أَخَافُ أَن يُكَذِّبُونِ ۚ

که بکشند مرا و برادرم هارون او فصیح تر است از من در زبان [سخن] پس بفرست او را همراه من به یاری که تصدیق کند مرا همانا من می ترسم که تکذیب کنند مرا

قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَدُ لَكُمَا سُلْطَانًا ۚ فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا ۚ بِأَيِّدِنَا ۚ أَنَّمَا وَمِنَ اتَّبَعَكُمَا الْغَالِبُونَ ۚ

فرمود قوی خواهیم کرد بازوی تو را به برادرت و قرار می دهیم برای شما حجتی را پس نخواهند رسید آنان به شما به سبب نشانه های ما شما و کسانی که از شما پیروی کنند پیروزمندان آید

يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا ۚ بِأَيِّدِنَا ۚ أَنَّمَا وَمِنَ اتَّبَعَكُمَا الْغَالِبُونَ ۚ

رسید آنان به شما به سبب نشانه های ما شما و کسانی که از شما پیروی کنند پیروزمندان آید

يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا ۚ بِأَيِّدِنَا ۚ أَنَّمَا وَمِنَ اتَّبَعَكُمَا الْغَالِبُونَ ۚ

رسید آنان به شما به سبب نشانه های ما شما و کسانی که از شما پیروی کنند پیروزمندان آید

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا بَيَّنَّتْ قُلُوبُهُمْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ
پس چون آورد نزدشان موسی نشانه های روشن ما را گفتند نیست این مگر جادویی

مُفْتَرًى وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ **۳۶** وَقَالَ
ساختگی و نشنیده ایم این را در [روزگار] پدران پیشینیان خود **۳۶** و گفت

مُوسَى رَبِّيَ **رَبُّرِدْگار من** أَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ مِنْ عِنْدِهِ وَمَنْ تَكُونُ
موسی پروردگار من دانایتر است به کسی که آورده است هدایت را از نزد وی و کسی که هست

لَهُ عَقَبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ **۳۷** وَقَالَ فِرْعَوْنُ
از آن او فرجام این سرای همانا رستگار نمی شوند ستمکاران **۳۷** و گفت فرعون

يَأْتِيهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهِ غَيْرِي فَأَوْقِدْ
ای مهتران نمی شناسم برای شما هیچ الهی جز خود را پس آتش برافروز

لِي يَهْمَنَّ عَلَى الطِّينِ فَأَجْعَلَ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَطْلُعُ إِلَى
برایم ای هلمان بر گل آنگاه بساز برایم قصری را باشد که بنگرم به

إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لِأُظْهِرَهُ مِنَ الْكَذِبِينَ **۳۸** وَأَسْتَكَبرَ
اله موسی و همانا من می پندارم او را از دروغگویان **۳۸** و تکبر ورزید

هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُوا أَنَّهُمْ إِلَيْنَا
او و سپاهیان او در زمین به ناحق و پنداشتند که ایشان به سوی ما

لَا يَرْجِعُونَ **۳۹** فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي
بازگردانده نمی شوند پس گرفتیم او و سپاهیان او آنگاه انداختیم آنان را در

الْيَمِّ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَتْ عَقَبَةُ الظَّالِمِينَ **۴۰**
دریا پس ببین چگونه شد فرجام ستمکاران **۴۰**

وَجَعَلْنَاهُمْ أَئِمَّةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ
و قرار دادیم آنان را پیشوایانی که می خوانند مردم را به سوی آتش و در روز رستاخیز

لَا يُنصَرُونَ **۴۱** وَاتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً
یاری نمی شوند و از پی ایشان فرستادیم در این دنیا لعنتی را **۴۱**

وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ **۴۲** وَلَقَدْ آتَيْنَا
و در روز رستاخیز آنان از زشت رویان اند **۴۲** و هر آینه دادیم

مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ
به موسی کتاب را پس از آنکه هلاک ساختیم نسل های نخستین را

بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ **۴۳**
درحالی که مایه بینش هایی است برای مردم و راهنما و رحمتی باشد که آنان پندپذیرند **۴۳**

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ وَ نَبُودَى تُو در جانب غربی [ولای طور] آنگاه که فرستادیم به سوی موسی فرمان [رسالت را] و نبودی تو

مِنَ الشَّاهِدِينَ وَلَكِنَّا أَنْشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ حَاضِرَانِ و لیکن پدید آوردیم ما نسل هایی را پس دراز شد بر ایشان

الْعُمُرُ وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتَلَوُا عَلَيْهِمُ رُوزْگَار و نبودی تو ساکن در میان مردم مدین که بخوانی بر ایشان

ءَايَاتِنَا وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ آیات ما را و لیکن بودیم ما فرستندگان [پیامبران] و نبودی تو در جانب

الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِنْ رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا طُور آنگاه که ندا دادیم و لیکن این رحمتی است از پروردگار تو تا بیم دهی گروهی را

مَّا أَتَاهُمْ مِّن نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ که نیامده بود برای آنان هیچ بیم دهنده ای پیش از تو باشد که آنان پند پذیرند

وَلَوْلَا أَن تُصِيبَهُم مُّصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا وَآگَر آن نبود که برسد به ایشان مصیبتی به سبب آنچه پیش فرستاده است دست های ایشان آنگاه گویند

رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ وَنَكُونُ [ای] پروردگار ما چرا نفرستادی به سوی ما پیامبری را تا پیروی کنیم آیات تو را و باشیم

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا از مؤمنان [هرگز تو را به سوی آنان نمی فرستادم] پس چون آمد برای آنان [سخن] حق از نزد ما گفتند

لَوْلَا أُوتِيَ مِثْلَ مَا أُوتِيَ مُوسَىٰ أَوَلَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أُوتِيَ چرا داده نشد [به این رسول] مانند آنچه داده شده بود به موسی آیا کفر نورزیدند به آنچه داده شده بود

مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ كَفْرٍ به موسی پیش از این؟ گفتند [تورات و قرآن] هر دو جادواند که یکدیگر را پشتیبانی می کنند و گفتند همانا ما به هریک کافریم

قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَتَّبِعُهُ بگو پس بیاورید کتابی را از نزد الله که آن راهنمایند تر باشد از این دو که پیروی کنم آن را

إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ فَإِنْ لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ اگر هستید شما راست گویان پس اگر پاسخ ندهند [سخن] تو را پس بدان

أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ اتَّبَعَ هَوَاهُ بغير جز این نیست که پیروی می کنند از خواهش های خود و کیست گمراه تر از آن که پیروی کند خواهش خود را بدون

هُدًى مِّنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ هَدَىٰ الْقَوْمَ الْظَّالِمِينَ هدایتی از جانب الله همانا راه نمی نماید گروه ستمکاران را

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥١﴾ الَّذِينَ

و هر آینه [پی‌درپی و] پیوسته کردیم برایشان این سخن را باشد که آنان پندپذیرند آنان که

ءَايَنَّا لَهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِءٌ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ وَإِذَا يُنَالُ عَلَيْهِمْ

دادیم به آنان کتاب را پیش از این [قرآن] ایشان به آن ایمان می‌آوردند و چون خوانده شود برایشان

قَالُوا ءَامَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ﴿٥٣﴾

گویند ایمان آوردیم به آن همانا آن حق است از جانب پروردگار ما همانا ما بودیم پیش از این مسلمان

أُولَئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرَءُونَ بِالْحَسَنَةِ

آنان داده شوند مزدشان دوبار به سبب آنکه صبر کردند و دفع می‌کنند با نیکی

السَّيِّئَةِ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٥٤﴾ وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ

بدی را و از آنچه روزی داده‌ایم به ایشان انفاق می‌کنند و چون بشنوند سخن بی‌هوده را

أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ

روی می‌گردانند از آن و گویند برای ماست کردارهای ما و برای شماست کردارهای شما سلام بر شما

لَا تَبْغِي الْجَاهِلِينَ ﴿٥٥﴾ إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ

نمی‌خواهیم [همنشینی] نادانان را همانا تو نتوانی هدایت کنی هر که را دوست داری و لیکن

اللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾ وَقَالُوا إِن

الله هدایت می‌کند هر که را خواهد و او داناتر است به کسانی که هدایت را می‌پذیرند و گفتند اگر

نَتَّبِعِ الْهُدَى مَعَكَ نُخْطِفُ مِنْ أََرْضِنَا أَوْ لَمْ نُمَكِّنْ لَهُمْ

پیروی کنیم هدایت را با تو رفته می‌شویم از سرزمین خود آیا جای ندادیم ایشان را

حَرَمًا ءَامِنًا يُجْجَى إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رِزْقًا مِّنْ لَّدُنَّا وَلَكِنَّ

در حرمی امن؟ که آورده می‌شود به سوی آن میوه‌های هر چیزی درحالی که روزی است از طرف ما و لیکن

أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَرَبٍ

بیشترشان نمی‌دانند و بسا هلاک کردیم آبادی ای را

بَطَرَتْ مَعِيشَتَهَا فَلَكَ مَسْكِنُهُمْ لَمْ تُسْكَنْ مِّنْ بَعْدِهِمْ

که سرمستی کردند در زندگانی خود پس این منزلگاه ایشان است [در آنها] که سکونت نشده است بعد از آنان

إِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ ﴿٥٨﴾ وَمَا كَانَ رَبُّكَ

مگر اندکی و ما خود وارث آنها ایم و نیست پروردگار تو هلاک کننده

الْقُرَى حَتَّى يَبْعَثَ فِي أُمِّهَا رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْهِمْ ءَايَتِنَا وَمَا

آبادی‌ها تا آنکه بفرستد در مرکز آنها پیامبری را که بخواند برایشان آیات ما را و هرگز

كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَى إِلَّا أَهْلَهَا ظَالِمُونَ ﴿٥٩﴾

نیستیم ما هلاک کننده آبادی‌ها مگر درحالی که مردم آن ستمکاران باشند

وَمَا أُوتِيتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَمَتَّعُ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّهَا وَمَا عِنْدَ
وهر آنچه داده شده به شما از چیزی پس بهره مندی زندگانی دنیا و آرایش آن است و آنچه نزد

اللّٰهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿۶۰﴾ أَفَمَنۢ بَعَثْنَا مِثْلَ خَالِدٍ ۚ إِنَّكَ لَا تَرَاهُ فَحَدِّثْ
الله است بهتر و پاینده تر است آیا خرد نمی ورزید ﴿۶۰﴾ آیا پس کسی که وعده داده ایم به او وعده نیکوی [بهشت] را

فَهُوَ لَاقِيهِ كَمَن مَّتَّعْنَاهُ مَتَّعَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
پس او به آن می رسد مانند کسی است که بهره دادیم او را از کالای زندگانی دنیا سپس او در روز رستاخیز

مِنَ الْمُحْضَرِّينَ ﴿۶۱﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَآئِيَ الَّذِينَ
از احضارشدگان [در عذاب] خواهد بود ﴿۶۱﴾ و روزی که ندا کند آنان را پس گوید کجايند آن شريكان من؟ همانان که

كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿۶۲﴾ قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَٰؤُلَاءِ
شما گمان می کردید ﴿۶۲﴾ گویند آنان که سزاوار گشت بر آنان فرمان [عذاب] ای پروردگار ما اینان

الَّذِينَ أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ مَا كَانُوا إِيَّانَا
کسانی اند که گمراه کردیم گمراه کردیم آنان را چنان که گمراه شدیم خود ما بیزاری می جوییم از آنها به سوی تو [آنها] ما را

يَعْبُدُونَ ﴿۶۳﴾ وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَآئَكُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا
نمی پرستیدند [بلکه هوای خود را می پرستیدند] ﴿۶۳﴾ و گفته شود بخوانید شريكان خود را پس بخوانند آنان را پس پاسخ ندهند

لَهُمْ وَرَأَوْا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ ﴿۶۴﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ
به آنها و می بینند عذاب را و آرزو می کنند کاش آنان راه یافته بودند ﴿۶۴﴾ و روزی که ندا کند آنان را

فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ ﴿۶۵﴾ فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ
پس گوید چه پاسخی دادید پیامبران را ﴿۶۵﴾ پس پوشیده ماند بر آنان خبرها

يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿۶۶﴾ فَأَمَّا مَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ
در آن روز پس ایشان از یکدیگر نخواهند پرسید ﴿۶۶﴾ پس کسی که توبه کند و ایمان آورد و انجام دهد

صَالِحًا فَغَسَّيَ أَن يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ ﴿۶۷﴾ وَرَبُّكَ
کار نیکو را پس امید است که باشد از رستگاران ﴿۶۷﴾ و پروردگار تو

يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ ۚ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ سُبْحٰنَ
می آفریند آنچه خواهد و می گزیند [هر که را خواهد] نیست آنان را گزینشی پاک است

اللّٰهِ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿۶۸﴾ وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ
الله و برتر است از آنچه شریک [او] می سازند ﴿۶۸﴾ و پروردگار تو می داند آنچه را پنهان می دارد

صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿۶۹﴾ وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ لَهُ
سینه های شان و آنچه را آشکار می کنند ﴿۶۹﴾ و اوست الله نیست هیچ الهی جز او از آن اوست

الْحَمْدُ فِي الْأُولَىٰ وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۷۰﴾
ستایش در دنیا و آخرت و برای اوست حکم و به سوی او بازگردانیده می شوید ﴿۷۰﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ الَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ
بگو به من خبر دهید اگر قرار دهد الله بر شما شب را همیشگی تا روز رستاخیز

مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُم بِضِيَاءٍ أَفَلَا تَسْمَعُونَ ﴿٧١﴾
کیست الهی جز الله که بیاورد برای شما روشنی را آیا پس نمی شنوید

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى
بگو به من خبر بدهید اگر قرار دهد الله بر شما روز را همیشگی تا

يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُم بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ
روز رستاخیز کیست الهی جز الله که بیاورد برای شما شب را که آرام گیرید

فِيهِ أَفَلَا تَبْصُرُونَ ﴿٧٢﴾ وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ الَّيْلَ
در آن آیا نمی بینید و از رحمت اوست که قرار داد برای شما شب

وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ
و روز را تا آرام گیرید در آن [در شب] و تا بجوید از بخشش او [در روز] و باشد که شما شکرگزاری کنید

﴿٧٣﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنتُمْ
و روزی که ندا دهد آنان را پس گوید کجایند آن شریکان من که

تَزْعُمُونَ ﴿٧٤﴾ وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا
گمان می کردید و بیرون می کشیم از هر امتی گواهی را پس گوییم

هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
بیاورید دلیل خود را پس خواهند دانست که همانا حق از آن الله است و گم شود از آنها آنچه را که

يَفْتَرُونَ ﴿٧٥﴾ إِنَّ قُلُوفَهُمْ بَلْدَةٌ فَاسِدَةٌ أُولَئِكَ هُمُ الرَّاكِبُونَ
بر می بافتند همانا قارون بود از قوم موسی پس سر کشی کرد

عَلَيْهِمْ وَعَاقِبَتُهُمْ مِنَ الْكُفْرِ مَا إِنَّمَا يَكُونُ لِقَاءُهُمْ فِيهَا
بر ایشان و داده بودیم به او از گنج ها آنقدر که [حمل] کلید صندوق های او گرانی می کرد بر گروه

أُولَى الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ
چند نفره نیرومند آنگاه که گفتند به او قومش [مغرورانه] شادی مکن همانا الله دوست نمی دارد شادمانان [مغرور] را

﴿٧٦﴾ وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ
و بجوی در آنچه داده است به تو الله سرای آخرت را و فراموش مکن

نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ
بهره خود را از دنیا و نیکویی کن چنان که نیکویی کرده است الله به تو

وَلَا تَتَّبِعِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٧٧﴾
و مجوی فساد را در زمین همانا الله دوست نمی دارد فسادکنندگان را

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيْتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ

گفت جز این نیست که داده شده به من این [ثروت] براساس دانشی که نزد من است آیا نمی دانست که **الله** هلاک کرد

مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا

پیش از وی نسل هایی را که آنها نیرومندتر بودند از او از روی قوت و زیاده تر بودند از روی جمع کردن ثروت

وَلَا يُسْئَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٧٨﴾ فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ

و پرسیده نمی شوند از گناهانشان گنهکاران [چون حسابشان روشن است] **۷۸** پس خارج شد بر قومش

فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَلِيتَ لَنَا

در آرایش خود گفتند کسانی که طلب می کردند زندگانی دنیا را ای کاش برای ما می بود

مِثْلَ مَا أُوتِيَ قُرُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٧٩﴾ وَقَالَ

مانند آنچه داده شده است به قارون همانا او دارای بهره ای بزرگ است **۷۹** و گفتند

الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِّمَنِ ءَامَنَ

کسانی که داده شده بود به ایشان دانش [آگاهی از دوسرای] و ای بر شما ثواب **الله** بهتر است برای کسی که ایمان آورد

وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلْقَاهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ ﴿٨٠﴾ فَخَسَفْنَا

و انجام دهد کار شایسته را و برخوردار نشوند از آن مگر شکیبایان **۸۰** پس فرو بردیم

بِهِ وَبَدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ

او را و سرای او را به زمین پس نبود برای او هیچ گروهی که یاری دهند او را جز

اللَّهُ وَمَا كَانَتْ مِنْهُ أَلْمَنَةٌ يَرْفَعُ الْفُلَ لِنُوحٍ أَتَىٰ مَنَافَتَهُ وَكَانَ

الله و نبود از یاری دهندگان [به خودش] **۸۱** و بامداد کردند آنان که آرزو می کردند

مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيَكَافُ اللَّهُ يَبْطِشُ الرِّزْقَ لِمَنْ

جایگاه او را دیروز در حالی که می گفتند وه! گویی **الله** می گشاید رزق را برای هرکه

يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْلَا أَن مِّنَ اللَّهِ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا

خواهد از بندگان خود و تنگ می سازد [برای هرکه بخواهد] اگر منت ننهاده بود **الله** بر ما هر آینه فرومی برد ما را

وَيَكَانَهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٢﴾ تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا

وه! گویی رستگار نمی شوند کافران **۸۲** آن سرای آخرت است قرار می دهیم آن را

لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ

برای آنان که نمی خواهند برتری جویی را در زمین و نه فساد را و سرانجام [نیکو] برای پرهیزکاران است

﴿٨٣﴾ مَن جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِّنْهَا وَمَن جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا

۸۳ هرکه بیاورد نیکی را پس برای او است بهتر از آن و هرکه بیاورد بدی را پس

يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾

سزا داده نمی شوند آنان که بدی ها را **۸۴** مگر [به اندازه] آنچه که می کردند

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُّكَ إِلَىٰ مَعَادٍ قُل رَّبِّيَ هَمَانَا أَنْ كِه وَاجب كُرد بر تو [تبلیخ] قرآن را هر آینه بازگرداننده است تو را به بازگشتگاهی بگو پروردگار من

أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝۸۵ وَمَا كُنْتَ دَانَا تَرِ اسْت به کسی که آورده است هدایت را و کسی که خود در گمراهی آشکار است ۸۵ و تو ندانستی

تَرْجُوا أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ ۝۸۶ امید که الفا شود به سوی تو این کتاب مگر رحمتی از پروردگارت

فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِّلْكَافِرِينَ ۝۸۷ وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللّٰهِ بَعْدَ إِذْ أُنْزِلَتْ إِلَيْكَ وَادْعُ إِلَىٰ رِبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝۸۸

پس مباش هرگز پشتیبان کافران ۸۷ و بازدارند تو را [کافران] از [تبلیخ] آیات پس مباش هرگز از آنکه فرود آورده شد به سوی تو و بخوان به سوی پروردگارت و مباش هرگز از

الله بَعْدَ إِذْ أُنْزِلَتْ إِلَيْكَ وَادْعُ إِلَىٰ رِبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝۸۷ و مخوان با الله دیگر را که نیست هیچ الهی جز

هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝۸۸ او هر چیزی هلاک شونده است مگر ذات او از آن اوست حکم و به سوی او بازگردانیده می شوید ۸۸

سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ

آیاتها
۶۹ترتیبها
۲۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

الْم ۝۱ أَحَسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا ءَامَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ۝۲ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ

آزمایش نشوند ۲ و هر آینه آزمودیم آنان را که پیش از ایشان بودند پس قطعاً می شناسد الله آنانی را که

صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَذِبِينَ ۝۳ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْبِقُونَا ۝۴ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ۝۵ هَرَكَةً

راست گفته اند و قطعاً خوب می شناسد دروغگویان را ۳ آیا می پندارند آنانی که انجام می دهند بدی ها را که پیشدستی کنند بر ما؟ ۴ بد است آنچه حکم می کنند ۵ هر که

لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝۶ هَرَكَةً

دیدار الله را پس همانا وعده الله آمدنی است و اوست آن شنوای دانا ۶ هر که

جَاهِدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ۝۷ بکوشد پس جز این نیست که می کوشد به سود خودش همانا الله بی نیاز است از جهانیان ۷

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ
وَأَنَّا لَهُمْ أَجْرٌ كَثِيرٌ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَلَمْ يُؤْمَرُوا بِأَلَّا يَدْعُوا إِلَىٰ آلِهِمْ لَنَنجِزَنَّهُمْ
أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ

بُولَدِيهِ حَسَنًا وَإِنْ جَهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ
فَلَا تُطِعْهُمَا

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ
فِي الصَّالِحِينَ

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ
فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ وَلَئِن جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولُنَّ

إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ
وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا
وَلَنَحْمِلَ خَطِيئَتَكُمْ وَمَا كُنَّا بِمُعْجِزِينَ

شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ لَكُمْ شَيْئًا أَن يَقُولَ فَإِنَّهُ يَفْعَلُ
مَعَكُمْ أَتَقَالَهُمْ

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ
إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ

وَلَقَدْ جَاءَ ذَاكَ أَتَيْنَاكَ بِالْبَيِّنَاتِ وَأَقْبَلْنَاكَ بِالْحَقِّ
وَلَقَدْ جَاءَ ذَاكَ أَتَيْنَاكَ بِالْبَيِّنَاتِ وَأَقْبَلْنَاكَ بِالْحَقِّ

وَلَقَدْ جَاءَ ذَاكَ أَتَيْنَاكَ بِالْبَيِّنَاتِ وَأَقْبَلْنَاكَ بِالْحَقِّ
وَلَقَدْ جَاءَ ذَاكَ أَتَيْنَاكَ بِالْبَيِّنَاتِ وَأَقْبَلْنَاكَ بِالْحَقِّ

وَلَقَدْ جَاءَ ذَاكَ أَتَيْنَاكَ بِالْبَيِّنَاتِ وَأَقْبَلْنَاكَ بِالْحَقِّ
وَلَقَدْ جَاءَ ذَاكَ أَتَيْنَاكَ بِالْبَيِّنَاتِ وَأَقْبَلْنَاكَ بِالْحَقِّ

وَلَقَدْ جَاءَ ذَاكَ أَتَيْنَاكَ بِالْبَيِّنَاتِ وَأَقْبَلْنَاكَ بِالْحَقِّ
وَلَقَدْ جَاءَ ذَاكَ أَتَيْنَاكَ بِالْبَيِّنَاتِ وَأَقْبَلْنَاكَ بِالْحَقِّ

وَلَقَدْ جَاءَ ذَاكَ أَتَيْنَاكَ بِالْبَيِّنَاتِ وَأَقْبَلْنَاكَ بِالْحَقِّ
وَلَقَدْ جَاءَ ذَاكَ أَتَيْنَاكَ بِالْبَيِّنَاتِ وَأَقْبَلْنَاكَ بِالْحَقِّ

وَلَقَدْ جَاءَ ذَاكَ أَتَيْنَاكَ بِالْبَيِّنَاتِ وَأَقْبَلْنَاكَ بِالْحَقِّ
وَلَقَدْ جَاءَ ذَاكَ أَتَيْنَاكَ بِالْبَيِّنَاتِ وَأَقْبَلْنَاكَ بِالْحَقِّ

وَأُولَئِكَ يَسُوءُ مِنْ رَحْمَتِي وَأُولَئِكَ عَذَابُ أَلِيمٌ

وَأُولَئِكَ نالامید می شوند از رحمت من و آنان عذاب درناک

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَفَتُلَوِّهُ أَوْ حَرِّقُوهُ
پس نبود جواب قوم او [ابراهیم] مگر آنکه گفتند بکشید او را یا بسوزانید او را

فَأَنجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
پس نجات داد او را الله از آتش همانا در آن نشانه‌هایی است برای گروهی که ایمان دارند

وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ
و گفت [ابراهیم] جز این نیست برگرفتید به غیر الله بتانی را از سَر دوستی بین خودتان

فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم
در زندگانی دنیا سپس روز رستاخیز منکر شوند برخی از شما

بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ
برخی دیگر را و لعنت کند برخی از شما و جایگاهتان آتش است

وَمَا لَكُم مِّنْ نَّاصِرِينَ ﴿٢٥﴾ فَمَنْ لَهُ لُوطٌ وَقَالَ
و نیست برای شما هیچ یاورانی پس ایمان آورد به او لوط و گفت [ابراهیم]

إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٦﴾ وَوَهَبْنَا
همانا من هجرت کننده‌ام به سوی پروردگار خود همانا او آن پیروزمند سنجیده کار است و دادیم

لَهُوَ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ
به او اسحاق و یعقوب و قرار دادیم در اولاد او [ابراهیم] پیامبری و کتاب را

وَعَايَنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ
و دادیم به او پاداشش را در دنیا و همانا او در آخرت البته از شایستگان است

وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَأْتُونَ الْفَحِشَةَ
و [به یاد آور] لوط را آنگاه که گفت به قوم خود همانا شما مرتکب می‌شوید آن کار زشت را

مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾
که پیش از شما انجام نداده است آن را هیچ کس از جهانیان

أَيُّكُمْ لَأْتُونَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ وَتَأْتُونَ
آیا شما درمی‌آمیزید با مردان و قطع می‌کنید راه را و مرتکب می‌شوید

فِي نَادِيكُمُ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا
در مجلس خود کار ناپسندیده را؟ پس نبود جواب قوم او مگر

أَنْ قَالُوا أَأَتَيْنَا بِعَذَابٍ اللَّهُ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ
آنکه گفتند بیاور بر سر ما عذاب الله را اگر هستی از راستگویان

قَالَ رَبِّ أَنْصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ ﴿٢٩﴾
گفت [ای] پروردگارم یاری کن مرا بر این قوم تبه‌کار

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا
و چون آوردند فرستادگان ما برای ابراهیم مژده [ولادت اسحاق] را گفتند همانا ما هلاک کننده

أَهْلٍ هَذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ
اهل این آبادی ایم همانا اهل آن هستند ستمکاران

قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا لَنَنْجِيَنَّهٗ
گفت [ابراهیم] همانا در آن [آبادی] لوط است گفتند ما داناتریم به هر که در آن است هر آینه نجات می دهیم او

وَأَهْلَهُ إِلَّا أُمَّرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ
و خانواده اش را مگر زنش که هست از بازماندگان [در عذاب] و چون

أَن جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِئَءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا
آمدند فرستادگان ما نزد لوط بدحال شد به [دین] آنها و در کارشان فروماند

وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنْجُوكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا أُمَّرَأَتَكَ
و گفتند مترس و غمگین مشو همانا ما نجات می دهیم تو را و خانواده ات را مگر زن تو را

كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَى أَهْلِ
که هست از بازماندگان [در عذاب] همانا ما فرودآورندگانیم بر اهل

هَذِهِ الْقَرْيَةِ رَجْرًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ
این آبادی عذابی را از آسمان به سزای آنکه نافرمانی می کردند

وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بِّنَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ
و هر آینه برجای گذاشتیم از آن [آبادی] نشانه ای آشکار را برای گروهی که خرد می ورزند

وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يَاقَوْمُ اعْبُدُوا
[و فرستادیم] به سوی مدین برادرشان شعیب را پس گفت ای قوم من بپرستید

اللَّهَ وَأَرْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْتَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ
الله را و امیدوار باشید به روز آخرت و فساد نکنید در زمین تبهارانه

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمْ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي
پس تکذیب کردند او را پس گرفت آنان را زلزله پس گردیدند در

دَارِهِمْ جَثِمِينَ وَعَادًا
خانه های خود بر زانو افتادگان و [هلاک کردیم] عاد و ثمود را و هر آینه ظاهر شده

لَكُمْ مِّن مَّسْكِنِهِمْ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ
برای شما از منزلگاههای آنان و آراست برایشان شیطان

أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ
کردارهایشان را پس بازداشت ایشان را از راه [حق] در حالی که بودند بینایان [به شناخت حق از باطل]

وَقَرُوتٌ وَاٰلِیْنَتْ فَاَسْتَکْبَرُوْا فِی الْاَرْضِ وَمَا کَانُوْا سَیْقِیْنَ
و [هلاک ساختیم] قارون و فرعون و هامان را و هر آینه و آمد نزدشان جَاءَهُمْ مُّوسٰی

با نشانه های آشکار پس تکبر کردند در زمین و نبودند پیشی گیرندگان [از عذاب ما که بگریزند]

۳۹ فَاَخَذْنَا بِذُنُبِهِۦ فَمِنْهُمْ اَنۡگَآه اَزْ اَنَّا نۡ کۡسِی بُوَد کۡه فرستادیم ب روی ش ن بادی
۴۰ وَ مِنْهُمْ مَّنۡ اَخَذَتۡهُ اَلۡصَّیْحَۃُ وَ مِنْهُمْ مَّنۡ خَسَفْنَا بِهٖ
و از آنان کسی بود که گرفت او را بانگ آسمانی و از آنان کسی بود که فروبردیم او را

در زمین و از آنان کسی بود که غرق گردانیدیم و چنین نبود که ستم کند بر آنان

۴۱ وَلٰکِنۡ کَانُوْا اَنۡفُسَهُمْ یَظْلِمُوْنَ اِشَان ب ر خـ و د س ت م ی کـ ر د ن د
۴۲ اَتَّخَذُوْا مِّنۡ دُوۡبٍ اَللّٰهُ اَوَّلِیَّآءَ اُوۡلِیَّآءَ کَمَثَلِ اَلۡعَنۡکَبُوۡتِ
و لیکن ایشان بر خود ستم می کردند

گرفتند غیر از الله دوستانی [سرورانی] را همچون مثال عنکبوت است

۴۳ اَتَّخَذَتۡ یَتٰیۡمًا وَّ اِنۡ وَّ هٰن اَوَّهِنَ اَلۡبِیُوتِ لَبِیۡتُ اَلۡعَنۡکَبُوۡتِ
که ساخته است خانه ای را و همانا سست ترین خانه ها خانه عنکبوت است

۴۴ لَوۡ کَانُوْا یَعْلَمُوْنَ اِنۡ اَللّٰهُ یَعْلَمُ مَا یَدْعُوۡنَ مِّنۡ
اگر می دانستند همانا الله می داند آنچه را فرامی خوانند جز

دُوۡنِہٖۤ اَمِنْ شَیْءٍ وَّ هُوَ اَلۡعَزِیْزُ اَلۡحَکِیْمُ سنجیده کار و این

۴۵ اَلۡاَمَثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا یَعْقِلُهَا اِلَّا مَکۡرُ اَلۡعٰلِمُوۡنَ
مثالها می زنیم آنها را برای مردمان و نمی اندیشند در آنها مگر دانایان

۴۶ خَلَقَ اَللّٰهُ السَّمٰوٰتِیَّ وَ اَلۡاَرْضَ بِالۡحَقِّۚ اِنَّ فِیۡ ذٰلِکَ
آفرید الله آسمان ها و زمین را به حق [نه بیهودگی] همانا در آن [آفرینش]

۴۷ لَاۡیَۃٌ لِّلۡمُؤْمِنِیۡنَ اَتْلُ مَا اُوْحِیَ اِلَیۡکَ مِّنَ الْکِتٰبِ
نشانه ای است برای مؤمنان تلاوت کن آنچه را وحی شده است به سوی تو از کتاب

۴۸ وَ اَقِمِ الصَّلٰوةَ اِنَّ الصَّلٰوةَ تَنۡهٰی عَنِ الْفَحۡشَآءِ
و برپادار نماز را همانا نماز باز می دارد از کار زشت

۴۹ وَ اَلۡمُنۡکَرِ اَللّٰهُ اَکۡبَرُ وَاَللّٰهُ یَعْلَمُ مَا تَصۡنَعُوۡنَ
و ناپسند الله بزرگ تر است و الله می داند آنچه بر می سازید [= می کنید]

۵۰

وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا و چون و چرا مکنید با اهل کتاب مگر به صورتی که آن نیکوتر باشد مگر

الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا ءَامَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَأَنْزَلَ كسانی که ستم کردند از آنان و بگوئید ایمان داریم به آنچه که نازل شده است به سوی ما و آنچه نازل شده

إِلَيْكُمْ وَإِلَيْهَا وَإِلَهُكُمْ وَإِلَهُ شَمَا وَ إِلَهُ شَمَا به سوی شما و اله ما و اله شما یکی است و ما برای او فرمان برداریم

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ و این چنین فرو فرستادیم به سوی تو کتاب را پس آنان که دادیم به ایشان کتاب را

يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا ایمان می آورند به آن و از اینان [مردمان مکه] برخی هستند که ایمان می آورد به آن و انکار نمی کنند آیات ما را

إِلَّا الْكَافِرُونَ وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ مگر کافران و نمی خواندی پیش از این [قرآن] هیچ کتابی را

وَلَا تَخْطُءُ بِمِيزَانِكَ إِذَا لَازَتْكَ الْمُبْطِلُونَ بَلْ هُوَ و نمی نوشتی آن را با دست راست خود آنگاه در شک می افتادند این باطل گریان بلکه این [قرآن]

ءَايَاتٍ بَيِّنَاتٍ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ آیت های روشنی است در سینه های آنان که داده شده به ایشان دانش و انکار نمی کنند

بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ وَقَالُوا لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ آیات ما را مگر ستمکاران و گفتند چرا فرو فرستاده نشد بر او

ءَايَاتٍ مِّن رَّبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ آیاتی از [جانب] پروردگارش بگو جز این نیست که آیات نزد الله است و جز این نیست که من بیم دهنده

مُبِينٌ أَوَّلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ آشکارا آیا بسنده نکرد ایشان را آنکه ما فرستادیم بر تو کتاب را

يَتْلَى عَلَيْهِمْ إِنْ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةٌ وَذِكْرٌ لِّقَوْمٍ که خوانده می شود بر ایشان همانا در آن [کتاب] رحمت و پندی است برای گروهی

يُؤْمِنُونَ قُلْ كَفَى بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا که ایمان می آورند بگو کافی است که الله میان من و میان شما گواه باشد

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا می داند آنچه در آسمان ها و زمین است و آنان که ایمان آورده اند

بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ به باطل و کافر شده اند آنان که زیانکاران اند

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَاءَهُمُ الْعَذَابُ
و به شتاب می طلبند از تو عذاب را و اگر نمی بود سرآمد معینی هر آینه می آمد برای آنان عذاب

وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝۵۳ يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ
و یقیناً خواهد آمد برایشان [عذاب] ناگهانی درحالی که ایشان بی خبر باشند ۵۳ به شتاب می طلبند از تو عذاب را

وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ۝۵۴ يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ
و همانا دوزخ فراگیرنده است کافران را ۵۴ روزی که فراگیرد آنان را عذاب

مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
از بالا ایشان و از زیر پاهایشان و گوید [الله] بچشید [سزای] آنچه می کردید

يَعْبَادِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ فَإِنِّي فَاعْبُدُونِ ۝۵۵
ای بندگان من که ایمان آورده اید همانا زمین من گسترده است پس فقط مرا بپرستید ۵۵

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ۝۵۶ وَالَّذِينَ
هر کسی چشنده مرگ است سپس به سوی ما بازگردانده می شوید ۵۶ و آنان که

ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُم مِّنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِي
ایمان آورده اند و کرده اند کارهای شایسته را هر آینه جای می دهیم ایشان را در بهشت غرفه هایی که جاری می شود

مِنْ تَحْتِهَا أَلْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعَمَ نِّكَوْا ۝۵۸ أَعْمَلِينَ ۝۵۸ الَّذِينَ
از زیر [درختان] آنها جوی ها جاویدند در آن نیکو است پاداش عمل کنندگان آنان که ۵۸ ۵۸

صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ۝۵۹ وَكَأَيِّنْ مِّن دَابَّةٍ لَّا تَحْمِلُ
صبر کردند و بر پروردگار خود توکل می کنند ۵۹ و چه بسا جنبندگانی که بر نمی دارند

رِزْقَهَا ۝۶۰ اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝۶۰ وَلَئِنْ
روزی خود را الله روزی می دهد آنها را و شما را نیز و او است که شنوای داناست ۶۰ و اگر ۶۰

سَأَلْتَهُم مِّنْ خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
پرسی از آنان کیست آن که آفرید آسمان ها و زمین را و رام گردانید آفتاب و ماه را

لَيَقُولَنَّ اللَّهُ فَاَنّٰی يُؤْفِكُونَ ۝۶۱ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ
هر آینه گویند الله پس چگونه بازگردانیده می شوند؟ ۶۱ الله فراخ می سازد روزی را برای هر که خواهد از

عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ ۝۶۲ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝۶۲ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ
بندگان خود و تنگ می سازد برای او ۶۲ همانا الله به هر چیزی داناست ۶۲ و اگر پرسید از ایشان

مِّنْ نَّذَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا
کیست آنکه فروود آورد از آسمان آب را پس زنده ساخت به سبب آن زمین را پس از مردنش

لَيَقُولَنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ ۝۶۳ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ۝۶۳
هر آینه گویند الله بگو همه ستایش برای الله است ۶۳ بلکه بیشترشان خرد نمی ورزند ۶۳ ۶۳

وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوٌّ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ
و نیست این زندگانی دنیا جز سرگرمی و بازی و همانا سرای آخرت

لَهُی الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿۶۴﴾ فَإِذَا رَكَبُوا فِي
سرای زندگانی است اگر می دانستند پس چون سوار شوند در

الْفَلَکِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا
کشتی بخوانند الله را درحالی که خالص کنندگان اند برای او دین را [یعنی عقیده و دعا را] پس چون نجات داد آنان را به سوی خشکی ناگهان

هُمْ يُشْرِكُونَ ﴿۶۵﴾ لِيَكْفُرُوا بِمَا ءَاتَيْنَهُمْ وَلِيَتَمَنَّعُوا فُسُوفَ
ایشان شرک می ورزند ﴿۶۵﴾ تا ناسپاسی کنند به آنچه داده ایم به آنان و تا به لذت جویی و عیش و نوش بپردازند پس به زودی

يَعْلَمُونَ ﴿۶۶﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا ءَامِنًا وَيُخَاطَفُ
خواهند دانست [که عواقب ناسپاسی چیست] ﴿۶۶﴾ آیا ندیدند که ما قرار دادیم حرمی امن را؟ و روبرو می شوند

النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِالنِّعْمَةِ اللَّهُ يَكْفُرُونَ
مردم از اطرافشان آیا به باطل ایمان می آورند و به نعمت الله ناسپاسی می کنند

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ
و کیست ستمکارتر از آن که بر بربندد بر الله دروغی را یا تکذیب کند حق را

لَمَّا جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ﴿۶۸﴾ وَالَّذِينَ
چون بیاید پیش او آیا نیست در دوزخ جایگاهی برای کافران ﴿۶۸﴾ و آنان که

جَاهِدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ﴿۶۹﴾
کوشش کردند در راه ما هر آینه می نمایانیم به ایشان راه های خود را و همانا الله با نیکوکاران است ﴿۶۹﴾

آیاتها
۶۰

سُورَةُ الرُّومِ

ترتیبها
۳۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

الْمَغْلُوبَ ۚ غَلِبَتِ الرُّومُ ﴿۲﴾ فِي أَقْصَى الْأَرْضِ وَهُمْ
الف، لام، میم ﴿۱﴾ مغلوب شدند رومیان ﴿۲﴾ در نزدیک ترین سرزمین و ایشان پس از این

غَلِبَهُمْ سَيَغْلِبُونَ ﴿۳﴾ فِي بَضْعِ سِنِينَ ۖ لِلَّهِ الْأَمْرُ
مغلوب شدنشان به زودی غالب خواهند شد ﴿۳﴾ در چند سال از آن الله است [کار شکست و پیروزی]

مِنْ قَبْلُ ۚ وَمِنْ بَعْدُ ۚ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ ﴿۴﴾
پیش از این و پس از آن و آن روز شادمان شوند مؤمنان ﴿۴﴾

بِنَصْرِ اللَّهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿۵﴾
به یاری الله یاری می دهد هر که را خواهد و اوست عزیز مهربان ﴿۵﴾

وَعَدَ **اللَّهُ** لَا يَخْلِفُ **اللَّهُ** وَعَدَهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

وعدۀ ای است از جانب **الله** خلاف نخواهد کرد **الله** وعدۀ خود را و لیکن بیشتر مردمان نمی دانند

يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَفْلُونَ

می دانند ظاهری را از زندگانی دنیا و حال آنکه ایشان از آخرت خود بی خبرند

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ مَا خَلَقَ **اللَّهُ** السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

آیا نیندیشیده اند با خود که نیافریده است **الله** آسمان ها و زمین را

وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ

و آنچه را میان آن دو است مگر به حق و سرآمدی معین؟ و همانا بسیاری از مردمان

بِلِقَائِ رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ

به دیدار پروردگار خویش کافرنند

كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً

چگونه شد سرانجام آنان که پیش از ایشان بودند بودند استوارتر از ایشان از جهت نیرو

وَأَنَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ

و زیرو رو کردند زمین را و آباد کردند آن را بیشتر از آنچه آباد کردند آن را و آمدند نزد آنان

رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانِ **اللَّهُ** لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِن كَانُوا

پیامبرانانشان با دلائل روشن پس چنان نبود که **الله** ستم کند به آنها و لیکن آنان

أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ثُمَّ كَانَ عَقِبَةُ الَّذِينَ أُسْتُوا السُّوَاىَ

بر خویشتن ستم می کردند آنگاه بود فرجام کسانی که بدی کردند بدترین [فرجام]

أَن كَذَّبُوا بِآيَاتِ **اللَّهُ** وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِئُونَ **اللَّهُ**

به سبب آنکه تکذیب کردند آیات **الله** را و آنها را مسخره می کردند **الله**

يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ وَيَوْمَ تَقُومُ

آغاز می کند آفرینش را سپس باز می گرداند آن را آنگاه به سوی او بازگردانده می شوید و روزی که برپا شود

السَّاعَةِ يَلِيسُ الْمُجْرِمُونَ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِّنْ شُرَكَائِهِمْ

رستاخیز ناامید شوند بزهکاران و نباشد برای آنان از شریکانشان

شُفَعَاؤُاْ وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ كَافِرِينَ وَيَوْمَ

شفاعت کنندگانی و باشند به شریکان خویش کافران و روزی که

تَقُومُ السَّاعَةُ يَوْمَ يَفْرَقُونَ فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا

برپا شود رستاخیز آن روز پراکنده می شوند [مردمان] پس اما آنان که ایمان آوردند

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ

و کردند کارهای شایسته پس ایشان در بوستانی شادمان شوند

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ فَأُولَٰئِكَ
و اما آنان که کافر شدند و تکذیب کردند. آیات ما و دیدار آخرت را پس آنان

فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿١٦﴾ فَسُبْحَنَ اللَّهِ هِنَا كَمَا شَمِئْتُمْ
در عذاب حاضر شدگان اند ۱۶ پس پاک است الله هنگامی که شما می کنید

وَحِينَ تَصْبِحُونَ ﴿١٧﴾ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
و هنگامی که صبح می کنید ۱۷ از آن اوست همه ستایش در آسمان ها و زمین

وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ﴿١٨﴾ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ
و پایان روز و آنگاه که به نیمروز می رسید ۱۸ بیرون می آورد زنده را از مرده و بیرون می آورد

الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَٰلِكَ تَخْرُجُونَ
مرده را از زنده و زنده می سازد زمین را پس از مردنش و این چنین بیرون آورده می شوید [از گورها]

﴿١٩﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ
و از نشانه های او آن است که آفرید شما را از خاک پس آنگاه شما آدمیانی هستید

تَنْتَشِرُونَ ﴿٢٠﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ
که پراکنده می شوید ۲۰ و از نشانه های او آن است که بیافرید برای شما از جنس خودتان

أَزْوَاجًا لَتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً
همسرانی را تا آرام گیرید با ایشان و قرارداد میان شما دوستی و مهربانی را

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ
همانا در آن نشانه هایی است برای گروهی که اندیشه می کنند ۲۱ و از نشانه های اوست آفریدن

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَخْلَفَ وَبَيْنَكُمْ أَلْسِنَةً وَاللَّوْنُكُمْ
آسمان ها و زمین و گوناگون بودن زبان های شما و رنگ های شما همانا

فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٢٢﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ
در آن نشانه هایی است برای جهانیان ۲۲ و از نشانه های اوست خوابیدن شما در شب

وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِبْرَ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ
و روز و جستجوی شما از بخشش او همانا در آن نشانه هایی است

لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٢٣﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمْ الْبَرْقَ
برای قومی که می شنوند ۲۳ و از نشانه های اوست که می نماید به شما برق را

خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُخْرِجُ بِهِ الْأَرْضَ
برای ترسانیدن و رغبت دادن و فرود می آورد از آسمان آب را پس زنده می گرداند به سبب آن زمین را

بَعْدَ مَوْتِهَا إِبْرَ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٤﴾
پس از مردنش همانا در آن نشانه هایی است برای قومی که خرد می ورزند

وَمَنْ ءَايَنَهُ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ وَاَزْ نَشانه های او این است که برپایند آسمان و زمین به فرمان او باز چون بخواند شما را

دَعَاكُمْ مِنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ ﴿٢٥﴾ وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ خواندنی از زمین ناگاه شما بیرون آورده می شوید [از گورها] ﴿٢٥﴾ و برای اوست هر که در آسمان ها

وَالْأَرْضِ كُلُّ لَهُ قَبِيلُونَ ﴿٢٦﴾ وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ و زمین است همگی برای او فرمانبردارند ﴿٢٦﴾ و اوست آنکه آغاز می کند آفرینش را

ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَتْ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ سپس برمی گرداند آن را و این آسان تر است بروی و برای اوست وصف برتر در آسمان ها

وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾ ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ و زمین و اوست آن پیروزمند سنجیده کار ﴿٢٧﴾ زده است برای شما مثلی را از

أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَّكُمْ مِّنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّنْ شُرَكَاءَ فِي خودتان آیا برای شما از آنچه مالک شده است دست هایتان [یعنی بردگانتان] شریکانی است در

مَا رَزَقْنَاكُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ آنچه روزی داده ایم شما را؟ پس شما [وایشان] در آن برابر باشید؟ می ترسید از ایشان مانند ترسیدن تان

أَنْفُسِكُمْ كَذَلِكَ نَفْصَلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾ از [قوم] خودتان این چنین تفصیل می دهیم آیات را برای قومی که خرد می ورزند ﴿٢٨﴾

بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ يَهْدِي بلکه پیروی کرده اند آنان که ستم کردند از هوس های خود بی هیچ دانشی پس چه کسی راه می نماید

مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَا لَهُمْ مِّنْ نَّاصِرِينَ ﴿٢٩﴾ فَاقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ کسی را که گمراه کرده [و] الله؟ و نیست برایشان هیچ یاری دهندگانی ﴿٢٩﴾ پس راست بدار روی خود را برای دین

حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا بُدَّيْلَ لِخَلْقِ حقگرایانه [پیروی کن] سرشت الله را که سرشته است مردمان را بر آن هیچ دگرگونی نیست برای آفرینش

اللَّهُ ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَٰكِن أَكْثَرُ النَّاسِ الله [فطرت توحیدی] این است دین راست و لیکن بیشتر مردم

لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ نمی دانند ﴿٣٠﴾ درحالی که روی آورندگان باشید به سوی او و پروا کنید از او و برپادارید نماز را

وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٣١﴾ مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا و مباحشید از مشرکان ﴿٣١﴾ از آنان که پراکنده ساختند

دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا ﴿٣٢﴾ كُلِّ غَرَبٍ لَدِيهِمْ فَرِحُونَ دین خود را و شدند گروه گروه هر گروهی به آنچه نزدشان است شادمان اند ﴿٣٢﴾

وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا أَذَاهُمْ

و چون برسد به مردم گزندى بخوانند پروردگار خود را روى آورندگان اند به سوى او سپس چون بچشاند به آنان

مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾ لِيَكْفُرُوا بِمَا

از جانب خود رحمتى را آنگاه گروهى از آنها به پروردگار خود شرک مى ورزند تا ناسپاسى کنند به آنچه

ءَانَيْنَهُمْ فَمَتَّعُوا فُسُوفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾ أَمْ أَنزَلْنَا عَلَيْهِمْ

که داده ايم به ايشان پس بهره مند شويد پس به زودى خواهيد دانست آيا فرود آورده ايم بر ايشان

سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِ يُشْرِكُونَ ﴿٣٥﴾ وَإِذَا أَذَقْنَا

دليلى؟ که او سخن گويد [به درسى] آنچه را که به آن شرک مى ورزیدند و چون بچشانيم

النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِنْ تُصِيبَهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ

به مردم رحمتى را شادمان شوند به آن و اگر برسد به ايشان بدى به سبب آنچه پيش فرستاده است دست هاى شان

إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ ﴿٣٦﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ

ناگهان ايشان نااميد مى گردند آيا ندیدند که الله فراخ مى گرداند روزى را براى هر که خواهد

وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣٧﴾ فَآتِ ذَا الْقُرْبَىٰ

و تنگ مى سازد [بر هر که خواهد] همانا در آن نشانه هاى است براى قومى که ايمان مى آورند پس بده به خویشاوند

حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ ذَلِكَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُرِيدُونَ

حق وى را و به بينوا و در راه مانده اين بهتر است براى كسانى كه مى خواهند

وَجَهَ اللَّهُ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٣٨﴾ وَمَا ءَاتَيْتُمْ مِّن رَّبًّا

رضای الله را و آنان همان رستگاران اند و آنچه را مى دهيد از ربا

لَيَرْبُوا فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُوا عِنْدَ اللَّهِ ﴿٣٩﴾ وَمَا ءَاتَيْتُمْ مِّن زَكَاةٍ

تا بيفزايد در مال هاى مردم پس نمى افزايد نزد الله و آنچه را مى دهيد از زکات

تُرِيدُونَ وَجَهَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُضْضِعُونَ ﴿٤٠﴾ اللَّهُ الَّذِي

مى خواهيد رضای الله را پس آنان خود فزونی یافتگان [پادشاه] اند الله است که

خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ هَلْ مِن

آفريد شما را سپس روزى داد شما را سپس مى ميراند شما را باز زنده گرداند شما را آيا از

شُرَكَائِكُمْ مَّنْ يَفْعَلُ مِّنْ ذَٰلِكُمْ مِّن شَيْءٍ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ

شريكان شما كسى هست كه انجام دهد از اين كارها چيزى را؟ پاك است او و برتر است

عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤١﴾ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ

از آنچه كه شريك [او] مى سازند پديدار شد تباهى در خشكى و دريا به سبب آنچه كه انجام داده است

أَيْدِى النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِى عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٢﴾

دست هاى مردم تا بچشاند به آنان [جزاى] برخى از آنچه را كه کرده اند باشد كه آنان باز گردند

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ
بگو بگردید در زمین پس بنگرید که چگونه شد سرانجام آنان که پیش از ایشان بودند

كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ ﴿٤٢﴾ فَأَقَمَ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَیِّمِ مِنْ
بودند بیشترشان مشرکان ﴿۴۲﴾ پس استوار گردان روی خود را به آیین راست و درست پیش

قَبْلُ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمَ لَا مَرَدٍّ لَهُ مِنْ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يَصَّدَعُونَ ﴿٤٣﴾ مَنْ
از آنکه بیاید روزی که بازگردانیدنی نیست آن را از طرف الله آن روز [مردم] از هم جدا می شوند ﴿۴۳﴾ هر که

كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلَا نَفْسَهُ يَمْهَدُونَ ﴿٤٤﴾
کفر ورزد پس بر او است [سزای] کفرش و هر که بکند کار شایسته پس برای خودشان جایگاه [نیکو] می سازند ﴿۴۴﴾

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ
تا جزا دهد [الله] آنان را که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته از فضل خود همانا او دوست ندارد

الْكَافِرِينَ ﴿٤٥﴾ وَمِنْ ءَايَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيَذِيقَكُمْ
کافران را ﴿۴۵﴾ و از نشانه های او اینکه می فرستد بادهای را مژده دهنده و برای آن که بچشاند به شما

مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِتَجْرِيَ الْفُلُكُ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ
از رحمت خود [یعنی باران] و تا جاری شوند کشتی ها به فرمان او و تا بجوید از فضل او و باشد که شما

تَشْكُرُونَ ﴿٤٦﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ
سپاس بگزارد ﴿۴۶﴾ و هر آینه فرستادیم پیش از تو پیامبرانی را به سوی قوم شان پس آوردند برای شان

بِالْبَيِّنَاتِ فَاَنْقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرُمْ وَأَوَّاهٌ عَلَيْنَا نَصْرُ
نشانه های روشن را پس انتقام کشیدیم ما از آنان که بزهکاری کردند و سزاوار است بر ما یاری

الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ فَثِيرٌ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ
مؤمنان ﴿۴۷﴾ الله است که می فرستد بادهای را پس برانگیزاند ابر را پس می گستراند آن را

فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسْفًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ
در آسمان چنانکه خواهد و می گرداندش پاره پاره پس می بینی که قطرات باران بیرون آیند از

خِلَالِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ
میان آن پس چون برساندش به هر که خواهد از بندگان خود ناگاه ایشان شادمان شوند

﴿٤٨﴾ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ أَنْ يُنْزَلَ عَلَيْهِمْ مِنَ قَبْلِهِ لَمُبْلِسِينَ
و هر آینه بودند پیش از آنکه فروفرستاده شود بر ایشان پیش از آن ناامید بودند

﴿٤٩﴾ فَانْظُرْ إِلَى ءَاثَرِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ
پس بنگر به سوی نشانه های رحمت الله چگونه زنده می کند زمین را پس از

مَوْتِهَا إِنَّ ذَلِكَ لَمُحْيٍ الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾
مردنش همانا [الله] البته زنده کننده مردگان است و او بر هر چیزی تواناست ﴿۵۰﴾

وَلَيْنَ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا لَّظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ

و اگر بفرستیم بادی [سوزان] را پس بینند آن [کشت] را زرد شده البته پس از آن ناسپاس می شوند

فَإِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَى وَلَا تَسْمَعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا
 پس همانا تو نمی شنوائی به مردگان و نمی شنوائی به کران دعوت را آنگاه که روی بگردانند

مُدْرِیْنَ وَمَا أَنْتَ بِهَدِ الْعُمَى عَنْ ضَلَلَنِهِمْ إِلَّا إِنْ تَسْمِعُ

پشت کنان و نیستی تو راه نماینده به کوران از گمراهی شان نمی شنوای مگر

مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٥٣﴾ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ

 کسی را که ایمان دارد به آیات ما و آنان فرمانبردارند

 الله است که آفرید شما را

مِنْ ضَعْفٍ **ثُمَّ** جَعَلَ **مِنْ** بَعْدِ ضَعْفٍ **قُوَّةً** **ثُمَّ** جَعَلَ **مِنْ** بَعْدِ
 از ناتوانی آنگاه قرار داد پس از ناتوانی توانایی را سپس قرار داد پس از

قُوَّةٌ ضَعْفًا وَشَيْبَةٌ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ
توانایی ناتوانی و پیری را می آفریند هرچه می خواهد و اوست که دانای تواناست

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِثُوا غَيْرَ سَاعَةٍ
و روزی که برپا شود رستاخیز سوگند خورند بزهکاران که درنگ نکرده اند [در دنیا] به جز ساعتی

کَذَٰلِكَ كَانُوا يُلْقَوْنَ يُوزُفًا ۖ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ

لَقَدْ لَبِثْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ
هر آینه درنگ کرده بودید در کتاب الله تا روز رستاخیز پس این است روز رستاخیز

وَلَكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ
و لیکن شما نمی دانستید

فِيَوْمٍ لَا تَنْفَعُ سُلُوكُكُمْ
پس آن روز سود ندهد

الَّذِينَ كَانُوا يَتَّبِعُونَ
به کسانی که

ظَلَمُوا مَعَذَرَتَهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا

ستم کردند عذرخواهی شان و نه برای آنان خشنودی خواسته شود و هر آینه بیان کردیم

لِّلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ مِن كُلِّ مَثَلٍ وَلِيَنبَيِّنَ لَهُمْ آيَاتِهِ

برای مردم در این قرآن از هر [نوع] مثلی و اگر بیاوری برای آنان نشانه‌ای را

لَيَقُولَنَّ هَرِ آئِنَهٗ گويند اَنان كه **كَفَرُوا** **اِنَّ** **اَنْتُمْ** **اِلَّا** **مُبْطِلُونَ** **كَذٰلِكَ**
 كفر ورزي دند نيسديد شما مگر باطل گرايان اين چنين

يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ فَاصْبِرْ إِنَّهُمُ مِثْلُكُمَا

مهر می نهد الله بر دل های آنان که نمی دانند پس شکیبا باش همانا

وَعَدَ اللَّهُ حَقٌّ ۖ وَلَا يَسْتَخِفُّكَ ۖ وَالَّذِينَ لَا يَوْقُوبُونَ ۖ

وعدة الله حق است و نلغزاند تو را اَلَّذِينَ اَنَان كه لَا يَقِين ندارند

ترتیبها
۳۱

سُورَةُ لُقْمَانَ

آیاتها
۳۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

الَمْ ۱ تِلْكَ ۱ عَايَتُ ۱ الْكِتَابِ ۲ الْحَكِيمِ ۲ هُدًى ۲ وَرَحْمَةً ۲

الف، لام، میم ۱ آیت ۱ آیت های ۱ کتاب ۲ با حکمت است ۲ رهنمود ۲ و رحمتی است ۲

لِلْمُحْسِنِينَ ۳ الَّذِينَ ۳ يُقِيمُونَ ۳ الصَّلَاةَ ۳ وَيُؤْتُونَ ۳ الزَّكَاةَ ۳ وَهُمْ ۳

برای نیکوکاران ۳ آنان که ۳ برپا می دارند ۳ نماز را ۳ و می دهند ۳ زکات را ۳ و ایشان ۳

بِالْآخِرَةِ ۴ هُمْ يُوقِنُونَ ۴ أُولَئِكَ ۴ عَلَى ۴ هُدًى ۴ مِّن ۴ رَبِّهِمْ ۴ وَأُولَئِكَ ۴

به آخرت ۴ خود یقین دارند ۴ آنان ۴ بر ۴ هدایتی ۴ از جانب پروردگارشان هستند ۴ و آنان ۴

هُمْ ۵ الْمُفْلِحُونَ ۵ وَمِن ۵ النَّاسِ ۵ مَن ۵ يَشْتَرِي ۵ لَهْوَ الْحَدِيثِ ۵

همان ۵ رستگاران اند ۵ و از ۵ مردمان ۵ کسی است که ۵ می خرد ۵ سخنان بیهوده را ۵

لِيُضِلَّ ۶ عَنْ سَبِيلِ ۶ اللَّهِ ۶ بَغِيرِ ۶ عِلْمٍ ۶ وَيَتَّخِذَهَا ۶ هُزُوًا ۶ أُولَئِكَ ۶ لَهُمْ ۶

تا گمراه کند [مردم را] از ۶ راه ۶ الله ۶ بی هیچ ۶ دانشی ۶ و می گیرد آن را ۶ به مسخره ۶ آنان ۶ برای شان ۶

عَذَابٌ ۷ مُّهِينٌ ۷ وَإِذَا ۷ نُنْتَلَىٰ ۷ عَلَيْهِ ۷ آيَاتُنَا ۷ وَلَّىٰ ۷ مُسْتَكْبِرًا ۷

عذابی ۷ خوارکننده است ۷ و چون ۷ خوانده شود ۷ بر وی ۷ آیات ما ۷ روی بگرداند ۷ تکبرکنان ۷

كَانَ لَمْ يَسْمَعْهَا ۸ كَانَتْ ۸ فِي ۸ أُذُنِهِ ۸ وَقَرَأَ ۸ فَبَشَّرَهُ ۸ بِعَذَابٍ ۸ أَلِيمٍ ۸

گویا نشنیده است آن را ۸ گویا ۸ در هر دو گوش او ۸ سنگینی است ۸ پس مژده بده او را ۸ به عذابی ۸ دردناک ۸

إِنَّ ۹ الَّذِينَ ۹ ءَامَنُوا ۹ وَعَمِلُوا ۹ الصَّالِحَاتِ ۹ لَهُمْ ۹ جَنَّاتُ النَّعِيمِ ۹

همانا ۹ آنان که ۹ ایمان آوردند ۹ و کردند ۹ کردارهای شایسته ۹ برای ایشان است ۹ بهشت های ۹ پر نعمت ۹

خَالِدِينَ ۱۰ فِيهَا ۱۰ وَعَدَ ۱۰ اللَّهُ ۱۰ حَقًّا ۱۰ وَهُوَ ۱۰ الْعَزِيزُ ۱۰ الْحَكِيمُ ۱۰ خَلَقَ ۱۰

جاویدانند ۱۰ در آنجا ۱۰ وعده داده است ۱۰ الله ۱۰ وعده حق ۱۰ و اوست ۱۰ آن پیروزمند ۱۰ سنجیده کار ۱۰ آفرید ۱۰

السَّمَوَاتِ ۱۱ بِغَيْرِ ۱۱ عَمَدٍ ۱۱ تَرَوْنَهَا ۱۱ وَالْقَىٰ ۱۱ فِي ۱۱ الْأَرْضِ ۱۱ رَوَاسِيَ ۱۱ أَنْ تَمِيدَ ۱۱

آسمان ها را ۱۱ بی هیچ ۱۱ ستون هایی ۱۱ که ببینید آنها را ۱۱ و افکند ۱۱ در ۱۱ زمین ۱۱ کوه ها را ۱۱ اینکه نلرزاند ۱۱

بِكُمْ ۱۲ وَبَثَّ ۱۲ فِيهَا ۱۲ مِنْ كُلِّ ۱۲ دَابَّةٍ ۱۲ وَأَنْزَلْنَا ۱۲ مِنَ ۱۲ السَّمَاءِ ۱۲ مَاءً ۱۲ فَأَنْبَتْنَا ۱۲ فِيهَا ۱۲

شما را و پراکنده کرد در آن [زمین] از ۱۲ هر جنبه ای و فرود آوردیم از ۱۲ آسمان ۱۲ آب را پس رویانیدیم در آن ۱۲

مِنْ ۱۳ كُلِّ ۱۳ نَوْعٍ ۱۳ نَوَّاجٍ ۱۳ كَرِيمٍ ۱۳ هَذَا ۱۳ خَلَقُ ۱۳ اللَّهِ ۱۳ فَأَرْوِي ۱۳ مَاذَا ۱۳

از ۱۳ هر ۱۳ نوع [رویدنی] نیکو ۱۳ این است ۱۳ آفرینش ۱۳ الله ۱۳ پس بنمایید مرا ۱۳ چه چیز ۱۳

خَلَقَ ۱۴ الَّذِينَ ۱۴ مِنْ دُونِهِ ۱۴ بَلْ ۱۴ الظَّالِمُونَ ۱۴ فِي ۱۴ ضَلَالٍ ۱۴ مُّبِينٍ ۱۴ أَشْكَارٍ ۱۴ هَسْتُمْ ۱۴

آفریده اند ۱۴ آنان که ۱۴ جز اویند ۱۴ بلکه ۱۴ ستمکاران ۱۴ در ۱۴ گمراهی ۱۴ آشکاری هستند ۱۴

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنِ اشْكُرْ لِلَّهِ ۚ وَمَن يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ ۖ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿١٢﴾

و هر آینه دادیم به لقمان حکمت را که سپاس بگزارد برای الله و هر که سپاس گزارد پس جز این نیست که شکر می کند به سود خود و هر که ناسپاسی کند پس همانا الله بی نیاز ستوده است ﴿۱۲﴾ و [یاد کن] آنگاه که گفت

لُقْمَانَ لِقْمَانُ ابْنُ لِقْمَانَ وَهُوَ يَعِظُهُ يَبْنِي لِقْمَانُ شَرِيكَ مَسَارٍ بِاللَّهِ هَمَانًا الشَّرِيكَ

لقمان به پسر خود در حالی که او پند می داد او را ای پسرم شریک مساز برای الله همانا شرک لظلم عظیم ﴿۱۳﴾ و وصینا الإنسان به [طاعت] مادر و پدرش بارداری کرد او را مادرش ستمی است بزرگ ﴿۱۳﴾ و سفارش کردیم انسان را

وَهَنَّا عَلَى وَهْنٍ وَفَصَّلَهُ فِي عَامَيْنِ أَنِ اشْكُرْ لِي وَلَوْلَا دِيكَ دِرْجَالِ سَسْتِي بَعْدَاز سَسْتِي وَاز شِير بازگرفتنتش دو سال است اینکه سپاس بگزاری مرا و والدینت را

إِلَى الْمَصِيرِ ﴿١٤﴾ وَإِنْ جَاهِدَاكَ عَلَى أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ

به سوی من است بازگشت ﴿۱۴﴾ و اگر کوشش کنند [والدین] تو بر آنکه شریک بگردانی برای من چیزی را که نیست لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا تورا به آن دانشی پس اطاعت مکن آن دو را و معاشرت کن با آن دو در دنیا [معاشرتی] نیکو

وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأُنَبِّئُكُم

و پیروی کن راه کسی که روی آورد به سوی من آنگاه به سوی من است بازگشت شما پس خبر می دهم شما را بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾ يَبْنِي إِنِّهَا إِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ

به آنچه که می کردید ﴿۱۵﴾ ای پسرم همانا اگر [عمل آدمی] باشد هموزن دانه ای از خردلی فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ

خردلی پس باشد در میان سنگی یا در آسمان ها یا در زمین بیاورد بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿١٦﴾ يَبْنِي أَقِمِ الصَّلَاةَ وَامْرُءٌ

آن را الله همانا الله باریک بین آگاه است ﴿۱۶﴾ ای پسرم برپادار نماز را و فرمان ده بِالْمَعْرُوفِ وَأَنَّهُ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَلِكَ

به کار پسندیده و بازدار از کار ناپسند و شکیا باش بر آنچه برسد به تو همانا این مِّنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿١٧﴾ وَلَا تَصْعَقْ خَذَكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمَسْ فِي الْأَرْضِ

از استواری تصمیم [در] کارهاست ﴿۱۷﴾ و برمتاب [با بی اعتنایی] رخسارت را از مردمان و گام مزن در زمین مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿١٨﴾ وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ

با شادی و غرور همانا الله دوست نمی دارد هر به خود بالنده خودستاراً ﴿۱۸﴾ و میانه باش در رفتار خود وَأَغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ ﴿١٩﴾

و بکاه از صدایت که ناپسندترین بانگها لَصَوْتُ الْحَمِيرِ ﴿۱۹﴾ صدای خران است ﴿۱۹﴾

أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ
آیا ندیده اید که الله رام کرد برای شما آنچه را در آسمان ها و آنچه را در زمین است و کامل بخشید

عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ ظَهَرَ وَبَاطِنَهُ وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ
بر شما نعمت های خود را آشکارا و پنهان؟ و از مردمان کسی هست که چون و چرامی کند درباره الله

بغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا
بدون هیچ دانش و رهنمودی و بدون هیچ کتاب روشنگری ﴿۲۰﴾ و چون گفته شود به آنان که پیروی کنید

مَّا أُنزِلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ
چیزی را که فرو فرستاده است الله گویند [نه] بلکه پیروی می کنیم چیزی را که یافتیم بر آن پدران خود را آیا اگر چه

الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ أَلْسَعِرٍ ﴿٢١﴾ وَمَن يُسَلِّمْ
شیطان بخواند آنان را به سوی عذاب آتش شعله ور؟ ﴿۲۱﴾ و هر که تسلیم بدارد

وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ
روی خود را به سوی الله در حالی که نیکوکار باشد پس هر آینه چنگ زده است به دستاویز استوارتر

وَالِیَ اللَّهِ عَقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٢٢﴾ وَمَن كَفَرَ فَلَإِ يَحْزَنكَ كُفْرُهُ
و به سوی الله است سرانجام تمام کارها ﴿۲۲﴾ و هر که کافر شود پس اندوهگین نکند تو را کفر او

إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ
به سوی ماست بازگشت آنان پس خبردار کنیم آنان را به آنچه می کردند همانا الله دانا به اسرار سینه هاست

نَمْنَعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٢٤﴾
﴿۲۳﴾ بهره مند می سازیم آنان را اندکی باز دچار می کنیم آنان را به عذابی سخت ﴿۲۴﴾

وَلَیِّن سَأَلْتَهُم مِّنْ خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ
و اگر پرسشی از آنان کیست که بیافرید آسمان ها و زمین را؟ البته خواهند گفت الله بگو

الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٥﴾ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ
ستایش از آن الله است بلکه بیشترشان نمی دانند ﴿۲۵﴾ برای الله است آنچه در آسمان ها

وَالْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ أَنَّمَا فِي الْأَرْضِ
و زمین است همانا الله اوست بی نیاز ستوده ﴿۲۶﴾ و اگر آنچه در زمین است

مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَمَ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِن بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ
از درخت قلم ها گردند [برای نوشتن کلمات الله] و دریا یاری دهد آن را بعد از آن هفت دریای دیگر

مَّا نَفَدَتْ كَلِمَتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٧﴾ مَّا خَلَقَكُمْ
به پایان نرسد سخنان الله همانا الله پیروزمند سنجیده کار است ﴿۲۷﴾ نیست آفریدن شما

وَلَا بَعَثَكُمْ إِلَّا كَنَفٍ وَاحِدَةٍ ﴿٢٨﴾ إِنَّ اللَّهَ شَهِيدٌ بَصِيرٌ ﴿٢٨﴾
نه برانگیختن شما [بعد از مرگ] مگر مانند یک نفر همانا الله شنوای بیناست ﴿۲۸﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُولِجُ أَلِيلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ
آیا ندیدی که الله در می آورد شب را در روز و در می آورد روز را در شب

وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَأَنَّ اللَّهَ
و رام کرد آفتاب و ماه را هر یک روانند تا سرآمدی معین و اینکه الله

بِمَا تَعْمَلُونَ خَيْرٌ ﴿٢٩﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ
به آنچه می کنید آگاه است ﴿٢٩﴾ این به سبب آن است که الله همان حق است و هر آنچه را می خوانند

مِنْ دُونِهِ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٣٠﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ
جز او باطل است و هر آینه الله همان والای بزرگ است ﴿٣٠﴾ آیا ندیدی که

الْفَلَكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللَّهِ لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ إِنَّ
کشتی روان است در دریا به نعمت الله تا بنماید به شما از نشانه های [قدرت] خود همانا

فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣١﴾ وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوَّجٌ
در این نشانه هایی است برای هر پشکوب شکرگزار ﴿٣١﴾ و چون بیوشاند ایشان را موجی

كَالظُّلُمِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ
مانند سایبان های [ابر] می خوانند الله را در حالی که خالص کنندگان اند برای او عبادت را پس چون نجات دهد آنها را به سوی خشکی

فَمِنْهُمْ مُّقْنَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ كَفُورٍ
پس برخی از آنان معتدل و میانه رو اند و انکار نمی کند آیات ما را مگر هر عهد شکن ناسپاسی

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ وَأَخْشَوْا يَوْمًا لَا يَجْزِي وَالِدٌ
ای مردم پروا کنید از از پروردگار خود و بترسید از روزی که کفایت نمی کند [سودی نمی رساند] هیچ پدری

عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَازٍ عَنِ وَالِدِهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ
از فرزند خود و نه هیچ فرزندی کفایت کننده است از پدر خود چیزی را همانا وعده الله

حَقٌّ فَلَا تَغُرَّكُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّتْكُمْ بِاللَّهِ
حق است پس فریب ندهد شما را زندگانی دنیا و فریب ندهد شما را [به عفو] الله

الْغُرُورُ ﴿٣٣﴾ إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ
[شیطان] فریب دهنده ﴿٣٣﴾ همانا الله نزد اوست علم رستاخیز و فرو می فرستد باران را

وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا
و می داند آنچه را در رحم هاست و نمی داند هیچ کسی که چه خواهد کرد فردا

وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿٣٤﴾
و نمی داند هیچ کسی که به کدام زمین خواهد مرد همانا الله دانای علیم خبیر ﴿٣٤﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

۱) تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ
الف، لام، میم ۱) فروفرستادن این کتاب هیچ تردیدی نیست در آن که از جانب پروردگار جهانیان است

۲) أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا
۲) آیا می گویند برافته است آن را بلکه آن حق است از جانب پروردگار تو تا بیم دهی قومی را

مَا أَتَاهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ۳) اللَّهُ
که نیامده است برای ایشان هیچ بیم دهنده ای پیش از تو باشد که ایشان راه یابند ۳) الله است

الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ
که آفرید آسمان ها و زمین را و آنچه را بین آنهاست در شش روز [دوره]

ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ أَفَلَا
آنگاه استیلا یافت بر عرش نیست برای شما به جز او هیچ دوستی و نه شفاعت کننده ای پس آیا

تَتَذَكَّرُونَ ۴) يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ
پندپذیر نمی شوید ۴) تدبیر می کند کار [این جهان را] از آسمان به زمین آنگاه بالا می رود [آن کار]

إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ۵) ذَلِكَ
به سوی او در روزی که اندازه آن هزار سال است از آنچه که می شمارید ۵) این است

عَلِيمٌ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۶) الَّذِي أَحْسَنَ
[الله] داننده نهان و آشکار آن پیروزمند مهربان ۶) آنکه نیکو آفرید

كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ ۷) ثُمَّ جَعَلَ
هر چیزی را که آفرید آن را و آغاز نمود آفرینش انسان را از گل ۷) آنگاه قرارداد

نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ ۸) ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ
تبار او را از چکیده ای از آب بی ارزش ۸) سپس درست اندام کرد او را و دمید در او

مِنْ رُوحِهِ ۹) وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا
از روح خود و قرار داد برای شما شنوایی و چشم ها و دل ها را [اما] اندکی

تَشْكُرُونَ ۱۰) وَقَالُوا أَإِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَإِنَّا لَفِي
شکر می کنید ۱۰) و می گویند آیا چون ناپدید شویم در زمین آیا ما در

خَلْقٍ جَدِيدٍ بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ ۱۱) قُلْ
آفرینشی نو خواهیم بود؟ [نه] بلکه آنان به دیدار پروردگار خود کافرند ۱۱) بگو کاملاً برمی گرد شمارا

مَلِكُ الْمَوْتِ الَّذِي يُكَلِّمُكُمْ ثُمَّ إِلَيَّ تُرْجَعُونَ ۱۲) اللَّهُ
فرشته مرگ که گمارده شده است بر شما آنگاه به سوی پروردگار خود بازگردانده می شوید ۱۲) الله

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُو رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ
و اگر ببینی وقتی که بزهکاران فروافکنده اند سرهایشان را نزد پروردگارشان

رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ
[گویند ای] پروردگار ما دیدیم و شنیدیم پس بازگردان ما را تا بکنیم کاری شایسته همانا ما یقینین کنندگانیم

وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًى وَلَٰكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ
و اگر می خواستیم البته می دادیم به هر کسی هدایت او را و لیکن سزاوار گشته است این سخن

مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ
از جانب من که هر آینه پرکنم دوزخ را از جن ها و آدمیان همگی

فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ
پس بچشید [این عذاب را] به سبب آنچه فراموش کردید دیدار این روز خود را هر آینه ما نیز فراموش کردیم شما را

وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّمَا يُؤْمِنُ
و بچشید عذاب جاودان را به سبب آنچه که می کردید جز این نیست که ایمان می آورند

بِعَايَتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ
به آیات ما آنان که چون پند داده می شوند به آن می افتند سجده کنان و یاد کنند به پاکی با ستایش

رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ تَتَجَافَىٰ جُنُوبُهُمْ
پروردگار خود را و ایشان تکبر نمی کنند فاصله می گیرد پهلوهای شان

عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
از بسترها می خوانند پروردگارشان را از روی ترس و امید و از آنچه داده ایم به ایشان

يُنْفِقُونَ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءُ
انفاق می کنند پس نمی داند هیچ کس آنچه را که نهفته شده است برایشان از روشنی چشم ها به پاداش

بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ أَفَمَن كَانَ مُؤْمِنًا كَمَن كَانَ فَاسِقًا
آنچه که می کردند آیا کسی که مؤمن است مانند کسی است که فاسق است

لَا يَسْتَوُونَ أَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ
[هرگز] برابر نیستند پس آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته پس برای ایشان است

جَنَّاتُ الْمَأْوَىٰ نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا
باغ هایی که جایگاه [آنهاست] جایگاهی [گرمی] است به سبب کارهایی که می کردند و اما آنان که نافرمانی کردند

فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ
پس جایگاهشان آتش [دوزخ] است هرگاه خواهند که بیرون آیند از آن بازگردانیده شوند در آن و گفته شود

لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنتُمْ بِهِ تَكْذِبُونَ
بچشید عذاب آتشی که شما آن را دروغ می پنداشتید

وَلَنَذِيقَنَّهُمْ **مِّنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ** دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ
و هر آینه بچشانیم آنان را از عذاب نزدیک تر [در دنیا] سواى عذاب بزرگ تر [در آخرت]

لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿۲۱﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ
باشد که آنان باز گردند ﴿۲۱﴾ و کیست ستمکار تر از کسی که پند داده شود به آیات پروردگارش باز

أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنْقِمُونَ ﴿۲۲﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا
روی بگرداند از آن؟ همانا ما از بزهکاران انتقام گیرنده ایم ﴿۲۲﴾ و هر آینه دادیم

مُوسَىٰ الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِّنْ لِّقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ
به موسی کتاب را پس مباش در هیچ تردیدی از دیدار آن [دریافت آن] و گردانیدیم آن را

هُدًى لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿۲۳﴾ وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أُمَمَةً يَهْدُونَ
هدایتی برای بنی اسرائیل ﴿۲۳﴾ و قرار دادیم از ایشان پیشوایانی که هدایت می کردند

بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ ﴿۲۴﴾ إِنَّ رَبَّكَ
به فرمان ما از آن رو که شکیبایی کردند و به آیات ما یقین داشتند ﴿۲۴﴾ همانا پروردگار تو

هُوَ يَقْضِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ
او داوری کند میان ایشان در روز رستاخیز در آنچه که آنان در آن اختلاف می کردند

أَوَّلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا مِن قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ
﴿۲۵﴾ آیا راه ننمود ایشان را که چقدر هلاک کردیم پیش از ایشان از نسل ها که

يَمْشُونَ فِي مَسْكِنِهِمْ ﴿۲۶﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي
[اکنون اینها] راه می روند در مسکن ایشان ﴿۲۶﴾ همانا در این نشانه هایی است آیا نمی شنوند

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ
﴿۲۷﴾ آیا ندیدند که ما می رانیم آب را به سوی زمین بی گیاه پس بیرون می آوریم

زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ ﴿۲۸﴾ وَأَنفُسُهُمْ أَفَلَا يُبْصِرُونَ ﴿۲۹﴾
با آن زراعت را که می خورند از آن چهارپایان شان و خود ایشان آیا نمی بینند؟ ﴿۲۹﴾

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْفَتْحُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۳۰﴾
و می گویند کی خواهد بود این دآوری اگر هستید راستگویان ﴿۳۰﴾

قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ
بگو روز دآوری سود ندهد به آنان که کفر ورزیده اند ایمان آوردن شان و نه ایشان مهلت داده شوند

فَاعْرَضْ عَنْهُمْ ﴿۳۱﴾ وَأَنْظِرْ إِنَّهُمْ مُنْتَظَرُونَ ﴿۳۲﴾
﴿۳۱﴾ پس روی بگردان از آنان و منتظر باش و منتظر آنان [نیز] منتظران اند ﴿۳۲﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ أَتَىٰ اللَّهُ وَلَا تَطِيعُ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ إِبْرَاهِيمَ اللَّهُ هَمَانَا
ای پیامبر پروا بدار از الله و فرمان مبر از کافران و منافقان

كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۱ وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ دَانای سنجیده کار ۱ و پیروی کن چیزی را که وحی می شود به تو از جانب

رَبِّكَ ۲ إِبْرَاهِيمَ اللَّهُ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَيْرًا ۲ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۲ پروردگارت همانا الله به آنچه عمل می کنید آگاه است ۲ و توکل کن بر الله

وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ۲ مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِي وَ کافی است که الله کارساز باشد ۲ قرار نداده است الله برای هیچ مردی دو قلب در

جَوْفِهِ ۳ وَمَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمْ أَلَّتِي تَطْهَرُونَ ۳ درون او و قرار نداده است همسرانتان را که ظاهر می کنید [مرد به زنش بگوید: تو بر من مانند پشت مادرم هستی] آنان را مادران شما

وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ۴ ذَلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ ۴ وَاللَّهُ قرار نداده پسرخواندگانتان را پسران شما این سخن شماست که با دهان های خود [می گوید] و الله

يَقُولُ الْحَقُّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ۴ أَدْعُوهُمْ ۴ لِأَبَائِهِمْ ۴ می گوید سخن حق را و او هدایت می کند [به] راه [راست] ۴ بخوانید آنان را به [نام] پدرانشان

هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ فَإِنْ لَمْ تَعْلَمُوا ۴ أَبَاءَهُمْ ۴ فَإِخْوَانُكُمْ ۴ که این عادلانه تر است نزد الله پس اگر نشناختید پدرانشان را پس برادران شما

فِي الدِّينِ وَمَوْلَاكُمْ ۴ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ ۴ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ ۴ در دین و دوستان شما نیست و نیست بر شما گناهی در آنچه که خطا کرده باشید

وَلَكِنْ مَّا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ ۴ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۴ در آن و لیکن آنچه تعمد داشته است دل هایتان و هست الله آمرزگاری مهربان

أَلَّتِي أُولَىٰ ۵ بِالْمُؤْمِنِينَ ۵ مِنْ أَنْفُسِهِمْ ۵ وَأَزْوَاجَهُمْ ۵ آمَهُنَّ ۵ پیامبر سزاوارتر است به مؤمنان از خود ایشان و زنان پیامبر مادران ایشان اند

وَأُولُوا الْأَرْحَامِ ۵ بَعْضُهُمْ ۵ أَوْلَىٰ ۵ مِنْ بَعْضٍ ۵ فِي كِتَابِ اللَّهِ ۵ و خویشاوندان برخی شان سزاوارتر [به ارث بردن] اند از برخی دیگر در کتاب الله

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۵ وَالْمُهَاجِرِينَ ۵ إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا ۵ إِلَىٰ ۵ أُولِيَّائِكُمْ ۵ از [دیگر] مؤمنان و مهاجران مگر آنکه انجام دهید برای دوستان خود

مَعْرُوفًا ۶ كَانَ ۶ ذَلِكَ ۶ فِي ۶ الْكِتَابِ ۶ مَسْطُورًا ۶ احسانی را هست این حکم در کتاب [الله] نوشته شده

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ يَا نُوحُ وَإِبْرَاهِيمَ
و [یاد کن] آنگاه که گرفتیم از پیامبران پیمانشان را و از تو و از نوح و ابراهیم

وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَاقًا غَلِيظًا
و موسی و عیسی پسر مریم و گرفتیم از ایشان پیمانی سخت استوار را

لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ ۚ سَأَلَتْهُ الْأَمَمَةُ الْأَوَّلَىٰ
تا بپرسد [الله] راست گویان را از راستی ایشان و آماده کرده است برای کافران عذابی دردناک را

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَتْكُمْ
ای کسانی که ایمان آوردید یاد کنید نعمت الله را بر خود آنگاه که آمد بر شما

جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِم رِيحًا وَجُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللَّهُ
لشکریانی پس فرستادیم بر ایشان باد و لشکریانی را که نمی دیدید آنها را و هست الله

بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ۚ إِذْ جَاءُوكُم مِّنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ
به آنچه می کنید بینا آنگاه که آمدند بر شما از بالای سر شما و از طرف پایین

مِنْكُمْ وَإِذْ زَاغَتْ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ
شما و آنگاه که خیره ماند چشم ها و رسید دل ها به حنجره ها

وَتَطَّوَّنَ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَكْرِهِي الْمُكْمَلِينَ ۚ أَنَّىٰ يُؤْمِنُ الْإِنْسَانُ
و گمان می کردید به الله گمان های [گوناگون] آنجا آزمایش شدند مؤمنان و جنبانیده شدند

زَلْزَلًا شَدِيدًا ۚ وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم
جنبانیدنی سخت و آنگاه که می گفتند منافقان و آنان که در دل های شان

مَرَضٌ مَّا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا ۚ وَإِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ
مرض بود به ما وعده نداده است الله و رسول او مگر به فریب و آنگاه که گفتند گروهی

مِنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا ۚ وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ
از آنان ای اهل مدینه نیست جای ماندن برای شما پس بازگردید و اذن می طلبیدند گروهی

مِنْهُمْ النَّبِيُّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِن يُرِيدُونَ إِلَّا
از ایشان از پیامبر می گفتند همانا خانه های ما بی حفاظ است درحالی که نبود آن خانه ها بی حفاظ نمی خواهند مگر

فِرَارًا ۚ وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِم مِّنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سُئِلُوا الْفِتْنَةَ
گریختن را و اگر داخل می شدند بر آنها [مورد هجوم قرار می گرفتند] از نواحی آن [شهر] آنگاه از آنها درخواست می شد که آشوب کنند

لَا تَوَّاهَا ۚ وَمَا تَلَبَّسُوا بِهَا إِلَّا يَسِيرًا ۚ وَلَقَدْ كَانُوا عَاهِدُوا
البته به سراغ آن می آمدند و درنگ نمی کردند برای آن جز اندکی و هر آینه پیمان بسته بودند

اللَّهُ مِنْ قَبْلُ ۚ لَا يُولُوتُ الْأَذْبَرُ ۚ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا
با الله پیش از این که برنگردانند پشت ها را [به دشمن] و هست عهد الله بازخواست شدنی

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ وَإِذَا بَغَوْ سُوْد نَدَّهْد شَمَا رَا اِن فرار اگر بگریزید از مرگ یا از کشته شدن و آن هنگام

لَا تُمْنَعُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٦﴾ قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهْم مِّنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ بَر خوردار نخواهید شد مگر اندکی ﴿۱۶﴾ بگو کیست آنکه نگهدارد شما را از [عذاب] الله اگر

أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهْم مِّنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ بَر خواهد به شما بدی را یا بخواند در حق شما رحمتی را و نیابند برای خود جز الله

وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٧﴾ قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَ الْكَافِرِينَ وَلِئِنْ أَرَ دُوسْتِي رَا وَ نَه ياورى رَا ﴿١٧﴾ هَر آينه مى داند الله باز دارندگان را از شما و گویندگان

لَا يَخُونَهُمْ إِنْ يَأْتِيَنَّكَ الْجُنُودُ مِنَ الْأَقْصَاءِ فَكَانُوا بِأَعْيُنِنَا ﴿١٨﴾ أَشِحَّةً بِه برادران خود كه بياييد به سوى ما و حاضر نمى شوند به جنگ مگر اندكى ﴿١٨﴾ درحالى كه بخیلان اند

عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ بِر شَمَا پس چون بيايد ترس [جنگ] ببینی ایشان را كه مى نگرند به سوى تو در حالى كه مى چرخد چشم هاى شان

كَالَّذِي يُغْشَىٰ عَلَىٰ الْوَجْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَفُوكُمْ مَانْد كسى كه بيهوشى چيره شده باشد بر وى از [سختى] مرگ پس چون برود ترس زبان درازى كنند بر شما

بِالسِّنَةِ جِدَادٍ أَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ أُولَئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا فَأَحْبَطَ بِا زبانهائى تيز درحالى كه بخیلان اند بر مال [غنیمت] آنان ايمان نياورده اند پس نابود گردانيد

اللَّهُ أَعْمَلَهُمْ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿١٩﴾ يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ اللَّهُ كِردارهاى شان را و هست اين كار بر الله آسان ﴿١٩﴾ مى پندارند كه احزاب [لشكرهاى كفار]

لَمْ يَذْهَبُوا وَإِنْ يَأْتِ الْأَحْزَابُ يَوَدُّوا لَوْ أَنَّهُمْ بَادُوتُ نرفته اند و اگر احزاب آرزو مى كنند كاش آنان صحرائشين مى بودند

فِي الْأَعْرَابِ يَسْأَلُونَ عَنْ أَنْبَاءِكُمْ وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ در ميان بيابان نشينان سؤال مى كردند از خبرهاى شما و اگر باشند در ميان شما

مَا قَتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢٠﴾ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ كَارزار نكنند مگر اندكى ﴿٢٠﴾ هَر آينه هست براى شما در [سيرة] رسول الله سرمشقى

حَسَنَةً لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ﴿٢١﴾ نيكو براى كسى كه اميد مى دارد به [ثواب] الله و روز آخرت و ياد مى كند الله را بسيار ﴿٢١﴾

وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ و چونديدند مؤمنان احزاب [لشكر كفار] را گفتند اين همان است كه وعده داده بود ما را الله و پيامبر او

وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا ﴿٢٢﴾ و راست گفت الله و پيامبرش و نيفزود ایشان را مگر ايمان و فرمانبرى ﴿٢٢﴾

مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا **اللَّهُ** عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَّنْ
از مؤمنان مردانی اند که صادقانه وفا نمودند آنچه را که پیمان بسته بودند **با الله** بر سر آن پس از ایشان کسی است که

قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا **تَبْدِيلًا** **لِّجَزَىٰ**
به انجام رسانید پیمانش را [شهید شدند] و از آنان کسی است که انتظار می برد و تغییر ندادند [پیمان خود را] هیچ تغییری **(۲۳)** تا پاداش دهد

اللَّهُ الصَّادِقِينَ **بِصَدَقِهِمْ** وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ **إِنْ شَاءَ**
الله راستگویان را به سبب راستی شان و عذاب کند منافقان را اگر خواهد

أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ **إِنَّ اللَّهَ** كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا **وَرَدَّ** **اللَّهُ** الَّذِينَ
یا [به رحمت] بازگردد به سوی ایشان همانا **الله** هست آمرزنده مهربان **(۲۴)** و بازگردانید **الله** کسانی را که

كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا **وَكَفَىٰ** **اللَّهُ** الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ
کفر ورزیدند با خشم شان [درحالی] که نیافتند هیچ خیری را و بسنده است **الله** مؤمنان را در جنگ

وَكَانَ **اللَّهُ** قَوِيًّا **عَزِيزًا** **وَأَنْزَلَ** **الَّذِينَ** ظَاهَرُوهُمْ مِّنْ
و هست **الله** بس توانای پیروزمند **(۲۵)** و فرود آورد آنان را که پشتیبانی کرده بودند آنان را از

أَهْلِ الْأَكْثَبِ مِنْ صِيَاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ
اهل کتاب از قلعه هایشان و انداخت در دل های شان هراس را

فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا **وَأَوْرَثَكُمْ** **أَرْضَهُمْ**
گروهی را می کشتید و اسیر می گرفتید گروهی [دیگر] را **(۲۶)** و میراث داد به شما زمین شان

وَدَيَّرَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَّمْ تَطْطُوهَا **وَكَانَ** **اللَّهُ** عَلَىٰ كُلِّ
و خانه های شان و اموال شان را و زمینی را که قدم ننهاده بودید در آن و هست **الله** بر هر

شَيْءٍ قَدِيرًا **يَا أَيُّهَا** النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ **إِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ**
چیزی توانا **(۲۷)** ای پیامبر بگو به زنان خود اگر شما می خواهید

الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا **فَتَعَالَيْنَ** أُمَتِّعْكُمْ وَأَسْرَحْكُمْ
زندگانی دنیا و آرایش آن را پس بیایید تا بهره مند کنم شما را و رها کنم شما را

سَرَاحًا جَمِيلًا **وَلِنْ** كُنْتُمْ تُرِيدُونَ **اللَّهُ** وَرَسُولُهُ **وَالدَّارَ**
رهاکردنی نیکو و اگر شما می خواهید **الله** و پیامبرش و سرای

الْآخِرَةَ **فَإِنَّ اللَّهَ** أَعَدَّ **لِلْمُحْسِنَاتِ** مِنْكُمْ أَجْرًا عَظِيمًا **وَأَعَدَّ**
آخرت را پس همانا **الله** آماده ساخته است برای زنان نیکوکار از شما پاداشی بزرگ را **(۲۹)**

يُنْسَاءَ النَّبِيُّ مِنْ يَآتٍ مِنْكُمْ بِفَحِشَةٍ مُّبِينَةٍ يُضَعَّفُ
ای زنان پیامبر هر که انجام دهد از شما کار زشت نمایانی را افزون شود

لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ **وَكَانَ** ذَلِكَ **عَلَى** **اللَّهُ** يَسِيرًا **وَأَعَدَّ**
برای او عذاب دوچندان و هست این بر **الله** آسان **(۳۰)**

وَمَنْ يَقْنُتْ مِنْكُمْ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ صَالِحًا تُوْتَهَا
و هر که فرمانبرداری کند از شما **الله را** و پیامبرش را و بکند کاری شایسته می دهیم به او

أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا **۳۱** يٰنِسَاءَ النَّبِيِّ
پاداشش را دو بار و آماده می کنیم برای او روزی ارجمندی را ای زنان پیامبر

لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِّنَ النِّسَاءِ إِنِ أَتَقِيْنَ **۳۲** فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ
نیستید شما مانند هیچ یک از [دیگر] زنان اگر پرهیزکاری کنید پس نرم سخن مگویید

فِي طَمَعٍ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوفًا **۳۳** وَقَرْنَ
که طمع کند کسی که در دل او مرضی است و بگویید سخنی پسندیده و قرار بگیرید

فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَىٰ وَأَقِمْنَ
در خانه های خود و جلوه گری نکنید مانند جلوه گری کردن [دوران] جاهلیت پیشین و برپا دارید

الصَّلَاةَ وَءَاتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا
نماز را و بدهید زکات را و اطاعت کنید از **الله** و پیامبرش جز این نیست که

يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ
می خواهد **الله** تا ببرد از شما هر پلیدی را ای اهل بیت [پیامبر] و پاک کند شما را

تَطْهِيرًا **۳۴** وَأَذْكُرْتُ مَا يَتْلُو فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ
پاک کردنی و یاد کنید آنچه را که خوانده می شود در خانه های شما از

آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ إِنَّ اللَّهَ هُمَا **۳۵** لَطِيفًا خَيْرًا
آیات **الله** و سخنان پندآموز همانا **الله** هست نازک بین آگاه

إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ **۳۶** وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
همانا مردان مسلمان و زنان مسلمان و مردان مؤمن و زنان با ایمان

وَالْقَنِينِ وَالْقَنِينَتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ
و مردان فرمانبردار و زنان فرمانبردار و مردان راستگوی و زنان راستگوی و مردان شکیبا

وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ
و زنان شکیبا و مردان فروتن و زنان فروتن و مردان صدقه دهنده

وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّامِتِينَ وَالصَّامِتَاتِ وَالْحَافِظِينَ
و زنان صدقه دهنده و مردان روزه دار و زنان روزه دار و مردان نگهدارنده

فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا **۳۷**
شرمگاه های خویش و زنان نگهدارنده [شرمگاه های خود] و مردان یادکننده **الله** [به ذکر] بسیار

وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ أَجْرًا عَظِيمًا **۳۸**
و زنان یادکننده [الله] آماده کرده است **الله** برای ایشان آمرزش و پاداشی بزرگ را

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ

و نسزد برای مرد مؤمن و نه برای زن با ایمان چون حکم کند الله و رسول او کاری را اینکه باشد

لَهُمُ الْخَيْرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا

برای ایشان اختیار در کارشان و هر که نافرمانی کند الله و رسولش را پس هر آینه گمراه شده به گمراهی

مُبِينًا ﴿٣٦﴾ وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ

آشکاری ﴿۳۶﴾ و [یاد کن] آنگاه که می گفتی به آن کسی که نعمت داده است الله بروی و نعمت دادی تو نیز بروی

أَمْسِكَ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ

نگهدار برای خود همسرت را و پروا کن از الله در حالی که پنهان می کردی در دل خود چیزی را که الله

مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ

پدید آورنده آن است و می ترسیدی از مردم و حال آنکه الله سزاوارتر است به آنکه بترسی از وی پس چون به انجام رسانید زید

مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي

از او حاجت خود را [از هم جانشیند] به همسری تو در آوریدم او را تا اینکه نباشد بر مؤمنان هیچ باکی در

أَزْوَاجٍ أَدْعِيَايَهُمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا

[از دواج] با همسران پسر خواندگان شان آنگاه که به انجام رسانند از ایشان حاجت خود را و هست فرمان الله انجام شدنی

﴿٣٧﴾ مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سُنَّةَ اللَّهِ فِي

نیست بر پیامبر هیچ باکی در آنچه واجب کرد الله برای او مانند روش الله در حق

الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا ﴿٣٨﴾ الَّذِينَ

آنان که گذشتند پیش از این و هست فرمان الله به اندازه و اندازه گیری شده آنان که

يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَفَى

می رسانند پیام های الله را و می ترسند از او و نمی ترسند از هیچ کسی مگر از الله و کافی است

بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿٣٩﴾ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن

الله برای حسابرسی نیست محمد پدر هیچ کس از مردان شما و لیکن

رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ ﴿٤٠﴾ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٤٠﴾

پیامبر الله است و پایان بخش تمام پیامبران است و هست الله بر هر چیزی دانا

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ﴿٤١﴾ وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً

ای کسانی که ایمان آورده اید یاد کنید الله را یاد کردنی بسیار ﴿۴۱﴾ و به پاکی بخوانید او را صبح

وَأَصِيلًا ﴿٤٢﴾ هُوَ الَّذِي يُصَلِّيْ عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُم

و شام ﴿۴۲﴾ اوست آن که درود می فرستد بر شما و فرشتگان او [نیز بر شما درود می فرستند] تا بیرون آورد شما را

مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ﴿٤٣﴾

از تاریکی ها به سوی روشنایی و هست به مؤمنان مهربان ﴿۴۳﴾

تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ ^{۴۴} وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا ^{۴۴} يَأَيُّهَا ^{۴۴} درودشان روزی که ملاقات کنند او را «سلام» است و آماده کرده است برای ایشان پاداشی ارجمند را ای

النَّبِيِّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا ^{۴۵} وَمُبَشِّرًا ^{۴۵} وَنَذِيرًا ^{۴۵} وَدَاعِيًا ^{۴۵} پیامبر همانا ما فرستادیم تو را گواه و مژده دهنده و بیم دهنده و دعوت کننده

إِلَى ^{۴۶} اللَّهِ بِإِذْنِهِ ^{۴۶} وَسِرَاجًا ^{۴۶} مُنِيرًا ^{۴۶} وَبَشِّرِ ^{۴۶} الْمُؤْمِنِينَ ^{۴۶} بِأَنَّ ^{۴۶} لَهُمْ ^{۴۶} به سوی الله به اذن او و چراغی درخشان است و مژده بده مؤمنان را به آنکه برای ایشان است

مِّنَ ^{۴۷} اللَّهِ ^{۴۷} فَضْلًا ^{۴۷} كَبِيرًا ^{۴۷} وَلَا تُطِيعِ ^{۴۷} الْكَافِرِينَ ^{۴۷} وَالْمُنَافِقِينَ ^{۴۷} از جانب الله بخششی بزرگ و اطاعت مکن کافران و منافقان را

وَدَعِ ^{۴۸} أَذُنَهُمْ ^{۴۸} وَتَوَكَّلْ ^{۴۸} عَلَى ^{۴۸} اللَّهِ ^{۴۸} وَكَفَى ^{۴۸} بِاللَّهِ ^{۴۸} وَكِيلًا ^{۴۸} و واگذار آزار ایشان را و توکل کن بر الله و کافی است که الله کارساز باشد

يَأَيُّهَا ^{۴۹} الَّذِينَ ءَامَنُوا ^{۴۹} إِذَا ^{۴۹} نَكَحْتُمُ ^{۴۹} الْمُؤْمِنَاتِ ^{۴۹} ثُمَّ ^{۴۹} طَلَقْتُمُوهُنَّ ^{۴۹} ای کسانی که ایمان آورده اید چون به نکاح درآورید زنان مؤمنه را سپس طلاق دهید ایشان را

مِّنْ قَبْلِ ^{۴۹} أَنْ تَمْسُوهُنَّ ^{۴۹} فَمَا ^{۴۹} لَكُمْ ^{۴۹} عَلَيْهِنَّ ^{۴۹} مِنْ عِدَّةٍ ^{۴۹} تَعُدُّونَهَا ^{۴۹} پیش از آنکه آمیزش کنید با ایشان پس نیست برای شما برعهده آنان هیچ عده ای که آن را به شمار آورید

فَمَتَّعُوهُنَّ ^{۴۹} وَسَرَّحُوهُنَّ ^{۴۹} سَرَّاحًا ^{۴۹} جَمِيلًا ^{۴۹} يَأَيُّهَا ^{۴۹} النَّبِيُّ ^{۴۹} إِنَّا ^{۴۹} پس بهره مند کنید ایشان را و رها سازید آنان را رها نمودنی نیکو ای پیامبر همانا ما

أَحْلَلْنَا ^{۴۹} لَكَ ^{۴۹} أَزْوَاجَكَ ^{۴۹} الَّتِي ^{۴۹} ءَاتَيْتَ ^{۴۹} أَجُورَهُنَّ ^{۴۹} وَمَا ^{۴۹} مَلَكَتَ ^{۴۹} حلال کردیم برای تو زنان را که داده ای مهرهای شان را و کنیزهایی که مالک شده [ایشان را]

يَمِينُكَ ^{۴۹} مِمَّا ^{۴۹} أَفَاءَ ^{۴۹} اللَّهُ ^{۴۹} عَلَيْكَ ^{۴۹} وَبَنَاتِ ^{۴۹} عَمِّكَ ^{۴۹} وَبَنَاتِ ^{۴۹} عَمَّتِكَ ^{۴۹} دست تو از آنچه به غنیمت داده است الله بر تو و دختران عمویت و دختران عمه هایت

وَبَنَاتِ ^{۴۹} خَالِكَ ^{۴۹} وَبَنَاتِ ^{۴۹} خَلَّتِكَ ^{۴۹} الَّتِي ^{۴۹} هَاجَرْنَ ^{۴۹} مَعَكَ ^{۴۹} وَامْرَأَةً ^{۴۹} و دختران دایی ات و دختران خاله هایت که هجرت کرده اند با تو و زن

مُؤْمِنَةً ^{۴۹} إِنْ ^{۴۹} وَهَبَتْ ^{۴۹} نَفْسَهَا ^{۴۹} لِلنَّبِيِّ ^{۴۹} إِنْ ^{۴۹} أَرَادَ ^{۴۹} النَّبِيُّ ^{۴۹} أَنْ ^{۴۹} يَسْتَنْكِحَهَا ^{۴۹} مؤمنه ای را اگر ببخشد خود را برای پیامبر اگر بخواهد پیامبر که به زنی گیرد او را

خَالِصَةً ^{۴۹} لَّكَ ^{۴۹} مِنْ دُونِ ^{۴۹} الْمُؤْمِنِينَ ^{۴۹} قَدْ ^{۴۹} عَلِمْنَا ^{۴۹} مَا ^{۴۹} فَرَضْنَا ^{۴۹} این [حکم] خاص برای تو است نه مؤمنان ما نیک می دانیم آنچه واجب کردیم

عَلَيْهِمْ ^{۵۰} فِي ^{۵۰} أَزْوَاجِهِمْ ^{۵۰} وَمَا ^{۵۰} مَلَكَتْ ^{۵۰} أَيْمَنُهُمْ ^{۵۰} لِكَيْلَا ^{۵۰} بر ایشان در حق همسران ایشان و آنچه مالک شده است دست های ایشان [کنیزانشان] تا

يَكُونَ ^{۵۰} عَلَيْكَ ^{۵۰} حَرْجٌ ^{۵۰} وَكَانَ ^{۵۰} اللَّهُ ^{۵۰} غَفُورًا ^{۵۰} رَحِيمًا ^{۵۰} نباشد بر تو هیچ باکی و هست الله آمرزنده مهربان

تُرْجَىٰ **مَنْ تَشَاءُ مِنْهُمْ** وَتَوَيَّ إِلَيْكَ **مَنْ تَشَاءُ** وَمِنْ **أَبْغَيْتَ**
به تأخیر می‌افکنی [نوبت] هر که را خواهی از ایشان و جای دهی نزد خود هر که را خواهی و هر کدام را که نزد خود بطلبی

مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ **ذَلِكَ** أَدْنَىٰ أَنْ تَقَرَّ **أَعْيُنُهُنَّ**
از آنهایی که برکنار کرده‌ای پس نیست هیچ گناهی بر تو این نزدیک‌تر است به آنکه روشن شود چشم‌های ایشان

وَلَا يَحْزَنُ **وَيَرْضَيْنَ** بِمَا **ءَاتَيْتَهُنَّ** كُلَّهُنَّ **وَاللَّهُ** يَعْلَمُ
و اندوهناک نشوند و راضی باشند به آنچه داده‌ای به ایشان همگی آنان و الله می‌داند

مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ **اللَّهُ** عَلِيمًا **حَلِيمًا** **لَا يَحِلُّ لَكَ**
آنچه در دل‌های شماست و هست الله بس دانای بردبار **لَا يَحِلُّ لَكَ** حلال نیستند برای تو

النِّسَاءُ مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ **بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ** وَلَوْ **أَعْجَبَكَ**
زنان از این پس و نه حلال است آنکه جایگزین کنی به جای ایشان زنان دیگر را اگر چه به شگفت آوردت را

حَسَنٌ إِلَّا مَا مَلَكَتْ **يَمِينُكَ** وَكَانَ **اللَّهُ** عَلَىٰ **كُلِّ شَيْءٍ** رَقِيبًا
زیبایی ایشان مگر آنچه مالک گردد دست تو [کنیز] و هست الله بر همه چیزی نگهبان

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا **بُيُوتَ النَّبِيِّ** إِلَّا أَنْ
ای کسانی که ایمان آوردید داخل نشوید به خانه‌های پیامبر مگر اینکه

يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرِ **نَظَرِينَ** إِنَّهُ وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ
از آن داده شود به شما به خوردن طعامی بی آنکه [زودتر بروید] منتظر بمانید برای پخته شدن آن ولی چون دعوت شوید

فَادْخُلُوا فَإِذَا **طَعِمْتُمْ** فَانْشَرُوا وَلَا **مُسْتَعْسِينَ** لِحَدِيثٍ إِنَّ
پس درآید پس چون طعام خوردید پراکنده شوید بی آنکه سرگرم سخنی شوید همانا

ذَلِكَ كَانَ يُؤْذِي **النَّبِيَّ** فَيَسْتَحْيِي **مِنْكُمْ** **وَاللَّهُ**
این کار شما می‌رنجاند پیامبر را پس شرم می‌کند از شما و الله

لَا يَسْتَحْيِي مِنَ **الْحَقِّ** وَإِذَا **سَأَلْتُمُوهُنَّ** مَتَعًا فَسْأَلُوهُنَّ **مِنْ**
شرم نمی‌دارد از سخن حق و چون خواهید از آنان [زنان پیامبر] کالایی را پس طلب کنید از ایشان از

وَرَاءَ حِجَابٍ **ذَلِكَ** أَطْهَرُ **لِقُلُوبِكُمْ** وَقُلُوبِهِنَّ **وَمَا كَانَ**
پشت پرده این [سؤال پشت پرده] پاکیزه‌تر است برای دل‌های شما و دل‌های ایشان و روا نیست

لَكُمْ أَنْ تَوَدُّوا رَسُولَ **اللَّهِ** وَلَا أَنْ **تَنْكِحُوا** **أَزْوَاجَهُ**
برای شما که برنجانید پیامبر را و نه اینکه به نکاح گیرید زنان او را

مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا **إِنَّ** **ذَلِكَ** كَانَ **عِنْدَ اللَّهِ** عَظِيمًا **إِنْ**
پس از وی هرگز همانا این کار هست نزد الله [گناهی] بزرگ اگر

تَبَدُّوا شَيْئًا أَوْ **تَخَفَوْهُ** فَإِنَّ **اللَّهَ** كَانَ **بِكُلِّ شَيْءٍ** عَلِيمًا
آشکارا کنید چیزی را یا پنهان دارید آن را پس همانا الله هست به هر چیزی دانا

نیست هیچ گناهی بر زنان در [ترک حجاب] نزد پدرانشان و نه پسرانشان و نه برادرانشان و نه پسران

برادرانشان و نه پسران خواهرانشان و نه نرد زنان خود [یعنی زنان مسلمان] و نه نرد آنچه مالک آن شده

دست‌های شان [یعنی غلام و کنیزشان] و پروا کنید ای زنان از الله همانا الله هست بر هر چیزی گواه

۵۵ إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

همانا **الله** و فرشتگان او درود می فرستند بر پیامبر ای کسانی که

ایمان آورده اید درود بفرستید بر وی و سلام بفرستید سلام گفتی همانا آنان که آرا می دهند

وَرَسُولُهُ ۖ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا

و اسرار و افکار کرده است برای سنان

خوارکننده را ۵۷ و آنان که آزار می دهند مردان مسلمان و زنان مسلمان را

مَا اكْتَسَبُوا فَقَدِ احْتَمَلُوا بِهْتِنًا وَإِنَّمَا مَسِنًا

بر توش سرشته اند بهمان و ساه اسکاری را

پیامبر بگو به زنان خود و دختران خود و زنان مؤمنان که فرما کنید:

عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلْبِيبِهِنَّ ذَلِكَ أَذْنِي أَنْ يَعْرِفْنَ فَلَا تُؤْذِنَنَّ وَكَانَ

پس مورد ارار قرار بگیرد ایشان و هست

شاه
 آمرزنده
 مهربان
 ۵۱
 مرید
 باز ناستند
 منافقان
 والدین

فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْمَرْجُفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَنُغْلِبَنَّكَ

هر آینه نورانی سوراخیم

ضد آنان پس همسایه تو نخواهند ماند در مدینه خیز اندکی ازت شایگان

ثُمَّ قَاتِلْهُمْ وَاقْتُلُوا قَتِيلًا ۖ اِخْذُوا ثَغْفُوا ۚ اِجْعَلُوا لِي سُنَّةً ۖ اَللّٰهُ فَدِ

ی. پیر مرگه شود و سست شود به سستی (طبق سب) الهی که در میان

ان که گذشتند پیش از این و هرگز نیامد برای سنت **الله** دگر گونید

يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُدْرِيكَ

می پرسند از تو مردمان درباره رستاخیز بگو جز این نیست که دانستن [وقت] آن نزد **الله است** و چه چیزی تو را آگاه می سازد

لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ۖ إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ

شاید آمدن رستاخیز باشد نزدیک ۶۳ **الله** لعنت کرده است کافران را و آماده ساخته است

لَهُمْ سَعِيرًا ۖ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا

برای آنان آتشی افروخته را ۶۴ که جاویدان اند در آن همیشه نیابند هیچ دوستی و نه یابوری را

يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَلَيْتَنَّا أَطَعْنَا اللَّهَ

روزی که گردانیده شود روی های شان در آتش می گویند ای کاش فرمان می بردیم **الله را**

وَأَطَعْنَا الرُّسُلَ ۖ وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا

و فرمان می بردیم پیامبر را ۶۶ و گویند ای پروردگارا همانا ما فرمان بردیم مهتران مان و بزرگان خود را

فَأَضَلُّنَا السَّبِيلَ ۖ رَبَّنَا ءَاتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ

پس گمراه ساختند ما را از راه [راست] ۶۷ **ربنا** بده به آنان دو چندان از عذاب را

وَالْعَنَهُمْ لَعْنًا كَبِيرًا ۖ يَتَأَيَّاهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ

و لعنت کن آنان را لعنتی بزرگ ۶۸ ای کسانی که ایمان آوردید مباشید مانند آنان که

ءَاذَوْا مُوسَىٰ فَبَرَّاهُ ۖ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا

رنجانیدند موسی را پس تبریئه کرد او را **الله** از آنچه گفته بودند و هست او نزد **الله** آبرومند ۶۹

يَتَأَيَّاهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ ۖ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ۖ يُصْلِحْ

ای کسانی که ایمان آورده اید پروا کنید از **الله** و بگویند سخنی استوار را ۷۰ که به صلاح آورد

لَكُمْ أَعْمَلَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۖ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۖ وَرَسُولُهُ

برای شما کارهای شما را و بیمارزد برای شما گناهانتان را و هر که فرمان برد از **الله** و پیامبرش

فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ۖ إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ

پس هر آینه کامیاب شود به کامیابی بزرگ ۷۱ **إنا** عرضه داشتیم امانت را بر آسمان ها

وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا

و زمین و کوه ها پس قبول نکردند که بردارند آن را و ترسیدند از آن و برداشت آن را

الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ۖ لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ

آدمی همانا او هست بس ستم پیشه نادان ۷۲ **الله** مردان منافق

وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبُ اللَّهُ

و زنان منافق را و مردان مشرک و زنان مشرک را و باز می گردد **الله** [به رحمت خود]

عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۖ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۖ

بر مردان مؤمن و زنان با ایمان و هست **الله** آمرزنده مهربان ۷۳

ترتیبها
۳۴

سُورَةُ سَبَاءٍ

آیاتها
۵۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ
ستایش از آن الله است آن که برای اوست آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است و برای اوست ستایش

فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١﴾ يَعْلَمُ مَا يَلْبِغُ فِي الْأَرْضِ
در آخرت و اوست آن سنجیده کار آگاه می داند آنچه فرومی رود در زمین

وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ
و آنچه برون می آید از آن و آنچه فرود می آید از آسمان و آنچه بالا می رود در آن و اوست

الرَّحِيمُ الْغَفُورُ ﴿٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ
آن مهربان آمرزنده و می گویند کسانی که کفر ورزیدند نمی آید ما را رستاخیز

قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ عَالِمٌ الْغَيْبِ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ
بگو چرا سوگند به پروردگار من هر آینه خواهد آمد بر شما [پروردگاری] که داننده غیب است پوشیده نیست از او هموزن

ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ
ذره ای در آسمان ها و نه در زمین و نه هیچ چیز کوچک تر از آن

وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٣﴾ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ
و نه بزرگ تر [از آن] مگر آنکه در کتابی آشکار است تا پاداش دهد کسانی را که

ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ
ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته آنان برای ایشان است آمرزش و روزی

كَرِيمٌ ﴿٤﴾ وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ
ارجمند و آنان که کوشیدند در [ابطال] آیه های ما عاجز گرانه آنان

لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّجَزٍ أَلِيمٌ ﴿٥﴾ وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ
برای شان عذابی از کیفری دردناک است و می بینند آنان که داده شده است به ایشان دانش

الَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ
آنچه فرستاده شده است به سوی تو از پروردگارت همان حق است و هدایت می کند به سوی راه

الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ
[الله] پیروزمند ستوده و می گویند آنان که کفر ورزیدند آیا دلالت کنیم شما را بر مردی که

يَنْبِئُكُمْ إِذَا مَرَقْتُمْ كُلَّ مَرْقَمٍ إِذْ يَخْلُقُ جَدِيدٍ ﴿٧﴾
خبر می دهد شما را چون پاره پاره شوید کاملاً پاره پاره شده همانا شما در آفرینش نو خواهید شد

أَفَتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
آیا بر بسته است بر **الله** دروغی را یا با او جنونی است [نه] بلکه **الَّذِينَ** ایمان ندارند به آخرت

فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ ۝۸ أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
در عذاب و در گمراهی دور افتاده اند ۝۸ آیا ننگریستند به آنچه پیش روی ایشان است

وَمَا خَلْفَهُمْ مِنْ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ نَسْأَ فُخِصَ بِهِمْ
و آنچه پس پشت سرشان است از آسمان و زمین اگر خواهیم فروبریم ایشان را

الْأَرْضِ أَوْ نَسْقُطُ عَلَيْهِمْ كِسَفًا مِنَ السَّمَاءِ إِنَّ فِي ذَلِكَ
در زمین یا بیفکنیم بر ایشان پاره ای از آسمان را به تحقیق در این

لَايَةً لِّكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ۝۹ وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا
نشانی است برای هر بنده رجوع کننده [به حق] ۝۹ و هر آینه دادیم به داوود از نزد خود بخشی را

يَجِبَالٍ أَوْيَ مَعَهُ وَالطَّيْرِ ۝۱۰ وَالنَّارُ لَهُ الْحَدِيدَ ۝۱۱ أَنْ أَعْمَلَ
[گفتیم] ای کوهها همنا شوید با او و ای پرندگان [شمانیز همنا شوید با او] و نرم گردانیدیم برای او آهن را ۝۱۰ [گفتیم] که بساز

سَبِغَتْ وَوَقَدَّرَ فِي السَّرْدِ ۝۱۲ وَأَعْمَلُوا صَاحِبًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ
زهرای فراخ و گشاده و اندازه نگهدار در بافتن [حلقه های آن] و [گفتیم] بکنید کارهای شایسته را همانا من به آنچه می کنید

بَصِيرٌ ۝۱۱ وَلَسَلِمْنَ الرِّيحَ غَدُوًّا شَرًّا وَرَوَّاحَهَا شَرًّا
بینایم ۝۱۱ و [مسخر گردانیدیم] برای سلیمان باد را [بامدادی اش] [به اندازه] یک ماه و باز گشت شبانه گاهی اش [به اندازه] یک ماه بود

وَأَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقَاطِرِ ۝۱۲ وَمَنْ أَلْجَنَ مِنْ يَمَلٍ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ
و روان ساختیم برای او چشمه مس گداخته را و [مسخر گردانیدیم] از جن کسانی را که کار می کردند پیش روی او به اذن

رَبِّهِ ۝۱۳ وَمَنْ يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ۝۱۴
پروردگارش و کسی که سر باز زند از ایشان از فرمان ما بچشانیم او را از عذاب آتش افروخته ۝۱۴

يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحْرِبٍ وَتَمَثِيلٍ وَجَفَانٍ كَالْجَوَابِ
می ساختند برای او آنچه می خواست از قلعه های نظامی [یا عبادتگاهها] و تندیس ها و کاسه های بزرگ مانند حوض ها

وَقَدُورٍ رَاسِيَتٍ ۝۱۵ أَعْمَلُوا عَالَ دَاوُدَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ
و دیگر های بزرگ ثابت [گفتیم] بجای آورد ای خانواده داوود شکر را و اندک اند از بندگان من

الشَّكُورُ ۝۱۶ فَلَمَّا قَضَيْنَا بِرُوحِنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَى مَوْتِهِ
شکرگزار ۝۱۶ پس چون مقرر کردیم بر روی مرگ را دلالت نکرد ایشان را بر مرگ او

إِلَّا دَابَّةَ الْأَرْضِ ۝۱۷ تَأْكُلُ مِنْ سَعَاتِهِ ۝۱۸ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنُّ
مگر موریا نه ای که می خورد عصای او را پس چون افتاد دریافتند جنیان

أَنْ لَّهُمْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۝۱۹ الْغَيْبِ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ ۝۲۰
که اگر می دانستند غیب را درنگ نمی کردند در عذاب خوار کننده ۝۲۰

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكِنِهِمْ آيَةٌ ۖ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ ۚ
هر آینه بود برای [قوم] سبأ در مسکن ایشان [آن نشانه] دو باغ [بود] از راست و چپ
كُلُوا مِنْ رَزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ ۚ بَلْدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبٌّ غَفُورٌ
[گفتیم] بخورید رزق پروردگار خود را و سپاس بگزارید برای او [این] سرزمینی است پاکیزه و پروردگاری بس آمرزنده

۱۵ فَأَعْرِضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ
۱۵ پس روی گردانیدند پس فرستادیم بر ایشان سیل بنیان کن و عوض دادیم ایشان را به جای دو باغشان

جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِ أَكُلٍ خَمْطٍ وَأَثَلٍ وَشَيْءٍ مِّنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ
دو باغ دیگر دارای خوردنی [های] بدمزه و شوره گز و چیز اندکی از درخت کنار

۱۶ ذَلِكَ جَزَيْنَهُم بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ نُجْزِي إِلَّا الْكَافِرَ ۚ
۱۶ این [عذاب] را پاداش دادیم آنان را به سبب ناسپاسی که کردند و آیا کیفر دهیم جز ناسپاس را

وَجَعَلْنَا بَيْنَهُم وَبَيْنَ الْقَرْيَ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا قَرْيَ ظَهْرَةٍ
و قرار دادیم میان ایشان و میان آبادی هایی که برکت نهادیم در آنها آبادی های آشکاری را

وَقَدَّرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سِيرُوا فِيهَا لَيَالِيَ وَأَيَّامًا ءَامِنِينَ
و مقرر کردیم در آنها رفت و آمد را [گفتیم] گردش کنید میان آنها شب ها و روزها درحالی که ایمن باشید

فَقَالُوا رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنَ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ
پس گفتند ای پروردگار ما دوری افکن میان سفرهای ما و ستم کردند بر خودشان پس گردانیدیم ایشان را

أَحَادِيثَ وَمَزَقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ
سخنان [عبرت آمیز] و پاره پاره کردیم آنها را کاملاً پاره پاره شده همانا در این [ماجر] نشانه هایی است برای هر پرتکبیری

شَكُورٍ ۚ ۱۹ وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا
سپاس گزارنده ۱۹ و هر آینه تحقق بخشید بر ایشان ابلیس گمان خود را پس پیروی کردند او را مگر

فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ۚ ۲۰ وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِّن سُلْطَانٍ
گروهی اندک از مؤمنان ۲۰ و نبود برای او بر آنها هیچ غلبه ای

إِلَّا لَنَعْلَمَ مَنْ يُّؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ
لیکن [مبتلا کردیم آنان را] تا معلوم بداریم چه کسی ایمان می آورد به آخرت از کسی که وی از آن [آخرت] در شک است و پروردگار تو

عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَفِيزٌ ۚ ۲۱ قُلْ أَدْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِّنْ دُونِ
بر هر چیزی نگاهبان است ۲۱ بگو بخوانید آنان را که می پندارید غیر از

اللَّهِ ۚ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي
الله اند مالک نیستند هموزن ذره ای در آسمان ها و نه در

الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِنْ شَرِكٍ ۚ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِّنْ ظَهِيرٍ ۚ ۲۲
زمین و نیست برای ایشان در میان آن دو هیچ مشارکتی و نیست برای او از ایشان هیچ پشتیبانی

وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ ۚ حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَنِ
و سود نکند شفاعت [کسی] نزد او مگر برای کسی که اجازه دهد او را [آن روز همه در اضطرابند] تا وقتی که برطرف شود دلهره از

قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ
دل هایشان گویند چه چیز فرمود پروردگار شما گویند فرمود [سخن] حق را و اوست والای بزرگ

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ قُلْ اللَّهُ
بگو چه کسی روزی می دهد شما را از آسمان ها و زمین بگو ۲۲

وَإِنَّا أَوْ إِيَّاكُمْ لَعَلَىٰ هُدًىٰ أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۲۴
و همانا ما یا شما بر هدایتیم یا در گمراهی آشکار ۲۴

لَا تَسْأَلُونَ عَمَّا أَجْرَمْنَا وَلَا نُسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۲۵
پرسیده نخواهید شد شما از آنچه ما بزه نمودیم و پرسیده نخواهیم شد ما از آنچه شما می کنید ۲۵

يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبَّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ
جمع می کند میان ما پروردگار ما آنگاه دوری می کند میان ما به حق و اوست آن داور بس دانا

قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ أَلْحَقْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ كَلَّا بَلْ هُوَ اللَّهُ ۲۶
بگو بنمایید به من آنان را که ملحق کرده اید به او به عنوان شریکانی چنین نیست بلکه اوست الله ۲۶

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۲۷ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا ۲۷ كَافَّةً ۲۷ لِلنَّاسِ
پیروزمند سنجیده کار و نفرستادیم تو را مگر برای همه مردم

بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۲۸
مژده دهنده و بیم دهنده و لیکن بیشتر مردم نمی دانند ۲۸

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۲۹
و می گویند چه وقت است این وعده اگر هستید راستگویان ۲۹

قُلْ لَّكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَعْجِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ ۳۰
بگو برای شما وعده گاه روزی است که تأخیر نمی توانید از آن روز لحظه ای و نه پیشی می توانید [از آن]

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَن نُّؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ وَلَا ۳۰
و گفتند آنان که کفر ورزیدند هرگز ایمان نمی آوریم به این قرآن و نه ۳۰

بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِنْدَ ۳۱
به آنچه که پیش از وی بود و اگر بینی آنگاه که ستمکاران نگاه داشته می شوند نزد ۳۱

رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ ۳۱ سَخِرَ لَكُمْ مِنَ الظَّالِمِينَ ۳۱
پروردگارشان رد و بدل می کنند برخی به سوی برخی دیگر سخن را [کشمکش می کنند با یکدیگر] می گویند آنان که ۳۱

أَسْتَضَعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ ۳۱
به زبونی کشیده شده بودند به آنان که سرکشی کردند اگر نمی بودید شما هر آینه ما مؤمنان بودیم ۳۱

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا أَنَحْنُ صَدَدْنَكُمْ

گویند آنان که سرکشی کردند به آنان که به زبونی کشیده شدند آیا ما بازداشتیم شما را

عَنِ الْهُدَىٰ بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنتُمْ مُجْرِمِينَ ﴿۳۲﴾ وَقَالَ الَّذِينَ

از هدایت بعد از آنکه آمد به [سوی] شما؟ [چنین نیست] بلکه شما بودید بزهکار ﴿۳۲﴾ و گویند آنان که

اسْتَضَعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكَرُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ إِذْ

به زبونی کشیده شدند به آنان که سرکشی کردند: [چنین نیست] بلکه [بازداشت ما را] نیرنگ شب و روز [شما] چون

تَأْمُرُونَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُ أَنْدَادًا وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ

امر می کردید ما را که کافر شویم به الله و قرار دهیم برای او همتیانی و پنهان می دارند پشیمانی خود را

لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْأَغْدَلَ فِي أَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا

چون ببینند عذاب را و قرار می دهیم ما طوق ها را در گردن های کسانی که کفر ورزیدند

هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۳۳﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ

آیا کیفر داده می شوند جز موافق آنچه می کردند ﴿۳۳﴾ و نفرستادیم در هیچ آبادی ای

مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿۳۴﴾

هیچ بیم دهنده ای مگر گفتند خوش گذرانان آن همانا ما به آنچه فرستاده شده اید به آن کافریم ﴿۳۴﴾

وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَدًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿۳۵﴾

و گفتند ما زیادتریم از نظر اموال و اولاد و نیستیم ما عذاب شدگان ﴿۳۵﴾

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ

بگو همانا پروردگار من فراخ می کند روزی را برای هر که خواهد و تنگ می گرداند [برای هر که خواهد] ولیکن بیشتر مردمان

لَا يَعْلَمُونَ ﴿۳۶﴾ وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرِّبُكُمْ عِندَنَا

نمی دانند ﴿۳۶﴾ و نیست اموال شما و نه اولاد شما چیزی که نزدیک گرداند شما را نزد ما

زُلْفَىٰ إِلَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ الضَّعْفِ

نزدیک گردانیدنی مگر کسی است که ایمان آورد و کند کارشایسته پس آنان برای آنان است پاداش دوچندان

بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرُفَاتِ ءَامِنُونَ ﴿۳۷﴾ وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي

به سبب آنچه کردند و ایشان در قصرهای بلند در امان اند ﴿۳۷﴾ و آنان که سعی می کنند در

ءَايَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿۳۸﴾ قُلْ

[رد] آیات ما عاجزگرانه آنان در عذاب احضارشدگان اند ﴿۳۸﴾ بگو

إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ وَمَا

هر آینه پروردگار من فراخ می گرداند روزی را برای هر که خواهد از بندگان خود و تنگ می گرداند برای او و هر چه

أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿۳۹﴾

انفاق کنید از چیزی پس او [عطایی را] جایگزین آن خواهد کرد و او بهترین روزی دهندگان است ﴿۳۹﴾

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ **يَحْمِلُهُمْ** جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ **لِلْمَلَائِكَةِ** أَهْلُؤَلَاءِ **إِيَّاكُمْ** كَانُوا
و روزی که محشور کند ایشان را همگی سپس گوید به فرشتگان آیا اینان شما را

يَعْبُدُونَ **قَالُوا** سُبْحَنَكَ أَنْتَ وَلَيْسَ مِن دُونِهِمْ **بَلْ كَانُوا**
عبادت می کردند؟ **گویند** پاکی برای توست تو سرپرست مایی نه آنان بلکه آنان

يَعْبُدُونَ **الْجِنِّ أَكْثَرُهُمْ** **مُؤْمِنُونَ** **فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ**
می پرستیدند جن ها را بیشترشان به آنها باور دارندگان بودند پس امروز در اختیار ندارد

بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا وَنَقُولُ **لِلَّذِينَ ظَلَمُوا** ذُوقُوا **عَذَابَ**
برخی از شما برای برخی دیگر سودی و نه زیانی را و می گوئیم به کسانی که ستم کردند بچشید عذاب

النَّارِ الَّتِي كُنتُمْ بِهَا **تُكَذِّبُونَ** **وَإِذَا نُتِلَى** عَلَيْهِمْ **آيَاتُنَا** يَسْتَكْبِرُ
آتشی را که شما آن را دروغ می پنداشتید و چون خوانده شود بر ایشان آیات روشن ما

قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ عَمَّا كَانُ يَعْبُدُ **ءَابَاؤَكُمْ**
گویند نیست این مگر مردی که می خواهد که بازدارد شما را از آنچه می پرستیدند پدران شما

وَقَالُوا مَا هَذَا إِلَّا إِفْكٌ مُّفْتَرٍ **وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا** لِلْحَقِّ **لَمَّا**
و گویند نیست این [قرآن] مگر دروغی برافته شده و گفتند کسانی که کفر ورزیدند درباره حق آنگاه که

جَاءَهُمْ **إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ** **وَمَا ءَانِئَهُمْ** **مِنْ كُتُبِ**
بیامد نزد آنان نیست این مگر جادویی آشکار و ما ندادیم به ایشان هیچ کتابی

يَذْرُسُونَهَا **وَمَا أَرْسَلْنَا** **إِلَيْهِمْ** **قَبْلَكَ** **مِنْ نَذِيرٍ** **وَكَذَّبَ**
که بخوانند آن را و نفرستادیم به سوی آنان پیش از تو هیچ بیم دهنده ای را و تکذیب کردند

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ **وَمَا بَلَغُوا** **مَعْشَارَ مَا ءَانِئَهُمْ** **فَكَذَّبُوا** **رُسُلِي**
آنان که پیش از ایشان بودند و نرسیدند به ده یک آنچه که داده بودیم به ایشان [پیشینیان] پس تکذیب کردند پیامبران مرا

فَكَيْفَ **كَانَ** **نَكِيرٍ** **قُلْ** **إِنَّمَا** **أَعْظَمُكُمْ** **بِوَحْدَةٍ** **أَنْ**
پس چگونه بود کیفر من بگو جز این نیست بند می دهم شما را با یک [جمله] که

تَقُومُوا لِلَّهِ **مِثْنَى** **وَفَرْدَى** **ثُمَّ** **تَنْفَكُّوْا** **مَا بِصَاحِبِكُمْ**
برخیزید برای الله دودو و یک یک سپس بیندیشید نیست همدم شما را

مَنْ جِنَّةٍ **إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ** **لَّكُمْ** **بَيْنَ يَدَيَّ** **عَذَابٍ** **شَدِيدٍ**
هیچ جنونی نیست او مگر بیم دهنده ای برای شما پیش از آمدن عذابی سخت

قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ **فَهُوَ** **لَكُمْ** **إِنْ أَجْرِي** **إِلَّا عَلَى اللَّهِ** **وَهُوَ عَلَى**
بگو آنچه خواستم شما را از مزد پس آن برای شماست نیست مزد من مگر بر الله و او بر

كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ **قُلْ** **إِنَّ رَبِّي** **يَقْذِفُ** **بِالْحَقِّ** **عِلْمُ** **الْغُيُوبِ**
هر چیزی گواه است بگو همانا پروردگار من می افکند حق را [بر دل ها] و او بسی دانای به نهانی هاست

قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِيُ الْبَاطِلُ [آفرینش چیز تازه ای را] و نه باز می گرداند [آن را] ۴۹ قُلْ إِنْ ضَلَلْتُ

بگو آمد حق و نه آغاز می کند باطل [آفرینش چیز تازه ای را] و نه باز می گرداند [آن را] ۴۹ بگو اگر گمراه شوم

فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَى نَفْسِي وَإِنِ اهْتَدَيْتُ فِيمَا يُوحَىٰ إِلَيَّ رَبِّي إِنَّهُ

پس جز این نیست گمراه می شوم به زبان خویش و اگر راه یابم پس به سبب آن چیزی است که وحی می فرستد به من پروردگار من همانا او

سَمِيعٌ قَرِيبٌ ۵۰ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ فَرَغُوا فَلَا قُوَّةَ وَأُخْذُوا مِنْ

شنوایی بس نزدیک است ۵۰ و اگر ببینی آنگاه که وحشت زده شوند پس از دست نروند [راه گریزی نیابند] و بازخواست شوند از

مَكَانٍ قَرِيبٍ ۵۱ وَقَالُوا ءَأَمَّنَّا بِهِ ۚ وَأَنَّىٰ لَهُمُ التَّنَافُثُ مِنْ

جایی نزدیک ۵۱ و گویند ایمان آوردیم به آن [قرآن] و چگونه باشد برای آنها دستیابی [به ایمان] از

مَكَانٍ بَعِيدٍ ۵۲ وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ ۚ مِنْ قَبْلُ وَيَقْذِفُونَ

جایی دور ۵۲ و حال آنکه کفر ورزیدند به آن پیش از این و می افکنند

بِالْغَيْبِ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ۵۳ وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ

به ناپیدا [تیرا] از جایی دور! [از روی گمان باطل سخن می گفتند] ۵۳ و جدایی افتد میان ایشان و میان خواسته هایشان

كَمَا فَعَلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِّن قَبْلُ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُّبِينٍ ۵۴

چنانچه کرده شد با امثال آنان پیش از این [با همکیشان آنان چنین رفتار شد] همانا آنان بودند در شکی پر اضطراب ۵۴

آیاتها
۴۵

سُورَةُ فَاطِرٍ

ترتیبها
۳۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَكِ رُسُلًا أُولَٰئِكَ

ستایش از آن الله است که آفریننده آسمان ها و زمین قرار دهنده فرشتگان است به عنوان پیام آوران دارای

أَجْنَحَةٍ مَّثْنَىٰ وَثُلَّةَ ۖ وَرَبُّهُ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ

بال های دودو و سه سه و چهار چهار می افزاید در آفرینش آنچه را خواهد همانا الله بر هر

شَيْءٍ قَدِيرٌ ۱ مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَّحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا

چیزی تواناست ۱ آنچه گشاده گرداند الله برای مردم از رحمتی پس هیچ بازدارنده نیست برای آن

وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۲ يَأْتِيهَا

و آنچه را باز دارد پس هیچ فرستنده ای نیست برای آن پس از او و اوست آن پیروزمند سنجیده کار ۲ ای

النَّاسُ أَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ

مردمان یاد کنید نعمت الله را آیا هیچ آفریننده ای هست جز الله که روزی دهد شما را

مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ فَآذِنُوا لَهُ خَرْجًا

از آسمان و زمین نیست هیچ الهی مگر او پس چگونه گردانیده می شوید [از توحید] ۳

وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِّن قَبْلِكَ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

و اگر تکذیب کنند تو را پس هر آینه تکذیب شدند پیامبران پیش از تو و به سوی الله بازگردانیده می شود همه کارها

۴ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّكُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا ۚ

ای مردمان همانا وعده الله حق است پس فریب ندهد شما را زندگانی دنیا

وَلَا يَغُرَّتْكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ۚ إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ

و فریب ندهد شما را به [کرم] الله آن [شیطان] فریبکار همانا شیطان برای شما دشمن است پس بگیرد او را

عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ ۚ

دشمن جز این نیست که دعوت می کند حزب خود را تا شوند از همدمان آتش افروخته [نوزخ] آنان که

كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ

کفر ورزیدند برای آنهاست عذابی سخت و آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته برای آنهاست

مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ۚ أَفَمَن زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا

آمرزش و پاداشی بزرگ ۷ آیا کسی که زینت داده شد برای او بدی کردارش و ببیند آن را نیکو [مانند کسی است که چنین نیست؟]

فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ ۚ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ

پس همانا الله گمراه می کند هر که را خواهد و راه می نماید هر که را خواهد پس مبادا از دست رود جانت

عَلَيْهِمْ حَسْرَتٌ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ۚ وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ

بر آنان از روی حسرت ها ای گمراهی شان همانا الله داناست به آنچه می کنند و الله است که فرستاد

الرِّيحَ فَثِيرٌ سَحَابًا فَسَقَنَهُ إِلَىٰ بَلَدٍ مَّيِّتٍ فَآحِينَا ۚ بِهِ الْأَرْضُ بَعْدَ

بادها را پس برمی انگیزاند ابری را پس می رانیم آن به سرزمینی مرده پس زنده می گردانیم با آن زمین را پس از

مَوْتِهَا ۚ كَذَلِكَ النُّشُورُ ۚ ۹ مَن كَانَ يَرِیدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا

مردنش این چنین است برانگیختن ۹ هر که بخواهد عزت را پس برای الله است عزت یکسره

إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ ۚ وَالَّذِينَ

به سوی او بالا می رود سخن پاک و کار شایسته بالا می برد آن را و آنان که

يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ أُولَٰئِكَ هُوَ يُبَوِّرُ

نیرنگ های بد به کار می برند برای آنهاست عذابی سخت و نیرنگ آنان است که نابود می شود

۱۰ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِّن تَرَابٍ ثُمَّ مِّن نُّطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا

و الله آفریده شما را از خاک سپس از نطفه ای سپس قرار داد شما را جفت هایی [به صورت زن و مرد]

وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ ۚ وَمَا يُعْمَرُ مِنْ مُّعَمَّرٍ

و حمل نمی کند هیچ ماده ای و نمی نهد آن را مگر به علم او و عمر داده نمی شود به هیچ عمرکننده ای

وَلَا يُنْقَضُ مِنْ عُمْرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ۚ

و نه کم می شود از عمرش مگر [اینکه] در کتابی [ثبت است] همانا این [زیادت و نقصان] بر الله آسان است

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذَبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ شَرَابُهُ وَهَذَا
و برابر نیستند این دو دریا این یک شیرین است و خوش کام گواراست نوشیدن آن و آن دیگر

مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمِنْ كُلِّ تَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ
شور و تلخ است و از هر یک می خورید گوشتی تازه را و بیرون می آورید

حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفَلَكَ فِيهِ مَوَاحِرَ لَتَبْنَعُوا مِنْ فَضْلِهِ
زیوری که آن را می پوشید و می بینی کشتی ها را در آن شکافندگان [آب] تا بجوید از بخشش او

وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۱۲ يُولِجُ اللَّيْلُ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ
و باشد که شما شکر کنید فرو می برد شب را در روز و فرو می برد

النَّهَارُ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي
روز را در شب و مسخر ساخته است آفتاب و ماه را هر یک می رود

لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ
تا مدتی معین این است الله پروردگار شما برای اوست فرمانروایی و آنان را که

تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ ۱۳ مِنْ قِطْمِيرٍ
می خوانید به جز وی مالک نیستند پوسته هسته خرمایی [کمترین چیزی را دارا نیستند] ۱۳ اگر

تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ
بخوانید آنان را نشنوند خواندن شما را و اگر [رضاً] بشنوند پاسخ نمی دهند به شما

وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكْفُرُونَ بَشِرِكُمْ ۱۴ وَلَا يَنْبِئُكَ مِثْلُ خَيْرٍ
و روز رستاخیز انکار می کنند شرک شما را و خبردار نمی کند تو را [هیچ کس] مانند [الله] آگاه

يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ ۱۵
ای مردم شما نیازمندانید به سوی الله و الله اوست آن بی نیاز

الْحَمِيدُ ۱۵ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ۱۶
ستوده اگر خواهد ببرد شما را و بیاورد آفریده ای نو را

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ۱۷ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِنْ
و نیست این کار بر الله دشوار ۱۷ و بر نمی دارد هیچ بردارنده ای بار دیگری را و اگر

تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ حِمْلِهَا لَا يُحْمَلُ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ
بخواند گرانباری [کسی را] به برداشتن بار خویش برداشته نشود از آن [بار] چیزی اگرچه باشد [آن کس] خویشاوند

إِنَّمَا نُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
جز این نیست که بیم می دهی آنان را که می ترسند از پروردگار خود در نهان و برپا می دارند نماز را

وَمَنْ تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ ۱۸ وَاللَّهُ الْمَصِيرُ ۱۸
و هر که پاکی ورزد جز این نیست که پاکی ورزیده است به سود خود و به سوی الله است بازگشت

وَمَا يَسْتَوِي

الْأَعْمَى

وَالْبَصِيرُ

۱۹

وَلَا

الْظُّلُمَاتِ

وَلَا

النُّورِ

و برابر نیست و نابینا و بینا و نه تاریکی ها و نه روشنی

۲۰

وَلَا

الْظِّلُّ

وَلَا

الْحَرُورُ

۲۱

وَمَا يَسْتَوِي

الْأَحْيَاءُ

وَلَا

الْأَمْوَاتُ

و نه سایه و نه باد گرم و برابر نیستند زندگان و نه مردگان

۲۲

إِنَّ

اللَّهَ

يُسْمِعُ

مَنْ يَشَاءُ

وَمَا أَنْتَ

بِمُسْمِعٍ

مَنْ فِي

الْقُبُورِ

۲۲

إِنْ

همانا الله می شنواید هر که را خواهد و نیستی تو شنواننده کسانی را که در گورها هستند نیستی

۲۳

أَنْتَ

إِلَّا

نَذِيرٌ

إِنَّا

أَرْسَلْنَاكَ

بِالْحَقِّ

بَشِيرًا

وَنَذِيرًا

وَأِنْ

مِنْ

تو مگر بیم دهنده ای همانا ما فرستادیم تو را به حق مژده دهنده و ترساننده و نیست هیچ

۲۴

أُمِّهِ

إِلَّا

خَلَا

فِيهَا

نَذِيرٌ

وَأِنْ

يُكَذِّبُوكَ

فَقَدْ

كَذَّبَ

الَّذِينَ

امتی مگر اینکه گذشته است [به سر برده است] در آن بیم دهنده ای [۲۴] و اگر تکذیب کنند تو را پس به تحقیق تکذیب کردند آنان که

۲۵

مِنْ

قَبْلِهِمْ

جَاءَتْهُمْ

رُسُلُهُمْ

بِالْبَيِّنَاتِ

وَبِالزُّبُرِ

وَبِالْكِتَابِ

وَبِالْأَنْبَاءِ

وَبِالْأَنْبَاءِ

وَبِالْأَنْبَاءِ

پیش از ایشان بودند آوردند برای آنها پیامبران نشان نشانه های آشکار و نوشته ها و کتاب و

۲۶

الْمُنِيرِ

ثُمَّ

أَخَذَتْ

الَّذِينَ

كَفَرُوا

فَكَيْفَ

كَانَ

نَكِيرٌ

۲۶

نَكِيرٌ

روشنگر را [۲۶] آنگاه [به کیفر] گرفتم آنان را که کفر ورزیدند پس چگونه بود کیفر من

۲۷

أَلَمْ تَرَ

أَنَّ

اللَّهَ

أَنْزَلَ

مِنْ

السَّمَاءِ

مَاءً

فَأَخْرَجْنَا

بِهِ

ثَمَرَاتٍ

آیا ندیدی که همانا الله فرود آورد از آسمان آبی را پس برآوردیم به آن میوه ها که مختلف است

۲۸

أَلْوَانُهَا

وَمِنْ

الْجِبَالِ

جُدَّدٌ

بَيْضٌ

وَحُمْرٌ

مُخْتَلِفٌ

أَلْوَانُهَا

أَلْوَانُهَا

أَلْوَانُهَا

رنگ های آنها و بعضی از کوه ها دارای رگه هایی سفید و سرخ مختلف است رنگ های آنها

۲۹

وَعَرَابِيبٌ

سُودٌ

وَمِنْ

النَّاسِ

وَالدَّوَابِّ

وَالْأَنْعَامِ

وَالْأَنْعَامِ

وَالْأَنْعَامِ

وَالْأَنْعَامِ

وَالْأَنْعَامِ

و [برخی کوه ها] سیاه پررنگ [کاملاً سیاه] [۲۹] و از مردمان و جانوران و چهارپایان دامی

۳۰

مُخْتَلِفٌ

أَلْوَانُهُ

كَذَلِكَ

إِنَّمَا

يَخْشَى

اللَّهَ

مِنْ

عِبَادِهِ

الْعُلَمَاءُ

الْعُلَمَاءُ

گونگون است رنگ های آن همچنین جز این نیست که می ترسند از الله از میان بندگان دانشوران

۳۱

إِنَّا

اللَّهُ

عَزِيزٌ

غَفُورٌ

إِنَّا

الَّذِينَ

يَتْلُونَ

كِتَابَ

اللَّهِ

اللَّهُ

همانا الله پیروزمند آمرزنده است همانا آنانی که می خوانند کتاب الله را

۳۲

وَأَقَامُوا

الصَّلَاةَ

وَأَنْفَقُوا

مِمَّا

رَزَقْنَاهُمْ

سِرًّا

وَعَلَانِيَةً

وَعَلَانِيَةً

وَعَلَانِيَةً

وَعَلَانِيَةً

و برپا می دارند نماز را و انفاق می کنند از آنچه روزی دادیم ایشان را پنهان و آشکارا

۳۳

يَرْجُونَ

تِجَارَةً

لَنْ

تَكُونَ

لِيُوفِّيَهُمْ

أُجُورَهُمْ

أُجُورَهُمْ

أُجُورَهُمْ

أُجُورَهُمْ

أُجُورَهُمْ

امید دارند تجارتی را که هرگز کسادی نیابد تا کامل دهد به ایشان ثواب هایشان را

۳۴

وَيَزِيدُهُمْ

مِنْ

فَضْلِهِ

إِنَّهُ

غَفُورٌ

شَكُورٌ

شَكُورٌ

شَكُورٌ

شَكُورٌ

شَكُورٌ

و زیاده دهد به ایشان از فضل خود همانا او آمرزنده قدر دان است

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِهِ بَٰدِئُ الْوَسْطَىٰ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَشَدِيدُ الْحِسَابِ ۚ

و آنچه را که وحی کردیم به سوی تو از کتاب همان حق است تصدیق کننده است آنچه را که پیش از

آن می باشد همانا **اللَّهُ** به بندگان خود آگاه بیناست **۳۱** **ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ** آنگاه به ارث دادیم کتاب را

الَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَنِي إِسْرَٰءِيلَ وَنَحْنُ بِعَبَادَتِهِمْ شَاهِدُونَ ۚ وَنَحْنُ بِمَا عَمِلُوا خَبِيرُونَ ۚ

به آنان که برگزیدیم از بندگان خود پس برخی آنان ستمگر به خویش اند و برخی شان

مُقْتَصِدُونَ ۚ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِمَا عَمِلُوا شَٰعِرٌ ۚ

میانها رواند و برخی شان سبقت گیرنده به نیکی هاست به اذن **اللَّهُ** این است آن

الْفَضْلُ ۚ وَالْكَافِرُ أَكْبَرُ عَذَابًا مِنَ الْمُؤْمِنِ ۚ وَالْكَافِرُ أَكْبَرُ عَذَابًا مِنَ الْمُؤْمِنِ ۚ

فزون بخشی بزرگ بهشت های پاینده ای که داخل شوند در آنها آراسته می شوند

فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ لَّا يَفْطِنُ ۚ وَلَوْثُ ۚ وَلِبَاسٌ مِّنْ نَّعِيمٍ ۚ فِيهَا خَيْرٌ ۚ

در آن ها از دستبندهایی طلا و مروارید و لباس ایشان در آنجا ابریشم است **۳۲**

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ ۚ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ ۚ

و گویند ستایش برای **اللَّهُ** است آن که زدود از ما غم را همانا پروردگار ما آمرزنده

شُكْرًا ۚ وَالَّذِي أَطَّلَعْنَا دَارَ الْمُقَامَةِ ۚ مِن فَضْلِهِ ۚ لَا يَمَسُّنَا

قدردان است آن که جای داد ما را در سرای اقامت از فضل خود نمی رسد ما را

فِيهَا نَصَبٌ ۚ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ

در آن هیچ رنجی و نرسد ما را در آن هیچ خستگی و آنان که کفر ورزیدند برای آنهاست

نَارُ جَهَنَّمَ ۚ لَا يَقْضِي عَلَيْهِمْ فِيهَا مَوْلًى ۚ وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا ۚ

آتش دوزخ نه حکم [مرگ] شود بر آنان که بمیرند و تخفیف نیابد از آنان چیزی از

عَذَابِهَا ۚ كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَافِرٍ ۚ وَهُمْ يَصْطَرِخُونَ

عذابش این چنین کیفر می دهیم هر ناسپاسی را و آنها فریاد کنند **۳۳**

فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ ۚ

در آن ای پروردگار ما بیرون آور ما را که بکنیم کار شایسته را غیر از آنچه که می کردیم

أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُمْ مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَن تَذَكَّرُ ۚ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ ۚ

آیا عمر ندادیم به شما آنقدر که پندپذیر شود در آن آنکه پند پذیرد و نیامد برای شما بیم دهنده؟

فَذُوقُوا الْعَذَابَ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۚ

پس بچشید [عذاب را] پس نیست برای ستمکاران هیچ مددکاری همانا **اللَّهُ** داننده **۳۴**

غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۚ

غیب آسمان ها و زمین است همانا وی دانا به راز سینه هاست **۳۵**

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ ۖ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ ۖ وَلَا

اوست آن که قرارداد شما را جانشین ها در زمین پس هر که کفر ورزد پس بر وی است [زیان] کفر او و

يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرَهُمْ ۖ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْنًا ۖ وَلَا يُزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرَهُمْ إِلَّا خَسَارًا ﴿٣٩﴾

نمی افزاید کافران را کفرشان نزد پروردگارشان جز خشم و نمی افزاید کافران را

كُفْرَهُمْ إِلَّا خَسَارًا ﴿٣٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۖ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ

کفرشان مگر زیانکاری بگو خبر دهید مرا از شریکان خود آنان که فرا می خوانید به

أَمْ آتَيْنَهُمْ كِتَابًا فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ ۚ مِّنْهُ بَلْ إِن يَعِدُ الظَّالِمُونَ

جز الله بنمایید مرا چه چیز آفریده اند از زمین یا برای آنان هست مشارکتی در آسمان ها

يَادُودَ اللَّهِ بِمَا هُمْ كَاتِبُونَ ۚ وَكَانَ وَعْدُ الْمُسْلِمِينَ ۚ وَكَانَ وَعْدُ الْمُسْلِمِينَ ۚ وَكَانَ وَعْدُ الْمُسْلِمِينَ ۚ

یاد داده ایم به آنان کتابی را پس آنان بر حجتی از او باشند؟ [نه] بلکه وعده نمی دهند ستمکاران

بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَوْرٌ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَوْرٌ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَوْرٌ ۚ

برخی از آنها برخی دیگر را مگر از روی فریب همانا الله نگره می دارد آسمان ها

وَالْأَرْضِ أَنْ تَزُولًا وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِّنْ بَعْدِهِ ۚ إِنَّهُ

و زمین را از اینکه فرو لغزند و اگر فرو لغزند نگره نمی دارد آنها را هیچ کس پس از وی

إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ۚ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ

همانا او است بردبار آمرزنده و سوگند خوردند به الله سخت ترین سوگندهای خود که اگر

جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَّا يَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِنْ إِحْدَى الْأُمَمِ ۚ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ

بیاید برای ایشان بیم دهنده ای هر آینه خواهند بود هدایت یافته تر از هر یک امت ها پس چون آمد نزدشان بیم دهنده ای

مَا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا ۚ أَسْتَكَبَارًا ۚ فِي الْأَرْضِ وَمَكْرُ السَّيِّئِ

نیفزود آنان را مگر گریز و بیزاری [از حق] [از روی] خود بزرگ بینی در زمین و نیرنگ بد

وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئِ إِلَّا بِأَهْلِهِ ۚ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ

و فرا نمی گیرد نیرنگ بد مگر صاحبش را پس آیا انتظار دارند جز روش [عقوبت]

الْأَوَّلِينَ ۚ فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ۚ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا ۚ

پیشینیان را پس نیابی برای روش الله هیچ دگرگونی را و نیابی برای روش الله هیچ تغییری را

أَوَّلًا يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ

آیا گردش نکردند در زمین تا ببینند چگونه شد سرانجام آنان که پیش

قَبْلَهُمْ وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً ۚ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ

از آنان بودند و بودند نیرومندتر از آنان و چنان نیست که الله عاجز کند او را چیزی

فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ ۚ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا ۚ

در آسمان ها و نه در زمین همانا او هست دانای توانا

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكُوا عَلَى الْأَرْضِ وَحِيشَةً بَعِثَ اللَّهُ النَّاسَ فِي سُبُلِ الْبَازَارِ

و اگر به کیفر می رساند الله مردم را به سبب آنچه می کردند و نمی گذاشت بر

ظَهَرَهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى

پشت آن [زمین] هیچ جنبنده ای را و لیکن به تأخیر می افکند آنان را تا سرآمدی معین

فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَأَبْطَأَهُمُ اللَّهُ فَمِنْ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَانُوا يُخَوِّفُونَ نَفْسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا فَكَرِهُوا الْمَوْتَ فَكَرِهُوا الْمَوْتَ

پس چون بیاید سرآمدشان پس همانا الله هست به بندگان خود بینا

آیاتها
۸۳

سُورَةُ يَسٍ

ترتیبها
۳۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

يَس ۱ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ۲ إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۳ عَلَى

یا، سین ۱ سوگند به این قرآن استوار و سنجیده ۲ همانا تو از پیامبرانی ۳ بر

صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۴ تَنْزِيلِ الْغَزِيرِ ۵ الرَّحِيمِ ۵ لِنُنْذِرَ قَوْمًا

راهی راست ۴ فرو فرستاده آن پیروزمند مهربان ۵ تا بیم دهی قومی را که

مَا أُنْذِرَ آبَاؤَهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ۶ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَى أَكْثَرِهِمْ

بیم داده نشدند پدران شان در نتیجه ایشان بی خبرانند ۶ هر آینه سزاوار گشته است فرمان [عذاب] بر بیشترشان

فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۷ إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى

پس آنان ایمان نمی آورند ۷ همانا ما قرارداده ایم در گردن هایشان طوق هایی پس آنها تا

الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُونَ ۸ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا

زنخ ها [ی شان رسیده] پس آنان سردر هوا ماندگان اند ۸ و قراردادیم پیش روی آنان حائل را

وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ۹ وَسَوَاءٌ

و پشت سرشان حائل را پس پرده افکندیم بر [چشم های] شان پس آنان هیچ نمی بینند ۹ و یکسان است

عَلَيْهِمْ ءَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۱۰ إِنَّمَا نُنْذِرُ

بر ایشان چه بیم دهی آنان را یا بیم ندهی آنان را ۱۰ جز این نیست که بیم می دهی

مَنْ أَتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبَ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ

آن را که پیروی کند این پند را و بترسد از [الله] مهر گستر در نهان پس مژده بده او را به آمرزش

وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ۱۱ إِنَّا نَحْنُ نَحْيُ الْمَوْتِ وَمِ نَكْتُبُ

و پاداشی ارجمند ۱۱ همانا ما خود زنده می گردانیم مردگان را و می نویسیم

مَا قَدَّمُوا وَءَاثَرَهُمْ وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُبِينٍ ۱۲

آنچه پیش فرستادند و آثارشان را [که برجای نهاده اند] و هر چیزی به شمار آورده ایم آن را در کارنامه ای روشن ۱۲

وَأَضْرَبَ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿١٣﴾
و بزنی برای ایشان مثلی را مردمان آن آبادی را چون آمدند نزدشان فرستادگان ﴿۱۳﴾

إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا أَنْتَ كَذِبٌ كَرِيمٌ أَوْ هِيَ بَشْرٌ مِثْلُكُمْ فَذَرْهُمْ حَتَّى يَأْتِيَكَ بِهَا تَمْرٌ مِثْلُ طَلْعِ الْفَلِكِ الْوَاقِعِ ﴿١٤﴾
آنگاه که فرستادیم به سوی ایشان دو تن را پس تکذیب کردند هر دو را پس تقویت دادیم [آن دو را] به سومی پس گفتند همانا ما

إِلَيْكُمْ مُّرْسَلُونَ ﴿١٤﴾ قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ وَمَا أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْمَاءَ إِلَّا نَجْلٌ مُسْتَمَرٌّ ﴿١٥﴾
به سوی شما فرستاده شدگانیم ﴿۱۴﴾ گفتند نیستید شما مگر آدمی مانند ما و فرو نفرستاده است

الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ إِن أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ﴿١٥﴾ قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّا لِلَّهِ أَغْنَىٰ عَنْكُمْ وَهُوَ غَنِيٌّ بِعَزَازَتِنَا ﴿١٦﴾
[الله] مهرگستر هیچ چیزی را نیستید شما مگر اینکه دروغ می گوئید ﴿۱۵﴾ گفتند پروردگار ما می داند همانا ما

إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ ﴿١٦﴾ وَمَا عَلَيْنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٧﴾ قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِن لَّمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجِمَنَّكُمْ وَلِنَمَسِّنَنَّكُمْ
به سوی شما فرستاده شدگانیم ﴿۱۶﴾ و نیست بر ما مگر پیغام رسانیدن روشن ﴿۱۷﴾ گفتند همانا ما فال بد گرفتیم به شما اگر دست برندارید هر آینه سنگسار کنیم شما را و البته برسد به شما

مِمَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨﴾ قَالُوا طَائِفُكُمْ مِنْكُمْ أَيْدِيكُمْ وَأَعْيُنُكُمْ حَاظِرَةٌ بَلْ أَنتُمْ كَاذِبُونَ ﴿١٩﴾
از سوی ما عذابی دردناک ﴿۱۸﴾ گفتند فال بد شما با خود شماست آیا اگر پند داده شوید [به فال بد می گیرید؟]

بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿١٩﴾ وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَىٰ قَالَ يَنْقُومُ رَبِّي مِنْ قَوْمٍ سَافِرِينَ ﴿٢٠﴾
بلکه شما قومی اسراف کارید ﴿۱۹﴾ و آمد از انتهای آن شهر مردی که می دوید گفت ای قوم من پیروی کنید از فرستادگان ﴿۲۰﴾

لَا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٢١﴾ وَمَا لِي لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ رُجُوعُونَ ﴿٢٢﴾
درخواست نمی کنند از شما هیچ مزدی را و ایشان راه یافتگان اند ﴿۲۱﴾ و چه شده است مرا که بندگی نکنم آن را که آفریده است مرا و به سوی او بازگردانیده می شوید ﴿۲۲﴾

يُرِيدُنَا أَنْ نَمُنَّ بِمَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا أَن نَحْمَدَهُمُ وَلِنَاسْتَعِذَّ بِهِمْ نَبْذِلُهُمْ إِلَّا بِمَا نَشَاءُ إِنَّ إِلَهُنَا لَاحَدٌ ﴿٢٣﴾
بخواهد برای من [الله] مهرگستر ضرری را دفع نکند از من شفاعت ایشان چیزی را و نهد آن را که می خواهند بپرستند ما را مگر آنچه ما می خواهیم و ما را که می خواهند بپرستند ما را مگر آنچه ما می خواهیم

يُنْقِذُونَنَا مِنْ أَمْرِ عَمَّا نَشَاءُ وَيُلْهِمُنَا مَا نَمُشَاءُ وَكَانَ إِلَهُنَا وَحْدًا لَا يَمْلِكُ الْفِتْنَةُ أَنْ تَسْفِكَنَ دِمَاحَهُمْ ﴿٢٤﴾
نرهاوند مرا از امری که ما می خواهیم و ما را که می خواهیم و ما را که می خواهیم و ما را که می خواهیم

فَاسْمِعُونِي أَوْ لَا تَسْمِعُونِي إِنْ أَسْمِعْتَهُمْ يُصْرَعُوا إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ﴿٢٥﴾
پس بشنود از من یا نه بشنود از من پس بشنود از من پس بشنود از من

يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٧﴾
می دانستند به اینکه آمرزید مرا پروردگار من و گردانید مرا از گرامی داشتن

وَأَمَّا الْفِتْنَةُ فَإِنَّا لَا نَسْفِكُ دِمَاحَهُمْ إِلَّا بِمَا نَشَاءُ إِنَّ إِلَهُنَا لَاحَدٌ ﴿٢٨﴾
و اما الفتنه ما می خواهیم و ما را که می خواهیم و ما را که می خواهیم و ما را که می خواهیم

وَأَمَّا الْفِتْنَةُ فَإِنَّا لَا نَسْفِكُ دِمَاحَهُمْ إِلَّا بِمَا نَشَاءُ إِنَّ إِلَهُنَا لَاحَدٌ ﴿٢٩﴾
و اما الفتنه ما می خواهیم و ما را که می خواهیم و ما را که می خواهیم و ما را که می خواهیم

وَأَمَّا الْفِتْنَةُ فَإِنَّا لَا نَسْفِكُ دِمَاحَهُمْ إِلَّا بِمَا نَشَاءُ إِنَّ إِلَهُنَا لَاحَدٌ ﴿٣٠﴾
و اما الفتنه ما می خواهیم و ما را که می خواهیم و ما را که می خواهیم و ما را که می خواهیم

وَمَا أُنزِلْنَا عَلَىٰ قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَمَا
و فرود نیاوردیم بر قوم او پس از او هیچ سپاهی را از آسمان و نبوده ایم

كُنَّا مُنْزِلِينَ ﴿٢٨﴾ إِن كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَمِدُونَ
ما فرو فرستندگان ﴿۲۸﴾ نبود [کیفر آنان] مگر یک بانگ [سهمگین] پس ناگهان ایشان [سردو] خاموش شدند

يَحْسِرَةُ عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِّن رَّسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ
افسوس بر این بندگان نیاید برای آنان هیچ پیامبری مگر اینکه او را

يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٠﴾ أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّنَ الْقُرُونِ
ریشخند می کردند ﴿۳۰﴾ آیا ندیدند چقدر هلاک ساختیم پیش از ایشان از نسل ها

أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٣١﴾ وَإِن كُلُّ لَمَّا جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ
که آنها به سوی ایشان بر نمی گردند ﴿۳۱﴾ نیستند هیچ یک مگر اینکه همگی نزد ما حاضرشدگان اند

وَأَيَّةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا ﴿٣٢﴾
و نشانه ای است برای آنان زمین مرده که زنده گردانیدیم آن را و بیرون آوردیم از آن دانه را

فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ﴿٣٣﴾ وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِّن نَّخِيلٍ
پس از آن می خورند ﴿۳۳﴾ و قرار دادیم در آن باغ هایی از درختان خرما

وَأَعْنَبٍ وَفَجْرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ﴿٣٤﴾ لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ
و انگور و روان ساختیم در آنها از چشمه ها تا بخورند از فراورده آن

وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٥﴾ سُبْحَنَ الَّذِي
و نساخته است آن را دست های شان آیا پس سپاس نمی گزارند؟ ﴿۳۵﴾ پاک است [الله] که

خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنفُسِهِمْ
آفرید جفت ها را همه اش را از آنچه می رویاند زمین و از خودشان

وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾ وَأَيَّةٌ لَهُمُ اللَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ
و از آنچه نمی دانند ﴿۳۶﴾ و نشانه ای است برای ایشان شب بیرون می کشیم از آن روز را

فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ ﴿٣٧﴾ وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا
پس ناگهان ایشان در تاریکی فرومانند ﴿۳۷﴾ و آفتاب روان است به سوی قرارگاه خودش

ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٣٨﴾ وَالْقَمَرَ قَدَرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ
این است اندازه گیری آن پیروزمند دانا ﴿۳۸﴾ و برای ماه مقرر کردیم منزل هایی را تا

عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ ﴿٣٩﴾ لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ
بازگردد مانند شاخه کهنه خوشه خرما ﴿۳۹﴾ نه آفتاب سزاوار است برایش که دریابد

الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٤٠﴾
ماه را و نه شب پیشی گیرنده است بر روز و هر یکی در مدار خود شناورند ﴿۴۰﴾

وَأَيُّهُمُ أَهْلٌ أَنَا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلِكِ الْمَشْحُونِ ﴿٤١﴾ وَخَلَقْنَا

و نشانه ای است برای ایشان که همانا ما برداشتیم نسل ایشان را در کشتی پر بار ﴿٤١﴾ و آفریدیم

لَهُمْ مِّنْ مِّثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ﴿٤٢﴾ وَإِنْ نَشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيحَ لَهُمْ

برای ایشان مانند آن چیزی را که سوار می شوند [بر آن] ﴿٤٢﴾ و اگر بخواهیم غرق کنیم آنان را پس نباشد فریادرسی برای شان

وَلَا هُمْ يُنْقَذُونَ ﴿٤٣﴾ إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿٤٤﴾ وَإِذَا

و نه ایشان نجات داده می شوند ﴿٤٣﴾ مگر از روی رحمتی از خود ما و بهره مندی تا مدتی ﴿٤٤﴾ و چون

قِيلَ لَهُمْ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٥﴾

گفته شود به ایشان که پروا کنید از آنچه که پیش روی شماست و از آنچه پشت سر شماست باشد که شما مورد رحمت قرار گیرید ﴿٤٥﴾

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِّنْ آيَةٍ مِّنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ

و نمی آید برای شان هیچ نشانه ای از نشانه های پروردگارشان جز آنکه باشند از آن روگردانندگان

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا

﴿٤٦﴾ و چون گفته شود به آنان که انفاق کنید از آنچه روزی داده است به شما الله گویند آنان که کافر شدند

لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْطَعِمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَطْعَمَهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي

به آنان که ایمان آوردند آیا اطعام کنیم کسی را که اگر می خواست الله اطعام می کرد او را؟ نیستید شما مگر در

ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٤٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

گمراهی آشکاری ﴿٤٧﴾ و می گویند کی خواهد بود این وعده اگر هستید راستگویان؟

﴿٤٨﴾ مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ

﴿٤٨﴾ انتظار نمی برند مگر یک بانگ [سهمگین] را که بگیرد آنان را در حالی که ایشان در کشمکش اند

﴿٤٩﴾ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴿٥٠﴾

﴿٤٩﴾ پس نتوانند هیچ سفارشی را و نه به سوی خانواده خود بازگردند ﴿٥٠﴾

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ

و دمیده شود در صور پس ناگهان ایشان از قبرها به سوی پروردگار خود می شتابند

﴿٥١﴾ قَالُوا يَوَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِن مَّرْقَدِنَا هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ

﴿٥١﴾ گویند ای وای بر ما چه کسی برانگیخت ما را از خوابگاهمان؟ این است آنچه وعده کرده بود [الله] مهرگستر

وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٢﴾ إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً

و راست گفتند پیامبران ﴿٥٢﴾ اگر نباشد جز یک بانگ

وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٥٣﴾ فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ

سهمگین پس به ناگاه ایشان همگی نزد ما حاضر کرده شدگان اند ﴿٥٣﴾ پس امروز ستم نشود

نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٤﴾

به کسی هیچ ستمی و جزا داده نمی شوید مگر آنچه می کردید ﴿٥٤﴾

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَكِهِونَ ﴿٥٥﴾ هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ
همانا اهل بهشت امروز در سرگرمی ای شادمانند ایشان و همسرانشان

فِي ظِلٍّ عَلَى الْأَرَايِكِ مُتَكِونَ ﴿٥٦﴾ لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ
در سایه ها بر تخت ها تکیه کنندگان اند برای ایشان است در آن بهشت هر میوه ای برای ایشان است

مَا يَدْعُونَ ﴿٥٧﴾ سَلَامٌ ﴿٥٨﴾ قَوْلًا مِّن رَّبِّ رَحِيمٍ ﴿٥٩﴾ وَأَمْتَرُوا الْيَوْمَ
آنچه می خواهند [برای ایشان] سلام است سخنی از جانب پروردگار مهربان [گفته می شود] و جدا شوید امروز

أَيُّهَا الْمَجْرُمُونَ ﴿٥٩﴾ أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَبْنَىٰ عَادَمَ أَن
ای بزهکاران آیا سفارش نکرده بودم به شما ای فرزندان آدم اینکه

لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٦٠﴾ وَأَن أَعْبُدُونِي
پرستش مکنید شیطان را؟ همانا او برای شما دشمنی آشکار است و اینکه بپرستید مرا

هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِثًّا كَثِيرًا
این است راهی راست و هر آینه گمراه ساخت از شما گروه بسیاری را

أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴿٦٢﴾ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ
آیا خرد نمی ورزیدید این دوزخی است که وعده داده می شدید

أَصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٦٤﴾ الْيَوْمَ نَخْتِمُ
داخل شوید امروز به [کیفر] آنکه کفر می ورزیدید امروز مهر می نهیم

عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا
بر دهان هایشان و سخن می گوید باما دست هایشان و گواهی می دهد پاهایشان به آنچه

يَكْسِبُونَ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَيْنَهُمْ فَأَسْتَبَقُوا
می کردند و اگر می خواستیم قطعاً محو می کردیم چشم های ایشان را پس پیشی گرفتند

الصِّرَاطَ فَآتَىٰ يُبْصِرُونَ ﴿٦٦﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ
[به سوی] راه اما چگونه می دیدند و اگر می خواستیم قطعاً مسخ می کردیم ایشان را

عَلَىٰ مَكَاتَتِهِمْ فَمَا أَسْتَطَعُوا مِضْيَا وَلَا يَرْجِعُونَ
بر جایگاهشان پس نتوانند گذشتن [از آن] و نه برگردند

وَمَنْ تَعْمِرُهُ نُنَكِّسُهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾
و هر که را عمر دراز دهیم ننگون سارش می کنیم در آفرینش آیا خرد نمی ورزند؟

وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُّبِينٌ
و نیاموختیم او را شعر گفتن سزاوار نیست برای او نیست این [قرآن] مگر پندی و قرآنی آشکار

لِيُنْذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحَقِّقَ الْقَوْلَ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧٠﴾
تا بیم دهد هر که را زنده است و سزاوار گردد فرمان [عذاب] بر کافران

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَمًا فَهُمْ لَهَا
آیا ندیده اند که ما آفریدیم برای ایشان از آنچه ساخته است دست های ما چهارپایان دامی را که ایشان آنها را

مَلِكُونَ ﴿٧١﴾ وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ ﴿٧٢﴾
مالک اند؟ ﴿٧١﴾ و رام ساختیم آنها را برای ایشان پس برخی از آنها مرکب های ایشان است و برخی از آنها را می خورند ﴿٧٢﴾

وَلَهُمْ فِيهَا مِنْفَعٌ وَمَشَارِبٌ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَاتَّخَذُوا
و برای آنان است در آنها سودها و آشامیدنی ها آیا پس سپاس نمی گزارند؟ ﴿٧٣﴾ و گرفتند

مِنْ دُونِ اللَّهِ ۚ إِلَٰهَةً لَّهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿٧٤﴾ لَا يَسْتَطِيعُونَ
غیر از الله ۚ الهه هایی را باشد که ایشان یاری شوند ﴿٧٤﴾ درحالی که نمی توانند

نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهَا جُنْدٌ مُحْضَرُونَ ﴿٧٥﴾ فَلَا يَحْزَنُكَ قَوْلُهُمْ
یاری کردن شان را و ایشان برای آنها لشکری احضار شده اند ﴿٧٥﴾ پس اندوهگین نسازد تو را سخنشان

إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٦﴾ أَوَلَمْ يَرِ الْإِنْسَانُ أَنَّا
همانا ما می دانیم آنچه را پنهان می کنند و آنچه را آشکار می نمایند ﴿٧٦﴾ آیا ندیده است آدمی که ما

خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ﴿٧٧﴾ وَضَرَبَ لَنَا
آفریدیم او را از نطفه ای؟ پس اینک او ستیزنده ای آشکار است ﴿٧٧﴾ و زد برای ما

مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ ۖ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٧٨﴾
مثلی را و فراموش کرد آفرینش خود را گفت چه کسی زنده می کند این استخوان ها را درحالی که پوسیده اند ﴿٧٨﴾

قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ ۖ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ
بگو زنده می کند آنرا کسی که پدید آورد آنها را نخستین بار و او به هر آفرینشی داناست

الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ
﴿٧٩﴾ آن که قرار داد برای شما از درخت سبز آتشی را پس اکنون شما

مِّنْهُ تُوقَدُونَ ﴿٨٠﴾ أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
از آن برمی افروزید ﴿٨٠﴾ آیا نیست آن که آفرید آسمان ها و زمین را

بِقَدْرِ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ ۚ بَلَىٰ ۚ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨١﴾
توانا بر اینکه بیافریند مانند ایشان را آری و اوست آن آفریننده بس دانا ﴿٨١﴾

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٨٢﴾
جز این نیست فرمان او [این است که] چون بخواهد [آفریدن] چیزی را اینکه گوید به او باش بی درنگ موجود می شود ﴿٨٢﴾

فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾
پس پاک است [الله] که به دست اوست فرمانروایی هر چیزی و به سوی او بازگردانده می شوید ﴿٨٣﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

وَالصَّافَّاتِ صَفًا ۱ فَالزَّجَرَاتِ زَجْرًا ۲ فَالتَّالِيَاتِ ذِكْرًا ۳

سوگند به آن صف زدگان صف بستنی [نیکو] ۱ و آن بازدارندگان بازداشتنی [سخت] ۲ به آن تلاوتگران ذکر [قرآن] ۳

إِنَّ إِلَهَهُمُ اللَّهُ ۴ وَرَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۵ وَرَبُّ الْمَشْرِقِ ۶

همانا اله شما یکی است ۴ پروردگار آسمان ها و زمین و آنچه در میان آنهاست و پروردگار مشرق ها ۵

زَيْنًا ۷ أَسْمَاءُ الدُّنْيَا ۸ بَرِينَةً ۹ الْكَوَاكِبِ ۱۰ وَحِفْظًا ۱۱

همانا ما زینت دادیم آسمان نزدیکتر را به زیور ستارگان ۱۰ و برای نگهداری ۱۱

مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَّارِدٍ ۱۲ لَا يَسْمَعُونَ ۱۳ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَى ۱۴ وَيُقَذَّفُونَ ۱۵

از هر شیطان سرکشی ۱۲ نمی توانند گوش فرادهند به ملا اعلی و انداخته می شوند ۱۵

مِنْ كُلِّ جَانِبٍ ۱۶ دُحُورًا ۱۷ وَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ ۱۸ إِلَّا مَنْ خُفِيَ ۱۹

از هر طرف ۱۶ تا دور شوند و برای ایشان است عذابی دائم ۱۸ مگر آن که پنهان ۱۹

الْخُطْفَةِ ۲۰ فَاتَّبَعَهُ ۲۱ شِهَابٌ ثَاقِبٌ ۲۲ فَاسْتَفْتِهِمْ ۲۳ أَهْمُ أَشَدُّ خَلْقًا ۲۴

ربودنی [به سختی] پس تعقیب کند او را شهابی درخشان ۲۲ اکنون پیرس از ایشان آیا ایشان سخت ترند از حیث آفریدن ۲۴

أَمْ مَنْ خَلَقْنَا ۲۵ إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَازِبٍ ۲۶ بَلْ عَجِبْتَ ۲۷

یا آنان که ما آفریده ایم؟ همانا ما آفریدیم ایشان را از گل چسبنده ۲۶ بلکه تودر شگفتی ۲۷

وَيَسْخَرُونَ ۲۸ وَإِذَا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ ۲۹ وَإِذَا رَأَوْا آيَةً ۳۰

و آنها ریشخند می کنند ۲۸ و چون پند داده شوند پند نمی گیرند ۲۹ و چون ببینند نشانه ای را [به شدت] مسخره می کنند ۳۰

وَقَالُوا إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ۳۱ أَعِذَا مِنَّا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا ۳۲

و می گویند نیست این مگر جادویی آشکار ۳۱ [و می گویند] آیا چون بمیریم و بشویم خاک و استخوان هایی ۳۲

أَنَا لَمَبْعُوثُونَ ۳۳ أَوْ آبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ۳۴ قُلْ نَعَمْ ۳۵ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ ۳۶

آیا ما بازبرانگیخته می شویم ۳۳ و آیا پدران پیشین ما [نیز] بگو بلی [بازبرانگیخته می شوید] درحالی که ذلیل باشید ۳۶

فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ ۳۷ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ ۳۸ وَقَالُوا يَتَوَلَّنَا هَذَا ۳۹

پس جز این نیست که آن [برانگیختن] نهیبی است یگانه پس در آن وقت ایشان می نگرند ۳۸ و گویند ای وای بر ما این است ۳۹

يَوْمَ الدِّينِ ۴۰ هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ ۴۱ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ۴۲

روز جزا ۴۰ این است روز داری که شما آن را تکذیب می کردید ۴۲

أَحْشَرُوا ۴۳ الَّذِينَ ظَلَمُوا ۴۴ وَأَزْوَاجَهُمْ ۴۵ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ۴۶

گرد آورید کسانی را که ستم می کردند با همسانان شان و آنچه می پرستیدند ۴۶

إِلَى صِرَاطِ الْجَحِيمِ ۴۷ وَقَفُّهُمْ ۴۸ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ ۴۹

الله پس رهنمون شوید آنان را به راه دوزخ ۴۷ و نگاهشان دارید ۴۸ همانا آنان بازخواست شدگان اند ۴۹

مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ ۚ (۲۵) بَلْ هُمْ الْيَوْمَ مُسْتَسَامُونَ ۖ (۲۶) وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ

چه شده است شما را که یکدیگر را یاری نمی کنید (۲۵) بلکه ایشان امروز [خود را] تسلیم کنندگان اند (۲۶) و روی می آورد برخی شان

عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ۚ (۲۷) قَالُوا ۖ إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ ۚ (۲۸)

بر برخی دیگر درحالی که از یکدیگر می پرسند (۲۷) گویند همانا شما می آمدید نزد ما از جانب راست (۲۸)

قَالُوا ۖ بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ۚ (۲۹) وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ

گویند بلکه شما خود نبودید ایمان آورندگان (۲۹) و نبوده است ما را بر شما هیچ تسلطی

بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَٰغِينَ ۚ (۳۰) فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا ۖ إِنَّا لَذَٰيِقُونَ ۚ (۳۱)

بلکه شما بودید گروهی سرکشان (۳۰) پس سزاوار گشت بر ما سخن پروردگار ما همانا ما چشندگانیم [عذاب را] (۳۱)

فَأَغْوَيْنَكُمْ ۖ إِنَّا كُنَّا غَوِينَ ۚ (۳۲) فَأَنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ

پس گمراه کردیم شما را همانا ما بودیم گمراهان (۳۲) پس هراینه همه ایشان آن روز در عذاب شریک اند

ۚ (۳۳) إِنَّا كَذَٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ۚ (۳۴) إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ

همانا ما این چنین می کنیم (۳۳) کَذَٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ (۳۴) همانا آنان چون گفته می شد به آنها

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ۖ يَسْتَكْبِرُونَ ۚ (۳۵) وَيَقُولُونَ أَيَّا مَا رَهَاهَا إِلَهُنَا

که نیست هیچ الهی جز الله استکبر می کردند (۳۵) و می گفتند آیا ما رها کنیم اله های خود را

لِشَاعِرٍ ۖ تَجْنُونَ ۚ (۳۶) بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَقَ الْمُرْسَلِينَ ۚ (۳۷) إِنَّمَا

برای شاعری دیوانه (۳۶) [نه] بلکه آورده است حق را و تصدیق کرده است پیامبران را (۳۷) همانا شما

لَذَٰيِقُوا ۖ الْعَذَابِ الْأَلِيمِ ۚ (۳۸) وَمَا يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

چشندگان اید آن عذاب دردناک را (۳۸) و جزا داده نشوید جز آنچه را که می کردید

ۚ (۳۹) إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ۚ (۴۰) أُولَٰئِكَ هُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ ۚ (۴۱)

مگر بندگان برگزیده ناب الله (۳۹) آنان برای ایشان است روزی ای معلوم (۴۱)

فَوَكَكُهُ ۚ وَهُمْ مُكْرَمُونَ ۚ (۴۲) فِي جَنَّاتٍ النَّعِيمِ ۚ (۴۳) عَلَىٰ سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ

میوه های [گوناگون] و ایشان گرامی داشتگان اند (۴۲) در بهشت های پر نعمت (۴۳) بر تخت ها روبه روی همدیگر

ۚ (۴۴) يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِّنْ شَرَابٍ رَّوَّانٍ ۚ (۴۵) بَيْضَاءَ لَدَّةٍ لِّلشَّٰرِبِينَ

می گردانند بر آنان پیاله ای از شرابی روان (۴۵) سفید لذت بخش برای نوشندگان

ۚ (۴۶) لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُزْفَوْنَ ۚ (۴۷) وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ

نه در آن سرگیجه است و نه ایشان از آن مست شوند (۴۷) و نزد ایشان باشد زنان فروهشته

الْطَّرْفِ عَيْنٌ ۚ (۴۸) كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكْنُونٌ ۚ (۴۹) فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ

چشم فراخ چشم (۴۸) گویی ایشان تخم نهان داشته شده اند (۴۹) پس روی آورد برخی شان بر

بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ۚ (۵۰) قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ۚ (۵۱)

برخی دیگر درحالی که از همدیگر پرسند (۵۰) گوید گوینده ای از ایشان همانا من بود برایم هم نشینی (۵۱)

يَقُولُ أَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُصَدِّقِينَ (۵۲) **أَءِذَا مِنَّا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا أَءِنَّا**
 که می گفت آیا تو از تصدیق کنندگانی (۵۲) آیا چون بمیریم و شویم خاک و استخوان ها آیا ما
لَمَدِينُونَ (۵۳) **قَالَ هَلْ أَنتُمْ مُّطَّلِعُونَ** (۵۴) **فَاطْلِعْ** **فَرَّاهُ فِي سَوَاءٍ**
 جزا داده شدگانیم (۵۳) گوید [آن بهشتی] آیا شما سر می کشید (۵۴) پس سر برمی آورد و می بیند او را در میان
الْجَحِيمِ (۵۵) **قَالَ تَاللَّهِ إِنْ كِدَتْ لَتُرْدِينَ** (۵۶) **وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي**
 دوزخ (۵۵) گوید سوگند به الله هر آینه نزدیک بود تو که هلاک کنی مرا (۵۶) و اگر نمی بود نعمت پروردگارم
لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضَرِّينَ (۵۷) **أَفَمَا نَحْنُ بِمَبْتَلِينَ** (۵۸) **إِلَّا مَوْتَنَا**
 هر آینه می بودم از جمله حاضر کرده شدگان [در عذاب] (۵۷) آیا اکنون ما مردنی نیستیم؟! (۵۸) مگر به مرگ
الْأُولَىٰ **وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ** (۵۹) **إِنَّ هَذَا هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ** (۶۰)
 نخستین خود و نیستیم ما عذاب شدگان (۵۹) همانا این همان کامیابی بزرگ است (۶۰)
لِمِثْلِ هَذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ (۶۱) **أَذَلَّكَ خَيْرٌ نُّزُلًا أَمْ شَجَرَةً**
 برای اینچنین [رستگاری] باید عمل کنند عمل کنندگان (۶۱) آیا این بهتر است برای پذیرایی یا درخت
الزَّقُومِ (۶۲) **إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ** (۶۳) **إِنَّهَا شَجَرَةٌ**
 زقوم (۶۲) همانا ما قرار داده ایم آن را بلایی برای ستمکاران (۶۳) همانا آن درختی است که
تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ (۶۴) **طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رِئُوسُ الشَّيْطَانِ**
 برمی آید در قعر دوزخ (۶۴) خوشه اش مانند سرهای شیاطین است
فَاتَّبِعْهُمْ لَا يَكُونُوا مِنَّا قَمَالُونَ (۶۵) **مِنَّا الْبُطُونُ** (۶۶) **ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ**
 پس همانا آنان خورندگان اند از آن پس پرکنندگان اند از آن شکم ها را (۶۶) پس همانا برای آنان است
عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِّنْ حَمِيمٍ (۶۷) **ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَإِلَى الْجَحِيمِ** (۶۸)
 بر آن طعام آمیزه ای است از آب جوشان آنگاه (۶۷) همانا بازگشت آنان به سوی دوزخ است (۶۸)
إِنَّهُمْ أَلْفَوْا آبَاءَهُمْ ضَالِّينَ (۶۹) **فَهُمْ عَلَىٰ آثَرِهِمْ** (۷۰) **يَهْرَعُونَ**
 همانا آنان یافته بودند پدران خود را گمراهان (۶۹) پس آنان بر پی آنان می شتافتند (۷۰)
وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ (۷۱) **وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ**
 و به تحقیق گمراه شده بودند پیش از آنها بیشتر پیشینیان (۷۱) و به تحقیق فرستاده ایم در میانشان
مُنذِرِينَ (۷۲) **فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ** (۷۳)
 بیم دهندگان (۷۲) اکنون بین چگونه شد سرانجام بیم داده شدگان (۷۳)
إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ (۷۴) **وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحًا** (۷۵) **فَلَنِعْمَ**
 مگر بندگان ناب برگزیده الله (۷۴) و به تحقیق ندا کرد ما را نوح (۷۵) پس به خوبی ما
الْمُجِيبُونَ (۷۶) **وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ** (۷۷) **مِنَ الْكُرْبِ الْعَظِيمِ** (۷۸)
 اجابت کنندگانیم (۷۶) و رهانیدیم او و خانواده اش را از آن پریشانی بزرگ (۷۸)

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ﴿٧٧﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿٧٨﴾ سَلَّمَ

و گردانیدیم نسل او را تنها باقی ماندگان ﴿۷۷﴾ و برجای نهادیم برای او [نام نیک] در میان آیندگان ﴿۷۸﴾ سلام باد

عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ﴿٧٩﴾ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٠﴾ إِنَّهُ مِنْ

بر نوح در [همه] جهانیان ﴿۷۹﴾ همانا ما این چنین پاداش می دهیم نیکوکاران را ﴿۸۰﴾ همانا او از

عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨١﴾ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخِرِينَ ﴿٨٢﴾ وَآتَ وَهُمَا مِنْ

بندگان مؤمن ما بود ﴿۸۱﴾ باز غرق ساختیم دیگران را ﴿۸۲﴾ و همانا از

شَيْعَتِهِ لَأَبْرِهِيمَ ﴿٨٣﴾ إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٤﴾ إِذْ قَالَ

پیروان اوست ابراهیم ﴿۸۳﴾ آنگاه که آمد پیش پروردگار خود با دلی سالم ﴿۸۴﴾ چون گفت

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَقَوْمُهُ مَاذَا تَعْبُدُونَ ﴿٨٥﴾ أَيْفَاكَ ءَالِهَةٌ دُونَ اللَّهِ تَرِيدُونَ

به پدر خود و قوم خود چه چیز را می پرستید ﴿۸۵﴾ آیا الهه هایی جز الله را می خواهید

﴿٨٦﴾ فَمَا ظَنُّكُمْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾ فَنَظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ ﴿٨٨﴾

﴿۸۶﴾ پس چیست گمان شما به پروردگار جهانیان ﴿۸۷﴾ پس نگریست [ابراهیم] نگرستنی در ستارگان ﴿۸۸﴾

فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ﴿٨٩﴾ فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ ﴿٩٠﴾ فَرَاغَ إِلَىٰ ءَالِهِمْ

آنگاه گفت به راستی که من بیمارم ﴿۸۹﴾ پس روی گردانیدند از وی پشت کنان ﴿۹۰﴾ پس [پنهانی] رفت به سوی اله های ایشان

فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٩١﴾ مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ ﴿٩٢﴾ فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا

پس گفت آیا نمی خورید ﴿۹۱﴾ چیست شما را که سخن نمی گوید ﴿۹۲﴾ پس [پنهانی] حمله کرد بر ایشان به زدن

بِالْيَمِينِ ﴿٩٣﴾ فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزْفُونَ ﴿٩٤﴾ قَالَ أَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ

نیرومند ﴿۹۳﴾ پس روی آوردند به سوی او درحالی که می شتافتند ﴿۹۴﴾ گفت آیا می پرستید آنچه که می تراشید

﴿٩٥﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ قَالُوا أَبْنَاؤُا لَهُ بُنِينًا فَأَلْقُوهُ

﴿۹۵﴾ حال آنکه الله آفریده است شما را و آنچه را که انجام می دهید ﴿۹۶﴾ گفتند بنا کنید برای او بنایی پس بیفکنید او را

فِي الْجَحِيمِ ﴿٩٧﴾ فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ ﴿٩٨﴾

در آتش شعله ور ﴿۹۷﴾ پس خواستند در کار او نیرنگی را پس گردانیدیم آنان را پست ترین [گروه] ﴿۹۸﴾

وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيِّدِينَ ﴿٩٩﴾ رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ

و گفت [ابراهیم] همانا من رونده ام به سوی پروردگارم راهنمایی خواهد کرد مرا ﴿۹۹﴾ ای پروردگارم ببخش مرا [فرزندی] از شایستگان

﴿١٠٠﴾ فَبَشِّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ﴿١٠١﴾ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعَىٰ قَالَ

﴿۱۰۰﴾ پس مژده دادیم او را به پسری بردبار ﴿۱۰۱﴾ پس چون رسید با او به حد تلاش گفت

يَبْنِي إِنِّي أَرَىٰ فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرَىٰ ۖ قَالَ

ای پسر من می بینم در خواب که من ذبح می کنم تو را پس بنگر چه نظر داری؟ گفت

يَتَأْتِيَ أَفْعَلٌ مَا تَأْمُرُ ۖ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ ﴿١٠٢﴾

ای پدرم انجام بده آنچه را دستور یافته ای خواهی یافت مرا اگر بخواید الله از شکیبایان ﴿۱۰۲﴾

پس چون تسلیم شدند هر دو و انداخت اورا بر یک جانب صورت ﴿۱۳﴾ و ندا کردیم اورا کہ ای ابراهیم ﴿۱۴﴾ همانا

تحقق بخشیدی خواب [خود] را همانا ما این چنین پاداش می دهیم نیکوکاران را

امتحان آشکار است و فدای او کردیم ذبح [گوسفندی] بزرگ را و برجای گذاشتیم برای او [نامی نیک] در میان

آیندگان سلام بر ابراهیم این چنین پاداش می دهیم نیکوکاران را

۱۱۰) به درستی که او از بندگان مؤمن ما بود و مرثه دادیم او را به اسحاق که پیامبری بود از

شایستگان و برکت نهادیم **بر او** و بر **اسحاق** و از **فرزندان آن دو**

[برخی] نیکوکارند و [برخی] ستمکار آشکار به خویشانند ﴿۱۱۲﴾ و به تحقیق نعمت ارزانی داشتیم بر موسی

و هارون و نجات دادیم آن دو و قومشان را از آن اندوه بزرگ

۱۱۵ و یاری دادیم ایشان را پس آنان بودند همان پیروز شدگان و دادیم به ایشان کتاب

روشن و رسا را و هدایت کردیم ایشان را به آن راه راست و بر جای نهادیم [نام نیک]

برای آن دو در میان آیندگان سلام باد بر موسی و هارون

۱۲۰ بی گمان ما پاداش می دهیم نیکوکاران را بی گمان آن دو از

بندگان مؤمن ما بودند و بی گمان الیاس از فرستادگان بود

آنگاه که گفت به قوم خود آیا پروا نمی کنید آیا می خوانید بعل را و رها می کنید نیکوترین

آفرینندگان را ﴿۱۶۵﴾ که الله است پروردگار شما و پروردگار پدران پیشین شما ﴿۱۶۶﴾

فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٢٨﴾
 پس تکذیب کردند او را پس همانا آنان حاضر شدگان اند [در دوزخ] مگر بندگان ناب برگزیده الله

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿١٢٩﴾ سَلَّمَ عَلَىٰ إِيَّاكَ يَا سَيِّدَ الْيَسِينَ ﴿١٣٠﴾ إِنَّا كَذَّلِكَ
 و برجای گذاشتیم برای او [نام نیک] در میان آیندگان سلام بر ایاس همانا ما این چنین

نَجَزَى الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣١﴾ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾ وَإِنَّ لُوطًا
 پاداش می دهیم نیکوکاران را بی گمان او از بندگان مؤمن ما بود و همانا لوط

لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٣﴾ إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٣٤﴾ إِلَّا عَجُوزًا
 از فرستادگان بود آنگاه که نجات دادیم او را و خانواده اش را همگی مگر پیرزنی که

فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٣٥﴾ ثُمَّ دَمَرْنَا الْآخِرِينَ ﴿١٣٦﴾ وَإِنَّكُمْ لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِمْ
 در میان بازماندگان بود سپس نابود کردیم دیگران را و همانا شما می گذرید بر [آثار] آنان

مُصْبِحِينَ ﴿١٣٧﴾ وَبَالِيلٍ ﴿١٣٨﴾ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٣٩﴾ وَإِنَّ يُونُسَ لَمِنَ
 صبحگاهان و هنگام شب پس آیا خرد نمی ورزید و همانا یونس از

الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٩﴾ إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴿١٤٠﴾ فَسَاهَمَ فَكَانَ
 فرستادگان بود آنگاه که گریخت به سوی آن کشتی پر بار پس در قرعه کشی شرکت کرد و شد

مِنَ الْمُدْحَضِينَ ﴿١٤١﴾ فَالْنَقْمَةُ الْحَوْثُ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿١٤٢﴾ فَلَوْلَا أَنَّهُ
 از انداخته شدگان [در دریا] پس بلعید او را آن نهنگ درحالی که او در خور ملامت بود پس اگر چنین نبود که او

كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ﴿١٤٣﴾ لَلَيْتَ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤٤﴾
 بود از تسبیح کنندگان البته باقی می ماند در شکم آن [ماهی] تا روزی که برانگیخته شوند [مردگان]

فَبَدَّنْهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ﴿١٤٥﴾ وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً
 پس بیفکنیدیم او را به صحرای بی گیاه درحالی که او بیمار بود و رویانیدیم بر سر او بوته ای

مِّن يَّقُطِينٍ ﴿١٤٦﴾ وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَى مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ ﴿١٤٧﴾
 از کدو و فرستادیم او را به سوی صد هزار یا بیشتر

فَأَمْنُوا فَمَغْنَمُهُمْ إِلَى حِينٍ ﴿١٤٨﴾ فَاسْتَفْتِهِمُ الرِّبَّكَ الْبَنَاتُ
 پس ایمان آوردند پس بهره مند ساختیم آنان را تا مدتی پس پرس از آنان [از مشرکان] آیا برای پروردگارت دختران اند

وَلَهُمُ الْبَنُونَ ﴿١٤٩﴾ أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنثًا وَهُمْ
 و برای آنان پسران یا آفریده ایم فرشتگان را مادینگان و آنان

شَاهِدُونَ ﴿١٥٠﴾ أَلَا هُمَا هُمَا أَنَّهُمَا مِنْ أَفْكِهِمْ لِيَقُولُوا ﴿١٥١﴾ وَلَدٌ
 شاهد بوده اند آگاه باش همانا آنها از دروغشان خواهند گفت فرزند آورده است

اللَّهُ وَآيَاتِهِمْ لَكَذِبُونَ ﴿١٥٢﴾ أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ﴿١٥٣﴾
 الله و همانا آنها دروغگویان اند آیا برگزیده دختران را بر پسران

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ (۱۵۴) **أَفَلَا تَذَكَّرُونَ** (۱۵۵) **أَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ مُّبِينٌ**
 چه شده است شما را چگونه حکم می کنید (۱۵۴) آیا فکر نمی کنید (۱۵۵) یا برای شما دلیلی روشن است
فَاتُوا بِكِتَابِكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ (۱۵۷) **وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ**
 پس بیاورید کتاب خود را اگر هستید راستگویان (۱۵۷) و قرار دادند میان او [الله] و میان جن ها
نَسَبًا **وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ** (۱۵۸) **سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا**
 [خوشاوندی] و نسب می دانند جن ها که ایشان قطعاً برای حساب احضار خواهند شد (۱۵۸) پاک است الله از آنچه
يَصِفُونَ (۱۵۹) **إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ** (۱۶۰) **فَإِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ** (۱۶۱)
 وصف می کنند (۱۵۹) مگر بندگان ناب برگزیده الله [چنین نیستند] (۱۶۰) همانا شما و آنچه می پرستید (۱۶۱)
مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفَتَنِينَ (۱۶۲) **إِلَّا مَنْ هُوَ صَالٍ الْجَحِيمِ** (۱۶۳) **وَمَا مِنَّا إِلَّا**
 نیستید بر ضد او فریبنده [هیچ کس] (۱۶۲) مگر کسی که او وارد شونده دوزخ است (۱۶۳) و نیست هیچ یک از ما مگر اینکه
لَهُ مَقَامٌ مَّعْلُومٌ (۱۶۴) **وَإِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُونَ** (۱۶۵) **وَإِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ**
 برای او جایگاهی معین است (۱۶۴) و همانا ما خود صف زدگانیم (۱۶۵) و همانا ما خود تسبیح کنندگانیم
وَإِن كَانُوا لَيَقُولُونَ (۱۶۷) **لَوْ أَنَّ عِنْدَنَا ذِكْرًا مِّنَ الْأَوَّلِينَ** (۱۶۸) **لَكُنَّا**
 و هر آینه آنان می گفتند (۱۶۷) اگر البته بود نزد ما پندی از پیشینیان (۱۶۸) هر آینه می شدیم
عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ (۱۶۹) **فَكَفَرُوا بِهِ** **فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ** (۱۷۰) **وَلَقَدْ**
 بندگان ناب برگزیده الله (۱۶۹) اما کافر شدند به آن پس به زودی خواهند دانست (۱۷۰) و به تحقیق
سَبَقَتْ **كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا** **الْمُرْسَلِينَ** (۱۷۱) **إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ** (۱۷۲) **وَإِن**
 پیشی گرفته است سخن ما برای بندگان ما که فرستاده شده اند (۱۷۱) که آنان قطعاً یاری خواهند شد (۱۷۲) و همانا
جُنَدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ (۱۷۳) **فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّى حِينٍ** (۱۷۴) **وَأَبْصَرَهُمْ** **فَسَوْفَ**
 سپاه ما قطعاً پیروز خواهند شد (۱۷۳) پس روی بگردان از ایشان تا مدتی (۱۷۴) و آنان را بنگر که به زودی
يُبْصِرُونَ (۱۷۵) **أَفِعْذَابِنَا يُسْتَعْجَلُونَ** (۱۷۶) **فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ**
 خواهند دید (۱۷۵) آیا پس عذاب ما را بشتاب می طلبند (۱۷۶) پس چون فرود آید [عذاب] در آستانه آنان پس بد خواهد بود
صَبَاحٍ **الْمُنْذِرِينَ** (۱۷۷) **وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّى حِينٍ** (۱۷۸) **وَأَبْصَرَهُمْ** **فَسَوْفَ**
 بامداد بیم یافتگان (۱۷۷) و روی بگردان از ایشان تا مدتی (۱۷۸) و آنان را بنگر که به زودی
يُبْصِرُونَ (۱۷۹) **سُبْحَنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ** **عَمَّا يَصِفُونَ** (۱۸۰) **يَصِفُونَ**
 خواهند دید (۱۷۹) پاک است پروردگار تو صاحب عزت از آنچه [مشرکان] وصف می کنند (۱۸۰)
وَسَلِّمْ عَلَى الْمُرْسَلِينَ (۱۸۱) **وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ** (۱۸۲) **وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ**
 و سلام بر همه فرستادگان (۱۸۱) و ستایش از آن الله پروردگار جهانیان است (۱۸۲)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

صَّ وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ ۝۱ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ ۝۲

صاد سوگند به قرآن دارای پند ۱ [نه] بلکه آنانی که کافر شدند در سرکشی و مخالفت اند ۲

كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَوْا وَلَا تَجِئْ بِحِجَابٍ ۝۳ وَمَنْ جَاءَهُمْ

بسا که هلاک کردیم پیش از ایشان نسل ها پس فریاد برآوردند و نبود [آن وقت] هنگام گریز ۳ و در شگفت شدند

أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا سَاحِرٌ كَذَّابٌ ۝۴

از اینکه پیامد برای آنان بیم دهنده ای از خودشان و گفتند کافران این [شخص] جادوگریست بسیار دروغگو ۴

أَجْعَلِ الْأَلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا ۝۵ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ ۝۵ وَأَنْطَلَقَ الْمَلَأُ

آیا قرار داده همه اله ها را الهی یگانه؟ همانا این چیزی است بسیار عجیب ۵ و راه افتادند سران قوم

مِنْهُمْ أَنْ أَمْشُوا وَأَصْبِرُوا عَلَىٰ آلِهَتِهِمْ ۝۶ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ ۝۶

از ایشان [درحالی که می گفتند] بروید و شکیبایی بورزید بر [پرستش] اله های خود همانا این چیزی است که خواسته شده است ۶

مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْأَمَلَةِ الْآخِرَةِ ۝۷ إِنَّ هَذَا إِلَّا خُلُقٌ بَاطِلٌ ۝۷ أَمْ نُزِلَ

نشنیده ایم این را در آیین پسین [روزگار جاهلیت] نیست این مگر دروغ بافی ۷ آیا فروفرستاده شده

عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا ۝۸ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْ ذِكْرِي ۝۸ بَلْ لَمَّا يَذُوقُوا عَذَابِ

بر او این پندنامه از میان ما؟ [نه] بلکه آنان در شکی از اندرز من اند [نه] بلکه هنوز نچشیده اند عذاب مرا

أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ ۝۹ الْوَهَّابِ ۝۹ أَمْ لَهُمْ

آیا نزد آنان است خزانه های رحمت پروردگار تو که پیروزمند بسیار بخشنده است ۹ یا اینکه برای آنان است

مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۝۱۰ فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ ۝۱۰

فرمانروایی آسمان ها و زمین و آنچه در میان آنهاست؟ پس بالا روند در راه های آسمان ها ۱۰

جُنْدٌ مِمَّا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ ۝۱۱ مِنَ الْأَحْزَابِ ۝۱۱ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ

سپاهی ناچیز اینجا شکست خورده اند از احزاب [کفرند] ۱۱ تکذیب کردند پیش از آنها قوم

نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْنَادِ ۝۱۲ وَثَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ

نوح و عاد و فرعون صاحب اهرام [میخ دار] ۱۲ و ثمود و قوم لوط و اهل

لَيْكَةِ ۝۱۳ أُولَٰئِكَ الْأَحْزَابُ ۝۱۳ إِنْ كُنْتُمْ إِلَّا كَذَّابُ الرُّسُلِ

ایکه آنان احزاب [کفرند] ۱۳ نبودند هیچ یک [از ایشان] مگر اینکه تکذیب کردند پیامبران را

فَحَقَّ عِقَابُ ۝۱۴ وَمَا يَنْظُرُ هَؤُلَاءِ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً ۝۱۴ مَّا لَهَا

پس سزاوار گشت کیفر من [بر آنان] ۱۴ و انتظار نمی برند اینها جز یک بانگ [سهمگین] را که نباشد برای آنها

مِنْ فَوَاقٍ ۝۱۵ وَقَالُوا رَبَّنَا عَجِّلْ لَنَا قِطْنَا ۝۱۶ قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ۝۱۶

مهلتی و گفتند [از روی تمسخر] پروردگار شتاب کن برای ما نصیب ما را [از عذاب] پیش از روز حساب ۱۶

۱۷

أَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ

شکیبا باش بر آنچه می گویند و یاد کن بنده ما داوود را که نیرومند بود به درستی که او بسیار بازگشت کننده [به سوی ما] بود

وَالطَّيْرِ

۱۸

إِنَّا سَخَرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحُنَ بِالْعَشِيِّ وَالْإشْرَاقِ

همانا ما مسخر ساختیم کوه ها را که همراه او تسبیح می گفتند و بامداد و [مسخر ساختیم] مرغان را

مَحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ أَوَّابٌ ۱۹ وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَءَاتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ

دسته جمعی هر یکی به او بازگردانده بودند ۱۹ و استوار داشتیم فرمانروایی او را و دادیم او را سنجیده کاری

وَفَصَّلَ الْخُطَابِ ۲۰ وَهَلْ أَتَاكَ نَبُوءُ الْخَصَمِ إِذْ تَسَوَّرُوا

و داوری [فیصله دهنده] ۲۰ و آیا رسیده است به تو خبر آن نزاع کنندگان آنگاه که بالا آمدند

الْمِحْرَابِ ۲۱ إِذْ دَخَلُوا عَلَىٰ دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ

از دیوار محراب ۲۱ آنگاه درآمدند بر داوود پس هراسید از ایشان گفتند مترس

خَصْمَانِ بَغَىٰ بَعْضُنَا عَلَىٰ بَعْضٍ فَاحْكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ

ما دو شاکی هستیم ستم کرده است یکی از ما بر دیگری پس حکم کن میان ما به حق و جور مکن

وَاهْدِنَا إِلَىٰ سَوَاءِ الصِّرَاطِ ۲۲ إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَجَّةً

و هدایت کن ما را به راه راست ۲۲ به درستی که این برادر من است که او را نود و نه میش است

وَلِي نَجَّةٍ وَاحِدَةٍ فَقَالَ أَكْفَلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخُطَابِ ۲۳ قَالَ

و برای من یک میش است و گفته است آن را هم به من واگذار و غلبه کرده بر من در گفتگو ۲۳ گفت

لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَجَّتِكَ إِلَىٰ نِعَاجِهِ ۚ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي

به درستی که ستم کرده است بر تو با درخواست میش تو که ضمیمه کند به میش های خود و به درستی که بسیاری از شریکان ستم می کنند

بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ

برخی شان بر برخی دیگر مگر آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته و اندک اند

مَاهُمْ وَظَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ

ایشان و گمان برد داوود که ما آزمودیم او را پس آمرزش خواست از پروردگار خود و به رو در افتاد خاضعانه و [به سوی الله] برگشت

۲۴ فَغَفَرْنَا لَهُ ذَٰلِكَ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَّكَابٍ

ما هم بخشودیم بر او این کار را و به درستی که برای اوست نزد ما مقامی نزدیک و فرجامی نیک

۲۵ يٰۤاِدَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ

ای داوود به درستی که ما قرار دادیم تو را خلیفه ای در زمین پس داوری کن میان مردمان

بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ

به حق و پیروی مکن از هوس که گمراه کند تو را از راه الله به درستی که آنان که گمراه می شوند

عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ ۲۶

از راه الله برای آنهاست عذابی سخت به سبب آن که فراموش کردند روز حساب را ۲۶

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَطْلًا ۚ ذَٰلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ
و نیافریدیم آسمان و زمین را و آنچه را در میان آنهاست به باطل این گمان کسانی است که کافر شده اند

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ ﴿٢٧﴾ أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
پس وای بر کسانی که کفر ورزیده اند از [عذاب] آتش ﴿٢٧﴾ آیا قرار می دهیم آنان را که ایمان آوردند و کردند

الصَّالِحِينَ ۚ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ
کارهای شایسته مانند تبهاران در زمین؟ یا اینکه قرار می دهیم پروایندگان را مانند بدکاران

كُتِبَ ﴿٢٨﴾ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبْرَكٌ لِّدَّبَرُوا ۚ ءَايَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُو
﴿٢٨﴾ [این] کتابی است که فرو فرستادیم آن را به سوی تو [کتابی] پربرت تا تدبیر کنند [مردم] در آیات آن و تا پند گیرند

الْأَلْبَابِ ﴿٢٩﴾ وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ ۚ نِعَمَ الْعَبْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ
خردمندان ﴿٢٩﴾ و بخشیدیم به داوود سلیمان را نیکو بنده ای بود به درستی که او بسیار رجوع کننده [به الله] بود

﴿٣٠﴾ إِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّافِنَاتُ الْإِجَادُ ﴿٣١﴾ فَقَالَ إِنِّي
﴿٣٠﴾ آنگاه که عرضه شدند بر او آخر روز اسبان تیز تک ﴿٣١﴾ پس گفت همانا من

أَحَبُّتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي ۚ حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ﴿٣٢﴾
برگزیدم دوستی این اسبان را بر یاد پروردگارم تا اینکه [خورشید] نهان شد در پس پرده

رُدُّوهَا عَلَيَّ فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا
[گفت] بازگردانید آنها را بر من پس شروع کرد به ذبح وپی کردن ساق ها و گردن های اسبان ﴿٣٣﴾ و به تحقیق که آزمودیم

سُلَيْمَانَ ۚ وَالْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهٖ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ ﴿٣٤﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ
سلیمان را و انداختیم بر تخت او جسدی را آنگاه [به سوی الله] برگشت ﴿٣٤﴾ گفت ای پروردگارم بیامرز

لِي وَهَبَ لِي مَلَكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي ۚ إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٣٥﴾
مرا و عطا کن مرا فرمانروایی که نسزد هیچ کس را پس از من [جز من] همانا تویی بسیار بخشاینده ﴿٣٥﴾

فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ أَصَابَ ﴿٣٦﴾ وَالشَّيَاطِينَ
پس مسخر گردانیدیم برای او باد را که روان می شد به فرمان او به نرمی هر جا که می رسید ﴿٣٦﴾ و [هم] شیاطین را

كُلَّ بَنَاءٍ وَغَوَاصٍ ﴿٣٧﴾ وَءَاخِرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٣٨﴾ هَذَا
از هر بنا و غواصی را ﴿٣٧﴾ و دیگران را بسته شدگان در زنجیرها ﴿٣٨﴾ این است

عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ ۖ بَغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٩﴾ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ
عطای ما اکنون احسان کن یا نگاهدار بی حساب ﴿٣٩﴾ و همانا که برای اوست نزد ما مقامی نزدیک و نیک

مَعَابٍ ﴿٤٠﴾ وَادْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ ۚ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ ۚ أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ
فرجامی ﴿٤٠﴾ و یاد کن بنده ما ایوب را آنگاه که ندا کرد پروردگار خود را به اینکه رسانیده است به من شیطان

بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ ﴿٤١﴾ ارْكُضْ بِرِجْلِكَ ۚ هَذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ﴿٤٢﴾
رنج و عذابی را ﴿٤١﴾ [گفتیم] بکوب پای خویش را [بر زمین و چشمه ای برآمد گفتیم] این شستگاهی سرد و نوشیدنی است ﴿٤٢﴾

وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمَثَلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذَكَرَىٰ لِأُولَى الْأَلْبَابِ
و عطا کردیم به او خانواده اش و مانندشان با ایشان تارحمتی از جانب ما و پندی برای خردمندان باشد

وَحُذِّ بِيَدِكَ ضِعْفًا فَاضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنُتْ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا
و [گفتیم] بگیر به دست خود دسته ای [ترکه را] پس بزن به آن [ازن خود را] و سوگند مشکن همانا ما یافتیم او را شکیا

نَعَمْ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ۚ وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
نیک بنده ای بود همانا او بسیار بازگشت کننده بود ۴۴ و یاد کن بندگان ما را ابراهیم و اسحاق و یعقوب را

أُولَى الْأَيْدَى وَالْأَبْصَرِ ۚ إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَىٰ
که دارای قدرت و بینش بودند ۴۵ به درستی که ما ناب برگزیده نمودیم ایشان را به ویژگی ای که یاد

الْدَّارِ ۚ وَإِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنِ الْأَخْيَارِ ۚ وَأَذْكُرْ
سرای [دیگر] است ۴۶ و به درستی که ایشان نزد ما از برگزیدگان نیکان اند ۴۷ و یاد کن

إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ ۚ وَكُلٌّ مِّنَ الْأَخْيَارِ ۚ هَذَا ذِكْرٌ
اسماعیل و الیسع و ذالکفل را ۴۸ و همه ایشان از نیکان اند ۴۸ این پندی است

وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَّآبٍ ۚ جَنَّاتٍ عَدْنٍ مُّفْتَحَةٌ لَهُمْ أَبْوَابُ
و همانا برای پروا پیشگان سرانجامی نیکو است ۴۹ باغ های جاویدی که گشوده است برای آنها درهای آن

مُتَكِّينَ ۚ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفِكَهَةٍ ۚ وَشَرَابٍ ۚ
درحالی که تکیه کنان باشند در آن می طلبند در آنجا میوه فراوان و نوشیدنی را ۵۱

وَعِنْدَهُمْ قَصِيرَاتُ الْطَّرْفِ ۚ أَرْبَابٌ ۚ هَذَا مَا تُوْعَدُونَ ۚ لِيَوْمِ
و باشند نزد ایشان زنان فروهشته چشم همسال ۵۲ این است آنچه وعده داده می شوید [به آن] برای روز

الْحِسَابِ ۚ إِنَّ هَذَا لَرْزُقْنَا مَا لَهُ مِنْ نَّفَادٍ ۚ هَذَا
حساب ۵۳ همانا این است روزی ما نیست برای آن هیچ پایانی ۵۴ این است [سرانجام متقین] و همانا

لِلطَّغْيَانِ لَشَرٌّ مَّآبٍ ۚ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فِئَسَ الْمِهَادِ ۚ هَذَا
برای سرکشان قطعاً بد فرجامی است ۵۵ به دوزخ درآیند در آن پس بد جایگاهی است ۵۶ این است

فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمٌ ۚ وَعَسَاقٌ ۚ وَآخِرٌ مِّنْ شَكْلِهِ ۚ أَزْوَاجٌ ۚ
که باید بچشند آن را آبی جوشان و خونابه ای چرکین ۵۷ و دیگر از همانند آن [عذاب های] گوناگون ۵۸

هَذَا فَوْجٌ مُّقْنَحٌ مَّعَكُمْ لَا مَرْجَا بِهِمْ ۚ إِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ ۚ
اینان گروهی اند داخل شونده [در دوزخ] باشما خوشامد مباد ایشان را بی گمان آنها داخل شوندگان در آتش اند ۵۹

قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَا مَرْجَا بِكُمْ ۚ أَنْتُمْ قَدْ مَتَمَوْهُ ۚ لَنَا فِئَسَ الْقَرَارِ ۚ
گویند بلکه شما را خوشامد مباد شما را پیش آوردید آن را برای ما پس بد جایگاهی است ۶۰

قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ ۚ
گویند [ای] پروردگارا کسی که پیش آورده است برای ما این را پس زیاده کن برای او عذابی دو چندان را در آتش [دوزخ] ۶۱

وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِّنَ الْأَشْرَارِ ﴿٦٢﴾ أَتَأْخُذْنَهُمْ

و گویند چه شده است ما را که نمی بینیم مردانی را که ما می شمردیم آنان را از بدن [آیایی جهت] آنان را گرفته

سِحْرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ ﴿٦٣﴾ إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ

بودیم به مسخره یا بگردیده است از ایشان چشم های ما [ما] به درستی که این قطعاً حق است کشمکش

النَّارِ ﴿٦٤﴾ قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ وَمَا مِنَّ إِلَهِ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٦٥﴾

دوزخیان [ما] بگو جز این نیست که من بیم دهنده ام و نیست هیچ الهی مگر الله یگانه بس چیره

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَرُ ﴿٦٦﴾ قُلْ هُوَ نَبَأُ

پروردگار آسمان ها و زمین و آنچه میان آنهاست آن پیروزمند بس آمرزگار [ما] بگو این خبری

عَظِيمٌ ﴿٦٧﴾ أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ﴿٦٨﴾ مَا كَانَ لِي مِّنْ عِلْمٍ بِالْمَلَائِكَةِ

بزرگ است شما از آن روگردانید نیست مرا هیچ دانشی به آن گروه برتر [از فرشتگان]

إِذْ يَخْصِمُونَ ﴿٦٩﴾ إِنْ يُوحَىٰ إِلَىٰ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٧٠﴾ إِذْ قَالَ

آنگاه که باهم [در آفرینش آدم] کشمکش می کردند [ما] وحی فرستاده نمی شود به من مگر اینکه من بیم دهنده ای آشکارم [ما] آنگاه که گفت

رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَلَقْتُ بَشَرًا مِّنْ طِينٍ ﴿٧١﴾ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ

پروردگار تو به فرشتگان همانا من آفریننده ام بشری را از گل پس چون اندام او را سامان دادم و دمیدم در وی

مِنْ رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٧٢﴾ فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ

از روح خود پس بیفتید برای او سجده کنان پس سجده کردند فرشتگان همه شان

أَجْمَعُونَ ﴿٧٣﴾ إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٧٤﴾ قَالَ

با هم مگر ابلیس که تکبر ورزید و شد از کافران فرمود

يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيْدِي اسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ

ای ابلیس چه چیز بازداشت تو را از اینکه سجده کنی برای آنچه آفریدم به دو دست خود؟ آیا تکبر کردی یا هستی

مِنَ الْعَالِينَ ﴿٧٥﴾ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ

از برتران گفت من بهترم از وی آفریده ای مرا از آتش و آفریده ای او را از گل

﴿٧٦﴾ قَالَ فَخَرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٧٧﴾ وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَى يَوْمِ

فرمود پس بیرون رو از آن همانا تو رانده شده ای و بی گمان بر توست لعنت من تا روز

الْدِّينِ ﴿٧٨﴾ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يَبْعَثُونَ ﴿٧٩﴾ قَالَ فَإِنَّكَ

جزا گفت ای پروردگار پس مهلت بده مرا تا روزی که برانگیخته شوند [مردگان] فرمود همانا تو

مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿٨٠﴾ إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٨١﴾ قَالَ فَبِعِزَّتِكَ

از مهلت داده شدگانی تا روز وقت معلوم گفت پس سوگند به عزت تو

لَأَغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٢﴾ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٨٣﴾

که البته گمراه گردانم ایشان را همگی مگر بندگان تو آنهايي که ناب برگزیده اند

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقَّ أَقُولُ ﴿۸۴﴾ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ تَبِعَكَ
گفت این حق است و من حق را می گویم ﴿۸۴﴾ که هر آینه پر کنم دوزخ را از تو و از آنان که پیروی کنند تو را

مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿۸۵﴾ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ
از ایشان همگی ﴿۸۵﴾ بگو نمی خواهم از شما بر این کار هیچ مزدی را و نیستم من از بر سازندگان [که قرآن را زبانش خود ساخته باشم]

﴿۸۶﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿۸۷﴾ وَلَنَعْلَمَنَّ نَبَاهُ بَعْدَ حِينٍ ﴿۸۸﴾
﴿۸۶﴾ نیست آن مگر پندی برای جهانیان ﴿۸۷﴾ و البته خواهید دانست خبر آن را پس از چندی ﴿۸۸﴾

آیاتها

۷۵

سُورَةُ الزُّمَرِ

ترتیبها

۳۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿۱﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ
فروفرستادن این کتاب از [سوی] الله پیروزمند سنجیده کار است ﴿۱﴾ بی گمان ما فروفرستاده ایم به سوی تو

الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَأَعْبُدِ اللَّهَ تَخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿۲﴾ أَلَا
این کتاب را به حق پس پرستش کن الله را درحالی که خالص کننده باشی برای او عبادت را ﴿۲﴾ آگاه باش

لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ
از آن الله است عبادت خالص و آنان که گرفتند جز الله دوستانی را

مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ
[گفتند] عبادت نمی کنیم آنان را مگر برای آنکه نزدیک گردانند ما را به الله نزدیک گردانیدی همانا الله داوری می کند میان ایشان

فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿۳﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ
در چیزی که ایشان در آن اختلاف دارند همانا الله راه نمی نماید آن را که او دروغگوی

كَفَّارٌ ﴿۴﴾ لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَأَصْطَفَىٰ مِمَّا
بسیار ناسپاس است ﴿۴﴾ اگر می خواست الله که گیرد فرزندی را البته برمی گزید از آنچه

يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ سُبْحَانَهُ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿۵﴾
می آفریند آنچه را که می خواست پاک است او اوست الله یگانه بس چیره ﴿۵﴾

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يَكُونُ اللَّيْلُ عَلَى النَّهَارِ
آفریده است آسمان ها و زمین را به حق می پیچاند شب را بر روز

وَيَكُونُ النَّهَارُ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
و می پیچاند روز را بر شب و مسخر ساخته است آفتاب و ماه را

كُلُّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ﴿۶﴾
هر یک روان است برای مدتی معین آگاه باشید اوست آن پیروزمند آمرزگار ﴿۶﴾

خَلَقَكُمْ مِّنْ نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَانزَلَ لَكُمْ
بیافرید شما را از یک تن سپس آفرید از آن جفت او را و فرو فرستاد برای شما

مِّنَ الْأَنْعَامِ ثَمَنِيَّةَ أَزْوَاجٍ يَخْلُقَكُمْ فِي بَطُونٍ أُمَّهَاتِكُمْ
از چهارپایان دامی هشت تا [نر و ماده] می آفریند شما را در شکم های مادرانتان

خَلَقًا مِّنْ بَعْدٍ خَلَقَ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثَ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ
آفرینشی پس از آفریدن دیگر در تاریکی های سه گانه این است الله پروردگار شما برای اوست

الْمَلِكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُصَوِّفُونَ ﴿٦﴾ إِن تَكْفُرُوا فَإِنَّ
فرمانروایی نیست هیچ الهی مگر او پس کجا گردانیده می شوید اگر کافر شوید پس همانا

اللَّهُ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِن تَشْكُرُوا يَرْضَهُ
الله بی نیاز است از شما و نمی پسندد برای بندگان خود کفر را و اگر شکر کنید می پسندد آن را

لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَّرْجِعُكُمْ
برای شما و بر نمی دارد هیچ بردارنده ای بار [گناه] دیگری را سپس به سوی پروردگار شماست بازگشت شما

فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ هَمَانَا أَوْ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٧﴾
پس آگاه می سازد شما را به آنچه می کردید همانا او داناست به راز سینه ها

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ
و چون برسد انسان را رنجی می خواند پروردگار خود را رجوع کنان به سوی او باز چون ارزانی کند به او

نِعْمَةً مِّنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُوًا إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَندَادًا
نعمتی را از طرف خود فراموش کند آنچه می خواند [الله را] به جهت رفع آن پیش از آن و قرار می دهد برای الله همتایانی را

لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ
تا گمراه کند مردم را از راه الله بگو بهره برگیر به کفر خود اندکی همانا تو از همدمان

النَّارِ ﴿٨﴾ أَمَّنْ هُوَ قَنِتٌ ءَانَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ
آتش آیا کسی که او عبادت کننده است در ساعات شب سجده کنان و قیام کنان می ترسد

الْآخِرَةَ وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْمَلُونَ وَالَّذِينَ
از آخرت و امید دارد به رحمت پروردگار خود [برابر است با آن مشرک ناسپاس] بگو آیا برابرند آنان که می دانند و آنان که

لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُوا الْأَلْبَابِ ﴿٩﴾ قُلْ يَعْبَادِ الَّذِينَ
نمی دانند تنها پند می گیرند خردمندان بگو ای بندگان من که

ءَامَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ
ایمان آورده اید پروا کنید از پروردگار خود برای آنان که نیکویی کردند در این دنیا پاداشی نیک است

وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُم بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿١٠﴾
و زمین الله فراخ است جز این نیست که تمام داده می شود به صابران پاداششان بی شمار

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۚ وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ

بگو همانا من فرمان یافته ام که پرستش کنم الله را درحالی که خالص کرده باشم برای او پرستش را ۱۱ و فرمان یافته ام تا اینکه باشم

أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ ۚ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

نخستین [کس از] مسلمانان ۱۲ بگو همانا من می ترسم اگر نافرمانی کنم پروردگار خود را از عذاب روزی بزرگ

قُلْ اللَّهُ أَعْبُدُوا لَهُ دِينِيَ ۚ فَأَعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ ۚ

۱۳ بگو الله را عبادت می کنم خالص کنان برای او پرستش خود را ۱۴ پس بپرستید آنچه را خواهید جز او [ولی زبان خواهید دید]

قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۚ أَلَا

بگو به درستی که زیانکاران کسانی اند که تباہ کرده اند خود را و خانواده خود را در روز رستاخیز آگاه باش

ذَٰلِكَ هُوَ الْخَسِرَانِ الْمُمِينِ ۚ هُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلُّ مِنَ النَّارِ

همین است آن زیان آشکار ۱۵ برای آنهاست از بالای سرشان سایه بان هایی از آتش

وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلٌّ ۚ ذَٰلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِ عِبَادَهُ ۚ يَعْبَادُ ۚ فَاتَّقُوا ۚ

۱۶ و از زیر پایشان نیز سایه بان هایی این است [آن عذابی که] می ترساند الله به آن بندگان خود را ای بندگان من پروا کنید از [عذاب] من ۱۷

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَى ۚ

و کسانی که دوری کردند از طاغوت که بپرستند آنها را و برگشتند به سوی الله برای ایشان است مژده

فَبَشِّرْ عِبَادَ ۚ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ ۚ

پس مژده بده بندگانم را ۱۷ همانان که گوش فرامی دهند سخن را پس پیروی می کنند نیکوترین آن را

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ ۚ وَوَلَّيْنَا لَهُمُ الْأُولَى ۚ وَوَلَّيْنَا لَهُمُ الْآخِرَى ۚ

آنانند که هدایت کرده است ایشان را الله و آنان همان خردمندان اند ۱۸

أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ تُنقِذُ مَنْ فِي النَّارِ ۚ

آیا پس کسی که سزاوار گشت بر وی فرمان عذاب آیا تو می رهایی کسی را که در آتش است ۱۹

لَٰكِنَّ الَّذِينَ أَنْقَرُوا ۚ رَهْمَ ۚ هُمْ عُرِفُوا مِنْ فَوْقِهَا عُرْفٌ مَبْنِيَّةٌ تَجْرِي

لیکن آنان که پروا کردند از پروردگار خود برای ایشان است گوشک هایی که بر فراز آنها گوشک هایی بنا شده است روان است

مِنْ تَحْتِهَا ۚ الْأَنْهَارُ وَعَدَ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ ۚ

زیر آن جوی ها وعده الله است خلاف نمی کند الله وعده خود را ۲۰ آیا ندیدی

أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنْبِيعٌ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ

که الله فرو فرستاده از آسمان آب را پس روان کرد آن را در چشمه هایی در زمین سپس

يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُخْتَلِفًا أَلْوَنُهُ ثُمَّ يَهِيْجُ فَنَرُّهُ مُصْفًى ثُمَّ

برمی آورد با آن کشت هایی را که گوناگون است رنگ های آن سپس پژمرده می شود پس می بینی آن را زرد شده سپس

يَجْعَلُهُ حُطَامًا ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرًا ۚ لِأُولَى الْأَلْبَابِ ۚ

می گرداند آن را ریز ریز همانا در این پندی برای خردمندان است ۲۱

أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِّنْ رَبِّهِ ۚ فَوَيْلٌ
 آیا کسی که گشوده است الله سینه او را برای دین اسلام پس او بر نوری باشد از جانب پروردگار خود پس وای

لِلْقَسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِّنْ ذِكْرِ اللَّهِ ۚ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٢﴾
 به حال سخت دلان از یاد الله آنان در گمراهی آشکارند ﴿٢٢﴾

اللَّهُ نَزَلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَبِهًا مَّثَانِيَ تَقْشَعِرُّ مِنْهُ
 الله نازل کرد بهترین سخن را کتابی که [آیاتش] مشابه به هم [و] مکررات است که می لرزد از [شنیدن] آن

جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم ۚ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ ۚ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٣﴾
 پوست های آنان که می ترسند از پروردگارشان سپس نرم می شود پوست هایشان و دل هایشان

إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ يَهْدِي بِهِ ۚ مَن يَشَاءُ ۚ وَمَن
 با یاد الله این است هدایت الله هدایت می کند با آن هر کس را که بخواهد و هر که را

يُضِلُّ اللَّهُ ۚ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٢٤﴾ أَفَمَن يَتَّبِعِ بَوَاجِهَهُ سَوْءَ
 گمراه کند الله پس نیست برای او هیچ هدایت کننده ای ﴿٢٤﴾ آیا کسی که سپر می کند روی خود را از سختی

الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۚ وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ
 عذاب در روز رستاخیز [برابر است با کسانی که از عذاب درمان اند] و گفته می شود به ستمکاران بچشید [سزای] آنچه کسب می کردید

كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۚ فَانَّهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ
 ﴿٢٥﴾ تکذیب کردند آنان که پیش از ایشان بودند [پیامبرانشان را] پس رسید به ایشان عذاب از جایی که

لَا يَشْعُرُونَ ۚ فَذَاقَهُمُ اللَّهُ ۚ الْخِزْيَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ
 در نمی یافتند پس چشانید به آنان الله رسوایی را در زندگانی دنیا و هر آینه عذاب

الْآخِرَةِ أَكْبَرُ ۚ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۚ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي
 آخرت بزرگ تراست اگر می دانستند ﴿٢٦﴾ و هر آینه ﴿٢٦﴾ زدیم برای مردمان در

هَٰذَا الْقُرْآنِ مِن كُلِّ مَثَلٍ لَّعَلَّهُمْ يَنْذَكَّرُونَ ۚ قُرْآنًا عَرَبِيًّا
 این قرآن از هر مثلی باشد که آنان پند گیرند ﴿٢٧﴾ [فرو فرستادیم] قرآنی را به [زبان] عربی

غَيْرِ ذِي عِوَجٍ ۚ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ۚ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَّجُلًا فِيهِ
 بدون هیچ گونه کجی باشد که آنان پروا کنند ﴿٢٨﴾ زده است الله مثلی راه مردی را که در [مالکیت] او

شُرَكَاءُ مُتَشَاكِسُونَ ۚ وَرَجُلًا سَلَمًا لِّرَجُلٍ ۚ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا
 شریکانی درگیر اند و مردی که فرمانبر یک تن است آیا این دو برابرند در مثل

الْحَمْدُ لِلَّهِ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۚ إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَّيِّتُونَ
 ستایش از آن الله است بلکه بیشترشان نمی دانند ﴿٢٩﴾ همانا تو مردنی هستی و همانا آنها هم مردنی هستند

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عِندَ رَبِّكُمْ تَخَصُمُونَ ﴿٣٠﴾
 باز البته شما روز رستاخیز نزد پروردگار خود کشمکش خواهید کرد ﴿٣٠﴾

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَّبَ بِالْصِّدْقِ
پس کیست ستمکارتر از آنکه دروغ بربندد بر الله و تکذیب کند سخن راست را

إِذْ جَاءَهُ^ط أَلَيْسَ^ط فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى^ط لِّلْكَافِرِينَ^ط وَالَّذِي^ط
چون به او برسد؟ آیا نیست در دوزخ جایگاهی برای کافران و کسی که

جَاءَ بِالْصِّدْقِ^ط وَصَدَّقَ بِهِ^ط أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ^ط
بیاورد گفتار راست را و تصدیق کند آن را آنان همان پروايشگان اند

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِندَ رَبِّهِمْ^ط ذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ^ط
برای ایشان است آنچه نزد پروردگارشان این است پاداش نیکوکاران

لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُمْ^ط
تا سرانجام بزداید الله از ایشان بدترین کاری که کرده اند و پاداش بدهد به ایشان مزد ایشان را

بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ^ط أَلَيْسَ^ط بِكَافٍ^ط
با نیکوترین کاری که می کردند آیا نیست بسنده

عَبْدُهُ^ط وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ^ط مِنْ دُونِهِ^ط وَمَنْ^ط يُضِلِلِ^ط
بنده خود؟ و می ترسانند تو را به کسانی که غیر اویند و هر که را گمراه کند

اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ^ط وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ^ط
الله پس نیست برای او هیچ هدایت کننده ای و هر که را هدایت کند [او را] الله پس نیست برای او هیچ گمراه کننده ای

أَلَيْسَ^ط اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ^ط وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ^ط
آیا نیست الله پیروزمند انتقام گیرنده و اگر بپرسی از ایشان که چه کسی آفریده است

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ^ط
آسمان ها و زمین را؟ البته گویند الله بگو پس به من خبر دهید چیزهایی را که می خوانید

مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ^ط كَاشِفَتُ^ط ضُرِّيَّ^ط
جز الله اگر بخواهد به من آری زبانی را آیا آنان برطرف کننده زبان او هستند؟

أَوْ أَرَادَنِيَ بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَتُ^ط رَحْمَتِهِ^ط قُلْ حَسْبِيَ^ط
یا اگر بخواهد الله به من رحمتی را آیا آنان بازدارندگان رحمت او هستند بگو کافی است برای من

اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ^ط قُلْ يٰ قَوْمِ اعْمَلُوا^ط
الله بر او توکل می کنند توکل کنندگان بگو ای قوم من عمل کنید

عَلَىٰ مَكَانِكُمْ إِنِّي عَمِلْتُ^ط فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ^ط
بر روش و منش خویش همانا من نیز عمل کرده ام پس زود بدانید

مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ^ط
کیست که بیاید بر او عذابی که رسوا کند او را و فرود آید بر وی عذابی پایدار

إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنْ أهُتَدَىٰ هَمَانَا فرود آوردیم بر تو این کتاب را برای همه مردمان به حق پس هر که هدایت یافت

فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ برای خودش است و هر که گمراه شد پس جز این نیست که گمراه می شود به زیان خود و نیستی تو بر ایشان

بَوَكِيلٍ ۞ ۴۱ ۞ اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي گمراه [تا به هدایتشان واداری] ۴۱ ۞ الله برمی گیرد [می ستاند] جان ها را هنگام مرگ شان و جان کسانی که

لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فِيمِمْسِكَ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ نمرده اند در خوابشان [می گیرد] پس نگه می دارد آن جانی را که حکم کرده است بر او مرگ را

وَيُرْسِلُ الْآخِرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ و رها می کند آن دیگر را تا سرآمدی معین به درستی که در این نشانه هایی است

لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۞ ۴۲ ۞ أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ برای قومی که می اندیشند ۴۲ ۞ آیا گرفته اند جز الله شفاعت کنندگانی را؟

قُلْ أُولَؤُا كَانُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ ۞ ۴۳ ۞ بگو و آیا اگر چه در اختیار نداشته باشند چیزی را و خرد هم نورزند ۴۳ ۞

قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا لَهُ ۞ ۴۴ ۞ أَلَمْ يَكُن لَّهُ الْفَرْعُ كُلُّ شَيْءٍ يُشْفَعُ بِهِ وَرَبُّهُ يَتَذَكَّرُ ۞ ۴۵ ۞ بگو از آن الله است شفاعت همگی برای اوست فرمانروایی آسمان ها و زمین سپس

إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۞ ۴۶ ۞ وَإِذَا دُكِّرَ لَهُمْ أَنَّهُمْ لَنُحْشَرُونَ ۞ ۴۷ ۞ بگو او برگردانده می شوید و چون یاد شود که آنها شادمانی می کنند و اگر

قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا دُكِّرَ لَهُمْ أَنَّهُمْ لَنُحْشَرُونَ ۞ ۴۸ ۞ دل های آنان که ایمان ندارند به آخرت و چون یاد شوند که آنها شادمانی می کنند و اگر

قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا لَهُ ۞ ۴۹ ۞ أَلَمْ يَكُن لَّهُ الْفَرْعُ كُلُّ شَيْءٍ يُشْفَعُ بِهِ وَرَبُّهُ يَتَذَكَّرُ ۞ ۵۰ ۞ بگو او برگردانده می شوید و چون یاد شود که آنها شادمانی می کنند و اگر

قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا لَهُ ۞ ۵۱ ۞ أَلَمْ يَكُن لَّهُ الْفَرْعُ كُلُّ شَيْءٍ يُشْفَعُ بِهِ وَرَبُّهُ يَتَذَكَّرُ ۞ ۵۲ ۞ بگو او برگردانده می شوید و چون یاد شود که آنها شادمانی می کنند و اگر

قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا لَهُ ۞ ۵۳ ۞ أَلَمْ يَكُن لَّهُ الْفَرْعُ كُلُّ شَيْءٍ يُشْفَعُ بِهِ وَرَبُّهُ يَتَذَكَّرُ ۞ ۵۴ ۞ بگو او برگردانده می شوید و چون یاد شود که آنها شادمانی می کنند و اگر

قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا لَهُ ۞ ۵۵ ۞ أَلَمْ يَكُن لَّهُ الْفَرْعُ كُلُّ شَيْءٍ يُشْفَعُ بِهِ وَرَبُّهُ يَتَذَكَّرُ ۞ ۵۶ ۞ بگو او برگردانده می شوید و چون یاد شود که آنها شادمانی می کنند و اگر

قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا لَهُ ۞ ۵۷ ۞ أَلَمْ يَكُن لَّهُ الْفَرْعُ كُلُّ شَيْءٍ يُشْفَعُ بِهِ وَرَبُّهُ يَتَذَكَّرُ ۞ ۵۸ ۞ بگو او برگردانده می شوید و چون یاد شود که آنها شادمانی می کنند و اگر

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ
و آشکار شود برای آنها بدی های آنچه کرده بودند و احاطه کند آنان را آن [عذاب] که بدان

يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٤٨﴾ فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا نَجْوَىٰ إِذَا خَوَّلَهُ
ریشخند می کردند ﴿٤٨﴾ پس چون برسد انسان را گزند می خواند ما را آنگاه چون ارزانی داریم به او

نِعْمَةً مِّنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَكِنَّ
نعمتی را از طرف خود گوید جز این نیست که داده شده است به من این بنابر دانشی که در من است [نه] بلکه این [نعمت] آزمایشی است ولیکن

أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٩﴾ قَالُوا هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَمَا أَغْنَىٰ
بیشتر شان نمی دانند ﴿٤٩﴾ هر آینه گفتند آن [سخن] را آنان که پیش از ایشان بودند ولی دفع نکرد

عَنَّهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٥٠﴾ فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا
از ایشان [عذاب را] آنچه را که کسب می کردند ﴿٥٠﴾ پس رسید به آنان بدی های آنچه کسب کردند

وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِن هَٰؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا
و آنان که ستم کردند از اینان خواهد رسید به ایشان بدی های آنچه که کسب کرده اند

وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥١﴾ أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ
و نیستند ایشان عاجز کنندگان [الله] ﴿٥١﴾ و آیا ندانستند که الله می گشاید روزی را

لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾
برای هر که خواهد و تنگ می گرداند [برای هر که خواهد] همانا در این نشانه هایی است برای گروهی که ایمان دارند ﴿٥٢﴾

قُلْ يَٰعِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن
بگو ای بندگان من آنان که زیاده روی کرده اید [بر گناه] به زیان خود نا امید مشوید از

رَحْمَةِ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا ۚ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ
رحمت الله همانا الله می آمرزد گناهان را همگی همانا اوست آن آمرزگار مهربان

﴿٥٣﴾ وَأَنبِئُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ ۚ وَاسْلُمُوا لَهُ ۚ مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ
و برگردید به سوی پروردگارتان و فرمان برید او را پیش از آنکه بیاید به شما

الْعَذَابُ ۚ ثُمَّ لَا تُنصِرُونَ ﴿٥٤﴾ وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنزِلَ
آن عذاب [موعود] آنگاه یاری نخواهید شد و پیروی کنید از نیکوترین چیزی که نازل شده است

إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ ۚ مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ
به سوی شما از جانب پروردگارتان پیش از آنکه بیاید شما را عذاب

بَغْتَةً ۚ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٥٥﴾ أَن تَقُولَ نَفْسٌ بِأَحْسَرَةٍ
ناگهان درحالی که شما خبردار نباشید ﴿٥٥﴾ پیش از آنکه گوید هر کسی ای دریغا

عَلَىٰ مَا فَرَّطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ ۚ وَإِن كُنْتُ لَمِنَ السَّخِرِينَ ﴿٥٦﴾
بر آنچه کوتاهی کردم در حق الله و هر آینه بودم از مسخره کنندگان ﴿٥٦﴾

أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٥٧﴾
یا گوید اگر الله هدایت می کرد مرا البته می بودم از پروایشان

أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ ﴿٥٨﴾
یا گوید وقتی که ببیند عذاب را کاش مرا برگشتی باشد [به دنیا] تا شوم

مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾ بَلَىٰ قَدْ جَاءَتْكَ آيَاتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا ﴿٥٩﴾
از نیکوکاران آری به تحقیق آمد برای تو آیات من پس تکذیب کردی آنها را

وَأَسْتَكَبرَتْ وَكُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٥٩﴾ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ ﴿٦٠﴾
و تکبر نمودی و شدی از کافران و در روز رستاخیز

تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ رُجُومُهُمْ ﴿٦٠﴾
می بینی آنان را که دروغ گفتند بر الله روی هاشان سیاه است آیا نیست در

جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٦٠﴾ وَيُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا
دوزخ جایگاهی برای متکبران و نجات دهد الله آنان را که پروا داشته اند

بِمَفَازَتِهِمْ لَا يَمَسُّهُمُ السُّوءُ وَلَا هُمْ يَمَسُّونَ اللَّهُ ﴿٦١﴾
به سوی کامیابی شان نرسد به ایشان بدی و نه ایشان اندوهگین شوند الله

خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿٦٢﴾ مَقَالِيدُ
آفریننده هر چیزی است و او بر هر چیزی نگهبان است تنها برای اوست کلیدهای

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ
آسمان ها و زمین و آنان که کفر ورزیدند به آیات الله آنان

هُمْ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٣﴾ قُلْ أَغْوَىٰ أَجْزَأُ أَفَعَايَ أَفْعَىٰ
همان زیان کاران اند بگو آیا جزر فرمان می دهی مرا بپرستم ای

الْجَاهِلُونَ ﴿٦٤﴾ وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكَ لَئِنْ
نادانان و به تحقیق وحی شده است به تو و به آنان که پیش از تو بودند که اگر

أَشْرَكَتَ لِيَحْبِطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٥﴾ بَلَىٰ
شرک بورزی البته تباہ شود عمل تو و هر آینه شوی از زیان کاران بلکه الله را

فَاعْبُدْ وَكُن مِّنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٦﴾ وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ
پرستش کن و باش از شکرگزاران و ارج ننهادند الله را سزاوار ارجمندیش

وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَالسَّمَوَاتُ
در حالی که زمین همگی [در] قبضه [قدرت] اوست در روز رستاخیز و آسمان ها

مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ ﴿٦٧﴾ وَتَعَلَّىٰ سَبْحَنَهُ وَمَا يَشْكُرُونَ ﴿٦٧﴾
پیچیده در دست اوست و برتر است و آنچه شریک [او] می سازند

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
و دمیده شود در صور پس می میرد هر که در آسمان ها و هر که در زمین است

إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نَفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ
مگر آنکه خواهد الله سپس دمیده شود در آن بار دیگر پس به ناگاه ایشان ایستادگان اند می نگرند [هرطرف را]

وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجِئَ
و روشن شود زمین به نور پروردگارش و نهاده شود نامه اعمال و آورده شوند

بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ
پیامبران و گواهان و داوری شود میان ایشان به حق و آنان مورد ستم قرار نگیرند

وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ
و تمام داده شود به هر کسی جزای آنچه کرده است و او [الله] داناتر است به آنچه می کنند

وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا
و رانده می شوند کسانی که کفر ورزیدند به سوی دوزخ گروه گروه تا چون بیایند نزد آن [دوزخ]

فُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ
گشوده شود درهای آن و گویند به آنان نگهبانان آن [دوزخ] آیا نیامده بودند نزد شما فرستادگانی از جنس شما

يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُم ۖ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ
که بخوانند بر شما آیات پروردگارتان را و بیم دهند شما را از دیدار این روز

هَذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ
شما گویند آری و لیکن سزاوار گشته است سخن عذاب بر کافران

قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوًى
گفته شود درآیید به دروازه های دوزخ جاودانه در آن پس بد است جایگاه

الْمُتَكَبِّرِينَ ۖ وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَىٰ
متکبران و رانده شوند آنان که پروا کردند از پروردگار خود به سوی

الْجَنَّةِ زُمَرًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ
بهشت گروه گروه تا چون بیایند نزد آن [بهشت] درحالی که گشوده شده است دروازه های آن و گویند به ایشان

خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ
نگهبانان آن [بهشت] سلام بر شما خوش باشید پس درآیید در آن جاودانه

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ
و گویند ستایش از آن الله است که راست گردانید بر ما وعده خود را و به میراث داد ما را این سرزمین

نَتَبَّوْا مِنْ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ ۖ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ
جای می گیریم از بهشت هر جا که بخواهیم پس نیکو است پاداش عمل کنندگان

وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ
و می بینی فرشتگان را حلقه زده اند به اطراف عرش تسبیح می کنند با ستایش

رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
پروردگار خود و داوری شود میان آنها به حق و گفته شود ستایش از آن الله پروردگار جهانیان است

آیاتها
۸۵

سُورَةُ غَافِرٍ

ترتیبها
۴۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

حَمْدٌ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ
ح، میم ۱ فروفرستادن این کتاب از سوی الله پیروزمند داناست ۲

الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
گناه و پذیرنده بازگشت [توبه] سخت کیفر دارای بخشش نیست الهی جز او

إِلَيْهِ الْمَصِيرُ ۚ مَا يَجِدُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا مَكْرَ الْإِنْسَانِ كَفَرُوا
به سوی اوست بازگشت ۳ ستیز نمی کنند در آیات الله مگر کسانی که کفر ورزیدند

فَلَا يَغْرُرُكَ تَقْلُبُهُمْ فِي الْبِلَادِ كَذَبَتْ قُلُوبُهُمْ قَوْمٌ
پس فریب ندهد تو را آمد و رفت شان در سرزمین ها تکذیب کردند پیش از ایشان قوم

نُوحٍ وَالْأَحْزَابِ مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ
نوح و گروه های دیگر پس از ایشان و قصد کردند هر امتی به پیامبر خود

لِيَأْخُذُوهُ وَجَدَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْتَهُمْ
که بگیرند او را و ستیز کردند به ناروا تا از بین ببرند با آن حق را پس گرفتم ایشان را [به کیفر]

فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ الَّذِينَ يَمْجُلُونَ الْعَرْشَ
پس چگونه بود کیفر من و این چنین سزاوار گشت سخن پروردگار تو بر کسانی که کفر ورزیدند که ایشان اهل دوزخ اند آنان که برمی دارند عرش را

وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ
و آنان که پیرامون آن اند به پاکی می ستایند با ستایش پروردگار خود و ایمان دارند به او و آمرزش می خواهند

لِلَّذِينَ ءَامَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا
برای کسانی که ایمان آورده اند [گویند: ای] پروردگار ما فرا گرفته ای هر چیزی را به رحمت و علم

فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ
پس بیامرز آنان را که توبه کردند و پیروی نموده اند و نگهدار ایشان را از عذاب دوزخ

رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ
[ای] پروردگارا داخل گردان ایشان را در باغ های ماندگاری که وعده داده ای به ایشان و نیز هر که شایسته باشد

مِنْ عَابَائِهِمْ وَازْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ
از پدران شان و همسران شان و فرزندان شان همانا تویی آن پیروزمند

الْحَكِيمُ ۝ وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ
سنجیده کار و نگهدار ایشان را از بدی ها و هر که را تو نگهداری کنی از بدی ها

يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ إِنَّ
در این روز به تحقیق رحم کرده ای به او و آن همان کامیابی بزرگ است همانا

الَّذِينَ كَفَرُوا ينادُونَ لِمَقْتُ اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ مَقِّكُمْ
آنان که کفر ورزیدند ندا شوند که همانا خشم الله بزرگ تر است از خشم شما

أَنْفُسِكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ ۝
بر خودتان زیرا که خوانده می شدید به سوی ایمان پس کفر می ورزیدید

قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا أَثْنَيْنِ وَأُحْيَيْنَا أَثْنَيْنِ فَأَعْرَفْنَا بِذُنُوبِنَا
گویند [ای] پروردگارا بمیراندی ما را دوبار و زنده گردانیدی ما را دوبار پس اقرار کردیم به گناهان خود

فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ ۝ ذَلِكُمْ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ
پس آیا هست به سوی بیرون آمدن هیچ راهی؟ این [عذاب] شما به سبب آن است که چون خوانده می شد

اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ وَإِنْ يُشْرَكْ بِهِ تُؤْمِنُوا فَالْحُكْمُ لِلَّهِ
الله به یگانگی انکار می کردید و چون شرک ورزیده شود به او باور می کنید اکنون داوری از آن الله است

الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ ۝ هُوَ الَّذِي يُرِيكُم آيَاتِهِ وَيُنَزِّلُ
آن بلند مرتبه بزرگ اوست آن که می نماید به شما نشانه های خود را و فرومی فرستد

لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا يَذْكُرُ إِلَّا مَنْ يَنْبِئُ
برای شما از آسمان روزی را و پند نمی گیرد مگر آنکه بر می گردد [به سوی الله]

فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ۝
پس بخوانید الله را در حالی که خالص کنندگان باشید برای او عبادت را اگرچه خوش ندارند کافران

رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ
[اوست] بالا برنده درجات صاحب عرش القاء می کند وحی [برخاسته] از فرمان خود را بر هر که

يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ ۝ يَوْمَ هُمْ بَرْزُورٌ لَا يَخْفَى
خواهد از بندگان خود تا بیم دهد [مردم را] از روز به هم رسیدن روزی که ایشان آشکار شوند پوشیده نباشد

عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ۝
بر الله از ایشان چیزی [الله فرماید] از آن کیست فرمانروایی امروز از آن الله یگانه بس چیره است

الْيَوْمَ تُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ
امروز جزا داده می شود هر کسی در برابر آنچه کرده است هیچ ستمی نیست امروز همانا

اللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۱۷ وَأَنْذَرَهُمْ يَوْمَ الْأَزْفَةِ إِذْ
الله تند شمار است ۱۷ و بیم ده به ایشان از آن روز نزدیک آنگاه که دل ها

لَدَى الْحَنَاجِرِ كَظْمِينَ ۱۸ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حِمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ
برسد به گلوها درحالی که فروبرندگان خشم باشند نیست ستمکاران را هیچ دوستی و نه هیچ شفاعت گری

يُطَاعُ ۱۸ يَعْلَمُ خَايَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ ۱۹
که سخن او پذیرفته شود ۱۸ می داند ۱۸ خیانت چشم ها را و آنچه را که پنهان می دارند ۱۹ سینه ها

وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ ۱۹ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ
و الله حکم می کند به حق ۱۹ و کسانی که می خوانند جز او را داوری نمی کنند

إِشْيَاءَ ۱۹ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۲۰ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي
به چیزی ۱۹ همانا الله همان شنوای بیناست ۲۰ آیا گردش نکرده اند در

الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ
زمین تا بنگرند که چگونه شد سرانجام آنان که بودند پیش از ایشان

كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَءَاثَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ
بودند آنان نیرومندتر از ایشان و پراثر تر در زمین پس گرفت آنان را الله

بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ۲۱ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ
به سبب گناهانشان و نیست برای ایشان از [عذاب] الله هیچ نگهدارنده ای ۲۱ این [عذاب] به سبب آن است که

كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا ۲۲ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ
می آوردند برای شان پیامبرانشان نشانه های روشن را پس کفر ورزیدند آنگاه گرفتار کرد آنان را الله همانا او [الله]

قَوِيٌّ ۲۲ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۲۳ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا
نیرومند ۲۲ سخت کیفر است ۲۳ و به تحقیق فرستادیم موسی را با نشانه های خودمان

وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ۲۳ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَقَارُونَ
و دلیلی روشن ۲۳ به سوی فرعون و هامان و قارون

فَقَالُوا سِحْرٌ كَذَّابٌ ۲۴ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ
پس گفتند جادوگری دروغ پرداز است ۲۴ پس چون آورد برای آنها حق را از

عِنْدَنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا
نزد ما گفتند بکشید پسران آنانی را که ایمان آوردند با او و زنده گذارید

نِسَاءَهُمْ ۲۵ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ۲۵
زنانشان [دختران شان] را و نیست و ترفند کافران مگر در گمراهی ۲۵

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذُرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ ^ط إِنِّي أَخَافُ

و گفت فرعون بگزارید مرا تا بکشم موسی را و او بخواند پروردگارش را [تا ببینم چگونه یاری اش می رساند] زیرا من می ترسم

أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ^{٢٦}

از آنکه دگرگون کند دین شما را یا پدید آورد در زمین فساد را ^{٢٦}

وَقَالَ مُوسَى إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ

و گفت موسی همانا من پناه بردم به پروردگارم و پروردگار شما از هر متکبری

لَا يُؤْمِنُ بِالْحِسَابِ ^{٢٧} وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ

که ایمان نمی آورد به روز حساب ^{٢٧} و گفت مردی مؤمن از خاندان

فِرْعَوْنَ يَكُفُّ عَنْهُمْ إِيْمَانَهُ أَنْ قَتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّي

فرعون که پنهان می داشت ایمان خود را آیامی کشید مردی را به سبب آنکه می گوید پروردگار من

اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ كَذِبًا

الله است حال آنکه به تحقیق آورده است برای شما دلائل روشن را از پروردگارتان و اگر باشد دروغگوی

فَعَلَيْهِ پس بر ضد اوست [نتیجه] دروغگویی اش و اگر باشد راستگو خواهد رسید به شما برخی از آنچه

يَعِدُّكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ ^{٢٨} يَقَوْمِ

به شما وعده می دهد همانا الله هدایت نمی کند کسی را که او اسرافکار پُردروغ است ^{٢٨} ای قوم من

لَكُمْ أَلَمْ تَكُنْ أَلْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ

برای شماست فرمانروایی امروز درحالی که چیره اید در این سرزمین پس چه کسی ما را یاری دهد از

بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ عَذَابُ اللَّهِ إِنْ

عذاب الله اگر بیاید بر سر ما گفت فرعون ارائه نمی کنم به شما مگر آنچه را که خود تشخیص می دهم

وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ^{٢٩} وَقَالَ الَّذِينَ ءَامَنَ يَقَوْمِ إِنِّي

و شما را رهنمون نمی شوم مگر به راه راست و درست ^{٢٩} و گفت همان شخصی که ایمان آورده بود ای قوم من همانا من

أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ ^{٣٠} مِثْلَ دَابَّ قَوْمِ نُوحٍ

می ترسم بر شما همانند روز [هلاکت] احزاب [گذشته] ^{٣٠} مانند شیوه قوم نوح

وَعَادِ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ ^{٣١}

و عاد و ثمود و آنان که پس از ایشان بودند و نیست الله که اراده کند ستمی را بر بندگان ^{٣١}

وَيَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ^{٣٢} يَوْمَ تَوَلَّوْنَ مُدْبِرِينَ

و ای قوم من همانا من می ترسم بر شما از روز ندا کردن یکدیگر ^{٣٢} روزی که روی بگردانید پشت کنان

مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ^{٣٣}

نیست شما را از جانب الله هیچ نگهدارنده ای و هر که را گمراه سازد الله پس نیست برای او هیچ راهنمایی ^{٣٣}

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكِّ
و هر آینه آورده بود برای شما یوسف پیش از این دلائل روشن را اما پیوسته در شک بودید

مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَن يَبْعَثَ اللَّهُ
از آنچه برای شما آورده بود آن را تا آنگاه که درگذشت گفتید هرگز نخواهد فرستاد الله

مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنِ هُوَ مُسْرِفٌ
پس از وی پیامبری را این چنین گمراه می کند الله هر که او اسرافکار

مُرْتَابٍ ۳۴ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ
شک آورنده است ۳۴ آنان را که مجادله می کنند در آیات الله بدون هیچ دلیلی

أَتَنَّهُمْ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ ءَامَنُوا كَذَلِكَ
که برای آنها آمده باشد [جدالشان] سخت ناپسند است نزد الله و نزد آنانی که ایمان آورده اند این چنین

يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ ۳۵ جَبَّارٍ ۳۵ وَقَالَ فِرْعَوْنُ
مهر می نهد الله بر همه دل متکبر ۳۵ سرکشی ۳۵ و گفت فرعون

يَهْمَنُ ابْنِ لِي صِرَاحًا لَعَلِّي ءَابُلُغُ ۳۶ الْأَسْبَابِ ۳۶ أَسْبَبَ
ای همام بنا کن برای من کاخی بلند را شاید برسم به آن راه ها ۳۶ ۳۶ راه های

السَّمَوَاتِ فَاطَّلَعَ إِلَىٰ إِلَهِ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كَذِبًا
آسمان ها پس بنگرم به اله موسی و همانا من می پندارم موسی را دروغگوی

وَكَذَلِكَ زَيْنَ لِفِرْعَوْنَ سَوْءَ عَمَلِهِ وَصَدَّ عَنِ السَّبِيلِ
و این چنین آراسته شد برای فرعون عمل بد او و بازداشته شد از [راه] راست

وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ ۳۷ وَقَالَ الَّذِي
و نیست ترفند فرعون مگر در تباهی ۳۷ و گفت آن که

ءَامَنَ يَقَوْمِ اتَّبِعُونِ ۳۸ أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ ۳۸
ایمان آورده بود ای قوم من پیروی کنید مرا تا رهنمون شوم شما را به راه راست و درست ۳۸ ۳۸

يَقَوْمِ إِنَّمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ
ای قوم من جز این نیست که این زندگانی دنیا اندک بهره ای است و همانا سرای آخرت همان

دَارُ الْقَرَارِ ۳۹ مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا
سرای پایدار است ۳۹ هر که کند کار بدی پس کیفر داده نمی شود مگر همانند آن

وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
و هر که کند کاری شایسته مرد باشد یا زن درحالی که او مؤمن باشد

فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ۴۰
پس آنان داخل شوند در بهشت درحالی که روزی داده شوند در آن بدون حساب ۴۰ ۴۰ حساب

وَيَقَوْمٍ مَا لِي أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجْوَةِ وَتَدْعُونَنِي إِلَى
وای قوم من چه شده است مرا که دعوت می کنم شما را به سوی نجات و دعوت می کنید مرا به سوی

النَّارِ ۴۱ تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ
آتش [دوزخ] ۴۱ می خوانید مرا به اینکه کفر ورزم به الله و شریک سازم برای او چیزی را که نیست

لِي بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَرِ ۴۲ لَا جَرَمَ
مرا به آن دانشی و من می خوانم شما را به سوی آن پیروزمند آمرزگار ۴۲ به ناچار

أَنَّمَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ
آنچه مرا می خوانید به آن نیست برای او [توان] دعوتی در دنیا و نه در آخرت

وَأَنْ مَرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَبِ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ
همانا بازگشت ما به سوی الله است و به درستی که اسرافکاران خود همدمان آتش [دوزخ] اند

۴۳ فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأَفَؤُضُ أَمْرِي إِلَى
پس به زودی یاد می کنید آنچه را که می گویم برای شما و وامی گذارم کار خود را به

اللَّهُ ۴۴ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ۴۵ فَوَقَّعَهُ اللَّهُ سَيِّئَاتِ
الله همانا الله بینا به بندگان است ۴۴ پس نگهداشت او را الله از بدی های

مَا مَكْرُؤًا وَحَاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ ۴۶ النَّارُ
آنچه نیرنگ زدند و فراگرفت خاندان فرعون را بدی عذاب ۴۵ همان آتشی که

يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا
عرضه می شوند بر آن صبح و شام و روزی که برپا شود رستاخیز [گفته می شود] داخل کنید

آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ۴۷ وَإِذْ يَتَحَاجُّونَ فِي
خاندان فرعون را در سخت ترین عذاب ۴۶ و آنگاه چون با هم بگو مگو کنند در

النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا
آتش پس گویند زبردستان به آنان که تکبر ورزیدند همانا ما بودیم

لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُعْنُونَ ۴۸ عَنَّا نَصِيبًا مِنَ النَّارِ
برای شما پیرو پس آیا شما دفع توانید کرد از ما بخشی از آتش [دوزخ] را

۴۹ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا ۵۰ إِنَّ اللَّهَ
گویند آنان که تکبر ورزیدند همانا ما همگی در آن [آتش] هستیم همانا الله

قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ۵۱ وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَازِنَةِ
به تحقیق داوری کرده است میان بندگان ۵۱ و گویند آنان که در آتش اند به نگهبانان

جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ ۵۲
دوزخ بخواید از پروردگارتان تا کاهش دهد از ما یک روز از عذاب را ۵۱

قَالُوا

گویند

أَوَلَمْ تَكُ تَأْتِيكُمُ

آیا نیاموردند برای شما

رُسُلُكُمْ

پیامبرانتان

بِالْبَيِّنَاتِ

دلائل روشن را

قَالُوا

گویند

بَلَىٰ قَالُوا

آری

فَادْعُوا^ط وَمَا دُعُوا^ط الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ

پس [خودتان] بخواید و نیست خواست کافران مگر در گمراهی

إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا

همانا ما یاری می دهیم

وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

و آنان را که ایمان آورده اند در زندگانی دنیا

وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ

و در روزی که به پامی خیزند

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذِرَتُهُمْ

روزی که سود ندهد به ستمکاران عذر خواهی شان

وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ

و برای آنان است دوری از رحمت

سُوءُ الدَّارِ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى

و برای آنان است دوری از رحمت و برای آنان است سرای بد و به تحقیق دادیم به موسی

وَأَوْرَثْنَا

و میراث دادیم

الْهُدَىٰ وَرُسُلَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ

رهنمود را و میراث دادیم به بنی اسرائیل

وَذِكْرَىٰ

و پندی

لِأُولِي الْأَلْبَابِ

برای خردمندان

حَقٌّ

حق است

وَأَسْتَغْفِرُ لَذَنبِكَ

و آمرزش بخواه و تسبیح گوی با ستایش پروردگار خود

وَالْإِبْكَرِ

و صبحگاه

إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ

همانا آنان که مجادله می کنند در آیات

اللَّهِ

بدون هیچ

بِغَيْرِ سُلْطَانٍ

که آمده باشد به ایشان نیست در سینه هایشان مگر بلندپروازی

مَا هُمْ

هیچ آنان

بِبَلَاغِهِ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ

بدان نخواهند رسید پس پناه ببر به الله [از شر آنها] به تحقیق که اوست همان

الْبَصِيرُ

بینا

لَخَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرَ مِنْ

به تحقیق آفریدن آسمان ها و زمین بزرگ تر است از

خَلَقَ النَّاسِ وَلَكِنَّ

آفریدن مردمان و لیکن

أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

بیشتر مردمان نمی دانند

وَمَا يَسْتَوِي

و برابر نیستند

الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

کور و بینا و [برابر نیستند] آنان که ایمان آوردند و کردند

الصَّالِحَاتِ وَلَا

کارهای شایسته و نه

مَّا تَذَكَّرُونَ قَلِيلًا

پند می پذیرید اندکی

إِنَّ السَّاعَةَ لَأَتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ هُمَانَا رستاخیز قطعاً آمدنی است نیست هیچ تردیدی در آن و لیکن بیشتر مردمان

لَا يُؤْمِنُونَ وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِيْمَانُ نَمِي أَوْرِنْد و می فرماید پروردگار شما مرا بخوانید تا پاسخ دهم به شما

إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ هُمَانَا آنان که تکبر می کنند از عبادت من به زودی داخل شوند در دوزخ

دَاخِرِينَ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا بِالْخَوَارِ وَاسْرَافَكَدْغِي که قرار داد برای شما شب را تا آرام یابید

فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ در آن و روز را روشنی بخش ساخت همانا الله دارای بخششی بزرگ بر مردمان است

وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ذَلِكَ إِيْن این است و لیکن بیشتر مردمان شکر نمی کنند

اللَّهُ رَبُّكُمْ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَانِّي تُؤْفَكُونَ الله پروردگار شما آفریننده هر چیزی نیست هیچ الهی مگر او پس به کجا برگردانده می شوید

كَذَلِكَ يُؤْفَكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ااین چنین برگردانده می شوند آنان که آیات الله را انکار می کردند

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ قَرَارًا که قرار داد برای شما زمین را قرارگاهی و آسمان را

بِنَاءٍ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِّنْ بَنَائِي و صورت پردازی کرد شما را پس نیکو ساخت صورت های شما را و روزی داد شما را از

الطَّيِّبَاتِ ذَلِكَ إِيْن ااین است چیزهای پاکیزه پروردگار شما پس پربرکت است الله پروردگار

الْعَالَمِينَ هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ اجهانیان اوست زنده [حقیقی] نیست هیچ الهی مگر او پس بخوانید او را

مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ احال آنکه خالص کنندگان باشید برای او عبادت را ستایش برای الله است که پروردگار جهانیان است بگو

إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِي هُمَانَا من نهی شده ام از اینکه بپرستم آنان را که فرا می خوانید غیر از الله آنگاه که آمد مرا

الْبَيِّنَاتُ مِن رَّبِّي وَأُمِرْتُ أَن أُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ دلائل روشن از پروردگار من دستور یافته ام که تسلیم باشم برای پروردگار جهانیان

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِّنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِّنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ
اوست آن که آفریده است شما را از خاک سپس از آب منی سپس از خون بسته ای سپس

يُخْرِجُكُمْ طِفْلاً ثُمَّ لِّتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُونُوا
بیرون می آورد شما را به صورت کودکی سپس [رشدتان می دهد] تا برسید به رشد کمال خود سپس شوید

شُيُوخًا وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّتَوَفَّىٰ مِن قَبْلُ وَلِتَبْلُغُوا أَجَلًا مُّسَمًّى
کهنسالان و برخی از شما جانشان گرفته می شود پیش از آن [برخی نیز می مانید] تا برسید به اجلی معین

وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ فَإِذَا
و باشد که شما خردمندی کنید ﴿٦٧﴾ اوست آن که زنده می کند و می میراند پس چون

قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٦٨﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ
حکم به کاری کند پس جز این نیست که گوید به او [موجود] شو بی درنگ [موجود] می شود ﴿٦٨﴾ آیا ننگریسته ای به کسانی که

يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ أَنَّىٰ يَصْرِفُونَ ﴿٦٩﴾ الَّذِينَ كَذَّبُوا
مجادله می کنند در آیت های الله به کجا برگردانده می شوند ﴿٦٩﴾ آنان که تکذیب کردند

بِالْكِتَابِ وَبِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رَسُولًا إِلَىٰ ذِهِمْ فَهُمْ
این کتاب را و آنچه فرستادیم به آن پیامبران خود را پس به زودی خواهند دانست

يُحِبُّونَ ﴿٧٠﴾ إِذَا الْغُلُلُ فِيهِمْ أَعْنَقَهُمْ وَأَسْلَسِلَ ﴿٧١﴾ يُسْحَبُونَ ﴿٧١﴾
﴿٧٠﴾ آنگاه که طوق ها افتاده باشد در گردن های ایشان و زنجیرها [نیز] کشیده می شوند ﴿٧١﴾

فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ ﴿٧٢﴾ ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَتَىٰ
در آب جوشان سپس در آتش گذاخته شوند ﴿٧٢﴾ سپس گفته شود به ایشان کجاست

مَا كُنْتُمْ تَشْرِكُونَ ﴿٧٣﴾ مِّن دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَل لَّمْ
آنچه شریک می گرفتید ﴿٧٣﴾ در برابر الله گویند گم شده اند از نظر ما بلکه

نَكُنْ نَدْعُوا مِن قَبْلُ شَيْئًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ ﴿٧٤﴾
نمی خواندیم پیش از این چیزی را این چنین گمراه می کند الله کافران را ﴿٧٤﴾

ذَٰلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ ﴿٧٥﴾ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ
این به سبب آن است که شادمانی می کردید در زمین به ناحق و به سبب آنکه

تَمْرَحُونَ ﴿٧٥﴾ أَدْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ
سرمرستی می کردید ﴿٧٥﴾ دخل شوید به دروازه های دوزخ جاویدان در آن پس بد است

مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٦﴾ فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَكَيْمَا
جایگاه متکبران ﴿٧٦﴾ پس شکیبا باش [ای پیامبر] به تحقیق وعده الله حق است پس اگر

نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعْدُهُمْ أَوْ نتَوَفَّيَنَّكَ فَإِنَّا يَرْجِعُونَ ﴿٧٧﴾
بنماییم به تو برخی از آنچه وعده می دهیم به آنان [کافران] یا جان تو را بستانیم پس به سوی ما بازگردانیده شوند ﴿٧٧﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَّن قَصَصْنَا عَلَيْكَ

و به تحقیق فرستادیم پیامبرانی را پیش از تو برخی از ایشان آنان اند که حکایت کردیم حال شان را بر تو

وَمِنْهُمْ مَّن لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ

و برخی از ایشان آنان اند که حکایت نکردیم بر تو و نسزد هیچ پیامبری را که بیآورد

بَيَاةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ دَاوْرِي شُود بِه حَقِّ وَ زِيَان بِيَنْد

نشانه ای را مگر به اذن الله پس چون بیاید فرمان الله داوری شود به حق و زیان بیند

هٰذَاكَ الْمُبْطِلُونَ ۷۸ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَنْعَمَ

در آنجا باطل گرایان ۷۸ الله است که قرار داد برای شما چهارپایان دامی را

لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَ مِنْهَا تَأْكُلُونَ ۷۹ وَلَكُمْ فِيهَا

تا سوار شوید بر برخی از آنها و برخی از آنها را می خورید ۷۹ و برای شماست در آنها

مَنْفَعٌ وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى

سودهای بسیار و تا برسید [باسواری] بر آنها به نیازی که در دل ها دارید و بر آنها و نیز بر

أَفْلَاكٍ تُحْمَلُونَ ۸۰ وَيُرِيكُمْ ءَايَاتِهِ فَأَيَّ ءَايَاتِ

کشتی ها حمل می شوید ۸۰ و می نمایاند [الله] به شما نشانه های خود را پس کدام یک از آیت های

اللَّهُ تَنْكِرُونَ ۸۱ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ

الله را انکار می کنید ۸۱ آیا پس گردش نکرده اند در زمین تا بنگرند که چگونه

كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۷ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً

بود سرانجام کسانی که پیش از ایشان بودند ۷ بوده اند بیشتر از ایشان و نیرومندتر

وَعَاثَرَا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُم مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ

و پراثر تر در زمین پس دفع نکرد عذاب را [از ایشان] آنچه به دست می آورند

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرَحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ

پس چون آوردند برای آنها پیامبران دلائل روشن را خوشحال شدند به آنچه نزدشان بود

مِّنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ۸۳ فَلَمَّا

از دانش و فروگرفت ایشان را آنچه آن را ریشخند می کردند ۸۳ باز چون

رَأَوْا بِأَسْنَا قَالُوا ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَحْدَهُ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ

دیدند عذاب ما را گفتند ایمان آوردیم به الله به یگانگی اش و کافر شدیم به آنچه که به او

مُشْرِكِينَ ۸۴ فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ إِيْمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بِأَسْنَا سُنَّتَ

شرک می ورزیدیم ۸۴ پس سودی نداشت برای آنان ایمانشان وقتی که دیدند عذاب ما را سنت

اللَّهُ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ هٰذَاكَ الْكَافِرُونَ ۸۵

الله است که گذشته است در میان بندگانش و زیان دیدند آنجا کافران ۸۵

ترتیبها
۴۱

سُورَةُ فَصَّلَاتٍ

آیاتها
۵۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

حَمْ ۱ تَنْزِيلٌ ۱ مِّنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۲ كُتِبَ ۲ فَصَّلَتْ ۱
 حاء میم ۱ فروفرستاده ای است از [جنب الله] مهر گستر مهربان ۲ کتابی است ۲ بیان شده است ۱

ءَايَاتُهُ ۳ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۳ وَنَذِيرًا ۳ فَاعْرَضَ ۳
 آیاتش ۳ قرآنی عربی است برای قومی که می دانند ۳ مژده دهنده و بیم دهنده ۳ پس اعراض کردند ۳

أَكْثَرُهُمْ ۴ فَهُمْ ۴ لَا يَسْمَعُونَ ۴ وَقَالُوا ۴ قُلُوبُنَا فِي أَكِنَّةٍ ۴
 بیشترشان ۴ پس ایشان ۴ نمی شنوند ۴ و گفتند ۴ دل های ما ۴ در ۴ پرده هاست ۴

مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ ۵ وَفِي ۵ ءَاذَانِنَا ۵ وَقُرْ ۵ وَمِنْ بَيْنِنَا ۵ وَبَيْنِكَ ۵ حِجَابٌ ۵
 از آنچه ۵ می خوانی ما را به سوی آن ۵ و در ۵ گوش های ما ۵ گرانی است ۵ و میان ما ۵ و میان تو ۵ حائل است ۵

فَاعْمَلْ ۵ إِنَّا عَمِلُونَ ۵ قُلْ ۵ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ ۵ إِلَىٰ ۵
 پس بکن کار خود را ۵ همانا ما ۵ کنندگان کار خودیم ۵ بگو ۵ جز این نیست که من ۵ بشری ۵ مانند شما ۵ که وحی می شود به سوی من ۵

أَنَّمَا إِلَهُكُمُ ۶ إِلَهُ وَاحِدٌ ۶ فَاسْتَقِيمُوا ۶ إِلَيْهِ ۶ وَاسْتَغْفِرُوا ۶ وَوَيْلٌ ۶
 اینکه ۶ اله شما ۶ اله ۶ یگانه است ۶ پس راست روی آورید ۶ به سوی او ۶ و آمرزش بخواهید از او ۶ و وای ۶

لِّلْمُشْرِكِينَ ۶ الَّذِينَ ۶ لَا يُؤْتُونَ ۶ الزَّكَاةَ ۶ وَهُمْ ۶ بِالْآخِرَةِ ۶
 بر مشرکان ۶ آنان که ۶ نمی دهند ۶ زکات را ۶ و خود ۶ به آخرت ۶

هُمْ ۷ كَافِرُونَ ۷ إِنَّ ۷ الَّذِينَ ۷ ءَامَنُوا ۷ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ۷ لَهُمْ ۷
 همان ۷ کافران اند ۷ همانا ۷ آنان که ۷ ایمان آوردند ۷ و کردند ۷ کارهای شایسته ۷ برای ایشان است ۷

أَجْرٌ ۸ غَيْرٌ مَّمْنُونٍ ۸ قُلْ ۸ أَيْتُكُمْ ۸ لَتَكْفُرُونَ ۸ بِالَّذِي ۸ خَلَقَ ۸
 مزدی ۸ پایان ناپذیر ۸ بگو ۸ آیا شما ۸ هرآینه کافر می شوید ۸ به آن که ۸ آفرید ۸

الْأَرْضِ ۹ فِي يَوْمَيْنِ ۹ وَتَجْعَلُونَ ۹ لَهُ ۹ أُنْدَادًا ۹ ذَٰلِكَ ۹ رَبُّ ۹ الْعَالَمِينَ ۹
 زمین را ۹ در ۹ دو روز ۹ و قرار می دهید ۹ برای او ۹ همتایانی را ۹ این است ۹ پروردگار ۹ جهانیان ۹

وَجَعَلَ ۱۰ فِيهَا ۱۰ رَوْسًى ۱۰ مِنْ فَوْقِهَا ۱۰ وَبَرَكَ ۱۰ فِيهَا ۱۰ وَقَدَّرَ ۱۰ فِيهَا ۱۰ أَقْوَاتَهَا ۱۰ فِي ۱۰
 و قرار داد ۱۰ در زمین ۱۰ کوه هایی استوار را بر فراز آن ۱۰ و برکت نهاد ۱۰ در آن ۱۰ و اندازه گیری کرد ۱۰ در آن ۱۰ روزی های اهل آن را ۱۰ در ۱۰

أَرْبَعَةِ ۱۱ أَيَّامٍ ۱۱ سَوَاءٌ ۱۱ لِّلسَّالِبِينَ ۱۱ ثُمَّ ۱۱ اسْتَوَىٰ ۱۱ إِلَى السَّمَاءِ ۱۱ وَهِيَ ۱۱ دُخَانٌ ۱۱
 چهار ۱۱ روز [دوره] ۱۱ یکسان ۱۱ برای خواهندگان ۱۱ سپس پرداخت ۱۱ به ۱۱ آسمان ۱۱ درحالی که ۱۱ دود بود ۱۱

فَقَالَ ۱۱ هَا ۱۱ وَلِلْأَرْضِ ۱۱ أَثْبَاتًا ۱۱ طَوْعًا ۱۱ أَوْ كَرْهًا ۱۱ قَالَتَا ۱۱ أَتَيْنَا ۱۱ طَائِعِينَ ۱۱
 پس گفت ۱۱ به آن ۱۱ و به زمین ۱۱ بیااید ۱۱ خواسته ۱۱ یا ۱۱ ناخواسته ۱۱ گفتند هر دو ۱۱ آمدیم ۱۱ فرمان برانه ۱۱

فَقَضَاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا ۚ
پس انجام رسانید آنها را هفت آسمان در دو روز و وحی کرد در هر آسمانی کار [مربوط به] آن را

وَزَيْنًا نَّدِيمًا أَلَسْمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ وَحِفْظًا ۚ ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ
وزینت دادیم آسمان نزدیک ترا به چراغ‌هایی و [نگهداشتم] نگهداشتنی این است اندازه‌گیری آن پیروزمند

الْعَلِيمِ ۝۱۲۳ فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِّثْلَ صَاعِقَةِ
دانا پس اگر اعراض کنند بگو بیم دادم شما را از صاعقه‌ای مانند صاعقه

عَادٍ وَثَمُودَ ۝۱۲۳ إِذْ جَاءَتْهُمْ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ
عاد و ثمود آنگاه که آمدند به سوی ایشان پیامبران از پیش روی آنان و از

خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ ۖ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً
پشت سرشان اینکه مپرستید مگر الله را گفتند اگر می‌خواست پروردگار ما البته فرو می‌فرستاد فرشتگان را

فَإِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ۝۱۴ فَأَمَّا عَادُ فَاسْتَكْبَرُوا فِي
پس همانا ما به آنچه فرستاده شدید به آن کافریم اما [قوم] عاد پس تکبر ورزیدند در

الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً ۖ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ
زمین به ناحق و گفتند کیست نیرومندتر از ما آیا ندانستند [این را] که الله

الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً ۖ وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ
آنکه بیافرید آنان را اوست نیرومندتر از ایشان و آیات ما را انکار می‌کردند

۝۱۵ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحْسَاتٍ لِنَذِيقَهُمْ
پس فرستادیم بر آنان بادی توفنده را در روزهای شوم تا بچشانیم به آنان

عَذَابَ الْآخِرَةِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ وَهُمْ
عذاب رسوایی را در زندگانی دنیا و هر آینه عذاب آخرت رسواکننده‌تر است و ایشان

لَا يَنْصُرُونَ ۝۱۶ وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَىٰ
یاری نخواهند شد و اما ثمود پس راه نمودیم آنان را پس اختیار کردند نابینایی را بر

الْهُدَىٰ فَآخَذْتَهُمْ صَاعِقَةً الْعَذَابِ الْهُونِ ۖ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ
راه یابی پس فروگرفت آنها را صاعقه عذاب ذلت‌آور به [کیفر] آنچه می‌کردند

۝۱۷ وَنَجَّيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَنْقُونَ ۖ وَآمَنُوا وَاتَّقَوْا يَوْمَ يَخْشَرُ
و نجات دادیم آنان را که ایمان آوردند و پروا می‌نمودند و روزی که محشور شوند

أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ۝۱۹ حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ
دشمنان الله به سوی آتش پس آنها بازداشته و جمع شوند تا چون به آن [آتش] رسند گواهی دهد

عَلَيْهِمْ سَمِعَهُمْ وَأَبْصَرَهُمْ وَجَلَدَهُمْ وَجْلًا ۖ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝۲۰
برضد آنان شنوایی شان و چشم‌هایشان و پوست‌های شان به آنچه می‌کردند

وَقَالُوا لَجُلُودُهُمْ لَمْ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي
و گویند به پوست های خود چرا گواهی دادید بر ضد ما گویند گویا کرد ما را الله آن که

أَنْطَقَ كُلُّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تَرْجَعُونَ ﴿۲۱﴾
گویا ساخته است هر چیزی را و او بیافرید شما را نخستین بار و به سوی او بازگردانده می شوید ﴿۲۱﴾

وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَرُكُمْ
بر آن نبودید که پنهان بدارید [گناهانتان را] از این رو که مبادا گواهی دهند بر ضد شما شنوایی تان و دیدگانتان

وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ
پوست های شما و لیکن گمان داشتید که الله نمی داند بسیاری از آنچه می کنید

وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَصْبَحَكُمْ
و این بود گمان شما که گمان برده بودید به پروردگار خود که به هلاکت انداخت شما را در نتیجه شدید ﴿۲۲﴾

مِّنَ الْخَاسِرِينَ ﴿۲۳﴾ فَإِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَّهُمْ وَإِنْ
از زیانکاران پس اگر شکیبایی کنند پس آتش [دوزخ] جایگاه برای ایشان است و اگر

يَسْتَعْجِلُوا فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ ﴿۲۴﴾ وَقِضْنَا لَهُمْ قُرْآنًا
پوزش بخواهند عذرشان پذیرفته نیست و گماردیم بر آنان همدمانی را [از شیاطین] ﴿۲۴﴾

فَرِيقًا هُمْ مَّا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ
پس آراسته کردند برای شان آنچه را پیش روی ایشان و آنچه را پس پشت ایشان است و سزاوار گشت بر ایشان

الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ
فرمان [عذاب] با امت هایی که گذشتند پیش از ایشان از جن و آدمی بی گمان آنها

كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿۲۵﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ
بودند زیانکار و گفتند کسانی که کفر ورزیدند گوش ندهید به این قرآن

وَالْغَوْا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُونَ ﴿۲۶﴾ فَلَنَذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا
و سخن بیهوده گویند در [اتنی خواندن] آن باشد که شما غالب شوید پس هر آینه می چشائیم به کسانی که کفر ورزیدند عذابی

شَدِيدًا وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَشْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۲۷﴾ ذَلِكَ جَزَاءُ
سخت را و هر آینه کیفر می دهیم آنان را در برابر بدترین کاری که می کردند این سزای

أَعْدَاءِ اللَّهِ النَّارُ لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ
دشمنان الله آتش است که برای آنها در آن [آتش] سرای جاویدان است کیفری به سبب آنچه ایشان آیات ما را انکار می کردند

﴿۲۸﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرْنَا الَّذِينَ أَضَلَّانَا مِنَ الْجِنَّ
و گویند آنان که کفر ورزیدند [ای] پروردگارا بنما به ما آن دو گروه که گمراه ساختند ما را از جن

وَالْإِنْسِ نَجْعَلُهُمَا تَحْتَ أَقْدَامِنَا لِيَكُونَا مِنَ الْأَسْفَلِينَ ﴿۲۹﴾
و انس تا بنهیم آنها را زیر قدم های خود تا گردند از پست ترین ها ﴿۲۹﴾

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمْ
همانا آنان که گفتند پروردگار ما الله است سپس ایستادگی ورزیدند فرود می آیند بر ایشان

الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ
فرشتگان [و گویند] مترسید و غمگین مشوید و مژده باد بر شما بهشتی

الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣٠﴾ نَحْنُ أَوْلِيَائُكُمْ فِي الْحَيَاةِ
که شما وعده داده می شدید ﴿٣٠﴾ ما دوستان شمایم در زندگانی

الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهَى أَنْفُسُكُمْ
دنیا و در سرای آخرت و برای شما است در آن آنچه بخواهد دلتان

وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ ﴿٣١﴾ نَزَّلَا مِنْ غَفُورٍ رَحِيمٍ ﴿٣٢﴾
و برای شما است در آن آنچه درخواست کنید ﴿٣١﴾ پذیرایی ای از جانب آمرزندهٔ مهربان ﴿٣٢﴾

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ
و کیست نیکوگفتارتر از آنکه دعوت کند مردمان را به سوی الله و کند کار شایسته و گوید

إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٣﴾ وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ
به درستی که من از مسلمانانم ﴿٣٣﴾ و یکسان نیست نیکی و نه بدی

أَدْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ
دفع کن [بدی را] به آنچه که آن بهتر است پس ناگهان آن کس که میان تو و میان او دشمنی است گویا که او

وَلِيٌّ حَمِيمٌ ﴿٣٤﴾ وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقِيهَا
دوستی گرم و صمیمی است ﴿٣٤﴾ برخوردار نشوند از این [خصلت] مگر آنان که صبر کردند و برخوردار نشوند از آن

إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٣٥﴾ وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ
مگر صاحبان بهرهٔ بزرگ ﴿٣٥﴾ و اگر برانگیزد تو را از شیطان انگیزشی [وسوسه ای]

فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٦﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ
پس پناه ببر به الله همانا اوست آن شنوای دانا ﴿٣٦﴾ و از نشانه های اوست

الَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالشَّمْسِ وَالْقَمَرِ ﴿٣٧﴾ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ
شب و روز و آفتاب و ماه و سجده مکنید به آفتاب

وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ
و نه ماه را و سجده کنید برای الله که آفرید آنها را اگر شما

إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿٣٧﴾ فَإِنْ أَسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ
تنها او را می پرستید ﴿٣٧﴾ پس اگر تکبر کنند [چه باک] پس آنان که نزد

رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٣٨﴾
پروردگار تو اند تسبیح می گویند او را در شب و روز و ایشان خسته نمی شوند ﴿٣٨﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ

و از نشانه های او این است که تو می بینی زمین را فسرده [و افتاده] پس چون فرود آریم بر آن آب را

أَهْتَزَّتْ وَرَبَتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِ الْمَوْتِ إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

به جنبش آید و بردمد همانا آن که زنده گردانیده آن [زمین] را هر آینه زنده کننده مردگان است بی گمان او بر هر چیزی

قَدِيرٌ ۝۳۹ إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا أَفَمَنْ

تواناست ۳۹ همانا آنان که کجروی می کنند در آیات ما پوشیده نمی شوند بر ما آیا آن که

يُلْقَى فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ مَنْ يَأْتِيَ ءَامِنًا يَوْمَ الْقِيمَةِ أَعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ

انداخته شود در آتش بهتر است یا آن که بیاید ایمن در روز رستاخیز بکنید هرچه می خواهید

إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝۴۰ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ

بی گمان او به آنچه می کنید بیناست ۴۰ همانا کسانی که کفر ورزیدند به این پند [قرآن] وقتی که پیامشان [کیفر خود را خواهند دید]

وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ ۝۴۱ لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ

بی گمان آن کتابی ارجمند است ۴۱ نمی آید بر او باطل از پیش روی آن و نه از

خَلْفِهِ ۝۴۲ تَنْزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ۝۴۳ مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ

پشت سر آن فرستاده شده است از جانب سنجیده کاری ستوده ۴۲ گفته نمی شود به تو مگر آنچه گفته شده

لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ ۝۴۴

به پیامبران پیش از تو همانا پروردگار تو دارای آمرزش و دارای کیفری دردناک است ۴۴

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا أَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ ءَأَعْجَمِيٌّ

و اگر قرار می دادیم آن را قرآنی به غیر عربی هر آینه می گفتند چرا بیان نشده است [به زبان ما] آیت های آن [کتابی] غیر عربی

وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ ۝۴۵ وَالَّذِينَ

و [مخاطب] عربی بگو این [کتاب] برای کسانی که ایمان آورده اند هدایت و شفاء است و آنان که

لَا يُؤْمِنُونَ فِي ءَاذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى ۝۴۶ أُولَٰئِكَ

ایمان نمی آورند در گوش های شان سنگینی است و قرآن بر آنان مایه کوری است آنان

يُنَادُونَكَ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ۝۴۷ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ

ندا می شوند از جایی دور ۴۷ و به تحقیق دادیم به موسی کتاب را

فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ

پس اختلاف شد در آن و اگر نبود سخنی که پیشی گرفته است از سوی پروردگار تو [که دوری به رستاخیز اختصاص دارد] البته داوری می شد

بَيْنَهُمْ ۝۴۸ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ۝۴۹ عَمَلٌ صَالِحًا

در میان آنان و همانا آنان در شکی از آنند [شکی] سخت ۴۹ هر که بکند کاری شایسته

فَلِنَفْسِهِ ۝۵۰ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلِيَهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ ۝۵۱ لِلْعَبِيدِ

پس به سود خود اوست و هر که بدی کند پس به زیان او است و نیست پروردگار تو ستمکار ۵۱ بر بندگان

إِلَيْهِ **يُرَدُّ** **عِلْمُ** **السَّاعَةِ** **وَمَا تَخْرُجُ** **مِنْ ثَمَرَتِ** **مِنْ أَكْمَامِهَا**
 به سوی او برگردانده می شود علم رستاخیز و بیرون نمی آید میوه ها از غلاف های خود

وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ ۚ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ

شُرَكَاءِی قَالُوا ءَاذَنَّاكَ مَا مِنَّا مِنْ شَهِیدِ وَضَلَّ

شریکان من گویند به تو اعلام کردیم نیست از ما هیچ گواهی

و گم گردد

عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَنُوا مَا لَهُمْ مِنْ مَّحِيصٍ

از ایشان آنچه که فرا می خوانند پیش از این و خواهند دانست که نیست برای ایشان هیچ گریزگاهی

لَا يَسْتَمُّ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَئُوسٌ
خسته نمی شود از درخواست خیر و اگر برسد به او سختی و گزند پس او به کلی ناامید

قَنُوطٌ ﴿٤٩﴾ وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُ قَنُوطٌ ﴿٤٩﴾ [و] دلسرد می شود و اگر بچشانیم به او رحمتی را از طرف خود پس از آسیمی که برسد به او

لَيَقُولَنَّ هَذَا لِي وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُجِعْتُ إِلَىٰ
هر آینه گوید این [شایسته] برای من است و نمی‌پندارم رستاخیز را که برپا شود و اگر بازگردانیده شوم به سوی

رَبِّيَ إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْنَىٰ فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا

پروردگار خود حتماً مرا نزد او نیکوترین [حالت] است پس هر آینه آگاه می‌کنیم کسانی را که کفر ورزیده‌اند به آنچه می‌کردند

وَلَنُذِيقَنَّهُمْ
و حتماً می چشانیم به آنان
مِّنْ عَذَابٍ
از عذابی
غَلِيظٍ
سخت
۵۰
وَإِذَا
و چون
أَنعَمْنَا
نعمتی دهیم
عَلَى
به
الْإِنسَنِ
انسان

اَعْرَضَ وَنَا جَانِبَهُ **وَإِذَا** مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ
روی برمی تابد و پهلو می گرداند [تکبر می کند] و چون برسد به او سختی و گزند پس او دارای دعایی گسترده است

۵۱ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَتْ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ أَنْهَ كَفَرْتُمْ ۚ
 بگو خبر دهید مرا اگر باشد [قرآن] از نزد خدا که کفر بورزید

بِهٖ مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ سَزِيهَمُ

به آن کیست گمراه تر از آنکه او در ستیزی دور و دراز باشد به زودی بنمایم به ایشان

ءَايَتِنَا فِي الْاَافَاقِ وَفِيْ اَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ اَنَّهُ الْحَقُّ

نشانه های خود را در کرانه های [آسمان و زمین] و در وجود خودشان تا روشن شود برای شان که او حق است

أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۚ أَلَا أَلَّا هُمْ أَنَا أَنَا

آیا کافی نیست که پروردگار تو که همانا او بر هر چیزی گواه است آگاه باش همانا آنان

۵۴ **مُحِيطٌ** شَيْءٌ بِكُلِّ شَيْءٍ **أَلَّا** رَبَّهُمْ **لِقَاءَ** مِّنْ مَّرِيَةٍ **فِي**
 ۵۴ فراگیرنده است چیزی به هر که او آگاه باش پروردگارشان دیدار از تردید اند در

ترتیبها
۴۲

سُورَةُ الشُّورَى

آیاتها
۵۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

حَمْ ۱ عَسَق ۲ كَذَلِكَ يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ
 حا، میم ۱ عین، سین، قاف ۲ این چنین وحی می کند به تو و به آنان که پیش از تو بودند

اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۳ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ
 الله پیروزمند سنجیده کار ۳ از آن اوست آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است و اوست

الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ۴ تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ
 آن بلندمرتبه بزرگ ۴ نزدیک است آسمان ها بشکافند بر فراز خود

وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي
 و فرشتگان تسبیح می گویند با حمد پروردگار خود و آمرزش می خواهند برای آنان که در

الْأَرْضِ إِلَّا آغَاةً أَوْ لَا تَأْتِي السَّمَاءَ بِشَئٍ مِمَّا يَدْعُونَ ۵ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا
 زمین اند آگاه باش همانا ۵ اوست آن آمرزنده مهربان و آنان که گرفتند

مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِيفٌ عَلَيْهِمْ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ
 جز او کارسازانی را ۶ الله نگهبان است بر احوال و اعمال ایشان و نیستی تو بر ایشان نگهبان

۶ وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا تَنْذِرُ الْأُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ
 و این چنین وحی کردیم به سوی تو قرآنی عربی را تا بیم دهی اهل مکه را و آنان را که

حَوْلَهَا وَنُنذِرُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ الَّذِينَ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي
 پیرامون آن اند و بیم دهی [مردم را] از روز گردآمدن [مردم در رستاخیز] که هیچ تردیدی در [آمدن] آن نیست گروهی در بهشت باشند و گروهی در

السَّعِيرِ ۷ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُدْخِلُ
 آتش برافروخته [دوزخ] ۷ و اگر می خواست الله هر آینه می گردانید آنها را امتی یگانه و لیکن درمی آورد

۸ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۸
 هر که را بخواهد در رحمت خود و ستمکاران نیست برای ایشان هیچ یاری و نه یاور

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ فَاللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَهُوَ
 آیا گرفته اند جز الله کارسازانی را؟ پس، الله همان کارساز [راستین] است و اوست که زنده می کند مردگان را و او

عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۹ وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ
 بر هر چیزی توانا است ۹ و هر چه اختلاف دارید در آن از هر چیزی پس دوری آن

إِلَى اللَّهِ ذَالِكُمُ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ۱۰
 با ۱۰ الله است این است الله پروردگار من بر او توکل دارم و به سوی او بازمی گردم ۱۰

فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا
پدید آورنده آسمان ها و زمین است قرارداد برای شما از خودتان جفت هایی را

وَمِنْ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُّكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ
و نیز از چهارپایان جفت هایی می افزاید شما را در این [هم جفتی] نیست مانند او هیچ چیزی

وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۝۱۱ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
و اوست شنوای بینا ۱۱ برای اوست کلیدهای آسمان ها و زمین

يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۚ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝۱۲
فراخ می سازد روزی را برای هر که خواهد و تنگ می دارد [برای هر که خواهد] همانا او به هر چیزی داناست ۱۲

﴿شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا
مقرر داشت برای شما از دین آنچه را که سفارش کرده بود به آن نوح را و [نیز] آنچه را که وحی کردیم

إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ
به تو و آنچه سفارش کردیم به آن ابراهیم و موسی و عیسی را که برپا بدارید دین را

وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا نَدَعُوهُمْ إِلَيْهِ ۚ اللَّهُ
و به پراکندگی نیفتید در آن گران است بر مشرکان آنچه دعوت می کنی آنها را به آن الله

يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ۝۱۳ وَمَا تَفَرَّقُوا
برمی گزیند به سوی آن [دین] هر که را خواهد و راه می نماید به سوی آن هر که رو آورد [به آن] ۱۳ و پراکنده نگشتند

إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعِيًا ۚ بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
مگر پس از آنکه آمد برای آنان علم آن هم از روی سرکشی [ستم] و در میان خود و اگر نبود سخنی

سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى لَقُضِيَ ۚ وَإِنَّ الَّذِينَ
که پیشی گرفته از سوی پروردگارت [در تأخیر عذاب] تا وقت معین البته دآوری می شد میان ایشان [به نزول عذاب] و همانا آنان که

أُورِثُوا الْكُتُبَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٌ ۝۱۴
به ارث بدیشان داده شد کتاب پس از ایشان در شکی از آنند [شکی] سخت ۱۴

فَلِذَلِكَ فَادْعُ وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ
پس برای این [دین] دعوت کن و پایدار باش کما فرمان یافته ای و پیروی مکن از هوس های آنها

وَقُلْ ءَامَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ
و بگو ایمان آوردم به آنچه که فرو فرستاده است الله از کتاب و دستور یافته ام که دادگری کنم

بَيْنَكُمْ ۚ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ ۚ لَنَا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ
میان شما الله پروردگار ما و پروردگار شماست برای ما کردار ما و برای خودتان کردار شما

لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ ۚ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ۝۱۵
هیچ بحث و جدالی نیست میان ما و میان شما الله جمع می کند میان ما [و شما] و به سوی اوست بازگشت ۱۵

وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتُجِيبَ لَهُ، جَحَنَهُمْ
و آنان که بگو مگو می کنند درباره الله پس از آنکه پذیرفته شده دعوت او دلیلشان

دَاحِضَةً عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
باطل است نزد پروردگارشان و بر ایشان است خشمی [از جانب الله] و برای آنها عذابی سخت است

۱۶ اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ
الله است که فرو فرستاد کتاب را به حق و افزار سنجش و چه چیزی آگاه می کند تو را

لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
شاید رستاخیز نزدیک باشد به شتاب می طلبند رستاخیز را آنان که ایمان ندارند

بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ
به آن و آنان که ایمان دارند در هراسند از آن و می دانند که آن حق است

۱۷ إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ
آگاه باشید همانا آنان که بحث و جدل می کنند در آمدن رستاخیز هر آینه در گمراهی دور و درازی اند

اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ
الله ریز بین است به بندگان خود روزی می دهد هر که را خواهد و اوست آن نیرومند پیروزمند

۱۸ مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ
هر که بخواهد کشت آخرت را می افزایشیم برای او در کشت وی و هر که

كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ
بخواهد کشت دنیا را می دهیم به او از آن و نیست برای او در آخرت هیچ

۱۹ نَصِيبٌ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ
بهره ای آیا برای ایشان شریکانی است که مقرر داشته اند برای آنها از دین

مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُتْنُ بَيْنَهُمْ
چیزی را که اجازه نداده است به آن الله و اگر نبود آن سخن قاطع [که داوری در رستاخیز خواهد بود] قطعاً داوری می شد میان ایشان

وَأِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ تَرَى الظَّالِمِينَ
و همانا ستمکاران عذابی دردناک است می بینی ستمکاران

مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ وَالَّذِينَ
در هراسند از [کیفر] آنچه کرده اند و آن واقع شدنی است بر ایشان و آنان که

آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ
ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته در باغ های بهشت اند

۲۰ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ
برای ایشان است آنچه می خواهند نزد پروردگارشان این همان بخشش بزرگ است

ذَٰلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ قُلْ

این است آنچه که مژده می‌دهد الله به بندگان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته بگو

لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ وَمَن يَقْتَرِفْ حَسَنَةً نَّرِدْ

نمی‌خواهم از شما بر این [کار] هیچ مزدی مگر دوستی در خویشاوندی و هر که انجام دهد کار نیکی را می‌افزایم

لَهُ فِيهَا حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٢٣﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ

برای او در آن نیکویی را همانا الله آمرزنده قدرشناس است ﴿۲۳﴾ آیا می‌گویند که بسته است بر الله

كَذِبًا فَإِن يَشِإِ اللَّهُ يَخْتِمْ عَلَى قَلْبِكَ وَيَمْحُ اللَّهُ الْبَاطِلَ وَيُحِقُّ الْحَقَّ

دروغی را پس اگر بخواهد الله مهر می‌نهد بر دل تو و نابود می‌سازد الله باطل را و ثابت می‌دارد حق را

بِكَلِمَتِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٤﴾ وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ

به سخنان خود زیرا او دانا به راز سینه‌ها است ﴿۲۴﴾ و اوست آن که قبول می‌کند توبه را

عَنِ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٢٥﴾

از بندگان و درمی‌گذرد از بدی‌ها و می‌داند آنچه می‌کنید ﴿۲۵﴾

وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِ

پاسخ می‌دهد به کسانی که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته و می‌افزاید ایشان را از بخشش خود

وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ

و کافران و برای شان است عذابی سخت است ﴿۲۶﴾ و اگر فراخ کردی الله روزی را

لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَٰكِن يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ

بر جمیع بندگان خود البته سرکشی می‌کردند در زمین ولیکن فرود آورد به اندازه آنچه خواهد همانا الله بر بندگان

خَيْرٌ بَصِيرٌ ﴿٢٧﴾ وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِن بَعْدِ مَا قَنَطُوا

آگاه بیناست ﴿۲۷﴾ و اوست آن که فرود می‌آورد باران را پس از آنکه نومید شدند

وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٨﴾ وَمَن ءَايَنَهُ خَلْقُ

و پراکنده می‌سازد رحمت خود را و اوست آن کارساز ستوده ﴿۲۸﴾ و از نشانه‌های او آفریدن

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِن دَابَّةٍ وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ

آسمان‌ها و زمین است و آنچه پراکنده ساخته است در آنها [آسمان‌ها و زمین] از هر جنبنده‌ای و او بر گرد آوردن ایشان

إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾ وَمَا أَصَابَكُمْ مِّن مُّصِيبَةٍ فِيمَا

هرگاه بخواهد توانا است ﴿۲۹﴾ و آنچه برسد به شما از مصیبت پس به سبب چیزی است که

كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣٠﴾ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ

کسب کرده است دست‌های شما و درمی‌گذرد از بسیاری [گناهان] ﴿۳۰﴾ و نیستید شما عاجز کنندگان [الله]

فِي الْأَرْضِ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٣١﴾

در زمین و نیست برای شما جز الله هیچ کارسازی و نه یابوری ﴿۳۱﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿٣٢﴾ إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ
و از نشانه های او کشتی های روان است در دریا مانند کوه ها اگر خواهد ساکن گرداند باد را

فَيُظِلُّنَ رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ
آنگاه می گردند [کشتی ها] بی حرکت بر پشت آن [دریا] همانا در این نشانه هایی است برای هر صبر پیشه شکرگزار

أَوْ يُوقِعَهُنَّ يُمَا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣٤﴾ وَيَعْلَمَ الَّذِينَ
یا هلاک می کند [اهل] کشتی ها را به سبب آنچه کردند و درگذرد از بسیاری [گناهان] و تا بدانند آنان که

يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ مَّحِصٍ ﴿٣٥﴾ أَوْتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَنْعُ
مجادله می کنند درباره آیات ما که نیست برای آنان هیچ گریزگاهی پس آنچه داده شده به شما از هر چیزی پس اندک بهره ای

الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ
از زندگانی دنیا است و آنچه نزد الله است بهتر و پاینده تر است برای آنان که ایمان آورده اند و بر پروردگار خود

يَتَوَكَّلُونَ ﴿٣٦﴾ وَالَّذِينَ يَحْنَبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا
توکل می کنند [برای] آنان که دوری می کنند از گناهان بزرگ و کارهای زشت و چون

غَضَبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ ﴿٣٧﴾ وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
به خشم می آیند ایشان درمی گذرند [برای] آنان که پاسخ داده اند [دعوت] پروردگار خود را و برپا داشته اند نماز را

وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمْ
و کار ایشان به مشورت است در میانشان و از آنچه روزی داده ایم ایشان را انفاق می کنند [برای] آنان که چون برسد به ایشان

الْبَغْيُ هُمْ يَنْصَرُونَ ﴿٣٩﴾ وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا فَمَنْ عَفَا
ستم انتقام می گیرند و سزای بدی بدی است مانند آن پس کسی که عفو کند

وَأَصْلَحَ فَاجْرَهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾ وَلَمَنْ أَنْصَرَ
و اصلاح کند آنگاه پاداش او بر الله است همانا الله دوست نمی دارد ستمکاران را [برای] آنان که هر آینه کسی که انتقام کشد

بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤١﴾ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ
بعد از ستمی که به او شده پس آنان نیست بر ضدشان هیچ راه [اعتراضی] جز این نیست که راه [ملامت] بر کسانی است که

يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَٰئِكَ لَهُمْ
ستم می کنند بر مردمان و سرکشی می کنند در زمین به ناحق آنان برای ایشان

عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٢﴾ وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ
عذابی دردناک است [برای] او البته هر که صبر کند و درگذرد همانا این [صبر و عفو] از کارهای استوار است

﴿٤٣﴾ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مِّنْ بَعْدِهِ وَتَرَى الظَّالِمِينَ
و هر که را گمراه کند الله پس نیست برای او هیچ کارسازی پس از او و می بینی ستمکاران را

لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ يَقُولُوا هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ مِّنْ سَبِيلٍ ﴿٤٤﴾
چون ببینند عذاب را گویند آیا به سوی بازگشتن هیچ راهی هست؟

وَتَرَنَّهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَشِيعَاتٍ مِّنَ الذَّلِّ يَنْظُرُونَ
و ببینی ایشان را عرضه می شوند بر آتش درحالی که سرافکنده اند از ذلت می نگرند

مِنْ طَرَفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ الْخَسِرِينَ الَّذِينَ
به نگاهی پنهان ازیرچشمی می نگرند و گویند کسانی که ایمان آورده اند همانا زیانکاران کسانی هستند که

خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۚ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ
به زیان انداخته اند خودشان و خانواده خود را در روز رستاخیز آگاه باش به درستی که ستمکاران

فِي عَذَابٍ مُّقِيمٍ ﴿٤٥﴾ وَمَا كَانَتْ لَهُمْ مِّنْ أَوْلِيَاءَ يَنْصُرُونَهُمْ
در عذابی پایدارند ﴿٤٥﴾ و نباشد برای آنان کارسازان و یاورانی که یاری کنند آنان را

مِّن دُونِ اللَّهِ ۚ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤٦﴾ أَسْتَجِيبُوا
جز الله و هر که را گمراه کند الله آنگاه نیست برای او هیچ راه [نجاتی] ﴿٤٦﴾ پاسخ دهید

لِرَبِّكُمْ مِّن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ ۚ مَا لَكُمْ
پروردگار خود را پیش از آنکه بیاید روزی که نیست بازگشتی برای او از جانب الله نیست برای شما

مِّن مَّلَجًا يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ مِّن نَّكِيرٍ ﴿٤٧﴾ فَإِنْ أَعْرَضُوا
هیچ پناهگاهی در آن روز و نیست برای شما هیچ گونه انکاری ﴿٤٧﴾ پس اگر روی برگردانند [از قبول دعوت]

فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا ۖ إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ ۚ وَإِنَّا إِذَا
پس نفرستادیم تو را بر آنها نگهبان نیست بر تو مگر رسانیدن [پیام] و همانا ما چون

أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَرَحَّ بِهَا وَإِنْ نُصِيبَهُمْ سَيْئَةً
بچشانیم به انسان از جانب خود رحمتی را شاد شوند به آن و اگر برسد به آنها گزند

بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ ﴿٤٨﴾ لِلَّهِ مُلْكُ
به سبب آنچه پیش فرستاده است دست هایشان پس همانا انسان سخت ناسپاس است ﴿٤٨﴾ از آن الله است فرمانروایی

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۚ يَهَبُ لِمَن يَشَاءُ إِنثًا
آسمان ها و زمین می آفریند آنچه خواهد می بخشد هر که را خواهد دخترانی

وَيَهَبُ لِمَن يَشَاءُ الذَّكَورَ ۚ أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنثًا
و می بخشد هر که را خواهد پسران یا با هم دهد ایشان را پسران و دختران

وَيَجْعَلُ مَن يَشَاءُ عَقِيمًا ۚ إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾ وَمَا كَانَ
و می گرداند هر که را که خواهد نازا همانا او بس دانای توانا است ﴿٥٠﴾ و نسزد

لِبَشَرٍ أَن يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِن وَرَآيَ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ
برای هیچ بشری که سخن گوید با او الله مگر به وحی یا از پس پرده ای یا بفرستد

رَسُولًا ۚ فَيُوحِي بِأَذْنِهِ مَا يَشَاءُ ۚ إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ
رسولی [فرشته ای] را پس وحی کند به فرمان او آنچه را [الله] خواهد همانا اوست بلند مرتبه سنجیده کار ﴿٥١﴾

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا ۚ مَا كُنتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ

و این چنین وحی کردیم به سوی تو روحی [قرآن] را از امر خود و تو نمی دانستی که چیست کتاب

وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا ۚ نَهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا ۚ

و نمی دانستی که [چست] ایمان ولیکن گردانیدیم آن را نوری که هدایت می کنیم به آن هر که را که خواهیم از بندگان خود

وَإِنَّكَ لَهْدَىٰ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۚ صِرَاطٌ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ

و همانا تو قطعاً هدایت می کنی به راهی راست ۵۲ صراطی برای خدا که از آن اوست

مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ أَلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ ۚ

آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است آگاه باشید به سوی خدا بازمی گردد همه کارها ۵۳

آیاتها

۸۹

سورة الزخرف

ترتیبها

۴۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

حَمْدٌ ۙ وَالْكِتَابِ ۙ الْمُبِينِ ۚ إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا

حائ، میم ۱ سوگند به این کتاب ۱ روشنگر ۲ همانا ما ۲ قرار دادیم این کتاب را ۲ قرآنی به زبان عربی

لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۚ وَإِنَّهُ ۖ فِي أُمِّ الْكِتَابِ ۚ لَدَيْنَا

باشد که شما ۳ خرد ورزید ۳ و بی گمان [این قرآن] در ۳ لوح محفوظ نزد ما

لَعَلِّي ۚ حَكِيمٌ ۚ أَفَضْرِبُ ۚ عَنْكُمْ ۚ الذِّكْرَ ۚ صَفْحًا

بلندمرتبه ۴ حکمت آمیز است ۴ آیا بازمی داریم ۴ از شما ۴ این قرآن را ۴ با رویگردانی

أَن كُنتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ ۚ وَكَمْ ۚ أَرْسَلْنَا مِنْ نَّبِيِّ فِي

از آن رو که هستید ۵ قومی ۵ اسرافکار ۵ و چه بسا ۵ فرستادیم ۵ پیامبرانی را ۵ در میان

الْأَوَّلِينَ ۚ وَمَا يَأْتِيهِمْ ۚ مِنْ نَّبِيٍّ إِلَّا ۚ كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ

پیشینیان ۶ و نیامد نزد ایشان ۶ هیچ ۶ پیامبری ۶ مگر اینکه ۶ او را ریشخند می کردند

فَاهْلَكْنَا ۚ أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا ۚ وَمَضَىٰ ۚ مَثَلُ ۚ الْأَوَّلِينَ

پس هلاک کردیم ۷ سر سخت تر از اینان را ۷ و گذشت ۷ داستان ۷ پیشینیان

وَلَيْنَ سَأَلْنَهُمْ ۚ مَنْ خَلَقَ ۚ السَّمَوَاتِ ۚ وَالْأَرْضَ ۚ لَيَقُولُنَّ

و اگر ۸ بپرسی از ایشان ۸ که چه کسی ۸ آفرید ۸ آسمان ها ۸ و زمین را ۸ هر آینه گویند

خَلَقَهُنَّ ۚ الْعَزِيزُ ۚ الْعَلِيمُ ۚ الَّذِي جَعَلَ ۚ لَكُمْ ۚ الْأَرْضَ

آفریده است آنها را ۹ آن پیروزمند ۹ بس دانا ۹ آن که ۹ قرارداد ۹ برای شما ۹ زمین را

مَهْدًا ۚ وَجَعَلَ ۚ لَكُمْ ۚ فِيهَا ۚ سُبُلًا ۚ لَعَلَّكُمْ ۚ تَهْتَدُونَ

بستری ۱۰ و قرارداد ۱۰ برای شما ۱۰ در آن ۱۰ راه هایی را ۱۰ باشد که شما ۱۰ راه یابید ۱۰

وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً يَقْدِرُ فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَّيْتًا
و همان که فرود آورد از آسمان آب را به اندازه پس زنده گردانیدیم به آن سرزمینی مرده را

كَذَلِكَ نُخْرِجُوتُ ۱۱ وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ
این چنین بیرون آورده می شوید [از قبرها] ۱۱ و همان که بیافرید جفت ها را همه آنها را و قرار داد

لَكُمْ مِنَ الْفُلْكِ وَالْأَنْعَمِ مَا تَرْكَبُونَ ۱۲ لَتَسْتَوْدُوا عَلَى ظُهُورِهِ
برای شما از کشتی ها و چهارپایان دامی آنچه را که سوار می شوید ۱۲ تا قرار گیرید بر پشت های آنها

ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحَنَ
سپس یاد کنید نعمت پروردگار خود را آنگاه که قرار گرفتند بر آن و بگویند پاک است

الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ۱۳ وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا
آن که مسخر ساخت برای ما این را و نبودیم بر آن توانا به بند کردن ۱۳ و همانا ما به سوی پروردگار خود

لَمُنْقَلِبُونَ ۱۴ وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا ۱۵ إِنَّ الْإِنْسَانَ
بازگردندگانیم ۱۴ و قرار دادند برای او از میان بندگانش جزئی را [فرزندی را] به تحقیق آدمی

لَكَفُورٌ ۱۵ مُبِينٌ ۱۶ أَمْ اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفَنَكُمْ
ناسپاس آشکار است ۱۵ آیا گرفته است [الله] از آنچه می آفریند دخترانی را و برگزیده است شما را

بِالْبَنِينَ ۱۶ وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا
به پسران ۱۶ و چون مژده داده شود به یکی از آنان به آنچه زده است برای [الله] مهر گستر مثال را

ظَلَّ وَجْهَهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ۱۷ أَوْ مِنْ يَنْشُوا فِي
گردد روی او سیاه در حالی که خشم خود را فرو می خورد ۱۷ آیا آن کس که پرورش می یابد در

الْحِلْيَةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ ۱۸ وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ
زیور و او در گفتگو بیان روشنی ندارد [شایسته فرزندی الله است] ۱۸ و قرار دادند فرشتگان را

الَّذِينَ هُمْ عِبَدُ الرَّحْمَنِ إِنَّا شَاهِدُوا خَلْقَهُمْ سَتُكَبُّ
همانان که خود بندگان [الله] مهر گسترند [به عنوان] دختران آیا شاهد بودند آفرینش ایشان را؟ به زودی نوشته می شود

شَهَادَتِهِمْ وَيُسْأَلُونَ ۱۹ وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ
گواهی شان و پرسیده می شوند ۱۹ و گفتند اگر می خواست [الله] مهر گستر پرستش نمی کردیم آنان را

مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ۲۰ أَمْ آتَيْنَاهُمْ
نیست برای آنان به این [گفتار] هیچ دانشی نیستند آنان مگر اینکه حدس می زنند ۲۰ آیا داده ایم به آنان

كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ نَاكِهٌ ۲۱ بَلْ قَالُوا
کتابی را پیش از این پس آنها به آن چنگ زندگان اند [نه] بلکه می گویند

إِنَّا وَجَدْنَاهُ آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّهْتَدُونَ ۲۲
به تحقیق ما یافتیم پدران خود را بر آیینی و همانا ما بر پی آنان راه یافتگانیم ۲۲

وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا
و این چنین نفرستادیم بیش از تو در آبادی هیچ بیم دهنده‌ای را مگر اینکه گفتند متنعمان آن آبادی‌ها

إِنَّا وَجَدْنَا عِبَادَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ ﴿٢٣﴾
همانا ما یافتیم پدران خود را بر آیینی و همانا ما بر پی آنان اقتداکنندگانیم

﴿٢٣﴾ قُلْ أُولَٰؤِ حِثُّكُمْ ﴿٢٤﴾ بِأَهْدَىٰ مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ عِبَادًا قَالُوا
گفت آیا اگرچه آورده باشیم برایتان چیزی را که هدایت کننده تر از آنچه یافته اید بر آن پدران خود را؟ گفتند

إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِءِ كَافِرُونَ ﴿٢٤﴾ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَنْظَرُ كَيْفَ
همانا ما به آنچه فرستاده شده اید به آن کافریم ﴿٢٤﴾ پس انتقام گرفتیم از ایشان پس بین چگونه

كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٥﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ
شد سرانجام تکذیب کنندگان ﴿٢٥﴾ و [یاد کنید] چون گفت ابراهیم به پدرش و قوم خود

إِنِّي بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٢٦﴾ إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ
همانا من بیزارم از آنچه می پرستید ﴿٢٦﴾ مگر کسی را که آفریده است مرا پس همانا او هدایت می کند مرا

﴿٢٧﴾ وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾ بَلْ
﴿٢٧﴾ و قرار داد آن را کلمه‌ای ماندگار در میان پسینیان خویش باشد که آنان [به توحید] بازگردند ﴿٢٨﴾ بلکه

مَتَّعْتُ هَؤُلَاءِ وَءَابَاءَهُمْ حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿٢٩﴾
بهره مند ساختیم اینان و پدرانشان را تا وقتی که آمد نزدشان حق [قرآن] و پیامبری روشنگر ﴿٢٩﴾

وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِءِ كَافِرُونَ ﴿٣٠﴾ وَقَالُوا
و چون آمد نزدشان حق گفتند این جادو است و همانا ما به آن کافریم ﴿٣٠﴾ و گفتند

لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ ﴿٣١﴾ أَهَمْ
چرا نازل نشد این قرآن بر مردی بزرگ از [یکی] این دو شهر [مکه و طائف]؟ ﴿٣١﴾ آیا آنان

يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَّعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ
قسمت می کنند رحمت پروردگار تو را؟ ما قسمت کرده ایم میان ایشان روزی ایشان را در زندگانی

الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ
دنیا و بالا برده ایم برخی ایشان را بر برخی دیگر به درجاتی تا بگیرد برخی ایشان

بَعْضًا سُخْرِيًّا وَرَحْمَتٍ وَرَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٣٢﴾ وَلَوْلَا
برخی دیگر را به خدمت و رحمت پروردگار تو بهتر است از آنچه جمع می کنند ﴿٣٢﴾ و اگر نه

أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ
این بود که می شدند مردمان امتی یگانه [در کفر] هرآینه قرار می دادیم برای کسانی که کفر می ورزند به [الله] مهر گستر

﴿٣٣﴾ لِبُيُوتِهِمْ سُقْفًا مِّنْ فِصَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ﴿٣٣﴾
برای خانه هایشان سقف هایی از نقره و نیز نردبان هایی که بر آنها بالا روند

وَلَبِئْسَ أَتَوَابًا ^{۳۴} وَسُرُرًا عَلَيْهَا يَتَكَبَّرُونَ ^{۳۴} وَزُخْرَفًا ^{۳۴} وَلَئِنْ
و برای خانه هایشان درها و تخت هایی که بر آنها تکیه کنند و هر گونه زینتی [را بدیشان می دادیم] و نیست

كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ^{۳۵} وَالْآخِرَةَ ^{۳۵} عِنْدَ رَبِّكَ ^{۳۵} هُمُ
همه آنها مگر بهره مندی زندگانی دنیا و [بهره مندی] آخرت نزد پروردگار تو

لِلْمُتَّقِينَ ^{۳۵} وَمَنْ يَعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ ^{۳۵} نُقِصْ لَهُ شَيْطَانًا ^{۳۵}
برای پروا پیشگان است ^{۳۵} و هر که چشم پوشد از یاد [الله] مهر گستر برمی گماریم بر او شیطانی را

فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ ^{۳۶} وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ ^{۳۶} عَنِ السَّبِيلِ ^{۳۶} وَيَحْسَبُونَ ^{۳۶}
که او برایش همدم باشد ^{۳۶} و همانا باز می دارندشان از راه حق و آنها می پندارند

أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ ^{۳۷} حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَلَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ ^{۳۷}
که خودشان راه یافتگانند ^{۳۷} تا آنگاه که بیاید پیش ما گوید [به همدم خود] ای کاش در میان من و در میان تو

بَعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ ^{۳۸} فَيَلْسَنَ الْقَرِينُ ^{۳۸} وَلَنْ يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ ^{۳۸}
فاصله مشرق و مغرب بود که بد همدمی است و هرگز سود ندهد شما را امروز

إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنْتُمْ فِي الْعَذَابِ ^{۳۹} مُشْتَرِكُونَ ^{۳۹} أَفَأَنْتَ تَسْمِعُ ^{۳۹}
زیرا ستم کرده اید همانا شما در عذاب با هم شریک هستید آیا تو می شنوائی

أَلَمْ يَهْدِ الْأَعْمَى ^{۴۰} وَمَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ^{۴۰}
کران را یا هدایت می کنی کوران را و کسی که هست در گمراهی آشکار

فَإِمَّا نَذْهَبَنَّ بِكَ ^{۴۱} فَإِنَّا مِنْهُمْ مُنْقِمُونَ ^{۴۱} أَوْ نُرِيَنَّكَ الَّذِي ^{۴۱}
پس اگر ببریم تو را [از این دنیا] پس به تحقیق ما از آنان انتقام گیرندگانیم یا بنماییم به تو آنچه را

وَعَدْنَاهُمْ ^{۴۲} فَإِنَّا عَلَيْهِمْ مُّقْتَدِرُونَ ^{۴۲} فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي ^{۴۲} أُوْحِيَ ^{۴۲}
و وعده داده ایم به آنان پس همانا ما بر ایشان تواناییم پس چنگ بزن به آنچه وحی شد

إِلَيْكَ ^{۴۳} إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ^{۴۳} وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ ^{۴۳}
به سوی تو همانا تو بر راهی راست هستی ^{۴۳} و همانا این [قرآن] یاد کردی است برای تو و قوم تو

وَسَوْفَ تَسْأَلُونَ ^{۴۴} وَسَلَّ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ ^{۴۴} مِنْ رُسُلِنَا ^{۴۴}
و به زودی بازخواست می شوید ^{۴۴} و بپرس از آنان که فرستاده بودیم پیش از تو از پیامبران خود

أَجْعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ ^{۴۵} إِلَهَةً ^{۴۵} يَعْبُدُونَ ^{۴۵} وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا ^{۴۵}
آیا قرار دادیم غیر از [الله] مهر گستر الهه هایی که پرستیده شوند ^{۴۵} و هر آینه فرستادیم

مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا ^{۴۶} إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ ^{۴۶} فَقَالَ ^{۴۶} إِنِّي رَسُولُ ^{۴۶}
موسی را با نشانه های خود به سوی فرعون و سران قوم او پس گفت همانا من فرستاده

رَبِّ الْعَالَمِينَ ^{۴۷} فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا ^{۴۷} إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ^{۴۷}
پروردگار جهانیانم ^{۴۷} پس چون آورد برای آنها نشانه های ما را همانند آنان به آن می خندیدند ^{۴۷}

وَمَا نُزِيهِمْ مِّنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا وَأَخَذْنَاهُمْ
و نمی نمودیم به آنان هیچ نشانه ای را مگر اینکه بزرگ تر بود از همانندش و گرفتار کردیم آنان را

بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ بَازِغُونَ ﴿٤٨﴾ وَقَالُوا يَتَّيْنُهُ السَّاحِرُ أَدْعُ لَنَا
به عذاب باشد که آنان بازگردند و گفتند ای جادوگر بخوان برای ما

رَبِّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ إِنَّا لَمُهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ
پروردگار خود را به آنچه پیمان بسته است با تو همانا ما راه یافتگانیم پس چون برداشتیم از ایشان

الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴿٥٠﴾ وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ
عذاب را ناگاه آنان پیمان را می شکستند و ندا کرد فرعون در میان قوم خود

قَالَ يَنْقُومِ الْإِنْسَ لِي مَلِكٌ مِّصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِنْ
گفت ای قوم من آیا نیست برای من فرمانروایی مصر درحالی که این جوی ها می رود از

تَحْتِي أَفَلَا تَبْصُرُونَ ﴿٥١﴾ أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ
زیر [قصر] من آیا نمی بینید بلکه من بهترم از این کسی که او بی ارزش است

وَلَا يَكَادُ يُبَيِّنُ ﴿٥٢﴾ فَلَوْلَا أَلْقَىٰ عَلَيْهِ آسُورَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ
و نمی تواند سخن گوید به روشنی پس چرا افکنده نشده بر او دستبندهایی از طلا یا [چرا] نیامده

مَعَهُ الْمَلَائِكَةُ مُقْتَرِنِينَ ﴿٥٣﴾ فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ
همراه او فرشتگان دوشادوش پس سبکسار [کم خرد و بی خبر] کرد قوم خود را

فَاطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٤﴾ فَلَمَّا عَاسَفُونَا
پس اطاعت کردند [فرمان] او را همانا آنها بودند قومی نافرمان [از فرمان الله] پس چون به خشم آوردند ما را

أَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فَاغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٥﴾ فَجَعَلْنَاهُمْ
انتقام گرفتیم از آنان پس غرق ساختیم آنان را همگی پس قراردادیم آنان را

سَلَفًا وَمَثَلًا لِلْآخِرِينَ ﴿٥٦﴾ وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ
پیشگامانی [در عذاب] و مایه عبرتی برای آیندگان و چون آورده شود [داستان آفرینش] پسر مریم

مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ ﴿٥٧﴾ وَقَالُوا ءَالِهَتُنَا
[به عنوان] مثال ناگاه قوم تو از آن [به تمسخر] بانگ برمی دارند و گویند آیا اله های ما

خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ﴿٥٨﴾
بهبتراند یا او نیارند این مثال را برای تو مگر برای چون و چرا بلکه آنان قومی ستیزه جویند

إِنَّ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ
نیست [او] پسر مریم مگر بنده ای که انعام کرده ایم بر وی و قراردادیم او را سرمشیقی برای بنی اسرائیل

﴿٥٩﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُفُونَ ﴿٦٠﴾
و اگر می خواستیم البته قرار می دادیم به جای شما فرشتگانی را در زمین که جانشین [شما] شوند

وَأَنَّهُ لَعَلَّمُ لِّلْسَاعَةِ فَلَا تَمْتَرُ بِهَا وَأَتَّبِعُونَ هَذَا صِرَاطٌ

و همانا او [پسر مریم] وسیله دانشی است برای رستاخیز پس تردید نکنید در آمدن آن [رستاخیز] و پیروی کنید مرا این است راهی

مُسْتَقِيمٌ ۶۱ وَلَا يَصُدَّنَّكُمْ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ۶۲

راست ۶۱ و باز ندارد شما را شیطان ۶۲ همانا او برای شما دشمنی آشکار است

وَلَمَّا جَاءَ عِيسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ ۶۳

و چون آورد عیسی دلائل روشن را گفت به تحقیق آورده ام برای شما حکمت را

وَلَا يُبَيِّنُ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْلِفُونَ فِيهِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۶۴

و تا بیان کنم برای شما برخی آنچه را که اختلاف می کردید در آن پس پروا کنید از الله و اطاعت کنید مرا

إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ۶۵

همانا الله اوست پروردگار من و پروردگار شما پس بپرستید او را این است راهی راست

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ۶۶

ولی اختلاف کردند گروه ها ۶۶ میان خود پس وای بر آنان که ستم کردند

مِنْ عَذَابٍ يَوْمَ إِلِيمٍ ۶۷ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ

از عذاب روزی دردناک ۶۷ آیا انتظار می کشند جز رستاخیز را که

تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۶۸ الْأَخِلَّاءُ يَوْمَئِذٍ

بیاید به سراغ ایشان ناگهان درحالی که آنان بی خبر باشند ۶۸ دوستان در آن روز

بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ ۶۹ يَعْبادِ لَا خَوْفَ

دشمن یکدیگرند مگر ۶۹ ای بندگان من نیست هیچ ترسی

عَلَيْكُمْ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ۷۰ الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا

بر شما امروز و نه شما اندوهگین می شوید ۷۰ آنان که ایمان آوردند به آیات ما

وَكَانُوا مُسْلِمِينَ ۷۱ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ

و بودند مسلمانان ۷۱ داخل شوید شما و همسرانتان

مُحَبَّرُونَ ۷۲ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِّنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ ۷۳

درحالی که شادمان گردانده می شوید ۷۲ گردانیده شود بر گرد آنان کاسه های زرین و تنگ هایی [لبریز از نوشیدنی]

وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ فِيهَا

و باشد در آن آنچه دلشان و لذت ببرد چشم ها و شما در آنجا باشید

خَالِدُونَ ۷۴ وَلِلَّهِ الْجَنَّةُ الَّتِي أَوْثَرْتُمُوهَا ۷۵

جاویدان ۷۴ و این آن بهشتی است که به ارث داده اند آن را به شما به سبب آنچه

تَعْمَلُونَ ۷۶ لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ ۷۷

می کردید ۷۶ برای شما است در آن میوه بسیار که از آن می خورید ۷۷

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿٧٤﴾ لَا يُفْتَرُ عَنْهُمْ وَهُمْ هَمَانَا بزهکاران در عذاب دوزخ جاویدند ﴿٧٤﴾ سبک گردانیده نشود از ایشان [عذاب] و ایشان

فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٥﴾ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ ﴿٧٦﴾ در آن ناامید خواهند بود ﴿٧٥﴾ و ما ستم نکردیم بر آنان و لیکن آنان بودند خود ستمکار ﴿٧٦﴾

وَنَادَوْا يَمَلِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ قَالَ إِنَّكُمْ مَكِثُونَ ﴿٧٧﴾ لَقَدْ وَ فریاد کنند که ای مالک [دوزخ] باید تمام کند کار ما را پروردگارت گوید [مالک] قطعاً شما ماندگارید ﴿٧٧﴾ هر آینه

حِثْنَكُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَرِهُونَ ﴿٧٨﴾ أَمْ أَبْرَمُوا أَمْرًا آوردیم برای شما حق را و لیکن بیشتر شما حق را ناخوش می داشتید ﴿٧٨﴾ آیا استوار داشته اند کاری را؟

فَأَنَّا مُبْرِمُونَ ﴿٧٩﴾ أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ بَلَى پس همانا ما نیز [در برابر آنان] عزم قطعی می داریم ﴿٧٩﴾ آیا می پندارند که ما نمی شنویم راز ایشان و رازگویی شان؟ آری

وَرُسُلَنَا لَهُمْ يَكْتُمُونَ ﴿٨٠﴾ قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَّا أَوَّلُ و فرستادگان ما نزد ایشان [رازشان را] می نویسند ﴿٨٠﴾ بگو اگر می بود برای [الله] مهرگستر فرزندی پس من نخستین

الْعَبِيدِينَ ﴿٨١﴾ سُبْحَنَ رَبِّ الْأَرْضِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ پرستندگان [او] می بودم ﴿٨١﴾ پاک است پروردگار آسمان ها و زمین عرش

عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٨٢﴾ فَذَرَهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ از آنچه وصف می کنند ﴿٨٢﴾ پس رها کن آنان را که در یاهو گویی فرو روند و بازی کنند تا آنکه دیدار کنند روزشان را

الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٨٣﴾ وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌُ وَفِي الْأَرْضِ که وعده داده می شوند ﴿٨٣﴾ و اوست آنکه در آسمان الهه و در زمین نیز

إِلَهٌُ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٨٤﴾ وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ الهه است و اوست آن سنجیده کار دانا ﴿٨٤﴾ و پر برکت است آنکه برای اوست فرمانروایی آسمان ها

وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ و زمین و آنچه در میان آن دو است و تنها نزد اوست علم رستاخیز و به سوی او بازگردانده می شوید

﴿٨٥﴾ وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفْعَةَ إِلَّا مَنْ شَهَدَ و در اختیار ندارند آنان که می خوانند به جای او شفاعت را مگر کسانی که

شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ گواهی داده باشند به حق درحالی که آنان آگاه باشند ﴿٨٦﴾ و اگر بپرسی از آنان که چه کسی آفریده آنان را؟

لَيَقُولَنَّ اللَّهُ فَاَنَّا يُؤْفَكُونَ ﴿٨٧﴾ وَقِيلَ لَهُ يَرْبِّ إِنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ هر آینه گویند الله پس چگونه [از حق] برگردانده می شوند ﴿٨٧﴾ و سخن او [ای] پروردگار همانا این مردمان قومی هستند

لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾ فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾ که ایمان نمی آورند ﴿٨٨﴾ پس روی بگردان از ایشان و بگو بدرود [با آنان وداع کن] پس به زودی خواهند دانست ﴿٨٩﴾

ترتیبها
۴۴

سُورَةُ الدُّخَانِ

آیاتها
۵۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

حَمْدٌ ۱ وَالْكِتَابِ ۱ الْمُبِينِ ۲ إِنَّا ۲ أَنْزَلْنَاهُ ۲ فِي لَيْلَةٍ ۱

حما، میم ۱ سوگند به این کتاب ۱ روشنگر ۲ همانا ما ۲ نازل کردیم آن را ۲ در شبی ۱

مُبَارَكَةٍ ۴ إِنَّا ۴ كُنَّا ۴ مُنْذِرِينَ ۳ فِيهَا ۳ يُفْرَقُ ۳ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ ۴

مبارک ۴ بی گمان ما ۴ بوده ایم ۳ بیم دهندگان ۳ در آن [شب] ۳ جدا می شود ۳ هر کار ۴ استواری ۴

أَمْرًا ۵ مِّنْ عِنْدِنَا ۵ إِنَّا ۵ كُنَّا ۵ مُرْسِلِينَ ۵ رَحْمَةً ۵ مِّنْ رَبِّكَ ۵ إِنَّهُ ۵ هُوَ ۵

به فرمانی ۵ از نزد ما ۵ همانا ما ۵ بوده ایم ۵ فرستندگان ۵ رحمتی ۵ از پروردگارت ۵ به درستی که اوست آن ۵

السَّمِيعُ ۶ الْعَلِيمُ ۶ رَبِّ ۶ السَّمَوَاتِ ۶ وَالْأَرْضِ ۶ وَمَا ۶ بَيْنَهُمَا ۶

شنوای ۶ دانا ۶ پروردگار ۶ آسمان ها ۶ و زمین ۶ و آنچه ۶ میان آن هر دو است ۶

إِنْ ۷ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ۷ لَا ۷ إِلَهَ ۷ إِلَّا هُوَ ۷ يُحْيِي ۷ وَيُمِيتُ ۷ رَبُّكُمْ ۷

اگر ۷ هستید شما ۷ یقین داران ۷ نیست هیچ معبودی ۷ مگر او ۷ زنده می گرداند ۷ و می میراند ۷ [اوست] پروردگار شما ۷

وَرَبُّ ۸ عَابَائِكُمْ ۸ الْأَوَّلِينَ ۸ بَلْ ۸ هُمْ ۸ فِي ۸ شَكٍّ ۸ يَلْعَبُونَ ۸

و پروردگار ۸ پدران ۸ پیشین شما ۸ [نه] بلکه ایشان ۸ در ۸ شک ۸ به بازی مشغولند ۸

فَارْتَقِبْ ۹ يَوْمَ ۹ تَأْتِي ۹ السَّمَاءُ ۹ بِدُخَانٍ ۹ مُبِينٍ ۱۰ يَغْشَى ۱۰

پس منتظر باش روزی را که ۹ بیاورد ۹ آسمان ۹ دودی ۹ آشکار را ۱۰ که فرو گیرد ۱۰

النَّاسَ ۱۱ هَذَا ۱۱ عَذَابٌ ۱۱ أَلِيمٌ ۱۱ رَبَّنَا ۱۱ اكْشِفْ ۱۱ عَنَّا ۱۱ الْعَذَابَ ۱۱

مردمان را ۱۱ [نگاه گویند] این است ۱۱ عذابی ۱۱ دردناک ۱۱ ای پروردگارا ۱۱ بردار ۱۱ از ما ۱۱ عذاب را ۱۱

إِنَّا ۱۲ مُؤْمِنُونَ ۱۲ أَنَّى ۱۲ لَهُمُ ۱۲ الذِّكْرَى ۱۲ وَقَدْ ۱۲ جَاءَهُمْ ۱۲ رَسُولٌ ۱۳ مُبِينٌ ۱۳

همانا ما ۱۲ ایمان آورندگان ۱۲ چگونه برای آنها ۱۲ این پند [سودمند] است؟ درحالی که ۱۲ آمده است ایشان را ۱۳ پیامبری ۱۳ روشنگر ۱۳

ثُمَّ ۱۴ تَوَلَّوْا ۱۴ عَنْهُ ۱۴ وَقَالُوا ۱۴ مُعَلَّمٌ ۱۴ بَحْجُونُ ۱۴ إِنَّا ۱۴ كَاشِفُو الْعَذَابِ ۱۴ قَلِيلًا ۱۴

سپس ۱۴ روی گردانیدند از وی ۱۴ و گفتند ۱۴ تعلیم داده شده ای دیوانه است ۱۴ همانا ما ۱۴ برمی داریم ۱۴ عذاب را ۱۴ اندکی ۱۴

إِنَّكُمْ ۱۵ عَائِدُونَ ۱۵ يَوْمَ ۱۵ نَبْطِشُ ۱۵ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى ۱۵ إِنَّا ۱۵ مُنْقِمُونَ ۱۵

ولی شما ۱۵ [به آیین خود] برمی گردید ۱۵ روزی که ۱۵ دست می یازیم ۱۵ به بزرگ ترین حمله [بر کافران] ۱۵ زیرا ما ۱۵ انتقام گیرندگانیم ۱۵

وَلَقَدْ ۱۶ فَتَنَّا ۱۶ قَبْلَهُمْ قَوْمَ ۱۶ فِرْعَوْنَ ۱۶ وَجَاءَهُمْ ۱۶ رَسُولٌ ۱۶

و هر آینه ۱۶ آزمایش کرده بودیم ۱۶ پیش از آنان ۱۶ قوم ۱۶ فرعون را ۱۶ و آمده بود نزدشان ۱۶ فرستاده ای ۱۶

كَرِيمٌ ۱۷ أَنْ ۱۷ أَدُّوا ۱۷ إِلَىٰ عِبَادِ ۱۷ اللَّهِ ۱۷ إِنِّي ۱۷ لَكُمُ ۱۷ رَسُولٌ ۱۷ آمِينَ ۱۸

ارجمند ۱۷ به این که بسپارید ۱۷ به من ۱۷ بندگان ۱۷ الله را [یعنی بنی اسرائیل را] ۱۷ همانا من ۱۷ برای شما فرستاده ای امین هستم ۱۸

وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ ^ط إِنِّي ^{۱۹} بَسْطَنِي ^{۱۹} مُبِينٍ ^{۱۹} وَإِنِّي ^{۱۹} عُدْتُ ^{۱۹}
و برتری مجوید بر ^ط الله همانا من آورنده ام برای شما دلیلی روشن را ^{۱۹} و همانا من پناه می برم

بِرَبِّي ^{۲۰} وَرَبِّكُمْ ^{۲۰} أَنْ تَرْجُمُونَ ^{۲۰} وَإِنْ ^{۲۰} لَمْ تُؤْمِنُوا ^{۲۰} لِي ^{۲۰} فَأَعَزِّلُون ^{۲۱} فَدَعَا ^{۲۱}
به پروردگار خود و پروردگار شما از اینکه سنگسار کنید مرا ^{۲۰} و اگر ایمان نمی آورید به من پس از من کناره گیرید ^{۲۱} پس برخواند

رَبَّهُ ^{۲۲} أَنْ هَتُولَا ^{۲۲} قَوْمٌ ^{۲۲} تَجْرُمُونَ ^{۲۲} فَاسْرِ ^{۲۲} بِعِبَادِي ^{۲۲} لَيْلًا ^{۲۲} إِنَّكُمْ ^{۲۲}
پروردگار را که اینان گروهی اند بزهکار ^{۲۲} پس [گفتیم] ببر بندگان مرا هنگام شب همانا شما

مُتَّبِعُونَ ^{۲۳} وَأَتْرَكِ ^{۲۳} الْبَحْرَ ^{۲۳} رَهْوًا ^{۲۳} إِنَّهُمْ ^{۲۴} جُنْدٌ ^{۲۴} مُغْرَقُونَ ^{۲۴} كَمْ ^{۲۴}
تعقیب شدگان اید ^{۲۳} و واگذار دریا را شکافته و آرام همانا آنان سپاهی غرق شدگان اند ^{۲۴} چه بسیار

تَرَكُوا ^{۲۵} مِنْ جَنَّتٍ ^{۲۵} وَعُيُونٍ ^{۲۵} وَزُرُوعٍ ^{۲۵} وَمَقَامٍ ^{۲۶} كَرِيمٍ ^{۲۶} وَنَعْمَةٍ ^{۲۶}
گذاشتند باغ ها و چشمه هایی را ^{۲۵} و کشت ها و جایگاهی نیکو را ^{۲۶} و خوشی و آسایشی را که

كَانُوا ^{۲۷} فِيهَا ^{۲۷} فَكِهِينَ ^{۲۷} كَذَلِكَ ^{۲۸} وَأَوْرَثْنَاهَا ^{۲۸} قَوْمًا ^{۲۸} آخِرِينَ ^{۲۸}
بودند در آن سرخوشان ^{۲۷} این چنین و میراث دادیم آنها را به گروهی دیگران ^{۲۸}

فَمَا ^{۲۹} بَكَتْ ^{۲۹} عَلَيْهِمُ ^{۲۹} السَّمَاءُ ^{۲۹} وَالْأَرْضُ ^{۲۹} وَمَا ^{۲۹} كَانُوا ^{۲۹} مُنْظَرِينَ ^{۲۹} وَلَقَدْ ^{۲۹}
پس گریه نکرد بر آنها آسمان و زمین و مهلت نیافتند ^{۲۹} و هر آینه

نَجَّيْنَا ^{۳۰} بَنِي إِسْرَءِيلَ ^{۳۰} مِنَ ^{۳۰} الْعَذَابِ ^{۳۰} الْمُهِينِ ^{۳۰} مِنْ ^{۳۰} فِرْعَوْنَ ^{۳۰} إِنَّهُ ^{۳۰}
نجات دادیم بنی اسرائیل را از عذاب خوارکننده ^{۳۰} از [شکنجه] فرعون همانا او

كَانَ ^{۳۱} عَالِيًا ^{۳۱} مِنَ ^{۳۱} الْمُسْرِفِينَ ^{۳۱} وَلَقَدْ ^{۳۱} أَخْتَرْنَاهُمْ ^{۳۱} عَلَى ^{۳۱} عِلْمٍ ^{۳۱} عَلَى ^{۳۱}
بود بلندپروازی از اسرافکاران ^{۳۱} و هر آینه برگزیدیم آنان [بنی اسرائیل] از روی دانشی بر

الْعَالَمِينَ ^{۳۲} وَءَايَيْنَاهُمْ ^{۳۲} مِنَ ^{۳۲} الْآيَاتِ ^{۳۲} مَا ^{۳۲} فِيهِ ^{۳۲} بَلَكَا ^{۳۲} مُبِينٌ ^{۳۲}
جهانیان ^{۳۲} و دادیم به ایشان از نشانه های [خویش] آنچه را در آن آزمونی آشکار بود

إِنْ ^{۳۳} هَتُولَا ^{۳۳} لَيَقُولُنَّ ^{۳۴} إِنْ ^{۳۴} هِيَ ^{۳۴} إِلَّا ^{۳۴} مَوْتُنَا ^{۳۴} الْأُولَى ^{۳۴} وَمَا ^{۳۴}
همانا ^{۳۳} اینان می گویند ^{۳۴} نیست این مگر مردن نخستین ما و نیستیم

نَحْنُ ^{۳۵} بِمُنْشَرِينَ ^{۳۵} فَاتُوا ^{۳۵} بِآبَائِنَا ^{۳۵} إِنْ ^{۳۶} كُنْتُمْ ^{۳۶} صَادِقِينَ ^{۳۶} أَهْمُ ^{۳۶}
ما برانگیخته شدگان ^{۳۵} پس بیاورید پدران ما را اگر هستید راست گویان ^{۳۶} آیا آنان

خَيْرٌ ^{۳۷} أَمْ قَوْمٌ ^{۳۷} تُبِعَ ^{۳۷} وَالَّذِينَ ^{۳۷} مِنْ قَبْلِهِمْ ^{۳۷} أَهْلَكْنَاهُمْ ^{۳۷} إِنَّهُمْ ^{۳۷} كَانُوا ^{۳۷} مُجْرِمِينَ ^{۳۷}
بهترند یا قوم تبع؟ و آنان که پیش از ایشان بودند؟ هلاک ساختیم آنان را به درستی که آنان بزهکار بودند

وَمَا ^{۳۸} خَلَقْنَا ^{۳۸} السَّمَوَاتِ ^{۳۸} وَالْأَرْضَ ^{۳۸} وَمَا ^{۳۸} بَيْنَهُمَا ^{۳۸} لَعِينٍ ^{۳۸}
و نیافریدیم آسمان ها و زمین را و آنچه میان هر آن دو است بازی کنان ^{۳۸}

مَا ^{۳۹} خَلَقْنَاهُمَا ^{۳۹} إِلَّا ^{۳۹} بِالْحَقِّ ^{۳۹} وَلَكِنَّ ^{۳۹} أَكْثَرَهُمْ ^{۳۹} لَا يَعْلَمُونَ ^{۳۹}
نیافریدیم هر آن دو را مگر به حق ولیکن بیشترشان نمی دانند ^{۳۹}

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ **مِيقَتُهُمْ** **أَجْمَعِينَ** **يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَى**
 به تحقیق روز داوری وعده گاه همه آنان است روزی که دفع نکند هیچ دوستی

عَنْ مَوْلَى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ **إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ**
 از دوست دیگر چیزی را و نه ایشان یاری شوند مگر آن کس که [بر او] رحم آورد الله

إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ **إِنَّ شَجَرَتَ الزُّقُومِ**
 همانا الله آن پیروزمند مهربان است همانا درخت زقوم

طَعَامُ الْأَثِيمِ **كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ** **كَغَلِي**
 خوراک گناهکار است مانند مس گداخته می جوشد در شکم ها مانند

الْحَمِيمِ **خَذُوهُ فَاعْتَلُوهُ إِلَى سَوَاءٍ الْجَحِيمِ** **ثُمَّ**
 آب جوشان بگیرید او را پس بکشانید او را در میان دوزخ سپس

صَبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ **ذُقْ إِنَّكَ**
 بریزید بالای سر او از عذاب آب جوشان بجش همانا تویی

أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ **إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ**
 آن پیروزمند ارجمند همانا همین است آنچه در آن تردید می کردید

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ **فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ**
 همانا پرهیزکاران در جایگاهی امن اند در باغ ها و چشمه ها

يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ
 می پوشند از دیبای نازک و ستر در حالی که روبروی یکدیگر باشند

كَذَلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ **يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ**
 این چنین و جفتشان کنیم با سیاه چشمانی فراخ چشم در آنجا هر

فَنَكِهَهُ **ءَامِنِينَ** **لَا يَذُقُونَ** **فِيهَا** **الْمَوْتَ**
 میوه ای را با آرامش نچشند در آن مرگ را

إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَى **وَوَقَّعَهُمْ** **عَذَابِ الْجَحِيمِ** **فَضَلًا**
 جز مردن نخستین و نگه داشت آنان را از عذاب دوزخ بخششی

مَنْ رَبِّكَ **ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ** **فَإِنَّمَا** **يَسْرَنُهُ** **بِلِسَانِكَ**
 از پروردگار تو این است همان کامیابی بزرگ پس جز این نیست که آسان ساختیم آن [قرآن را] به زبان تو

لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ **فَارْتَقِبْ** **إِنَّهُمْ** **مُرْتَقِبُونَ**
 شاید که آنان پند گیرند پس منتظر باش به درستی که آنان نیز منتظرند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

حَمَّ ۱ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۲ إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ
 حاء میم ۱ فروفرستادن این کتاب از سوی الله پیروزمند سنجیده کار است ۲ همانا در آسمان ها

وَالْأَرْضِ لَا يَأْتِ لِلْمُؤْمِنِينَ ۳ وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُّ مِنْ دَابَّةٍ ءَايَاتٌ
 وزمین نشانه هایی برای مؤمنان است ۳ و در آفریدن شما و آنچه می پراکند از جنبندگان نشانه هایی است

لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ۴ وَأَخْلَفَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَمَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنْ السَّمَاءِ
 برای قومی که یقین دارند ۴ و در آمدوشد شب و روز و در آنچه فروآورده است الله از طرف آسمان

مِنْ رِزْقٍ فَاحْيَا بِهِ الْأَرْضُ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيحِ ءَايَاتٌ لِقَوْمٍ
 از روزی پس زنده کرد با آن زمین را بعد از مردن آن و در گردانیدن بادهای نشانه هایی است برای قومی

يَعْقِلُونَ ۵ تِلْكَ ءَايَاتُ اللَّهِ تَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ
 که خرد می ورزند ۵ این نشانه های الله است می خوانیم آن را بر تو به حق پس به کدام سخن بعد از

اللَّهُ وَءَايَاتِهِ يُؤْمِنُونَ ۶ وَيَلْ لِكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ۷ يَسْمَعُ ءَايَاتِ
 [سخن] الله و آیت های او ایمان می آورند ۶ وای بر هر دروغگوی گنه پیشه ۷ که می شنود آیت های

اللَّهُ تُنَلِّیْ عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ
 الله را که خوانده می شود بروی باز اصرار می ورزد [به کفر خود] تکبرکنان گویی که نشنیده است آن را پس مژده بده او را به عذابی دردناک

۸ وَإِذَا عَلِمَ مِنْ ءَايَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
 ۸ و هرگاه بداند از آیات ما چیزی را می گیرد آن را به مسخره آنان برایشان است عذابی

مُهِينٌ ۹ مَنْ وَرَّاهُمْ جَهَنَّمَ وَلَا يَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَّا كَسَبُوا شَيْئًا
 خوار کننده ۹ پیش روی شان دوزخ است و هیچ دفع نکند از آنان آنچه که کسب کرده اند

وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ ۱۰ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۱۱ هَذَا
 و نه آنچه که گرفته اند جز الله کارسازانی و برای آنهاست عذابی بزرگ ۱۰ این [قرآن]

هُدًى ۱۲ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّجَزٍ أَلِيمٌ ۱۳
 هدایت است و آنان که کافر شدند به آیات پروردگار خود برای شان عذابی از کیفری دردناک خواهد بود ۱۳

اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لَتَجْرِيَ الْفُلُكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ
 الله است که مسخر ساخت برای شما دریا را تا روان گردند کشتی ها در آن به فرمان او و تا بجوید از

فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۱۴ وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
 بخشش او و باشد که شما سپاس گزاید ۱۴ و مسخر کرد برای شما آنچه در آسمان ها و آنچه در

الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ ۱۵ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۱۶
 زمین است که همه از اوست همانا در این [کار] نشانه هایی است برای قومی که می اندیشند ۱۶

قُلْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ ^{بگو به آنان که ایمان آورده اند که درگذرند از کسانی که امید ندارند به روزهای الله تا جزاء دهد}

قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾ مَن عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ^{هر گروهی را در برابر آنچه به دست می آوردند ۱۴ هر که بکند کار شایسته را پس به سود خود اوست}

وَمَن أَسَاءَ فَعَلِيَهَا ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١٥﴾ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا ^{و هر که بدی کند پس به زیان اوست سپس به سوی پروردگار خود بازگردانده می شوید ۱۵ و به تحقیق دادیم}

بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ ^{به بنی اسرائیل کتاب و حکمت و پیامبری را و روزی دادیم به ایشان از چیزهای پاکیزه}

وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾ وَعَآتَيْنَاهُم بِآيَاتٍ مِّنَ الْأَمْرِ ^{و برتری بخشیدیم آنان را بر جهانیان ۱۶ و دادیم به ایشان دلائل روشن را از کار [دین]}

فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعِيًا ^{پس اختلاف نکردند مگر پس از آنکه آمد برای شان دانش از روی سرکشی [ستم و حسد] در میان خود همانا}

رَبِّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ^{پروردگار تو داوری می کند میانشان روز رستاخیز در آنچه که در آن اختلاف می کردند}

ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ ^{۱۷ سپس قرار دادیم تو را بر شریعتی [نوین] از کار [دین] پس پیروی کن آن را و پیروی مکن}

أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨﴾ إِنَّهُمْ لَن يُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ ^{از هوس های آنان که نمی دانند ۱۸ به درستی که آنها هرگز دفع نمی کنند از تو [از عذاب] الله}

شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ^{چیزی را و همانا ستمکاران برخی دوستان برخی دیگرند و الله کارساز پرهیزکاران است}

هَذَا بَصِيرَةٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿١٩﴾ ^{این [قرآن] مایه بینش هاست برای مردمان و هدایت و رحمتی است برای قومی که یقین دارند}

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَن نَّجْعَلَهُمْ ^{۲۰ آیا پنداشته اند آنان که مرتکب شدند بدی ها را اینکه قرار می دهیم آنها را مانند آنان که}

ءَامِنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مِّثْلَهُنَّ وَمِمَّا يَسْتَكْبِرُونَ ^{ایمان آورده اند و کرده اند کارهای شایسته برابر است زندگی شان و مردن شان بد است}

مَا يَحْكُمُونَ ﴿٢١﴾ وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ^{آنچه داوری می کند ۲۱ و آفریده است الله آسمان ها و زمین را به حق}

وَلِيَجْزِيَ كُلَّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ ^{و تا جزا داده شود هر کسی در برابر آنچه کرده است در حالی که آنان}

لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٢﴾ ^{ستم نبینند ۲۲}

أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَٰهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ

آیادیدی آن کس را که گرفته است اله خود را هوای [نفس] خود را و گمراه کرده است او را الله با وجود علمی [که به حق دارد] و مهر نهاده بر گوش او

وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشْوَةً فَمَن يَهْدِيهِ مِن بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا

و دل او و قرار داده است بر چشم او پرده ای پس چه کسی راه نماید او را پس از الله آیا

تَذَكَّرُونَ ﴿٢٣﴾ وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا

پند نمی گیرید ﴿۲۳﴾ و گفتند نیست آن مگر همین زندگانی دنیوی [ما] می میریم و زنده می شویم و هلاک نمی کند ما را

إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُم بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٢٤﴾ وَإِذَا نُتِلَىٰ

مگر روزگار و نیست آنان را به این [گفتار] هیچ دانشی نیستند آنان جز اینکه گمان پردازی می کنند ﴿۲۴﴾ و چون خوانده شود

عَلَيْهِمْ ءَايَاتُنَا يَنبَغِي مَا كَانَ حُجَّتُهُمْ إِلَّا أَن قَالُوا أَتُؤَاثِرُوا بِعَابِئِنَا إِن

بر ایشان آیات روشن ما نباشد دلیل آنها مگر آنکه گویند بیاورید پدران ما را اگر

كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾ قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ

راست می گوید ﴿۲۵﴾ بگو الله زنده می کند شما را سپس می میراند شما را باز گردمی آورد شما را در روز

الْقِيَمَةِ لَارِيبَ فِيهِ وَلَٰكِن أَكْثَر النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ

رستخیز که نیست هیچ تردیدی در آن و لیکن بیشتر مردمان نمی دانند ﴿۲۶﴾ و از آن الله است فرمانروایی

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُومِذُ يَوْمَئِذٍ يَخْسِرُ الْمُبِطُونَ

آسمان ها و زمین و روزی که برپا شود رستخیز در آن روز زیانکار شوند باطل گرایان

﴿٢٧﴾ وَتَرَىٰ كُلَّ أُمَّةٍ جَاثِيَةً كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَىٰ إِلَىٰ كِتَابِهَا الْيَوْمَ تُحْزَرُونَ مَا كُنْتُمْ

﴿۲۷﴾ و بینی هر امتی را که به زانو درآمده است هر امتی خوانده می شود به سوی کارنامه اعمالش امروز جزا داده می شوید به حسب آنچه

تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ هَذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنسِخُ

می کردید ﴿۲۸﴾ این کتاب ماست که سخن می گوید بر ضد شما به حق همانا ما نسخه برداری می کردیم

مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٩﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

آنچه را که می کردید ﴿۲۹﴾ پس آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته

فِي دُحُلِهِمْ رَّبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿٣٠﴾ وَأَمَّا

پس در آورد ایشان را پروردگارشان در رحمت خود این همان کامیابی آشکار است ﴿۳۰﴾ و اما

الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ ءَايَتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ قَوْمًا

آنکه کافر شلند [به آنان می گویند] مگر خوانده نمی شد آیات من بر شما؟ پس تکبر می کردید و بودید قومی

مُجْرِمِينَ ﴿٣١﴾ وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْتُمْ

بزهکار ﴿۳۱﴾ و چون گفته می شد [به شما] که وعده الله حق است و رستخیز هیچ تردیدی نیست در آن می گفتید

مَا نَذَرُوا مَا السَّاعَةُ إِنْ نَظُنُّ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُتَّقِينَ ﴿٣٢﴾

نمی دانیم چیست رستخیز جز گمانی نمی بریم و نیستیم ما یقین کنندگان ﴿۳۲﴾

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٣﴾
و آشکار شود برای شان بدی ها آنچه کرده بودند و فرا بگیرد آنان را آنچه که بدان ریشخند می کردند

وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسِفُكُمْ كَمَا نَفِيسْتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا وَمَأْوُكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ نَّاصِرِينَ ﴿٣٤﴾
و گفته شود امروز شما را فراموش می کنیم چنان که شما فراموش کردید دیدار این روزتان را و جایگاهتان دوزخ است و نیست

لَكُمْ مِّنْ نَّاصِرِينَ ﴿٣٤﴾
شما را هیچ یآوری این [عذاب] به سبب آن است که شما گرفته بودید آیات الله را به مسخره و فریفته بود شما را

الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ لَا يَخْرَجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْعَفُونَ ﴿٣٥﴾
زندگانی دنیا پس امروز بیرون آورده نشوند از آن و نه پوزششان پذیرفته گردد

فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٦﴾ وَلَهُ
پس از آن الله است ستایش که پروردگار آسمان ها و پروردگار زمین پروردگار جهانیان است و تنها برای اوست

الْكِبْرِيَاءِ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣٧﴾
بزرگی در آسمان ها و زمین و اوست آن پیروزمند سنجیده کار

آیاتها
۳۵

سُورَةُ الْاَحْقَافِ

ترتیبها
۴۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

حَمْدٌ ۝ تَزِيلُ الْكِتَابِ ۝ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾ مَا خَلَقْنَا
ح، میم ۱ فرو فرستادن این کتاب از سوی الله پیروزمند سنجیده کار است ۲ نیافریدیم

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۝ إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى ۝ وَالَّذِينَ
آسمان ها و زمین را و آنچه را در میان آن دو است مگر به حق و مدتی معین و آنان که

كَفَرُوا ۝ عَمَّا أُنذِرُوا ۝ مُّعْرِضُونَ ﴿٣﴾ قُلْ ۝ أَرَأَيْتُمْ مَّا تَدْعُونَ مِن
کفر ورزیدند از آنچه بیم داده شدند رویگردان اند ۳ بگو ۲ به من خبر دهید آنچه را که می خوانید غیر

دُونِ اللَّهِ ۝ أَرُونِي ۝ مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ ۝ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ ۝
از الله نشان دهید به من چه چیز را آفریده اند از زمین؟ یا برای شان مشارکتی در [آفرینش] آسمان ها است؟

أَتُنَوِّنِي ۝ يَكْتُبُ مِن قَبْلِ هَذَا ۝ أَوْ أَثَرُهُ ۝ مِن عِلْمٍ ۝ إِن كُنْتُمْ
بیاورید برای من کتابی را که پیش از این [قرآن] یا بازمانده ای از علم [پیشینیان] اگر شما

صَادِقِينَ ﴿٤﴾ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ يَدْعُوا مِن دُونِ اللَّهِ ۝ مَن
راست می گوید ۴ و کیست گمراه تر از کسی که فرا می خواند غیر از الله کسی را که

لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ ۝ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ ۝ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَفْلُونَ ﴿٥﴾
پاسخ نمی دهد به او تا روز رستاخیز در حالی که آنان از درخواست آینان بی خبرند ۵

وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ ﴿٦﴾ وَإِذَا
و چون محشور شوند مردمان خواهند بود برای آنان دشمنان و عبادت آنان را منکران اند و چون

نُتِلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ هَذَا
خوانده شود بر آنان آیت های روشنگر ما گویند آنانی که کفر ورزیدند به حق چون بیاید نزد آنها این

سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٧﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَمَا تَمْلِكُونَ
جادویی آشکار است ﴿۷﴾ یا می گویند آن را برافته است بگو اگر آن را برافته باشم پس در اختیار ندارید

لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ كَفَىٰ بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي
برای من از سوی الله چیزی را الله دانناست به چیزی که به گفتگویی پرتازید درباره آن کافی است که او گواه باشد میان من

وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٨﴾ قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِّنَ الرُّسُلِ
و میان شما و اوست آن آمرزگار مهربان ﴿۸﴾ بگو نیستم من نوظهور از میان پیامبران

وَمَا أَدْرِ مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ إِنِ أَنبِئُ إِلَّا مَا يُوْحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا
و نمی دانم چه خواهد شد با من و شما پیروی نمی کنم مگر آنچه را که وحی می شود به من و نیستم

إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن كَان مِن عِندِ اللَّهِ وَكَفَرْتُم بِهِ
مگر بیم دهنده ای آشکار ﴿۹﴾ بگو به من خبر دهید اگر باشد [قرآن] از نزد الله و شما انکار کنید آن را

وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّن بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ فَمَأْمَنَ
و گواهی دهد گواهی دهنده ای از بنی اسرائیل بر مثل آن پس ایمان آورد و [شما را قبول آن] تکبر بورزید [آیا در این صورت گمراه نیستید]

إِنِ اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
همانا الله راه نمی نماید آن قوم ستمکار را ﴿۱۰﴾ و گفتند آنان که کافر شدند

لِلَّذِينَ ءَامَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَّا سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ
درباره آنان که ایمان آوردند اگر [این دین] بهتر می بود سبقت نمی گرفتند بر ما به سوی آن و چون راه نیافتند به آن

فَسَيَقُولُونَ هَذَا إِفْكٌ قَدِيمٌ ﴿١١﴾ وَمِن قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَىٰ
پس اکنون می گویند این دروغی است کهن ﴿۱۱﴾ حال آنکه پیش از این [قرآن] کتاب موسی

إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَذَا كِتَابٌ مُّصَدِّقٌ لِّسَانًا عَرَبِيًّا لِّنُذِرَ
پیشوا و رحمت بود و این [قرآن] کتابی است تصدیق کننده [کتاب های آسمانی] به زبان عربی تا بیم دهد

الَّذِينَ ظَلَمُوا وَبُشْرَىٰ لِلْمُحْسِنِينَ ﴿١٢﴾ إِن هَٰذَا إِلَّا نَذِيرٌ
آنان را ستم کردند و مژده ای است برای نیکوکاران ﴿۱۲﴾ همانا این [قرآن] تنها نذیری است

اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا فَلَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٣﴾
الله است سپس ایستادگی کردند پس ترسی نیست بر ایشان و نه ایشان غمگین شوند ﴿۱۳﴾

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾
آنان اهل بهشت اند جاودانه اند در آن به پاداش آنچه می کردند ﴿۱۴﴾

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ
و سفارش کردیم انسان را که به پدر و مادر خود نیکویی کند حمل کرد او را مادرش با مشقت و بزد او را

كُرْهًا وَحَمْلُهُ وَفَصْلُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ
با مشقت و [مدت] حمل او و جدا کردن او از شیر سی ماه است تا آنگاه که رسد انسان به کمال رشد خود و رسد

أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ
به چهل سالگی گوید [ای] پروردگارم بر دلم بیفکن که سپاس بگزارم نعمت تو را که ارزانی داشته ای

عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي
بر من و بر والدین من و اینکه کنم کاری شایسته که بپسندی آن را و شایستگی بخش مرا در میان

ذُرِّيَّتِي إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٥﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
فرزندان من همانا من بازگشته ام به سوی تو و بی گمان من از مسلمانان ﴿۱۵﴾ آنان کسانی اند که

نَقَبَلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ
قبول می کنیم از ایشان بهترین عملی را که کرده اند و درمی گذریم از بدی هایشان در میان اهل

الْجَنَّةِ وَعَدَ الْصِّدِّيقِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿١٦﴾ وَالَّذِي قَالَ
بهشت طبق وعده راستی که به آنان داده می شد ﴿۱۶﴾ و آن کس که گوید

لِلْوَالِدَيْنِ إِفٍ لِّمَا كَانَا يَعْبُدَانِ أَنْ أَخْرَجَ وَقَدْ خَلَّتِ الْقُرُونُ مِنْ
به پدر و مادر خود آف بر شما آیا وعده می دهید مرا که بیرون آورده شوم [از گور] حال آنکه گذشته اند نسل هایی پیش

قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَغِيثَانِ اللَّهَ وَيْلَكَ ءَأَمِنَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ
از من و آن هر دو استغاثه می کردند الله را [ومی گفتند] وای بر تو ایمان بیاور که وعده الله حق است پس می گوید

مَا هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٧﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ
نیست این [وعده] مگر افسانه های پیشینیان ﴿۱۷﴾ آنان کسانی اند که سزاوار گشته است بر آنان

الْقَوْلُ فِي أُمِّ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا
سخن [عذاب] در زمره امت هایی که گذشته است قبل از ایشان از جن و انسان زیرا که آنها بودند

خَسِرِينَ ﴿١٨﴾ وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِمَّا عَمِلُوا وَلِيُوفيَهُمْ أَعْمَالَهُمْ وَهُمْ
زیانکار ﴿۱۸﴾ و برای هر یک [از توفیق] درجاتی است در برابر آنچه عمل کردند و تا کامل بدهد [پاخش] اعمال شان را درحالی که آنان

لَا يُظَاهَمُونَ ﴿١٩﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَذْهَبْتُمْ
هیچ ستم نبینند ﴿۱۹﴾ و روزی که عرضه شوند کسانی که کفر ورزیدند بر آتش [گفته شود] بردید شما [لذت نعمت های] پاکیزه تان را

فِي حَيَاتِكُمْ الدُّنْيَا وَأَسْتَمَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ يُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ
در زندگانی دنیا و بهره مند شدید از آنها پس امروز کیفر داده می شوید به عذاب ذلت بار

بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَمِمَّا كُنْتُمْ نَفْسُوتُمْ ﴿٢٠﴾
به سبب آنکه تکبر می کردید در زمین به ناحق و به سبب آنکه نافرمانی می کردید ﴿۲۰﴾

وَاذْكُرْ أَخَا عَادٍ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَتْ النُّذُرُ

و یاد کن برادر عاد را [هود پیامبر] آنگاه که بیم داد قوم خود را در سرزمین احقاف [ریگستان] و هر آینه گذشته بودند بیم دهندگان

مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ ۖ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ

پیش از وی و پس از وی به اینکه نپرستید جز الله را همانا من می ترسم بر شما

عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٢١﴾ قَالُوا أَجِئْنَا لِنَتَّفِكَا عَنْ ءَالِهَتِنَا فَإِنَّا

از عذاب روزی بزرگ ﴿۲۱﴾ گفتند آیا آمده ای پیش ما تا بازگردانی ما را از اله هایمان؟ پس بیاور برای ما

بِمَا تَعُدُّنَا إِن كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٢﴾ قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ

آنچه وعده می دهی به ما اگر هستی از راست گویان ﴿۲۲﴾ گفت جز این نیست که علم آن نزد الله است

وَأُبَلِّغُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ وَلَكِنِّي أَرِنُكُمْ قَوْمًا بَجْهَلُونَ ﴿٢٣﴾

و می رسانم به شما آنچه فرستاده شده ام به آن و لیکن من می بینم شما را گروهی که نادانی می کنید ﴿۲۳﴾

فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيهِمْ قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُّمْطَرُنَا

پس چون دیدند آن [عاب موعود] را به صورت ابری روی آورده به دشت و دره شان گفتند این ابری است باراننده بر ما

بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٤﴾ تَدْمِرُ كُلَّ

[چنین نیست] بلکه این چیزی است که به شتاب می طلبیدید آن را بادی است که در آن عذابی دردناک است ﴿۲۴﴾ هلاک می کند هر

شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَى إِلَّا مَسَكِنُهُمْ ۚ كَذَلِكَ نَجْزِي

چیزی را به فرمان پروردگار خویش پس به گونه ای گشتند که دیده نمی شد جز خانه های شان این چنین کیفر می دهیم

الْقَوْمَ الْمَجْرَمِينَ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ مَكَنَّهُمْ فِيمَا إِن مَّكَّنَّاكُمْ فِيهِ

گروه بزهکاران را ﴿۲۵﴾ و به تحقیق قدرت داده بودیم آنها را در چیزهایی که قدرت ندادیم شما را در آن

وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَرَ ۖ وَأَفْعَدَ ۖ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ

و قرار داده بودیم برای شان شنوایی و دیدگان و دل هایی را پس دفع نکرد از آنها شنوایی شان

وَلَا أَبْصَرُهُمْ وَلَا أَفْعَدِيَهُمْ ۖ مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَمْجَدُونَ

و نه دیدگان شان و نه دل های ایشان هیچ چیزی را زیرا انکار می کردند

بَيَّاتٍ ۚ اللَّهُ وَحَاقَ بِهِمْ ۖ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٢٦﴾ وَلَقَدْ

آیات الله را و فراگرفت ایشان را آنچه که مسخره اش می کردند ﴿۲۶﴾ و هر آینه

أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَىٰ وَصَرَّفْنَا الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

هلاک کردیم آنچه را پیرامون شماست از آبادی ها و گونه گون آوردیم آیات را باشد که آنها بازگردند [از کفر]

﴿٢٧﴾ فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا ءَالِهَةً

﴿۲۷﴾ پس چرا یاری نکردند آنان را آنان که گرفته بودند [آنها را] جز الله از برای تقرب به عنوان اله ها

بَلْ بَلَّغُوا عَنْهُمْ ۚ وَذَلِكَ أَفْكَهُمُ ۖ وَمَا كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿٢٨﴾

[نه] بلکه گم شدند از [نظر] آنان و این بود [اثر] دروغ ایشان و آنچه برمی بافتند ﴿۲۸﴾

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا

و [یاد کن] آنگاه که روانه کردیم به سوی تو گروهی از جن را که گوش فرامی دادند قرآن را پس چون

حَضَرُوهُ قَالُوا أَنْصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ

حاضر شدند نزد او گفتند [با یکدیگر] خاموش باشید [تا بشنوید] پس چون به پایان رسید باز گشتند به سوی قوم خود بیم دهندگان

قَالُوا يَتَقَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنْزِلَ مِن بَعْدِ مُوسَىٰ

گفتند ای قوم ما همانا ما شنیدیم کتابی را که نازل شده است پس از موسی

مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ

در حالی که تصدیق کننده آنچه که پیش از او بوده است هدایت می کند به سوی حق و به سوی راهی راست

يَقَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ يَغْفِرَ لَكُمْ مِّن

ای قوم ما اجابت کنید دعوت کننده الله را و ایمان آورید به او که می آمرزد [الله] برای شما پاره ای از

ذُنُوبِكُمْ وَيُجْرَمَ مِّنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ۝۳۱ وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ

گناهانتان را و پناه می دهد شما را از عذابی دردناک ۳۱ و هر که اجابت نکند دعوت کننده الله را

فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَٰئِكَ

پس نیست او عاجز کننده [الله به گریختن] در زمین و نیست او را جز الله یاورانی آنان

فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝۳۲ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ

در گمراهی آشکاری هستند ۳۲ آیا ندیده اند [نندیشیده اید] که هر آینه الله که آفریده است آسمان ها

وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَعْى بِخَلْقِهِنَّ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَن يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ بَلَىٰ

و زمین را و درمانده نشده است به آفریدن آنها تواناست بر اینکه زنده کند مردگان را چرا

إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝۳۳ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ

همانا او بر هر چیزی تواناست ۳۳ و روزی که عرضه شوند کسانی که کفر ورزیدند بر آتش

أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ ۝۳۴ وَرَبَّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا

[گفته می شود] آیا نیست این حق گویند آری سوگند به پروردگار ما گوید پس بچشید عذاب را به سبب کفری که

كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۝۳۵ فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُوا الْعِزِّ مِنَ الرُّسُلِ

می ورزیدید ۳۵ پس شکیبا باش چنانکه شکیبایی کردند صاحبان تصمیم جدی از پیامبران

وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبِسُوا إِلَّا

و بشتاب مطلب [عذاب را] برای شان گویی آنها روزی که ببینند آنچه را که وعده داده شده اند درنگ نکرده اند مگر

سَاعَةً مِّن نَّهَارٍ بَلَّغٌ فَهَلْ يُهْلَكُ إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ ۝۳۵

پاره ای از یک روز بلامتنی است پس آیا هلاک می شوند جز گروه نافرمانان ۳۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله ی مهر گستر مهربان

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَلَهُمْ ۝۱ وَالَّذِينَ

آنان که کفر ورزیدند و بازداشتند [مردمان را] از راه الله تباه خواهد کرد [الله] اعمالشان را ۱ و آنان که

ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَءَامَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ

ایمان آوردند و کردند کارهای نیک و ایمان آوردند به آنچه نازل شده است بر محمد و آن حق است از جانب

رَبِّهِمْ ۝۲ كَفَرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ ۝۳ ذَلِكَ يَأْنِ الَّذِينَ كَفَرُوا

پروردگارشان زود از ایشان بدی های ایشان را و سامان خواهد داد حالشان را ۲ این به سبب آن است کسانی که کفر ورزیدند

أَتَّبِعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَتَّبِعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ ۝۴ كَذَلِكَ يَضْرِبُ

پیروی کردند از باطل و اینکه کسانی که ایمان آوردند پیروی کردند از حق از طرف پروردگارشان این چنین می زند

اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَلَهُمْ ۝۵ فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ ۝۶ حَتَّى

الله برای مردمان مثل هاشان را ۵ پس چون روبه رو شدید با کسانی که کفر ورزیدند پس بزنید گردن های [ایشان را] تا

إِذَا أَتَخْتَمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَتَاقَ فَمَا مَنَّا بَعْدُ وَإِنَّا فِدَاءٌ ۝۷ حَتَّى تَضَعَ الْحَرْبُ

آنگاه که زمین گیرشان کردید پس محکم کنید بند را آنگاه یا منت نهید [آلشان کنید] بعد از این و یا باز خرید کنید [یا پول یا اسیر] تا آنکه بنهد جنگ

أَوَزَارَهَا ۝۸ ذَلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَآنصَرْنَا مِنْهُمْ وَلَكِنْ لِيَبْلُوَا بَعْضَكُمْ

بارهای سنگین خود را [حکم] این است و اگر می خواست الله خود انتقام می گرفت از ایشان ولیکن می خواهد که امتحان کند برخی تان را

بِبَعْضٍ ۝۹ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَلُهُمْ ۝۱۰ سَيَهْدِيهِمْ

با برخی و آنان که کشته شدند در راه الله پس هرگز تباه نخواهد کرد عمل های ایشان را ۱۰ به زودی راه نماید ایشان را

وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ ۝۱۱ وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَفَهَا ۝۱۲ هُمُ يَتَأَيَّأُ الَّذِينَ

و به سامان آورد حالشان را ۱۱ و درآورد ایشان را در آن بهشت که معرفی نموده آن را برایشان ۱۲ ای کسانی که

ءَامَنُوا إِن نُّنْصِرُوا اللَّهُ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ ۝۱۳ وَالَّذِينَ كَفَرُوا

ایمان آوردید اگر یاری دهید الله را یاری دهد شما را و ثابت می کند قدم های شما را ۱۳ و آنان که کفر ورزیدند

فَتَعَسَّاهُمْ ۝۱۴ وَأَضَلَّ أَعْمَلَهُمْ ۝۱۵ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أُنْزِلَ اللَّهُ

پس نگوئساری برای ایشان است و تباه گرداند الله اعمال ایشان را ۱۴ این به سبب آن است که ایشان ناخوش داشتند آنچه را که فرو فرستاده است الله

فَأَحْبَطَ أَعْمَلَهُمْ ۝۱۶ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ

پس تباه کرد اعمال ایشان را ۱۶ آیا پس گردش نکردند در زمین تا بنگردند که چگونه

كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۝۱۷ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ ۝۱۸ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْثَلُهَا ۝۱۹

بود سرانجام آنان که پیش از ایشان بودند نابود گردانید الله آنان را و برای کافران است همانند آن

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَى لَهُمْ ۝۲۰

این به سبب آن است که الله یاور کسانی است که ایمان آوردند و اینکه کافران نیست هیچ یاور و کارسازی برای ایشان ۲۰

إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ هَمَانَا اللَّهُ داخل می گرداند آنان را که ایمان آورده اند و کردند کارهای شایسته به بهشت هایی که جاری است

تَحْتَهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَنَّوْنَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَمُ زبیر[درختان] آن جوی ها و آنان که کفر ورزیدند بهره می گیرند [در دنیا] و می خورند چنان که می خورند چهارپایان

وَالنَّارُ مَشْوًى لَهُمْ ۝۱۲ وَكَأَنِّ مِنْ قَرِيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرِيكَ و آتش جایگاهی برایشان است ۱۲ و بسا آبادی ای که [اهالی] آنها نیرومندتر بودند از آبادی تو

الَّتِي أَخْرَجَكَ أَهْلَكَنَّهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ۝۱۳ أَفَمَنْ كَانَ عَلَى يَدَيْهِ بیهوش کردن تو را هلاک ساختیم آنان را پس نیست هیچ یآوری برایشان ۱۳ پس آیا کسانی که باشند بر دلیلی روشن

مِنْ رَبِّهِ كَمَنْ زَيْنَ لَهُ سَوْءَ عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ۝۱۴ مَثَلُ الْجَنَّةِ از پروردگار خود مانند کسانی هستند که زینت داده شده برای آنها بد کاری شان و پیروی کردند از هوس های خود ۱۴ وصف بهشتی

الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ که وعده داده شده به پرهیزکاران در آن جوی هاست از آبی که نیست بو گیرنده و جوی هایی است از شیرینی که

يَنْغَيِّرُ طَعْمَهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى تغییر نکرده است مزه آن وجوی هایی است از شرابی که خوشگوار است برای آشامندگان و جوی هایی است از عسلی که تصفیه شده است

وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ ۝۱۵ كَمَنْ هُوَ خَلَدٌ فِي النَّارِ و برایشان است در آن از همه محصولات و آمرزشی از پروردگارشان [آیا اینان] همچون کسانی اند که جلودان مانند در آتش

وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ ۝۱۶ وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ و نوشانیده می شوند آبی جوشان را که پاره پاره می کند روده هایشان را ۱۶ و برخی از آنان کسانی اند که گوش می سپارند به تو

حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ قَالَ هُمْ اُنْفَاءً تا آنگاه که بیرون روند از نزد تو گویند به آنان که داده شده اند علم را چه گفت [محمد] هم اکنون

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ۝۱۷ وَالَّذِينَ آنان کسانی اند که مهر نهاده است الله بر دل های ایشان و پیروی کردند از هوس های خود ۱۷ و آنان که

أَهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَءَاتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ ۝۱۸ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا هدایت یافته اند می افزاید ایشان را هدایتی و می دهد به آنها تقوای درخورشان را ۱۸ پس آیا انتظار می برند جز

السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّىٰ لَهُمْ إِذَا جَاءَهُمْ رستاخیز را که بیاید به ایشان ناگهانی پس هر آینه آمده است نشانه های آن پس کجا باشد برای ایشان آنگاه که رستاخیزشان فرارسد

ذِكْرَهُمْ ۝۱۹ فَاعْلَمُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَسْتَغْفِرُ لَذُنُوكَ پند گرفتن شان ۱۹ پس بدان این حقیقت را که نیست الهی جز الله و آمرزش بخواه برای گناه خود

وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۝۲۰ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ ۝۲۱ و برای مردان با ایمان و زنان با ایمان و الله می داند آمدوشتان را و جایگاهتان را ۲۰ و ۲۱

وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ ۚ فَإِذَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ

و می گویند کسانی که ایمان آورده اند چرا فروفرستاده نشد سوره ای [درباره جهاد] پس چون فرستاده شود سوره ای

مُحْكَمَةٌ وَذَكَرَ فِيهَا الْقِتَالُ ۚ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ

محکم و یاد شود در آن از جنگیدن می بینی آنان را که در دل های شان بیماری [شک و نفاق] است

يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشَىٰ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ ۚ فَأُولَٰئِكَ لَهُم

می نگرند به سوی تو مانند نگریستن آن که بیهوش گشته از مرگ پس [مرگ] سزاوارتر است برای آنها

طَاعَةٌ ۚ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ ۚ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ

فرمانبرداری و سخنی شناخته شده است پس هرگاه جدی شود کار [جنگ] پس اگر راست گویند با الله

لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ ۚ فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا

البته بهتر خواهد بود برایشان پس آیا بر آنید اگر روی گردان شوید اینکه فساد کنید

فِي الْأَرْضِ وَتَقَطَّعُوا أَرْحَامَكُمْ ۚ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ

در زمین و پاره کنید [رشته] خویشاوندی تان را آنان کسانی اند که لعنت کرده آنان را الله

فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّىٰ أَبْصَرَهُمْ ۚ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ ۚ أَلْقُرْآنَ

پس کر ساخت آنان را و کور کرد دیدگانشان را آیا نمی اندیشند در قرآن

أَمَرَ عَلَىٰ قُلُوبٍ ۚ أَقْفَالُهَا ۚ إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلَىٰ

یا بر دل ها قفل های آنها [زده شده] است همانا آنان که بازگشتند بر گذشته [جاهلی] خود

مِّنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْهُدَىٰ ۚ الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمَلَىٰ

پس از آنکه روشن شد برای ایشان راه هدایت شیطان آراست برای شان [آگاه را] و آرزومند ساخت

لَهُمْ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ

آنان را [به وعده های دراز] این به سبب آن است که آنان گفتند به آنانی که خوش نداشتند چیزی را که فروفرستاده است

اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضٍ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ ۚ

الله که به زودی اطاعت خواهیم کرد شما را در برخی کارها و الله می داند پنهان کاری آنان را

وَإِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ

[۲۶] پس چگونه خواهد بود آنگاه که جانشان را بگیرند فرشتگان درحالی که می زنند به چهره های شان

وَأَذَبَرَهُمْ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا أَصْحَبَ

و پشت های آنها این به سبب آن است که آنان پیروی کردند از چیزی که به خشم آورد الله را

وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ ۚ فَاحْبَطُوا أَعْمَلَهُمْ ۚ أَمْ حَسِبَ

و ناخوش داشتند خشنودی او را پس تباه ساخت عمل هایشان را آیا پنداشتند

الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ ۚ أَن لَّنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَصْغَنَهُمْ

آنان که در دل های شان مرضی است اینکه هرگز بیرون نخواهد ریخت الله کینه هایشان را

وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِيمَتِهِمْ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي

و اگر می خواستیم قطعاً نشان می دادیم آنها را به تو پس البته می شناختی ایشان را به نشانه هایشان و قطعاً خواهی شناخت ایشان را از

لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَلَكُمْ ﴿۳۰﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ

آهنگ گفتار و الله می داند کردارهای شما را ﴿۳۰﴾ و هر آینه می آزماییم شما را تا بدانیم [معلوم داریم]

الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ وَنَبَلُّوا أَخْبَارَكُمْ ﴿۳۱﴾ إِنَّ الَّذِينَ

مجاهدین از شما و صابران را و تا بیازماییم گزارش های [کردار] شما را ﴿۳۱﴾ همانا آنان که

كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَشَاقُّوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ

کافر شدند و بازداشتند [مردم] از راه الله و مخالفت کردند با پیامبر پس از آنکه روشن شد

لَهُمْ الْهُدَىٰ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَسَيُحِطُّ بِأَعْمَلِهِمْ ﴿۳۲﴾

برای ایشان راه هدایت هرگز هیچ آسیبی نخواهند رسانید به الله چیزی را و به زودی تباه می کند [الله] کردارهایشان را ﴿۳۲﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا

ای کسانی که ایمان آورده اید فرمان برید الله را و فرمان برید پیامبر را و باطل مگردانید

أَعْمَلَكُمْ ﴿۳۳﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ مَاتُوا

کردارهای خود را ﴿۳۳﴾ همانا آنان که کفر ورزیدند و بازداشتند [مردم] از راه الله پس مردند

وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ﴿۳۴﴾ فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَىٰ السَّلَٰمِ

درحالی که ایشان کافر بودند پس هرگز نیامرزد الله آنان را ﴿۳۴﴾ پس سست مشوید و دعوت نکنید به سازش

وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَتْرُكُ أَعْمَلَكُمْ ﴿۳۵﴾ إِنَّمَا

درحالی که شما برترید و الله با شماست و هرگز نمی گاهد [پاداش] کارهای شما را ﴿۳۵﴾ جز این نیست که

الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا لَعِبٌّ وَلَهُوَ وَإِنْ تَوَمَّنُوا وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ أَجُورَكُمْ

زندگانی دنیا بازی و سرگرمی است و اگر ایمان آورید و پرهیزکاری کنید بدهد به شما مزدهای شما را

وَلَا يَسْأَلُكُمْ أَمْوَالَكُمْ ﴿۳۶﴾ إِنْ يَسْأَلْكُمْوهَا فَيُحْفِكُمْ

و نطلبد از شما مال های شما را ﴿۳۶﴾ اگر بخواهد از شما آنها را پس سخت گیرد بر شما

تَبْخُلُوا وَيُخْرِجْ أَصْغَنَكُمْ ﴿۳۷﴾ هَٰأَنْتُمْ هَٰؤُلَاءِ تَدْعُونَ

بخل می کنید و بیرون می ریزد کینه های شما را ﴿۳۷﴾ هان! این شما هستید که خوانده می شوید

لِئَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْخُلُ وَمَنْ يَبْخُلْ

تا انفاق کنید در راه الله پس برخی از شما کسی است که بخل می کند و هر که بخل کند

فَإِنَّمَا يَبْخُلْ عَنْ نَفْسِهِ ۗ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ وَإِنْ

پس جز این نیست که بخل می ورزد در حق خود و الله بی نیاز است و شما نیازمندان اید و اگر

تَوَلَّوْا يَسْتَبَدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَلَكُمْ ﴿۳۸﴾

روی بگردانید جایگزین کند قومی دیگر را به جای شما آنگاه نباشند مانند شما ﴿۳۸﴾

به نام الله مهر گستر مهربان

وَتَعَزَّوْهُ وَتُوقِّرْهُ وَتُسَبِّحْهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا

و تا یاری دهید [دین] او را و بزرگ بدارید او را و به پاکی یاد کنید او را بامداد و شامگاه

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ^ع

بی گمان آنان که بیعت می کنند با تو جز این نیست که بیعت می کنند با الله دست الله است فراز دست های شان است

فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَىٰ نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ^ط

پس هر که بشکند بیعت را پس جز این نیست که می شکند به ضرر خودش و هر که وفا کند به آنچه پیمان بسته است بر آن

اللَّهُ فَسِيؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا^{۱۰} سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ

با الله پس خواهد داد به او پاداشی بزرگ را^{۱۰} به زودی خواهند گفت به تو پس ماندگان

مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ

از بادیه نشینان مشغول کرد ما را اموال ما و کسان ما پس آمرزش طلب کن برای ما می گویند

بِالَّذِينَ هُمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ^ع

به زبان های خود آنچه نیست در دل های شان بگو پس چه کسی در اختیار دارد برای شما از سوی الله

شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ

چیزی را اگر بخواند به شما زیانی را یا بخواند به شما سودی را بلکه هست الله به آنچه می کنید

خَيْرًا^{۱۱} بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَّنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَىٰ

آگاه^{۱۱} [نه] بلکه گمان کردید که باز نخواهند گشت پیامبر و مؤمنان به سوی

أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزُيِّنَ ذَٰلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَنْتُمْ ظَنًّا سَوًّا

کسان خویش هرگز و آراسته شد این گمان در دل هایتان و گمان بردید گمان بد

وَكَُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا^{۱۲} وَمَنْ لَّمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا

و بودید گروهی درخور هلاکت^{۱۲} و هر که ایمان نیاورد به الله و رسول او پس همانا ما

أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا^{۱۳} وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

آماده کرده ایم برای کافران آتشی افروخته را^{۱۳} و از آن الله است فرمانروایی آسمان ها و زمین

يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا

می آمرزد هر که را بخواند و عذاب می کند هر که را بخواند و هست الله آمرزگار

رَحِيمًا^{۱۴} سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انْطَلَقْتُمْ إِلَىٰ

مهربان^{۱۴} خواهند گفت همان پس ماندگان وقتی که روانه شوید شما به سوی

مَغَانِمَ لِنَأْخُذْهَا ذَرُونَا نَتَّبِعْكُمْ يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا

غنیمت ها تا بگیرید آنها را [خواهند گفت] بگذارید ما را تا از پی شما آییم می خواهند که دگرگون کنند

كَلِمَ اللَّهِ قُلْ لَنْ تَتَّبِعُونَا كَذَلِكُمْ قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ

سخن الله را بگو هرگز پیروی نخواهید کرد ما را این چنین فرموده است الله از پیش

فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنَا بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا^{۱۵}

پس خواهند گفت [نه] بلکه حسد می ورزید به ما [نه] بلکه نمی فهمند مگر اندکی^{۱۵}

قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سَتَدْعُونَ إِلَيَّ قَوْمٍ أَوَّلِيْ بَأْسٍ شَدِيدٍ بِكُمْ
بگو به واپس ماندگان از بادیه نشینان: شما خوانده خواهید شد به سوی قومی که سخت جنگاورند

نُقَاتِلُونَهُمْ أَوْ يُسَلِّمُونَ فَإِنْ تَطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا
جنگ می‌کنید با ایشان یا اسلام می‌آورند پس اگر فرمانبرداری کنید می‌دهد به شما الله پاداشی نیکو را

وَإِنْ تَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦﴾ لَيْسَ
و اگر روی برتایید چنانکه روی برتایید پیش از این عذاب کند شما را عذابی دردناک ﴿١٦﴾ نیست

عَلَى الْأَعْمَى حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرْجٌ
بر نابینا گناهی و نه بر لنگ گناهی و نه بر بیمار گناهی

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يَدْخُلْهُ جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
و هر که فرمان برد از الله و رسول او داخل گرداند او را در بهشت‌هایی که می‌رود زیر [درختان] آن جوی‌ها

وَمَنْ يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٧﴾ لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنْ
و هر که روی گردان شود عذاب کند او را عذابی دردناک ﴿١٧﴾ به تحقیق خوشنود شد الله از

الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يَبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ
مؤمنان وقتی که بیعت کردند با تو زیر آن درخت پس دانست آنچه را در دلشان است

فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿١٨﴾ وَمَغَانِمَ
پس فرود آورد آرامش را بر ایشان و پاداش داد ایشان را به پیروزی نزدیک ﴿١٨﴾ و غنیمت‌های

كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٩﴾ وَعَدَّكُمْ اللَّهُ
بسیاری که بگیرند آن را و هست الله پیروزمند سنجیده کار ﴿١٩﴾ وعده داده است شما را الله

مَغَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا فَعَجَلَ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِيَ
غنیمت‌های بسیاری که بگیرید آنها را پس به شتاب داد شما را این [غنیمت] را و بازداشت دست‌های

النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ آيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا
مردمان را از شما و تا باشد نشانه‌ای برای [پیروزی] مؤمنان و هدایت کند شما را به راهی

مُسْتَقِيمًا ﴿٢٠﴾ وَأُخْرَى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا
راست ﴿٢٠﴾ و [غنایم] دیگری که [هنوز] دست نیافته اید بر آنها که به تحقیق احاطه دارد الله بر آنها

وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٢١﴾ وَلَوْ قَتَلْتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا
و هست الله بر هر چیزی توانا ﴿٢١﴾ و اگر [در حقیقت] جنگ می‌کردند با شما کسانی که کفر می‌ورزیدند

لَوَلَوْ الْأَدْبَرَ ثُمَّ لَا يَجْدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٢٢﴾ سُنَّةَ
قطعاً گریختند به پشت [سرشان] آنگاه نمی‌یافتند دوستی را و نه یابوری را ﴿٢٢﴾ سنت

اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٢٣﴾
الله است که گذشته است از پیش و هرگز نیابی برای سنت الله هیچ دگرگونی را ﴿٢٣﴾

وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّخَذَ أَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِطْنِ مَكَّةَ مِنْ
 و اوست آنکه بازداشت دست‌های آنان [کافران] را از شما و دست‌های شما را از ایشان در میان مکه پس

بَعْدَ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٢٤﴾
 از اینکه پیروزی داد شما را بر آنان و هست الله به آنچه می کنید بینا ﴿٢٤﴾ آنان

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْيِ
 کسانی اند که کافر شدند و بازداشتند شما را از مسجد الحرام و شتران قربانی

مَعْكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ مَحَلَّهُمْ وَلَوْلَا رِجَالُ مُؤْمِنُونَ وَنِسَاءُ مُؤْمِنَاتٌ
 بازداشته شده را [نگذاشتند] که برسند به قربانگاه خود و اگر نبودند مردان مؤمن و زنان با ایمانی

لَمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطَّوَّهُمْ فَنُصِيبَكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ
 که آنان را نمی شناختید [ممکن بود ندانسته] پایمالشان کنید و از این راه به شما می رسید گزند ناگاهانه [اجازه جنگیدن نداد]

لِيَدْخُلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ
 تا داخل گرداند الله در رحمت خود هر که را که خواهد و اگر [مؤمنان و کافران] جدا می بودند البته عذاب می دادیم آنان را که

كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٢٥﴾ الَّذِينَ كَفَرُوا
 کافر شدند از ایشان [به] عذابی دردناک ﴿٢٥﴾ کسانی که کفر ورزیدند

فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةُ الْحَمِيَّةُ تَعْصَبُ رَا حَمِيَّةُ الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ
 در دل‌های خود تعصب را تعصب جاهلی پس فروفرستاد الله آرامش خود را

عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى
 بر رسولش و بر مؤمنان و ماندگار کرد ایشان را بر کلمه تقوا

وَكَانُوا أَهَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٢٦﴾
 و بودند آنها سزاوارتر به آن و اهل آن و هست الله به هر چیزی دانا ﴿٢٦﴾

لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ
 هر آینه راست گردانید الله برای پیامبرش آن خواب را درست که قطعاً درخواهید آمد به مسجد

الْحَرَامِ إِنْ شَاءَ اللَّهُ ءَامِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ
 الحرام اگر خواهد الله با ایمنی درحالی که تراشیدگانید سر خود را و موی را کوتاه می کنید

لَا تَخَافُوتُمْ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ
 بی آنکه بترسید بنابراین او می دانست چیزی را که شما نمی دانستید پس قرار داد پیش از [پیش از ورود به مکه]

فَتْحًا قَرِيبًا ﴿٢٧﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ
 پیروزی نزدیک را [صلح حدیبیه و فتح خیبر] ﴿٢٧﴾ اوست آن که فرستاد رسول خود را با هدایت و دین

الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٢٨﴾
 حق تا غالب گرداند آن را بر هر دینی و همین بس که الله گواه باشد ﴿٢٨﴾

مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ
محمد فرستاده الله و آنان که همراه اویند سختگیرند بر کافران مهربان اند در میان خود

تَرَبُّهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ
می بینی ایشان را رکوع کنان سجده کنان می جویند بخششی را از الله و خوشنودی [او] را نشان [ایمان] ایشان

فِي وُجُوهِهِمْ مِّنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمِثْلَهُمْ
در روی های شان است از اثر سجده این وصف ایشان در تورات است و وصف ایشان

فِي الْأَنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَى
در انجیل مانند کشته ای است که برآورد جوانه اش را و نیرومند گردانید آن را و ستر ساخت و آنگاه ایستاد

عَلَى سَوْقِهِ يُعْجَبُ الزُّرَّاعُ لِيَغِظَ بِهِمُ الْكُفَّارُ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ
بر ساقه خود شادمان سازد برزگران را تا به خشم آرد به وسیله آنها کافران را. وعده داده است الله آنان را که

ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا
ایمان آورده اند و کرده اند کارهای شایسته از ایشان آمرزش و پاداشی بزرگ را

۲۹
۲۹

سُورَةُ الْحَجَرَاتِ

آیاتها
۱۸

ترتیبها
۴۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَانْقُوا اللَّهَ
ای کسانی که ایمان آورده اید پیشی مگیرید بر الله و رسول او و پروا کنید از الله

إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝۱ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ
همانا الله شنوای داناست ۱ ای کسانی که ایمان آورده اید بلند مکنید صداها را

فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ
بالای صدای پیامبر و بلند مگویید با او سخن را مانند بلند گفتن برخی از شما

لِبَعْضٍ لِّبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ كَالَّذِينَ لَا تَشْعُرُونَ ۝۲
برای برخی دیگر مبادا که تباہ شود کارهای شما و شما در نیابید ۲ همانا آنان که

يَعْضُونَ أَصْوَاتَهُمْ عِندَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ
فرومی دارند صدایشان نزد پیامبر الله آنان کسانی اند که آزموده است الله

قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَىٰ لَهُم مَّغْفِرَةٌ ۝۳ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ۝۴ إِنَّ الَّذِينَ
دل هایشان را برای تقوا برای ایشان آمرزش و پاداشی بزرگ خواهد بود ۳ به تحقیق آنان که

يُنَادُونَكَ مِن وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ۝۵
ندامی کنند تو را از بیرون حجره ها بیشترشان خرد نمی ورزند

۴
۴

وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ **وَاللَّهُ غَفُورٌ**
و اگر ایشان صبر می کردند تا اینکه بیرون می آمدی به سوی ایشان البته بود بهتر برایشان **و الله** آمرزگار

رَحِيمٌ ﴿٥﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا
مهربان است ﴿۵﴾ ای کسانی که ایمان آورده اید اگر بیایورد نزد شما فاسقی خبری را پس تحقیق کنید

أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهْلَةٍ فَتُصْحَبُوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ ﴿٦﴾
مبادا اینکه آسیب رسانید قومی را به نادانی پس بگردید بر آنچه کردید پشیمانان ﴿۶﴾

وَاعْلَمُوا أَن فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ **لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُمْ**
و بدانید که در میان شما پیامبر **الله است** اگر اطاعت می کرد شما را در بسیاری از کارها البته در مشقت می افتادید

وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ
ولیکن **الله** محبوب گردانید در نظر شما ایمان را و آراست آن را در دل های شما و ناپسند گردانید در نظر شما

الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَٰئِكَ هُمُ الرَّاكِدُونَ ﴿٧﴾
کفر و انواع فسق و نافرمانی را آنان خود راه یابندگان اند ﴿۷﴾

فَضَّلَا **مِّنَ اللَّهِ وَنِعْمَ اللَّهُ وَهُوَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٨﴾** وَإِنْ طَائِفَتَانِ
به بخششی از جانب **الله** و نعمتی **و الله** بس دانای سنجیده کار است ﴿۸﴾ و اگر دو گروه

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَقْتَلُوا فَاصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا
از مؤمنان با هم جنگ کنند پس اصلاح کنید میان آن دو پس اگر تجاوز کرد یکی از دو گروه

عَلَى الْأُخْرَىٰ فَقْتُلُوا الَّتِي تَبَغَىٰ حَتَّى تَفِيءَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ فَاءَتْ
بر دیگری پس جنگ کنید با آن گروه که تجاوز می کند تا اینکه برگردد به سوی حکم **الله** پس اگر برگشت

فَاصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ
پس اصلاح کنید میان آن دو به عدالت و دادگری کنید بی گمان **الله** دوست دارد دادگران را

﴿٩﴾ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَاصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ
جز این نیست که مؤمنان برادران اند پس اصلاح کنید میان دو برادر خویش را و پروا کنید از **الله**

لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٠﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَسْخَرُ قَوْمٌ مِّن قَوْمٍ
باشد که مورد رحمت قرار گیرید ﴿۱۰﴾ ای کسانی که ایمان آورده اید مسخره نکند هیچ گروهی گروهی دیگر را

عَسَىٰ أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِّن نِّسَاءٍ عَسَىٰ أَن يَكُنَّ خَيْرًا
شاید که باشند آن گروه بهتر از آنان و نه زنانی زانی دیگر را شاید که آنان نیز باشند بهتر

مِّنْهُمْ وَلَا تَلْمِزُوا أَنفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَابِ بِئْسَ الْأَسْمُ
از آنان و عیبجویی مکنید از خودتان [یکدیگر] و بخوانید [یکدیگر را] به لقب های [زشت] بد **بئس** رسمی است

الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَن لَّمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١١﴾
خروج از طاعت [الله] پس از ایمان [آوردن] و آنان که توبه نکنند آنان خود ستمکاران اند ﴿۱۱﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ ۖ
ای کسانی که ایمان آورده اید پرهیز کنید از بسیاری گمان ها بی گمان برخی گمان ها گناه است

وَلَا تَجَسَّسُوا ۚ وَلَا يَغْتَبَ بَعْضُكُم بَعْضًا ۚ أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَن يَكُونُوا
و تجسس مکنید [از امور پوشیده همدیگر] غیبت نکنید برخی از شما برخی [دیگر] را آیا دوست می دارد یکی از شما که

يَأْكُلُ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا ۚ وَانْقُضُوا ۖ إِنَّ اللَّهَ بَئِذَا يَأْتِيهِ
بخورد گوشت برادر مرده خود را پس ناپسند می دارید آن را و پروا کنید از الله بی گمان الله بسیار توبه پذیر

رَجِيمٌ ﴿١٢﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ
مهربان است ﴿۱۲﴾ ای مردمان همانا ما آفریدیم شما را از یک مرد و یک زن و قرار دادیم شما را

شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا ۚ إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَىٰكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ
گروه ها و قبیله ها تا یکدیگر را بشناسید بی گمان گرامی ترین شما نزد الله پرهیزکارترین شماست همانا الله

عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١٣﴾ قَالَتِ الْأَعْرَابُ ءَامَنَّا ۖ قُل لَّمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِن
بس دانای آگاه است ﴿۱۳﴾ گفتند بادیه نشینان ایمان آوردیم بگو ایمان نیاورده اید و لیکن

قُولُوا ءَاسَلَمْنَا ۚ وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ ۖ وَإِن تُطِيعُوا اللَّهَ
بگوئید اسلام آورده ایم درحالی که داخل نشده ایمان در دل هایتان و اگر فرمانبرداری کنید از الله

وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِّنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤﴾
و پیامبرش نمی کاهد از اعمال شما چیزی را همانا الله آمرزنده مهربان است ﴿۱۴﴾

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا
جز این نیست که مؤمنان [کامل] آنان اند که ایمان آوردند به الله و رسولش پس تردید نکردند

وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ
و جهاد کردند با مال هایشان و جان هایشان در راه الله آنان همان

الصَّادِقُونَ ﴿١٥﴾ قُلْ أَتَعْلَمُونَ ۚ أَيَا أَكَاةٌ مِّى سَازِيدِ ۚ اللَّهُ رَا ۚ
راستگویان اند ﴿۱۵﴾ بگو آیا آگاه می سازید الله را به دینداری خود حال آنکه الله

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ
می داند آنچه را در آسمان ها و آنچه را در زمین است و الله به هر چیزی داناست

يَمُنُّونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا ۖ قُل لَّا تَمُنُّوا عَلَيَّ إِسْلَامَكُمْ بَلِ اللَّهُ
﴿۱۶﴾ منت می نهند بر تو به اینکه مسلمان شده اند بگو منت منهد بر من به اسلام آوردن خود بلکه الله

يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَاكُمْ بِه أَنَا هَدَاكُمْ ۚ اللَّهُ رَا ۚ
منت می نهد بر شما به آنکه هدایت کرد شما را به سوی ایمان اگر راست می گوئید ﴿۱۷﴾ همانا الله

يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَاللَّهُ بَصِيرٌ ۚ بَمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾
می داند غیب آسمان ها و زمین را و الله بیناست به آنچه می کنید ﴿۱۸﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

قَ وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ ۱ بَلْ عَجِبُوا ۱ أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِّنْهُمْ قَاف، سوگند به این قرآن بلند جایگاه ۱ بلکه در شگفت ماندند از آنکه آمد برای آنان بیم دهنده ای از خودشان

فَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ ۲ إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ۳ ذَلِكَ پس گفتند کافران این چیزی است ۲ شگفت ۳ آیا چون ۳ بمیریم و شویم خاک [باز زنده می شویم] این

رَجَعٌ ۴ بَعِيدٌ ۳ قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ ۴ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ باز گشتی است دور ۳ به تحقیق می دانیم آنچه را که می کاهد زمین از ایشان و نزد ما کتابی است

حَفِیْظٌ ۴ بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ ۴ فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَّرِیْجٍ نگاهدار ۴ [و چنین نیست] بلکه تکذیب کردند حق را هنگامی که آمد به سویشان از این رو اینها در کاری آشفته اند

۵ أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا ۵ آیا پس ننگریستند به سوی آسمان بر فرازشان چگونه بنا کردیم آن را و بیاراستیم آن را

وَمَا هَا مِنْ فُرُجٍ ۶ وَالْأَرْضُ مَدَدْنَاهَا ۶ وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ ۶ و نیست در آن هیچ شکافی ۶ و زمین را گستردیم و افکندیم در آن کوه های استوار را

وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ نَّوْجٍ ۷ وَبَهِیْجٍ ۷ وَذِكْرَىٰ لِكُلِّ عَبْدٍ و رویانیدیم در آن از هر نوع دل انگیزی را ۷ و پند و پنداری ۷ برای بنده

مُنِيبٍ ۸ وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً ۸ مُبْرَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ ۸ جَنَّاتٍ بازگردنده [به سوی الله] ۸ و فرود آوردیم از آسمان آب ۸ با برکت را پس رویانیدیم با آن باغ هایی

وَحَبَّ ۹ الْحَصِيدِ ۹ وَالنَّخْلَ ۹ بَاسِقَاتٍ ۹ لَهَا طَلْعٌ ۱۰ نَضِيدٌ ۱۰ و دانه [های] ۹ درویدی ۹ و [نیز] درختان خرما ۹ برافراشته که برای آنهاست خوشه [های] روی هم انباشته ۱۰

رَزَقًا ۱۱ لِلْعِبَادِ ۱۱ وَأَحْيَيْنَا بِهِ ۱۱ بَلَدَةً ۱۱ مِثْلًا ۱۱ كَذَلِكَ ۱۱ الْخُرُوجُ ۱۱ كَذَبَتْ تاروی ای باشد برای بندگان و زنده گردانیدیم با آن سرزمینی مرده را این چنین است برآمدن [از گورها] ۱۱ تکذیب کردند

قَبْلَهُمْ ۱۲ قَوْمُ نُوحٍ ۱۲ وَأَصْحَابُ الرَّسِّ ۱۲ وَثَمُودُ ۱۲ وَعَادٌ ۱۲ وَفِرْعَوْنُ ۱۲ وَإِخْوَانُ پیش از ایشان قوم نوح و اصحاب رس [یاران چاه] و ثمود [قوم صالح] ۱۲ و عاد و فرعون و برادران

لُوطٍ ۱۳ وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ ۱۳ وَقَوْمُ تَبَعٍ ۱۳ وَكُلُّ ۱۳ كَذَّبَ الرُّسُلَ ۱۳ فَحَقَّ وَعِيدُ ۱۳ لوط ۱۳ و اهل ۱۳ [ایکه] ساکنان جنگل ۱۳ و قوم تبع [مردم یمن] همگی ۱۳ تکذیب کردند پیامبران را پس سزوار گشت وعده عذاب

۱۴ أَفَعَيْنَا ۱۴ بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ ۱۴ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ ۱۴ مِّنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ ۱۴ آیا ناتوان بودیم در آفریدن نخستین؟ [نه] بلکه ایشان در شبهه ای [عمیق] اند از آفرینش نو ۱۴

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسَّسُ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ

و هر آینه آفریدیم آدمی را و می دانیم آنچه را که وسوسه می کند به آن نفس او و ما نزدیک ترینیم به او

مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ ۱۶ إِذْ يَنْفَلِقُ الْمَتْلَقَانِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ

از رگ گردن ۱۶ یاد کن آنگاه که دریافت کنند دو [فرشته] دریافت کننده از جانب راست و از جانب چپ نشسته

مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ ۱۸ وَجَاءَتْ سَكْرَةٌ

۱۷ به زبان نمی آورد [آدمی] سخنی را مگر اینکه نزد او نگهبانی است آماده ۱۸ و فرارسد مستی [بیهوشی]

الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ۱۹ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ ۱۹ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ

مرگ به حق [گفته می شود] این است آنچه که تو از آن کناره می گرفتی ۱۹ و دمیده شود در صور این است

يَوْمَ الْوَعْدِ ۲۰ وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ ۲۱ وَشَهِيدٌ ۲۱ لَقَدْ

روز وعده عذاب ۲۰ و می آید هر شخصی با او یک سوق دهنده و یک گواهی دهنده است ۲۱ هر آینه

كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ

بودی در بی خبری [عمیق] از این روز پس برداشتیم از تو پرده [دیدگان] تو را پس چشم تو امروز تیز است

وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَيَّ عَتِيدٌ ۲۲ أَلْقِيَا فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ

۲۲ و گوید [فرشته] همنشین او این است آنچه نزد من حاضر است ۲۲ بیفکنید در دوزخ هر ناسپاس

عَنِيدٍ ۲۴ مَنَاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُّرِيبٍ ۲۵ الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا

عنادورزی را ۲۴ هر بازدارنده از کار خیر تجاوزگر تردید آورنده ۲۵ آن که قرار داد با الله الهی

ءَاخَرَ فَأَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ ۲۶ قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْغَيْتُهُ

دیگر را پس بیندازید او را در عذاب سخت ۲۶ گوید همدم او ای پروردگار ما او را به طغیان و انداختیم

وَلَكِنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ۲۷ قَالَ لَا تَخْصِمُوا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ

ولیکن او بود در گمراهی دور [و دراز] ۲۷ گوید [الله] کشمکش نکنید نزد من حال آنکه پیش تر رساندم

إِلَيْكُمْ بِالْوَعْدِ ۲۸ مَا يُبَدَّلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ وَمَا أَنَا بِظَلَمٍ ۲۹ لِلْعَبِيدِ

به شما وعده عذاب را ۲۸ تغییر نیابد وعده عذاب نزد من و نیستم من ستم کننده بر بندگان ۲۹

يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأَتْ وَتَقُولُ هَلْ مِنْ مَّزِيدٍ ۳۰ وَأَزْلَفَتْ

روزی که گوئیم به دوزخ آیا پر شدی و و دوزخ گوید آیا بیش از این هم هست ۳۰ و نزدیک گردانیده شود

الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرِ بَعِيدٍ ۳۱ هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيفٍ

بهشت برای پرهیزکاران بی آنکه دور باشد ۳۱ این است آنچه وعده داده می شدید برای هر برگردنده [به سوی الله] و نگهدارنده [حدود الهی]

مِّنْ خَشْيِ الرَّحْمَنِ ۳۲ بِالْغَيْبِ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُّنِيبٍ ۳۳ ادْخُلُوهَا

۳۲ هر که بترسد [از الله] مهر گستر در نهان و بیاید با دلی باز گرداننده [به سوی او] ۳۳ [گوئیم] داخل شود در آن

بِسَلَامٍ ۳۴ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ ۳۴ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ ۳۵

به سلامت ۳۴ این است روز جاودانگی ۳۴ برای آنهاست آنچه خواهند در آن [بهشت] و نزد ما بیش از آن هم هست ۳۵

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي
و چه بسیار هلاک کردیم پیش از آنان نسل هایی که آنان سر سخت تر بودند از اینان از جهت زورمندی پس راه گشودند در

الْبَلَدِ هَلْ مِنْ مَّحِصٍ ﴿٣٦﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِّمَن كَانَ
سرزمین ها آیا هیچ [راه] گریزی بود ﴿٣٦﴾ همانا در این [حقایق] قطعاً پندی است برای کسی که باشد

لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا
برای او دلی یا فرادارد گوش را درحالی که حاضر [و هوشیار] باشد ﴿٣٧﴾ هر آینه آفریدیم

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا
آسمان ها و زمین را و آنچه را در میان آنهاست در شش روز و نرسید به ما

مِنَ لُّغُوبٍ ﴿٣٨﴾ فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
هیچ درماندگی ای ﴿٣٨﴾ پس شکیبا باش بر آنچه می گویند و تسبیح بگوی با ستایش پروردگار خود

قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ﴿٣٩﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ
پیش از برآمدن آفتاب و پیش از غروب ﴿٣٩﴾ و در پاسی از شب پس تسبیح گوی او را

وَادْبَرْ الْأَسْجُدِ ﴿٤٠﴾ وَأَسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ
و به دنبال های سجده ها ﴿٤٠﴾ و گوش فرادار به روزی که ندا دهد آن ندادهنده از جایی نزدیک

يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ﴿٤١﴾ ذَلِكَ يَوْمَ الْخُرُوجِ ﴿٤٢﴾ إِنَّا
﴿٤١﴾ روزی که بشنوند آن بانگ سهمگین را به حق ﴿٤١﴾ آن روز روز بیرون آمدن [از قبرها] است ﴿٤٢﴾ همانا ما

نَحْنُ نُحْيِيهِ وَنُمِيتُ وَإِلَيْنَا الْمَصِيرُ ﴿٤٣﴾ يَوْمَ تَشَقُّ الْأَرْضُ
خود زنده می کنیم و می میرانیم و به سوی ماست بازگشت ﴿٤٣﴾ روزی که بشکافد زمین

عَنهُمْ سَرَاعًا ﴿٤٤﴾ ذَلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ ﴿٤٤﴾ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ
از ایشان درحالی که شتابان بیرون آیند این حشری است که بر ما آسان است ﴿٤٤﴾ ما داناتریم به آنچه که می گویند

وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ ﴿٤٥﴾ فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَعِيدِ ﴿٤٥﴾
و نیستی تو بر ایشان مسلط پس پند بده با قرآن کسی را که می ترسد از وعده عذاب من ﴿٤٥﴾

ترتیبها

۵۱

سُورَةُ الدَّلِیَّاتِ

آیاتها

۶۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

وَالذَّرِيتِ ذُرَّوٓا۟ ﴿١﴾ فَالْحِمْلِتِ وَفَرَا ۖ ﴿٢﴾ فَالْجَارِيتِ يُسْرًا ۖ ﴿٣﴾
سوگند به آن بادهای [که می پراکنند] پراکندنی ﴿١﴾ آنگاه که بردارنده اند بار سنگینی ﴿٢﴾ پس روندگان اند به آسانی ﴿٣﴾

فَالْمَقْسَمَتِ أَمْرًا ۖ ﴿٤﴾ إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌ ۖ ﴿٥﴾ وَإِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ ۖ ﴿٦﴾
و تقسیم کننده اند کاری را ﴿٤﴾ بی گمان آنچه وعده داده می شوید قطعاً راست است ﴿٥﴾ و همانا [روز] جزاء واقع شدنی است ﴿٦﴾

- وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبُكِ ﴿٧﴾ إِنَّكُمْ لَفِي قَوْلٍ مُّخْتَلِفٍ ﴿٨﴾ يُؤَفِّكُ عَنْهُ مَن
 سوگند به آسمان دارای راه ها ﴿٧﴾ همانا شما در گفتاری گوناگونید ﴿٨﴾ بازگردانده می شود از آن [حق] آن که
- أُفِّكُ ﴿٩﴾ قِيلَ ﴿٩﴾ الْخَرَّصُونَ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي غَمَرَةٍ سَاهُونَ ﴿١١﴾
 منحرف شده است ﴿٩﴾ مرگ بر دروغ زنان گمان پرداز ﴿١٠﴾ آنان که خود در گردابی [از جهل] غافل مانده اند ﴿١١﴾
- يَسْأَلُونَ أَيَّانَ يَوْمِ الدِّينِ ﴿١٢﴾ يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ ﴿١٣﴾ ذُوقُوا
 می پرسند کی خواهد بود روز جزاء ﴿١٢﴾ روزی که آنان بر آتش گداخته می شوند ﴿١٣﴾ بچشید
- فَنَتَكُمُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٤﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ
 عذابتان را این است آنچه که آن را به شتاب می خواستید ﴿١٤﴾ همانا پرهیزکاران در بهشت ها
- وَعُيُونٍ ﴿١٥﴾ ءَاخِذِينَ مَّا ءَانَتْهُمْ بِهِ دَدَهُ لَكَ بِهِ ءِيشَانِ ﴿١٦﴾ هَٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ تُجَاهِلُونَ
 و چشمه سارهایند ﴿١٥﴾ گیرندگان اند آنچه را که داده است به ایشان پروردگارشان همانا ایشان بودند پیش از این نیکوکاران
- كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ﴿١٧﴾ وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿١٨﴾
 ﴿١٧﴾ آنان اندکی از شب را می خوابیدند ﴿١٧﴾ و در سحرها ایشان طلب آمرزش می نمودند
- وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿١٩﴾ وَفِي الْأَرْضِ ءَايَاتٌ
 ﴿١٩﴾ و در مالهایشان حقی بود برای سائل [گدا] و تهیدست ﴿١٩﴾ و در زمین نشانه هایی است
- لِّلْمُوقِنِينَ ﴿٢٠﴾ وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٢١﴾ وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ
 برای اهل یقین ﴿٢٠﴾ و در خود شما نیز آیا نمی نگريد ﴿٢١﴾ و در آسمان است روزی شما
- وَمَا تُوَعَّدُونَ ﴿٢٢﴾ فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَا أَنَّكُمْ
 و آنچه وعده داده می شوید ﴿٢٢﴾ پس سوگند به پروردگار آسمان و زمین که همانا این [خبر] حق است همان گونه که خود شما
- نَنطِقُونَ ﴿٢٣﴾ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثٌ ضَلِيلٌ مِّنْ أَهْلِ الْاِبْرَاهِيمَ ﴿٢٤﴾
 سخن می گوید ﴿٢٣﴾ آیا به تو رسیده است داستان میهمانان ابراهیم؟ ﴿٢٤﴾ آن گرامی داشتگان ﴿٢٤﴾
- إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُّنْكَرُونَ ﴿٢٥﴾ فَرَاغَ إِلَىٰ
 چون داخل شدند بر ابراهیم پس گفتند سلام گفت سلام [بر شما] قومی ناشناسید ﴿٢٥﴾ پس روی آورد به سوی
- أَهْلِيهِ فَجَاءَ بِعَجَلٍ سَمِينٍ ﴿٢٦﴾ فَقَرَّبَهُ ﴿٢٧﴾ قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشِّرُوهُ
 خانواده خود آنگاه آورد گوساله ای قریه را [و بریان شده] ﴿٢٦﴾ پس نزدیک ساخت آن را به ایشان [چون دید که نمی خورند] گفت چرانی خورید
- فَأَوْحَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشِّرُوهُ ﴿٢٧﴾ بِغُلَامٍ عَالِمٍ
 ﴿٢٧﴾ پس احساس کرد از ایشان ترسی را گفتند مترس و مژده دادند او را به پسری دانا
- فَاقْبَلَتْ أَمْرَاتُهُ فِي صَرَقٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ ﴿٢٨﴾
 ﴿٢٨﴾ پس پیش آمد زن او با فریاد پس سیلی زد روی خود را و گفت [آیا می زایم حال آنکه] من پیرزنی نازایم
- قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٢٩﴾
 گفتند این چنین گفته است پروردگار تو همانا او همان سنجیده کار بس داناست ﴿٢٩﴾

﴿۳۱﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿۳۱﴾ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿۳۲﴾ لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّن طِينٍ ﴿۳۳﴾ مُّسَوَّمَةً عِندَ رَبِّكَ ﴿۳۴﴾ بَرْهَكَارِنْد ﴿۳۳﴾ تا بفرستیم بر آنان سنگهایی را از گل نشانه گذاری شده نزد پروردگارت

لِلْمُسْرِفِينَ ﴿۳۴﴾ فَأَخْرَجْنَا مَن كَانَ فِيهَا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۳۵﴾ فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِّنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿۳۶﴾ وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿۳۷﴾ وَفِي مُوسَىٰ ﴿۳۸﴾ إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿۳۹﴾ فَتَوَلَّىٰ بِرُكْنِهِ وَقَالَ سَحَرُ أَوْ يُجْنُونُ ﴿۴۰﴾ فَأَخَذْنَاهُ وَجُودَهُ وَرُوشَن ﴿۳۸﴾ پس رویگردان شد با تمام نیروی خود و گفت این جادوگر یا دیوانه است ﴿۳۹﴾ پس گرفتیم او را و لشکریانش او را

فَنَبَذْتَهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿۴۰﴾ وَفِي عَادٍ ﴿۴۱﴾ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ ﴿۴۲﴾ مَا نَذِرُ مِنْ شَيْءٍ أَنتَ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلْتَهُ كَالرَّيْمِ ﴿۴۳﴾ نَازِئِ [مَهْلِك] ﴿۴۱﴾ برجای نمی گذاشت هیچ چیزی را که می وزید بر آن مگر که می گردانید آن را مانند استخوان پوسیده ﴿۴۲﴾

وَفِي ثَمُودَ ﴿۴۴﴾ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَنَّوْا حَتَّىٰ حِينٍ ﴿۴۵﴾ فَفَعَلُوا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ ﴿۴۶﴾ وَفِي لُوطَ ﴿۴۷﴾ إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ قَوْمِهِ الْمُرْسَلِينَ ﴿۴۸﴾ فَاتَّخَذُوا إِلَهُاهُم غُلُوزًا وَمَزَلَّ جُودُ لُوطَ ﴿۴۹﴾ فَجَعَلْنَاهُ نَازِئًا مِّنَ الْمُنْذَرِينَ ﴿۵۰﴾

وَفِي لُوطَ ﴿۴۷﴾ إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ قَوْمِهِ الْمُرْسَلِينَ ﴿۴۸﴾ فَاتَّخَذُوا إِلَهُاهُم غُلُوزًا وَمَزَلَّ جُودُ لُوطَ ﴿۴۹﴾ فَجَعَلْنَاهُ نَازِئًا مِّنَ الْمُنْذَرِينَ ﴿۵۰﴾

وَفِي لُوطَ ﴿۴۷﴾ إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ قَوْمِهِ الْمُرْسَلِينَ ﴿۴۸﴾ فَاتَّخَذُوا إِلَهُاهُم غُلُوزًا وَمَزَلَّ جُودُ لُوطَ ﴿۴۹﴾ فَجَعَلْنَاهُ نَازِئًا مِّنَ الْمُنْذَرِينَ ﴿۵۰﴾

وَفِي لُوطَ ﴿۴۷﴾ إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ قَوْمِهِ الْمُرْسَلِينَ ﴿۴۸﴾ فَاتَّخَذُوا إِلَهُاهُم غُلُوزًا وَمَزَلَّ جُودُ لُوطَ ﴿۴۹﴾ فَجَعَلْنَاهُ نَازِئًا مِّنَ الْمُنْذَرِينَ ﴿۵۰﴾

وَفِي لُوطَ ﴿۴۷﴾ إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ قَوْمِهِ الْمُرْسَلِينَ ﴿۴۸﴾ فَاتَّخَذُوا إِلَهُاهُم غُلُوزًا وَمَزَلَّ جُودُ لُوطَ ﴿۴۹﴾ فَجَعَلْنَاهُ نَازِئًا مِّنَ الْمُنْذَرِينَ ﴿۵۰﴾

وَفِي لُوطَ ﴿۴۷﴾ إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ قَوْمِهِ الْمُرْسَلِينَ ﴿۴۸﴾ فَاتَّخَذُوا إِلَهُاهُم غُلُوزًا وَمَزَلَّ جُودُ لُوطَ ﴿۴۹﴾ فَجَعَلْنَاهُ نَازِئًا مِّنَ الْمُنْذَرِينَ ﴿۵۰﴾

وَفِي لُوطَ ﴿۴۷﴾ إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ قَوْمِهِ الْمُرْسَلِينَ ﴿۴۸﴾ فَاتَّخَذُوا إِلَهُاهُم غُلُوزًا وَمَزَلَّ جُودُ لُوطَ ﴿۴۹﴾ فَجَعَلْنَاهُ نَازِئًا مِّنَ الْمُنْذَرِينَ ﴿۵۰﴾

وَفِي لُوطَ ﴿۴۷﴾ إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ قَوْمِهِ الْمُرْسَلِينَ ﴿۴۸﴾ فَاتَّخَذُوا إِلَهُاهُم غُلُوزًا وَمَزَلَّ جُودُ لُوطَ ﴿۴۹﴾ فَجَعَلْنَاهُ نَازِئًا مِّنَ الْمُنْذَرِينَ ﴿۵۰﴾

وَفِي لُوطَ ﴿۴۷﴾ إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ قَوْمِهِ الْمُرْسَلِينَ ﴿۴۸﴾ فَاتَّخَذُوا إِلَهُاهُم غُلُوزًا وَمَزَلَّ جُودُ لُوطَ ﴿۴۹﴾ فَجَعَلْنَاهُ نَازِئًا مِّنَ الْمُنْذَرِينَ ﴿۵۰﴾

وَفِي لُوطَ ﴿۴۷﴾ إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ قَوْمِهِ الْمُرْسَلِينَ ﴿۴۸﴾ فَاتَّخَذُوا إِلَهُاهُم غُلُوزًا وَمَزَلَّ جُودُ لُوطَ ﴿۴۹﴾ فَجَعَلْنَاهُ نَازِئًا مِّنَ الْمُنْذَرِينَ ﴿۵۰﴾

وَفِي لُوطَ ﴿۴۷﴾ إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ قَوْمِهِ الْمُرْسَلِينَ ﴿۴۸﴾ فَاتَّخَذُوا إِلَهُاهُم غُلُوزًا وَمَزَلَّ جُودُ لُوطَ ﴿۴۹﴾ فَجَعَلْنَاهُ نَازِئًا مِّنَ الْمُنْذَرِينَ ﴿۵۰﴾

وَفِي لُوطَ ﴿۴۷﴾ إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ قَوْمِهِ الْمُرْسَلِينَ ﴿۴۸﴾ فَاتَّخَذُوا إِلَهُاهُم غُلُوزًا وَمَزَلَّ جُودُ لُوطَ ﴿۴۹﴾ فَجَعَلْنَاهُ نَازِئًا مِّنَ الْمُنْذَرِينَ ﴿۵۰﴾

كَذَلِكَ مَا أَتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مُجُنٌّ

این چنین نیامده است به سوی کسانی که پیش از ایشان بودند هیچ پیامبری مگر اینکه گفتند جادوگر یا دیوانه است

۵۲ اتَوَصَّوْا بِهِۦٓ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُوتٌ ۝۵۳ فَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَا أَنْتَ

آیا یکدیگر را سفارش کرده بودند به این [سخن]؟ [نه] بلکه آنان گروهی سرکش اند پس روی بگردان از ایشان پس نیستی تو

۵۴ بِمَلُومٍ ۝۵۵ وَذَكَرَ فَإِنَّ الذِّكْرَىٰ نَفْعٌ الْمُؤْمِنِينَ ۝۵۵ وَمَا

مورد سرزنش و پند داده زیرا پند دادن سود می دهد مؤمنان را و

خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ۝۵۶ مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ

نیافریدیم جن و انس را مگر برای آنکه بپرستند مرا نمی خواهم از آنان هیچ روزی ای را

وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُونِ ۝۵۷ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ

و نمی خواهم که مرا خوراک دهند همانا الله همان روزی دهنده توانمند استوار است

۵۸ فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْتَعِجِلُونَ

پس همانا بر آنان که ستم کردند سهمی [از عذاب] است مانند سهم یارانشان از این روی [آن را] به شتاب از من نخواهند

۵۹ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ۝۶۰

پس وای بر کسانی که کفر ورزیدند از آن روزشان که وعده داده می شوند

سُورَةُ الطُّورِ ۝۵۲ ترتیبها ۴۹ آیاتها

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

وَالطُّورِ ۝۱ وَكُنْتَ مَسْطُورٍ ۝۲ فِي رَقٍ مَنَشُورٍ ۝۳ وَالْبَيْتِ

سوگند به کوه طور و کتاب نوشته شده در ورق برگشاده و به این خانه

الْمَعْمُورِ ۝۴ وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ۝۵ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ۝۶ إِنَّ

آباد [کعبه] و سوگند به این سقف برافراشته و به دریای برافروخته که

عَذَابَ رَبِّكَ لَوْعَةً ۝۷ مَّا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ۝۸ يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ

عذاب پروردگار تو واقع شدنی است نیست بر آن چیزی بازدارنده ای روزی که بلرزد آسمان

مَوْرًا ۝۹ وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ۝۱۰ فَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

لرزیدنی و روان گردد کوهها روان شدنی پس وای در آن روز بر تکذیب کنندگان

۱۱ الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ ۝۱۲ يَوْمَ يُدْعَوْنَ إِلَىٰ نَارِ

آنان که خود در بیهوده گویی به بازی سرگرم اند روزی که رانده می شوند به سوی آتش

جَهَنَّمَ دَعَا ۝۱۳ هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ۝۱۴

دوزخ راندن به سختی این همان آتشی است که شما آن را تکذیب می کردید

أَفَسِحْرٌ هَذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿١٥﴾ أَصَلَوْهَا فَاصْبِرُوا
آیا سحر است این یا شما نمی بینید

أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُخْرَجُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾
یا شکیبایی نکنید یکسان است بر شما جز این نیست که پاداش داده می شوید به آنچه که می کردید

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ ﴿١٧﴾ فَكِهِينَ بِمَا دَانَهُمْ رَبُّهُمْ
همانا پرهیزکاران در باغ هایی و نعمتی پایدار هستند ﴿۱۷﴾ درحالی که شادمان اند به آنچه که داده است به ایشان پروردگارشان

وَوَقَّعَهُمْ رَّبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿١٨﴾ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا
و نگهداشته است ایشان را پروردگارشان از عذاب دوزخ ﴿۱۸﴾ بخورید و بنوشید گوارا [به پاداش] آنچه

كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ مُتَكِبِينَ عَلَى سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُمْ
می کردید ﴿۱۹﴾ تکیه زنان بر تخت هایی کنار هم چیده شده و جفت گردانیم ایشان را

بِخُورٍ عَيْنٍ ﴿٢٠﴾ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا
با سیاه چشمانی فراخ چشم ﴿۲۰﴾ و کسانی که ایمان آورده اند و پیروی کرده اند ایشان را فرزندانشان در ایمان پیوست کنیم

بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلْتَنَاهُمْ مِّنْ عَمَلِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ
به ایشان فرزندان شان را و هیچ نکاهیم از ایشان از [پاداش] عملشان چیزی را هر کسی به آنچه کسب نموده

رَهِيْنٌ ﴿٢١﴾ وَأَمَدَدْنَاهُمْ بِفِكَهَةٍ وَلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢٢﴾ يَنْزِعُونَ
در گرو است ﴿۲۱﴾ و مدد می کنیم ایشان را با هر نوع میوه و گوشتی از هر آنچه دلخواهشان باشد ﴿۲۲﴾ از دست یکدیگر می گیرند

فِيهَا كَأَسَا لَا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْسٍ ﴿٢٣﴾ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ
آنجا بیالۀ شرابی که نه بیهوده گویی باشد در آن و نه گناهی ﴿۲۳﴾ و می گردند بر گردشان نوجوانانی

لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لَوُلُؤٌ مَّكْنُونٌ ﴿٢٤﴾ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ
برای ایشان گویی که آنها مروارید [در صدف] اند ﴿۲۴﴾ و روی می کنند به یکدیگر از هم می پرسند

قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ﴿٢٦﴾ فَمَنْ أَلَّهِ
گویند ﴿۲۵﴾ همانا ما بودیم پیش از این در میان کسان خود ترسان ﴿۲۶﴾ پس منت نهاد الله

عَلَيْنَا وَوَقَّعْنَا عَذَابَ السَّمُومِ ﴿٢٧﴾ إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ
بر ما و نگهداشت ما را از عذاب سوزان ﴿۲۷﴾ همانا ما پیش از این

نَدْعُوهُ ﴿٢٨﴾ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ ﴿٢٨﴾ فَذَكَرَ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ
می خواندیم او [الله] را به درستی که اوست آن نیکوکار مهربان ﴿۲۸﴾ پس پند ده [ای محمد] که نیستی تو به فضل

رَبِّكَ يَكَاهِنُ وَلَا مَجْنُونٍ ﴿٢٩﴾ أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّتَرَبَّصُ بِهِ رَيْبَ
پروردگارت نه کاهن و نه دیوانه ﴿۲۹﴾ آیا می گویند شاعری است که انتظار می کشیم برای او رویداد

الْمُنُونِ ﴿٣٠﴾ قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِّنْ أَلْمُتَرَبِّصِينَ ﴿٣١﴾
مرگ را ﴿۳۰﴾ بگو انتظار برید که بی گمان من نیز با شما از المتربصین ﴿۳۱﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ۝ (۱) مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ۝ (۲) وَمَا يَنْطِقُ
 سوگند به ستاره هنگامی که فروشود (۱) گمراه نشده است همدم شما و بیراهه نرفته (۲) و سخن نمی گوید
 عَنِ الْهَوَىٰ ۝ (۳) إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ۝ (۴) عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ۝ (۵)
 از روی هوس (۳) نیست گفتارش مگر وحیی که به او وحی می شود (۴) آموخته است او را آن [فرشته] بسیار نیرومند (۵)
 ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ ۝ (۶) وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ۝ (۷) ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ ۝ (۸)
 توانمندی که راست بایستاد (۶) درحالی که او به کناره بلند [آسمان] بود (۷) سپس نزدیک شد و فرود آمد (۸)
 فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ۝ (۹) فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ ۝ (۱۰)
 پس بود [مسافت میانشان] مقدار دو کمان یا نزدیک تر [از آن] (۹) پس وحی فرستاد به سوی بنده اش آنچه را وحی کرد (۱۰)
 مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ ۝ (۱۱) أَفَتَمُرُونَهُ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ ۝ (۱۲) وَلَقَدْ رَآهُ
 دروغ نگفت دل [پیامبر] آنچه را دید (۱۱) آیا بگو مگو می کنید با او در آنچه دیده است (۱۲) و به تحقیق دیده بود
 نَزْلَهُ ۝ (۱۳) أُخْرَىٰ ۝ (۱۴) عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ ۝ (۱۵) عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ ۝ (۱۶)
 [فرشته] را یک بار دیگر [در حال فرود آمدن] (۱۳) نزد سدره المنتهی [جایی در آسمانهاست] (۱۴) که نزد آن است جایگاه بهشت (۱۵)
 إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ ۝ (۱۶) مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ ۝ (۱۷) لَقَدْ رَأَىٰ
 آنگاه که پوشانده بود سدره را آنچه پوشانده بود (۱۶) منحرف نشد چشم [پیامبر] و از حد نگذشت (۱۷) به تحقیق دید
 مِنْ ءَايَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ ۝ (۱۸) أَفَرَأَيْتُمْ اللَّاتِ وَالْعُزَّىٰ ۝ (۱۹) وَمَنْوَةَ
 برخی از نشانه های بزرگ پروردگار خود را (۱۸) پس آیا دیده اید لات و عزی را (۱۹) و منات
 الثَّلَاثَةَ الْأُخْرَىٰ ۝ (۲۰) أَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْأُنثَىٰ ۝ (۲۱) تِلْكَ إِذَا قِسْمَةٌ
 سومین آنها را (۲۰) آیا برای شما پسر و برای او دختر است (۲۱) این [تقسیم] آنگاه تقسیمی
 ضَرِيَّةٌ ۝ (۲۲) إِنَّ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمِيَّتُوهَا أَنْتُمْ وَعَابَاؤُكُمْ ۝ (۲۳) مَا أَنْزَلَ
 بیدادگرانه است (۲۲) نیستند اینها مگر نام هایی چند که نام نهاده اید آنها را شما و پدران شما نازل نکرده است
 اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ ۝ (۲۴) إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ ۝ (۲۵)
 الله درباره آنها هیچ دلیلی را پیروی نمی کنند مگر گمان را و آنچه را که دلخواهشان است
 وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدَىٰ ۝ (۲۶) أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَنَّىٰ ۝ (۲۷) فَلَهُ
 و به تحقیق آمد برای ایشان از پروردگارشان هدایت (۲۶) آیا برای انسان است آنچه را که آرزو کند؟ [هرگز] (۲۷) پس از آن الله است
 الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ ۝ (۲۸) وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي
 آخرت و دنیا (۲۸) و چه بسیار فرشتگانی که در آسمان ها هستند که هیچ سودی نمی بخشد
 شَفَعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ ۝ (۲۹) أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَىٰ ۝ (۳۰)
 شفاعتشان چیزی را مگر پس از آنکه اجازه دهد الله برای هرکسی که بخواهد و بپسندد (۳۰)

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيَسْمُؤْنَ الْمَلَكَةَ سَمِيَةً الْأُنثَى
به تحقیق آنان که ایمان نمی آورند به آخرت هر آینه می نامند فرشتگان را به نام دختران

۲۷ وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا ۲۸
۲۷ و نیست برایشان به این [بلور] هیچ علمی پیروی نمی کنند مگر گمان را و همانا گمان کفایت نمی کند از حق هیچ چیزی را ۲۸

۲۹ ذَلِكَ مَبْلَغُهُم مِنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ اهْتَدَى ۳۰
۲۹ این است نهایت آگاهی آنها همانا که پروردگار تو او دانایتر است به کسی که گمراه شده است از راه او و او دانایتر است به کسی که راه یافته است ۳۰ و از آن الله است آنچه در آسمان ها و آنچه

۳۱ فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسْتَوُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا
در زمین است تا کیفر دهد آنان را که بدی کرده اند به سبب آنچه کرده اند و پاداش دهد آنان را که نیکویی کردند

۳۲ بِالْحَسَنَى ۳۱ الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ
به نیکوترین پاداش ۳۱ آنانند که پرهیز می کنند از گناهان بزرگ و از کارهای بسیار زشت جز گناهان کوچک

۳۳ إِنَّ رَبَّكَ وَسِعَ الْمَغْفِرَةَ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ
همانا پروردگار تو گسترده آمرزش است او دانایتر است به [احوال] شما آنگاه که پدید آورد شما را از زمین

وإِذْ أَنْتُمْ أَجْنَةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ
و وقتی که شما جنین بودید در شکم های مادران خود پس به پاکی مستیید خودتان را او دانایتر است

بِمَنْ أَتَقَى ۳۲ أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّى ۳۳ وَأَعْطَى قَلِيلًا وَأَكْدَى
به آن که پرهیزگارتر است ۳۲ آیا دیدی کسی را که روی گردانید ۳۳ و بخشش نمود اندکی و دست باز داشت

۳۴ أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرَى ۳۵ أَمْ لَمْ يُبَيِّنْ لَنَا فِي صُحُفٍ
۳۴ آیا نزد اوست علم غیب پس او می بیند ۳۵ یا خبردار نشده به آنچه در صحیفه های

مُوسَى ۳۶ وَإِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى ۳۷ أَلَا نَزَرُ وَأَزَرُهُ وَزَرَ آخَرَى
موسی ۳۶ و ابراهیم است همان کسی که وفا کرد [به پیمانش] ۳۷ که بر نمی دارد هیچ بردارنده ای بار شخص دیگری را

۳۸ وَأَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى ۳۹ وَأَنْ سَعِيَهُ سَوْفَ
۳۸ و اینکه نیست چیزی برای انسان مگر آنچه را که تلاش نموده است ۳۹ و اینکه تلاش او به زودی

يُرَى ۴۰ ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوَّلَى ۴۱ وَأَنْ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنْتَهَى
دیده می شود ۴۰ آنگاه پاداش داده می شود به پاداش کامل تر ۴۱ و اینکه به سوی پروردگارت است پایان [کار]

۴۲ وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَى ۴۳ وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَا ۴۴
۴۲ و اینکه اوست که می خنداند و می گریاند ۴۳ و اینکه اوست که می میراند و زنده می گرداند ۴۴

وَأَنَّهُ ^(۴۵) خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى ^(۴۶) مِن نُّطْفَةٍ إِذَا تُمْنَى ^(۴۷) وَأَنَّهُ ^(۴۸) عَلِيهِ النَّشْأَةُ الْآخِرَى ^(۴۹) وَأَنَّهُ ^(۵۰) هُوَ أَغْنَى ^(۵۱) وَأَقْنَى ^(۵۲) وَأَنَّهُ ^(۵۳) هُوَ رَبُّ ^(۵۴) السَّعَرَى ^(۵۵) وَأَنَّهُ ^(۵۶) أَهْلَكَ ^(۵۷) عَادًا ^(۵۸) الْأُولَى ^(۵۹) وَثَمُودًا ^(۶۰) فَمَا أَتَقَى ^(۶۱) سِتْرَهُ ^(۶۲) شَعْرَى ^(۶۳) وَأَنَّهُ ^(۶۴) أُو هَلَكَ ^(۶۵) كَرْدَه ^(۶۶) اسْت ^(۶۷) عَاد ^(۶۸) نَخْسْتِن ^(۶۹) رَا ^(۷۰) وَ ثَمُود ^(۷۱) رَا ^(۷۲) پَس ^(۷۳) بَاقَى ^(۷۴) نَكْذَاسْت ^(۷۵) [هیچ کس را] ^(۷۶) وَ قَوْمَ ^(۷۷) نُوحٍ ^(۷۸) مِّن قَبْلُ ^(۷۹) إِنَّهُمْ ^(۸۰) كَانُوا ^(۸۱) هُمْ أَظْلَمَ ^(۸۲) وَأَطْنَى ^(۸۳) وَالْمُؤْنِفَكَةَ ^(۸۴) وَ [هلاک کرد] قوم نوح را ^(۸۵) پیش از آن ^(۸۶) همانا آنان ^(۸۷) بودند ^(۸۸) ستمکارتر ^(۸۹) و سرکش تر ^(۹۰) و شهرهای واژگون شده [قوم لوط را] ^(۹۱) ^(۹۲) ^(۹۳) ^(۹۴) ^(۹۵) ^(۹۶) ^(۹۷) ^(۹۸) ^(۹۹) ^(۱۰۰) ^(۱۰۱) ^(۱۰۲) ^(۱۰۳) ^(۱۰۴) ^(۱۰۵) ^(۱۰۶) ^(۱۰۷) ^(۱۰۸) ^(۱۰۹) ^(۱۱۰) ^(۱۱۱) ^(۱۱۲) ^(۱۱۳) ^(۱۱۴) ^(۱۱۵) ^(۱۱۶) ^(۱۱۷) ^(۱۱۸) ^(۱۱۹) ^(۱۲۰) ^(۱۲۱) ^(۱۲۲) ^(۱۲۳) ^(۱۲۴) ^(۱۲۵) ^(۱۲۶) ^(۱۲۷) ^(۱۲۸) ^(۱۲۹) ^(۱۳۰) ^(۱۳۱) ^(۱۳۲) ^(۱۳۳) ^(۱۳۴) ^(۱۳۵) ^(۱۳۶) ^(۱۳۷) ^(۱۳۸) ^(۱۳۹) ^(۱۴۰) ^(۱۴۱) ^(۱۴۲) ^(۱۴۳) ^(۱۴۴) ^(۱۴۵) ^(۱۴۶) ^(۱۴۷) ^(۱۴۸) ^(۱۴۹) ^(۱۵۰) ^(۱۵۱) ^(۱۵۲) ^(۱۵۳) ^(۱۵۴) ^(۱۵۵) ^(۱۵۶) ^(۱۵۷) ^(۱۵۸) ^(۱۵۹) ^(۱۶۰) ^(۱۶۱) ^(۱۶۲) ^(۱۶۳) ^(۱۶۴) ^(۱۶۵) ^(۱۶۶) ^(۱۶۷) ^(۱۶۸) ^(۱۶۹) ^(۱۷۰) ^(۱۷۱) ^(۱۷۲) ^(۱۷۳) ^(۱۷۴) ^(۱۷۵) ^(۱۷۶) ^(۱۷۷) ^(۱۷۸) ^(۱۷۹) ^(۱۸۰) ^(۱۸۱) ^(۱۸۲) ^(۱۸۳) ^(۱۸۴) ^(۱۸۵) ^(۱۸۶) ^(۱۸۷) ^(۱۸۸) ^(۱۸۹) ^(۱۹۰) ^(۱۹۱) ^(۱۹۲) ^(۱۹۳) ^(۱۹۴) ^(۱۹۵) ^(۱۹۶) ^(۱۹۷) ^(۱۹۸) ^(۱۹۹) ^(۲۰۰) ^(۲۰۱) ^(۲۰۲) ^(۲۰۳) ^(۲۰۴) ^(۲۰۵) ^(۲۰۶) ^(۲۰۷) ^(۲۰۸) ^(۲۰۹) ^(۲۱۰) ^(۲۱۱) ^(۲۱۲) ^(۲۱۳) ^(۲۱۴) ^(۲۱۵) ^(۲۱۶) ^(۲۱۷) ^(۲۱۸) ^(۲۱۹) ^(۲۲۰) ^(۲۲۱) ^(۲۲۲) ^(۲۲۳) ^(۲۲۴) ^(۲۲۵) ^(۲۲۶) ^(۲۲۷) ^(۲۲۸) ^(۲۲۹) ^(۲۳۰) ^(۲۳۱) ^(۲۳۲) ^(۲۳۳) ^(۲۳۴) ^(۲۳۵) ^(۲۳۶) ^(۲۳۷) ^(۲۳۸) ^(۲۳۹) ^(۲۴۰) ^(۲۴۱) ^(۲۴۲) ^(۲۴۳) ^(۲۴۴) ^(۲۴۵) ^(۲۴۶) ^(۲۴۷) ^(۲۴۸) ^(۲۴۹) ^(۲۵۰) ^(۲۵۱) ^(۲۵۲) ^(۲۵۳) ^(۲۵۴) ^(۲۵۵) ^(۲۵۶) ^(۲۵۷) ^(۲۵۸) ^(۲۵۹) ^(۲۶۰) ^(۲۶۱) ^(۲۶۲) ^(۲۶۳) ^(۲۶۴) ^(۲۶۵) ^(۲۶۶) ^(۲۶۷) ^(۲۶۸) ^(۲۶۹) ^(۲۷۰) ^(۲۷۱) ^(۲۷۲) ^(۲۷۳) ^(۲۷۴) ^(۲۷۵) ^(۲۷۶) ^(۲۷۷) ^(۲۷۸) ^(۲۷۹) ^(۲۸۰) ^(۲۸۱) ^(۲۸۲) ^(۲۸۳) ^(۲۸۴) ^(۲۸۵) ^(۲۸۶) ^(۲۸۷) ^(۲۸۸) ^(۲۸۹) ^(۲۹۰) ^(۲۹۱) ^(۲۹۲) ^(۲۹۳) ^(۲۹۴) ^(۲۹۵) ^(۲۹۶) ^(۲۹۷) ^(۲۹۸) ^(۲۹۹) ^(۳۰۰) ^(۳۰۱) ^(۳۰۲) ^(۳۰۳) ^(۳۰۴) ^(۳۰۵) ^(۳۰۶) ^(۳۰۷) ^(۳۰۸) ^(۳۰۹) ^(۳۱۰) ^(۳۱۱) ^(۳۱۲) ^(۳۱۳) ^(۳۱۴) ^(۳۱۵) ^(۳۱۶) ^(۳۱۷) ^(۳۱۸) ^(۳۱۹) ^(۳۲۰) ^(۳۲۱) ^(۳۲۲) ^(۳۲۳) ^(۳۲۴) ^(۳۲۵) ^(۳۲۶) ^(۳۲۷) ^(۳۲۸) ^(۳۲۹) ^(۳۳۰) ^(۳۳۱) ^(۳۳۲) ^(۳۳۳) ^(۳۳۴) ^(۳۳۵) ^(۳۳۶) ^(۳۳۷) ^(۳۳۸) ^(۳۳۹) ^(۳۴۰) ^(۳۴۱) ^(۳۴۲) ^(۳۴۳) ^(۳۴۴) ^(۳۴۵) ^(۳۴۶) ^(۳۴۷) ^(۳۴۸) ^(۳۴۹) ^(۳۵۰) ^(۳۵۱) ^(۳۵۲) ^(۳۵۳) ^(۳۵۴) ^(۳۵۵) ^(۳۵۶) ^(۳۵۷) ^(۳۵۸) ^(۳۵۹) ^(۳۶۰) ^(۳۶۱) ^(۳۶۲) ^(۳۶۳) ^(۳۶۴) ^(۳۶۵) ^(۳۶۶) ^(۳۶۷) ^(۳۶۸) ^(۳۶۹) ^(۳۷۰) ^(۳۷۱) ^(۳۷۲) ^(۳۷۳) ^(۳۷۴) ^(۳۷۵) ^(۳۷۶) ^(۳۷۷) ^(۳۷۸) ^(۳۷۹) ^(۳۸۰) ^(۳۸۱) ^(۳۸۲) ^(۳۸۳) ^(۳۸۴) ^(۳۸۵) ^(۳۸۶) ^(۳۸۷) ^(۳۸۸) ^(۳۸۹) ^(۳۹۰) ^(۳۹۱) ^(۳۹۲) ^(۳۹۳) ^(۳۹۴) ^(۳۹۵) ^(۳۹۶) ^(۳۹۷) ^(۳۹۸) ^(۳۹۹) ^(۴۰۰) ^(۴۰۱) ^(۴۰۲) ^(۴۰۳) ^(۴۰۴) ^(۴۰۵) ^(۴۰۶) ^(۴۰۷) ^(۴۰۸) ^(۴۰۹) ^(۴۱۰) ^(۴۱۱) ^(۴۱۲) ^(۴۱۳) ^(۴۱۴) ^(۴۱۵) ^(۴۱۶) ^(۴۱۷) ^(۴۱۸) ^(۴۱۹) ^(۴۲۰) ^(۴۲۱) ^(۴۲۲) ^(۴۲۳) ^(۴۲۴) ^(۴۲۵) ^(۴۲۶) ^(۴۲۷) ^(۴۲۸) ^(۴۲۹) ^(۴۳۰) ^(۴۳۱) ^(۴۳۲) ^(۴۳۳) ^(۴۳۴) ^(۴۳۵) ^(۴۳۶) ^(۴۳۷) ^(۴۳۸) ^(۴۳۹) ^(۴۴۰) ^(۴۴۱) ^(۴۴۲) ^(۴۴۳) ^(۴۴۴) ^(۴۴۵) ^(۴۴۶) ^(۴۴۷) ^(۴۴۸) ^(۴۴۹) ^(۴۵۰) ^(۴۵۱) ^(۴۵۲) ^(۴۵۳) ^(۴۵۴) ^(۴۵۵) ^(۴۵۶) ^(۴۵۷) ^(۴۵۸) ^(۴۵۹) ^(۴۶۰) ^(۴۶۱) ^(۴۶۲) ^(۴۶۳) ^(۴۶۴) ^(۴۶۵) ^(۴۶۶) ^(۴۶۷) ^(۴۶۸) ^(۴۶۹) ^(۴۷۰) ^(۴۷۱) ^(۴۷۲) ^(۴۷۳) ^(۴۷۴) ^(۴۷۵) ^(۴۷۶) ^(۴۷۷) ^(۴۷۸) ^(۴۷۹) ^(۴۸۰) ^(۴۸۱) ^(۴۸۲) ^(۴۸۳) ^(۴۸۴) ^(۴۸۵) ^(۴۸۶) ^(۴۸۷) ^(۴۸۸) ^(۴۸۹) ^(۴۹۰) ^(۴۹۱) ^(۴۹۲) ^(۴۹۳) ^(۴۹۴) ^(۴۹۵) ^(۴۹۶) ^(۴۹۷) ^(۴۹۸) ^(۴۹۹) ^(۵۰۰) ^(۵۰۱) ^(۵۰۲) ^(۵۰۳) ^(۵۰۴) ^(۵۰۵) ^(۵۰۶) ^(۵۰۷) ^(۵۰۸) ^(۵۰۹) ^(۵۱۰) ^(۵۱۱) ^(۵۱۲) ^(۵۱۳) ^(۵۱۴) ^(۵۱۵) ^(۵۱۶) ^(۵۱۷) ^(۵۱۸) ^(۵۱۹) ^(۵۲۰) ^(۵۲۱) ^(۵۲۲) ^(۵۲۳) ^(۵۲۴) ^(۵۲۵) ^(۵۲۶) ^(۵۲۷) ^(۵۲۸) ^(۵۲۹) ^(۵۳۰) ^(۵۳۱) ^(۵۳۲) ^(۵۳۳) ^(۵۳۴) ^(۵۳۵) ^(۵۳۶) ^(۵۳۷) ^(۵۳۸) ^(۵۳۹) ^(۵۴۰) ^(۵۴۱) ^(۵۴۲) ^(۵۴۳) ^(۵۴۴) ^(۵۴۵) ^(۵۴۶) ^(۵۴۷) ^(۵۴۸) ^(۵۴۹) ^(۵۵۰) ^(۵۵۱) ^(۵۵۲) ^(۵۵۳) ^(۵۵۴) ^(۵۵۵) ^(۵۵۶) ^(۵۵۷) ^(۵۵۸) ^(۵۵۹) ^(۵۶۰) ^(۵۶۱) ^(۵۶۲) ^(۵۶۳) ^(۵۶۴) ^(۵۶۵) ^(۵۶۶) ^(۵۶۷) ^(۵۶۸) ^(۵۶۹) ^(۵۷۰) ^(۵۷۱) ^(۵۷۲) ^(۵۷۳) ^(۵۷۴) ^(۵۷۵) ^(۵۷۶) ^(۵۷۷) ^(۵۷۸) ^(۵۷۹) ^(۵۸۰) ^(۵۸۱) ^(۵۸۲) ^(۵۸۳) ^(۵۸۴) ^(۵۸۵) ^(۵۸۶) ^(۵۸۷) ^(۵۸۸) ^(۵۸۹) ^(۵۹۰) ^(۵۹۱) ^(۵۹۲) ^(۵۹۳) ^(۵۹۴) ^(۵۹۵) ^(۵۹۶) ^(۵۹۷) ^(۵۹۸) ^(۵۹۹) ^(۶۰۰) ^(۶۰۱) ^(۶۰۲) ^(۶۰۳) ^(۶۰۴) ^(۶۰۵) ^(۶۰۶) ^(۶۰۷) ^(۶۰۸) ^(۶۰۹) ^(۶۱۰) ^(۶۱۱) ^(۶۱۲) ^(۶۱۳) ^(۶۱۴) ^(۶۱۵) ^(۶۱۶) ^(۶۱۷) ^(۶۱۸) ^(۶۱۹) ^(۶۲۰) ^(۶۲۱) ^(۶۲۲) ^(۶۲۳) ^(۶۲۴) ^(۶۲۵) ^(۶۲۶) ^(۶۲۷) ^(۶۲۸) ^(۶۲۹) ^(۶۳۰) ^(۶۳۱) ^(۶۳۲) ^(۶۳۳) ^(۶۳۴) ^(۶۳۵) ^(۶۳۶) ^(۶۳۷) ^(۶۳۸) ^(۶۳۹) ^(۶۴۰) ^(۶۴۱) ^(۶۴۲) ^(۶۴۳) ^(۶۴۴) ^(۶۴۵) ^(۶۴۶) ^(۶۴۷) ^(۶۴۸) ^(۶۴۹) ^(۶۵۰) ^(۶۵۱) ^(۶۵۲) ^(۶۵۳) ^(۶۵۴) ^(۶۵۵) ^(۶۵۶) ^(۶۵۷) ^(۶۵۸) ^(۶۵۹) ^(۶۶۰) ^(۶۶۱) ^(۶۶۲) ^(۶۶۳) ^(۶۶۴) ^(۶۶۵) ^(۶۶۶) ^(۶۶۷) ^(۶۶۸) ^(۶۶۹) ^(۶۷۰) ^(۶۷۱) ^(۶۷۲) ^(۶۷۳) ^(۶۷۴) ^(۶۷۵) ^(۶۷۶) ^(۶۷۷) ^(۶۷۸) ^(۶۷۹) ^(۶۸۰) ^(۶۸۱) ^(۶۸۲) ^(۶۸۳) ^(۶۸۴) ^(۶۸۵) ^(۶۸۶) ^(۶۸۷) ^(۶۸۸) ^(۶۸۹) ^(۶۹۰) ^(۶۹۱) ^(۶۹۲) ^(۶۹۳) ^(۶۹۴) ^(۶۹۵) ^(۶۹۶) ^(۶۹۷) ^(۶۹۸) ^(۶۹۹) ^(۷۰۰) ^(۷۰۱) ^(۷۰۲) ^(۷۰۳) ^(۷۰۴) ^(۷۰۵) ^(۷۰۶) ^(۷۰۷) ^(۷۰۸) ^(۷۰۹) ^(۷۱۰) ^(۷۱۱) ^(۷۱۲) ^(۷۱۳) ^(۷۱۴) ^(۷۱۵) ^(۷۱۶) ^(۷۱۷) ^(۷۱۸) ^(۷۱۹) ^(۷۲۰) ^(۷۲۱) ^(۷۲۲) ^(۷۲۳) ^(۷۲۴) ^(۷۲۵) ^(۷۲۶) ^(۷۲۷) ^(۷۲۸) ^(۷۲۹) ^(۷۳۰) ^(۷۳۱) ^(۷۳۲) ^(۷۳۳) ^(۷۳۴) ^(۷۳۵) ^(۷۳۶) ^(۷۳۷) ^(۷۳۸) ^(۷۳۹) ^(۷۴۰) ^(۷۴۱) ^(۷۴۲) ^(۷۴۳) ^(۷۴۴) ^(۷۴۵) ^(۷۴۶) ^(۷۴۷) ^(۷۴۸) ^(۷۴۹) ^(۷۵۰) ^(۷۵۱) ^(۷۵۲) ^(۷۵۳) ^(۷۵۴) ^(۷۵۵) ^(۷۵۶) ^(۷۵۷) ^(۷۵۸) ^(۷۵۹) ^(۷۶۰) ^(۷۶۱) ^(۷۶۲) ^(۷۶۳) ^(۷۶۴) ^(۷۶۵) ^(۷۶۶) ^(۷۶۷) ^(۷۶۸) ^(۷۶۹) ^(۷۷۰) ^(۷۷۱) ^(۷۷۲) ^(۷۷۳) ^(۷۷۴) ^(۷۷۵) ^(۷۷۶) ^(۷۷۷) ^(۷۷۸) ^(۷۷۹) ^(۷۸۰) ^(۷۸۱) ^(۷۸۲) ^(۷۸۳) ^(۷۸۴) ^(۷۸۵) ^(۷۸۶) ^(۷۸۷) ^(۷۸۸) ^(۷۸۹) ^(۷۹۰) ^(۷۹۱) ^(۷۹۲) ^(۷۹۳) ^(۷۹۴) ^(۷۹۵) ^(۷۹۶) ^(۷۹۷) ^(۷۹۸) ^(۷۹۹) ^(۸۰۰) ^(۸۰۱) ^(۸۰۲) ^(۸۰۳) ^(۸۰۴) ^(۸۰۵) ^(۸۰۶) ^(۸۰۷) ^(۸۰۸) ^(۸۰۹) ^(۸۱۰) ^(۸۱۱) ^(۸۱۲) ^(۸۱۳) ^(۸۱۴) ^(۸۱۵) ^(۸۱۶) ^(۸۱۷) ^(۸۱۸) ^(۸۱۹) ^(۸۲۰) ^(۸۲۱) ^(۸۲۲) ^(۸۲۳) ^(۸۲۴) ^(۸۲۵) ^(۸۲۶) ^(۸۲۷) ^(۸۲۸) ^(۸۲۹) ^(۸۳۰) ^(۸۳۱) ^(۸۳۲) ^(۸۳۳) ^(۸۳۴) ^(۸۳۵) ^(۸۳۶) ^(۸۳۷) ^(۸۳۸) ^(۸۳۹) ^(۸۴۰) ^(۸۴۱) ^(۸۴۲) ^(۸۴۳) ^(۸۴۴) ^(۸۴۵) ^(۸۴۶) ^(۸۴۷) ^(۸۴۸) ^(۸۴۹) ^(۸۵۰) ^(۸۵۱) ^(۸۵۲) ^(۸۵۳) ^(۸۵۴) ^(۸۵۵) ^(۸۵۶) ^(۸۵۷) ^(۸۵۸) ^(۸۵۹) ^(۸۶۰) ^(۸۶۱) ^(۸۶۲) ^(۸۶۳) ^(۸۶۴) ^(۸۶۵) ^(۸۶۶) ^(۸۶۷) ^(۸۶۸) ^(۸۶۹) ^(۸۷۰) ^(۸۷۱) ^(۸۷۲) ^(۸۷۳) ^(۸۷۴) ^(۸۷۵) ^(۸۷۶) ^(۸۷۷) ^(۸۷۸) ^(۸۷۹) ^(۸۸۰) ^(۸۸۱) ^(۸۸۲) ^(۸۸۳) ^(۸۸۴) ^(۸۸۵) ^(۸۸۶) ^(۸۸۷) ^(۸۸۸) ^(۸۸۹) ^(۸۹۰) ^(۸۹۱) ^(۸۹۲) ^(۸۹۳) ^(۸۹۴) ^(۸۹۵) ^(۸۹۶) ^(۸۹۷) ^(۸۹۸) ^(۸۹۹) ^(۹۰۰) ^(۹۰۱) ^(۹۰۲) ^(۹۰۳) ^(۹۰۴) ^(۹۰۵) ^(۹۰۶) ^(۹۰۷) ^(۹۰۸) ^(۹۰۹) ^(۹۱۰) ^(۹۱۱) ^(۹۱۲) ^(۹۱۳) ^(۹۱۴) ^(۹۱۵) ^(۹۱۶) ^(۹۱۷) ^(۹۱۸) ^(۹۱۹) ^(۹۲۰) ^(۹۲۱) ^(۹۲۲) ^(۹۲۳) ^(۹۲۴) ^(۹۲۵) ^(۹۲۶) ^(۹۲۷) ^(۹۲۸) ^(۹۲۹) ^(۹۳۰) ^(۹۳۱) ^(۹۳۲) ^(۹۳۳) ^(۹۳۴) ^(۹۳۵) ^(۹۳۶) ^(۹۳۷) ^(۹۳۸) ^(۹۳۹) ^(۹۴۰) ^(۹۴۱) ^(۹۴۲) ^(۹۴۳) ^(۹۴۴) ^(۹۴۵) ^(۹۴۶) ^(۹۴۷) ^(۹۴۸) ^(۹۴۹) ^(۹۵۰) ^(۹۵۱) ^(۹۵۲) ^(۹۵۳) ^(۹۵۴) ^(۹۵۵) ^(۹۵۶) ^(۹۵۷) ^(۹۵۸) ^(۹۵۹) ^(۹۶۰) ^(۹۶۱) ^(۹۶۲) ^(۹۶۳) ^(۹۶۴) ^(۹۶۵) ^(۹۶۶) ^(۹۶۷) ^(۹۶۸) ^(۹۶۹) ^(۹۷۰) ^(۹۷۱) ^(۹۷۲) ^(۹۷۳) ^(۹۷۴) ^(۹۷۵) ^(۹۷۶) ^(۹۷۷) ^(۹۷۸) ^(۹۷۹) ^(۹۸۰) ^(۹۸۱) ^(۹۸۲) ^(۹۸۳) ^(۹۸۴) ^(۹۸۵) ^(۹۸۶) ^(۹۸۷) ^(۹۸۸) ^(۹۸۹) ^(۹۹۰) ^(۹۹۱) ^(۹۹۲) ^(۹۹۳) ^(۹۹۴) ^(۹۹۵) ^(۹۹۶) ^(۹۹۷) ^(۹۹۸) ^(۹۹۹) ^(۱۰۰۰) ^(۱۰۰۱) ^(۱۰۰۲) ^(۱۰۰۳) ^(۱۰۰۴) ^(۱۰۰۵) ^(۱۰۰۶) ^(۱۰۰۷) ^(۱۰۰۸) ^(۱۰۰۹) ^(۱۰۱۰) ^(۱۰۱۱) ^(۱۰۱۲) ^(۱۰۱۳) ^(۱۰۱۴) ^(۱۰۱۵) ^(۱۰۱۶) ^(۱۰۱۷) ^(۱۰۱۸) ^(۱۰۱۹) ^(۱۰۲۰) ^(۱۰۲۱) ^(۱۰۲۲) ^(۱۰۲۳) ^(۱۰۲۴) ^(۱۰۲۵) ^(۱۰۲۶) ^(۱۰۲۷) ^(۱۰۲۸) ^(۱۰۲۹) ^(۱۰۳۰) ^(۱۰۳۱) ^(۱۰۳۲) ^(۱۰۳۳) ^(۱۰۳۴) ^(۱۰۳۵) ^(۱۰۳۶) ^(۱۰۳۷) ^(۱۰۳۸) ^(۱۰۳۹) ^(۱۰۴۰) ^(۱۰۴۱) ^(۱۰۴۲) ^(۱۰۴۳) ^(۱۰۴۴) ^(۱۰۴۵) ^{(۱۰}

خُشَعًا أَبْصَرُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُّنتَشِرٌ ﴿٧﴾

درحالی که فروافتاده باشد چشم هایشان بیرون می آیند از قبرها گویا آنان ملخ های پراکنده اند ﴿۷﴾

مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ﴿٨﴾ كَذَبَتْ شَتَابُ كُنُودٍ إِلَى سَوَىٰ أَن دَعَوْتَ كُنُودٌ مِّنْهُم مِّمَّنْ كُنُودٌ ﴿٩﴾

شتاب کنندگان به سوی آن دعوت کننده می گویند کافران این روزی است سخت ﴿۸﴾ کذب کردند پیش از آنان قوم نوح پس تکذیب کردند بنده ما را و گفتند دیوانه است و رانده شد از میان آنان ﴿۹﴾ پس درخواست کرد

رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَأَنْصِرْ ﴿١٠﴾ فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُّنْهَمِرٍ

پروردگارش را که من مغلوب شده ام پس انتقام بگیر [یاری فرما] ﴿۱۰﴾ پس گشودیم درهای آسمان را به آبی بسیار ریزان ﴿۱۱﴾ و جاری کردیم از زمین چشمه هایی را پس به هم پیوستند آبها بنابر امری که مقدر شده بود ﴿۱۲﴾

وَحَمَلْنَاهُ عَلَىٰ ذَاتِ الْأَوْجِ وَدُوسِرَ ﴿١٣﴾ تَجَرَّى بِأَعْيُنِنَا جَزَاءُ لِّمَن كَانَ

و برداشتیم او را بر [کشتی] دارای تخته ها و میخ ها ﴿۱۳﴾ حرکت می کرد زیر نظر ما تا پاداشی باشد برای کسی که بود کُفَرَ ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ ﴿١٥﴾ فَكَيْفَ كَانَ

مورد ناسپاسی ﴿۱۴﴾ و به تحقیق بر جای گذاشتیم این را نشانه ای پس آیا هیچ پندگیرنده ای هست ﴿۱۵﴾ پس چگونه بود عَذَابٍ وَنَذِيرٍ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ

عذاب و هشدارهای من ﴿۱۶﴾ و به درستی که آسان گردانیدیم قرآن را برای پند گرفتن پس آیا هیچ پندپذیری هست ﴿۱۷﴾ كَذَبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابٍ وَنَذِيرٍ ﴿١٨﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ

تکذیب کردند [قوم] عاد پس چگونه بود عذاب و هشدارهای من ﴿۱۸﴾ همانا فرستادیم بر آنان رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمٍ نَّخَسٍ مُّسْتَمِرٍّ ﴿١٩﴾ تَنَزَّعُ النَّاسُ كَأَنَّهُمْ

بادی تند را در روزی شوم پیوسته ﴿۱۹﴾ از جای می کند مردم را گویا آنان تنه های نَخْلٍ مُّنْقَعِرٍ ﴿٢٠﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابٍ وَنَذِيرٍ ﴿٢١﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ

خرمائی برکنده آند ﴿۲۰﴾ پس چگونه بود عذاب و هشدارهای من ﴿۲۱﴾ و به تحقیق آسان گردانیدیم قرآن را لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ ﴿٢٢﴾ كَذَبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ ﴿٢٣﴾ فَقَالُوا أَبَشَرًا

برای پند گرفتن آیا هیچ پندپذیری هست ﴿۲۲﴾ دروغ شمردند [قوم] ثمود هشدارها را ﴿۲۳﴾ پس گفتند آیا بشری مِّنَّا وَاحِدًا نَّبَعُهُ إِنَّا إِذَا لَفِيَ ضَلَلٍ وَسَعْرٍ ﴿٢٤﴾ أَلُفَّيْنَا

از قوم خود را پیروی کنیم؟ همانا ما آنگاه در گمراهی و دیوانگی باشیم ﴿۲۴﴾ آیا القاء شده است این پندنامه بر او مِنْ يَلِينَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرُّ ﴿٢٥﴾ سَيَعْمُونَ غَدًا مِّنَ الْكَذَّابِ

از میان ما [نه] بلکه او بسیار دروغگوی خودپسند است ﴿۲۵﴾ به زودی خواهند دانست فردا کیست دروغگوی الْأَشْرُ إِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةِ فِتْنَةً لَهُمْ ﴿٢٦﴾ هَمَانًا مَّا فَرَقَبَهُمْ وَأَصْطَرِ ﴿٢٧﴾

خودپسند ﴿۲۶﴾ همانا ما فرستنده ایم ناقة را جهت آزمایش برای ایشان پس [ای صالح] منتظرشان باش و شکیبایی ورز ﴿۲۷﴾

وَنَبِّئَهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شَرْبٍ مُحْضَرٌ ﴿٢٨﴾ فَادَّوَّا صَاحِبَهُمْ
و باخبر ساز آنان را که آب تقسیم شده است در میان ایشان هر یک در بهره آب خود حضور یابد ﴿٢٨﴾ پس ندا دادند همراه خود را

فَنَعَاطَى فَقَعَرٌ ﴿٢٩﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذِرٌ ﴿٣٠﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ
پس دست درازی کرد و پی کرد [ناقه را] ﴿٢٩﴾ پس چگونه بود عذاب و هشدارهای من ﴿٣٠﴾ همانا ما فرستادیم بر ایشان

صَبِيحَةً وَوَحْدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمٍ الْمُحْضَرِ ﴿٣١﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ
یک بانگ سخت آسمانی پس شدند مانند گیاه درهم شکسته ﴿٣١﴾ و به تحقیق آسان گردانیدیم قرآن را

لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ ﴿٣٢﴾ كَذَبَتْ قَوْمٌ لُوطٍ بِالَّذِي إِنْ أَرْسَلْنَا
برای پند گرفتن پس آیا هست هیچ پندگیرنده ای ﴿٣٢﴾ دروغ شمردند قوم لوط هشدارها را ﴿٣٣﴾ همانا ما فرستادیم

عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آءَالَ لُوطٍ بَنِيهِمْ بِسِحْرِ رَجَمٍ ﴿٣٤﴾ نِعْمَةٌ مِنْ عِنْدِنَا
بر آنان شن بادی [مرگبار] را مگر خانواده لوط که نجات دادیم ایشان را در سحرگاهی ﴿٣٤﴾ به نعمتی از نزد خود

كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ ﴿٣٥﴾ وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا
این چنین پاداش می دهیم هر که سپاس گزارد ﴿٣٥﴾ و به تحقیق هشدار داد ایشان را [لوط] از کیفر سخت ما پس تردید کردند

بِالَّذِي وَلَقَدْ رَاودُوهُ عَنْ صَيْفِهِ ۖ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا
در برابر هشدارها ﴿٣٦﴾ و همانا در خواست کردند از او مهمانانش را [برای کامجویی] پس محو کردیم چشمانشان را پس [گفتیم] بچشید

عَذَابِي وَنُذِرٌ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ صَبَّحَهُم بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقِرٌّ ﴿٣٨﴾
عذاب من و هشدارهای مرا ﴿٣٧﴾ و همانا فرو گرفت ایشان را هنگام صبح عذابی که پایدار بود ﴿٣٨﴾

فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذِرٌ ﴿٣٩﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ
اکنون بچشید عذاب من و هشدارهای مرا ﴿٣٩﴾ و هر آینه آسان کردیم قرآن را برای پند گرفتن پس آیا پندگیرنده ای هست

﴿٤٠﴾ وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرُ ﴿٤١﴾ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ
﴿٤٠﴾ و هر آینه آمدند نزد فرعونیان هشداردهندگان ﴿٤١﴾ تکذیب کردند آیات ما را همگی آن را پس گرفتیم ما آنان را

أَخَذَ عَزِيزٌ مُقَدِّرٌ ﴿٤٢﴾ أَكْفَارَكُمْ خَيْرٌ مِنْ أَوْلِيَّتِكُمْ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ
مانند گرفتن پیروزمند پرتوان ﴿٤٢﴾ آیا کافران شما بهترند از آنان یا برای شما امان نامه ای است

فِي الزُّبُرِ ﴿٤٣﴾ أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُنْتَصِرُونَ ﴿٤٤﴾ سَيَهَرُ الْجَمْعُ
در کتاب های پیشینیان ﴿٤٣﴾ آیا می گویند ما گروهی انتقام گیرنده ایم [غالبیم] ﴿٤٤﴾ اکنون شکست خواهند خورد این جمعیت

وَيَقُولُونَ الدُّبُرُ ﴿٤٥﴾ بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَدْهَى وَأَمَرُّ
و بگریزند به واپس ﴿٤٥﴾ بلکه رستاخیز وعده گاه ایشان است و رستاخیز هراسناک تر و تلخ تر است

﴿٤٦﴾ إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ﴿٤٧﴾ يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ
﴿٤٦﴾ همانا بزهکاران در گمراهی و دیوانگی اند ﴿٤٧﴾ روزی که کشیده شوند در آتش

عَلَى وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ ﴿٤٨﴾ إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴿٤٩﴾
بر صورت های خود [گفته شود] بچشید سودن [مس] دوزخ را ﴿٤٨﴾ همانا ما هر چیزی را آفریده ایم به اندازه ﴿٤٩﴾

وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ **بِالْبَصَرِ** ۵۰ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا
و نیست فرمان ما جز یک بار مانند یک چشم برهم زدن ۵۰ و به تحقیق هلاک ساختیم

أَشْيَاءَكُمْ فَهَلْ مِنْ مَذْكَرٍ ۵۱ وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ
امثال شما را پس آیا پندگیرنده ای هست ۵۱ و هر چیزی که کرده اند

فِي الزُّبُرِ ۵۲ وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌّ ۵۳ إِنَّ الْمُنَاقِبِينَ
در نامه ها [ی اعمالشان ثبت] است ۵۲ و هر کوچک و بزرگی نوشته شده است ۵۳ بی گمان، پرهیزکاران

فِي جَنَّتٍ وَنَهْرٍ ۵۴ فِي مَقْعَدٍ صَدِّقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُّقْنَدٍ ۵۵
در باغ ها و [کنار] نهرهایند ۵۴ در جایگاهی راستین نزد فرمانروایی بس توانا ۵۵

آیاتها
۷۸

سُورَةُ الرَّحْمَنِ

ترتیبها
۵۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

الرَّحْمَنُ ۱ عَلَّمَ ۱ الْقُرْآنَ ۲ خَلَقَ ۲ الْإِنْسَانَ ۲
[الله] مهر گستر ۱ آموخت ۱ قرآن را ۲ آفرید ۲ انسان را ۲

عَلَّمَهُ ۴ أَلْبَيَانَ ۴ الشَّمْسُ ۵ وَالْقَمَرُ ۵ بِحُسْبَانٍ ۵ وَالنَّجْمُ ۵
آموخت به او ۴ سخن گفتن را ۴ آفتاب ۵ و ماه ۵ با حسابی [معین] در کارند ۵ و گیاه ۵

وَالشَّجَرُ ۶ يَسْجُدَانِ ۶ وَالسَّمَاءَ ۶ وَوَضَعَ ۶ الْمِيزَانَ ۶
و درخت ۶ سجده می کنند ۶ و آسمان را ۶ برافراشت ۶ و بنهاد ۶ ترازو را ۶

أَلَّا تَطْغَوْا ۷ فِي الْمِيزَانِ ۸ وَأَقِيمُوا ۸ الْوِزْنَ ۸ بِالْقِسْطِ ۷
اینکه تجاوز نکنید ۷ در ۷ سنجش ۸ و برپا کنید ۸ وزن را ۸ به عدالت ۷

وَلَا تُخْسِرُوا ۹ الْمِيزَانَ ۹ وَالْأَرْضَ ۹ وَضَعَهَا ۱۰ لِلْأَنَامِ ۱۰
و مکهاید [در وزن کردن] ۹ ترازو را ۹ و زمین را ۹ گسترد ۱۰ برای مردمان ۱۰

فِيهَا ۱۱ فَكَيْفَ ۱۱ وَالنَّخْلُ ۱۱ ذَاتُ الْأَكْمَامِ ۱۱ وَالْحَبُّ ۱۱ ذُو الْعَصْفِ ۱۱
در آن ۱۱ هرگونه میوه ۱۱ و خرما ۱۱ [با خوشه های] غلاف دار است ۱۱ و دانه ۱۱ و برگ دار ۱۱

وَالرَّيْحَانُ ۱۲ فَيَايَ ۱۲ ءَالَاءَ ۱۲ رَبِّكُمَا ۱۳ تَكْذِبَانِ ۱۳ خَلَقَ ۱۳
و گیاه خوشبو ۱۲ پس [ای گروه جن و انس] کدامین نعمت ۱۲ پروردگارتان را ۱۲ تکذیب می کنید ۱۳ آفرید ۱۳

الْإِنْسَانَ ۱۴ مِنْ صَلْصَلٍ ۱۴ كَالْفَخَّارِ ۱۴ وَخَلَقَ ۱۴ الْجَانَّ ۱۴
انسان را ۱۴ از ۱۴ گلی خشک ۱۴ مانند سفال ۱۴ و آفرید ۱۴ جن را ۱۴

مِنْ مَّارِجٍ ۱۵ نَارٍ ۱۵ فَيَايَ ۱۵ ءَالَاءَ ۱۵ رَبِّكُمَا ۱۶ تَكْذِبَانِ ۱۶
از ۱۵ شعله بی دود ۱۵ آتش ۱۵ پس کدامین نعمت ۱۵ پروردگارتان را ۱۵ تکذیب می کنید ۱۶

- رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ** **فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ** **۱۸**
 پروردگار دو مشرق و پروردگار دو مغرب است **۱۷** پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید **۱۸**
- مَجَّ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ** **فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ** **۱۹**
 روان ساخت آن دو دریا را که باهم برخورد دارند **۱۹** میان هر دو حالتی است که به هم نمی آمیزند **۲۰** پس کدامین نعمت
- رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ** **۲۱** **يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ** **فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ** **۲۲**
 پروردگارتان را تکذیب می کنید **۲۱** برمی آید از آن دو مروارید و مرجان **۲۲** پس کدامین
- عَالَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ** **۲۳** **وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ**
 نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید **۲۳** و از آن اوست کشتی های بلند بادبان برافراشته در دریا همچون کوهها
- فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ** **۲۴** **كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ وَيَبْقَى وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ** **۲۵** **فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ** **۲۶**
 پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید **۲۵** هر چه بر روی زمین است فناپذیر است **۲۶** و باقی می ماند ذات پروردگارت که شکوهمند و ارجمند است **۲۷** پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید
- يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ** **فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ** **۲۸** **سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيُّهَ الثَّقَلَانِ** **۲۹** **فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ** **۳۰**
 از او درخواست می کند هر که در آسمان ها و زمین است هر روز او در کاری است **۲۹** پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید **۳۰** به زودی می پردازیم به [حساب] شما ای گروه جن و انس **۳۱** پس کدامین
- عَالَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ** **۳۲** **يَمَعَشَرُ الْجِنُّ وَالْإِنسُ إِنَّ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا** **لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ** **۳۳** **فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ** **۳۴** **يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شَوَاظٌ مِّنْ نَّارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنْصِرَانِ** **۳۵** **فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ** **۳۶**
 نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید **۳۲** ای گروه جن و انس اگر توانستید که نفوذ کنید از کرانه های آسمان ها و زمین پس نفوذ کنید نفوذ نمی کنید **۳۳** مگر با نیرویی [ویژه] **۳۴** پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید **۳۵** فرستاده می شود بر شما زبانه ای از آتش و دودی پس از خود دفاع نتوانید کرد **۳۶** پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید **۳۷** **فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ** **۳۸** **فَيَوْمَذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذُنُوبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌ** **۳۹** **فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ** **۴۰**
 پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید **۳۸** پس در آن روز پرسیده نشود از گناه او هیچ آدمی و نه هیچ جنی **۳۹** پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید **۴۰**

يَعْرِفُ الْمَجْرُمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَصِي وَالْأَقْدَامِ ﴿٤١﴾ فَيَأْتِي

شناخته می شوند بزهاران به نشانه شان پس گرفته می شوند با موهای پیشانی و پاها | و به دوزخ انداخته می شوند | پس کدامین

ءَالَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٢﴾ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمَجْرُمُونَ ﴿٤٣﴾ نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید | این است آن دوزخی که تکذیب می کردند آن را بزهاران

يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيرٍ آتٍ فَيَأْتِي ءَالَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٤﴾ می گردند میان آن و میان آبی داغ جوشان پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید

وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ جَنَّاتٍ فَيَأْتِي ءَالَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٥﴾ و برای هر کس که بترسد از ایستادن به حضور پروردگارش دو باغ خواهد بود پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید

ذَوَاتَا أَفْنَانٍ ﴿٤٦﴾ فَيَأْتِي ءَالَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٧﴾ در آن دو باغ | دو چشمه

تَجْرِيَانِ ﴿٤٨﴾ فَيَأْتِي ءَالَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٩﴾ در آن دو از هر گونه میوه ای جاری اند پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید

زَوَاجٍ مُّتَكِينِينَ ﴿٥٠﴾ فَيَأْتِي ءَالَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥١﴾ دو گونه است پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید | تکیه کنان اند بر بسترهایی که

بَطَّانِيهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ وَتَحَى الْجَنَّةِ دَانٍ ﴿٥٢﴾ فَيَأْتِي ءَالَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٣﴾ آستر آنها از ابریشم ستر است و میوه رسیده آن دو باغ نزدیک و در دسترس اند پس کدامین نعمت پروردگارتان را

تُكَذِّبَانِ ﴿٥٤﴾ فَيَأْتِي ءَالَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٥﴾ در آن باغ ها زنان فروهشته چشمانی هستند که در نیامیخته است با آنها هیچ آدمی پیش از آنان

وَلَا جَانٌّ ﴿٥٦﴾ فَيَأْتِي ءَالَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٧﴾ و نه هیچ جنی پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید | گویی آنان یاقوت

وَالْمَرْجَانُ ﴿٥٨﴾ فَيَأْتِي ءَالَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٩﴾ و مرجان اند پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید | آيا پاداش

الْإِحْسَنُ إِلَّا الْإِحْسَنُ ﴿٦٠﴾ فَيَأْتِي ءَالَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦١﴾ نیکی کردن جز پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید

وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّاتٍ ﴿٦٢﴾ فَيَأْتِي ءَالَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٣﴾ و غیر از این دو باغ دیگر است پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید

مُدْهَامَّتَانِ ﴿٦٤﴾ فَيَأْتِي ءَالَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٥﴾ دو باغ سرسبز سیه فام پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید | در آن دو باغ

عَيْنَانِ ﴿٦٦﴾ نَضَّاحَتَانِ ﴿٦٧﴾ فَيَأْتِي ءَالَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٨﴾ دو چشمه جوشان است پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید

- فِيهَا ^{۶۹} فَكِهِةٌ ^{۶۸} وَنَخْلٌ ^{۶۷} وَرَمَانٌ ^{۶۶} فَيَايَ ^{۶۵} ءَالَاءِ ^{۶۴} رَبِّكَمَا ^{۶۳} تُكَذِّبَانِ ^{۶۲} تَكْذِيبَ ^{۶۱} مِي كُنِيدَ ^{۶۰} نَعْمَتَ ^{۵۹} پُروردگارِ تان را ^{۵۸} تَكْذِيبَ ^{۵۷} مِي كُنِيدَ ^{۵۶} نَعْمَتَ ^{۵۵} پُروردگارِ تان را ^{۵۴} تَكْذِيبَ ^{۵۳} مِي كُنِيدَ ^{۵۲} نَعْمَتَ ^{۵۱} پُروردگارِ تان را ^{۵۰} تَكْذِيبَ ^{۴۹} مِي كُنِيدَ ^{۴۸} نَعْمَتَ ^{۴۷} پُروردگارِ تان را ^{۴۶} تَكْذِيبَ ^{۴۵} مِي كُنِيدَ ^{۴۴} نَعْمَتَ ^{۴۳} پُروردگارِ تان را ^{۴۲} تَكْذِيبَ ^{۴۱} مِي كُنِيدَ ^{۴۰} نَعْمَتَ ^{۳۹} پُروردگارِ تان را ^{۳۸} تَكْذِيبَ ^{۳۷} مِي كُنِيدَ ^{۳۶} نَعْمَتَ ^{۳۵} پُروردگارِ تان را ^{۳۴} تَكْذِيبَ ^{۳۳} مِي كُنِيدَ ^{۳۲} نَعْمَتَ ^{۳۱} پُروردگارِ تان را ^{۳۰} تَكْذِيبَ ^{۲۹} مِي كُنِيدَ ^{۲۸} نَعْمَتَ ^{۲۷} پُروردگارِ تان را ^{۲۶} تَكْذِيبَ ^{۲۵} مِي كُنِيدَ ^{۲۴} نَعْمَتَ ^{۲۳} پُروردگارِ تان را ^{۲۲} تَكْذِيبَ ^{۲۱} مِي كُنِيدَ ^{۲۰} نَعْمَتَ ^{۱۹} پُروردگارِ تان را ^{۱۸} تَكْذِيبَ ^{۱۷} مِي كُنِيدَ ^{۱۶} نَعْمَتَ ^{۱۵} پُروردگارِ تان را ^{۱۴} تَكْذِيبَ ^{۱۳} مِي كُنِيدَ ^{۱۲} نَعْمَتَ ^{۱۱} پُروردگارِ تان را ^{۱۰} تَكْذِيبَ ^۹ مِي كُنِيدَ ^۸ نَعْمَتَ ^۷ پُروردگارِ تان را ^۶ تَكْذِيبَ ^۵ مِي كُنِيدَ ^۴ نَعْمَتَ ^۳ پُروردگارِ تان را ^۲ تَكْذِيبَ ^۱ مِي كُنِيدَ ^۰ نَعْمَتَ ^۰ پُروردگارِ تان را

آیاتها
۹۶

سُورَةُ الْوَاقِعَةِ

ترتیبها
۵۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

- إِذَا ^۱ وَقَعَتْ ^۲ الْوَاقِعَةُ ^۳ لَيْسَ ^۴ لَوْعْنَهَا ^۵ كَاذِبَةٌ ^۶ خَافِضَةٌ ^۷ رَافِعَةٌ ^۸ أَنْ ^۹ رَحَدَّ ^{۱۰} أَنْ ^{۱۱} رَحَدَّ ^{۱۲} رَحَدَّ ^{۱۳} رَحَدَّ ^{۱۴} رَحَدَّ ^{۱۵} رَحَدَّ ^{۱۶} رَحَدَّ ^{۱۷} رَحَدَّ ^{۱۸} رَحَدَّ ^{۱۹} رَحَدَّ ^{۲۰} رَحَدَّ ^{۲۱} رَحَدَّ ^{۲۲} رَحَدَّ ^{۲۳} رَحَدَّ ^{۲۴} رَحَدَّ ^{۲۵} رَحَدَّ ^{۲۶} رَحَدَّ ^{۲۷} رَحَدَّ ^{۲۸} رَحَدَّ ^{۲۹} رَحَدَّ ^{۳۰} رَحَدَّ ^{۳۱} رَحَدَّ ^{۳۲} رَحَدَّ ^{۳۳} رَحَدَّ ^{۳۴} رَحَدَّ ^{۳۵} رَحَدَّ ^{۳۶} رَحَدَّ ^{۳۷} رَحَدَّ ^{۳۸} رَحَدَّ ^{۳۹} رَحَدَّ ^{۴۰} رَحَدَّ ^{۴۱} رَحَدَّ ^{۴۲} رَحَدَّ ^{۴۳} رَحَدَّ ^{۴۴} رَحَدَّ ^{۴۵} رَحَدَّ ^{۴۶} رَحَدَّ ^{۴۷} رَحَدَّ ^{۴۸} رَحَدَّ ^{۴۹} رَحَدَّ ^{۵۰} رَحَدَّ ^{۵۱} رَحَدَّ ^{۵۲} رَحَدَّ ^{۵۳} رَحَدَّ ^{۵۴} رَحَدَّ ^{۵۵} رَحَدَّ ^{۵۶} رَحَدَّ ^{۵۷} رَحَدَّ ^{۵۸} رَحَدَّ ^{۵۹} رَحَدَّ ^{۶۰} رَحَدَّ ^{۶۱} رَحَدَّ ^{۶۲} رَحَدَّ ^{۶۳} رَحَدَّ ^{۶۴} رَحَدَّ ^{۶۵} رَحَدَّ ^{۶۶} رَحَدَّ ^{۶۷} رَحَدَّ ^{۶۸} رَحَدَّ ^{۶۹} رَحَدَّ ^{۷۰} رَحَدَّ ^{۷۱} رَحَدَّ ^{۷۲} رَحَدَّ ^{۷۳} رَحَدَّ ^{۷۴} رَحَدَّ ^{۷۵} رَحَدَّ ^{۷۶} رَحَدَّ ^{۷۷} رَحَدَّ ^{۷۸} رَحَدَّ ^{۷۹} رَحَدَّ ^{۸۰} رَحَدَّ ^{۸۱} رَحَدَّ ^{۸۲} رَحَدَّ ^{۸۳} رَحَدَّ ^{۸۴} رَحَدَّ ^{۸۵} رَحَدَّ ^{۸۶} رَحَدَّ ^{۸۷} رَحَدَّ ^{۸۸} رَحَدَّ ^{۸۹} رَحَدَّ ^{۹۰} رَحَدَّ ^{۹۱} رَحَدَّ ^{۹۲} رَحَدَّ ^{۹۳} رَحَدَّ ^{۹۴} رَحَدَّ ^{۹۵} رَحَدَّ ^{۹۶} رَحَدَّ ^{۹۷} رَحَدَّ ^{۹۸} رَحَدَّ ^{۹۹} رَحَدَّ ^{۱۰۰} رَحَدَّ

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ ﴿١٧﴾ يَا كُوفٍ وَابَارِيقَ وَكُلْسٍ مِّنْ مَّعِينٍ
می گردند بر گرد آنان نوجوانانی جاودانه با تُنگ ها و کوزه ها و پیاله ای از شرابی صاف

﴿١٨﴾ لَا يَصُدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُزِفُونَ ﴿١٩﴾ وَفَكَهْهَ مِمَّا يَتَخَيَّرُونَ
﴿١٨﴾ که نه سردرد می شوند از آن و نه بدمستی کنند ﴿١٩﴾ و از هرگونه میوه از آنچه که برگزینند

﴿٢٠﴾ وَلَحْمٍ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢١﴾ وَحُورٌ عِينٌ ﴿٢٢﴾ كَأَمْثَلِ اللَّوْلُ
﴿٢٠﴾ و گوشت هر پرنده ای از آنچه دلخواهشان باشد ﴿٢١﴾ و سیاه چشمانی فراخ چشم ﴿٢٢﴾ مانند دانه های مروارید

﴿٢٣﴾ أَلَمْكُونِ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا
پوشیده در صدف ﴿٢٣﴾ به پاداش آنچه که می کردند ﴿٢٤﴾ نمی شنوند در آن سخن بیهوده و

تَأْثِيمًا ﴿٢٥﴾ إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ﴿٢٦﴾ وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ
گنه آلودی ﴿٢٥﴾ مگر گفتن سلام سلام ﴿٢٦﴾ و دست راستیان چه دست

الْيَمِينِ ﴿٢٧﴾ فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ ﴿٢٨﴾ وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ ﴿٢٩﴾ وَظِلِّ مَمْدُودٍ
راستیانی ﴿٢٧﴾ در زیر درختان سدر بی خار ﴿٢٨﴾ و [درختان] موز برهم چیده ﴿٢٩﴾ و در سایه ای کشیده

﴿٣٠﴾ وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ ﴿٣١﴾ وَفَكَهْهَ كَثِيرَةٍ ﴿٣٢﴾ لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا
و آبشاری ریزان ﴿٣١﴾ و میوه ای فراوان ﴿٣٢﴾ نه قطع شدنی است و نه

مَنْعُوعَةٍ ﴿٣٣﴾ وَفُرُشٍ بِلَنْدَمَرْتَبَةٍ ﴿٣٤﴾ إِنْآ أَنْشَأْنَهُمْ إِنْشَاءً ﴿٣٥﴾ فَجَعَلْنَهُمْ
منع شدنی ﴿٣٣﴾ و همبسترانی بلندمرتبه ﴿٣٤﴾ همانا ما آفریدیم آنها را آفرینی نیکو ﴿٣٥﴾ پس گردانیدیم ایشان را

أَبْكَارًا ﴿٣٦﴾ عُرْبًا أَتْرَابًا ﴿٣٧﴾ لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٣٨﴾ ثَلَاثَةٌ مِّنْ
دوشیزگانی ﴿٣٦﴾ شوهر دوستانی همسالانی! ﴿٣٧﴾ برای دست راستیان ﴿٣٨﴾ گروهی از

الْأَوَّلِينَ ﴿٣٩﴾ وَثَلَاثَةٌ مِّنَ الْآخِرِينَ ﴿٤٠﴾ وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ
پیشینیان ﴿٣٩﴾ و گروهی از پسینیان ﴿٤٠﴾ و دست چپی ها چه دست

الشِّمَالِ ﴿٤١﴾ فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ ﴿٤٢﴾ وَظِلِّ مِّنْ يَّحْمُومٍ ﴿٤٣﴾ لَا بَارِدٍ
چپی هایی ﴿٤١﴾ در میان بادی سوزان و آبی جوشان ﴿٤٢﴾ و در سایه دودی سیاه ﴿٤٣﴾ که نه خنک است

وَلَا كَرِيمٍ ﴿٤٤﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ ﴿٤٥﴾ وَكَانُوا يُصْرُونَ
و نه خوش ﴿٤٤﴾ به درستی که ایشان بودند پیش از این خوش گذرانان ﴿٤٥﴾ و اصرار می ورزیدند

عَلَى الْحَنَثِ الْعَظِيمِ ﴿٤٦﴾ وَكَانُوا يَقُولُونَ أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا
بر گناه بزرگ [انکار قیامت] ﴿٤٦﴾ و می گفتند آیا وقتی که بمیریم و شویم خاکی

وَعِظْمًا أَءِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٤٧﴾ أَوَّابًا أَوَّلُونَ ﴿٤٨﴾ قُلْ إِنْ
و استخوان هایی [پوشیده] آیا ما [بار دیگر] برانگیخته می شویم ﴿٤٧﴾ و آیا پدران پیشینیان ما [نیز] ﴿٤٨﴾ بگو بی گمان

الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ﴿٤٩﴾ لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتٍ يَّوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿٥٠﴾
پیشینیان و پسینیان ﴿٤٩﴾ همه گردآوری شوند در وعده گاه روزی معلوم ﴿٥٠﴾

ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيُّهَا الضَّالُّونَ الْمُكَذِّبُونَ ﴿٥١﴾ لَأَكُونُ مِنْ شَجَرٍ مِّنْ زُقُومٍ ﴿٥٢﴾
 پس بی گمان شما ای گمراهان ﴿۵۱﴾ تکذیب کننده ﴿۵۱﴾ قطعاً خواهید خورد از درختی که از زقوم است ﴿۵۲﴾

فَالِئُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿٥٣﴾ فَشَرِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ ﴿٥٤﴾ فَشَرِبُونَ
 پس پر خواهید کرد از آن شکم ها را ﴿۵۳﴾ پس می نوشید روی آن از آب جوشان ﴿۵۴﴾ پس نوشند گانید

شَرِبَ أَهْلِهِ ﴿٥٥﴾ هَذَا نَزَّهْمٌ يَوْمَ الدِّينِ ﴿٥٦﴾ نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا
 مانند نوشیدن شتران تشنه ﴿۵۵﴾ این است پذیرایی آنان در روز جزا ﴿۵۶﴾ ما آفریدیم شما را پس چرا

تُصَدِّقُونَ ﴿٥٧﴾ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ ﴿٥٨﴾ أَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ
 تصدیق نمی کنید ﴿۵۷﴾ پس به من خبر دهید آنچه را که فرومی ریزید [در رحم زنان] ﴿۵۸﴾ آیا شما می آفرینید آن را یا ما

الْخَالِقُونَ ﴿٥٩﴾ نَحْنُ قَدَرْنَا يَتَنَكَّمُ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٦٠﴾
 آفریننده ایم ﴿۵۹﴾ ما مقدر کردیم در میان شما مرگ را و نیستیم ما وامانده [و ناتوان] ﴿۶۰﴾

عَلَىٰ أَنْ يُبَدَّلَ أَمَثَلُكُمْ وَنُنشِئُكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ
 از اینکه جایگزین گردانیم همانند شما و از نو ایجاد کنیم شما را در چیزی که نمی دانید ﴿۶۱﴾ و به تحقیق

عَلِمْتُمْ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ ﴿٦٢﴾ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٣﴾ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ
 دانسته اید آفریدن نخستین را پس چرا پند نمی پذیرید ﴿۶۲﴾ به من خبر دهید آنچه را که می کارید

﴿٦٣﴾ أَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ ﴿٦٤﴾ لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ
 آیا شما می رویانید آن را یا ما مییم رویاننده ﴿۶۴﴾ اگر بخواهیم هر آینه بگردانیم آن را

حُطَمًا ﴿٦٥﴾ فَظَلَمْتُمْ تَفَكَّهُونَ ﴿٦٥﴾ إِنَّا لَمَغْرُمُونَ ﴿٦٦﴾ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ
 گیاهی ریز و خشک آنگاه می شوید شگفت زده گان ﴿۶۵﴾ که همانا ما زیان خورده گان ایم ﴿۶۶﴾ بلکه ما بی بهره ایم

﴿٦٧﴾ أَفَرَأَيْتُمْ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ ﴿٦٨﴾ أَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ
 پس آیا دیده اید [به من خبر دهید] این آبی را که می آشامید ﴿۶۸﴾ آیا شما فرود آورده اید آن را از ابر

أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ ﴿٦٩﴾ لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أُجَاجًا ﴿٧٠﴾ فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ
 یا ما مییم فرودآورنده ﴿۶۹﴾ اگر بخواهیم می گردانیم آن را تلخ و ناگوار پس چرا سپاس نمی گزارید

﴿٧٠﴾ أَفَرَأَيْتُمْ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ ﴿٧١﴾ أَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ
 پس به من خبر دهید این آتشی را که می افروزید ﴿۷۱﴾ آیا شما آفریدید درخت آن را یا

نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ ﴿٧٢﴾ نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذَكُّرًا وَمَتَاعًا ﴿٧٣﴾ لِلْمُقْوِينَ
 ما مییم آفرینندگان ﴿۷۲﴾ ما قرار داده ایم آن را پندی و بهره ای برای بیابان نوردان

﴿٧٣﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾ فَلَا أُقْسِمُ
 پس به پاکی یاد کن نام پروردگار خود را که بزرگ است ﴿۷۴﴾ پس به تاکید سوگند می خورم

بِمَوْقِعِ النُّجُومِ ﴿٧٥﴾ وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لِّوَلَّيْتُمْ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ﴿٧٦﴾
 به جایگاه های ستارگان ﴿۷۵﴾ و بی گمان آن سوگندی است اگر بدانید [سوگندی] بزرگ ﴿۷۶﴾

إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ﴿٧٧﴾ فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ ﴿٧٨﴾ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا
بی گمان این قرآنی است ارجمند ﴿٧٧﴾ در کتابی نهفته [لوح محفوظ] است ﴿٧٨﴾ دست نمی زند آن را مگر

الْمُطَهَّرُونَ ﴿٧٩﴾ تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾ أَفَهَذَا الْحَدِيثُ
پاکیزه شدگان ﴿٧٩﴾ فروفرستاده شد از طرف پروردگار جهانیان ﴿٨٠﴾ اکنون آیا این سخن [قرآن] را

أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ ﴿٨١﴾ وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنْكُمْ تُكَذِّبُونَ ﴿٨٢﴾ فَلَوْلَا
شما سبک می شمارید ﴿٨١﴾ و قرار می دهید روزی خود را همین که دروغ بشمارید [این قرآن را] ﴿٨٢﴾ پس چرا

إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ ﴿٨٣﴾ وَأَنْتُمْ حِينِيذٌ نَّظُرُونَ ﴿٨٤﴾ وَنَحْنُ أَقْرَبُ
چون برسد [جان] به گلو ﴿٨٣﴾ و شما در آن وقت می نگرید ﴿٨٤﴾ و ما نزدیک تریم

إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا بُصْرُونَ ﴿٨٥﴾ فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ
به او [محتضر] از شما و لیکن نمی بینید ﴿٨٥﴾ پس چرا اگر شما مقهور و مملوک نیستید

تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨٦﴾ فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ
چرا باز نمی گردانید آن را اگر راست می گوید ﴿٨٦﴾ پس اگر باشد آن [محتضر] از مقربان

فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتْ نَعِيمٌ ﴿٨٩﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ
پس آسایش و بوی خوش و بهشتی پُر نعمت [برای اوست] ﴿٨٩﴾ و اما اگر باشد از دست

الْيَمِينِ ﴿٩٠﴾ فَسَلَامٌ لَّكَ مِنَ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩١﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ
راستی ها ﴿٩٠﴾ [به او می گویند] سلامی از آن تو باد از دست راستی ها ﴿٩١﴾ و اما اگر باشد از

الْمُكَذِّبِينَ الْأَضَّالِينَ ﴿٩٢﴾ فَتَرْجُلٌ مِّنْ حِمِيمٍ ﴿٩٣﴾ وَتَصْلِيَةٌ جَمِيمٍ
تکذیب کنندگان گمراهان ﴿٩٢﴾ پس پذیرایی ای از آبی جوشان ﴿٩٣﴾ و فروافتادن به دوزخ

إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ﴿٩٥﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٩٦﴾
همانا این همان حق راستین است ﴿٩٥﴾ پس به پاکی یاد کن نام پروردگار خود را که بس بزرگ است ﴿٩٦﴾

ترتیبها
۵۷

سُورَةُ الْحَادِثِ

آیاتها
۲۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾ لَهُ مُلْكُ
به پاکی می ستاید الله را آنچه در آسمان ها و زمین است و اوست آن پیروزمند سنجیده کار ﴿١﴾ برای اوست فرمانروایی

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢﴾
آسمان ها و زمین زنده می گرداند و می میراند و او بر هر چیزی تواناست ﴿٢﴾

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣﴾
اوست پیش از همه و پس از [فنای] همه و اوست آشکار و اوست پنهان و او به هر چیزی داناست ﴿٣﴾

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ
اوست که بیافرید آسمان ها و زمین را در شش روز [دوره] آنگاه استیلا یافت

عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنْ
بر عرش می داند آنچه فرومی رود در زمین و آنچه بیرون می آید از آن و آنچه فرومی آید از

السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
آسمان و آنچه بالا می رود در آن و او با شماست هر جا که باشید و الله به آنچه می کنید

بَصِيرٌ ۚ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ
بیناست ۴ برای اوست فرمانروای آسمان ها و زمین و به سوی الله بازگردانده می شود همه کارها

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ
در می آورد شب را در روز و در می آورد روز را در شب و اوست دانا به راز

الصُّدُورِ ۖ ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ
سینه ها ۶ ایمان آورید به الله و به پیامبرش و انفاق کنید از آنچه که قرار داده است شما را

مُسْتَخْلَفِينَ فِيهِ ۖ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ۗ
جانشین [دیگران] در آن پس آنان که ایمان آوردند از شما و انفاق کردند برای ایشان است پاداشی بزرگ ۷

وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ
و چه شده است شما را که ایمان نمی آورید به الله در حالی که پیامبر می خواند شما را که ایمان بیاورید به پروردگار خود و همانا

أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۚ هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَى عَبْدِهِ
گرفته است پیمانی استوار از شما اگر ایمان دارید اوست آن که فرومی فرستد بر بنده خود

آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۚ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ
آیاتی روشنگر تا بیرون آورد شما را از تاریکی ها به سوی روشنی و همانا الله به شما

لِرَأْوٍ رَحِيمٌ ۚ وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ
مهرورزی ۹ مهربان است و چه شده است شما را که انفاق نمی کنید در راه الله و برای الله است میراث

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ
آسمان ها و زمین یکسان نیست از شما آن که انفاق کرد پیش از فتح [مکه یا صلح حدیبیه]

وَقَتْلَ أَوْلِيَّكَ أَكْثَرُ دَرَجَةً ۚ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدِ وَقَاتِلُوا
و پیکار کرد آنان برترند در مرتبه از آنان که انفاق کردند پس از فتح و پیکار کردند

وَكَلَّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسَيْنِ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۚ ۱۰
و هر یک را وعده داده است الله نیکوترین [پادشاه] را و الله به آنچه می کنید آگاه است ۱۰ کیست آن

الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهُ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ لَهُ ۚ وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ ۚ ۱۱
که وام دهد الله را و امی نیکو تا دوچندان کند آن را برای او و برای اوست پاداشی ارجمند ۱۱

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُم بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ
روزی که بینی مردان با ایمان و زنان با ایمان را که می‌شتابند نور ایشان پیشاپیش ایشان و جانب راست ایشان

بُشِّرَنَّهُمُ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ
مژده باد شما را امروز باغ‌هایی که می‌رود از زیر [درختان] آنها جوی‌ها جاویدان باشند در آن این

هُوَ الْقَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾ يَوْمَ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ
همان کامیابی بزرگ است ﴿۱۲﴾ روزی که می‌گویند مردان منافق و زنان منافق به کسانی که

ءَامَنُوا انْظُرُونَا نَقْتِسِ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا
ایمان آورده‌اند به ما بنگرید تا روشنایی بگیریم از نور شما گفته می‌شود بازگردید به پشت سرتان و بجوید روشنی را

فَضْرَبَ بَيْنَهُمُ بُرُوجًا لَّهُمْ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ
پس زده شود در میان ایشان دیواری که آن را دری باشد داخل آن در آن رحمت و بیرون آن از پیش رو

الْعَذَابُ ﴿١٣﴾ يُنَادُونَهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ كُنْتُمْ
عذاب است ﴿۱۳﴾ ندا کنند [منافقان] مؤمنان را آیا ما نبودیم همراه شما گویند آری، ولیکن شما به فتنه افکندید

أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْأَمَانِيُّ حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ
خود را و انتظار بردید [برای مؤمنان حوادث بد را] و شک کردید و فریفت شما را آرزوها تا آنکه رسید فرمان

اللَّهُ وَغَرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿١٤﴾ فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا
الله و فریب داد شما را به [کرم] الله آن [شیطان] فریبنده ﴿۱۴﴾ پس امروز گرفته نمی‌شود از شما عوضی و نه

مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَاؤُنْكُمْ النَّارُ هِيَ مَوْلَاكُمْ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ
از کسانی که کفر ورزیدند جایگاه شما آتش [دوزخ] است همان یاور شماست و بد فرجامی است

﴿١٥﴾ أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ
﴿۱۵﴾ آیا وقت آن نرسیده برای کسانی که ایمان آورده‌اند که خاشع شود دل‌هایشان به یاد الله

وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ
و آنچه فرود آمده از [سخن] حق و نباشند مانند آنان که داده شده است به آنان کتاب پیش از این

فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿١٦﴾
و طولانی گشت بر آنان روزگار پس سخت شد دل‌هایشان و بسیاری از آنان نافرمان بودند ﴿۱۶﴾

أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ
بدانید که الله زنده می‌گرداند زمین را بعد از مردن آن هر آینه بیان کردیم برای شما آیات را

لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٧﴾ إِنَّ الْمُسْـَـدِّقِينَ وَالْمُصْـَـدِّقَاتِ وَأَقْرَضُوا
باشد که شما خرد بورزید ﴿۱۷﴾ بی گمان مردان صدقه دهنده و زنان صدقه دهنده و [آنان که] وام دادند

اللَّهُ قَرْضًا حَسَنًا يُّضَاعَفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١٨﴾
به الله وامی نیکو را دوچندان داده شود به ایشان و برای آنها پاداشی ارجمند است ﴿۱۸﴾

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۖ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ وَالشُّهَدَاءُ
و کسانی که ایمان آورده اند به الله و پیامبرانش آنان همان راستی پیشگان اند و گواهانند

عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ ۖ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا
نزد پروردگارشان برای ایشان است پاداششان و نورشان و کسانی که کافر شدند و تکذیب کردند

بِأَيَّتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ۖ هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ
آیات ما را آنان همدان آتش برافروخته [دوزخ] اند بدانید که زندگانی

الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَزِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ
دنیا بازی و سرگرمی و آرایش و فخرفروشی در میان تان و زیاده طلبی در مال ها

وَالْأُولَادِ كَمِثْلِ غَيْثٍ غَثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَأُهُ ۖ ثُمَّ يَهَيِّجُ فِتْنَتَهُ
و اولاد است مانند بارانی که شاد گرداند کشاورزان را رستی آن آنگاه پژمرده شود پس ببینی آن را

مُضْفَرًا ۖ ثُمَّ يَكُونُ حُطَمًا ۖ وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۖ وَمَغْفِرَةٌ
زرد شده سپس شود ریز و درهم شکسته و در آخرت عذابی سخت و آمرزشی

مِّنَ اللَّهِ ۖ وَرِضْوَانٌ ۖ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعٌ ۖ الْغُرُورُ ۚ
از جانب الله و خشنودی ای است و نیست زندگانی دنیا مگر کالای فریب دهنده

سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ
بشتابید به سوی آمرزشی از جانب پروردگارتان و بهشتی که وسعت آن مانند وسعت آسمان

وَالْأَرْضِ أَعِدَّتْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۖ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ
و زمین است آماده شده است برای آنان که ایمان آورده اند به الله و پیامبران او این است بخشش

اللَّهُ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ ۖ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۚ
الله می دهد آن را به هر کسی که خواهد و الله است که دارای بخشش بزرگ است نمی رسد

مِن مَّصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ ۖ إِلَّا فِي كِتَابٍ
هیچ مصیبتی در زمین و نه در مورد خودتان مگر آنکه در کتابی ثبت است

مِّن قَبْلِ أَن نَّبْرَأَهَا ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ۚ
پیش از آنکه آن را به وجود آوریم بی گمان این [کار] بر الله آسان است تا نخورید

تَأْسُوا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا ءَاتَكُمْ ۚ وَاللَّهُ
اندوه بر آنچه از دستتان رفته و شادمان نشوید به آنچه به شما داده است و الله

لَا يُحِبُّ كُلُّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ۚ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ
دوست نمی دارد هیچ به خود بالنده فخرفروشی را کسانی که بخل می کنند و امر می کنند

النَّاسَ بِالْبُخْلِ ۚ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ۚ
مردمان را به بخل و هر که روی بگرداند پس بی گمان الله اوست آن بی نیاز ستوده

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ
به تحقیق فرستادیم پیامبران خود را با دلائل روشن و فرو فرستادیم با ایشان کتاب

وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ
و ترازو را تا برپا کنند مردم دادگری را و فرود آوردیم آهن را که در آن

بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ
نیروی سخت و سودهایی برای مردمان است و تا بدانند [معلوم گرداند] الله چه کسی یاری می کند او را و پیامبرانش را

بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿۲۵﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ
در نهان بی شک الله توانای پیروزمند است ﴿۲۵﴾ و به تحقیق فرستادیم نوح و ابراهیم را

وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ الْكُبْرَى وَكُتِبَ فِيهِمَا الْإِسْلَامُ
و قرار دادیم در اولاد هر دوی ایشان پیامبری و کتاب را آنگاه برخی از ایشان راه یافته اند

وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿۲۶﴾ ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ عِثْرِهِم
و بسیاری از ایشان فسقون ﴿۲۶﴾ سپس به دنبال آوردیم در پی آنان

بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ
پیامبران خود را و به دنبال آوردیم عیسی پسر مریم را و دادیم به او انجیل را

وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهْبَانِيَّةً
و قرار دادیم در دل های کسانی که پیروی کردند از او نرمی و مهربانی و رهبانیتی را

أَبَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا
که ابداع کردند ما واجب نکرده بودیم آن را بر آنان لیکن [آن را اختراع کردند] برای طلب خوشنودی الله پس

رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُم
رعایت نکردند آن را آن گونه که حق رعایت آن بود پس دادیم به کسانی که ایمان آوردند از ایشان پاداششان را

وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿۲۷﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ
و بسیاری از ایشان فسقون ﴿۲۷﴾ ای کسانی که ایمان آورده اید پروا کنید از الله

وَعَآمِنُوا بِرُسُلِهِ يُوْتِكُمْ كَفْلَيْنِ مِنْ رَّحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ
و ایمان آورید به پیامبر او تا بدهد به شما دو بهره از رحمت خود را و قرار دهد به شما

نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۲۸﴾ لَّئِلَّا يَعْلَمَ
نوری را که راه روید با آن و بیامزد شما را و الله آمرزگار مهربان است ﴿۲۸﴾ تا بدانند

أَهْلَ الْكِتَابِ أَلَّا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ
اهل کتاب که قادر نیستند به چیزی از بخشایش الله و اینکه به تحقیق

الْفَضْلُ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿۲۹﴾
همه بخشایش به دست الله است می دهد آن را به هر که خواهد و الله دارای بخشش بزرگ است ﴿۲۹﴾

ترتیبها
۵۸

سُورَةُ الْمَجَادِلَةِ

آیاتها
۲۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گسترِ مهربان

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ
به تحقیق شنید الله سخن آن زن را که گفتگوی می کرد با تو درباره شوهر خود و شکایت می برد به الله

وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ
و الله می شنید گفتگوی هر دوی شما را به تحقیق الله شنوای بیناست
(۱) آنان که ظاهر می کنند

مِنْكُمْ مِّن نِّسَائِهِمْ مَّا هُنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا الَّتِي
از شما زنان خود را نیستند آن زنان مادرانشان نیستند مادرانشان مگر آنان که

وَلَدْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِّنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ
زاییده اند آنان را و همانا آنان [ظاهر کنندگان] می گویند سخنی زشت و ناروا را و بی گمان

اللَّهُ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِن نِّسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ
الله عفو کننده ای بس آمرزگار است (۲) و آنان که ظاهر می کنند زنان خود را سپس رجوع می کنند

لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِّن قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا ذَلِكَمُ تَوَعُّطٌ
از آنچه گفته اند پس [واجب است] آزاد کردن بنده ای پیش از آنکه آن دو [زن و مرد] آمیزش کنند این چیزی است که پند داده می شوید

بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ
به آن و الله به آنچه می کنید آگاه است (۳) پس هر که نیابد [بنده ای را] پس بر وی است روزه داشتن دو ماه

مُتَتَابِعَيْنِ مِن قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا فَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ فإِطْعَامُ سِتِّينَ
پی در پی پیش از آنکه آن دو [زن و مرد] آمیزش کنند پس هر که [روزه گرفتن] نتواند پس [بر اوست] طعام دادن شصت

مَسْكِينًا ذَلِكَ لَتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ
بینوا این حکم برای آن است که ایمان بیاورید به الله و رسولش و این حدود الله است

وَاللَّكَفْرِينَ عَذَابُ أَلِيمٌ إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كَبُوا
و برای کافران عذابی دردناک است (۴) همانا آنان که مخالفت می کنند با الله و رسولش نگویند

كَمَا كُتِبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَلِلْكَافِرِينَ
چنانکه نگویند شدند آنان که پیش از ایشان بودند و هر آینه فرو فرستادیم آیات روشنی را و برای کافران

عَذَابٌ مُّهِينٌ يَوْمَ يُبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَبِئْسَ مَا
عذابی خوار کننده خواهد بود (۵) روزی که برانگیزد آنان را الله همه یکجا پس آگاه می سازد ایشان را به آنچه

عَمِلُوا أَحْصَاهُ اللَّهُ وَنَسُوهُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ
کرده بودند شمرده است آن را الله و ایشان فراموش کردند آن را و الله بر هر چیزی گواه است (۶)

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ
 آیا ننگریستی که الله می‌داند آنچه در آسمان‌ها و آنچه در زمین است نیست

مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ
 هیچ راز گفتن سه تنی مگر اینکه او چهارم ایشان است و نه پنج تنی مگر اینکه او ششمی ایشان است

وَلَا آدَنِي مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرُ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ يَنْتَقِبُهُمْ
 و نه کمتر از آن و نه بیشتر مگر اینکه او با آنان است هر جایی که باشند آگاه می‌سازد ایشان را

بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ
 به آنچه کرده‌اند در روز رستاخیز بی‌گمان الله به هر چیزی داناست ﴿۷﴾ آیا ننگریسته‌ای به آنان که

هُوَ عَنِ النَّجْوَى ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا هُمْ بِهِ عَلِيمٌ وَيَتَنَجَّوْنَ بِالْإِثْمِ
 نهی شده‌اند از راز گفتن باز برمی‌گردند بدان چیزی که نهی شده بودند از آن و با یکدیگر راز می‌کنند درباره گناه

وَالْعُدُونَ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحْيِكَ
 و دشمنی و نافرمانی پیامبر و چون بیایند پیش تو درود گویند تو را به آن چیزی که درود نگفته است تو را

بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُهُمْ
 به آن الله و می‌گویند در دل‌های خود چرا عذاب نمی‌کند ما را الله به سبب آنچه می‌گوییم کافی است برای آنان

جَهَنَّمَ يَصَلَوْنَهَا ﴿٨﴾ فَيَسَّسَ الْمَصِيرُ ﴿٨﴾ يَتَأَيَّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا
 دوزخ داخل می‌شوند در آن و بد سرانجامی است ﴿۸﴾ ای کسانی که ایمان آورده‌اید چون

تَنْجِيْتُمْ فَلَا تَنْجُوا وَلَا تَنْجُوا وَلَا تَنْجُوا وَلَا تَنْجُوا وَلَا تَنْجُوا وَلَا تَنْجُوا
 با یکدیگر راز می‌گویید پس راز گویی نکنید و دشمنی و نافرمانی پیامبر و راز کنید

بِالْبِرِّ وَالنَّقْوَى وَأَتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩﴾ إِنَّمَا النَّجْوَى
 به نیکی و پرهیزکاری و پروا کنید از الله آن که به سوی او محشور می‌شوید ﴿۹﴾ جز این نیست که راز گفتن

مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزَنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا
 از شیطان است تا آندوهگین سازد کسانی را که ایمان آورده‌اند حال آنکه نیست هیچ زیان رساننده به ایشان

إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾ يَتَأَيَّهَا الَّذِينَ
 مگر به اجازه الله و بر الله باید توکل کنند مؤمنان ﴿۱۰﴾ ای کسانی که

ءَامَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحِ
 ایمان آورده‌اید چون گفته شود به شما جا باز کنید در مجلس‌ها پس جا باز کنید که جا باز می‌کند

اللَّهُ لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ أَنْشُرُوا فَأَنْشُرُوا يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا
 الله برای شما و چون گفته شود برخیزید پس برخیزید که بالا می‌برد الله آنان را که ایمان آورده‌اند

مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١﴾
 از شما و آنانی را که داده شده‌اند دانش به درجاتی و الله به آنچه می‌کنید آگاه است ﴿۱۱﴾

يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَجَّيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ جُحُومِكُمْ

ای کسانی که ایمان آورده اید چون خواهید که راز بگوئید با پیامبر پس پیش بفرستید پیش از راز گفتن خویش

صَدَقَ ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرُ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

صدقه ای را این کار بهتر است برای شما و پاکیزه تر است پس اگر [صدقه] نیابید پس همانا الله آمرزنده مهربان است

۱۲ أَأَشْفَقْتُمْ أَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ جُحُومِكُمْ صَدَقْتُمْ فَإِذَا لَمْ تَفْعَلُوا

آیا ترسیدید که پیش بفرستید پیش از راز گفتن خود صدقاتی را؟ پس چون [این کار را] نکردید

وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا اللَّهَ

و درگذشت الله از شما پس برپا دارید نماز را و بدهید زکات را و فرمان برداری کنید از الله

وَرَسُولَهُ وَاللَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝۱۳ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قَوْلًا

و پیامبرش و الله آگاه است به آنچه می کنید ۱۳ آیا ننگرستی به سوی آنانی که به دوستی گرفته اند قومی را

غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ

که غضب کرده است الله بر ایشان نیستند آنها از شما و نه از ایشان و سوگند می خورند به دروغ

وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۝۱۴ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا

درحالی که می دانند ۱۴ آماده ساخته است الله برای ایشان عذابی سخت را بی گمان که ایشان بد است آنچه آنان

يَعْمَلُونَ ۝۱۵ اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهُمْ

می کرده اند ۱۵ گرفتند سوگندهای خود را سپری پس بازداشتند [مردم را] از راه الله پس برای آنان است

عَذَابٌ مُهِينٌ ۝۱۶ لَنْ تَغْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ

عذابی خوار کننده ۱۶ هیچ دفع نخواهد کرد از آنان مال هایشان و نه فرزندانسان در برابر [عذاب] الله

شَيْئًا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝۱۷ يَوْمَ

چیزی را آنان اهل آتشند و ایشان در آن جاودان اند ۱۷ روزی که برانگیزد ایشان را

اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَى شَيْءٍ

الله همگی پس سوگند خورند برای او چنانکه سوگند می خورند برای شما و می پندارند که آنان بر چیزی استوارند [و حق دارند] آگاه باشید

أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ ۝۱۸ اسْتَحَوْذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَانْسَهُمْ ذَكَرَ

که آنان همان دروغگویان اند ۱۸ چیره گشته است بر ایشان شیطان پس فراموش گردانید از آنان یاد

اللَّهُ أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ

الله را آنان حزب شیطانند آگاه باشید که حزب شیطان همان زیانکاران اند

۱۹ إِنَّ الَّذِينَ يُحَادِّثُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ فِي الْأَذْلَلِينَ ۝۲۰

بی گمان کسانی که مخالفت می کنند با الله و رسولش آنان در [زمره] خوارترین [مردمان] اند ۲۰

كَتَبَ اللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ۝۲۱

مقرر کرده است الله که حتما پیروز خواهیم شد من و پیامبرانم بی گمان الله توانای پیروزمند است ۲۱

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ
 نمی یابی قومی را که ایمان دارند به الله و روز رستاخیز دوستی کنند با کسی که
 حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ
 مخالفت کرده است با الله و رسولش اگرچه باشند پدران شان یا پسران شان
 أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ
 یا برادران شان یا خویشانان شان آنان اند که نوشته است [الله] در دل هایشان
 الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي
 ایمان را و یاری داده است آنها را به روحی از جانب خود و داخل می کند ایشان را در بهشت هایی که می رود
 مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا
 از زیر درختانش جوی ها جاودان باشند در آن خوشنود شود الله از ایشان و خشنود شوند آنها نیز
 عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۲۲﴾
 از او آنان حزب الله اند آگاه باش که حزب الله همان رستگارانند ﴿۲۲﴾

آیاتها
۲۴

سُورَةُ الْحَشْرِ

ترتیبها
۵۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
 به پاکی می ستاید الله را آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است و اوست پیروزمند سنجیده کار
 ﴿۱﴾ هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ
 اوست آن که بیرون راند کسانی که کافر شدند از اهل کتاب از خانه هایشان [مدینه]
 لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ
 در نخستین [تبعید] دسته جمعی گمان نمی کردید که آنها بیرون روند و آنها می پنداشتند که ایشان را بازدارنده شان است
 حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَنْظَاهُمْ فَنَجَّاهُمْ مِنَ اللَّهِ وَلِي يَمْلِكَ بِهِ إِيَّاهُ أَنْ يُجْزِيَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَلَوْ كَانُوا مِنْكُمْ
 قلعه هایشان از [قهر] الله ولی بپامد به ایشان [عقوبت] الله از آنجایی که نمی پنداشتند و افکند
 فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ
 در دلهایشان ترس را خراب می کردند خانه های خود را با دست های خویش و به دست های مؤمنان
 فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ وَلَا تَلْوَا أَلَا أَنْ كُتِبَ عَلَيْهِمُ
 پس عبرت گیرید ای بینشوران و اگر نه آن بود که مقرر کرده بود الله بر ایشان
 الْجَلَاءَ لَعَذَابِهِمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ﴿۳﴾
 ترک وطن را [هرآینه] عقوبت می کرد آنان را در دنیا و برای آنان است در آخرت عذاب آتش ﴿۳﴾

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِّ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ

آن [عذاب] به سبب این است که ایشان مخالفت کردند با الله و رسولش و هر که مخالفت کند با الله پس همانا الله سخت

الْعِقَابِ ۴ مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْنَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً

کیفر است ۴ هر چه بریدید از درخت خرما یا گذاشتید آن را ایستاده

عَلَى أَصُولِهَا فَيُذِنُ اللَّهُ وَلِيْحَزِي الْفَاسِقِينَ ۵ وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ

بر ریشه های خود پس به اجازه الله بود و تا رسوا کند فاسقان را ۵ و آنچه بازگردانده است الله

عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ

بر رسول خود از آنها [بنی نضیر] پس نتاخته بودید بر آن اسبان و نه شتران را

وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

ولیکن الله مسلط می کند پیامبران خود را بر هر که خواهد و الله بر هر چیزی

قَدِيرٌ ۶ مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ

تواناست ۶ آنچه بازگردانده است الله بر پیامبر خود از [اموال] اهل آبادی ها از آن الله و این پیامبر

وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ كَى لَا يَكُونَ

و خویشاوندان و یتیمان و بینوایان و در راه ماندگان است تا [این ثروت] نگردد

دَوْلَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا ءَاتَكُمْ الرَّسُولُ فَاخْذُوهُ وَمَا

دست به دست میان توانگران شما و آنچه را که داد به شما این پیامبر پس بگیرید آن را و آنچه

نَهَكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۷

نهی کرد شما را از آن پس باز ایستید و پروا کنید از الله بی گمان که الله سخت کیفر است ۷

لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ

برای فقیران مهاجران است [بخشی از این مال] آنان که بیرون رانده شده اند از خانه های خود و مال های خود

يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَصْرُونَ اللَّهُ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ

درحالی که می جویند بخششی از الله و خشنودی ای را و یاری می کنند الله و رسولش را آنان

هُمْ الصَّدِيقُونَ ۸ وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ

همان راستگویان اند ۸ و [نیز برای] کسانی است که آماده کردند منزل [مدینه] را و ایمان را پیش از مهاجران [یعنی انصار]

يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً

دوست می دارند هر که را هجرت کند به سوی ایشان و نمی یابند در دل هایشان احساس نیازی

مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ

از آنچه داده شده به آنان [مهاجران] و مقدم می دارند [دیگران را] بر خودشان و اگرچه باشد در خودشان نیازمندی

وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۹

و هر که مصون ماند [از] بخل نفس خود پس آنان همان رستگاران اند ۹

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا مَا رَا
و آنان که آمدند پس از ایشان می گویند [ای] پروردگارا بیامرز ما را

وَالْإِخْوَانَ الَّذِينَ سَبَقُونَا بِشَيْءٍ غَفَلْنَا عَنْهُمْ فِي دَلَاهِئِنَا
و برادران ما را که پیشی گرفتند بر ما در ایمان و قرار مده در دلهای ما

غَلَا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿۱۰﴾ أَلَمْ تَر إِلَى
هیچ کینه ای به آنان که ایمان آوردند. [ای] پروردگارا همانا تو مهربورز مهربانی آیات نگرستی به

الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ
آنان که نفاق ورزیدند می گویند به برادرانشان که کافر شدند از اهل

الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ
کتاب اگر بیرون رانده شدید هر آینه خارج می شویم با شما و فرمان نمی بریم در [مخالفت با] شما

أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ
هیچ کس را هرگز و اگر با شما جنگیدند هر آینه یاری می کنیم شما را و الله گواهی می دهد که آنان همان دروغگویان اند

لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ
اگر [یهودیان] بیرون رانده شوند خارج نمی شوند [منافقان] با ایشان و اگر با آنان بیکار شود یاری ندهند [منافقان] ایشان را

وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُخْرِجَنَّ عَنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ
و اگر یاری دهند آنان [اهل کتاب] را قطعاً می گریزند به پشت ها [ایشان] نگاه یاری نمی شوند

لَأَنْتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنْ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ
هر آینه شما هراس انگیزترید در دل هایشان از الله این به سبب آن است که ایشان گروهی هستند

لَا يَفْقَهُونَ ﴿۱۳﴾ لَا يَقْنِطُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قَرَى
که نمی فهمند بیکار نمی کنند با شما همه یکجا مگر در آبادی های

مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ
بارودار یا از پشت دیوارها جنگ آنها در میان شان سخت است می پنداری ایشان را

جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّىٰ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿۱۴﴾
با هم [متحد] ولی دل هایشان پراکنده است این به سبب آن است که ایشان قومی هستند که خرد نمی ورزند

كَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ
[داستان ایشان] مانند داستان آنانی است که پیش از آنان بودند در زمانی نزدیک چشیدند کیفر کار خود را و برای آنان است عذابی

أَلِيمٌ ﴿۱۵﴾ كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَنِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ
دردناک [داستان منافقان] مانند داستان شیطان است آنگاه که گفت به انسان کافر شو پس چون کافر شد

قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۶﴾
گفت همانا من بیزارم از تو همانا من می ترسم از الله که پروردگار جهانیان است

فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدَيْنِ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ
پس شد فرجام آن دو که هر دو در آتش جاودانه در آن باشند و این است کیفر

الظَّالِمِينَ ﴿١٧﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ
ستمکاران ای کسانی که ایمان آورده اید پروا کنید از الله و باید بنگرد

نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ
هر کسی که چه چیزی فرستاده است برای فردا و پروا کنید از الله بی گمان الله آگاه است به آنچه می کنید

﴿١٨﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ
و مباشید مانند آنان که فراموش کردند الله را و او نیز از یادشان برد خودشان را آنان

هُمْ أَلْفَسِقُونَ ﴿١٩﴾ لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ
همان فاسقانند برابر نیستند اهل دوزخ و اهل

الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾ لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا
بهشت اهل بهشت همان کامیابان اند اگر فرود می آوریم این

الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ
قرآن را بر کوهی هر آینه می دیدی آن را خاشع از هم پاشیده از ترس

اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ
الله و این مثالها می زنیم آنها را برای مردمان باشد که ایشان بیندیشند

﴿٢١﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
او الله است آن که نیست هیچ الهی جز او داننده نهان و آشکار است

هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿٢٢﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
اوست آن مهرگستر مهربان او الله است آن که نیست هیچ الهی جز او

الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ
آن فرمانروای بسیار پاک سالم [از هر عیب] ایمنی بخش مراقب پیروزمند

الْجَبَّارُ الْمَتَكَبِّرُ سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ
مسلط درخور عظمت پاک است الله از آنچه شریک [او] می سازند

﴿٢٣﴾ هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى
اوست الله آن آفریدگار نو آفرین صورت بخش برای اوست نیکوترین نامها

يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٤﴾
به پاکی می ستایند او را آنچه در آسمانها و زمین است و اوست آن پیروزمند سنجیده کار

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ
ای کسانی که ایمان آورده اید مگیرید دشمن من و دشمن خودتان را دوستان می افکنید

إِلَيْهِم بِالْمُودَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ
با آنان طرح دوستی حال آنکه کافر شدند به آنچه آمده است برای شما از حق بیرون می کنند پیامبر

وَإِيَّاكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا بِاللَّهِ رِبَّكُمْ إِنَّكُمْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَدًا فِي سَبِيلِي
و شما را برای اینکه ایمان آورده اید به الله که پروردگار شماست [آری] اگر بیرون آمده اید برای جهاد در راه من

وَأَبْنَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ إِلَيْهِم بِالْمُودَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ
و طلب خشنودی من [انهارا دوست مگیرید] پنهانی می فرستید به سوی آنان پیغام دوستی درحالی من دانانترم آنچه را که پنهان کردید

وَمَا أَغْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ۝۱
و آنچه را که آشکار نمودید و هر که بکند این کار از شما پس بی گمان گم کرده است میانه راه را ۱ اگر

يَتَّقُوكُمْ يُكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءَ وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتَهُمُ
دست یابند بر شما خواهند بود برای شما دشمنانی [جذی] و می گشایند به سوی شما دست های خود و زبان های خود را

بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ ۝۲ لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ
به بدی و دوست دارند که کاش شما کافر می شدید ۲ هرگز سودی نخواهد داشت برای شما خویشاوندان شما و نه فرزندان شما

يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَفْصَلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝۳
در روز رستاخیز جدایی می اندازد در میان شما و الله به آنچه می کنید بیناست ۳ به درستی که

كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ
هست برای شما سرمشقی نیکو در [روش] ابراهیم و آنان که با او بودند نگاه که گفتند به قوم خود

إِنَّا بَرَاءُؤُكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا
بی گمان ما بیزاریم از شما و از آنچه می پرستید جز الله، کافریم به شما و آشکار شد میان ما

وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحْدَهُ ۝۴
و میان شما دشمنی و کینه همیشگی تا وقتی که ایمان آورید به الله به یگانه اش جز

قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ۝۵
سخن ابراهیم به پدرش [که گفت] طلب آمرزش خواهم کرد برای تو و اختیار ندارم برای تو از جانب الله هیچ چیزی را

رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ۝۶
پروردگارا بر تو توکل کردیم و به سوی تو بازگشته ایم و به سوی توست بازگشت ۶ [ای] پروردگارا مگردان ما را

فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْفِرْ لَنَا رَبَّنَا ۝۷ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝۸
دستخوش آشوب به سود کسانی که کفر ورزیدند و ببامرز ما را [ای] پروردگارا همانا تو خود آن پیروزمند سنجیده کاری ۷ ۸

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ

به تحقیق برای شما در ایشان سرمشقی نیکو است برای کسی که امید دارد [لقای] الله را و روز واپسین را

وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٦﴾ عَسَى اللَّهُ أَن يَجْعَلَ

و هر که رو بگرداند پس بی گمان الله خود بی نیاز ستوده کار است ﴿٦﴾ امید است الله که قرار دهد

بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُم مِّنْهُمْ مَّوَدَّةً وَاللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

میان شما و میان آنان که دشمنی داشتید با آنها دوستی‌ای را و الله تواناست و الله آمرزگار مهربان است

لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمُ

نهی نمی کند شما را از آنان که جنگ نکرده اند با شما در [امر] دین و بیرون نکرده اند شما را

مِّن دِيَارِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ

از خانه هاتان از اینکه نیکویی کنید با ایشان و دادگری کنید در حق ایشان. بی شک الله دوست می دارد دادگران را

إِنَّمَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُمُ

جز این نیست که نهی می کند شما را از آنان که جنگ کردند با شما بر دین و بیرون کردند شما را

مِّن دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَن تَوَلَّوْهُمْ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ

از خانه هاتان و پشتیبانی یکدیگر کردند در اخراج شما از آنکه دوستی کنید با آنها و هر که دوستی کند با آنان پس آنها

فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ

همان ستمکاران اند ﴿٩﴾ ای کسانی که ایمان آوردید هرگاه بیایند نزد شما زنان با ایمان

مُهَاجِرَاتٍ فَاِمْتَحِنُوهُنَّ ۚ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ

که هجرت کنان اند پس امتحان کنید ایشان را الله داناتر است به ایمان شان پس اگر دانستید که ایشان مؤمن اند

فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَأَهِنَّ حُلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَءَاثُهُمْ

پس باز نگردانید آنان را به سوی کفار نه اینان حلال اند بر آنها و نه آنها حلال اند بر اینان و بدهید به آنان [کافران]

مَّا أَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَن تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا ءَاتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ

آنچه هزینه کرده اند [مهری را که به زن ها داده اند] و نیست گناهی بر شما که به همسری بگیرید آنها را هرگاه بدهید به آنان مهرشان را

وَلَا تُمْسِكُوا بِعَصَمِكُمُ الْكُفَّارِ ۚ وَسْئَلُوا مَّا أَنْفَقْتُمْ وَلَيْسَ لَكُم مَّا أَنْفَقُوا

و نگاه ملارید [و پایبند مباشید] پیوند زنان کافر شده [خود را که مر تدا شده اند] و بخواهید [از کافران] آنچه هزینه کرده اید و بخواهند کافران [از شما] آنچه هزینه کرده اند

ذَلِكُمْ حُكْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾ وَإِن فَاتَكُمْ

این حکم الله است دوری می کند میان شما و الله بس دانای سنجیده کار است ﴿١٠﴾ و اگر از دست شما برود

شَيْءٌ مِّنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعاقِبْتُمْ فَاتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ

کسی از زنان شما به سوی کفار پس [کفار را] تعقیب کردید [و غنیمت گرفتید] پس بدهید به کسانی که رفته اند

أَزْوَاجَهُمْ مِّثْلَ مَّا أَنْفَقُوا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِء مُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾

زن های ایشان معادل آنچه که [از مهر] هزینه کرده اند و پروا کنید از الله آن که شما به او ایمان دارید ﴿١١﴾

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يَبَايِعُكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكْنَ
ای پیامبر هرگاه بیایند نزد تو زنان با ایمان تا بیعت کنند با تو براینکه شریک نسازند

بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ
با الله چیزی را و دزدی نکنند و زنا نکنند و اولاد خود را و پیش نیاورند

بِبَهْتَنِ يَفْتَرِيَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعَصِيَنَّكَ
بِهتانی را که برمی بافتند آن را میان دست ها و پای های خود [یعنی فرزندن نامشروع خود را به آنها نسبت ندهند] و نافرمانی نکنند تو را

فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعْهُنَّ وَأَسْتَغْفِرْ لهنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ
در هیچ کار پسندیده ای پس بیعت کن با ایشان و آمرزش بخواه برای شان از الله بی گمان الله آمرزگار مهربان است

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا نَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
ای کسانی که ایمان آورده اید دوستی نکنید با گروهی که خشم گرفته است الله بر آنها

قَدْ يَسْأُوا مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَسَّ الْكُفَّارُ مِنَ أَصْحَابِ الْقُبُورِ
نا امید شدند آنان از آخرت چنانکه ناامید شده اند کفار از [بازگشت] مردگان در گور

آیاتها
۱۴

سُورَةُ الصَّفِّ

ترتیبها
۶۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
به پاکی می ستاید الله را آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است و اوست آن پیروزمند سنجیده کار

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَمْ يَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ
ای کسانی که ایمان آورده اید چرا می گوید چیزی را که نمی کنید

كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ
بزرگ خشمی است نزد الله اینکه بگوئید چیزی را که نمی کنید بی گمان

اللَّهُ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَأَنَّهُمْ
الله دوست می دارد آنان را که جنگ می کنند در راه او صف زده گویا ایشان

بَنِينَ مَرْصُوعِينَ وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يٰ قَوْمِ لِمَ
بنای سربین اند و [یاد کن] آنگاه که گفت موسی به قوم خود ای قوم من چرا

تُؤْذُونَنِي وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا
آزار می دهید مرا و به تحقیق می دانید که من فرستاده الله ام به سوی شما پس چون

زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ
منحرف شدند منحرف کرد الله دل هایشان را و الله راه نمی نماید گروه نافرمانان را

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَبْنِي إِسْرَءِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا

و آنگاه که گفت عیسی پسر مریم ای بنی اسرائیل بی گمان من فرستادهٔ **الله** ام به سوی شما تصدیق کننده

لَمَّا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولِي يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدٌ فَلَمَّا

آنچه پیش روی من است از تورات و مژده دهنده به پیامبری که می آید پس از من نام اوست احمد پس چون

جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ۝۶ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى

آورد برای آنان دلائل روشن را گفتند این جادویی آشکاراست ۶ و کیست ستمگرتر از کسی که می بندد

عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

بر **الله** دروغ را درحالی که او خوانده می شود به سوی اسلام **والله** راه نمی نماید گروه ستمکاران را

۷ يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ

۷ می خواهند خاموش کنند نور **الله** را با دهان های خود **والله** کامل کننده نور خود است اگرچه خوش نداشته باشند

الْكَافِرُونَ ۝۸ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ

کافران ۸ اوست که فرستاده است پیامبر خود را به هدایت و دین حق تا غلبه دهد آن را

عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ۝۹ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا هَلْ أَذِلُّكُمْ

بر همهٔ ادیان اگرچه ناخوش ندارند مشرکان ۹ ای کسانی که ایمان آورده اید آیا دلتان کم شمارا

عَلَى تَجَرَّقَةٍ تَنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ۝۱۰ تَوَمَّنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ

بر تجارتی که نجات دهد شمارا از عذابی دردناک ۱۰ ایمان آورید به **الله** و رسول او و جهاد کنید

فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝۱۱

در راه **الله** با مالهایتان و جان هایتان این بهتر است برای شما اگر بدانید ۱۱

يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسْكَنٌ

تا پیمازد برای شما گناهان شمارا و داخل کند شمارا به بهشت هایی که می رود زیر [درختان] آنها جوی ها و خانه های

طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝۱۲ وَأُخْرَىٰ تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ

دلپذیری که در باغ های جاوید است این است آن کامیابی بزرگ ۱۲ و [چیز] دیگری که دوست می دارید آن را [آن چیز] یاری ای

مِّنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِيرٌ الْمُؤْمِنِينَ ۝۱۳ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا

از جانب **الله** و پیروزی نزدیک است و مژده بده مؤمنان را ۱۳ ای کسانی که ایمان آورده اید باشید

أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ

یاران **الله** چنانچه گفت عیسی (ع) پسر مریم به حواریون خود کیستند یاران من در راه **الله**

قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَأَمَنْتَ طَائِفَةٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ

گفتند حواریون ما مییم یاران **الله** پس ایمان آوردند دسته ای از بنی اسرائیل

وَكَفَرَتْ طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ۝۱۴

منکر شدند دسته ای دیگر آنگاه یاری دادیم آنان که ایمان آوردند بر دشمنشان و در نتیجه گردیدند پیروز شدگان ۱۴

ترتیبها
۶۲

سورة الجمعة

آیاتها
۱۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

حزب
۵۶

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ الْعَزِيزُ
به پاکی می ستاید الله را هر آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است آن فرمانروای بس پاک پیروزمند

الْحَكِيمُ ① هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمَمِينَ رُسُلًا مِنْهُمْ يَتْلُوا
سنجیده کار ① اوست آنکه برانگیخت در میان درس ناخواندگان پیامبری را از ایشان می خواند

عَلَيْهِمْ ءَايَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا
بر ایشان آیات او را و پاک می سازد ایشان را و می آموزد به ایشان کتاب و حکمت را و به راستی بودند

مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ② وَءَاخِرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ
پیش از این در گمراهی آشکاری ② و نیز دیگرانی از ایشان که هنوز نپیوسته اند به ایشان

وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ③ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ
و اوست آن پیروزمند سنجیده کار ③ این است بخشش الله می دهد آن را به هر که خواهد و الله

ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ④ مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرَةَ أَنْتُمْ
دارای بخشش بزرگ است ④ داستان آنان که واگذار گردید به آنها تورات را آنگاه

لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ
برنداشتند آن را همچون داستان آن دراز گوش است که برمی دارد کتابی چند بد است داستان آن گروه

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ⑤
که دروغ شمردند آیات الله را و الله راه نمی نماید گروه ستمکاران را ⑤

قُلْ يَأَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ زَعَمْتُمْ أَنْتُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ
بگو ای کسانی که یهودی شدید اگر می پندارید که شما دوستان الله اید نه

دُونِ النَّاسِ فَتَمْنُوا الْوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ⑥ وَلَا يَمْنُنَ
دیگر مردمان پس آرزو کنید مرگ را اگر راستگویان اید ⑥ و آرزو نخواهند کرد آن را

أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ⑦ قُلْ إِنْ
هرگز به سبب آنچه پیش فرستاده است دست هایشان و الله دانایست به ستمکاران ⑦ بگو بی گمان،

الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مَلَقِكُمْ ثُمَّ تَرَدُّونَ
آن مرگی که می گریزید از آن پس همانا آن به شما خواهد رسید آنگاه باز گردانده می شوید

إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ⑧ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ⑧
به سوی داننده و آشکار پس آگاه می سازد شما را به آنچه که می کردید ⑧

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ
ای کسانی که ایمان آورده اید چون ندا داده شود برای نماز در روز جمعه

فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
بشتابید به سوی یاد الله و رها کنید خرید و فروش را این بهتر است برای شما اگر شما

تَعْلَمُونَ ﴿٩﴾ فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ
می دانستید پس چون گزارده شود نماز آنگاه پراکنده شوید در زمین

وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ
و بجوید از بخشش الله و یاد کنید الله را بسیار باشد که شما رستگار شوید

وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفَضُّوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا قُلْ
و چون ببینند تجارت یا سرگرمی ای را پراکنده می شوند به سوی آن و می گذارند تو را ایستاده بگو

مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهِوِ وَمَنِ النَّجْرَةِ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿١١﴾
آنچه نزد الله است بهتر است از سرگرمی و از تجارت و الله بهترین روزی دهندگان است

آیاتها
۱۱

سُورَةُ الْمُنَافِقُونَ

ترتیبها
۶۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
چون بیایند پیش تو منافقان گویند گواهی می دهیم که همانا تو پیامبر الله هستی و الله می داند

إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ ﴿١﴾
که همانا تو پیامبرش هستی و الله گواهی می دهد که منافقان دروغ می گویند

اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ هَٰذَا هُمَا أَنَّهُمَا بَدَا سَاءَ مَا كَانُوا
گرفتند سوگندهای خود را سپر [خویش] آنگاه بازداشتند [مردم را] از راه الله همانا آنها بد است آنچه

يَعْمَلُونَ ﴿٢﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ
می کنند این بدان سبب است که آنان ایمان آوردند سپس کافر شدند پس مهر نهاده شد بر دل هایشان

فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٣﴾ وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ
پس آنان نمی فهمند و چون ببینی ایشان را به شگفتی و می دارد تو را هیكلشان

وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّهُمْ خُشُبٌ مُسْنَدَةٌ يَحْسَبُونَ كُلَّ
و اگر سخن گویند می شنوی سخنشان را گویا آنها چوب های به دیوار تکیه داده شده اند می پندارند هر

صَيِّحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ قَتَلَهُمُ اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٤﴾
بانگی را بر ضد خود ایشانند دشمنان شما پس پرهیز کن از آنان بکشیدشان الله چگونه [از حق] گردانیده می شوند

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّاْ رُءُوسَهُمْ
و چون گفته شود به آنها بیاید تا آمرزش بخواد برای شما پیامبر الله می بیچاند [برمی گردند] سرهای خود را

وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ
و می بینی آنان را که روی برمی تابند درحالی که آنان تکبر کنندگانند یکسان است بر آنان

أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ
چه آمرزش بخوای برای ایشان یا آمرزش نخواهی برای ایشان هرگز نمی آمرزد الله ایشان را همانا

اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ
الله راه نمی نماید گروه فاسقان را ایشان آنان اند که می گویند

لَا نُنْفِقُوا عَلَى مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفَضُوا وَلِلَّهِ
انفاق مکنید بر کسانی که نزد پیامبر الله هستند تا پراکنده شوند و از آن الله است

خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ
خزانه های آسمان ها و زمین و لیکن منافقان نمی فهمند

يَقُولُونَ لَئِنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ
می گویند البته اگر بازگردیم به مدینه هر آینه بیرون می کند آن که عزیزتر است

مِنْهَا الْأَذَلُّ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلَكِنْ وَلِ
از مدینه ذلیل تر را حال آنکه از آن الله است عزت و از آن پیامبرش و از آن مؤمنان ولی

الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا نُلْهِكُمْ
منافقان نمی دانند ای کسانی که ایمان آورده اید سرگرم نکنم شما را

أَمْوَالَكُمْ وَلَا أَوْلَادَكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ
مال هایتان و نه فرزندانان از یاد الله و هر که بکند

ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ
این کار را پس آنان همان زیان کاران اند و انفاق کنید از آنچه روزی داده ایم شما را

مِّن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي
پیش از آنکه بیاید یکی از شما را مرگ پس بگوید ای پروردگارم چرا به تأخیرم نیفکندی

إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصْدَقَ وَكُن مِن الصَّالِحِينَ وَلَنْ
تا مدتی نزدیک تا صدقه دهم و شوم از شایستگان و هرگز

يُؤَخَّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ
مهلت نمی دهد الله هیچ کس را چون بیاید اجل او و الله آگاه است به آنچه می کنید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ ۱ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْكُمْ ۝ كَافِرٌ ۝

و او بر هر چیزی تواناست ۱ اوست آن که آفرید شما را پس برخی از شما کافرند

وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ ۝ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ ۲ خَلَقَ السَّمَوَاتِ ۝

و برخی از شما مؤمن و الله به آنچه می کنید بیناست ۲ آفرید آسمان ها

وَالْأَرْضِ بِالْحَقِّ ۝ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ ۝ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ۝ ۳

و زمین را به حق و صورتگری کرد شما را پس نیکو ساخت صورت های شما را و به سوی اوست بازگشت ۳

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ ۝ وَمَا تُعْلِنُونَ ۝ وَاللَّهُ

می داند آنچه در آسمان ها و زمین است و می داند آنچه پنهان می دارید و آنچه آشکار می کنید و الله

عَلِيمٌ ۝ ۴ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝ ۴ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ

دانا به راز در سینه هاست ۴ آیا نیامده است شما را خبر آنان که کافر شدند پیش از این

فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ ۝ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ ۵ ذَلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ

پس چشیدند کيفر کار خود را و برای ایشان عذابی دردناک است ۵ این به سبب آن است که می آوردند برایشان

رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ ۝ فَقَالُوا أَبَشَرٌ يَهْدُونَنَا فَكُفِّرُوا وَتَوَلَّوْا ۝ ۶ وَأَسْتَغْنَىٰ

پیامبران شان را دلائل روشن را پس گفتند آیابشری ما را هدایت کنند پس کافر شدند و روی گردانیدند درحالی که بی نیازی نمود

اللَّهُ ۝ ۶ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ۝ ۶ زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا ۝ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي

الله [از ایمان آوردن آنها] و الله بی نیاز ستوده است ۶ پنداشتند کسانی که کافر شدند که هرگز برانگیخته نمی شوند بگو آری سوگند به پروردگارم

لَبُئْسَ لِمَنْ شَرَّ لَمَنِ ابْتِغَىٰ وَجْهَ اللَّهِ ۝ ۷ عَلَىٰ اللَّهِ يَسِيرٌ ۝ ۷ فَاِئْمِنُوا بِاللَّهِ

حتماً برانگیخته می شوید سپس حتماً آگاه خواهید شد به آنچه می کردید و این [کار] بر الله آسان است ۷ پس ایمان آورید به الله

وَرَسُولِهِ ۝ وَالنُّورِ ۝ ۸ الَّذِي أَنْزَلْنَا ۝ ۸ بِمَا تَعْمَلُونَ خَيْرٌ ۝ ۸ يَوْمَ

و رسولش و به آن نوری که فرو فرستاده ایم و الله به آنچه می کنید آگاه است ۸ روزی که

يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ۝ ذَلِكَ يَوْمُ الْتَغَابِنِ ۝ ۹ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ

جمع کند شما را برای روز گردآوری آن روز روز زبان و حسرت است و هر که ایمان آورد به الله و بکند

صَالِحًا ۝ يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ ۝ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا

کار شایسته می زداید از وی بدی های او را و داخل می گرداند او را به بهشت هایی که می رود زیر [درختان] آن

أَنْهَارٍ خَالِدِينَ فِيهَا ۝ ۱۰ أَبَدًا ۝ ۱۰ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ ۱۰

جوی ها جاویدان باشند در آن همیشه این است آن کامیابی بزرگ ۱۰

وَالَّذِينَ

و آنان که

كَفَرُوا

کافر شدند

وَكَذَّبُوا

و تکذیب کردند

بِآيَاتِنَا

آیات ما را

أُولَئِكَ

آنان

أَصْحَابُ

اهل

النَّارِ

دوزخ اند

خَالِدِينَ

جاویدان باشند

فِيهَا

در آن

وَبَشَّ

و بد

الْمَصِيرِ

۱۰

بازگشتگاهی است

مَا أَصَابَ

نمی رسد

مِنْ

هیچ

مُصِيبَةٍ

مصیبتی

إِلَّا

مگر

بِإِذْنِ

به اجازه

اللَّهِ

الله

وَمَنْ

و هر که

يُؤْمِنُ

ایمان آورد

بِاللَّهِ

به الله

يَهْدِ

راه نماید

قَلْبَهُ

دلش را

وَاللَّهُ

و الله

يَكُلِّ

به هر

شَيْءٍ

چیزی

عَلِيمٌ

۱۱

داناست

وَأَطِيعُوا

و اطاعت کنید از

اللَّهِ

الله

وَأَطِيعُوا

و اطاعت کنید از

الرَّسُولَ

پیامبر

فَإِنَّ

پس اگر

تَوَلَّيْتُمْ

روی برتایید

فَإِنَّمَا

پس تنها

عَلَى

بر

رَسُولِنَا

پیامبر ما

أَلْبَلَغُ

پیام رسانی

الْمَعِينُ

آشکار است

اللَّهُ

الله است که

لَا

هیچ الهی

إِلَهَ

هیچ الهی

إِلَّا

جز

هُوَ

او

وَعَلَى

و بر

اللَّهُ

الله

فَلْيَتَوَكَّلْ

باید توکل کند

الْمُؤْمِنُونَ

مؤمنان

يَأْتِيهَا

ای

۱۳

۱۳

۱۳

۱۳

الَّذِينَ

کسانی که

ءَامَنُوا

ایمان آورده‌اند

إِن

همانا

مِنْ

برخی

أَزْوَاجِكُمْ

همسران شما

وَأَوْلَادِكُمْ

و فرزندان شما

عَدُوًّا

دشمن

لَكُمْ

شما هستید

فَاحْذَرُوهُمْ

پس برحذر باشید از ایشان

وَأِنْ

و اگر [از خطایشان]

تَعَفُّوا

گذشت کنید

وَتَصَفَّحُوا

و چشم بپوشید

وَتَغْفِرُوا

و ببخشایید [الله نیز شمارا می بخشد]

فَإِنَّ

پس همانا

اللَّهُ

الله

غَفُورٌ

آمرزنده

رَحِيمٌ

مهربان است

إِنَّمَا

جز این نیست که

أَمْوَالُكُمْ

مالهایتان

وَأَوْلَادُكُمْ

و فرزندان

۱۴

۱۴

۱۴

۱۴

فِتْنَةٍ

مایه آزمون اند

وَاللَّهُ

و الله است

عِنْدَهُ

که نزد او

أَجْرٌ

پاداشی

عَظِيمٌ

بزرگ است

فَانْقُوا

پس پروا کنید از

اللَّهُ

الله

مَا

هر قدر

أَسْتَطَعْتُمْ

که بتوانید

وَأَسْمَعُوا

و سخن شنوید

وَأَطِيعُوا

اطاعت کنید

وَأَنْفِقُوا

و انفاق کنید

خَيْرًا

مالی را

لِأَنْفُسِكُمْ

به سود خودتان

وَمَنْ

و هر که

يُوقِ

مصون بماند

نَفْسِهِ

از [گزند]

فَأُولَئِكَ

پس آنان

هَمَّ

همان

الْمُفْلِحُونَ

رستگاران اند

۱۶

۱۶

۱۶

۱۶

اللَّهُ

الله را

قَرْضًا

وامی

حَسَنًا

نیکو

يُضَعِفُهُ

دوچندان می کند آن را

لَكُمْ

برای شما

وَيَغْفِرَ

و بیامزد

لَكُمْ

شما را

وَاللَّهُ

و الله

شُكْرُ

بس قدردان

حَلِيمٌ

بردار است

عَلِيمٌ

داننده

الْغَيْبِ

نهان

وَالشَّهَادَةِ

و آشکار

الْعَزِيزِ

پیروزمند

الْحَكِيمِ

سنجیده کار است

۱۸

۱۸

۱۸

۱۸

۱۸

۱۸

۱۸

۱۸

۱۸

۱۸

۱۸

۱۸

۱۸

۱۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا
ای پیامبر هرگاه پس طلاق دهید زنان را هنگام [آغاز] عده شان و شمار کنید

الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَعَالَى رَبُّكُمْ ۖ لَا تَخْرُجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ
عده را و پروا کنید از الله که پروردگار شماست بیرون نکنید ایشان را از خانه هایشان

وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُبَيَّنَةٍ ۚ وَتِلْكَ حُدُودُ
و نباید خارج شوند مگر آنکه مرتکب شوند کار زشت آشکاری را و این حدود

اللَّهِ ۚ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ
الله است و هرکه تجاوز کند از حدود الله پس به تحقیق ستم کرده است به خودش تو نمی دانی شاید که

اللَّهُ يُحَدِّثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا ۚ (۱) فَإِذَا بَلَغَ أَجَلُهَا فَلَا تَمْسِكُوهُنَّ
الله پدید آورد پس از آن کاری را [که موجب آشتی آنها شود] پس هرگاه برسند به پایان عده خود پس نگهدارید ایشان را

بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوَىٰ عَدْلٍ مِّنكُمْ
به شیوه ای پسندیده یا جدا شوید از ایشان به شیوه ای پسندیده و گواه بگیرید [بر رجوع یا طلاق] دو تن عادل را از بین خود

وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ۚ ذَٰلِكُمْ يُوعَظُ بِهِ مَنِ كَانَ يُؤْمِنُ
و برپا دارید گواهی را برای الله این است که پند داده می شود به آن کسی را که ایمان دارد

بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ۚ (۲) وَيَرْزُقْهُ
به الله و روز واپسین و هرکه پروا کند از الله قرار می دهد برای او راه برون رفتی [از تنگنا] را و روزی می دهد او را

مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ ۚ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ
از آنجا که گمان نمی برد و هرکه توکل کند بر الله پس الله بسنده است او را بی گمان الله

بَلِّغْ أَمْرَهُ ۚ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ۚ (۳) وَالَّتِي يَلْسَنُ
به انجام می رساند کار خود را همانا قرار داده است الله برای هر چیزی اندازه ای را و آنان که نو میدند

مِنَ الْمَحِيضِ ۚ مِنْ نِسَائِكُمْ ۚ إِنْ أُرْبِتُمْ ۖ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ
از حیض شدن از زنان [مطلقه] شما اگر به تردید افتادید [که آیا باردارند یا نه] عده ایشان سه ماه است

وَالَّتِي لَمْ يَحْضَنْ ۚ وَأُولَٰئِكَ الْأَحْمَالُ ۚ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ۚ
و همچنین است حکم زنانی که حیض ندیده اند و زنان باردار عده ایشان تا وقتی است که وضع حمل کنند

وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ۚ (۴) ذَٰلِكُمْ أَمْرُ اللَّهِ ۚ أَنْزَلَهُ
و هرکه پروا کند از الله قرار می دهد برای او در کارش آسانی را این فرمان الله است که فرود آورده آن را

إِلَيْكُمْ ۚ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ۚ (۵) وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا ۚ (۵)
به سوی شما و هرکه پروا کند از الله می زداید از او بدی هایش را و بزرگ می گرداند پاداش او را

أَسْكُنُوهُنَّ مِّنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِّنْ وُجْدِكُمْ وَلَا تُضَارُّوهُنَّ لِتُضَيِّقُوا

سکونت دهید زنان [مطلقة در حال عده] را در جایی که شما سکونت دارید به قدر توانایی خود و آزار مرسانید به ایشان تا عرصه را تنگ کنید [که بیرون روند]

عَلَيْهِنَّ وَإِن كُنَّ أُولَئِكَ حَمَلٍ فَلْيُفَقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّى يَضَعْنَ حَمَلَهُنَّ
بر آنان و اگر باشند باردار پس هزینه کنید بر ایشان تا وقتی که بنهند بار خود را

فَإِن أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ وَأُتِمُّوا بِبَيْنِكُمْ مِمَّا مَعْرُوفٍ وَإِن
پس اگر شیر دهند [کودک را] برای شما پس بدهید به آنها مزدشان را و ایزنی کنید در میان خود به طور پسندیده و اگر

تَعَاَسَرْتُمُ فَسَرِّضُوهُ لَهُ أُخْرَى ۖ لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّن سَعَتِهِ
سختگیری کنید [و به توافق نرسید] پس شیر خواهد داد برای او زن دیگری ۶ باید هزینه کند هر توانگری در خور دارایی خود

وَمَن قَدَّرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا
و هر که تنگ شده بر وی روزی اش پس باید که هزینه کند از آنچه داده است او را الله تکلیف نمی کند الله هیچ کس را

إِلَّا مَا آتَاهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ۖ وَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ
مگر به مقدار آنچه داده است به او زود است که قرار دهد الله بعد از سختی آسانی را ۷ و بسا آبادی ای که

عَنَّتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ فَحَاسِبْنَهَا حِسَابًا شَدِيدًا وَعَذَّبْنَهَا
سریچی کردند از فرمان پروردگار خود و رسولان او پس ما به حسابشان رسیدیم حسابی سخت و عذاب کردیم آنها را

عَذَابًا نُّكَرًا ۖ فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عِقَبُهُ أَمْرَهَا خُسْرًا ۖ
به عذابی سخت و ناخوشایند ۸ پس چشیدند کفر کار خود را و بود فرجام کارشان زیانکاری ۹

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللَّهَ يَتَأُولَى الْأَلْبَابِ الَّذِينَ ءَامَنُوا
آماده کرده الله برایشان عذابی سخت را پس پروا کنید از الله ای خردمندانی که ایمان آورده اید

قَدْ أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ۖ رَّسُولًا يَتْلُوا عَلَيْكُمْ ءَايَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ
به تحقیق فرود آورده است الله برای شما پندی را ۱۰ پیامبری را که می خواند بر شما آیات روشنگر الله را

لِيُخْرِجَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
تا بیرون آورد آنان را که ایمان آورده اند و کرده اند کارهای شایسته از تاریکی ها به سوی روشنایی

وَمَن يُؤْمِن بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا
و هر که ایمان آورد به الله و کند کاری شایسته را در آورد او را به بهشت هایی که می رود زیر [درختان] آنها

الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا ۖ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ
جوی ها جاویدان باشند در آن همیشه به تحقیق نیکو ساخته است الله برای او روزی را ۱۱ الله است که آفرید

سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَنْزِلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِنَعْلَمَ أَنَّ
هفت آسمان را و از زمین مانند آن، فرود می آید فرمان [الله] در میان آنها تا بدانید که

اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۖ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ۖ
الله بر هر چیزی تواناست و [بدانید] که الله احاطه دارد به هر چیزی از روی دانش ۱۲

ترتیبها
۶۶

سُورَةُ التَّحْرِيمِ

آیاتها
۱۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبَغَّى مَرْضَاتِ أَزْوَاجِكَ ۚ وَاللَّهُ عَافِي غُفُورٍ ۝۱

ای پیامبر چرا حرام می گردانی آنچه را که حلال ساخته الله برای تو می طلبی خوشنودی زنان خود را و الله

غفور رحیم ۱ به تحقیق مقرر کرده است الله برای شما گشودن سوگندهای تان را و الله کارساز شماس

وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ۝۲ وَإِذْ أَسَرَّ النَّبِيُّ إِلَىٰ بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا ۚ وَأَوَسَتْ ۚ

و اوست که دانای سنجیده کار است ۲ و [یاد کن] آنگاه که به راز گفت پیامبر با یکی از همسران خود سخنی را

فَلَمَّا نَبَأَتْ بِهِ ۚ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضَهُ ۚ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ ۚ

پس چون آن زن آن راز را خبر داد آگاه ساخت او [پیامبر] را الله بر آن شناسانید برخی آن را و چشم پوشی کرد از برخی دیگر

فَلَمَّا نَبَأَهَا بِهِ ۚ قَالَتْ مَنْ أَنْبَاكَ هَذَا ۚ قَالَ نَبَأَنِي الْعَلِيمُ الْخَيْرُ ۚ

پس چون خبر داد پیامبر آن زن را به آن، گفت چه کسی خبر داد تو را به این؟ گفت خبر داد مرا آن دانای آگاه

۝۳ إِنْ نُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا ۚ وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ ۚ

۳ اگر هر دوی شما توبه کنید به سوی الله [بجاست] هر آینه منحرف شده است دل های شما و اگر بایکدیگر همپشتی کنید بر ضد او

فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ ۚ وَجِبْرِيلُ وَصَلِّحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةَ ۚ

پس همانا الله خود یاور اوست و جبرئیل و مومنان شایسته و فرشتگان [نیز]

بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِرَ ۚ عَسَىٰ رَبُّهُ ۚ إِنْ طَلَّقَنَّ أَنْ يُبْدِلَهُ أَزْوَاجًا ۚ

پس از آن پشتیبانند ۴ امید است پروردگار او اگر [پیامبر] طلاق دهد شما را جایگزین سازد برای او زنانی

خَيْرًا مِّنْكُمْ ۚ مُسْلِمَاتٍ مُّؤْمِنَاتٍ قَنَاطٍ تَنَبَّتٍ عِيدَاتٍ سَيِّحَاتٍ ۚ

بہتر از شما [که آنها] زنانی مسلمان با ایمان فرمانبرداران توبه کاران عبادت کنندگان روزه داران

ثَيِّبَاتٍ وَأَبْكَارًا ۝۵ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ ۚ

بیوگان و دوشیزگان ۵ ای کسانی که ایمان آورده اید نگهدارید خودتان و اهل خود را

نَارًا ۚ وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ ۚ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاطٌ شِدَادٌ ۚ

از آتشی که هیزم آن مردمان و سنگ هاست بر آن [آتش] فرشتگانی درشت خویان سختگیران اند

لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ۝۶ يَا أَيُّهَا

که نافرمانی نمی کنند از الله در آنچه فرمان داده است ایشان را و انجام می دهند آنچه را که فرمان یابند ۶ ای

الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْذِرُوا الْيَوْمَ ۚ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝۷

کسانی که کفر ورزیده اید عذر خواهی نکنید امروز جز این نیست که کیفر می شوید مطابق آنچه می کردید ۷

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا تَوْبُوْا اِلَى اللّٰهِ تَوْبَةً نَّصُوْحًا عَسٰى رَبُّكُمْ
ای کسانی که ایمان آورده اید توبه کنید به سوی الله توبه ای خالصانه امید است که پروردگار شما

اَنْ يُّكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ جَنَّٰتٍ جَنَّتِ هَآئِيْ كِهٖ يَبُوْسَتُهٗ مِي رُوْدُ
بزداید از شما بدی هایتان را و داخل گرداند شما را به بهشت هایی که پیوسته می رود

مِنْ تَحْتِهَا اَلْاَنْهٰرُ يَوْمَ لَا يُخْزٰى اللّٰهُ اَلنَّبٰى وَاَلَّذِيْنَ ءَامَنُوْا
زیر [درختان] آن جوی ها در روزی که رسوا نمی کند الله پیامبر را و آنان را که ایمان آورده اند

مَعَهُ نُوْرُهُمْ يَسْعٰى بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَبَايَمَنِهِمْ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَا
با او نورشان می شتابد پیش روی ایشان و طرف های راست ایشان می گویند ای پروردگار ما

اَتَمِّمْ لَنَا نُوْرًا وَاَغْفِرْ لَنَا اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ
کامل گردان برای ما نور ما را و ببامرز ما را هر آینه تو بر هر چیزی توانایی

يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ جِهَدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِيْنَ وَاَغْلُظْ عَلَيْهِمْ
ای پیامبر جهاد کن با کافران و منافقان و درشتی کن بر ایشان

وَمَا وُكِّلَتْ لَهُمْ جَهَنَّمُ وِبٰئِسَ الْمَصِيْرُ
و جایگاهشان دوزخ است و بد بازگشتگاهی است

لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا اَمْرًآتُ نُوْحٍ وَاَمْرًآتُ لُوْطٍ كَانَتَا تَحْتَ
برای کسانی که کافر شدند زن نوح و زن لوط بودند زیر [سرپرستی]

عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صٰلِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا
دو بنده صالح از بندگان ما که شایسته بودند پس خیانت کردند آن دوزن به آن دو بنده و هیچ دفع نکردند از آن دو

مِّنَ اللّٰهِ شَيْئًا وَّقِيْلَ اَدْخُلَا النَّارَ مَعَ الدّٰخِلِيْنَ
در برابر الله چیزی [از عذاب را] و گفته شد داخل شوید در آتش با داخل شدگان

وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا لِّلَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اَمْرًآتُ فِرْعَوْنَ اِذْ
و زد الله مثلی را برای کسانی که ایمان آوردند زن فرعون را آنگاه که

قَالَتْ رَبِّ اَبْنِ لِّيْ عِنْدَكَ بَيْتًا فِى الْجَنَّةِ وَنَجِّنِيْ مِنْ فِرْعَوْنَ
گفت ای پروردگارم بنا کن برای من نزد خودت خانه ای را در بهشت و نجات ده مرا از فرعون

وَعَمَلِهٖ وَنَجِّنِيْ مِنَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ وَمَرْيَمَ ابْنَتَ
و کردار او و نجات ده مرا از این گروه ستمکاران [و مثل زد] مریم دختر

عِمْرَانَ الَّتِيْ أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيْهِ مِنْ رُّوْحِنَا
عمران را که [پاک] نگهداشت دامن خود را پس دمیدیم در او از روح خود

وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ لَهَا وَكَانَتْ مِنْ اَلْقٰنِيْنِ
و تصدیق کرد سخنان پروردگار خود و کتاب های او را و بود از فرمانبرداران

ترتیبها
۶۷

سُورَةُ الْمَلِكِ

آیاتها
۳۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

تَبَرَّكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ (۱) الَّذِي خَلَقَ

پُر برکت است آن که به دست اوست فرمانروایی و او بر هر چیزی تواناست (۱) آن که آفرید

الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ۝ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ۝ (۲)

مرگ و زندگی را تا بیازماید شما را که کدام یک از شما نیکو کار ترید و اوست پیروزمند آمرزگار (۲)

الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا ۚ مَا تَرَىٰ فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِن تَفَوُّتٍ ۚ

آن که آفرید هفت آسمان را طبقه طبقه نمی بینی در آفرینش (الله) مهر گستر هیچ

فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَىٰ مِن فُطُورٍ ۚ ۝ (۳) ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنقَلِبْ

ناهماهنگی را پس برگردان چشم را آیا می بینی هیچ شکاف و رخنه ای را (۳) پس بازگردان چشم را دوباره [مکث را]

إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ۝ (۴) وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا

تا باز گردد به سوی تو چشم [تو] رانده در حالی که درمانده است (۴) و به تحقیق زینت دادیم نزدیک ترین آسمان را

بِمَصَابِيحَ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ

به چراغ ها گردانیدیم آنها را وسیله راندن شیاطین و آماده کرده ایم برای آنها عذاب

السَّعِيرِ ۝ (۵) وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَيَبَسُّ الْمَصِيرُ

آتش سوزان (۵) و برای کسانی که کافر شدند به پروردگارشان عذاب دوزخ است و بد فرجامی است

إِذَا أُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورُ ۝ (۷) تَكَادُ تَمَيَّزُ

(۶) چون انداخته شوند در آن می شنوند از آن صدایی گوش خراش و آن در فوران است (۷) نزدیک است که پاره شود

مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلُوهَا خَرْنَهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ۝ (۸)

از خشم هرگاه انداخته شوند در آن گروهی سؤال کنند از ایشان نگهبانان دوزخ آیا نیامده بود نزد شما بیم دهنده ای (۸)

قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ

گویند آری همانا آمده بود نزد ما بیم دهنده پس تکذیب کردیم او را و گفتیم فرو نفرستاده است الله هیچ چیزی نیستید شما

إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ۝ (۹) وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ

مگر در گمراهی بزرگ (۹) و گویند اگر ما [سخن حق را] می شنیدیم یا خرد می ورزیدیم نمی بودیم در [زمرة] همدمان

السَّعِيرِ ۝ (۱۰) فَاعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ فَسُحْقًا ۚ لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ ۝ (۱۱)

آتش [دوزخ] (۱۰) پس اقرار کنند به گناه خود پس نابود باد همدمان آتش [دوزخ] (۱۱)

إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ۝ (۱۲)

بی گمان آنان که می ترسند از پروردگارشان در نهان برای ایشان است آمرزش و پاداشی بزرگ (۱۲)

وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٣﴾ أَلَا
و پنهان کنید سخن خود را یا آشکار سازید آن را همانا او دانایان به راز سینه هاست ﴿۱۳﴾ آیا

يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٤﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ
نمی داند آن کس که بیافرید و او نازک بین آگاه است ﴿۱۴﴾ اوست آن که قرارداد برای شما

الْأَرْضَ ذُلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ
زمین را رام پس راه روید بر شانه های آن و بخورید از روزی او و به سوی اوست برانگیخته شدن

﴿١٥﴾ أَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمُ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ
﴿۱۵﴾ آیا ایمن شده اید از آن که در آسمان است از اینکه فرو برد شما را در زمین پس ناگاه زمین

تَمُورٌ ﴿١٦﴾ أَمْ أَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا
جنش کند ﴿۱۶﴾ آیا ایمن شده اید از آن که در آسمان است از اینکه بفرستد بر شما شنبادی را

فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ ﴿١٧﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ
پس خواهید دانست چگونه است هشدار من ﴿۱۷﴾ و به تحقیق تکذیب کردند آنان که پیش از آنان بودند پس چگونه

كَانَ نَكِيرٍ ﴿١٨﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفْتٍ وَيقِضْنَ
بود کيفر من ﴿۱۸﴾ آیا ننگریسته اند به مرغان بالای سرشان که بال می گشایند و می بندند

مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ﴿١٩﴾ أَمَنْ هَذَا الَّذِي
نگه نمی دارد آنان را مگر [الله] مهرگستر همانا او به هر چیزی بیناست ﴿۱۹﴾ یا چه کسانی اند این [گروهی] که

هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِنَ دُونِ الرَّحْمَنِ إِنَّ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ
آن سپاه شمايند که یاريتان می دهند در برابر [الله] مهرگستر نيستند کافران مگر در فریب خوردگی ای [عمیق]

﴿٢٠﴾ أَمَنْ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ بَلْ لَجُّوا فِي عُتُوٍّ
﴿۲۰﴾ یا کیست آن کسی که به شما روزی می دهد اگر بازدارد [الله] روزی خود را بلکه سرسختی می کنند در سرکشی

وَنُفُورٍ ﴿٢١﴾ أَمَنْ يَمْشِي مُكِبًّا عَلَى وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَنْ يَمْشِي سَوِيًّا
و رمیدگی ﴿۲۱﴾ آیا آن که راه می رود سر پایین انداخته راه یافته تر است یا آن که راه می رود راست قامت

عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٢﴾ قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ
بر راهی راست ﴿۲۲﴾ بگو اوست آن که پدید آورد شما را و قرار داد برای شما شنوایی

وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٢٣﴾ قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ
و دیدگان و دل ها را اندک سپاس می گزاید ﴿۲۳﴾ بگو اوست آن که بیافرید [و پراننده ساخت] شما را

فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ
در زمین و به سوی او گردآورده می شوید ﴿۲۴﴾ و می گویند کی خواهد بود این وعده اگر شما

صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾ قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٢٦﴾
راست گویان اید ﴿۲۵﴾ بگو فقط این علم نزد الله است و فقط من بیم دهنده آشکارم ﴿۲۶﴾

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي

پس چون ببینید آن [وعدۀ] را نزدیک زشت و درهم می شود چهره آنان که کافر شدند و گفته شود این است آنچه

كُنْتُمْ بِهِ تَدْعُونَ ﴿٢٧﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكْنِي اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ

شما آن را درخواست می کردید ﴿۲۷﴾ بگو به من بگوئید اگر هلاک کند مرا الله و آنان که با من اند

أَوْ رَحِمَنَا فَمَنْ يُحْيِي الْكَافِرِينَ مَنْ عَذَابُ الْعِلمِ ﴿٢٨﴾ قُلْ هُوَ

یا رحمت کند بر ما پس کیست که پناه دهد کافران را از عذابی دردناک ﴿۲۸﴾ بگو اوست

الرَّحْمَنُ ءَامَنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

[الله] مهر گستر ایمان آوردیم به او و بر او توکل نموده ایم پس به زودی خواهید دانست که چه کسی در گمراهی آشکار است

﴿٢٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ ﴿٣٠﴾

﴿۲۹﴾ بگو به من بگوئید اگر فرو رود [در زمین] آب [مورد استفاده] پس چه کسی می آورد برای شما آب روان را ﴿۳۰﴾

سورة القلم

ترتیبها
۶۸آیاتها
۵۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

ت وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴿١﴾ مَا أَنْتَ بِنِعْمَةٍ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ﴿٢﴾

نون سوگند به قلم و به آنچه می نویسند ﴿۱﴾ نیستی تو به [لطف و] نعمت پروردگارت دیوانه ﴿۲﴾

وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ﴿٣﴾ وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿٤﴾

و همانا برای تو قطعاً پاداشی بی پایان است ﴿۳﴾ و به راستی که تو بر خوی بزرگ هستی ﴿۴﴾

فَسَتُبْصِرُ وَيُبْصِرُونَ ﴿٥﴾ بِأَيِّكُمْ الْمَفْتُونُ ﴿٦﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ

پس خواهی دید و ایشان نیز خواهند دید ﴿۵﴾ که کدام یک از شما بی گمان پروردگار تو اوست

أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٧﴾ فَلَا تُطِعْ

داناتر به کسی که گمراه شده از راه او و اوست داناتر به راه یافتگان پس فرمان مبر از

الْمُكَذِّبِينَ ﴿٨﴾ وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ ﴿٩﴾ وَلَا تُطِعْ كُلَّ

تکذیب کنندگان دوست دارند کاش نرمی کنی تا نرمی و سازش کنند ﴿۹﴾ و اطاعت مکن از هر

خَلَافٍ مَّهِينٍ ﴿١٠﴾ هَمَّازٍ مَشَّاءٍ بِنَمِيمٍ ﴿١١﴾ مَنَّاعٍ لِلْخِیرِ مُعْتَدٍ ﴿١٢﴾

سوگند پیشه فرومایه ای ﴿۱۰﴾ بسیار عیب جوی پیشگام در سخن چینی ﴿۱۱﴾ بازدارنده خیر متجاوز

أَشِيمٍ ﴿١٣﴾ عَتَلٌ ﴿١٤﴾ بَعْدَ ذَلِكَ زَنِيمٌ ﴿١٥﴾ أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ

گنه پیشه ﴿۱۳﴾ درشت خوی علاوه بر اینها بی تبار است ﴿۱۴﴾ [به سبب] اینکه هست دارای مال و پسرانی

﴿١٥﴾ إِذَا تَلَّى عَلَيْهِ ءَايُنَا قَالِکَ أَسْطِیرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٦﴾

﴿۱۵﴾ چون خوانده شود بر وی آیات ما گوید افسانه های پیشینیان است ﴿۱۶﴾

سَنَسِمُهُ عَلَى الْخُرْطُومِ ﴿١٦﴾ إِنَّا بَلَوْنَهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا

به زودی داغ [ذلت] نهیم او را بر بینی ﴿۱۶﴾ همانا ما آزمودیم آنان را چنانکه آزموده بودیم صاحبان آن باغ را آنگاه که سوگند خوردند

لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ﴿١٧﴾ وَلَا يَسْتَنْوُونَ ﴿١٨﴾ فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ

که خواهند چید [میوه] باغ را صبحگاهان ﴿۱۷﴾ و استثناء نخواهند کرد [سهم مساکن را] ﴿۱۸﴾ پس دور زد بر آن [باغ] آفتی از پروردگار تو

وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿١٩﴾ فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ﴿٢٠﴾ فَتَنَادَوْا مُصْبِحِينَ ﴿٢١﴾ إِنَّ

درحالی که خواب بودند ﴿۱۹﴾ پس سوخته و سیاه شد [آن باغ] مانند شب تیره ﴿۲۰﴾ پس آواز دادند یکدیگر را صبحگاهان ﴿۲۱﴾ اینکه

أَعْدُوا عَلَىٰ حَرْنِكُمْ إِن كُنتُمْ صَرِمِينَ ﴿٢٢﴾ فَانْطَلَقُوا وَهُمْ يَخْفَوْنَ ﴿٢٣﴾

بامداد حرکت کنید بر کشتزار خود اگر چینه‌نگان آید ﴿۲۲﴾ پس راه افتادند درحالی که با یکدیگر آهسته می گفتند ﴿۲۳﴾

أَن لَا يَدْخُلَهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ ﴿٢٤﴾ وَغَدَوْا عَلَىٰ حَرْدٍ قَدَرِينَ ﴿٢٥﴾ فَلَمَّا

که داخل نشود در باغ امروز بر شما هیچ بینوایی ﴿۲۴﴾ و بامداد رفتند درحالی که بر منع [مساکن] توانا بودند ﴿۲۵﴾ پس چون

رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُونَ ﴿٢٦﴾ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٢٧﴾ قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ

دیدند آن را [سیاه و سوخته] گفتند همانا ما راه را گم کرده ایم ﴿۲۶﴾ بلکه ما محروم شده ایم ﴿۲۷﴾ گفت بهترین ایشان آیا نگفتم

لَكُمْ لَوْلَا تَسْتَحِينُونَ ﴿٢٨﴾ قَالُوا سُبْحَنَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٩﴾ فَأَقْبَلَ

به شما چرا به پاکی نمی ستایید [الله را] ﴿۲۸﴾ گفتند پاک است پروردگار ما همانا ما بوده ایم ستمکاران ﴿۲۹﴾ پس روی آوردند

بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَلَمَّوْنَ ﴿٣٠﴾ قَالُوا يُوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا طُغْيَانٍ ﴿٣١﴾ عَسَىٰ

برخی شان بر برخی دیگر درحالی که یکدیگر را ملامت می کردند ﴿۳۰﴾ گفتند وای بر ما همانا ما بوده ایم سرکش ﴿۳۱﴾ شاید

رَبَّنَا أَن يُبَدِّلَنَا خَيْرًا مِّنْهَا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا رَاغِبُونَ ﴿٣٢﴾ كَذَلِكَ الْعَذَابُ وَلَعَذَابُ

پروردگار ما عوض دهد ما را بهتر از آن باغ بی گمان ما به سوی پروردگار خود راغبیم ﴿۳۲﴾ این چنین است عذاب و هر آینه عذاب

الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾ إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِندَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٍ النَّعِيمِ

آخرت بزرگ تر است اگر می دانستند ﴿۳۳﴾ بی گمان برای پرهیزکاران نزد پروردگارشان باغ های پر نعمت است

﴿٣٤﴾ أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْجُرِمِينَ ﴿٣٥﴾ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٦﴾ أَمْ

﴿۳۴﴾ آیا قرار می دهیم فرمانبرداران را مانند بزهکاران ﴿۳۵﴾ چه شده است شما را؟ چگونه حکم می کنید ﴿۳۶﴾ یا

لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ﴿٣٧﴾ إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخَيَّرُونَ ﴿٣٨﴾ أَمْ لَكُمْ أَيْمَنُ

شما را کتابی است که در آن می خوانید ﴿۳۷﴾ همانا برای شماست در آن آنچه برمی گزینید ﴿۳۸﴾ آیا برای شما پیمان هایی است

عَلَيْنَا بَلَغَهُ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَمَةِ إِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ ﴿٣٩﴾ سَلِّمُوا إِلَيْهِمْ

بر خدما که می رسد تا روز رستاخیز که همانا برای شماست هر آنچه حکم کنید ﴿۳۹﴾ بپرس از آنان [بزهکاران] که کدامشان

بِذَلِكَ زَعِيمٌ ﴿٤٠﴾ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فُلْيَاتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِن كَانُوا صَادِقِينَ ﴿٤١﴾

به آن ضامن است ﴿۴۰﴾ یا برای ایشان شریکانی است؟ پس بیاورند شریکان خود را اگر راست گویند ﴿۴۱﴾

يَوْمَ يُكْشَفُ عَن سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٤٢﴾

روزی که بالا زده شود [دامن] از ساق [کار سخت شود] و دعوت می شوند به سجده کردن ولی نتوانند ﴿۴۲﴾

خَشِيعَةً أَبْصَرُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَلِيمُونَ

درحالی که فروهسته باشند چشم‌هایشان [از شرمندگی] پوشاند آنان را ذلت و به تحقیق دعوت می‌شدند [در دنیا] به سجد کردن درحالی که ایشان تندرست بودند

۴۳ فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَذِّبُ بِهَذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ

۴۳ پس واگذار مرا با کسی را که تکذیب می‌کند این سخن [قرآن] را اکنون به تدریج آنها را فرو خواهیم گرفت از جایی که

لَا يَعْلَمُونَ ۴۴ وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ۴۵ أَمْ تَسْتَلْهُمْ أَجْرًا فَهُمْ

نمی‌دانند ۴۴ و مهلت می‌دهم آنان را بی‌گمان نقشه من استوار است ۴۵ یا مگر می‌خواهی از ایشان مزدی را پس ایشان

مِنْ مَّغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ۴۶ أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ ۴۷ فَاصْبِرْ

از غرامتی [بزرگ] گرانبارند ۴۶ یا مگر نزدشان غیب است پس آنان می‌نویسند ۴۷ پس شکیبا باش

لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ ۴۸ لَوْلَا

برای حکم پروردگار خود و مباش مانند همد آن ماهی [یونس] آنگاه که ندا کرد درحالی که پر اندوه بود ۴۸ اگر نبود

أَنْ تَدْرِكَهُ نِعْمَةُ رَبِّهِ لَنُبْذِلَنَّ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ ۴۹ فَاجْنِبْهُ رَبَّهُ

اینکه دریافت‌شود از نعمتی از پروردگارش البته انداخته می‌شد به بیابان خشک و بی‌گیاه درحالی که درخور نکوهش بود ۴۹ باز برگزید او را پروردگار

فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ۵۰ وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَرِهِمْ

و قرار داد او را از شایستگان ۵۰ و هر آینه نزدیک است کسانی که کافر شدند که بلغزند تو را با چشم‌های خود

لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ۵۱ وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ۵۲

چون شنیدند قرآن را و می‌گویند بی‌گمان او دیوانه است ۵۱ درحالی که نیست این قرآن مگر پندی برای جهانیان ۵۲

آیاتها
۵۲

سُورَةُ الْحَاقَّةِ

ترتیبها
۶۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گسترِ مهربان

الْحَاقَّةُ ۱ مَا الْحَاقَّةُ ۲ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ ۳ كَذَبَتْ ثَمُودُ

آن [حادثه] راستین ۱ چیست آن [حادثه] راستین ۲ و چه چیز آگاه کرد تو را که چیست آن [حادثه] راستین ۳ تکذیب کردند ثمود

وَعَادُ ۴ بِالقَارِعَةِ ۴ فَأَمَّا ثَمُودُ فَأَهْلِكُوا ۵ بِالطَّائِفَةِ ۵ وَأَمَّا

و عاد آن [حادثه] کوبنده را ۴ پس اما ثمود پس هلاک شدند به آن [صاعقه] سرکش ۵ و اما

عَادُ ۶ فَأَهْلِكُوا ۶ بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ۶ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ

عاد پس هلاک شدند با بادی تند بنیان کن ۶ مسلط کرد الله آن را بر آنان

سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَنِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا ۷ فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى

هفت شب و هشت روز پی در پی پس می‌بینی آن گروه را در آن از پای افتاده

كَانَتْهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ ۷ فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ۸

گویی آنها تنه‌های درخت خرمای فرو افتاده اند ۷ پس آیا می‌بینی از ایشان هیچ باقی‌مانده‌ای ۸

وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَتُ بِالْخَاطِئَةِ ۙ فَعَصَوْا رَسُولَ ۙ

و انجام دادند فرعون و آنان که پیش از وی بودند و شهرهای واژگون شده گناه و خطا را ۱۰ پس نافرمانی کردند فرستاده

رَبِّهِمْ ۙ فَأَخَذَهُمُ أَخَذَةً رَّابِيَةً ۙ إِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَاءُ حَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ ۙ

پروردگار خود را پس بگرفت آنان را الله به کیفری سخت ۱۰ بی گمان ما وقتی که طغیان کرد آب برداشتیم شما را در کشتی روان

لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً ۙ وَتَعْيَهَا أُذُنٌ وَعِيَةٌ ۙ فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ ۙ

۱۱ تا قرار دهیم آن [واقعۀ] را برای شما مایۀ پندی و نگهدارد و بفهمد آن را گوش شنوا ۱۲ پس چون دمیده شود در صور

نَفْخَةٍ وَاحِدَةٍ ۙ وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً ۙ

دمیدن یک بار ۱۲ و برداشته شود زمین و کوه ها و درهم کوبیده شوند یکباره ۱۴

فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۙ وَانْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ ۙ

پس آن روز واقع شود آن واقع شونده ۱۵ و پاره شود آسمان پس آن در آن روز [آسمان] سست خواهد بود

وَالْمَلِكُ عَلَىٰ أَرْجَائِهَا ۙ وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ ۙ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَنِيَةٌ ۙ

۱۶ و فرشتگان بر اطراف آن باشند و بردارند عرش پروردگارت را بالای خود آن روز هشت فرشته

يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَىٰ مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ۙ فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ ۙ

۱۷ در آن روز عرضه می شوید [به پیشگاه الله] پوشیده نماند از شما هیچ پوشیده ای [از اسرار شما] ۱۸ پس اما آن که داده شود

كِتَابُهُ ۙ بِيَمِينِهِ ۙ فَيَقُولُ هَؤُلَاءِ أَقْرَبُوا ۙ كِنْيَةً ۙ إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلْكٌ ۙ

نامه اعمال او به دست راست او پس گوید بگیری بخوانید نامه اعمال مرا ۱۹ همانا من می دانستم که من خواهم رسید

حِسَابِيَةٍ ۙ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ۙ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۙ

[با حساب اعمال] خودم ۲۰ پس او در یک زندگانی پسندیده ای خواهد بود ۲۱ در بهشتی والا ۲۲

قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ۙ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا ۙ بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ ۙ

که میوه های آن در دسترس است ۲۳ بخورید و بنوشید گوارا به عوض آنچه پیش فرستاده بودید در روزهای

الْخَالِيَةِ ۙ وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ ۙ بِشِمَالِهِ ۙ فَيَقُولُ يَلَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَابِيَةٍ ۙ

گذشته ۲۴ و اما کسی که داده شود نامه اعمالش به دست چپ او پس گوید ای کاش داده نمی شد مرا نامه اعمال من

وَلَمْ أَدْرِ مَا حِسَابِيَةٍ ۙ يَلَيْتَهَا ۙ كَانَتِ الْقَاضِيَةَ ۙ مَا أَغْنَىٰ ۙ

۲۵ و نمی دانستم که چیست حساب من ۲۶ ای کاش مرگ پایان بخش بود ۲۷ سودی نداشت

عَنِّي مَالِيَةٍ ۙ هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَّةٌ ۙ خَذُوهُ ۙ فَعَلُوهُ ۙ ثُمَّ لَمْ يَجْعَلْ ۙ

به حال من دارایی من ۲۸ از دست برفت از من قدرت من ۲۹ بگیرد او را به [کردن] او طوق اندازید ۳۰ سپس در آتش برافروخته

صَلْوَةً ۙ ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا ۙ فَاسْلُكُوهُ ۙ إِنَّهُ ۙ

دراغ کنید او را ۳۱ آنگاه در زنجیری که درازی آن هفتاد گز است درآورد او را ۳۲ همانا او

كَانَ لَا يُؤْمِنُ ۙ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ۙ وَلَا يَحْضُرُ ۙ عَلَىٰ طَعَامِ الْمَسْكِينِ ۙ

کسی بود که ایمان نمی آورد به الله بزرگ ۳۳ و ترغیب نمی کرد به طعام دادن بینوا ۳۴

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هَهُنًا ۚ حَمِيمٌ ﴿٣٥﴾ وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ ﴿٣٦﴾ لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ ﴿٣٧﴾ فَلَا أُقْسِمُ بِمَا بُصِّرُونَ ﴿٣٨﴾ وَمَا لَا بُصِّرُونَ ﴿٣٩﴾ مگر خطاکاران پس به تاکید سوگند به آنچه می بینید ﴿٣٨﴾ و به آنچه نمی بینید ﴿٣٩﴾ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿٤٠﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾ که این [قرآن] قطعاً گفتار فرستاده‌ای بزرگوارست ﴿٤٠﴾ و نیست آن سخن شاعری اندکی شما ایمان می آورید ﴿٤١﴾ وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ قَلِيلًا مَّا نَذْكُرُونَ ﴿٤٢﴾ نَزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٣﴾ وَلَوْ وَفَّرْنَا عَلَيْكَ بَعْضَ الْأَقْوِيلِ ﴿٤٤﴾ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ﴿٤٥﴾ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ﴿٤٦﴾ فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِنَّهُ لَنَذِكُرُهُ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٨﴾ وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾ وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَيَ الْكَافِرِينَ ﴿٥٠﴾ وَهُوَ لَحَقُّ الْيَقِينِ ﴿٥١﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٥٢﴾ و همانا آن [قرآن] حق مسلم است ﴿٥١﴾ پس به پاکی بستای نام پروردگار بزرگ خود را ﴿٥٢﴾

آیاتها
۴۴

سُورَةُ الْمَعَارِجِ

ترتیبها
۷۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ﴿١﴾ لِّلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ﴿٢﴾ مِنَ اللَّهِ ۚ ذِي الْمَعَارِجِ ﴿٣﴾ تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ﴿٤﴾ فَأَصْبَرَ صَبْرًا جَمِيلًا ﴿٥﴾ إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا ﴿٦﴾ وَرَنَّهُ قَرِيبًا ﴿٧﴾ يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْهَلْهِمَّا ﴿٨﴾ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ﴿٩﴾ وَلَا يَسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا ﴿١٠﴾ و می بینند آن را دور ﴿٦﴾ و ما می بینیم آن را نزدیک ﴿٧﴾ روزی که می شود آسمان مانند فلز گداخته ﴿٨﴾ و می شود کوه ها مانند پشم رنگین ﴿٩﴾ و نپرسد هیچ دوستی از حال دوستی دیگر ﴿١٠﴾

يَبْصُرُونَهُمْ

يُودُ الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابٍ يَوْمِذٍ بَيْنِهِ

درحالی که نمایانده شوند [دوستان به دوستان] دوست می دارد بزهارکار کاش به عوض دهد از عذاب آن روز فرزندان خود را

وَصَحْبَتِهِ وَأَخِيهِ ۱۲ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤَيِّدُ ۱۳ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ

و همسرش و برادر خود را ۱۲ و خویشاوندانش را که او را پناه می دادند ۱۳ و هر که در زمین است

جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ ۱۴ كَلَّا إِنَّهَا لَأُتَىٰ ۱۵ نَزَاعَةً لِلشَّوَىٰ ۱۶ تَدْعُوا

همه را آنگاه نجات دهد او را ۱۴ چنین نیست همانا آن آتش زبانه می کشد ۱۵ درحالی که پوست را می کند ۱۶ فرامی خواند

مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّىٰ ۱۷ وَجَمَعَ ۱۸ فَأَوْعَىٰ ۱۹ إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلُقٌ هَلُوعًا

هر که را که پشت گردانیده و روی برتافته است ۱۷ و جمع کرده [مال را] و بیندوخته است ۱۸ همانا انسان آفریده شده آزمندناشکیبا

إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ۲۰ وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ۲۱ إِلَّا

۱۹ هرگاه برسد به او گزند ناله و بی تابی می کند ۲۰ و چون برسد به او خوبی بازمی دارد و یخل می ورزد ۲۱ مگر

الْمُصَلِّينَ ۲۲ الَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ۲۳ وَالَّذِينَ فِي

آن نماز گزاران ۲۲ آنان که خود بر نمازشان مداومت دارند ۲۳ و آنان که در

أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مِّمَّا كَسَبَ ۲۴ وَالْمَحْرُومِ ۲۵ وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ

اموالشان حقی معلوم است ۲۴ و محروم ۲۵ و آنان که تصدیق می کنند

بِیَوْمِ الدِّينِ ۲۶ وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابٍ رِجْهًا ۲۷ هُمَا هُمَا عَذَابٌ

روز جزاء را ۲۶ و آنان که خود از عذاب پروردگارشان بیمناکند ۲۷ همانا عذاب

رِجْهًا ۲۸ غَيْرُ مَأْمُونٍ ۲۹ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ۳۰ إِلَّا عَلَىٰ

پروردگارشان ایمنی ناپذیر است ۲۸ و آنان که خود دامن هایشان را نگه دارندگان اند ۳۰ مگر بر

أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ۳۱ فَمَنْ ابْغَىٰ وَرَاءَ

همسرانشان یا آنچه مالک شده دستهایشان [کنیزانشان] که [در این صورت] آنان درخور سرزنش نیستند ۳۱ پس هر که بجوید فراتر از

ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ۳۲ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رِعُونَ

آن را پس آنان خود تجاوزگران اند ۳۲ و آنان که خود امانت ها و پیمان های خود را رعایت کنندگان اند

۳۳ وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قَائِمُونَ ۳۴ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ

۳۳ و آنان که خود به گواهی های خویش پایبندان اند ۳۴ و آنان که خود بر نمازشان محافظت می کنند

۳۵ أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُّكْرَمُونَ ۳۶ فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا قَبْلَكَ مَهْطِعِينَ

۳۵ آنان در بهشت هایی گرامی داشته شدگان اند ۳۶ پس چه شده است آنان که کفر ورزیدند به سوی تو شتابان اند

۳۷ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِّينَ ۳۸ أَيْطَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ

۳۷ از جانب راست و از چپ گروه گروه شده اند ۳۸ آیا طمع می ورزد هر کسی از ایشان

أَنْ يَدْخُلَ جَنَّةً نَّعِيمٍ ۳۹ كَلَّا إِنَّهَا لَأُفْرِدَهُ لِمِائَةٍ ۴۰ أَلَمْ يَخْلُقْنَا ۴۱ أَلَمْ نَكُنْ لَهُمُ

که داخل شود به باغی پر نعمت ۳۹ نه چنین است همانا ما آفریده ایم آنان را از آنچه می دانند ۴۰

فَلَا أُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ إِنَّا لَقَدِرُونَ ﴿٤٠﴾ عَلَىٰ أَنْ تُبَدِّلَ خَيْرًا مِنْهُمْ
 پس به تاکید سوگند به پروردگار مشرق ها و مغرب ها که همانا ما تواناییم ﴿٤٠﴾ بر اینکه جایگزین کنیم بهتر از آنان را

وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٤١﴾ فَذَرَهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي
 و نیستیم ما و امانده [و ناتوان] ﴿٤١﴾ پس بگذار آنان را تا فرو روند در سخنان باطل و بازی کنند تا اینکه دیدار کنند آن روز خود را که

يُوعَدُونَ ﴿٤٢﴾ يَوْمَ يُخْرِجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَانَتْهُمْ إِلَىٰ نَصَبِ يَوْفُضُونَ
 وعده داده شده اند ﴿٤٢﴾ روزی که برآیند از قبرها شتابان گویی که آنان به سوی نشانه ای می دوند

خَشَعَةً ﴿٤٣﴾ أَبْصَرُهُمْ تَرَهِفَهُمْ ذَلَّةٌ ذَلِكَ الْيَوْمِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٤٤﴾
 درحالی که فروافتاده چشم هایشان فراگرفته ایشان را ذلتی [وصف ناپذیر] آن همان روزی است که وعده داده می شدند ﴿٤٤﴾

آیاتها
۲۸

سورة نوح

ترتیبها
۷۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ
 همانا ما فرستادیم نوح را به سوی قومش اینکه بیم ده قوم خود را پیش از آنکه بیاید به آنها

عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١﴾ قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٢﴾ أَنْ أَعْبُدُوا
 عذابی دردناک ﴿١﴾ گفت ای قوم من بی گمان من برای شما بیم دهنده ای آشکارم ﴿٢﴾ اینکه بپرستید

اللَّهِ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا وَأَطِيعُونَ ﴿٣﴾ يَغْفِرْ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ
 الله را و پروا کنید از او و اطاعت کنید مرا ﴿٣﴾ که ببامزد برای شما برخی گناهان شما را و مهلت دهد شما را

إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ
 تا سرآمدی معین همانا سرآمد الله چون بیاید به تأخیر نمی افتد اگر می دانستید [به اطاعت الله بازمی گشتید]

﴿٤﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ﴿٥﴾ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا
 ﴿٤﴾ گفت ای پروردگار همانا من دعوت کردم قوم خود را شب و روز ﴿٥﴾ پس نیفزود آنان را دعوت من جز

فَرَارًا ﴿٦﴾ وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصْبَعَهُمْ
 رمیدن ﴿٦﴾ و بی گمان من هرگاه که دعوت کردم آنان را تا ببامرزی [گناهان] ایشان را قرار دادند انگشتان خود را

فِيءِ أَذَانِهِمْ وَأَسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا
 در گوشهایشان و به خود درپیچیدند جامه های خود را و پافشاری کردند [بر کفر] و تکبر ورزیدند و تکبر ورزیدنی

﴿٧﴾ ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا ﴿٨﴾ ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ
 سپس بی گمان من دعوت کردم آنان را با صدای بلند ﴿٨﴾ باز همانا من آشکار ساختم برای آنان و [نهانی] به راز نهادم

لَهُمْ إِسْرَارًا ﴿٩﴾ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴿١٠﴾
 برای شان راز نهادنی پس گفتم آمرزش بخواهید از پروردگارتان زیرا او بسیار آمرزنده است ﴿١٠﴾

يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ﴿١١﴾ وَيُمِدُّكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلُ
فروفرستد [باران] آسمان را بر شما ریزان ﴿۱۱﴾ یاری دهد شما را با اموال و فرزندان و قرار دهد

لَكُمْ جَنَّتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَرًا ﴿١٢﴾ مَا لَكُمْ لَّا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ﴿١٣﴾
برای شما باغ هایی و قرار می دهد برای شما جوی هایی ﴿۱۲﴾ چه شده شما را که در نظر نمی گیرید برای الله شکوه و بزرگی را ﴿۱۳﴾

وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ﴿١٤﴾ أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ
حال آنکه آفریده است شما را گونه گونه ﴿۱۴﴾ آیا ندیده اید چگونه آفریده الله هفت آسمان را

طَبَقًا ﴿١٥﴾ وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا ﴿١٦﴾
طبقه طبقه ﴿۱۵﴾ و قرار داده ماه را در میان آنها تابان و قرار داده است آفتاب را چراغی فروزان ﴿۱۶﴾

وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ﴿١٧﴾ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ
و الله رویانیده است شما را از زمین رویدنی [شگرف] ﴿۱۷﴾ سپس برمی گردانید شما را در آن و بیرون می آورد شما را

إِخْرَاجًا ﴿١٨﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا ﴿١٩﴾ لِّتَسْلُكُوا مِنْهَا
بیرون آوردنی [چنانکه باید] ﴿۱۸﴾ و الله قرار داد برای شما زمین را بستری گسترده ﴿۱۹﴾ تا در نوردید از آن

سَبِيلًا فِجَاجًا ﴿٢٠﴾ قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مِنْ لَمْ يَزِدَّهُ
راه های پهناور را ﴿۲۰﴾ گفت نوح ای پروردگار همانا آنان مرا نافرمانی کردند و پیروی کردند از کسی که نیفزوده او را

مَالُهُ وَوَلَدُهُ إِلَّا خَسَارًا ﴿٢١﴾ وَمَكَرُوا وَمَكَرُوا مَكْرًا كُبَّارًا ﴿٢٢﴾ وَقَالُوا
مالش و فرزندش مگر زیانکاری ﴿۲۱﴾ و نیرنگ زدند نیرنگی بس بزرگ ﴿۲۲﴾ و گفتند

لَا نَذَرٌ لَّهِ هَٰلِكُمُ وَلَا نَذَرٌ لِّهَٰلِكِي وَلَا تَنْزِيلٌ لِّرَبِّ وَلَا سِوَاكَ وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ
هرگز رها مکنید اله های خود را و هرگز رها مکنید و د و نه سواع و نه یغوث و یعوق

وَنَسْرًا ﴿٢٣﴾ وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ﴿٢٤﴾
و نسر را ﴿۲۳﴾ و بی گمان همراه کردند بسیاری را و میفزای ستمکاران را مگر گمراهی ﴿۲۴﴾

مِمَّا خَطِيئَتُهُمْ أُغْرِقُوا فَأَدْخِلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ
آنان به سبب گناهانشان غرق گشتند و داخل شدند در آتش پس نیافتند برای خود در برابر

اللَّهِ أَنْصَارًا ﴿٢٥﴾ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ
الله یاورانی را ﴿۲۵﴾ و گفت نوح ای پروردگار مگذار بر روی زمین از این کافران

دَيَّارًا ﴿٢٦﴾ إِنَّكَ إِن تَذَرَهُمْ يَضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا
هیچ کسی را ﴿۲۶﴾ همانا تو اگر بگذاری ایشان را گمراه می کنند بندگان تو را و نزایند مگر بدکار

كَفَّارًا ﴿٢٧﴾ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَلَدِي وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي
ناسپاس را ﴿۲۷﴾ ای پروردگار ببامرز مرا و پدر و مادر مرا و هر کسی را که داخل شوید در خانه من

مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا بَارًا ﴿٢٨﴾
درحالی که مؤمن باشد و جمیع مردان مؤمن و زنان با ایمان را و میفزای ستمکاران را جز هلاکت ﴿۲۸﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا
بگو وحی شده به من که گوش فرادادند گروهی از جنیان پس گفتند همانا ما شنیدیم قرآنی

عَجَبًا ۱ يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ ۖ وَلَنُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا ۲
شگفت آور ۱ که رهنمون می کند به هدایت پس ایمان آوردیم به آن و هرگز شریک نسازیم به پروردگار خود کسی را ۲

وَأَنَّهُ تَعَلَّى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا ۳ وَأَنَّهُ كَانَ
و اینکه بلند است شأن پروردگار ما نگرفته است همسری را و نه فرزندی را ۳ و اینکه

يَقُولُ سَفِينَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا ۴ وَأَنَا ظَنَّا أَن لَّنْ نَقُولَ الْإِنْسُ
می گفت فردی نابخرد [از] ما بر الله سخنی ناروا ۴ و اینکه ما گمان می کردیم که هرگز نمی گویند انسان

وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۵ وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالِ
و جن بر الله دروغی را ۵ و اینکه مردانی از انسان که پناه می بردند به مردانی

مِّنَ الْجِنِّ فَرَادَوْهُمْ رَهَقًا ۶ وَأَتَتْهُمْ ظُنُوفًا كَمَا ظَنَنْتُمْ ۖ أَن لَّنْ يَبْعَثَ
از جن و افزودند آنان را سرکشی ۶ و اینکه آنان گمان بردند چنانکه شما [انسان ها] گمان بردید که هرگز بر نیانگیزد

اللَّهُ أَحَدًا ۷ وَأَنَا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلِئَتْ حَرَسًا
الله کسی را ۷ و اینکه ما خواستیم دست یابیم به آسمان ولی یافتیم آن را پر شده از نگهبانان

شَدِيدًا وَشُهَبًا ۸ وَأَنَا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعِدُ ۖ لِلْسَّمْعِ ۖ فَمَنْ
نیرومند و ستارگان آتشین ۸ و اینکه ما می نشستیم در نشستگاه هایی از آن برای شنیدن [خبرهای آسمانی] پس کسی که

يَسْمَعُ الْآنَ يَحْدُّ لَهُ شُهَابًا ۹ رَّصَدًا ۱۰ وَأَنَا لَا نَدْرِي أَشَرٌّ أُرِيدُ
گوش فرادارد اکنون بیابد برای خود ستاره ای آتشین را در کمین ۱۰ و اینکه ما نمی دانیم آیا گزند خواسته شده

يَمَنَ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ۱۱ وَأَنَا مِنَّا الصَّالِحُونَ
در حق آنان که در زمین اند یا خواسته است در حق آنها پروردگارشان هدایت را ۱۱ و اینکه برخی از ما شایستگاند

وَمِنَّا دُونَ ذَلِكَ كُنَّا طَرَائِقَ قَدَدًا ۱۲ وَأَنَا ظَنَّا أَن لَّنْ نُعْجِزَ
و برخی از ما جز این اند ما بر راه های گوناگونیم ۱۲ و اینکه ما دانستیم که هرگز عاجز نتوانیم کرد

اللَّهُ فِي الْأَرْضِ وَلَن نُّعْجِزَهُ ۖ هَرَبًا ۱۳ وَأَنَا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَى
الله را در زمین و عاجز نتوانیم کرد او را با فرار کردن [از سلطه او] ۱۳ و اینکه ما چون شنیدیم هدایت [قرآن] را

ءَامِنًا بِهِ ۖ فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ ۖ فَلَا يَخَافُ بَحْسًا وَلَا رَهَقًا ۱۴
ایمان آوردیم به آن پس هر که ایمان آورد به پروردگارش پس نمی ترسد از هیچ کاستی و نه از هیچ ستمی ۱۴

وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَئِكَ

و اینکه برخی از ما فرمانبردار و برخی از ما ستمکارند پس کسانی که فرمانبردار شوند پس آنان

تَحَرَّوْا رَشَدًا ۱۴ وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ۱۵

برگزیدند هدایت ۱۴ و اما ستمکاران سرانجام خواهند بود برای دوزخ هیزمی ۱۵

وَأُولُو الْأَسْتَقَامَةِ عَلَى الطَّرِيقَةِ لَا سَقَيْنَهُمْ مَاءً غَدَقًا ۱۶ لَنَفْنِئَهُمْ

و اینکه اگر استقامت کنند بر راه راست البته می نوشانیم به آنان آبی فراوان را ۱۶ تا بیازماییم ایشان را

فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ۱۷ وَأَنَّ

در آن و هر که اعراض کند از ذکر پروردگارش وارد می کند او را در عذابی سخت ۱۷ و اینکه

الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ۱۸ وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ

مسجدها از آن الله هستند پس نخوانید با الله هیچ کس را ۱۸ و اینکه چون برخاست بنده الله

يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا ۱۹ قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ

که بخواند او را نزدیک بود که بر او ازدحام کنند ۱۹ بگو جز این نیست که می خوانم پروردگار خود را و شریک نمی سازم

بِهِ أَحَدًا ۲۰ قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ۲۱ قُلْ إِنِّي

با او هیچ کس را ۲۰ بگو بی گمان من در اختیار ندارم برای شما هیچ زیانی و نه سودی را ۲۱ بگو بی گمان من

لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ۲۲ إِلَّا بَلَاغًا

هرگز پناه ندهد مرا از [عذاب] الله هیچ کسی و هرگز نیابم جز او هیچ پناهگاهی ۲۲ جز رساندن

مِّنَ اللَّهِ وَرِسَالَتِهِ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ

از سوی الله و [رساندن] پیام های او [وظیفه ای ندارم] و هر که نافرمانی کند از الله و رسول او پس همانا برای اوست آتش دوزخ

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۲۳ حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ

جاویدان باشند در آن همیشه ۲۳ تا وقتی که بینند آنچه را وعده داده می شوند پس به زودی خواهند دانست

مَنْ أَوْفَلَ عِدْدًا ۲۴ قُلْ إِن أَدْرِي أَقَرِيبٌ

که چه کسی ناتوان تر از جهت یاور و کمتر است به شمار ۲۴ بگو نمی دانم آیا نزدیک است

مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا ۲۵ عَلِيمُ الْغَيْبِ فَلَا

آنچه وعده داده می شوید یا قرار می دهد برای آن پروردگار من زمانی دراز را ۲۵ داننده غیب است پس

يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا ۲۶ إِلَّا مَنْ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ

آگاه نمی گرداند بر غیب خود هیچ کس را ۲۶ مگر کسی را که از او خشنود باشد از پیامبری پس همانا او

يَسْأَلُكَ مِنْ بَيْنَ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ۲۷ لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا

روانه می کند از پیش روی او و از پشت سرش نگهبانانی را [برای حفظ او] ۲۷ تا بداند [معلوم بدارد] که هر آینه رسانیده اند

رِسَالَتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَخَصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ۲۸

پیام های پروردگار خود را و احاطه یافته به آنچه که نزد ایشان است و آمار گرفته است هر چیزی را به شمار ۲۸

ترتیبها
۷۳

سُورَةُ الْمَزْمَلِ

آیاتها
۲۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

يَا أَيُّهَا الْمَرْمَلُ ① قُرْ أَلَيْلَ إِلَّا قَلِيلًا ② نِصْفَهُ ③ أَوْ أَنْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا ④
ای جامه به خود پیچیده ① برخیز شب را ② جز اندکی ③ نیمی از آن را ④ یا بکاه از آن را اندکی

أَوْ زِدْ عَلَيْهِ ⑤ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا ⑥ إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ⑦
یا بیفزای بر آن و شمرده بخوان قرآن را ⑥ چنانکه باید ⑦ همانا ما القای کنیم بر تو سخنی

ثَقِيلًا ⑧ إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأًا ⑨ وَأَقْوَمُ قِيلًا ⑩ إِنَّ لَكَ فِي ⑪
سنگین را ⑧ همانا برخاستن شب همان استوارتر است به قدم و پایدارتر است به گفتار ⑩ همانا برای تو در

النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ⑫ وَاذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ ⑬ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا ⑭
روز تلاشی طولانی است ⑫ و یاد کن نام پروردگارت را ⑬ و منقطع شو به سوی او انقطاعی [شایسته] ⑭

رَبِّ الْمَشْرِقِ ⑮ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ⑯ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ⑰ وَأَصْبِرْ ⑱
پروردگار مشرق و مغرب، نیست الهی جز او ⑯ پس بگیر او را کارساز ⑰ و شکیبا باش

عَلَى مَا يَقُولُونَ ⑲ وَأَهْجُرْهُمْ هَجْرًا ⑳ جَمِيلًا ㉑ وَذَرْنِي ㉒ وَالْمُكَذِّبِينَ ㉓
بر آنچه می گویند و ترک کن ایشان را ㉑ به شیوه ای زیبا ㉒ و بگذار مرا و تکذیب کنندگان

أُولِي النِّعَمَةِ ㉔ وَمَهْلَهُمْ قَلِيلًا ㉕ إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا ㉖ وَجَحِيمًا ㉗
رفاه زده را و مهلت بده ایشان را ㉕ اندکی ㉖ همانا نزد ماست بندهای گران و آتشی افروخته ㉗

وَطَعَامًا ㉘ ذَا عُصَةٍ ㉙ وَعَذَابًا أَلِيمًا ㉚ يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ ㉛
و خوراکی گلوگیر و عذابی دردناک ㉚ روزی که بجند زمین و کوه ها

وَكَانَتْ الْجِبَالُ كَيْبًا مَّهِيلًا ㉜ إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا ㉝ شَهِدًا ㉞
و شدند کوه ها توده ای از ریگ روان ㉜ همانا ما فرستادیم به سوی شما پیامبری را که گواه

عَلَيْكُمْ ㉟ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا ㊱ فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ ㊲
بر شما است چنانکه فرستادیم به سوی فرعون پیامبری را ㊱ پس نافرمانی کرد فرعون آن پیامبر را

فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلًا ㊳ فَكَيْفَ ㊴ تَتَّقُونَ ㊵ إِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا ㊶ يَجْعَلُ ㊷
پس گرفتیم او را به کیفری سخت ㊳ پس چگونه نگاه می دارید [خود را از عذاب] اگر کفر بورزید ㊵ روزی که می گرداند

الْوَلَدَانَ ㊸ شَيْبًا ㊹ السَّمَاءِ مُنْفِطِرًا ㊺ بِهِ ㊻ كَانَ وَعْدُهُ ㊼ مَفْعُولًا ㊽
کودکان را پیران سفید مو ㊹ آسمان شکافته گردد به سبب آن ㊻ وعده الله انجام شدنی است ㊽

إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ ㊾ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ㊿
همانا این پندی است پس هر که بخواهد بگیرد به سوی پروردگار خود راهی را ㊿

﴿۱﴾ **إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلَاثِ أَلِيلٍ وَنُصْفَهُ وَتُلْثُهُ وَطَائِفَهُ**

همانا پروردگار تو می داند که تو برمی خیزی نزدیک به دو ثلث شب و [گاه] نصف آن و ثلث آن و گروهی

مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يَقْدَرُ أَلِيلَ وَالنَّهَارَ عِلْمَ أَنْ لَّنْ نَّخْصُوهُ فَنَابَ

از کسانی که با تو هستند و الله اندازه گیری می کند شب و روز را دانسته است که هرگز نمی شمارید آن را از این رو برگشته است

عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ عَلِمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَّرْضَىٰ

بر شما [به رحمتش] اکنون بخوانید آنچه را که میسر باشد از قرآن الله می دانست که خواهید شد برخی از شما بیمار

وَأَخْرُونَ يَصْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَآخَرُونَ

و دیگران سفر می کنند در زمین می جویند از فضل الله [روزی] و دیگران

يَقْنِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا

جنگ می کنند در راه الله پس بخوانید آنچه که میسر شود از آن [قرآن] و برپا دارید نماز را و بدهید

الزَّكَاةَ وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ يَجِدُوهُ

زکات را و وام دهید به الله وامی نیکو و هر چه که پیش می فرستید برای خود از نیکی می یابید آن را

عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمُ أَجْرًا وَأَسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۲۰﴾

نزد الله همان بهتر و بزرگ تر از جهت پاداش و آمرزش بخوانید از الله به تحقیق الله آمرزگاری مهربان است ﴿۲۰﴾

آیاتها
۵۶

سُورَةُ الْمَدَنِيَّةِ

ترتیبها
۷۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

يَا أَيُّهَا الْمَدَنِيُّ قُمْ فَأَنْذِرْ ﴿۱﴾ وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ ﴿۲﴾ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ ﴿۳﴾

ای جامه بر سر کشیده ﴿۱﴾ برخیز و بیم ده ﴿۲﴾ و پروردگارت را بزرگ بدار ﴿۳﴾ و جامه هایت را پاکیزه دار ﴿۴﴾

وَالرِّجْزَ فَاهْجُرْ ﴿۵﴾ وَلَا تَمْنُنْ ﴿۶﴾ تَسْتَكَثِّرْ ﴿۷﴾ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ﴿۸﴾

و از پلیدی دوری گزین ﴿۵﴾ و منت منه که زیاده خواهی کنی ﴿۶﴾ و برای پروردگارت صبر کن ﴿۷﴾

فَإِذَا نُقِرَ فِي النَّاقُورِ ﴿۹﴾ فَذَلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ ﴿۱۰﴾ عَلَى الْكَافِرِينَ

پس چون دمیده شود در صور ﴿۹﴾ پس آن روز روزی است دشوار ﴿۱۰﴾ بر کافران

غَيْرِ يَسِيرٍ ﴿۱۱﴾ ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ﴿۱۲﴾ وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا

نیست آسان ﴿۱۱﴾ بگذار مرا با آن که آفریدم تنها ﴿۱۲﴾ و قرار دادم برای او مالی

مَمْدُودًا ﴿۱۳﴾ وَبَنِينَ شُهُودًا ﴿۱۴﴾ وَمَهْدَتْ لَهُ النَّهْدَ ﴿۱۵﴾ وَتَمْطِعُ

فراوان را ﴿۱۳﴾ و پسرانی همگی حاضر ﴿۱۴﴾ و آماده کردم برای او [اسباب جاه و ثروت] چنان که باید ﴿۱۵﴾ باز طمع می کند

أَنْ أَزِيدَ ﴿۱۶﴾ كَلَّا إِنَّهُ كَان لَّيْلَتَنَا عَيْنِدَا ﴿۱۷﴾ سَارَهُنَّ صَعُودًا ﴿۱۸﴾

که زیاده دهم [او را] ﴿۱۶﴾ نه هرگز زیرا ما لاجوج و سرکش ﴿۱۷﴾ به زودی او را خواهیم افکند به دشواری [عذاب] ﴿۱۸﴾

إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ۖ ۱۸ فَقِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ ۖ ۱۹ ثُمَّ قِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ ۖ ۲۰ ثُمَّ نَظَرَ ۖ

چرا که اندیشه کرد و سنجید [که چگونه باقرآن مبارزه کند] ۱۸ مرده باد چگونه سنجید [و نقشه کشید] ۱۹ باز هم مرده باد چگونه سنجید ۲۰ آنگاه نظر کرد

ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ۖ ۲۱ ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ۖ ۲۲ فَقَالَ إِنَّ هَذَا إِلَهٌ سَحَرٌ ۖ ۲۱

باز روی ترش کرد و پیشانی درهم کشید ۲۱ پس پشت گردانید و تکبر ورزید ۲۲ پس گفت نیست این قرآن مگر جادویی

يُؤْتِرُ ۖ ۲۴ إِنَّ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ۖ ۲۵ سَأُصْلِيهِ سَقَرَ ۖ ۲۶ وَمَا أَذْرَكَ ۖ

که نقل می شود ۲۴ نیست این [قرآن] مگر سخن بشر ۲۵ به زودی می اندازم او را در دوزخ ۲۶ و چه چیز آگاه کرد تو را

مَا سَقَرُ ۖ ۲۷ لَا بَقِي ۖ ۲۸ وَلَا نَذَرُ ۖ ۲۹ لَوَاحَةٌ لِلْبَشَرِ ۖ ۲۹ عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ۖ

که چیست دوزخ ۲۷ نه [عضوی را] باقی می گذارد و نه رهای می کند ۲۸ سوزاننده و تغییر دهنده پوست است ۲۹ بر آن نوزده [نگهبان] است

وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً ۖ ۳۰ وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً ۖ ۳۰

و قرار نداده ایم نگهبانان آتش را مگر فرشتگان و قرار نداده ایم شمار ایشان را مگر آزمونی

لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيْقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَزِدَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا ۖ ۳۱ إِمِينًا ۖ

برای کافران تا یقین کنند کسانی که داده شده اند کتاب و تا افزون شود کسانی که ایمان آورده اند ایمانشان

وَلَا يَرْنَابَ ۖ ۳۲ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ ۖ ۳۳ وَلَيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ ۖ

و در تردید نیفتند کسانی که داده شده به آنها کتاب و [همچنین] مؤمنان و سرانجام می گویند آنان که در دل های ایشان مرضی است

وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا ۖ ۳۴ كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ ۖ وَيَهْدِي ۖ

و کافران که چه چیز اراده کرده است الله با این وصف [عدد ملائکه] این چنین گمراه می کند الله هر کس را که بخواهد و راه می نماید

مَن يَشَاءُ ۖ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ ۖ ۳۵ إِلَّا هُوَ ۖ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْبَشَرِ ۖ ۳۶ كَلَّا ۖ

هر کس را که بخواهد و نمی داند [شمار] سپاهیان پروردگارت را جز او و نیست این جز پندی برای آدمیان ۳۶ چنین نیست

وَالْقَمَرِ ۖ ۳۲ وَاللَّيْلِ إِذَا أَدْبَرَ ۖ ۳۳ وَالصُّبْحِ إِذَا أَصْفَرَ ۖ ۳۴ إِنَّهَا لَاحِدَى ۖ

[که کافران می پندارند] سوگند به ماه ۳۲ و سوگند به شب چون پشت کند ۳۳ و سوگند به صبح آنگاه که آشکار شود ۳۴ همانا [دوزخ] یکی از

الْكُبَرَىٰ ۖ ۳۵ نَذِيرًا ۖ ۳۶ لِمَن شَاءَ مِنكُمْ أَن يَفْقَدَ ۖ ۳۷ أَوْ يَتَأَخَّرَ ۖ ۳۷ كُلُّ

بزرگ ترین پدیده هاست ۳۵ درحالی که بیم دهنده آدمیان است ۳۶ برای هر که بخواهد از شما که [در کار خیر] پیش شود یا پس ماند ۳۷ هر

نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينًا ۖ ۳۸ إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ ۖ ۳۹ فِي جَنَّاتٍ يَتَسَاءَلُونَ ۖ

کسی به آنچه کسب کرده در گرو است ۳۸ مگر دست راستی ها ۳۹ در باغ هایی می پرسند از یکدیگر

عَنِ الْمُجْرِمِينَ ۖ ۴۱ مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ ۖ ۴۲ قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ

بزهکاران ۴۱ چه چیز داخل کرد شما را در دوزخ ۴۲ گویند نبودیم از

الْمُصَلِّينَ ۖ ۴۳ وَلَمْ نَكُ نَطْعُمُ ۖ ۴۴ الْمَسْكِينِ ۖ ۴۴ وَكُنَّا نَخُوضُ ۖ ۴۵ مَعَ

نمازگزاران ۴۳ و اطعام نمی کردیم بینوایان را ۴۴ و فرومی رفتیم [در باطل] با

الْخَائِضِينَ ۖ ۴۵ وَكُنَّا نَكْذِبُ ۖ ۴۶ يَوْمَ الدِّينِ ۖ ۴۶ حَتَّىٰ ۖ ۴۷ أَتَيْنَا ۖ ۴۷ الْيَقِينَ ۖ ۴۷

فروروندگان [در باطل] ۴۵ و تکذیب می کردیم روز جزا را ۴۶ تا آن که به سراغ ما آمد باور قطعی مرگ ۴۷

فَمَا نَنْفَعُهُمْ شَفَعَةُ الشَّافِعِينَ ﴿٤٨﴾ فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكَرَةِ مُعْرِضِينَ

پس سود ندهد آنان را شفاعت شفاعت کنندگان ﴿۴۸﴾ پس چه شده است آنان را که از پند روی گردانان اند

كَانَ لَهُمْ حَرُّ مُسْتَنْفِرَةٍ ﴿٥٠﴾ فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ﴿٥١﴾ بَلْ يُرِيدُ

﴿۴۹﴾ گویا آنان خزان رمنده اند ﴿۵۰﴾ که گریخته باشند از شیری ژیان ﴿۵۱﴾ بلکه می خواهد

كُلُّ أَمْرٍ مِنْهُمْ أَنْ يُوْتَىٰ صُحُفًا مُنْشَرَةً ﴿٥٢﴾ بَلْ لَا يَخَافُونَ

هر شخصی از ایشان که به او داده شود نامه های سرگشاده ﴿۵۲﴾ [نه] چنین نیست بلکه نمی ترسند

الْآخِرَةِ ﴿٥٣﴾ كَلَّا إِنَّهُ تَذْكِرَةٌ ﴿٥٤﴾ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ﴿٥٥﴾

از آخرت ﴿۵۳﴾ چنین نیست همانا آن [قرآن] پندی است ﴿۵۴﴾ پس هر که خواهد [که پند گیرد] یاد کند آن را ﴿۵۵﴾

وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ الْقُوَىٰ وَأَهْلُ الْغَفْرِ ﴿٥٦﴾

و یاد نمی کنند مگر اینکه بخواهد الله اوست که در خور پروا داشتن است و اوست که در خور آمرزیدن است ﴿۵۶﴾

آیاتها
۴۰

سُورَةُ الْقِيَامَةِ

ترتیبها
۷۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گسترِ مهربان

لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَمَةِ ﴿١﴾ وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ﴿٢﴾ اَيَحْسَبُ

به تاکید سوگند به روز رستاخیز ﴿۱﴾ و به تاکید سوگند به نفس ملامت کننده بر بدی [که برانگیخته می شود] ﴿۲﴾ آیا می پندارد

الْإِنْسَانُ أَلَّنْ يَجْمَعَ عِظَامَهُ ﴿٣﴾ بَلَىٰ قَدَرِينِ عَلَىٰ أَنْ تُسَوَّىٰ بَنَانُهُ ﴿٤﴾ بَلْ

انسان که جمع نخواهیم کرد استخوان هایش را ﴿۳﴾ آری، [جمع می کنیم] درحالی که تواناییم بر اینکه درست کنیم سرانگشتان او را ﴿۴﴾ بلکه

يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ﴿٥﴾ يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمُ الْقِيَمَةِ ﴿٦﴾ فَإِذَا بَرَقَ الْبَصَرُ ﴿٧﴾

می خواهد انسان که به گناه پردازد پیش روی خود [آینده اش را] ﴿۵﴾ می پرسد کی خواهد بود روز رستاخیز ﴿۶﴾ آنگاه که خیره شود چشم

وَحُصِفَ الْقَمَرُ ﴿٨﴾ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ﴿٩﴾ يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ

﴿۷﴾ و تیره گردد ماه ﴿۸﴾ و جمع شوند آفتاب و ماه ﴿۹﴾ گوید انسان در آن روز

أَيْنَ الْمَفْرُجِ ﴿١٠﴾ كَلَّا لَا وَزَرَ ﴿١١﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ﴿١٢﴾ يَلْبَثُوا الْإِنْسَانُ

کجاست گریزگاه ﴿۱۰﴾ کلا لا وزر ﴿۱۱﴾ به سوی پروردگار تو است آن روز قرارگاه ﴿۱۲﴾ خبر داده می شود انسان

يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ﴿١٣﴾ بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ﴿١٤﴾ وَلَوْ أَلْقَىٰ

در آن روز به آنچه پیش فرستاده و برجای نهاده است ﴿۱۳﴾ بلکه انسان بر نفس خود بینا است ﴿۱۴﴾ اگرچه پیش آورد

مَعَاذِيرَهُ ﴿١٥﴾ لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ ﴿١٦﴾ إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ

عذرهای خود را ﴿۱۵﴾ مجنبان بخواندن قرآن زبان خود را تا تعجیل کنی به [حفظ کردن] آن ﴿۱۶﴾ همانا بر عهده ماست جمع کردن آن

وَقُرْآنَهُ ﴿١٧﴾ فَإِذَا قَرَأَهُ فَابْعِثْهُ قُرْآنَهُ ﴿١٨﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ﴿١٩﴾

و خواندن آن ﴿۱۷﴾ پس چون بخوانیم آن را پس پیروی کن خواندن آن را ﴿۱۸﴾ آنگاه بی گمان بر ماست بیان آن ﴿۱۹﴾

كَلَّا **بَلْ تُحِجُّونَ الْعَاجِلَةَ** **۲۰** **وَنَذِرُونَ الْآخِرَةَ** **۲۱** **وُجُوهُ** **يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ** **۲۲**
 چنین نیست بلکه دوست می دارید دنیای زودگذر را **۲۰** و وامی گذارید آخرت را **۲۱** روی هایی در آن روز شادابند **۲۲**
إِلَىٰ رَبِّهَا نَاطِرَةٌ **۲۳** **وُجُوهُ** **يَوْمَئِذٍ بِآسِرَةٍ** **۲۴** **تَظُنُّ أَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ** **۲۵**
 به پروردگارش نگرنده اند **۲۳** و روی هایی در آن روز درهم کشیده اند **۲۴** گمان برد که انجام گیرد با او رفتاری کمر شکن **۲۵**
كَلَّا **إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ** **۲۶** **وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ** **۲۷** **وَوُظِّنَ أَنَّهٗ الْفِرَاقُ** **۲۸** **وَالنَّفْتَ**
 چنین نیست آنگاه که برسد جان به گلو **۲۶** و گفته شود کیست افسونگری **۲۷** و گمان برد که این است وقت جدایی **۲۸** و بیچند
السَّاقِ **بِالسَّاقِ** **۲۹** **إِلَىٰ رَبِّكَ** **يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ** **۳۰** **فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَّى**
 ساق پای او به ساق [دیگرش] **۲۹** به سوی پروردگار تو است در آن روز راندن **۳۰** پس نه تصدیق کرد و نه نماز گزارد
۳۱ **وَلَكِنْ كَذَبَ** **وَتَوَلَّى** **۳۲** **ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ** **يَتَمَطَّى** **۳۳** **أَوَّلَىٰ لَكَ**
۳۱ و لیکن تکذیب کرد و روی بر تافت **۳۲** آنگاه برفت به سوی خانواده اش به خود می بالد **۳۳** وای بر تو
فَأَوَّلَىٰ **۳۴** **ثُمَّ أَوَّلَىٰ لَكَ فَأَوَّلَىٰ** **۳۵** **أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى** **۳۶**
 پس وای بر [تو] **۳۴** باز وای بر تو پس وای بر [تو] **۳۵** آیا می پندارد انسان که رها می شود بیهوده [و مهمل] **۳۶**
أَلَمْ يَكْ نُطْفَعًا مِنْ مَنِيٍّ **يُمْنَىٰ** **۳۷** **ثُمَّ كَانَ عِلْقَةً** **فَخَلَقَ** **۳۸** **فَسَوَّيْنَاهُ** **فَجَعَلْنَاهُ**
 آیا نبوده آبی ناچیز از منی که ریخته می شود **۳۷** سپس شد خونی بسته آنگاه الله آن را بیافرید و درست اندام کرد **۳۸** پس قرار داد از آن
الرَّوْحَيْنِ **الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ** **۳۹** **أَلَيْسَ** **۴۰** **بِقَدَرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ** **۴۰**
 دو گونه نر و ماده را **۳۹** آیا نیست چنین آفریننده ای توانا بر اینکه زنده کند مردگان را **۴۰**

سُورَةُ الْإِنشَانِ

آیاتها
۳۱ترتیبها
۷۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

هَلْ أَتَىٰ عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُن شَيْئًا مَّذْكُورًا **۱**
 هر آینه گذشته است بر انسان برهه ای از زمان که نبوده است چیزی قابل ذکر **۱**
إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ **نَّبْتَلِيهِ** **فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا**
 بی گمان ما آفریدیم انسان را از نطفه ای درهم آمیخته درحالی که می آزماییم او را پس گردانیدیم او را شنوای
بَصِيرًا **۲** **إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ** **إِمَّا شَاكِرًا** **وَأِمَّا كَفُورًا** **۳**
 بینا **۲** همانا ما هدایت کردیم او را به راه راست **۳** درحالی که یا سپاسگزار است و یا ناسپاس **۳**
إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا **وَأَغْلَلَآ** **وَسَعِيرًا** **۴** **إِنَّ**
 همانا ما آماده ساخته ایم برای کافران زنجیرها و طوق ها و آتش برافروخته را **۴** بی گمان
الْأَبْرَارَ **يَشْرَبُونَ** **۵** **كَأْسٍ** **مِّنْ** **مَّاءٍ** **۵** **كَافُورًا** **۵**
 نیکان می نوشند از پیاله ای که آمیزه آن کافور است **۵**

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ﴿٦﴾ يُوفُونَ بِالْغَدْرِ وَغَافُونَ

چشمه ای که می نوشند از آن بندگان الله روان می سازند آن را روان کردنی و فامی کنند به نذر و می ترسند

يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ﴿٧﴾ وَيُطْعَمُونَ أَلْطَامَ عَلَىٰ حَيْهٍ مَّسْكِينًا

از روزی که هست شر آن فراگیر و می خوراند طعام را با وجود دوست داشتن آن به بینوا

وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا ﴿٨﴾ إِنَّمَا نَطْعُكُمْ لَوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا

و یتیم و اسیر [گویند] همانا می خورانیم شما را برای خوشنودی الله نمی خواهیم از شما پاداشی و نه سپاسی را

إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَرِيرًا ﴿٩﴾ فَوَقَّعَهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ

همانا ما می ترسیم از پروردگار خود روزی که گرفته [و] بسیار سخت است [و] پس نگهداشت آنان را الله از شر آن

الْيَوْمَ وَلَقَّعَهُمْ نَصْرَهُ وَسُرُورًا ﴿١١﴾ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا

روز و رسانید به ایشان خرمی و شادمانی را [و] پاداش داد به ایشان به سبب اینکه شکیبایی کردند بهشت و جامه ابریشمی را

مُتَّكِنِينَ ﴿١٢﴾ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا ﴿١٣﴾

تکیه کنندگان اند در آن بر تخت ها نمی بینند در آن آفتابی و نه سرمایی را [و]

وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا وَذُلَّتْ قُطُوفُهَا نِذْلًا ﴿١٤﴾ وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِغَانِيَةٍ

و نزدیک است بر ایشان سایه های آن و فرود آمده است میوه های آن فرود آمدنی [و] و گردانیده می شود بر ایشان ظرف هایی

مِّنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا ﴿١٥﴾ قَوَارِيرًا مِّنْ فِضَّةٍ قَدَرُوهَا نَقِيرًا ﴿١٦﴾

از نقره و تنگ هایی که باشند بلورین [و] بلورهای نقره فام که آنها را اندازه گیری کرده اند اندازه کردنی [و]

وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ﴿١٧﴾ عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا

و نوشانیده شوند در آنجا پیمانه ای که هست آمیزه اش زنجبیل [و] چشمه ای در آن که نامیده می شود سلسبیل

وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمَلَكًا كَبِيرًا ﴿٢٠﴾ عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُنْدُسٍ

و چون بنگری آنجا بینی نعمت های فراوان و فرمانروایی بزرگی را [و] بالایشان جامه های ابریشم نازک

خَضِرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ ﴿٢١﴾ وَحُلُوعٌ أَسَاوِرٌ مِّنْ فِضَّةٍ وَسَقَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا

سبز رنگ و ابریشم ستبر است و پوشانیده شوند دستواره هایی از نقره و بنوشاند به ایشان پروردگارشان شرابی

طَهُورًا ﴿٢٢﴾ إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَّشْكُورًا ﴿٢٣﴾ إِنَّا

پاک را [و] همانا این هست برای شما پاداشی و باشد کوشش شما سپاس داشته شده [و] همانا

نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ﴿٢٣﴾ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ

ما فرود آوردیم بر تو قرآن را فرود آوردنی [و] پس شکیبا باش برای حکم پروردگارت و اطاعت مکن

مِنْهُمْ ءَاثِمًا ءَوْ كَفُورًا ﴿٢٤﴾ وَادْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٢٥﴾

از ایشان گنهکار یا ناسپاسی را [و] یاد کن نام پروردگارت را صبح و شام

وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ۞
و بخشی از شب را سجد کن برای او و به پاکی بستی او را [در] شبی دراز ۞ بی گمان

هَؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا ۞
این گروه دوست می دارند دنیای زودگذر را و وامی گذارند پشت سر خود روزی گران را ۞ ما

خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْثَلَهُمْ تَبْدِيلًا ۞
آفریدیم آنان را و محکم کردیم بندهای بدنشان را و هرگاه بخواهیم جایگزین کنیم مانندشان را جایگزین کردنی

إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۞
همانا این پندی است پس هر که خواهد در پیش گیرد به سوی پروردگار خود راهی را ۞

وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۞
و نمی خواهید شما مگر اینکه بخواهد الله بی گمان الله هست بس دانای سنجیده کار ۞

يَدْخُلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۞
داخل می کند هر که را خواهد در رحمت خود و برای ستمکاران آماده کرده است برایشان عذابی دردناک را ۞

آیاتها
۵۰

سُورَةُ الْمُرْسَلَاتِ

ترتیبها
۷۷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ۞^۱ فَالْعَصْفِ ۞^۲ عَصْفًا ۞^۳ وَالتَّشْرِيتِ ۞^۴ فَشَرًّا ۞^۵ فَالْمُفْقِتِ ۞^۶ ذِكْرًا ۞^۷ أَوْ نُذْرًا ۞^۸ إِنَّمَا كَذَّابٍ أَفْكَنَانٍ ۞^۹ جَدَارَكُنِي ۞^{۱۰} أَنْتَ الْفَاءُ كُنْدُكَ أَنْتَ ذِكْرِي ۞^{۱۱} تَاحْتَجُّنِي بِأَشْدِّ لِي خَوْلَانٍ ۞^{۱۲} يَا هَشْدَارِي بِأَشْدِّ لِي بَدَانٍ ۞^{۱۳} هَمَانًا نَجْه

تَوَعَّدُونَ ۞^{۱۴} لَوْ قَعَّ ۞^{۱۵} فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ ۞^{۱۶} وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ ۞^{۱۷} وَإِذَا الْجِبَالُ سُفَّتْ ۞^{۱۸} وَإِذَا الرَّسُلُ أَقْنَتْ ۞^{۱۹} لِأَيِّ يَوْمٍ أُحِلَّتْ ۞^{۲۰}

لَيَوْمٍ الْفَصْلِ ۞^{۲۱} وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ ۞^{۲۲} وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ ۞^{۲۳} لِلْمُكَذِّبِينَ ۞^{۲۴} أَلَمْ نُهْلِكْ ۞^{۲۵} الْأَوَّلِينَ ۞^{۲۶} ثُمَّ نَبْعَثُ ۞^{۲۷} الْآخِرِينَ ۞^{۲۸}

كَذَلِكَ نَفْعُ ۞^{۲۹} بِالْمُجْرِمِينَ ۞^{۳۰} وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ ۞^{۳۱} لِلْمُكَذِّبِينَ ۞^{۳۲}

أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ﴿٢٠﴾ فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ﴿٢١﴾ إِلَى قَدَرٍ
آیا نیافریدیم شما را از آبی پست و بی ارزش ﴿۲۰﴾ پس قرار دادیم آن را در قرارگاهی استوار ﴿۲۱﴾ تا اندازه ای

مَعْلُومٍ ﴿٢٢﴾ فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَدَرُونَ ﴿٢٣﴾ وَيْلٌ يَوْمَذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٤﴾
معین ﴿۲۲﴾ باز اندازه گرفتیم آن را و خوب تواناییم ﴿۲۳﴾ وای در آن روز بر تکذیب کنندگان ﴿۲۴﴾

أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا ﴿٢٥﴾ أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا ﴿٢٦﴾ وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ
آیا قرار ندادیم زمین را دربرگیرنده ﴿۲۵﴾ زندگان و مردگان ﴿۲۶﴾ و قرار دادیم در زمین کوه های

شَامِخَاتٍ ﴿٢٧﴾ وَأَسْقَيْنَكُم مَّاءً فُرَاتًا ﴿٢٧﴾ وَيْلٌ يَوْمَذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٨﴾
بلند را و نوشانیدیم به شما آبی گوارا را ﴿۲۷﴾ وای در آن روز بر تکذیب کنندگان ﴿۲۸﴾

أَنْطَلِقُوا إِلَىٰ مَا كُنْتُمْ بِهِ تَكْذِبُونَ ﴿٢٩﴾ أَنْطَلِقُوا إِلَىٰ ظِلٍّ ذِي ثَلَاثِ
بروید به سوی همان چیزی که شما آن را تکذیب می کردید ﴿۲۹﴾ بروید به سوی سایه ای که سه

شُعَبٍ ﴿٣٠﴾ لَا ظِلِيلٍ وَلَا يَغْنِي مِنَ الْهَبِّ ﴿٣١﴾ إِنَّمَا تَرْمِي بِشَرَرٍ
شعبه است ﴿۳۰﴾ نه سایه بان است و نه بازمی دارد از زبانه آتش را ﴿۳۱﴾ همانا آن آتش می اندازد شراره هایی را

كَالْقَصْرِ ﴿٣٢﴾ كَانَهُ جَمَلَتْ صُفْرًا ﴿٣٣﴾ وَيْلٌ يَوْمَذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٤﴾
مانند قصر ﴿۳۲﴾ گویا آن شترانی زرد رنگ اند ﴿۳۳﴾ وای در آن روز بر تکذیب کنندگان ﴿۳۴﴾

هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٣٥﴾ وَلَا يُؤْذِنُ لَهُمْ فَيَعْذِرُونَ ﴿٣٦﴾ وَيْلٌ يَوْمَذٍ
این روزی است که سخن نمی گویند ﴿۳۵﴾ و اجازه داده نشود به ایشان که عذرخواهی کنند ﴿۳۶﴾ وای در آن روز

لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٧﴾ هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ ﴿٣٨﴾ وَالْأَوَّلِينَ ﴿٣٨﴾ فَإِنْ كَانَ
بر تکذیب کنندگان ﴿۳۷﴾ این روز دوری و جدایی [حق از باطل] است جمع کردیم شما و پیشینیان را ﴿۳۸﴾ پس اگر هست

لَكُمْ كَيْدٌ فَيَكِيدُونَ ﴿٣٩﴾ وَيْلٌ يَوْمَذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٠﴾ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ فِي
شما را نیرنگی در حق من نیرنگ ورزید ﴿۳۹﴾ وای در آن روز بر تکذیب کنندگان ﴿۴۰﴾ همانا پرهیزکاران در

ظِلِّ وَعُيُونٍ ﴿٤١﴾ وَفَوْكَهَ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٤٢﴾ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا
سایه ها و [در کنار] نهرهایند ﴿۴۱﴾ و میوه ها از آنچه دلخواهشان است ﴿۴۲﴾ بخورید و بیاشامید گوارایتان باد

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٤٤﴾ وَيْلٌ يَوْمَذٍ
به پاداش آنچه می کردید ﴿۴۳﴾ همانا ما این چنین پاداش می دهیم نیکوکاران را ﴿۴۴﴾ وای در آن روز

لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٥﴾ كُلُوا وَتَمَنَعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ تَجْرُمُونَ ﴿٤٦﴾ وَيْلٌ يَوْمَذٍ
بر تکذیب کنندگان ﴿۴۵﴾ بخورید و بهره برگیرید اندکی همانا شما بزهکارید ﴿۴۶﴾ وای در آن روز

لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ ﴿٤٨﴾ وَيْلٌ
بر تکذیب کنندگان ﴿۴۷﴾ و چون گفته شود به ایشان رکوع کنید رکوع نمی کنند ﴿۴۸﴾ وای

يَوْمَذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾ فَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ ﴿٥٠﴾
در آن روز بر تکذیب کنندگان ﴿۴۹﴾ پس به کدامین سخن بعد از آن ایمان می آورند ﴿۵۰﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

- عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ (۱) عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيمِ (۲) الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ (۳)
از چه می پرسند [مردم] از یکدیگر (۱) از آن خبر بزرگ (۲) که ایشان در آن اختلاف دارند (۳)
- كَلَّا سَيَعْلَمُونَ (۴) ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ (۵) اَلَمْ تَجْعَلِ الْاَرْضَ مِهْدًا (۶)
چنین نیست به زودی خواهند دانست (۴) باز هم چنین نیست به زودی خواهند دانست (۵) آیا قرار ندادیم زمین را بستر [برای زندگانی] (۶)
- وَالْجِبَالَ اَوْتَادًا (۷) وَخَلَقْنٰكُمْ اَزْوَاجًا (۸) وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا (۹)
و کوه ها را میخ ها (۷) و آفریدیم شما را جفت جفت [نر و ماده] (۸) و قرار دادیم خواب شما را سبب آرامش (۹)
- وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا (۱۰) وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا (۱۱) وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا (۱۲) وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا (۱۳) وَانْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا (۱۴) لِّنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا (۱۵) وَجَنَّاتٍ اَلْفَافًا (۱۶)
و قرار دادیم شب را پوششی (۱۰) و قرار دادیم روز را مایه زندگی (۱۱) و بنا کردیم بالای سر شما هفت [آسمان] بس استوار (۱۲) و قرار دادیم چراغی درخشان را (۱۳) و فرو آوردیم از ابرهای فشارنده آبی ریزان را (۱۴) تا برآوریم به واسطه آن دانه و گیاه را (۱۵) و باغ های درهم پیچیده (۱۶) بی گمان روز داوری [و جدایی] هست و عده گاه [مردم] روزی که دمیده شود در صور
- فَنَاتُونَ اَفْوَاجًا (۱۸) وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا (۱۹) وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا (۲۰) اِنَّ فِي شَكٍّ لِّطَٰغِينَ مَّآبٍ (۲۲) لَّيْبِثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا (۲۳) لَا يَذُقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا (۲۴) إِلَّا هَمِيمًا وَغَسَّاقًا (۲۵) جَزَاءً وِفَاقًا (۲۶) اِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا (۲۷) وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا (۲۸) وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا (۲۹) فَذُوقُوا فَلَنْ نَّزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا (۳۰)
پس می آید فوج فوج (۱۸) و گشوده شود آسمان و می شود دارای درهایی (۱۹) و روان کرده شوند کوه ها پس شوند همچون سراب (۲۰) بی شک [در] طغیان [آب] (۲۲) در آنجا درنگ کنندگان (۲۳) در آن سالیانی (۲۳) نمی چشند در آنجا خنکی و نه نوشیدنی را (۲۴) مگر آب داغ و خونابه ای بدبو (۲۵) پاداشی موافق [کردار آنها] (۲۶) چرا که آنان خود (۲۶) امید نداشتند به حسابی (۲۷) و تکذیب می کردند آیات ما را سخت (۲۸) و هر چیزی را شمارش کرده ایم به نوشتن (۲۹) پس بچشید که هرگز نه افزایش بر شما جز عذاب را (۳۰)

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ۚ ﴿۳۱﴾ حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ۚ ﴿۳۲﴾ وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا ۚ ﴿۳۳﴾ وَكَأْسًا
 بی گمان برای پرهیزکاران کامیابی است ﴿۳۱﴾ باغ ها و انگورها ﴿۳۲﴾ و دوشیزگانی نارستان هم سال ﴿۳۳﴾ و جام های
 دِهَاقًا ۚ ﴿۳۴﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَابًا ۚ ﴿۳۵﴾ جَزَاءُ مِّن رَّبِّكَ عَطَاءٌ
 لبریز ﴿۳۴﴾ نمی شنوند در آنجا سخنان بیهوده و نه تکذیب سخنی را ﴿۳۵﴾ پاداشی است از جانب پروردگارت عطایی
 حِسَابًا ۚ ﴿۳۶﴾ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۚ ﴿۳۷﴾ الرَّحْمَنُ ۚ ﴿۳۸﴾ لَا يَمْلِكُونَ
 از روی حساب ﴿۳۶﴾ پروردگار آسمان ها و زمین و آنچه میان آن دو است ﴿۳۷﴾ [الله] مهر گستر نتوانند
 مِنْهُ خِطَابًا ۚ ﴿۳۹﴾ يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا ۚ لَا يَتَكَلَّمُونَ
 در برابر او هیچ سخنی را ﴿۳۹﴾ روزی که می ایستند روح و فرشتگان به صف سخن نگویند
 إِلَّا مَن أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ ۚ وَقَالَ صَوَابًا ۚ ﴿۴۰﴾ ذَلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ ۚ ﴿۴۱﴾ فَمَن
 مگر کسی که اجازه دهد او را [الله] مهر گستر و گوید [گفتاری] درست ﴿۴۰﴾ آن روزا روز حق است پس هر که
 شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ مَآبًا ۚ ﴿۴۲﴾ إِنَّا أَنذَرْنَكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا ۚ ﴿۴۳﴾ يَوْمَ
 خواهد بگیرد به سوی پروردگارش راه بازگشتی را ﴿۴۲﴾ همانا ما بیم دادیم شما را از عذابی نزدیک روزی که
 يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَلَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا ۚ ﴿۴۴﴾
 بنگرد آدمی چیزی را که پیش فرستاده است با دو دستش و گوید کافر کاشکی من می بودم خاک ﴿۴۴﴾

آیاتها
۴۶

سُورَةُ النَّازِعَاتِ

ترتیبها
۷۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا ۚ ﴿۱﴾ وَالنَّشِيطَاتِ نَشْطًا ۚ ﴿۲﴾ وَالسَّابِحَاتِ سَبْحًا ۚ ﴿۳﴾
 سوگند به آن فرشتگان برکننده به طور کامل ﴿۱﴾ و سوگند به آن برگزندگان به آرامی ﴿۲﴾ و سوگند به آن فرشتگان شناور که شناور اند
 فَالسَّابِقَاتِ سَبْقًا ۚ ﴿۴﴾ فَالْمُدَبِّرَاتِ أَمْرًا ۚ ﴿۵﴾ يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ۚ ﴿۶﴾
 پس پیشی گیرندگان اند پیشی گرفتنی ﴿۴﴾ آنگاه تدبیر کنندگان هر کاری هستند در روزی که به لرزه درآید آن بانگ عظیم [لرزه افکن]
 تَتَّبِعُهَا الْرَّادِفَةُ ۚ ﴿۷﴾ قُلُوبٌ يُّومِذٍ ۚ ﴿۸﴾ وَاجِفَةٌ ۚ ﴿۹﴾ أَبْصَرُهَا ۚ ﴿۱۰﴾
 به دنبال آن بانگی دیگر برآید دل هایی در آن روز ترسانند ترسانند ﴿۸﴾ چشم های آنها
 خَشِيعَةً ۚ ﴿۱۱﴾ يَقُولُونَ أَيْنَا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ ۚ ﴿۱۲﴾ أَيْنَا كُنَّا ۚ ﴿۱۳﴾
 فروافتاده است می گویند آیا ما بر خواهیم گشت به حالت اول آیا وقتی که شویم
 عِظْمًا نَّخْرَةً ۚ ﴿۱۴﴾ قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ ۚ ﴿۱۵﴾ خَاسِرَةٌ ۚ ﴿۱۶﴾ فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ ۚ ﴿۱۷﴾
 استخوان های پوسیده [به مسخره] گویند این در این هنگام بازگشتی زیان آور خواهد بود پس آن یک فریاد است
 وَاحِدَةٌ ۚ ﴿۱۸﴾ فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ۚ ﴿۱۹﴾ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَىٰ ۚ ﴿۲۰﴾
 و بس پس ناگهان ایشان در روی زمین حاضر می شوند آیا رسیدی است به تو داستان موسی ﴿۲۰﴾

- إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ۝۱۶ أَذْهَبَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ۝۱۷
- آنگاه که ندا داد او را پروردگارش در سرزمین پاک «طوی» ۱۶ برو به سوی فرعون همانا او سرکشی کرده است ۱۷
- فَقُلْ هَلْ لَّكَ إِلَىٰ أَنْ تَزَكَّىٰ ۝۱۸ وَأَهْدِيكَ إِلَىٰ رَبِّكَ فَخَشِيَ ۝۱۹ فَأَرَاهُ
- پس بگو آیا میل داری که به پاکی گرایی ۱۸ و راه نمایم تو را به سوی پروردگارت پس بترسی ۱۹ پس بنمودش
- الْآيَةَ الْكُبْرَىٰ ۝۲۰ فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ ۝۲۱ ثُمَّ أَذْبَرَ يَسْعَىٰ ۝۲۲ فَحَشَرَ
- آن معجزه بزرگ را ۲۰ پس تکذیب کرد و نافرمانی نمود ۲۱ پس پشت گردانید درحالی که می کوشید ۲۲ پس گرد آورد همه را
- فَنَادَىٰ ۝۲۳ فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ ۝۲۴ فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ
- و ندا کرد ۲۳ پس گفت منم پروردگار برتر شما ۲۴ پس گرفتار کرد او را الله به عذاب آخرت و دنیا
- ۝۲۵ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَنِ يَخْشَىٰ ۝۲۶ ءَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ السَّمَاءُ بَنَاهَا
- ۲۵ همانا در این [داستان] عبرتی است برای کسی که بترسد ۲۶ آیا آفریدن شما دشوارتر است یا آسمان که بنا نمود آن را
- ۝۲۷ رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّيْنَاهَا ۝۲۸ وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا ۝۲۹
- ۲۷ بر افراشت سقفش را و آن را بپرداخت ۲۸ و تاریک کرد شب آن را و آشکار نمود روشنی روز آن را ۲۹
- وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَٰلِكَ دَحَاهَا ۝۳۰ أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا ۝۳۱
- و زمین را پس از آن صاف و هموار نمود ۳۰ برآورد از زمین آب آن را و چراگاه آن را ۳۱
- وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا ۝۳۲ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعِمِمْ ۝۳۳ فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَّةُ
- و کوه ها را استوار ساخت ۳۲ تا بهره مندی ای باشد برای شما و برای چهارپایان شما ۳۳ پس وقتی که بیاید بزرگ ترین
- الْكُبْرَىٰ ۝۳۴ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَىٰ ۝۳۵ وَبُرْزَتِ الْجَحِيمُ
- هنگامه ۳۴ روزی که به یاد آورد انسان آنچه کوشش کرده است ۳۵ و پدیدار شود دوزخ را
- لِمَنِ يَرَىٰ ۝۳۶ فَأَمَّا مَنْ طَغَىٰ ۝۳۷ وَءَاثَرَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۝۳۸ فَإِنَّ الْجَحِيمَ
- برای هرکس که ببیند ۳۶ پس هرکه سرکشی کرده باشد ۳۷ و ترجیح داده باشد زندگانی دنیا را ۳۸ پس بی گمان، دوزخ
- هِيَ الْمَأْوَىٰ ۝۳۹ وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ ۝۴۰ وَنَهَىٰ النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ
- همان جایگاه اوست ۳۹ و اما کسی که بترسد از ایستادن در حضور پروردگارش و بازدارد نفس را از هوس
- ۝۴۱ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ۝۴۱ يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا
- ۴۱ پس بی گمان، بهشت همان جایگاه اوست ۴۱ می پرسند از تو درباره رستاخیز که کی است وقوع آن
- ۝۴۲ فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِهَا ۝۴۳ إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْهَنًا ۝۴۴ إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ
- ۴۲ چه کار تو را از یاد آن ۴۳ به سوی پروردگار توست فرجام آن ۴۴ همانا تو بیم دهنده ای
- مَنْ يَخْشَاهَا ۝۴۵ كَانَتْهُمْ يَوْمَ يُرَوَّنَا لَمْ يَلْبِسُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا ۝۴۶
- کسی را که می ترسد از آن ۴۵ گویا که آنان روزی که ببینند آن را درنگ نکرده بودند [در دنیا] مگر شامگاهی یا چاشتگاه آن ۴۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

عَبَسَ وَتَوَلَّى ۱ أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى ۲ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزَكِّي ۳ أَوْ
 روی ترش کرد و رخ برتافت ۱ به سبب آنکه بیامد پیش او آن نابینا ۲ و چه چیزی آگاهت می سازد شاید او به پاکی گراید ۳ یا
 يَذْكُرُ ۴ فَفَنَفَعَهُ الْذِكْرَى ۴ أَمَّا مِنْ ۵ اسْتَعْنَى ۵ فَانْتَ لَهُ ۶ تَصَدَّى ۶
 پند گیرد پس سود دهد او را ۴ آن پند ۴ اما آن که خود را بی نیاز بیند [از هدایت] ۵ پس تو به او می پردازی ۶
 وَمَا عَلَيْكَ إِلَّا يَرْكُبُ ۷ وَأَمَّا مِنْ ۸ جَاءَكَ يَسْعَى ۸ وَهُوَ يَخْشَى ۹ فَانْتَ ۱۰
 و نیست برعهده تو که به پاکی نگراید ۷ و اما آن که آمد پیش تو شتابان ۸ و او می ترسد ۹ پس تو
 عَنْهُ ۱۱ نَلْهَى ۱۰ كَلَّا ۱۱ إِنَّمَا نَذْكِرُ ۱۱ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ۱۲ فِي صُحُفٍ مُكَرَّمَةٍ ۱۲
 از وی [به دیگری] مشغول می شوی ۱۰ چنین نیست ۱۰ همانا این آیات پنداست ۱۱ پس هر که خواهد از آن پند گیرد ۱۲ در صحیفه های ارجمند
 ۱۳ مَرْفُوعَةٍ مُطَهَّرَةٍ ۱۴ بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ۱۵ كِرَامٍ بَرَرَةٍ ۱۶ قُلْ الْإِنْسَنُ ۱۶
 بلند مرتبه ۱۳ پاکیزه ۱۴ به دست نویسندگان ۱۵ بزرگ منش نیکو کردار ۱۶ کشته باد انسان
 مَا أَكْفَرَهُ ۱۷ مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ۱۸ مِنْ نُطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَّرَهُ ۱۹ ثُمَّ ۱۹
 چقدر ناسپاس است ۱۷ از چه چیزی آفرید او را ۱۸ از یک قطره آب آفریدش پس به اندازه قرارش داد ۱۹ پس
 السَّبِيلَ يَسَّرَهُ ۲۰ ثُمَّ أَمَانَهُ ۲۱ فَأَقْبَرَهُ ۲۱ ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنشَرَهُ ۲۲ كَلَّا ۲۲
 راه را آسان سازد برای او ۲۰ باز بمیراند او را پس در گورش کند ۲۱ پس وقتی که خواهد برانگیزدش ۲۲ چنین نیست
 لَمَّا يَقْضِ مَا أَمَرَهُ ۲۳ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَنُ إِلَى طَعَامِهِ ۲۴ أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا ۲۴
 هنوز انجام نداده آنچه را که فرمانش داده است ۲۳ پس باید نگرد آدمی به خوراک خویش ۲۴ همانا ریختیم آب را ریختنی
 ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ۲۵ فَأَبْنَا فِيهَا حَبًّا ۲۶ فَابْنَا فِيهَا حَبًّا ۲۷ وَعَبْنَا وَقَضْنَا ۲۸
 ۲۵ باز شکافتیم زمین را [از گیاه] شکافتی ۲۵ پس رویانیدیم در آن دانه ای را ۲۶ و انگور و سبزیجات را ۲۸
 وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ۲۹ وَحَدَائِقَ غُلْبًا ۳۰ وَفَكَهًا وَابًّا ۳۱ مَنَّاعًا لَكُمْ ۳۱
 و زیتون و خرما را ۲۹ و باغ های پر درخت را ۳۰ و میوه و چراگاه را ۳۱ بهره ای برای شما
 وَلَا تَعْمَلُكُمْ ۳۲ فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاخَةُ ۳۳ يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ۳۴
 و چهارپایان تان ۳۲ پس وقتی که بیاید آن بانگ سهمگین ۳۳ روزی که بگریزد مرد از برادرش ۳۴
 وَأُمِّهِ ۳۵ وَأَزْوَاجِهِ ۳۶ وَبَنِيهِ ۳۶ لِكُلِّ أُمْرٍ مِّنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ ۳۶
 و از مادرش ۳۵ و از همسرش ۳۶ و از پسرانش ۳۶ برای هر مردی از ایشان آن روز کاری است که
 يَغْنِيهِ ۳۷ وَجْهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفَرٌ ۳۸ صَاحِكَةٌ مُّسَبِّرَةٌ ۳۹ وَوَجْهٌ ۳۹
 او را به خود سرگرم می دارد ۳۷ چهره هایی در آن روز ۳۸ تاباند ۳۸ خندان ۳۹ و شادمانند ۳۹ و چهره هایی
 يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ۴۰ تَرَهَّقَهَا ۴۱ قَرَّةٌ ۴۱ أُولَئِكَ هُمُ الْكَفَرَةُ الْفَجَرَةُ ۴۲
 در آن روز بر آنها غبار و تیرگی است ۴۰ فرو گیرد آنها را سیاهی ۴۱ آنان همان کافران بدکارند ۴۲

ترتیبها
۸۱

سُورَةُ التَّكْوِيْنِ

آیاتها
۲۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

وَإِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ۱ وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ۲ وَإِذَا الْجِبَالُ ۳
 آنگاه که آفتاب درهم پیچیده شود ۱ و آنگاه که ستارگان تیره شوند ۲ و آنگاه که کوه ها

سُيِّرَتْ ۳ وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ۴ وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ۵
 روان شود ۳ و آنگاه که شتران ده ماهه رها شوند ۴ و آنگاه که جانوران وحشی گردآورده شوند ۵

وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ۶ وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ ۷ وَإِذَا ۸
 و آنگاه که دریاها افروخته شوند ۶ و آنگاه که جان ها [با پیکرها] قرین شوند ۷ و آنگاه که

الْمَوْتُ دُفِنَتْ ۸ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ۹ وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ۱۰
 از دختر زنده به گور پرسیده شود ۸ به کدام گناه کشته شده است ۹ و آنگاه که نامه های اعمال گشوده شوند ۱۰

وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ۱۱ وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ ۱۲ وَإِذَا الْجَنَّةُ ۱۳
 و آنگاه که آسمان برکنده شود ۱۱ و آنگاه که دوزخ برافروخته شود ۱۲ و آنگاه که بهشت

أُزْلِفَتْ ۱۳ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ ۱۴ فَلَا أُقْسِمُ بِالْخُنُوسِ ۱۵
 نزدیک آورده شود ۱۳ [آن روز] بلداند هر کسی آنچه را که حاضر ساخته است ۱۴ پس [چنان نیست که کافران پندارند] سوگند به ستارگان بازگردنده ۱۵

الْجَوَارِ الْكُنَّسِ ۱۶ وَاللَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ ۱۷ وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ۱۸
 آن روندگان نهان شونده ۱۶ و سوگند به شب آنگاه که پشت کند ۱۷ و سوگند به صبح آنگاه که بردمد ۱۸

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۱۹ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ۲۰ مُطَاعٍ ۲۱
 همانا آن [قرآن] سخن فرستاده ای ارجمند است ۱۹ توانمندی نزد صاحب عرش بلند جایگاه ۲۰ فرمان برده شده ۲۱

ثُمَّ أَمِينٍ ۲۱ وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ ۲۲ وَلَقَدْ رَآهُ ۲۳ بِالْأَفْقِ الْمُبِينِ ۲۴
 [و] در آنجا امین [وحی] است ۲۱ و نیست همنشین شما ۲۲ دیوانه ۲۳ و هر آینه دیده بود آن [فرشته] را در افق روشن ۲۴

وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ۲۵ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ۲۶
 و نیست او بر [گزارش از] غیب بخیل ۲۵ و نیست این [قرآن] سخن شیطان رانده شده ۲۶

فَأَن تَذَهَبُونَ ۲۷ إِن هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ۲۸ لِمَن شَاءَ مِنْكُمْ أَن ۲۹
 پس کجا می روید ۲۷ نیست این [قرآن] مگر پندی برای جهانیان ۲۸ برای هرکس که بخواهد از شما که

يَسْتَقِيمَ ۳۰ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۳۱
 بر راه راست رود ۳۰ و شما نمی خواهید مگر آنکه بخواهد الله پروردگار جهانیان ۳۱

ترتیبها
۸۲

سُورَةُ الْاِنْفِطَارِ

آیاتها
۱۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

إِذَا السَّمَاءُ أَنْفَطَرَتْ ① وَإِذَا الْكَوَاكِبُ أُنْثَرَتْ ② وَإِذَا الْيَحَارُ ③
 آنگاه که آسمان بشکافت ① و آنگاه که ستارگان پراکنده شوند ② و آنگاه که دریاها

فُجِّرَتْ ③ وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ ④ عَلِمْتَ مَنْ هِيَ ⑤ قَدَّمَتْ ⑥
 روان و درهم شوند ③ و آنگاه که گورها زیرورو گردند ④ بداند هر کسی آنچه را پیش فرستاده ⑥

وَأَخْرَتْ ⑤ يَتَأْتِيَ الْإِنْسَانُ مَا عَرَفَ ⑥ بَرِّكَ الْكَرِيمِ ⑦ الَّذِي ⑧
 و برجای نهاده است ⑤ ای انسان چه چیز فریفته است تو را به پروردگارت که ارجمند است ⑦ آن که

خَلَقَكَ ⑧ فَسَوَّكَ ⑨ فَعَدَلَكَ ⑩ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ ⑪
 بیافرید تو را پس راست اندام کرد تو را و متعادل ساخت تو را ⑩ در هر صورتی که خواست ترکیب داد تو را ⑪

كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ ⑫ بِالَّذِينَ ⑬ وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ⑭ كِرَامًا ⑮
 چنین نیست بلکه دروغ می شمرید ⑫ روز جزا را ⑬ و بی گمان بر شما گماشته شده اند نگهبانانی ⑭ بزرگوار ⑮

كُنِينَ ⑯ يَعْلَمُونَ ⑰ مَا تَفْعَلُونَ ⑱ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ⑲ وَإِنَّ ⑳
 نویسندگان ⑱ می دانند آنچه را می کنید ⑲ هر آینه نیکوکاران در نعمتی [فراوان اند] ⑲ و همانا

الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ⑳ يَصْلَوْنَهَا ㉑ يَوْمَ الَّذِينَ ㉒ وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ ㉓
 بدکاران ㉓ در دوزخ اند ㉑ وارد آن می شود به روز جزاء ㉒ و نیستند ایشان از آن ناپدید ㉓

وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الَّذِينَ ㉔ ثُمَّ ㉕ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الَّذِينَ ㉖
 و چه چیزی آگاهت کرد که چیست روز جزاء ㉔ باز چه چیزی آگاهت کرد که چیست روز جزاء ㉖

يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا ㉗ وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ ㉘
 روزی است که اختیار ندارد هیچ کس برای دیگری چیزی را ㉗ و فرمان در آن روز از آن الله است ㉘

آیاتها
۳۶

سُورَةُ الْأَمْطَفِينَ

ترتیبها
۸۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

وَيْلٌ ① لِلْمُطَفِّفِينَ ② الَّذِينَ إِذَا أَكَالُوا عَلَى النَّاسِ ③ يَسْتَوْفُونَ ④
 وای ① بر کم فروشان ② آنانی که چون به پیمانه ستانند بر مردم به تمامی ستانند ④

وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ ⑤ يُخْسِرُونَ ⑥ أَلَا يَظُنُّ ⑦ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ ⑧
 و چون به پیمانه دهند بدیشان یا به وزن دهند ایشان را کم می دهند ⑥ آیا گمان نمی برند که آنان که بی گمان ⑧

مَبْعُوثُونَ ⑨ لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ⑩ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ⑪
 برانگیخته شوند ⑨ برای روزی بزرگی ⑩ روزی که می ایستند مردم در پیشگاه پروردگار جهانیان ⑪

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفَجَارِ لَفِي سَجِينٍ ۝۷ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَجِينٌ ۝۸ كِتَابٌ
چنین نیست همانا نامه [اعمال] بدکاران در سَجین است ۷ و چه چیزی آگاهت کرد که چیست سَجین ۸ کتابی است
مَرْقُومٌ ۝۹ وَيَلْ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ۝۱۰ الَّذِينَ يَكْذِبُونَ يَوْمَ الدِّينِ ۝۱۱
نوشته شده ۹ وای در آن روز بر تکذیب کنندگان ۱۰ آنانی که تکذیب می کنند روز جزاء را ۱۱
وَمَا يَكْذِبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ۝۱۲ إِذَا نُتِلَّى عَلَيْهِ ءَايَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ
و تکذیب نمی کند آن را مگر هر تجاوزکننده گنهگار ۱۲ چون خوانده شود بر وی آیات ما گوید افسانه های
الْأَوَّلِينَ ۝۱۳ كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِم مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝۱۴ كَلَّا إِنَّهُمْ
پیشینیان است ۱۳ چنین نیست بلکه زنگار زده است بر دل هایشان آنچه کسب می کردند ۱۴ چنین نیست همانا آنان
عَنِ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّمْحُجُوبُونَ ۝۱۵ ثُمَّ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ۝۱۶ ثُمَّ بُقِلُ
از [رحمت] پروردگار خویش آن روز بازداشته اند ۱۵ پس همانا ایشان درخواهند آمد به دوزخ ۱۶ پس گفته می شود
هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ۝۱۷ كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عِلِّيَّينَ
این است آنچه که شما آن را تکذیب می کردید ۱۷ هرگز چنین نیست همانا نامه اعمال نیکوکاران در علیین است
۝۱۸ وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ ۝۱۹ كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ۝۲۰ يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ ۝۲۱
و چه چیز آگاهت کرد که چیست علین ۱۹ کتابی است نوشته شده ۲۰ شاهد هستند آن را مقربان
۝۲۲ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ۝۲۳ عَلَى الْأَرَءَافِ يَنْظُرُونَ ۝۲۴ تَعْرِفُ فِي
همانا نیکوکاران در نعمتی [بزرگ] اند ۲۲ بر تخت ها نشسته نظاره می کنند ۲۳ می شناسی در
وُجُوهِهِمْ نَضْرَةٌ ۝۲۵ النَّعِيمِ ۝۲۶ يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَّخْمُومٍ ۝۲۷
چهره هایشان شادابی نعمت را ۲۵ نوشانیده می شوند از شرابِ خالص سر به مهر ۲۶
خَمْمُهُ مِسْكَ ۝۲۸ وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَفِسُونَ ۝۲۹ وَمَزَاجُهُ
که مهر آن مشک است و در این گونه [نعمت] است که باید رقابت کنند رقابت کنندگان ۲۹ و آمیزه آن
مِنْ تَسْنِيمٍ ۝۳۰ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ۝۳۱ إِنَّ الَّذِينَ
از تسنیم است ۳۰ آن چشمه ای است که می نوشد از آن مقربان ۳۱ همانا کسانی که
أَجْرُمُوا ۝۳۲ كَانُوا مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يَضْحَكُونَ ۝۳۳ وَإِذَا مَرُّوا
مجرم بودند به کسانی که ایمان داشتند می خندیدند ۳۳ و چون می گذشتند بر آنان
يَنَغَامُونَ ۝۳۴ وَإِذَا أَتَقَلَّبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ۝۳۵
[به تمسخر] چشمک می زدند ۳۴ و چون باز می گشتند به سوی کسان خود بازمی گشتند شاد و سرمست ۳۵
وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَضَالُّونَ ۝۳۶ وَمَا أُرْسِلُوا عَلَيْهِمْ
و چون می دیدند ایشان را می گفتند قطعاً اینان گمراهان اند ۳۶ و حال آنکه فرستاده نشده بودند که بر آنان
حَافِظِينَ ۝۳۷ فَالْيَوْمَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ۝۳۸
نگهبانی کنند پس امروز کسانی که ایمان آوردند به کافران می خندند ۳۸

عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ۚ هَلْ تُؤْتِبُ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾
 درحالی که بر تخت ها [نشسته] و می نگرند ﴿۳۵﴾ آیا پاداش داده شدند کافران به آنچه که می کردند ﴿۳۶﴾

ترتیبها
۸۴

سُورَةُ الْاِنْشِقَاقِ

آیاتها
۲۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گسترِ مهربان

إِذَا السَّمَاءُ انْشَقَّتْ ۙ وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۚ وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ۙ
 آنگاه که آسمان بشکافت ﴿۱﴾ و فرمان برد پروردگار خویش را و سزاوار [همین] گردد ﴿۲﴾ و آنگاه که زمین کشیده شود

﴿٢﴾ وَالْقَتَّ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ۙ وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۚ وَيَأْتِيهَا ۙ
 و بیندازد زمین آنچه را در آن است و خالی گردد ﴿۴﴾ و فرمان برد پروردگار خویش را و سزاوار [همین] گردد ﴿۵﴾ ای

الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ ۚ ﴿٦﴾ فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ ۙ
 انسان همانا تو سخت کوشنده ای به سوی پروردگارت و به سختی پس او را ملاقات خواهی کرد ﴿۶﴾ پس اما کسی که داده شود

كِتَابَهُ ۚ بِيَمِينِهِ ۙ ﴿٧﴾ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا ۙ ﴿٨﴾ وَيَنْقَلِبُ ۙ
 نامه اعمالش به دست راست او ﴿۷﴾ به زودی به حساب او رسیدگی می شود به آسانی ﴿۸﴾ و باز می گردد

إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا ۙ ﴿٩﴾ وَأَمَّا مَنْ ۙ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ ۙ ﴿١٠﴾ فَسَوْفَ ۙ
 به نزد خانواده خود شادمانه ﴿۹﴾ و اما کسی که داده شود به او نامه اعمالش از پشت سرش ﴿۱۰﴾ پس

يَدْعُوا ثُبُورًا ۙ ﴿١١﴾ وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا ۙ ﴿١٢﴾ إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ۙ ﴿١٣﴾
 می خواهد هلاکت را ﴿۱۱﴾ و درمی آید در آتشی افروخته ﴿۱۲﴾ چرا که او بود در میان کسانش شادمان ﴿۱۳﴾

إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ ۙ ﴿١٤﴾ بَلَىٰ ۚ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ۙ ﴿١٥﴾ فَلَا أُقْسِمُ ۙ
 همانا او گمان می کرد که هرگز [به سوی الله] باز نخواهد گشت ﴿۱۴﴾ آری، [باز خواهد گشت] همانا پروردگارش به احوال او بیناست ﴿۱۵﴾ سوگند می خورم

بِالشَّفَقِ ۙ ﴿١٦﴾ وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ۙ ﴿١٧﴾ وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ۙ ﴿١٨﴾
 به سرخی شامگاه ﴿۱۶﴾ و سوگند می خورم به شب و آنچه در خود گرد آورد ﴿۱۷﴾ و سوگند به ماه آنگاه که کامل شود ﴿۱۸﴾

لَتَرْكَبَنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ ۙ ﴿١٩﴾ فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۙ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا قُرِئَ ۙ
 هر آینه خواهید رسید به حالی بعد از حالی ﴿۱۹﴾ پس چه شده است آنان را که ایمان نمی آورند ﴿۲۰﴾ و چون خوانده شود

عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ۙ ﴿٢١﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا ۙ تَكْذِبُونَ ۙ
 بر ایشان قرآن سجده نمی کنند ﴿۲۱﴾ بلکه آنان که کفر ورزیده اند [آن را] تکذیب می کنند

﴿٢٢﴾ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ۙ ﴿٢٣﴾ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۙ ﴿٢٤﴾
 و الله داناتر است به آنچه در دل خود نگره می دارند ﴿۲۳﴾ پس بشارت بده ایشان را به عذابی دردناک ﴿۲۴﴾

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ۙ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۙ ﴿٢٥﴾
 مگر آنانی که ایمان آوردند و کارهای شایسته که برای ایشان پاداشی پایان ناپذیر است ﴿۲۵﴾

سه چهارم
حزب
۵۹سجده
مستحب

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ۱ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ۲ وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ
سوگند به آسمان که دارای برج هاست ۱ سوگند به روز وعده داده شده ۲ سوگند به هر شاهد و مشهودی [در آن روز]

قِيلَ أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ ۴ النَّارِ ذَاتِ الْوَقُودِ ۵ إِذْ هُمْ عَلَيْهَا
مرگ باد بر آن خندقیان ۴ [افروزندگان] آن آتش پر هیمة ۵ آنگاه که در کنار آن

قُعُودٌ ۶ وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ۷ وَمَا نَقَمُوا
نشسته بودند ۶ و خود بر آنچه می آوردند برسر مؤمنان شاهد بودند ۷ عیب نگرفتند

مِنْهُمْ إِلَّا أَن يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ۸ الَّذِي لَهُ مُلْكُ
بر آنها جز اینکه ایمان داشتند به الله پیروزمند ستوده ۸ آن که از آن اوست فرمانروایی

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۹ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۱۰ إِنَّ الَّذِينَ
آسمان ها و زمین و الله بر هر چیزی گواه است ۱۰ همانا آنان که

فَنُوا ۱۱ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۱۲ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ
شکنجه و آزار دادند مردان مؤمن و زنان با ایمان را سپس توبه نکردند پس برای آنان عذاب دوزخ است و برای آنان است

عَذَابُ الْحَرِيقِ ۱۰ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
عذاب آتش ۱۰ همانا آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته برای ایشان است

جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۱۱ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ۱۲ إِنَّ بَطْشَ
باغ هایی که می رود از زیر [درختان] آن جوی ها این است آن کامیابی بزرگ ۱۲ همانا گیر و گرفت

رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ۱۳ إِنَّهُ هُوَ يُبْدِي وَيُعِيدُ ۱۴ وَهُوَ الْغَفُورُ الْودُودُ ۱۵
پروردگارت بسیار سخت است ۱۳ همانا اوست که آغاز می کند و بازمی گرداند ۱۴ و اوست آن آمرزگار دوستدار [مؤمنان] ۱۵

ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ۱۶ فَعَالٌ لِّمَا يُرِيدُ ۱۷ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ ۱۸
دارای عرش است و بلند جایگاه ۱۶ کننده است هر چه را خواهد ۱۷ آیا آمده است تو را خبر آن سپاهیان

فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ۱۹ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ۲۰ وَاللَّهُ مِنْ
[سپاهیان] فرعون و ثمود ۱۹ [نه] بلکه آنانی که کفر ورزیدند در [نوعی] تکذیب اند ۲۰ و الله از

وَرَأَيْهِمْ ۲۱ تُحِيطُ ۲۲ بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ ۲۳ فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ ۲۴
هر سوی ایشان احاطه کننده است ۲۱ بلکه این قرآنی است بلند جایگاه ۲۲ که در لوحی محفوظ است ۲۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

وَالسَّمَاءِ ۱ وَالطَّارِقِ ۱ وَمَا أَدْرَاكَ ۱ مَا الطَّارِقُ ۲ النّٰجِمُ ۲ الثَّاقِبُ ۳ ۳ إِنَّ كُلَّ

سوگند به آسمان و آن ستاره شبگرد ۱ و چه چیزی آگاهت کرد که چیست ستاره شبگرد ۲ ستاره ای است نافذ و درخشان ۳ نیست هیچ

نَفْسٍ ۴ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ۴ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ ۴ مِمَّ خُلِقَ ۵ خُلِقَ ۵ مِنْ مَّاءٍ

کسی جز اینکه بر او نگهبانی است ۴ پس باید بنگرد انسان که از چه آفریده شده است ۵ آفریده شده از آبی

دَافِقٍ ۶ يَخْرُجُ ۶ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ ۷ وَالتَّرَائِبِ ۷ إِنَّهُ ۷ عَلَى رَجْعِهِ ۸ لَقَادِرٌ ۸

جهنده ۶ که بیرون می آید از میان پشت و استخوان های سینه ۷ همانا او بر بازگردانیدنش تواناست ۸

يَوْمَ ۹ بَلَى السَّارِئِ ۹ فَمَا لَهُ ۹ مِنْ قُوَّةٍ ۱۰ وَلَا نَاصِرٍ ۱۰ وَالسَّمَاءِ ۱۱ ذَاتِ الرِّجِّعِ ۱۱

روزی که آشکار شود رازها ۹ پس نباشد او را هیچ نیرویی و نه یاری دهنده ای ۱۰ سوگند به آسمان برگرداننده ۱۱

وَالْأَرْضِ ۱۲ ذَاتِ الصَّدْعِ ۱۲ إِنَّهُ ۱۳ لَقَوْلٌ فَصْلٌ ۱۳ وَمَا هُوَ ۱۴ بِالْهَزْلِ ۱۴ إِنَّهُمْ

سوگند به زمین بر شکافته [از گیاه] ۱۲ که این [قرآن] سخن جداکننده [حق از باطل] است ۱۳ و نیست آن هرگز شوخی ۱۴ همانا ایشان

يَكِيدُونَ كَيْدًا ۱۵ وَآكِيذٌ ۱۶ كَيْدًا ۱۶ فَهَلْ ۱۶ الْكَافِرِينَ ۱۷ أَمَّهُمْ رُؤُودًا ۱۷

ترفند می زنند سخت ۱۵ و من نیز [درباره آنها] ترفند می زنم ترفند زنی ۱۶ پس مهلت ده کافران را و فروگذار ایشان را چندی ۱۷

آیاتها
۱۹

سُورَةُ الْأَعْلَى

ترتیبها
۸۷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

سَبِّحْ ۱ أَسْمَ رَبِّكَ ۱ الْأَعْلَى ۱ الَّذِي خَلَقَ ۲ فَسَوَّى ۲ وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى ۲

به پاکی بستای نام پروردگارت را که از همه برتر است ۱ آن که بیافرید پس درست اندام کرد ۲ و آن که اندازه گیری کرد و راه نمود

وَالَّذِي ۳ أَخْرَجَ ۳ الْمَرْعَى ۴ فَجَعَلَهُ ۴ غُثَاءً أَحْوَى ۵ سُنْفَرْتُكَ ۵

و آن که برآورد [گیاه] چراگاه را ۴ پس گردانیدش خشک سیاه ۵ زودا که بر تو خوانیم [قرآن را]

فَلَا تَنسَى ۶ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ ۶ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ ۷ وَمَا يَخْفَى ۷ وَنَسِرَكَ ۷

پس فراموش نخواهی کرد ۶ مگر آنچه را که بخواهد الله همانا الله می داند آشکارا و آنچه را که پنهان می شود ۷ و آسان گردانیم تو را

لِلْيُسْرَى ۸ فَذَكِّرْ ۸ إِنَّ نَفْعَ ۹ الذِّكْرِ ۹ سَيَذَكِّرُ ۱۰ مَنْ يَخْشَى ۱۰

به آسان ترین [راه] ۸ پس پند بده اگر سود دهد پند دادن ۹ به زودی پند گیرد کسی که می ترسد ۱۰

وَيَنْجِبَنَّهَا ۱۱ الْأَشْقَى ۱۱ الَّذِي يَصْلَى ۱۲ النَّارَ الْكُبْرَى ۱۲ ثُمَّ لَا يَمُوتُ ۱۲

و دوری می کند از آن بدبخت ترین [انسان] ۱۱ آن که درمی آید به بزرگ ترین آتش ۱۲ پس نه بمیرد

فِيهَا ۱۳ وَلَا يَجِي ۱۳ قَدْ ۱۴ أَفْلَحَ ۱۴ مَنْ تَزَكَّى ۱۴ وَذَكَرَ ۱۵ أَسْمَ رَبِّهِ ۱۵ فَصَلَّى ۱۵

در آن و نه زندگی کند ۱۳ هر آینه رستگاری یافت کسی که پاکی ورزید ۱۴ و یاد کرد نام پروردگار خود را و گذارد نماز را ۱۵

بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَوَةَ الدُّنْيَا ۖ وَالْآخِرَةَ خَيْرٌ ۚ وَابْقَىٰ ۖ إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ ۖ ۱۸ ۚ صُحُفٍ ۚ ۱۸ ۚ اِبْرَاهِيمَ ۚ وَمُوسَىٰ ۚ ۱۹ ۚ

بلکه ترجیح می دهید زندگانی دنیا را ۱۸ درحالی که آخرت بهتر ۱۸ و پایدارتر است ۱۷ همانا این [سخنان] قطعاً در صحیفه های پیشینان [نیز] هست ۱۸ صحیفه های ابراهیم و موسی ۱۹

ترتیبها
۸۸

سُورَةُ الْغَاشِيَةِ

آیاتها
۲۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ۚ ۱ ۚ وَجْوهٌ يَوْمَئِذٍ خَشِيعَةٌ ۚ ۲ ۚ

آیا به تو رسیده است داستان آن [واقعه] فراگیرنده ۱ چهره هایی در آن روز خوار و زبون است ۲

عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ ۚ ۳ ۚ تَصَلَّىٰ نَارًا حَامِيَةً ۚ ۴ ۚ تُسْقَىٰ مِنْ عَيْنٍ ۚ ۵ ۚ

کوشنده رنج کشیده ۳ درآیند به آتشی سوزان ۴ نوشانده شوند از چشمه ای جوشان ۵

لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ ۚ ۶ ۚ لَا يُسَمِّنُ وَلَا يُغْنِي مِنَ جُوعٍ ۚ ۷ ۚ

نیست ایشان را خوراکی مگر از گیاهی خاردار ۶ که نه فربه کند و نه بازمی دارد از گرسنگی ۷

وَجْوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ ۚ ۸ ۚ لِسْعِيهَا رَاضِيَةٌ ۚ ۹ ۚ فِي جَنَّةٍ ۚ ۱۰ ۚ

چهره هایی در آن روز شاداب و تازه اند ۸ به کوشش خویش خشنودند ۹ در بهشتی والا ۱۰

لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَغِيَةً ۚ ۱۱ ۚ فِيهَا عَيْنٌ ۚ ۱۲ ۚ جَارِيَةٌ ۚ ۱۳ ۚ

نمی شنوند در آن سخن بیهوده را ۱۱ در آن چشمه ای جاری است ۱۲ در آن تخت های برافراشته ۱۳

وَأَكْوَابٌ ۚ ۱۴ ۚ مَوْضُوعَةٌ ۚ ۱۴ ۚ وَنَارُكٌ ۚ ۱۵ ۚ مَصْفُوفَةٌ ۚ ۱۵ ۚ وَزُرَّابِي ۚ ۱۶ ۚ

و تنگ هایی نهاده شده ۱۴ و بالش های کنار هم چیده ۱۵ و فرش هایی گسترده ۱۶

أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ۚ ۱۷ ۚ وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ۚ ۱۸ ۚ

آیا پس نمی نگرند به شتران که چگونه آفریده شده اند ۱۷ و به آسمان که چگونه برافراشته شده است ۱۸

و إِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ۚ ۱۹ ۚ وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ۚ ۲۰ ۚ

و به کوه ها که چگونه نصب شده اند ۱۹ و به زمین که چگونه گسترده شده است ۲۰

فَذَكِّرْ ۚ ۲۱ ۚ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ۚ ۲۱ ۚ لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ ۚ ۲۲ ۚ إِلَّا مَنْ

پس پند ده جز این نیست که تو پند دهنده ای ۲۱ نیستی تو بر ایشان مسلط ۲۲ مگر کسی که

تَوَلَّىٰ ۚ ۲۳ ۚ وَكَفَرَ ۚ ۲۳ ۚ فَيُعَذِّبُهُ ۚ ۲۳ ۚ اللَّهُ ۚ ۲۳ ۚ

روگرداند و کافر شود ۲۳ پس عذاب می کند او را ۲۳ الله ۲۳

إِنَّا إِلَيْنَا يَأْتِبُهُمُ ۚ ۲۴ ۚ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمُ ۚ ۲۵ ۚ

همانا به سوی ماست بازگشت ایشان ۲۴ پس همانا بر عهده ماست حساب شان ۲۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

وَالْفَجْرِ ۱ و شب های ده گانه ۲ و الشَّفَعِ ۲ و سوغند به جفت و طاق ۳ وَاللَّيْلِ ۳ و سوغند به شب آنگاه که می رود ۴

هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرٍ ۵ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ۴ آيا در اينها سوغندی [کافی] برای خردمند است ۵ آیا ندیدی که چه کرد پروردگار تو با قوم عاد ۴

إِرمَ ۶ ذاتِ الْعِمَادِ ۷ أَلَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ۸ [شهر] ارم که دارای ستون های بزرگ بود ۷ [شهری] که آفریده نشده بود مانندش در تمام سرزمین ها ۸

وَتَمُودَ ۹ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ۹ وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْنَادِ ۱۰ و [قوم] تمود آنان که تراشیدند سنگ ها را در آن دره ۹ و فرعون دارای میخ ها [یا اهرام] ۱۰

الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ۱۱ فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ۱۲ فَصَبَّ ۱۱ آنان که سرکشی کردند در سرزمین ها ۱۱ پس بسیار در آن ها فساد کردند ۱۲ پس فرو ریخت

عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوَاطٍ ۱۳ عَذَابٍ ۱۳ إِنَّ رَبَّكَ لِبِالْمُرْصَادِ ۱۴ فَمَا ۱۳ بر ایشان پروردگار تو تازیانه عذاب را ۱۳ همانا پروردگار تو در گمین است ۱۴ پس اما

الْإِنْسَنُ ۱۵ إِذَا مَا أُنْثِلَهُ رَبُّهُ ۱۵ فَأَكْرَمَهُ ۱۵ وَنَعَّمَهُ ۱۵ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ۱۵ آدمی چون آزماید او را پروردگارش و گرمی اش دارد و نعمت دهد به او پس می گوید پروردگار من گرمی داشت مرا ۱۵

وَأَمَّا ۱۵ إِذَا مَا أُنْثِلَهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ ۱۵ فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ ۱۶ و اما وقتی که امتحان کند او را و تنگ سازد بر وی روزی او را پس می گوید پروردگار من خوار کرد مرا ۱۶

كَلَّا ۱۷ بَلْ لَا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ ۱۷ وَلَا تَحْضُونَ عَلَى طَعَامِ ۱۷ نه چنین نیست بلکه گرمی نمی دارید یتیم را ۱۷ و ترغیب نمی کنید یکدیگر را بر خوراک دادن ۱۷

الْمَسْكِينِ ۱۸ وَتَأْكُلُونَ ۱۸ الْوَرَاثَ ۱۸ أَكَلًا لَّمًّا ۱۹ و می خورید میراث [یتیمان] را خوردنی یکجا ۱۹

وَتُحِبُّونَ ۱۹ أَمْوَالَ ۱۹ حَبَا ۲۰ جَمًّا ۲۰ إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ ۲۰ دَغًا ۲۰ و دوست می دارید مال را دوستی ای بسیار ۲۰ چنین نباید کرد آنگاه که درهم کوبیده شد زمین به شدت

دَغًا ۲۱ وَجَاءَ ۲۱ رَبُّكَ ۲۱ وَالْمَلَكُ ۲۱ صَفًّا ۲۲ وَجَاءَ ۲۲ يَوْمَئِذٍ ۲۲ درهم کوبیدنی ۲۱ و بیاید پروردگار تو و فرشتگان صف به صف ۲۲ و آورده شود آن روز

بِجَهَنَّمَ ۲۳ يَوْمَئِذٍ ۲۳ يَنْذَكُرُ ۲۳ الْإِنْسَنُ ۲۳ وَأَنَّى ۲۳ لَهُ ۲۳ الذِّكْرَى ۲۳ دوزخ آن روز یاد خواهد کرد انسان ولی کجا [سودمند افتد] او را این یاد کردن ۲۳

يَقُولُ يَلِّتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي ﴿٢٤﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدًا ﴿٢٥﴾

گوید ای کاش چیزی پیش می فرستادم برای زندگانی [امروز] خویش ﴿٢٤﴾ پس آن روز عذاب نکند مانند عذاب او را هیچ کس ﴿٢٥﴾

وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُ أَحَدٌ ﴿٢٦﴾ يَأْتِيهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾ أَرْجَىٰ

و به بند نمی کشد مانند بند کشیدن او را هیچ کس ﴿٢٦﴾ ای نفس آرام ﴿٢٧﴾ بازگرد

إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مُّرْضِيَةً ﴿٢٨﴾ فَأَدْخِلْ فِي عَبْدِي ﴿٢٩﴾ وَأَدْخِلْ جَنَّتِي ﴿٣٠﴾

به سوی پروردگارت خوشنود پسندیده ﴿٢٨﴾ پس داخل شو در میان بندگان من ﴿٢٩﴾ و داخل در بهشت من ﴿٣٠﴾

ترتیبها
۹۰

سُورَةُ الْبَلَدِ

آیاتها
۲۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ ﴿١﴾ وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ ﴿٢﴾ وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدٌ

سوگند می خورم به این سرزمین ﴿١﴾ درحالی که تو ساکنی در این سرزمین ﴿٢﴾ سوگند به پدر و فرزندی که پدید آورد

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ ﴿٤﴾ أَيْحَسِبُ أَنْ لَنْ يَقْدَرَ عَلَيْهِ

هر آینه آفریدیم انسان را در رنج ﴿٤﴾ آیا می پندارد که هرگز چیرگی نیابد بر وی

أَحَدٌ ﴿٥﴾ يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَالًا لُبَدًا ﴿٦﴾ أَيْحَسِبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ

هیچ کس ﴿٥﴾ می گوید تباه کردم دارایی هنگفتی را ﴿٦﴾ آیا می پندارد که ندیده است او را هیچ کس

أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ﴿٨﴾ وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ﴿٩﴾ وَهَدَيْنَاهُ

آیا قرار نداده ایم برای او دو چشم را ﴿٨﴾ و یک زبان و دو لب را ﴿٩﴾ و راه نمودیم او را

النَّجْدَيْنِ ﴿١٠﴾ فَلَا أُقْحِمُ الْعُقَبَةَ ﴿١١﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعُقَبَةُ ﴿١٢﴾

به دوراه [خبر و شر] ﴿١٠﴾ پس نگذاشته است از گردنه ﴿١١﴾ و چه چیزی آگاهت کرد که چیست آن گردنه ﴿١٢﴾

فَكَرْبٌ رَقَبَةٍ ﴿١٣﴾ أَوْ إِطْعَمٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ ﴿١٤﴾ يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ

آزاد کردن برده ای است ﴿١٣﴾ یا طعام دادن در روز گرسنگی ﴿١٤﴾ به یتیمی که خویشاوند است

أَوْ مَسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ﴿١٦﴾ ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَوَاصَوْا

یا بینوایی خاک نشین ﴿١٦﴾ سپس باشد از کسانی که ایمان آورده اند و سفارش کردند همدیگر را

بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ﴿١٧﴾ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ﴿١٨﴾ وَالَّذِينَ

به صبر و سفارش کردند همدیگر را به مهربانی ﴿١٧﴾ آنان اند اهل خوشبختی ﴿١٨﴾ و کسانی که

كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ﴿١٩﴾ عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ ﴿٢٠﴾

کفر ورزیدند به آیات ما ایشان اند اهل بدبختی ﴿١٩﴾ بر ایشان است آتشی سرپوشیده و در بسته ﴿٢٠﴾

ترتیبها
۹۱

سُورَةُ الشَّمْسِ

آیاتها
۱۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله ی مهر گستر مهربان

- وَالشَّمْسِ ۱ وَضُحَاهَا ۱ وَالْقَمَرِ ۲ إِذَا نَلَّهَا ۲ وَالنَّهَارِ ۳ إِذَا جَلَّهَا ۳
 سوگند به آفتاب و روشنی آن ۱ و به ماه ۲ چون از پی آن درآید ۲ و به روز ۳ چون آن [آفتاب] را جلوه گر سازد ۳
- وَاللَّيْلِ ۴ إِذَا يَغْشَاهَا ۴ وَالسَّمَاءِ ۵ وَمَا بَنَاهَا ۵ وَالْأَرْضِ ۶ وَمَا طَحَاهَا ۶
 و به شب ۴ چون آن را بپوشاند ۴ و به آسمان ۵ و آن که بنا کرد آن را ۵ و به زمین ۶ و آن که هموار کرد آن را ۶
- وَنَفْسٍ ۷ وَمَا سَوَّاهَا ۷ فَأَلْهَمَهَا ۷ فُجُورَهَا ۸ وَتَقْوَاهَا ۸ قَدْ ۸
 و به نفس آدمی ۷ و آن که درست اندام کرد آن را ۷ پس الهام کرد به او ۷ بدکاری او ۸ و تقوایش را ۸ هر آینه ۸
- أَفَلَحَ ۹ مَن رَّكَعَ ۹ وَقَدْ خَابَ ۱۰ دَسَّاهَا ۱۰ كَذَبَتْ ۱۰ ثُمُودُ ۱۰
 رستگار شد هر کس که نفس را پاکیزه داشت ۹ و هر آینه نومید گشت کسی که ۹ نفس را به گناه آلود ۱۰ تکذیب نمودند ۱۰ قوم ثمود [پیامبران را] ۱۰
- بِطَغُونَهَا ۱۱ إِذِ انْبَعَثَ ۱۱ أَشْقَاهَا ۱۲ فَقَالَ ۱۲ هُمْ رَسُولُ اللَّهِ ۱۲
 به سبب سرکشی خود ۱۱ آنگاه که ۱۱ بدبخت ترین آنها ۱۲ پس گفت ۱۲ به آنان ۱۲ پیامبر ۱۲ الله ۱۲
- نَاقَةَ اللَّهِ ۱۳ وَسَقَّيَهَا ۱۳ فَكَذَّبُوهُ ۱۳ فَعَقَرُوهَا ۱۳ فَدَمْدَمَ ۱۳
 وانهید شتر ۱۳ الله ۱۳ و نوبت آب آن را ۱۳ پس تکذیب کردند او را ۱۳ پس پی کردند آن را ۱۳ پس خشم گرفت ۱۳
- عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ ۱۴ بِذُنُوبِهِمْ ۱۴ فَسَوَّاهَا ۱۴ وَلَا يَخَافُ ۱۴ عُقْبَاهَا ۱۴
 بر ایشان ۱۴ پروردگارشان ۱۴ به سبب گناه شان و با خاک یکسان کرد آنها را ۱۴ و بیمی نداشت ۱۴ از فرجام آن ۱۴

آیاتها
۲۱

سُورَةُ اللَّيْلِ

ترتیبها
۹۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

- وَاللَّيْلِ ۱ إِذَا يَغْشَى ۱ وَالنَّهَارِ ۲ إِذَا تَجَلَّى ۲ وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ ۳ وَالْأُنثَى ۳
 سوگند به شب ۱ چون [روز را] بپوشاند ۱ و به روز ۲ چون جلوه کند ۲ و به آن که آفرید ۳ و ماده را ۳
- إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّى ۴ فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى ۴ وَانْفَقَى ۵ وَصَدَقَ ۵ بِالْحُسْنَى ۶
 همانا کوششتان گوناگون است ۴ پس اما آن که بخشش کند و پرهیزکاری کند ۵ و تصدیق نماید نیکوترین [پادشاه الهی] را ۶
- فَسَنِيْرُهُ ۷ لِلْيُسْرَى ۷ وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ ۸ وَاسْتَغْنَى ۸ وَكَذَّبَ ۸ بِالْحُسْنَى ۹
 پس آماده می سازیم او را برای آسانی ترین [راه] را ۷ و اما آن که بخل ورزید و خود را [از الله] بی نیاز داشت ۸ و تکذیب کرد نیکوترین [پادشاه الهی] را ۹
- فَسَنِيْرُهُ ۱۰ لِلْعُسْرَى ۱۰ وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى ۱۱ إِنَّ عَلَيْنَا ۱۱
 پس آماده می سازیم او را برای دشوارترین [راه] را ۱۰ و به کار او نیاید ۱۰ مالش آنگاه که هلاک شود ۱۱ بی گمان بر عهده ماست ۱۱
- لَلْهُدَى ۱۲ وَإِنَّ لَنَا ۱۲ لَلْآخِرَةَ وَالْأُولَىٰ ۱۳ فَأَنْذَرْتُمْ ۱۴ نَارًا ۱۴ تَلْظَىٰ ۱۴
 هدایت ۱۲ و بی گمان از آن ما است آخرت ۱۲ و دنیا ۱۳ پس هشدار دادیم شما را از آتشی که زبانه می کشد ۱۴

لَا يَصْلِيْهَا إِلَّا الْأَشْقَى (۱۵) الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى (۱۶) وَسَيُجَنَّبُهَا
داخل آن نمی گردد مگر بدبخت ترین مردم (۱۵) آن که تکذیب نماید و روی گرداند (۱۶) و دور داشته می شود از آن
الْأَتَقَى (۱۷) الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى (۱۸) وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ
پرهیز کارترین (۱۷) آن که می دهد مال خود را که پاک و پیراسته گردد (۱۸) و نیست برای هیچ کس نزد او [حق] از
نِعْمَةٍ تَجَزَّى (۱۹) إِلَّا ابْنَاءَ وَجْهِ رِبِّهِ الْأَعْلَى (۲۰) وَلَسَوْفَ يَرْضَى (۲۱)
نعمتی که آنرا پالاش دهد (۱۹) مگر طلب خوشنودی پروردگار خویش که بلند مرتبه تر است (۲۰) و به زودی [به پالاش الله] خوشنود خواهد شد (۲۱)

ترتیبها
۹۳

سُورَةُ الضُّحَى

آیاتها
۱۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

وَالضُّحَى (۱) وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى (۲) مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى (۳)
سوگند به روشنایی روز (۱) و به شب چون درآید و آرام گیرد (۲) تو را رها نکرده است پروردگارت و دشمن نداشته است (۳)
وَلِلْآخِرَةِ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَى (۴) وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ
و هر آینه آخرت بهتر است برای تو از دنیا (۴) و به زودی عطاء خواهد نمود به تو پروردگارت
فَرَضَى (۵) أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَى (۶) وَوَجَدَكَ ضَالًّا
پس خوشنود شوی (۵) آیا نیافت تو را یتیم و پناه داد (۶) و یافت تو را سرگردان [وراه گم کرده]
فَهَدَى (۷) وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى (۸) فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ
پس راه نمود (۷) و یافت تو را نیازمند پس توانگر ساخت (۸) پس اما یتیم را خوار و رانده مساز
وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ (۱۰) وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ (۱۱)
(۱۰) و اما سائل را به تندى مران (۱۰) و اما نعمت پروردگارت را بازگو کن (۱۱)

ترتیبها
۹۴

سُورَةُ الشَّرْحِ

آیاتها
۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ (۱) وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ (۲) الَّذِي أَنْقَضَ
آیا نگشودیم برای تو سینه ات را [صبر فراوان به تو ندادیم] (۱) و فرو نهادیم از تو بار گرانت را (۲) که
ظَهَرَكَ (۳) وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ (۴) فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا (۵) إِنَّ
خم کرده بود پشت تو را (۳) و بالا بردیم برای تو آوازه ات را (۴) پس همانا با دشواری آسانی است (۵) همانا
مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا (۶) فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ (۷) وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ (۸)
با دشواری آسانی است (۶) پس هرگاه [از کاری] فارغ شدی [در کار دیگر] بکوش (۷) و به سوی پروردگارت روی آور (۸)

ترتیبها
۹۵

سُورَةُ التِّينِ

آیاتها
۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

وَالْتَيْنِ ۱ وَ الزیتون ۱ و به طور ۲ سینا ۲ و این ۲ و هذا ۲ و البلد ۲ و الامین ۳

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ۴ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ۵

هر آینه آفریدیم آدمی را در نیکوترین ساختار [و اعتدال] ۴ سپس [در اثر گناه] بازگردانیدیم او را به مرحله پست ترین پست تران ۵

فَمَا يَكْذِبُكَ بَعْدَ بِاللِّينِ ۷ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ ۸

پس چه چیز واهی دارد تو را بعد [از این] به تکذیب روز جزا ۷ آیا نیست الله حاکم ترین حاکمان ۸

ترتیبها
۹۶

سُورَةُ الْعَلَقِ

آیاتها
۱۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

أَقْرَأَ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ۱ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۲ اقْرَأْ وَرَبُّكَ

بخوان به نام پروردگارت آن که آفرید ۱ آفرید انسان را از خونی بسته ۲ بخوان و پروردگارتو ۲

الْأَكْرَمُ ۳ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ۴ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ۵ كَلَّا إِنَّ

الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَافٍ ۶ أَن رَّاهُ اسْتَغْنَى ۷ إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ ۸ أَرَأَيْتَ

الَّذِي يَنْهَىٰ ۹ عَبْدًا إِذَا صَلَّىٰ ۱۰ أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَىٰ الْهُدَىٰ ۱۱ أَوْ أَمَرَ

بِالنُّفُوسِ ۱۲ أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ۱۳ أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ ۱۴ كَلَّا لَئِنْ

لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا ۱۵ بِالنَّاصِيَةِ ۱۶ فَليَدْعُ نَادِيَهُ ۱۷ سَنَدْعُ ۱۸ الزَّبَانِ ۱۹ لَا نُطِيعُ ۲۰ وَأَسْجُدُ ۲۱ وَاقْتَرِبُ ۲۲

باز نایستد ما خواهیم کشید [او را] به موی پیشانی ۱۵ موی پیشانی دروغگوی خطاکار ۱۶ پس بخواند انجمن خود را [به یاری] ۱۷ ما هم می خوانیم دوزخ بانان را ۱۸ نه، هرگز او را اطاعت مکن و سجده کن و تقرب بجوی ۱۹

سجده
واجب

ترتیبها
۹۷

سُورَةُ الْقَدْرِ

آیاتها
۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ﴿١﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ﴿٢﴾ هَمَانَا فروغ فرستادیم [آن] قرآن را در شب قدر ﴿١﴾ و چه چیزی آگاهت کرد که چیست شب قدر ﴿٢﴾

لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ﴿٣﴾ نَزَّلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ شَب قدر بهتر است از هزار ماه ﴿٣﴾ فرود می آیند فرشتگان و روح

فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ ﴿٤﴾ سَلَامٌ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ ﴿٥﴾ در آن [شب] به اذن پروردگارشان برای هر کاری ﴿٤﴾ سلامتی است آن شب تا دمیلن سپیده صبح ﴿٥﴾

ترتیبها
۹۸

سُورَةُ الشُّرَا

آیاتها
۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ نَبُودند کسانی که کفر ورزیدند از اهل کتاب و مشرکان جداشونده از آیین خود

حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ رَسُولٌ مِنْ اللَّهِ ﴿١﴾ يَنْلُوا صُحُفًا مُطَهَّرَةً ﴿٢﴾ تا اینکه بیامد برای آنان آن دلیل آشکار ﴿١﴾ پیامبری از جانب الله که می خواند صحیفه های پاک را ﴿٢﴾

فِيهَا كُتِبَ قِیمَةٌ ﴿٣﴾ وَمَا نَفَرَقَ الَّذِينَ أُوْتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَةُ ﴿٤﴾ وَدَسْتُورٌ نَفِثْتُمْ مِمْسَاكًا ﴿٥﴾ در آن [صحیفه ها] نوشته هایی استوار و ارزشمند است ﴿٣﴾ و پراکنده نشدند آنان که کتاب بدیشان داده شد مگر پس از آنکه آمد برای آنان آن دلیل آشکار ﴿٤﴾ و دستور نیافتند مگر آنکه بپرستند الله را در حالی که خالص کنند

لَهُ الدِّينَ حَقَّاهُ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ ﴿٥﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ﴿٦﴾ وَتِلْكَ الْأَيَّاتُ لِلْمُذَكِّرِينَ ﴿٧﴾ وَتِلْكَ الْأَيَّاتُ لِلْمُذَكِّرِينَ ﴿٨﴾ وَتِلْكَ الْأَيَّاتُ لِلْمُذَكِّرِينَ ﴿٩﴾ وَتِلْكَ الْأَيَّاتُ لِلْمُذَكِّرِينَ ﴿١٠﴾

لَهُ الدِّينَ حَقَّاهُ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ ﴿٥﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ﴿٦﴾ وَتِلْكَ الْأَيَّاتُ لِلْمُذَكِّرِينَ ﴿٧﴾ وَتِلْكَ الْأَيَّاتُ لِلْمُذَكِّرِينَ ﴿٨﴾ وَتِلْكَ الْأَيَّاتُ لِلْمُذَكِّرِينَ ﴿٩﴾ وَتِلْكَ الْأَيَّاتُ لِلْمُذَكِّرِينَ ﴿١٠﴾

لَهُ الدِّينَ حَقَّاهُ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ ﴿٥﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ﴿٦﴾ وَتِلْكَ الْأَيَّاتُ لِلْمُذَكِّرِينَ ﴿٧﴾ وَتِلْكَ الْأَيَّاتُ لِلْمُذَكِّرِينَ ﴿٨﴾ وَتِلْكَ الْأَيَّاتُ لِلْمُذَكِّرِينَ ﴿٩﴾ وَتِلْكَ الْأَيَّاتُ لِلْمُذَكِّرِينَ ﴿١٠﴾

لَهُ الدِّينَ حَقَّاهُ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ ﴿٥﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ﴿٦﴾ وَتِلْكَ الْأَيَّاتُ لِلْمُذَكِّرِينَ ﴿٧﴾ وَتِلْكَ الْأَيَّاتُ لِلْمُذَكِّرِينَ ﴿٨﴾ وَتِلْكَ الْأَيَّاتُ لِلْمُذَكِّرِينَ ﴿٩﴾ وَتِلْكَ الْأَيَّاتُ لِلْمُذَكِّرِينَ ﴿١٠﴾

لَهُ الدِّينَ حَقَّاهُ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ ﴿٥﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ﴿٦﴾ وَتِلْكَ الْأَيَّاتُ لِلْمُذَكِّرِينَ ﴿٧﴾ وَتِلْكَ الْأَيَّاتُ لِلْمُذَكِّرِينَ ﴿٨﴾ وَتِلْكَ الْأَيَّاتُ لِلْمُذَكِّرِينَ ﴿٩﴾ وَتِلْكَ الْأَيَّاتُ لِلْمُذَكِّرِينَ ﴿١٠﴾

جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ عَدْنٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
پاداششان نزد پروردگارشان بهشت های جاویدی است که روان است از زیر [درختان] آن جوی ها جاویدان باشند

فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ
در آن همیشه خوشنود است الله از ایشان و خوشنود شوند آنها از او این پاداش برای کسی است که می ترسد از پروردگارش

آیاتها
۸

سُورَةُ الزَّلْزَلَةِ

ترتیبها
۹۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ۝ (۱) وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا
آنگاه که به لرزه انداخته شود زمین به لرزش سختش ۱ و بیرون آورد زمین بارهای سنگین خود را

(۲) وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ۝ (۲) يَوْمَئِذٍ تُخْبِتُ أَخْبَارَهَا ۝ (۴)
و گوید انسان چه شده است آن را ۲ در آن روز بازگو می کند خبرهای خود را ۴

بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا ۝ (۵) يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا
زیرا پروردگار تو وحی کرده است به آن ۵ آن روز بازگردند مردمان گروه گروه

لِيُرَوْا أَعْمَلَهُمْ ۝ (۶) فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا
تا نموده شود به ایشان [پاداش] کردارشان ۶ پس هر کس بکند هموزن ذره ای کار خیری

يَرَهُ ۝ (۷) وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ۝ (۸)
آن را می بیند ۷ و هر کس بکند هموزن ذره ای کار بدی آن را می بیند ۸

آیاتها
۱۱

سُورَةُ الْعَادِيَاتِ

ترتیبها
۱۰۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا ۝ (۱) فَالْمُورِبَاتِ قَدْحًا ۝ (۲) فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا
سوگند به آن اسبان دوندۀ نفس زنان ۱ و آن اسبان بر جهانندۀ آتش بازدن [سم بر زمین] ۲ و به اسبان یورش برنده در بامداد

(۳) فَأَثَرْنَ بِهِ نَقْعًا ۝ (۴) فَوَسَطْنَ بِهِ جَمًّا ۝ (۵) إِنَّ الْإِنْسَانَ لَأَدْمَىٰ
که برمی انگیزانند در آن هنگام غباری را ۴ و در آیند در آن هنگام در میان جمعی ۵ همانا آدمی

لِرَبِّهِ ۝ (۶) وَلَئِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ۝ (۷) وَإِنَّهُ لِحَبِيبِ
در برابر پروردگارش بس ناسپاس است ۶ و همانا او بر این [ناسپاسی] خوب گواه است ۷ و همانا او در دوستی

الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ۝ (۸) أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ۝ (۹)
مال بسی سرسخت است ۸ آیا نمی داند آن هنگام که برانگیخته شود آنچه در قبرهاست ۹

وَحْصَلَ ۱۱ مَا فِي الصُّدُورِ ۱۰ إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ ۱۱
و آشکارا [و مشخص] شود آنچه در سینه هاست ۱۰ همانا پروردگارشان به ایشان در آن روز قطعاً آگاه است ۱۱

آیاتها
۱۱

سُورَةُ الْقَارِعَةِ

ترتیبها
۱۰۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

الْقَارِعَةُ ۱ مَا الْقَارِعَةُ ۲ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ ۳
آن رویداد کوبنده ۱ چیست آن رویداد کوبنده ۲ و چه چیزی آگاهت کرد که چیست آن رویداد کوبنده ۳

يَوْمَ ۲ يَكُونُ ۳ النَّاسُ ۴ كَالْفَرَاشِ ۵ الْمَبْثُوثِ ۶
روزی که ۲ می شوند ۳ مردم ۴ مانند پروانه های پراکنده ۵

وَتَكُونُ ۷ الْجِبَالُ ۸ كَالْعِهْنِ ۹ الْمَنْفُوشِ ۱۰ فَأَمَّا ۱۱
و می شوند ۷ کوه ها ۸ مانند پشم رنگین ۹ حلاجی شده ۱۰ و اما ۱۱

مَنْ ۱۲ ثَقُلَتْ ۱۳ مَوَازِينُهُ ۱۴ فَهُوَ ۱۵ فِي ۱۶ عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ۱۷
هر کس که سنگین شود ۱۳ کفه های [اعمال] او ۱۴ پس او ۱۵ در ۱۶ زندگانی پسندیده خواهد بود ۱۷

وَأَمَّا ۱۸ مَنْ ۱۹ خَفَّتْ ۲۰ مَوَازِينُهُ ۲۱ فَأَمَّهُ ۲۲ هَاوِيَةٌ ۲۳
و اما ۱۸ هر کس که سبک شود ۲۰ کفه های [اعمال] او ۲۱ پس جایگاهش ۲۲ هاویه است ۲۳

وَمَا ۲۴ أَدْرَاكَ مَا ۲۵ هِيَ ۲۶ نَارٌ حَامِيَةٌ ۲۷
و چه چیزی آگاهت کرد که چیست ۲۵ آن [هاویه] ۲۶ آتشی است بس گرم و سوزان ۲۷

آیاتها
۸

سُورَةُ التَّكْوِيْنِ

ترتیبها
۱۰۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

الْهَنَكُمُ ۱ التَّكَاثُرُ ۲ حَتَّىٰ ۳ زُرْتُمُ ۴ الْمَقَابِرَ ۵ كَلَّا ۶ سَوْفَ ۷
سرگرم ساخت شما را ۱ زیاده خواهی ۲ تا آنکه ۳ دیدار کردید ۴ قبرها را ۵ هرگز [چنین نیست] به زودی ۶

تَعْلَمُونَ ۸ ثُمَّ ۹ كَلَّا ۱۰ سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۱۱ كَلَّا ۱۲
خواهید دانست ۸ باز ۹ چنین نیست به زودی خواهید دانست ۱۰ هرگز [چنین نیست] اگر ۱۱ می دانستید [حقیقت را] ۱۲

عِلْمَ ۱۳ الْيَقِينِ ۱۴ لَتَرَوُنَّ ۱۵ الْجَحِيمَ ۱۶ ثُمَّ ۱۷ لَتَرَوُنَّهَا ۱۸
علم ۱۳ یقین [سرگرم نمی شدید] ۱۴ هر آینه خواهید دید ۱۵ دوزخ را ۱۶ سپس ۱۷ خواهید دید آن را ۱۸

عَيْنَ ۱۹ الْيَقِينِ ۲۰ ثُمَّ ۲۱ لَتَسْلُنَّ ۲۲ يَوْمَئِذٍ ۲۳ عَنِ ۲۴ النَّعِيمِ ۲۵
به دیده ۱۹ یقین ۲۰ آنگاه ۲۱ قطعاً پرسیده خواهید شد ۲۲ در آن روز ۲۳ از ۲۴ نعمت [ها] ۲۵

ترتیبها
۱۰۳

سُورَةُ الْعَصْرِ

آیاتها
۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

وَالْعَصْرِ ۱ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ۲ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا ۳

سوگند به عصر ۱ همانا ۲ انسان ۳ در زیانکاری است ۲ مگر ۱ آنان که ایمان آوردند

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ۳ وَتَوَّصَوْا بِالْحَقِّ ۴ وَتَوَّصَوْا بِالصَّبْرِ ۵

و کردند ۳ کارهای شایسته ۴ و سفارش نموده اند یکدیگر را به حق ۴ و سفارش نموده اند یکدیگر را به شکیبایی ۵

ترتیبها
۱۰۴

سُورَةُ الْهُمَزَةِ

آیاتها
۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ ۱ الَّذِي جَمَعَ مَالًا ۲ وَعَدَّدَهُ ۳

وای ۱ بر هر طعنه زننده ۱ عیب جو ۱ آن که ۲ گردآورد ۲ مالی را ۳ و شمرد آن را ۳

يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ۳ كَلَّا ۴ لَيُبَذَّنَ فِي الْحُطَمَةِ ۵

می پندارد ۳ همانا مالش جاوید می سازد او را ۳ نه هرگز [چنین نیست] هر آینه افکنده می شود او در ۴ حطمه ۵

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ ۵ نَارُ اللَّهِ الْمَوْقَدَةُ ۶ الَّتِي تَطَّلِعُ ۷

و چه چیزی آگاهت کرد که چیست حطمه ۵ آتش ۵ افروخته الله است ۶ آنکه ۶ مسلط می شود ۷

عَلَى الْأَفْعِدَةِ ۷ إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ ۸ فِي عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ ۹

بر ۷ دل ها ۷ همانا آن بر ایشان در بسته [و فروپوشیده] است ۸ در ۸ ستون های [دراز و] کشیده شده ۹

ترتیبها
۱۰۵

سُورَةُ الْفِيلِ

آیاتها
۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ۱ أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ ۲

آیا ندیدی ۱ چه ۱ کرد ۱ پروردگار تو ۲ با فیلداران ۲ آیا قرار نداد ۲ ترفندشان را ۲

فِي تَضَلُّيلٍ ۲ وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا ۳ أَبَابِيلَ ۴ تَرْمِيهِمْ ۵

در ۲ تباهی [و بی حاصلی] ۲ و فرستاد ۲ بر آنان ۳ پرندگانی را ۴ گروه گروه ۴ می افکندند بر آنان ۵

بِحِجَارَةٍ ۴ مِّنْ سِجِّيلٍ ۵ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ ۶ مَّاكُولٍ ۷

سنگ هایی ۴ از ۴ سنگ گل ۵ پس گردانید آنان را ۶ مانند کاه ۶ خورده شده ۷

ترتیبها
۱۰۶

سُورَةُ الْقُرَيْشِ

آیاتها
۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

لَا يَلْفُ
برای الفتقُرَيْشٍ
قریش۱
۱إِلَافِهِمْ
همان الفتشانرَحَلَهُ
به کوچیدنالشَّيْءَ
[در] زمستانوَالصَّيْفِ
و تابستان۲
۲فَلْيَعْبُدُوا
پس باید بپرستندرَبِّ
پروردگارهَذَا
اینالْبَيْتِ
خانه را۲
۲الَّذِي
آن کهأَطْعَمَهُمْ
خوراک داد ایشان رامِّنْ
درجُوعٍ
گرسنگیوَأَمَّنْهُمْ
و ایمن ساخت ایشان رامِّنْ
ازخَوْفٍ
ترس [و ناامنی]ترتیبها
۱۰۷

سُورَةُ الْمَاعُونِ

آیاتها
۷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

أَرَأَيْتَ
آیا دیدیالَّذِي
آن کس را کهيُكَذِّبُ
تکذیب می کندبِالدِّينِ
[روز] جزاء را۱
۱فَذَلِكِ
پس او همانالَّذِي
کسی است کهيَدْعُ
به تندی می راندالْيَتِيمَ
یتیم را۲
۲وَلَا يَحْضُ
و ترغیب نمی کندعَلَى
برطَعَامِ
خوراک دادنالْمِسْكِينَ
بینوا۲
۲فَوَيْلٌ
پس وای برلِلْمُصَلِّينَ
نمازگزاران۴
۴الَّذِينَ
آنان کههُمْ
خودعَنْ
ازصَلَاتِهِمْ
نمازشانسَاهُونَ
غافل اند۵
۵الَّذِينَ
آنان کهيُرَاءُونَ
ریاکاری می کنند۶
۶وَيَمْنَعُونَ
و خودداری می کنند

[از] عاریه دادن چیزی که مورد نیاز مردم است

الْمَاعُونَ
۷۷
۷ترتیبها
۱۰۸

سُورَةُ الْكَوثرِ

آیاتها
۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

إِنَّا
هماناأَعْطَيْنَاكَ
بخشیدیم به توالْكَوثرَ
خیر کثیر را۱
۱فَصَلِّ
پس نماز بگذارلِرَبِّكَ
برای پروردگارتوَأَنْحَرِ
و قربانی کن۲
۲إِيتِ
بی گمانشَانِئَكَ
دشمن کینه توز توهُوَ
خودالْأَبْرَ
بی دنباله است۳
۳

ترتیبها
۱۰۹

سُورَةُ الْكَافِرُونَ

آیاتها
۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

قُلْ يَأَيُّهَا الْكَافِرُونَ ۱ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ۲

بگو ای کافران ۱ نمی پرستم آنچه را شما می پرستید ۲

وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ۳ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مِمَّا عَبَدْتُمْ ۴

و نه شما پرستنده اید آنچه را که من می پرستم ۳ و نه من پرستنده ام آنچه را شما می پرستید ۴

وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ۵ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ۶

و نه شما پرستنده اید آنچه را که من می پرستم ۵ برای شما دین شما و برای من دین من ۶

ترتیبها
۱۱۰

سُورَةُ النَّصْرِ

آیاتها
۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ۱ وَرَأَيْتَ النَّاسَ

آنگاه که یاری الله و پیروزی و بینی مردمان را

يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ۲ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ

که در آیند در دین الله گروه گروه ۲ پس به پاکی بستای همراه با ستایش پروردگارت

وَأَسْتَغْفِرْهُ ۳ إِنَّهُ كَانَ بِيْ غَمَانٍ ۴ وَاسْتَغْفِرْهُ ۵

و آمرزش خواه از او بی گمان او هست بسیار توبه پذیر ۳

ترتیبها
۱۱۱

سُورَةُ الْمَسَدِ

آیاتها
۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

تَبَّتْ يُدَا أَيْ لَهَبٍ ۱ وَتَبَّ ۲ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا

نابود [و بریده] باد دو دست ابی لهب ۱ و نابود باد [او] هیچ سودی برایش نداشت مالش و آنچه

كَسَبَ ۳ نَارًا ۴ ذَاتَ لَهَبٍ ۵ وَأَمْرَاتُهُ ۶

کسب کرده ۳ در آتشی شعله ور ۴ ذات لهب ۵ و زن او [نیز به آتش درآید]

حَمَالَةَ الْحَطَبِ ۷ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ۸

آن هیزم کش [آتش افروز] ۷ که در گردنش ریشمانی [تافته] از لیف خرما است ۸

ترتیبها
۱۱۲

سُورَةُ الْاٰخِلَاصِ

آیاتها
۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گسترِ مهربان

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۱ یگانه است ۱
 اللَّهُ اللَّهُ بی نیاز است ۲
 لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ ۳ و نبوده [و نیست] برای او ۳
 وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يُولَدْ ۴ و زاییده نشده است ۴

ترتیبها
۱۱۳

سُورَةُ الْفَلَقِ

آیاتها
۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گسترِ مهربان

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ ۱ سپیده دم ۱
 الْفَلَقِ ۲ از گزند آنچه آفریده است ۲
 وَمِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۳ و از شرّ تاریکی ۳
 إِذَا وَقَبَ ۴ درآید ۴
 غَاسِقٍ ۵ و از شرّ حاسد ۵
 إِذَا حَسَدَ ۶ آنگاه که حسد ورزد ۶
 الْعُقَدِ ۷ گره ها [ساحران] ۷

ترتیبها
۱۱۴

سُورَةُ النَّاسِ

آیاتها
۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گسترِ مهربان

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ ۱ مردمان ۱
 النَّاسِ ۲ فرمانروای ۲
 الْمَلِكِ ۳ مردمان ۳
 النَّاسِ ۴ از ۴
 شَرِّ ۵ وسوسه گر ۵
 الْوَسْوَاسِ ۶ پنهان ۶
 الْخَنَاسِ ۷ مردمان ۷
 فِي ۸ در ۸
 يَوْسُوسٍ ۹ وسوسه می کند ۹
 مِنَ ۱۰ از ۱۰
 الْجِنَّةِ ۱۱ جن ها ۱۱
 وَالنَّاسِ ۱۲ و مردمان ۱۲

السُّورَة	دُفْعَر	الْمُتَعَفِّفَة	السُّورَة	دُفْعَر	الْمُتَعَفِّفَة
الفَاتِحَة	١	١	الرُّوم	٣٠	٤٠٤
البَقَرَة	٢	٢	لُقْمَان	٣١	٤١١
آل عِمْرَان	٣	٥٠	السَّجْدَة	٣٢	٤١٥
النِّسَاء	٤	٧٧	الأَحْزَاب	٣٣	٤١٨
المَائِدَة	٥	١٠٦	سَبَأ	٣٤	٤٢٨
الْأَنْعَام	٦	١٢٨	فَاطِر	٣٥	٤٣٤
الْأَعْرَاف	٧	١٥١	يَس	٣٦	٤٤٠
الْأَنْفَال	٨	١٧٧	الصَّافَات	٣٧	٤٤٦
التَّوْبَة	٩	١٨٧	ص	٣٨	٤٥٣
يُونُس	١٠	٢٠٨	الرُّمَز	٣٩	٤٥٨
هُود	١١	٢٢١	غَافِر	٤٠	٤٦٧
يُوسُف	١٢	٢٣٥	فُصِّلَت	٤١	٤٧٧
الرَّعْد	١٣	٢٤٩	الشُّورَى	٤٢	٤٨٣
إِبْرَاهِيم	١٤	٢٥٥	الرَّزْخُوف	٤٣	٤٨٩
الحِجَر	١٥	٢٦٢	الدَّخَان	٤٤	٤٩٦
النَّحْل	١٦	٢٦٧	الْبَاقِيَة	٤٥	٤٩٩
الْإِسْرَاء	١٧	٢٨٢	الْأَحْقَاف	٤٦	٥٠٢
الكَهْف	١٨	٢٩٣	مُحَمَّد	٤٧	٥٠٧
مَرْيَم	١٩	٣٠٥	الْفَتْح	٤٨	٥١١
طه	٢٠	٣١٢	الْحُجَرَات	٤٩	٥١٥
الْأَنْبِيَاء	٢١	٣٢٢	ق	٥٠	٥١٨
الحَجَّ	٢٢	٣٣٢	الذَّارِيَات	٥١	٥٢٠
المُؤْمِنُون	٢٣	٣٤٢	الطُّور	٥٢	٥٢٣
النُّور	٢٤	٣٥٠	النَّجْم	٥٣	٥٢٦
الْفُرْقَان	٢٥	٣٥٩	القَمَر	٥٤	٥٢٨
الشُّعْرَاء	٢٦	٣٦٧	الرَّحْمَن	٥٥	٥٣١
النَّمْل	٢٧	٣٧٧	الْوَاقِعَة	٥٦	٥٣٤
القَصَص	٢٨	٣٨٥	الْحَدِيد	٥٧	٥٣٧
العَنَكَبُوت	٢٩	٣٩٦	المُجَادِلَة	٥٨	٥٤٢

السُّورَة	دُفْهَر	الْصَّحِيفَة	السُّورَة	دُفْهَر	الْصَّحِيفَة
اَلْحَشْرُ	٥٩	٥٤٥	اَلْاَعْلٰى	٨٧	٥٩١
اَلْمُتَحِنَّةُ	٦٠	٥٤٨	اَلْغَاشِيَة	٨٨	٥٩٢
اَلصَّافُ	٦١	٥٥١	اَلْفَجْرُ	٨٩	٥٩٣
اَلْجُمُعَة	٦٢	٥٥٣	اَلْبَلَدُ	٩٠	٥٩٤
اَلْمَنَافِقُونَ	٦٣	٥٥٤	اَلشَّمْسُ	٩١	٥٩٥
اَلتَّغَابُنُ	٦٤	٥٥٦	اَللَّيْلُ	٩٢	٥٩٥
اَلطَّلَاقُ	٦٥	٥٥٨	اَلضُّحٰى	٩٣	٥٩٦
اَلتَّحْرِيْمُ	٦٦	٥٦٠	اَلشَّرْحُ	٩٤	٥٩٦
اَلْمُلْكُ	٦٧	٥٦٢	اَلتِّينُ	٩٥	٥٩٧
اَلْقَلَمُ	٦٨	٥٦٤	اَلْعَلَقُ	٩٦	٥٩٧
اَلْحَاقَّةُ	٦٩	٥٦٦	اَلْقَدْرُ	٩٧	٥٩٨
اَلْمَعَاجِ	٧٠	٥٦٨	اَلْبَيِّنَة	٩٨	٥٩٨
نُوحٌ	٧١	٥٧٠	اَلزَّلْزَلَة	٩٩	٥٩٩
اَلْجِنُّ	٧٢	٥٧٢	اَلْعَادِيَّاتُ	١٠٠	٥٩٩
اَلْمُزَّمِّلُ	٧٣	٥٧٤	اَلْقَارِعَة	١٠١	٦٠٠
اَلْمَدَّثِرُ	٧٤	٥٧٥	اَلتَّكْوِيْنُ	١٠٢	٦٠٠
اَلْقِيَامَة	٧٥	٥٧٧	اَلْعَصْرُ	١٠٣	٦٠١
اَلْاِنْسَانُ	٧٦	٥٧٨	اَلْهُمَزَة	١٠٤	٦٠١
اَلْمُرْسَلَاتُ	٧٧	٥٨٠	اَلْفِيلُ	١٠٥	٦٠١
النَّبَأُ	٧٨	٥٨٢	قُرَيْشٌ	١٠٦	٦٠٢
اَلنَّازِعَاتُ	٧٩	٥٨٣	اَلْمَاعُونُ	١٠٧	٦٠٢
عَبَسَ	٨٠	٥٨٥	اَلْكَوْثَرُ	١٠٨	٦٠٢
اَلتَّكْوِيْنُ	٨١	٥٨٦	اَلْكَافِرُونَ	١٠٩	٦٠٣
اَلْاِنْفِطَارُ	٨٢	٥٨٧	النَّصْرُ	١١٠	٦٠٣
اَلْمُطَفِّفِينَ	٨٣	٥٨٧	اَلْمَسَدُ	١١١	٦٠٣
اَلْاِنشِقَاقُ	٨٤	٥٨٩	اَلْاِخْلَاصُ	١١٢	٦٠٤
اَلْبُرُوجُ	٨٥	٥٩٠	اَلْفَلَقُ	١١٣	٦٠٤
اَلطَّارِقُ	٨٦	٥٩١	النَّاسُ	١١٤	٦٠٤

عَلَامَاتُ الْوَقْفِ وَمُضْطَمَحَاتُ الضَّبْطِ :

- م تُفِيدُ لَزُومَ الْوَقْفِ
- لا تُفِيدُ التَّهْيِ عَنْ الْوَقْفِ
- صله تُفِيدُ بَأَنَّ الْوَصْلَ أَوَّلَى مَعَ جَوَازِ الْوَقْفِ
- قله تُفِيدُ بَأَنَّ الْوَقْفَ أَوَّلَى
- ج تُفِيدُ جَوَازَ الْوَقْفِ
- ∴ ∴ تُفِيدُ جَوَازَ الْوَقْفِ بِأَحَدِ الْمَوْضِعَيْنِ وَلَيْسَ فِي كِلَيْهِمَا
- لِلدَّلَالَةِ عَلَى زِيَادَةِ الْحَرْفِ وَعَدَمِ النُّطْقِ بِهِ
- لِلدَّلَالَةِ عَلَى زِيَادَةِ الْحَرْفِ حِينَ الْوَصْلِ
- لِلدَّلَالَةِ عَلَى سُكُونِ الْحَرْفِ
- م لِلدَّلَالَةِ عَلَى وُجُودِ الْإِقْلَابِ
- = لِلدَّلَالَةِ عَلَى إِظْهَارِ التَّنْوِينِ
- = لِلدَّلَالَةِ عَلَى الْإِدْغَامِ وَالْإِخْفَاءِ
- ١ لِلدَّلَالَةِ عَلَى وُجُوبِ النُّطْقِ بِالْحُرُوفِ الْمَتْرُوكَةِ
- س لِلدَّلَالَةِ عَلَى وُجُوبِ النُّطْقِ بِالسِّينِ بَدَلِ الصَّادِ
- وَإِذَا وُضِعَتْ بِالْأَسْفَلِ فَالنُّطْقُ بِالصَّادِ أَشْهَرُ
- ~ لِلدَّلَالَةِ عَلَى لَزُومِ الْمَدِّ الرَّائِدِ
- 🕌 لِلدَّلَالَةِ عَلَى مَوْضِعِ السُّجُودِ ، أَمَّا كَلِمَةٌ وَجُوبِ السُّجُودِ
- فَقَدْ وُضِعَ فَوْقَهَا خَطٌّ
- 🕌 لِلدَّلَالَةِ عَلَى بَدَايَةِ الْأَجْزَاءِ وَالْأَخْرَابِ وَأَنْصَافِهَا وَأَرْبَاعِهَا
- 🕌 لِلدَّلَالَةِ عَلَى نِهَائَةِ الْآيَةِ وَرَقْمِهَا .

سخن ویراستار

بسم الله الرحمن الرحيم

سپاس و ستایش خدای یکتای بی همتا و بنده نواز را که به این بنده شیفته قرآن کریم توفیق عطا فرمود تا درباره ترجمه تفسیر کابلی که برگردانی به فارسی از ترجمه شیخ الہند است نیک بیندیشم و اصلاحات لازم و فراگیر را در آن به انجام رسانم.

به طور کلی پنج نوع ترجمه از قرآن کریم قابل تصور است:

۱- ترجمه تحت اللفظی ۲- ترجمه تطبیقی ۳- ترجمه تفسیری ۴- ترجمه مضمونی ۵- ترجمه منظوم.

● مراد از **ترجمه تحت اللفظی**، ترجمه‌ای است که معنای هر کلمه از آیات در زیر آن گنجانده شود و مترجم در ارائه معانی کلمه به کلمه آیات، خود را مقید به رعایت ضوابط دستوری زبان مقصد نکند. چنین ترجمه‌ای طبعاً از مقوله ترجمه مصطلح، خارج و در چهارچوبه «لغت - معنی» و یا «فرهنگ لغات» قرار می‌گیرد.

● مراد از **ترجمه تطبیقی**، این است که ترجمه کاملاً منطبق بر متن باشد و این انطباق باید هم در کمیت باشد و هم در کیفیت؛ یعنی حجم ترجمه به اندازه حجم متن، و مفهوم و محتوای ترجمه نیز بیانگر مفهوم و محتوای متن باشد و چیزی هم زائد بر متن نباشد.

● مراد از **ترجمه تفسیری**، ترجمه‌ای است که آمیخته با توضیح و تفسیر کوتاه باشد.

● مراد از **ترجمه مضمونی**، ترجمه‌ای است که مترجم تنها مضمون آیات را در قالب زبان مقصد خویش بگنجانند، و خود را مقید به تطبیق جمله به جمله متن در قالب ترجمه نگرداند. گویا آنچه که به عنوان «ترجمه آزاد» بر سر زبان‌ها جاری است، همان ترجمه مضمونی باشد.

● مراد از **ترجمه منظوم**، ترجمه شعری (موزون مقفی) از قرآن کریم است که طبعاً تا حدود زیادی سمت و سوی ترجمه مضمونی پیدا می‌کند؛ زیرا قالب نظم هر اندازه دقیق هم باشد نمی‌تواند مانند نثر، همه مفاهیم و محتوای متن را در خود جای دهد.

ترجمه کابلی و جایگاه آن

اصل این ترجمه به زبان اردو از مولانا محمود حسن ملقب به «شیخ الہند» است که در سال ۱۲۶۸ هجری قمری در بریلی هند دیده به جهان گشوده است. پدر او مولانا ذوالفقار علی سرپرست مدارس علمی در «دیوبند» از توابع

«سهارنپور» هندوستان بوده و به همین جهت هم نسبت «دیوبندی» بعد از نام مولانا محمود حسن ذکر شده است.

مولانا محمود حسن، پس از تحصیلات ابتدایی، در سال ۱۲۸۳ هـ.ق پس از افتتاح دارالعلوم دیوبند به عنوان اولین شاگرد آن مدرسه ثبت نام کرد و در اندک مدتی «صحاح سته» را از مولانا محمد قاسم نانوتوی فرا گرفت و بخشی از کتب حدیث را نزد مولانا محمد یعقوب نانوتوی استاد ارشد دارالعلوم دیوبند آموخت و پس از هفت سال کوشش مستمر در ۱۹ ذی قعدة ۱۲۹۰ هـ.ق موفق به اخذ مدرک فارغ التحصیلی از آن مؤسسه علمی شد و از سال ۱۲۸۸ به عنوان «مدرس چهارم» فعالیت‌های تدریسی خویش را در همان آموزشگاه آغاز کرد و در سال ۱۳۰۵ به مقام «صدر مدرّس» یعنی «شیخ الحدیث» نائل آمد. و به تربیت شاگردان فراوانی پرداخت و در مدّت ۴۴ سال تدریس، طلاب فاضلی از شاگردان ایشان به مقام والای علمی دست یازیدند.

شیخ الہند تمام زندگی خویش را برای نشر و احیای مفاهیم ارزشمند اسلامی و آموزه های والای قرآنی صرف کردند. ایشان در تقویت مسلمانان در نقاط گوناگون، کوشش‌های چشمگیری انجام داد. همچنین در متحد ساختن سران کشورهای اسلامی تلاش فراوانی کرد و نمایندگان و مبلغانی را به کابل و حجاز گسیل داشت و بر میزان فعالیت قرآنی خویش افزود. در ربیع الاول ۱۳۳۵، در جزیرهٔ مالت به اتهام شورش علیه حکومت وقت محاکمه گردید و در همان جزیره به زندان محکوم شد.

در دوران زندان، از اول شوال ۱۳۳۵ ترجمهٔ قرآن را به زبان اردو آغاز کرد و در دوم شوال ۱۳۳۶ در مدّت یک سال آن را به پایان رساند. و تصمیم داشت برای آن پانویست‌هایی اضافه کند. برای پانویست‌ها، اقدام به بازبینی آن نمود و تا پایان سوره مائده را به سر انجام رساند. اما به دلیل بیماری حاصل از زندان از ادامه پانویست‌ها بازماند. از این رو بقیه پانویست‌های آن را «علامه شبیر احمد عثمانی» به انجام رسانیده است.

ایشان پس از بازگشت به وطن و ادامه تلاشهای دعوتگرانه خود، سرانجام در ۱۸ ربیع الاول ۱۳۳۹ هـ.ق بر اثر بیماری در دهلی، چشم از جهان فرو بست.

این اثر اردو زبان بنا به تصریح مترجم آن بر اساس ترجمهٔ «موضح الفرقان» شاه عبدالقادر به درخواست عده‌ای از دوستانش به نگارش در آمده است، و به سه ترجمهٔ پیش از خود یعنی ترجمه **شاه ولی الله دهلوی، شاه رفیع الدین و شاه عبدالقادر** اشاره می کند که با استفاده از آنها این ترجمه را سامان بخشیده است.

مترجم در مقدمهٔ مبسوط بر ترجمهٔ «موضح القرآن» شاه عبدالقادر می نویسد:

«واقعیت این است که ترجمه شاه عبدالقادر از ابتدا تا انتهای مشحون از نکات ظریف و دقیق است... البته پاره‌ای از این نکات را در جای خود بالاجمال یا با تفصیل عرض خواهم کرد... این امر نیز قابل ذکر است که وقتی شاه ولی الله دهلوی قرآن شریف را به فارسی ترجمه کرد، یک سری نکات ضروری و مهم را در حاشیه ذکر نمود اما این توضیحات برای عموم مسلمانان کفایت نمی کرد. پس از ایشان شاه عبدالقادر به ترجمه قرآن پرداختند و بر بیان نکات تفسیری قدری افزودند... بعد از بیان کیفیت اصل ترجمه، می خواهم نکاتی دربارهٔ ترمیم و اضافات خویش بگویم. افزوده‌های بنده در دو زمینه بوده است؛ نخست یافتن معادل‌های جدید برای واژه‌ها و اصطلاحات مهجور و متروک؛ دوم توضیح موارد مجمل و باز کردن آن به قدر ضرورت. هر گاه نوبت جایگزین کردن معادل‌های جدید فرا رسیده،

هیچ موردی را طبق سلیقه و برداشت خویش تغییر نداده‌ام، بلکه سعی کرده‌ام آن را از ترجمهٔ علمای بزرگ اقتباس کنم. گاهی از تفسیر شاه عبدالقادر که به زبان اردو نگارش یافته، استفاده کرده‌ام و گاهی از ترجمهٔ مولانا رفیع الدین و گاهی از ترجمهٔ فارسی شاه ولی الله تحت عنوان «فتح الرحمان» بهره جسته‌ام. علما در ترجمهٔ بعضی از کلمات قرآن با هم اختلاف نظر دارند در چنین مواقعی اکثر به اتباع شاه عبدالقادر پرداخته‌ام و در مواردی از شاه ولی الله متابعت کرده‌ام. در باب نکات تفسیری به ذکر تمام نکات تفسیری موضح القرآن ملتزم بوده‌ام، مگر به ندرت مواردی بوده که ضرورت درج آن نیافته‌ام. از آن جایی که در بیان نکات تفسیری وسعت و گنجایش وجود دارد و همانند ترجمه، انسان در دایره‌ای تنگ مقید نیست، بنده در استفاده از نکات تفسیری شاه عبدالقادر به این شیوه عمل کرده‌ام که عبارت او را در قالب عبارات خود بیان کرده و از تغییر و تبدیل، تقدیم و تأخیر و اجمال و تفصیل احتراز ننموده‌ام. حتی نکات تفسیری دیگری را که مفید دانسته‌ام، بر آن افزوده‌ام و محدودیتی که به سبب تقلید از شاه عبدالقادر در ترجمه برایم پیش آمده، سعی کرده‌ام با توضیح بیشتر در بخش تفسیر، به تفصیل روی آورده‌ام. علت دیگر طولانی شدن نکات تفسیری این است که شاه عبدالقادر فقط به توضیح آیات پرداخته و بنده علاوه بر آن به توضیح ترجمه او نیز پرداخته‌ام؛ زیرا محور تلاش من بیشتر کار روی ترجمه ایشان بوده است. از آن جایی که ترمیم و اضافات پراکنده بنده را نمی‌توان ترجمه‌ای جدید تصور کرد، انتخاب نام جدیدی را بر آن مناسب ندانستم، اما به خاطر التباس و رفع اشتباه، مصلحتاً مناسب دیدم که برای این ترجمه نیز همانند اصل آن نامی انتخاب گردد تا شبهه و التباس پیش نیاید. چون نام اصل ترجمه «موضح القرآن» است، گذاشتن نام «موضح الفرقان» را مناسب دانستم.

آنگاه در پایان مقدمه اش یادآور می‌شود که پس از انتشار این ترجمه و تفسیرش، خوانندگان، موارد ضعف آن را گوشزد نموده و به اصلاح آن پردازند.

آری، داشتن این گونه روحیهٔ نقدپذیری بیانگر شرح صدر و صفای روح حقیقت جوی این قرآن پژوه ارجمند است عین عبارت ایشان چنین است:

«از اهل علم و انصاف التماس می‌کنم که اگر این ترجمه منتشر شد و به دست آنان رسید، آن را ملاحظه فرموده و اموری را که قابل اصلاح می‌دانسته، در اطلاع دادنشان به بنده تأمل نفرمایند؛ و اگر شخصی خواست مستقلاً به اصلاح و ترمیم آن بپردازد می‌تواند به آن اقدام نماید و در بهتر کردن و بارور نمودن آن کوتاهی نفرماید. این صله‌ی عام است یاران نکته‌دان را»^۱.

ترجمه و تفسیر «موضح الفرقان» مولانا محمود حسن دیوبندی به زبان اردو، توسط یکی از شاگردان فاضل ایشان به نام مولانا شبیراحمد عثمانی - از شخصیت‌های علمی و سیاسی هند و پاکستان - به افغانستان منتقل می‌شود و در آنجا، لجنه‌ای از علمای کابل به ترجمهٔ فارسی آن می‌پردازند و عنوان «تفسیر کابلی» را پیدا می‌کند که بارها در پاکستان و افغانستان و ایران تجدید چاپ شده است. پس از آخرین چاپ جدید آن توسط نشر احسان در تهران، ناشر گرانقدر و فرهنگ دوست آن، که تلاش فراوانی در نشر آثار قرآنی دارد به این جانب پیشنهاد «تصحیح»، «بازترجمان» و «ویرایش کامل» آن را به همان سبک زیرنویس (تحت اللفظی) دادند تا بهتر و بیشتر مورد استفاده قاریان و قرآن پژوهان واقع شود. ترجمهٔ کابلی در واقع ترجمه‌ای مضمونی و به تعبیر دیگر ترجمه‌ای آزاد از ترجمهٔ شیخ الہند است. ترجمهٔ شیخ الہند به سبک مترجمان حنفی خراسان و شبه قارهٔ هند رویکرد خاص خود را دارد و

۱- این مقدمهٔ بیش از بیست صفحه‌ای را که در اصل به زبان اردو بوده، توسط جناب آقای دین محمد شهنوازی (صلاح الدین) در تاریخ ۹۱/۱۰/۲۵ به فارسی ترجمه شده و توسط ناشر محترم در اختیار این جانب قرار گرفته است. بدین وسیله مراتب سپاسگزاری خود را از جناب شهنوازی که از فرهیختگان بلوچ کشورمان است، ابراز می‌دارم.

می توان گفت از ادبیات فارسی قرن ۵ و ۶ و ۷ کم و بیش تأثیر پذیرفته است. به گمان این جانب توجه به متون کهن فارسی به ویژه ترجمه های قرن ۴ تا ۱۲ و بازترجمان شماری از آنها یکی از ضرورت های فرهنگی عصر ما در عرصه قرآن پژوهی است.

و اینک خدای را شاکرم که توفیق انجام این مهم - که نزدیک به دو سال به طول انجامید - را به من عنایت فرمود تا با کوشش پی گیر مداوم در مفردات قرآن کریم و شناسایی واژگان مناسب برای کلمات آن پس از مراجعه فراوان به منابع لغوی نزدیک به زمان نزول قرآن و بازنگری و بازترجمان ترجمه تحت اللفظی آن بر اساس معادل های ساده و روان، اثری دقیق در نوع ترجمه زیرنویس عرضه بدارم که ویژگی های آن به شرح زیر است:

- ۱- رسالت این ترجمه، آشنایی خوانندگان قرآن کریم با معادل های واژگان فارسی آن است.
 - ۲- این اثر، جنبه «لغت - معنی» واژه های قرآن را دارد نه ضرورتاً تفهیم محتوایی آیات.
 - ۳- در این ویرایش، تلاش ویراستار این بوده که تا سر حد امکان، ذهن خواننده قرآن را به مقصود هر آیه نزدیک کند، هر چند چنین رسالتی از عهده ترجمه تحت اللفظی خارج است.
 - ۴- در معادل یابی کلمات، واژه های نزدیک به نثر معیار انتخاب شده است.
 - ۵- برای مفهوم تر شدن آیات، کم و بیش از توضیحات بسیار کوتاه در میان قلاب ها استفاده شده است.
 - ۶- هر چند در بازترجمان این ترجمه، تغییر واژگان و تبدیل آنها به واژه های مناسب تر به فراوانی انجام گرفته، ولی آرای مترجم - بویژه در موارد اختلافی - دستخوش تغییر نشده است.
 - ۷- از جمله امتیازات ظاهری و شکلی این ترجمه، حسن سلیقه ای است که ناشر گرانقدر در رنگی نمودن متن و ترجمه آن به کار برده است، بدین گونه که هر واژه فارسی به رنگ همان کلمه قرآنی است که دقیقاً در زیر آن قرار گرفته است. این طرح نیکوی کم سابقه، خواننده قرآن را در معادل یابی واژگان فارسی آن به درستی رهنمون می سازد. و در ضمن تلاوت، معانی کلمات قرآن را به گونه آموزشی، در ذهنش استقرار می بخشد.
- در پایان برخود لازم می دانم از باب «من لم یشکر المخلوق لم یشکر الخالق» از نشر احسان، ناشر پر تلاش و دلسوز در حوزه علوم قرآنی نهایت تشکر را داشته، و از تلاش ایشان و همکاران توانمندشان در به ثمر رسیدن این اثر نفیس و ارزشمند قرآنی کمال قدر دانی را بجای آورم.
- امید است که این اثر، جالب توجه قاریان و تلاوت کنندگان قرآن کریم، و وسیله تقرب آنان به خدای منان گردد.

سخن ناشر

بسم الله الرحمن الرحيم

قرآن، کتاب هدایت است و برای هدایت بشر بر پیامبر خاتم نازل شده است. در شماری از آیات نقش هدایت‌گری قرآن به تصریح بیان شده است: ﴿هُدًى لِلْمُتَّقِينَ﴾ (بقره: ۲)، ﴿هُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِينَ﴾ (لقمان: ۲)، ﴿هُدًى وَبُشْرَىٰ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ (قل: ۲)، ﴿إِنَّ هَٰذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (اسراء: ۹). لازمه‌ی هدایت‌گری قرآن آن است که برای مخاطبان خود قابل فهم و درک باشد و معانی و اهداف آیات با کمترین تلاش، ذهن خواننده را به سوی خود جذب کند. امام شاه ولی‌الله دهلوی، فقیه و قرآن‌پژوه نامدار هندی، در فرازی از مقدمه‌ی خود بر ترجمه‌ی قرآن کریم به زبان فارسی به نام **فتح الرحمن** می‌گوید:

«اگر انصاف دهی فایده‌ی اصلی از نزول قرآن اتعاض است به مواعظ آن، و اهتداست به هدایت آن، نه صرف تلفظ به آن. اگرچه تلفظ آن هم مغتنم است. پس چه مسلمانی به دست آورده است کسی که مدلول قرآن را نفهمد؟ و کدام حلاوت دارد آن که مدلول کلام‌الله را نداند؟»

تفاسیر و کتاب‌هایی که با موضوعات قرآنی از سوی **نشر احسان** منتشر شده و در دسترس قرآن‌پژوهان و علاقمندان به قرآن قرار گرفته‌اند، با همین هدف تألیف، ترجمه و چاپ شده‌اند.

اما برای هرچه بیشتر نزدیک شدن به این هدف درصدد فراهم آوردن ترجمه‌ای تحت‌اللفظی (لغت - معنی) از آیات قرآن کریم برآمدم. برای این منظور ترجمه‌ی تفسیر کابلی را که از لحاظ علمی دارای اعتبار است و مؤلف آن، مولانا محمودحسن (۱۳۳۹ - ۱۲۶۸ هـ. ق) از علمای طراز اول هندوستان بوده است، مبنای کار قرار دادیم. ولی از آن جا که در ترجمه‌ی واژه‌های قرآنی گاه معادل‌های دشوار و نامأنوس و فاقد کاربرد، نثر معیار، جایگزین شده است، لازم دیدیم تغییرات اساسی، در ترجمه‌ی تفسیر کابلی ایجاد کنیم و معادل‌های آن را با واژه‌های امروزی جایگزین کنیم.

برای نیل به این مقصود با استاد محمد علی کوشا، از قرآن‌پژوهان و صاحب‌نظران بنام، در حوزه‌ی ترجمه و تفسیر قرآن تبادل نظر کردیم. ایشان که هم دانش آموخته‌ی حوزه است و با ظرافت‌های علوم دینی آشنا است و هم با ادبیات فارسی مأنوس است؛ با سعه‌ی صدر و اشتیاق ستودنی، کار ویرایش و بازنویسی این ترجمه را پذیرفتند و چنان که باید و انتظار می‌رفت، این کار را به اتمام رساندند. در مقدمه‌ی وزینی که به قلم ایشان آمده هم شیوه‌ی کار ایشان و هم معرفی این ترجمه، به تفصیل بیان شده است.

تلاش زیادی صورت گرفت تا این اثر از جوانب مختلف با حداقل اشتباه به چاپ برسد. آنچه مربوط به تصحیح متن قرآن می‌باشد، سازمان دارالقرآن وابسته به سازمان تبلیغات اسلامی که نظارت بر چاپ و نشر قرآن کریم را در سراسر کشور برعهده دارد، با دقت فراوان آن را بررسی کرده و پس از حصول اطمینان، مجوز چاپ آن را صادر نمود. که جا دارد از تمامی دست‌انداران این مؤسسه خصوصاً فرهیخته‌گرامی جناب آقای حاج شریف و همکارانش، تشکر و قدردانی نماییم.

در خصوص کنترل ترجمه فارسی، دوست قرآن‌پژوه و نکته‌سنج جناب آقای دکتر هیوا حفیدی با حوصله فراوان به بررسی و اصلاحات لازم همت گمارده و با تلاش شبانه‌روزی خود، چندین و چند بار این اثر را مورد بازنگری قرار دادند تا احتمال اشتباه در این بخش نیز به حداقل ممکن برسد.

نمونه خوانی و مطابقت‌های لازم توسط دوست فاضل و گرامی جناب آقای امیررضا صدقی به نحو دقیقی صورت گرفت. و در نهایت، همکار خوش ذوق و مهربان، جناب آقای ناصر کردی نیز با همکاری سرکار خانم لیلا موسوی در تصحیح اشتباه‌های فنی در فایل، و رنگ آمیزی‌های مناسب و صفحه‌آرایی کامل قرآن از هیچ تلاشی دریغ نکردند تا این ترجمه از قرآن کریم، بدین شیوه به محضر شما تقدیم گردد، که از یکایک این عزیزان نیز تشکر و قدر دانی می‌نماییم.

اینک **نشر احسان**، پس از تلاش و کوشش فراوان برای عرضه‌ی هرچه بهتر این اثر، آن را در قالبی نو، در دسترس علاقه‌مندان و قرآن‌پژوهان قرار می‌دهد. امید است که صاحب‌نظران حوزه‌ی قرآنی با ارائه‌ی نقدها و دیدگاه‌های ارزنده‌ی خود، ما را در هرچه بهتر عرضه کردن آن در چاپ‌های بعدی یاری و مساعدت نمایند.

نشر احسان

عنوان قراردادی: قرآن، فارسی - عربی
عنوان و نام پدیدآور: قرآن کریم / ترجمه تحت‌اللفظی محمود حسن شیخ‌الهند؛
تصحیح، بازنویسی و ویرایش محمدعلی کوشا.
تهران: نشر احسان، ۱۳۹۳.
مشخصات ظاهری: ۶۱۸ ص: ۲۹×۲۲، س.م.
شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۳۵۶-۹۸۵-۳
چاپ اول: ۱۳۹۳
یادداشت: فارسی-عربی.
شناسه افزوده: شیخ‌الهند، محمود حسن، ۱۲۶۸ - ۱۳۳۹ ق، مترجم
shaykhalhend, mahmod hasan
کوشا، محمد علی، ۱۳۳۱ -، مصحح، ویراستار
رده بندی کنگره: ۱۳۹۳ BP/۵۹ /ش ۶۶
رده بندی دیویی: ۲۹۷/۱۴۱
شماره کتابشناسی ملی: ۳۴۲۷۲۲۵

قرآن کریم

ترجمه: مولانا محمود حسن (شیخ‌الهند)
تصحیح، بازترجمان و ویرایش: محمد علی کوشا
ایده پرداز و مدیر پروژه: عبدالرحمن یعقوبی
ناظر کیفی و محتوایی: هیوا حفیدی
نمونه خوان: امیر رضا صدقی
تفکیک کلمات: لیلا موسوی
گرافیک: ناصر کردی
ناشر: نشر احسان
لیتوگرافی: آفتاب
چاپ و صحافی: چاپخانه بزرگ قرآن کریم (اسوه)
نوبت چاپ: اول - ۱۳۹۳
تیراژ: ۵۰۰۰ نسخه
شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۳۵۶-۹۸۵-۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ
 این مصحف شریف شامل: سی جزء کامل

شماره: ۹۲۰۹/۱۳۷۱
 تاریخ: ۱۳۹۲/۱۱/۲۸

و با مشخصات:

خطاط	: عثمان طه
نوع خط	: نسخ
مترجم	: محمود حسن (شیخ الهند) و باتصحیح محمدعلی کوشا
نوع ترجمه	: زیر (کلمه به کلمه تحت اللفظی)
زبان ترجمه	: فارسی
قطع	: رحلی (اندازه متن قرآن: ۱۵ × ۲۳ سانتیمتر)
تعداد سطور در هر صفحه	: پانزده
تعداد صفحات متن قرآن	: ۶۰۴ (تعداد صفحات قبل از متن: ۵- تعداد صفحات بعد از متن: ۹- مجموع صفحات: ۶۱۸)
نوبت چاپ	: اول
محل چاپ و چاپخانه	: قم- چاپخانه بزرگ قرآن کریم
تعداد	: پنج هزار جلد

در تاریخ ۱۳۹۲/۱۱/۲۷ از جهت صحت کتابت و انطباق با قرائت عاصم به روایت حفص در معاونت نظارت بر چاپ و نشر قرآن کریم سازمان دارالقرآن الکریم بررسی و تصحیح گردید که مراتب در پرونده شماره (۰۱۳۱۰۴۹۱۲۰۰۱۱۰۱۱۵۰۶۰۴۲۶) ثبت و چاپ آن توسط انتشارات احسان با رعایت مقررات اعلام شده از سوی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی بلامانع می باشد. بدیهی است انتشار این مصحف شریف پس از چاپ متوط به دریافت مجوز نشر (توزیع) و تجدید چاپ آن مشروط به تأیید مجدد و صدور مجوز کتبی معاونت نظارت بر چاپ و نشر قرآن کریم خواهد بود.

و من الله التوفیق
 سازمان دارالقرآن الکریم

۹۳، ۱۱، ۲۸

